

Dhananjayrao Gadgil Library



GIPE-PUNE-222146

ज्ञानप्रकाश

१८४९-१८६५

(भाग ३)

अनुक्रमणिका

Accn. no

222146

सं०	वर्ष	अंक
	१८५९	जुलै ४, ७, ११, १४, १८, २१, २५, २८ ऑगस्ट १, ४, ८, ११, १५, १८, २२, २५, २९ सप्टेंबर १, ५, ८, १२, १५, १९, २२, २६, ३१ ऑक्टोबर ३, १०, १३, १७, २०, २४, २५, २९ नोव्हेंबर ३, ७, १०, १४, १७, २१, २४, २८ पुरवणी : नोव्हेंबर २८ डिसेंबर १, ५, ८, १२, १५, १९, २२, २६, २९
१४	१८६२	डिसेंबर ८, १५
१७	१८६५	मे १८

M2, M5 .
A859.2 - A.865
222146 .

ज्ञानप्रकाश

वर्ष ११ पत्र २७

शहर पुणे

पुणे—सोपना नगरिख ४ जुलई सन् १८५० ई.

पधाची किंमत रूपये.

१॥ जगाडहिल्यास. १० हरसाल.

जाहिरात.

सर्व लोकांस कळावें कीं, सन् १८५६ सालचे दिवाणी निवडक मोकदम्याचे तरजुमे तपशीलवार मराठीत करण्याचें आम्हीं करू केलें आहे, त्याजविशीं पूर्वीं मीं शीत दिलीच आहे. आतां सदरहू सालचा पहिला भाग नकार झाला आहे, त्याची किंमत दर भागाम ११२ रेबिडी आहे, ज्याची हें नूक पेण्याची खुपी असेल त्यांणीं किंमत आमचेकडेस म्हणजे पुणें भरोऱ्यांचे हेड क्लर्क यांजकडेस, अथवा ज्ञानप्रकाशपत्राचे मालक यांकडेस हुडी अंगरुपाल्यां टिंकितें पाठवावीं. टिकितें पाठवल्यास अर्ध आपणांनीं ज्यासि पाठवावीं

(१३) उईलियम स्टायर (पुणें अहाब तीचे आणि एनेरीचे हेडमयरी)

जाहिरात.

दरसोफ केंसा करावा हे, कलभरीतीनें सर्वलोकस समजण्यासाठीं एथें एक पुस्तक नकार झालें आहे, त्याची पहिला भाग फौजदारी प्रकरणीं छापण्याचें काम करूं आहे. सदरहू भागाची रचना कशी केली आहे व त्यात कोण कोणते विषय दाखल केले आहेत त्याचा तपशील.—

अंक १ घुस कायदे, दगणी कायदे, व आसरांची सांख्यी अत्यांत कल १८२१ पासून सन् १८५० नव रोजदार पांती सालापर तेंदरवार मतलब कडां छिटून कायद्याचे प्रत्येक कलमावर कि-

ती फेरफार झाला तेंही दर्शविलें आहे.
अंक २— सदर अहालतीचीं सरक्यूलरे, समजतपत्र, एक्काट, प्रिन्सीपल्, नरकारी ग्याजिवांनील वगैरे, व लीस फार्म, सदर अहालतीचे शेरेब ताकीदपत्रे, सकारचे शेरे, आणि निवडकमोकदम्यांत झालेले विद्योपराव एकूण नऊ प्रकारचे उराद कोणते बाबतींत कायदे से झाले त्याचें साद्यंत हांशील खातेवारी सदर रकम हर करून केली आहे.

अंक ३— म्हासांत चमत्कारिक निघालेल्या पाण्याची व पोलिसांतील चमत्कारिक गोष्टि व बंदोबस्त.

४— इनसाफा संबंधी सामान्य नियम आणि कानूनी साधारण पध्दत, या अंकंत साक्षीदार कलम, जे व त्यास शपथ का घावी, त्याचे बोलण्याची योग्यता कशी समजावी, कोणते प्रसंगी कोणाची पध्दत कशी घ्यावी व कोणाची घेऊं नये. कैदीची सुलायन किती प्रकारची समजावी, पुराव्याचे प्रकार किती आहेत, व न्यायाधीशानें इनसाफांत विचार कसा करित जावा. या विषयीं खुळासा लिहिला आहे. व कित्तिएक ठिकाणीं इंग्रजींनील विद्वानांनीं केलेसे इतक्य आंनूकार्म, व आर्चबोल्ड, व क्याबिनेटकायर या बुकांचेही आधार घेतले आहेत.

५— एकंदर फौजदारी व मुलकी गुन्हे किती प्रकारचे एके गुन्हास कायदा किंवा आकराचें कलम कोणतें लावून काय काय सुद्धे पाहावे म्हणजे कैदी अपराधी किंवा निरापराधी याचा निकाल समजत जाईल, या अंकावरून सुद्धे पाहाण्याविषयीं तर्क वाहून प्रत्येक चार्जीची शूर्तता किती सुघांनीं होत असते हे समजण्यास साधन होईल, चार्जीचा नजदूर

एतजुबून लिहावा वनेणेकरून खरत्यानें सरुवा
कसें दर्शवितां येते व नार्ज म्हणजे कोणते कसे झाली
त्याची पूर्णता कशी करावी.

अंक ७ - चमत्कारिक सवालजबाब, या अंकांत
महनेक गुन्हांविशीं बारबिबार करून संवाधनि-
स करून शरवणुली आहे. व कसे प्रकारचे गुन्हा
स कोपता नार्ज लागेल हे व इतर सवालजबाब
ही लिहिले आहेत.

धर्मे प्रमाणे हे बूक त शर होत आहे. सदरहू
पुस्तक गणेश बाबजी मागे (ज्यांणी गरी मुलकी
विषयी पुस्तके तयार केलीं) यांणी तयार के-
ले आहेत.

पुस्तकाची बराबर किंमत व व्हालचें हांणी-
ल केली पडेल तें पुढें जाहिरात देऊन सर्वास क-
रीत.

(सही) काशीनाथरामचंद्रआंगवोरसुरपुर.

ज्ञानप्रकाश.

सर सूरोजसाहेब यांस के.सी.बी.असा पूर्वी
किताब होता, त्यांस राणी साहेब यांणी मेहेर बान
होऊन जी.सी.बी.असा हाही किताब दिल्या आ-
हे, त्यास मारंभास आपले राणी सरकार यांणी
कम्यांडर इन्चीफ साहेब यांस आपले तर्फेनें प्र-
धान नेमले होते, आणि त्यांकडून हा सदरील स-
त्कार करवला.

आमचे पुण्यातील व बाहेरगांवने वाचना
रांस कळण्याकरितां याविषयीं सविस्तर या प्रस-
नीं समजावणे जरूर सबब खाती लिहितों.

पूर्वी होली ल्याड (पालीसेन) ही ख्रीस्ती लोकां-
चे मक्नि पुण्य घुमी आहे, ती वर पूर्वी सारासेन म्ह-
णजे मुसलमान शीतीतील लोकांचा प्रम्यल होता
तो नसावा म्हणून गुरोमांतील राजांनी मनांत आ-
विले की, आपल्या पुण्य घुमी वर मुसलमान लो-

कांचा अंमल असावा तें गोबर नाही. याकरितां
लढायाकरणे अवश्यक आहे, म्हणून मुसलमान लो-
क आणि रिवाजिलोक या परशांत मध्ये झुंसे उर
यानावाचे प्रसिद्ध लढाया झाली आहे. आतां यास रा-
यीस हे नाव पडण्याचे कारण फास म्हणजे + हे
बिन्ह करून घिरताचे देह अबसान संपव अंमल
दासांनी करवले, ते त्यांनी धर्माचे स्वरूप आहे, देव
भोळे व जुने लोकांत अशा प्रकारच्या धर्माचे व पां
निशाण्यांचे महत्व फार असते, त्या करून धर्मसं-
बंधी लढायांस नाव प्राप्त झाले आहे; पुढें त्या-
लय यांत जशी यात्रा एका हेडिकाणीं जाते नशी ह
जातें लोक राजापासून तों ल हान शेत क थी परयंत
लोक आपले पदरचे तवाऊन लढायांत गेले होते
त्या वेळेस ज्यांणी महा पराक्रम केले त्यांस धर्म
संबंधाने सदरील लिहिलेला किताब दिला, या
प्रमाणे या झूर पुरुषास राणी साहेब यांणी नेव
यां ट फास आफू दी मोस्त आनरेबल आरउर आ-
इ दी बाथ, अयका त्याचीं व मूळ संशासरे के.जी.
सी. बी. असा किताब दिला. आतां हा किताब
कांहीं एक अंशाने नामदार कम्यांडर इन्चीफ यां-
डून राणीने विशेष हुकूम फरमाऊन दिला आहे.
हा किताब देतेवेळीं जोडा स मारंभ केला होता,
एथील सर्व मल्लणी, व सारे दिवाणी बलकारी
साहेब लोक यांस हाजर होण्याचा हुकूम फरमावल्या
प्रमाणे सर्व हाजर झाले होते. नंतर तेथे एक मखमाती-
नें आसन त्या वर मलिकामाझमाराणी सरकार यांच्या
नीं वाचे करून त्या वर राणी सरकारा कडून आलेला हुकूम
सन्मानाने व बली होता म्हेल करी र्वा लोकां ल न करतारी यां-
णीं वाचून दाखवला आणि आसन वर पदार्थ सन्मानाने जी
कांहीं फीत वगैरे देवली होती ती फीत सारसूरोजसाहेब यां-
च्या उजवे बाजू वर देवऊन आल्या वाचल्या छाती वर नेऊन तेथे
यज्ञोपवीता प्रमाणे कावली हे श्रद्धेच्या पं वर सर्व यांनी ईश्वरघणींचे
हस्पर्ण करी असा वा पंधोप होऊन श्रद्धेच्या वी वाचवती खाती नंतर
सर्वत माडून तीं सरसूरोजसाहेब यांच्या स्थान वसवून राजव
मानतर त्यांकरून धातने त्यांच्या वंगल्यांत वाचवले. इंग्रज लोकांनी
सन्मान देण्याची पध्दत आमचे लोकांस पाहाण्याची उदरत पुढे आली नव

जफगाणी स्थान — एथील सर्वमान गेल्याने
 महिन्याच्या २१ वे तारखेपासून २५ वे तारखेपर्यंत
 या महिन्याच्या २१ वे तारखेच्या लाहोर क्रानिक-
 कशांत लिहिले आहे त्याचा नुसरीक येणे प्रमाणे
 २५ वे मेरोजी कंदाहार एथून अलीरान यास असें कर्त-
 वण येऊन पोचले कीं, कलतात अहंमदखान या-
 चा एका मनुष्यानें असें वर्तमान लिहून कळवले कीं
 तुला (कलतात अहंमदखान) भाऊ पुष्कळ फौ-
 ज धरून हेरात एथून कंदाहार कडे गेला. परंतु
 ज्ञानच्याच ठिकाणी जाणारा हे समजले नवने. हे
 नया मुख्य अधिकारी कलतात अहंमदखान यास
 हे वर्तमान समजतांच आपणा बरोबर १५० सार-
 ळून त्याजला म्हणे (महंमद सादक यास) भेरा-
 त यास गेला, आणि त्यास सांगिले कीं कंदाहार
 हे दोस्त महंमदाने आहे. त्तिफडे जाऊ नको.
 परंतु हे मान्य न करिता म्हणाला कीं, मला जिक-
 र जाणे से बाहेर तिकडे मी जाणार, हे बोळणे
 "कून कलतात अहंमदखान ठिकाणी हेरात मुकामी
 आला. कित्ति एक लोक म्हणतात कीं, महंमद सा-
 दक हा "सुज" त्या ठिकाणाकडे गेला. कित्ति एक
 म्हणतात कीं, (तुर्की मध्ये) "रूस" मुकामी गेला.
 २० वी मे — कांहीं दिवसांवर दोस्ताने ३० जेद्वल
 यास आणि २०० तुर्की स्थानी असे १०० लोक सर-
 कार महंमद अलीखान याकडे पाठवून दिले
 या भोज "इंद्रा" ठिकाणावरून "कुंडुस" कडे गेली
 २१ वी मे — रोजी महंमद आफ्फ कलखान आजकड
 दोस्तान एक पत्र आले, त्या मध्ये असे लिहिले
 २१ वी की, सरदार महंमद अलीखान आणि स-
 रदार महंमद उमदखान, हे उभयतां घोरी आ-
 ये बुगलान एथे आपल्या फौजांवर वर्तमान जा-
 ये पोचले घोरी मुकामी जाऊन पोचतांच नेथी-
 त लोकानां याचे बरोबर लढायी गेली, तेन्हां

मिशारविले सरदारांनी त्या ठिकाणास वेदां हऊन
 ते आपल्या ताब्यांत घेतले; या प्रसंगी लहानशी
 लढायी झाली. तिजमध्ये सरदारांच्या फौजे पैकीं
 ४ असामी गर मेले; आणि कांहीं जखमी झाले.
 रात्रच्या फौजे पैकीं ६ मेले, व १० जखमी झाले.
 याशिवाय पुष्कळांस बंदिखान केले. याकी "कुंडु-
 स" ठिकाणाकडे पळाले. त्या पैकीं कित्ति कंदास
 शिरास शरण आले, व कांहीं आद्याप हत्यार धर-
 किरत आहेत. सरदार महंमद अलीखान याने
 आपल्या ताब्यांत दोन लहान किल्ले घेतले आहेत.
 हे वर्तमान दोस्तास समजल्यावरून तो फार खु-
 पी झाला.
 ता. २४ मे — रोजी अलीखाने आपल्या बुखारा एथील
 लढाईलास येण्याविशीं लिहून पाठवले, व या-
 च्या समागमे बुखारा एथे येण्यास राजुदीन खान
 आरुं सांजा यास येण्याविशीं हुकूम केला. बकि-
 लाय बलाबल्या प्रमाणे तो येण्यास तयार झाला आहे.
 दोस्तास कंदाहार एथून अलीखान याची येऊन पो-
 चली आहे कीं, त्याच्या सारंगे पैकीं, ३४ असामी
 आणि ७० असामी कंदाहारी लोक पळून जाऊन
 शिकारपूर एथे राहिले आहेत. हे वर्तमान दो-
 व दिवसांनंतर सरदार दोर अलीखान यास स-
 मजल्यावरून हा आपणा बरोबर २०० सारंगे-
 ऊन त्यांस पकडण्या करितां गेला. आणि ते सांग-
 उले. तेन्हां त्यांस कैद करण्याचा हुकूम केला. ते-
 न्हां कंदाहारी लोक शरण आले, आणि आम्ही पु-
 नरपी असा अन्याय करणार नाही व केला अ-
 सतां आम्हांस मोगी नक्षियत घाबी. असें म्हण-
 ल्यावरून त्यांस सांगले, ही हकिकत अलीखान
 समजल्यावरून त्यांनी गैरमर्जी झाली.
 ता. २५ मे — रोजी दोस्ताने सरदार अलीखान
 यास बलाबले करून त्यास जी भाषणे केल्या

हो जेणे प्रमाणे— मी तुला कंदाहार स्पें जाण्याचा हुकूम केला असतां तूं गेल्या नाहीस. व जर जे लोक कांही धाम धूम करतील तो मला मागाहून तूं गेल्याचा उपयोग काय? माघी तूं आणि शरीफ खान असे उभयतां कंदाहार स्पें जाणे कारण तूं कंदाहार एथील अवस्था नीट लक्षात घेऊन महंमद शरीफ खान यास फरा नामें ठिकाणें बंदोबस्त नीट ठेवतील या वस्तुन तो (अर्जे) माला की, जर तूं मला कंदाहार स्पें जाण्याची शरीफ खानची देखील तर जाईन. परंतु सरदार महंमद शरीफ खान यास नाझ्या बरोबर देखील नको जाणार नाही. कारण की, तो स्वतंत्र वागत असतो. आणि तो उपयोगी पडणार नाही. परंतु दोन्ही जणें अमीन खान यास महंमद शरीफ खान याच्या सहाय्येने जाण्याचा हुकूम केला.

तुण्यांतील नानाच्या घेवेंत एका कामाच्याची सुलगी ११ वर्षांचे वयाची पाणी घोंदाच्यास गेली ती तिच्या शोक आंन जाऊन ती बुडून गेली. तिजबद्दल खान साहेब फौजदार याणीं चौकशी त्या जाऊन केली, त्यांत नवरा आई वगैरे साक्षिदारांनी जबाब्यां वस्तुन तिला कोणीं इत्याचे अगर हर एक कारणानें लोडून जीव घेतला असा प्रकार झिलकूल नाही असें नव्यामै घातिच्या बापांने लिहून दिलें त्याजवरून समजत आहे.

सुंबई खात्यांतील कांहीं पुणे आदिकरून जिल्हांनीं शिबराई आणि कंपनी पैशाच्या सुध्याची तणचाई झाली आहे तेन्हां सरकारानें रंकसाबीतून तांच्याचें नाणें पैसे वगैरे पाडण्यास हुकूम फरमावल्यास रुपयास ६४ पैसे घ्यावे असे ठराव केल्या प्रमाणें लोकांस वास्तव

मायेत नाहींतर देण्याचा भाग एक आणि घेण्याचा भाग एक असे व्यापार सहागील.

आतां स असे समजलें आहे कीं, रंदूरचे श्रीमंत तुकोजीराव महाराज होळकर सरकार यांजकडून इकडे ल त्यांच्या देव धान्याचा बणें-बोकडेस कामे लोकांच्यास एक व कील असतो त्याजवर आतां नवी रा. निवेकं राव यनाजी यां हवड कर हे होते, त्या कामावर हद्दीं रा. रागीत व राव भापूजी (श्री. वी. मी. जी. वार्डसा हे व यांचे कार भाव्यांचे निरंजीव) यांनी नेमणुक करून मंतर पुण्यास आले आहेत.

आतां चांदबेजीकर यांजकडून काम काढलें तसें साज लोकांस चांदबेजी भांडरेवें आहे परंतु त्यांचे कारण कांहीचरी हुकुमाभेन्नाये वक शीर त्याजकडून काम कोलें नाही असें महाराजांचे विल्यांत आल्यावरून ही तजवीज केली असेल असें वाचते. आतां ह्याच बकाल हे आपल्या सरकारच्या हुकुमा प्रमाणें काम बजाऊन धर्मोदाय वगैरे खर्चाचे कामाचा बंदोबस्त चांदबेजीकरांपेक्षा ज्यास्त राखतील. श्रीमंत होळकर यांचे दिवाणास संतोष होऊन कांही दिवस बरीच निभावणी लागेल.

गेल्या सोनवार हा विलायतेच्या राणीचा राज्याभिषेक झाल्याचा दिवस म्हणून त्या दिवशीं एथे कि त्याच्या नदी वस्तुन आणि आतां ई आग बोरी वस्तुन तोफांची सरपत्ती झाली आणि बंदरतील सर्व सरकारां जाहाजे चांफरून नाचरे वटले होते, असें आमच्या समजण्यांत आलें आहे.

मुंबईत सुदी फार, माहाग, झाळा आदी भागा-
री लोक १ रुप याचे १५ गुंटे दीड स्या देनात. उत्तर
हिंदु स्थानांत बांज पुजे नर १४ गुंटे मिळतात. दु-
कान शर लोक सुदी देतांना या इताने देतात. प-
ण गिन्हाइकां जवळून १५ या इताने घेतात ये-
णे कडून लोकांनी फार तुकसानी होती. याचा
बंदो बस्त सरकाराने करावा, कळ कत्या हून उ-
कळ सुदी पैसां देणे आहे. असें ऐकतो. ता. २५.

नाणे— गेल्या एवेल मृहिन्यांत बंगाल आणि
मुंबई एपील रकसांनींत खाली लिहिलेल्या किं
मतीचे रुप्याचे नाणे तयार झाले ते रुपये.

बंगाल २२०९१०४

मुंबई २००११०५

येणे प्रमाणे नाणे तयार झाले असें देखि जाफ
आधारे कळत आहे.

कळकत्ता सरकारास साहाय्य रुपयांचा
किंमतीच्या बांदीची जकती आहे असें विलाप
त सरकारास कळवले आहे असें आम्हांस
समजते.

ज्ञान प्रकाश कर्ते यांस— विनंती विशेष. इंद्रापू-
र एथे श्री महादेवास सर्व लोकांनी मिळून रचनेचा
लू केला तो प्रकार भुजा की, पेठक सचा याचे मध्ये
सिद्धेश्वर म्हणून महादेवाचे स्वयंभू स्थान आहे
त्या देवळाचे काम इगडी मजकूर प्राचीन काळा-
चे बांधलेले आहे. समोर लांकडी मंडप श्री रा-
हणभंत राव गा. इ. इ. री पोडो याणी बांधलेला
नवीन आहे. देवाची जागा मोठी असून आं-
त घाम देवतांची देवळे बहुन करून सर्व देवा-
नी आहेत. त्या देवळाची रहदारी लोकांस राहा-
ण्या करिता धर्मशास्त्रा लंकडी बांधलेल्या आ-

हेतू. न. रंगनी उस्तवारी राहाण्या करितां पंढरी
पाणी विच्छा यती माल बाहेरून येईल त्या पास-
ून धर्माबद्दल कांहीं पैसा घेत जावा, आणि या पै-
शाची व्यवस्था राहाण्या करितां पंच करून पंचां
पैकी पोडोबा खेरवडे यांचे घरां पैशाची घेवी रा-
हावी. आणि पैशाचा खर्च पंचांचे विचारे होण्या-
चा तो देवळाची व धर्मशास्त्राची शिपरी व इतर
कांहीं पोषाक व श्रावणमात्री देवाचा उच्छाहा
होतो त्यास या पैशापैकी खर्च व्हावा. आणि पै-
शाची खर्चाची व्यवस्था व उत्तम्याचे काम विदु-
ल जगदीश गुजर यांजकडे. परंतु जसा पैसा उ-
त्पन्न होईल असा म्हणण्या सारखा कोणता खर्च
दिसण्यांत येत नाही, व यांस जमा खर्च काय तो-
उच्च परंतु याविशीं कोणीही पंचांनीं विचार के-
ला नाही, आणि याविशीं विशेष लिहिण्याची ग-
रज नाही. देव मजकूर कचेरीतील व वथे सा-
रकूळ धोडे मोरेश्वर जोशी हे पुण्यातील राहा-
णार याणी देवाचा देवपणा प्रसिद्धीस आणिला
तो प्रकार. हे या ठिकाणी आल्या पर शिवाच्या प्र-
दोषी पूजेचा प्रकार करावा हा समारंभ गांरास
दारवून नंतर साळगुदस्तचे जेष्ठमात्री दशाहा-
राचे राहादिचस उच्छाह केला तो लोकांस अपू-
र्ण बाहून बहुत लोकांनी त्यास आश्रय दिला न-
तर कार्तिकमात्री शिवालयंत शिप उच्छाह चालू
केला. त्यासही सर्वांचा आश्रय पांगला मिचाला
या कारणाने रोषणाई बौरे यांचा थाड अपूर्ण
होऊ लागला व रात्रो पुराण होत आहे यास म-
ळीची समाज बराच बराच मिळत आहे, असें
समारंभान्त आणाजी गोविंद इनामदार याणी म-
उळीस श्री कडे नवघडा सरवर्त श्री सु. नैवे भु-
जा बौरे सद्योदित असावे अशा विशीं संभाषण
झाले त्यांत बहुतेक गोष्टींचा निकाल केला व नंतर

पुरवणी.

दुसरे दिवशी अधिकारी वगैरे ग्रांथी लोकां सभ्य
 मसुरव मंडळीच्या समाज रात्री शिवालयान्त आहे.
 असे पाहून इनामदार यांनी भाणखी काही सभा
 पण केले त्यावेळेस सर्व लोकां आश्रय देण्यास क-
 वूल होऊन आपले शक्तिप्रमाणे व सदोदित आ-
 पणास पैसा देण्यास हरकत न पडेल असा दि-
 वार करून बराचवे यादीन अंक माडून सख्या
 दडुतेक लोकांनी नेथेच केव्या नंतर आठवार
 दिवस गांवांत हिंडून सर्व लोकांस चागल्या प्रकारे
 समजावून देऊन हिंदुजातीच्या लोकां पासून अ-
 क माडून घेऊन सख्या घेतल्या आणि दरमाहा
 हा पैसा देऊं असे कवूल केले, आणि त्या प्रमा-
 णे किती एकांनी साहासाहा माहिण्यांचा पैसा अ-
 जाऊ दिल्या या प्रमाणे दरमाहा १०।२० रूपये व
 रंगीच्या पैसा झाला नंतर सर्व उदमी लोकां जम-
 न त्यां पासून बराच करून घेतल्या तो असा कि-
 राणे मालाचे गोणीस एक पैसा व गंगीस पैसे
 ४ व हा गांव पेठेचा या करितां एथून माल बंदी
 भाड्याचे गाडी वर जातो या करितां जो भाडे गा-
 डीचे करील त्या पासून धर्मास एक आणा श्रीचे
 नांपे घेत जावा. असा बराच करून सर्व जी व्य-
 स्था चालू केली, परंतु पूर्वीचा पैसा वसूल कर-
 णारे विव्दल भाई गुजर याणे आपले शक्तिप्र-
 माणे पुष्कळ अडथळे केले परंतु मंडळीचे स-
 कांवे लक्ष श्री कडे असले कारणाने त्यां का-
 णताही मनोरथ पूर्णतेस गेला नाही. या पेठंत रवि
 वारी बाजार मोग भरतो. या बाजारास बाहेरून
 गझा वगैरे माल विकण्या करितां येतो. या पासून
 एक पैसा देणे घ्यावे या प्रमाणे दोब यांनी कवूल
 केले, तसेच शिंपी, कासार, धनगर वगैरे दुकान
 यां पासून दर आठवड्यास एक पैसा देण्याचे
 कवूल करून सदरील लिहिलेली प्राप्ति आपले

मारफतनी करून देण्याविशीं सर्व जी मेहेनत
 करून दोब या हातून मेहेनत, उदमी वगैरे लोकां
 नी पहिवाच चालू केली. स दरम उत्पन्नावर ख-
 ने चालू बला तो प्रकार, चव घडा नेमणुक रूपये.
 १०६ असामी ५ व श्रीचे पूजे कडे एक ब्राम्हणा
 ची वणी ११ दिवस व त्यास दक्षिणा ॥२॥ ही व-
 णी घरास एके ब्राम्हणने कपुशी. सहावर्त स-
 र्व नित्य ४ मनुष्यांची जेवणाची नेमणुक आणि
 आले ब्राम्हणास अन्न एक दिवस, बैरागी वगैरे
 लोकांस एक दोराचा शिधा तो भांगेल तो आणि
 एक पैसा अशी नेमणुक, या प्रमाणे हरदास वगै-
 रे कोणी लोक आले असता त्यांनी शोधुदे ह-
 जीरीचे कीर्तन करावे, नंतर मंगलाचंन करावे,
 त्यांस सदावर्तौदेन चंदीचरण व जेवण अगर
 शिधा इतके मात्र मिळवावयाचे. शिदागा रिकडू-
 न मिळणे नाही. आतां या सर्वांची व्यवस्था पा-
 हाण्यास दरमाहा रूपये ४ चा कारकून १ व सा-
 ने हात्तरवाली दुसरा मदतीस दरमाहा रूपये
 ५ व शिपाची दर रूपये २० सहावर्तौ कडे ब्राम्-
 ण अगर वार्डे दरमाहा १०॥ रूपया प्रमाणे पैसां
 मनुष्ये व चवथा वणीचा ब्राम्हण यांनी सदाव-
 र्तौत जेवावे. त्या प्रमाणे ही सर्व व्यवस्था इनाम
 दार यांनी करून दिली, व दांनी वरपरेख पा-
 हाण्यास पंच नेमून सरपंच दणमंत. राव गो-
 विंद देवापडे आहेत परंतु इतर संस्थानी पंच
 ज्या रीतीने काम वा हातात त्या प्रमाणे हे काम पंच
 आपले शिपावर घेऊन पाहान नाहीं याविशीं
 हाकिमत एथे लिहीत नाही. दुसरे पंच लिहून
 कळवू. यांनी सर्व व्यवस्था इनाम दार आपले शि-
 पावर घेऊन पाहून आहेत. आणि त्यांनी न्यून-
 ता आदळते ती आपण हातः अगर चार लोक
 जरावर घेऊन ती स्थाना ते परिपूर्ण करण्या करितां

इनामदार याणी या कामांत पराकाष्टेची मेहेनत घेतली. त्यांचे प्रमाणे त्यांची परोपकार बुद्धि व धर्म वासना आणि देवापाशी भक्ति हे पाहून ते लोकसंपन्न आहेत. पूर्वी ते इंजिनीयर रवात्यात दिवो वा रांत ओवरसीयर होता. तेव्हा तिथे त्याणी लोकांवर परोपकार केला, त्याच प्रमाणे त्यांची धर्मेवासना असले कारणाने त्याणी पुर्ण कृत्ये केली. हे सर्वोस माहित असून आपणांस ही माहीत असले. या प्रमाणे काही तरी वजमेदार लोकांनी आश्रय दिला या मुळे त्यांचेही आभासमाने प्राप्त आहे. इरापूर एथे महामारीचा अतिक्रम उपद्रव झाल्याबद्दल सर्व लोक भयान्नीत होऊन शेवट शमनार्थ काही तरी लघु रुद्रांचे अनुष्ठान सिद्धे करावे असे सर्वोस वाहून या महामारीचा शमनार्थ यत्न करण्याकरिता सर्व लोक बापूसाहेब देशमुख यांचे घरी मंडळी जमा होऊन सर्वोना विचार होऊन अकरा ब्राम्हणांनी दररोज अभिषेक करून एक एकाचे घरी ब्राम्हणांनी जे वाच यात जावे असा यत्न करून त्यांची व्यवस्था करण्याचे काम बापूसाहेब देशमुख यांकडे सांगितले. देशमुख याणी ताकीद केली की, अकरा ब्राम्हणांनी अभिषेकास यावे, आणि आम्ही सांगू त्या घरी जे वाच यास जावे, असा क्रम दाहा अकरा दिवस चालून आता समाप्त करावे तो पुनः वक्र दृष्टी झाली. तेव्हा गृहस्थांत वसरकारी कामागत वागणारे सरदाराम मुळे याणी आपले घरी आश्रयता आणून म्हणाले की, आम्ही आता तीन दिवस संतत धार धरणार. तेव्हा लोकांनी सांगितले की, या कामांत पडून ये. व हे करण्यास कोणाचेही अनुष्ठान नाही. परंतु पुढे झाले विचाराचे समाजात यांस बोळावले नाही. सबब त्यांच्या कडे एक

दोन वेळा अभिषेकाची पाणी आली. परंतु येथे नाही. आणि आपण सभ्य लोकांत मी वागत प्रसून मजला बोळावले नाही या अभिमानाने संतत धार धरण्याचा नेम करून दर प्रहरास दोन ब्राम्हणांनी योजना करून १६ ब्राम्हणांची योजना केली. त्याणी वनस असून पागोडे व जोडा वर्ज करून तीन दिवस देवळाने असावे, आणि घरी मात्र जेवण पुरते जावे, असा त्याणी नेम केला. त्यास अभिषेकांनी वाईचे जरबेस्तव अनुसरून दोन दिवस झाले तो परधन बाईची बरीच राहीम नजर होती नंतर तिसरे दिवशी वाईसाहेबाची स्वारी रस्त्यातून हिंडू लागली आणि तिसरे प्रहरापासून एक एकावर उभा ठेवून घेऊन जाऊ लागली. तेव्हा भडजी महाराजांची अभिमानाची दुरदवा झाली आहे ती एथे लिहीत नाही. अशा प्रकारे बाईची तशी होईना म्हणून प्रहाराची जमा करून रेडा बघी राधा, या प्रमाणे विचार करून माहार याणी सामान बगेरे तयार करून रेडा त्यांचे स्वाधीन केला, नंतर जेष्ठ शु. १९ चे दिवशी दोन प्रहरांनंतर रेडा पेटे वून धरवत चालला आहे, हा समारंभ पाहण्यास पुढळ गरदी झाली होती. तेव्हा सर्व म्हणत की, आता उपद्रव होणार नाही. नंतर अनुष्ठानावर लगे ब्राम्हण भोजन झाले. त्यास दोन चार दिवस जाऊन बाईसाहेब पुनः पुनः घेरे घेत गेतात. तहिंडत आहे आणि आपले कार्य साधित आहे. कळावे हे विनाते.

शा. १९१९

* * * आम्हांस इरापूरचे पत्र आले आहे, त्यावरून नैथाल लोकसमुदायाने आपसांत विचार करून लोकोपयोगी व असुधिक साधनाची कामे करताना हे एकून फारच संतोष होतो. एकसमुदायाने

ले प्रकारचे हाऊं लागले. त्या विचाराने सर्वानीं वर्तन कम देवा असता उदयकालच नासाला असे समजावे. इरापूरचे राहर व्यापारी जागा आहे. तेथील उदमी लोक कृशील आहेत व त्याही त्यांच्या गयीं नागली आहे असें दिसून येते. अशा सूत्र लोकांस कोणतीही नांगल्या प्रकारची सूचना करण्याचा उत्साह वाटतो. धर्मसंबंधी व गोरगरीबांचे दुःख भंजनार्थ इरापूरचे लोकांनीं लौकिक होण्यासारखीं कामे केलीं आहेत. अशीच तेथील लोकांस ज्ञान प्राप्त होण्याकडे लक्ष लावतील तर भोवीच लौकिकाची गोष्ट घडून येईल. अशा ठिकाणीं विद्या वाढवण्यानें काय जर घडून येईल तर सर्वलोकांचे सुखीं कळि होईल इतकेंच नाही. पण विद्यारि कलेली सर्व मजा उपकार स्मरतील, ही आमची सूचना इरापूरकर आयचे मित्र लक्षांत घेऊन कांहीं तरी तजविजीस लागतील अशी आशा आहे.

करावा. ईश्वराने जें खाद्य आईच्या स्तनांत ठेविले आहे ते जसे बालकाला हिता वद्द आहे, तसे दुसरें कांहीं नाही.

सररील मजकूर ज्ञानोदयाने कर्ते याणीं लिहून कळवला हा वाचून आम्हांस अतोप ज्ञानांत रंतु येविषयीं आम्हां आणखी एक त्यांस कवचें तोंकीं, फारकरून गोरे लोकांस अशी चाल आहे कीं, मुलास आईनें स्तनपान करवत नाहीं. त्यास विपुल दूध मिनावे म्हणून त्या द्यांकडून आपले मुलास स्तनपान करवतात. चाचवमाणें नेटिवांतील कांहीं श्रीमान्, शोबी, वाहेरुव कधारले पणाना आच घालणारे आपल्या मुलांस आईनें स्तनपान न करूं देण्याविषयीं सक्त ताकीद करतात. व एकाद्रे सभयीं आईस आपले बालकास स्तनपान देण्याचा पाह्या आला असतां, त्या पतीधर्माप्रमाणें आपल्या पतीची आज्ञा मोडून मुलाकडे पाहून आपल्या प्रारब्धास हात लावतात. आणि म्हणतात आरेआरे आमचे हे धिगाजिणे, चारण आपल्यास ईश्वरानें बालक दिले असून ईश्वरानें आपल्या स्तनांत दूध ही दिले असून पतीनें आज्ञेवरून ही मी चांजालीन आपले जलशास पाजित नाही, असें म्हणून स्तनांतील दूध गोडून त्या मुळे त्याचे शरीरास पीडा होऊन शेवटीं त्या आया आपले अंतर्थायीं मुलास दूध पाजल्या दिवाय मी आपले मुलास सोडून जाते ना म्हणून कष्टानें शेवटचे वाच घेऊन फार दुःखी होतात. हे वाचून आमचे वाचणारांस खेदच होईल.

रेलवे खात्यातील तिसरे प्रतीन किती उतारुपेत असतात याबद्दल राह जागनें चौकशी करण्या करितां त्या कारखान्यावरील मजिनीपर्यासादुहूयेकना आहे.

मद्रास इलाक्यांत कोणे कोणे अशी चाल आहे कीं, बाळक जन्मले म्हणजे त्याला त्याच्या आईनें दूध पाजित नाहीं, कारण ते व्हांनी अरुद्ध असते, असा त्यांचा समज आहे, म्हणून त्याला बानरीचे दूध पाजितान, आणि त्याची प्रकृति नीट नसली तर बानरीचे दूध त्याला पत्रणार नाही असें समजून ते शोराच्या केंद्रां आडिच्या आणून अमल पाजितान, आणि मग त्यांतील नीक काढून त्या बालकाला पाजितान. येणेकडून बडुत बालकें पडतात. या सबब एका शंकराने सरकाराचा अशी सूचना केली आहे कीं, तद्देशीय भाषेत जाहिरनामें प्रगट करून ज्ञान या चालीपासून किती अनर्थ होतात हे दाखवून ती सोडण्याविषयीं त्यांस बोध

पुणे— एथील बुधवार पेमेंत दमदरे यांचे मी-
 बांत ता०२४ जून रोजी एका फारक्या घोंगडीत
 गर्भ कुंदाबलेला पोलिसांस मिळाला, हा गर्भपा-
 त कोणी केला येविषयी पोलीसने चौकशी क-
 रितो शनिवार पेमेंत हसबनिशीण चार रंच्या चरा-
 जवळ अंबु चोर्डे कोम नारायण देवघण्टे उमरन-
 र्हे १२२० हा गर्भपात केला, या बहिमानस्त
 या खटल्याची उत्तर वगैरे प्रकारे चौकशी केली
 त्यांत सदरील तारखेस भिकूशिंपीणीने हा गर्भ
 दाकिला असे शिंपीण कबूल करिते. परंतु आबु
 हा सदरहू अपराधीस ला कबूल आहे. सदर
 हू चौकशी आद्यापी मेहेरबान डिपुटी कडेस व्हा-
 वयाची आहे. आरे! आरे!! आता चौकशीत को-
 गना घोंग उल्लेख होईल ते पाहावे. — कोतवा
 ल्याबडी जवळील तरुण जोगदे परी नाहीत
 अशी संधी पाहून त्याचे शिष्याने पेरितले सो-
 ने आणि रुपे चोरिले, आणि आपले साती दारा-
 स नेऊन दिले. परंतु त्याच्या माणसांनी चौक-
 शीची फार लगेच केव्या सुबे सदरहू माल हा
 त्याचा साती हा गुंजानून रापडी बांधून गांवा
 स जात असतांना पकडून लोजपादी प्रागिने
 मिळाले. सदरहू चोरीचा आकार ५०० रुपयां-
 चा असता. कैदी अपराधीस कबूल आहे.
 परंतु त्या वेळी पोलीसना शिपायी हाणेर होवा
 या चोरीची खूबच जुळई झाल्या सुबे माल स-
 र्व मिळाल्याची आठवड्यांत एथील कितीए-
 क हवरांस पुढे पाण्याची तळपडेल या भीतीने
 पाणी घोडे सोडितान. एथे हवा अशी होऊन
 गेली आहे की, अजून वसंत ऋतूच आहे. कि-
 तीएक गृहस्थांनी रावबहादूर केसोपन तात्या जोग
 व कांहीं पैमाष र्हात्यांनील कारकुनांनी असे पु-
 ष्कळ गृहस्थांनी खर्च करून अनुष्ठानास ब्राह्मण,

हा आपादांतील वसंत ऋतू होऊन खरोखरी
 प्रीति ऋतू आहे, तो दृष्टिगोचर झाल्यावर परमे-
 श्वराची आराधना करण्यास बसवले आहे.
 सारांदा सबराजन का राज मेघराज आहे, याची
 जर कृपा होईल तर पाव नासांत पाणीच पाणीच
 चोरी कडे होईल.

नेमणुका— नारायणराव हनुमंत यांस वेळ
 गांव जिल्हांत आथनी एथे तिसऱ्या प्रतीच्या मा-
 मलतदारीच्या कानावर कायम केला आहे. १८
 व्या काव्या पायदळ पल्लणीचा कपतान जी. एस.
 ५ अंडरसत्र याणे गेल्या महिन्याच्या १८ वे तार-
 खेस मि. एन्. बी. लाकेर याजण सून दक्षिण महा-
 राष्ट्र देशातील असिस्टंट पोलीसकाल एजेन्टच्या
 कामाचा चार्ज घेतला. — मि. उब्ब्यू. एन्. हावे
 ला कयाणे गेल्या महिन्याच्या २१ वे तारखेस मि.
 उब्ब्यू. राबर्टसत्र याजपासून कोलापूरच्या पो-
 लीसकाल कपरी देउच्या कामाचा चार्ज घेतला.
 — खेड्याचा सीनीयर असिस्टंट जज व सेरा-
 व जज मि. सी. बाल्दर याणे गेल्या महिन्याच्या
 २१ वे तारखेस आपल्या कामाचा चार्ज घेतला.
 — खेड्याचा कलेक्टर व माजिस्ट्रेट याज्यादि-
 सरा अकरिंग असिस्टंट. मि. डी. एम्. नेसन या-
 स पुंथा तालुक्याच्या कामावर नेमला आहे. —
 कदतचा अकरिंग कलेक्टर व माजिस्ट्रेट मि.
 ए. डी. राबर्टसत्र याणे गेल्या महिन्याच्या २१ वे ता-
 रखेस आपल्या कामाचा चार्ज घेतला. धू.
 सदर अदालतींत वकीलीचे काम चालवण्यास
 विष्णुरावजी व विष्णु मोरेश्वर यांस मनसा तेषी-
 ल जजजांवी दिल्या.

बादगाही ५१ व्या पायदळ पल्लणीचा हेडक्वार्टर

बिग गेल्या मंगळबारी आगीच्या गाडीतून पुण्या-
हून एथे आली ती ओरीएटल आगबोरीतून.
गेल्या बुधबारी एथून मारीशकडे स रवाना झाली.
या वळणीने दिल्लीच्या वेदयाच्या समयी फारचा
गेल्या प्रकारची बर्तणुक केली म्हणून गवरनर
साहेबांच्या डुकुमावरून हे लष्करी लोक जाहाना
वर बढले, त्या वेळेस त्यांच्या सन्मानार्थ २१ तो-
फांची सरचत झाली.

पु.

आम्हांस जसे समजले आहे की, पोस्टरवा-
ल्या बरीच उरेकर्स जनरल यांणी सरकारास
गेल्या वर्षातील हिशेब असा समजावला आहे
की, सरचीसचे कामाचा पैसा न आकारतां १९
लक्ष रुपये उत्पन्न होऊन २४ लक्ष रुपये खर्च
झाला, आतां यावरून पाहतां ५ लक्ष रुपये
खर्च ज्यास्त झाला. परंतु त्यांत सरकारची का-
मगिरी बद्दल काय आकार झाला तो त्यांत व-
जा घातला असता म्हणजे डाकेच्या उत्पन्नांत
सरकारास नफा अगर तोस हें सहज ध्यानांत
येतें. आतां सदरील साहेबांनी हिशेब समजा-
वल्या प्रमाणें जरी पाहिजे तरी हिंदुस्थानचे
प्रजेस प्रतिवर्षीं सुमारे सवा रुपया सरसक-
दानें डांकेकडे खर्च होतो असे अनुमानानें दि-
सतें.

आम्हांस इंग्लिश म्यानने आधार वरून स-
मजतें की, विलायत सरकारानें असा डुकूम फ-
रमावला आहे की, लष्करी रवात्यांत नेरी व लो-
कांची भरती करावी आणि त्यांत सर्व जातीचे
लोक भरतीत जावे, त्यावर सरहू पत्रकर्ता अ-
से म्हणतो की, जी भरती केली होती ती नामदार
गवरनरजनरल साहेब यांणी जलदी करून ते
लोक काढून राहिले. त्यावर दुसरा पत्रकर्ता म्ह-

णतो की, गवरनरजनरल साहेब यांणी जे लोक
भरतीचे कर्ता केले त्यांचा पगार वारवावा असे
त्यांचे म्हणणें होतें, परंतु मोठ्या पगाराचे काय-
क लोकांची भरती झाल्याशिवाय त्यांस मोठे प-
गार देण्याची नामदार साहेब यांची इच्छा नाही.

आमचे ऐकण्यांत जलिन आहे की, सरकारानें
जिल्हांतून असे विचारिले आहे की, तुमच्या के-
दखाण्यांत राजकीय कैदी किती आहेत? या व-
रून दिसतें की, राजकीय संत्रायाचे कचे कैदी
यांविषयी सरकार कांहीं तरी लवकर तजवीज
करणार आहे असे दिसतें.

आम्हांस न्यूरेम्स ता० १५ जूनचे पत्रावरून
समजतें की, अलहाबाद सुकामीं सूर्याचे तम-
नें लोक जांया होत आहेत, त्यांत गेरे लोक
साहाजण सेले. म्हणून ब्रिगेडीयर साहेबांनीं स्या-
स संकताकीद केली आहे की, उन्हांत लोजीर
लोकांनीं फिरण्याची मनाई केली आहे.

ता० २१ जूनचे पत्रांतलील हैदराबाद प-
थून ता० २१ जूनरोजीं मोठी महत्वाची खबर आले-
ली ता० २२चे सिंदीयन पत्रांत येतली आहे तिज
वरून समजतें की, नगरपारकरपधें बंडवा-
ल्यांच्या आणि सरकारच्या फौजेची एक मजबूद
रुढाची झाली, तींत बंडवाल्यांना अगदी मोड
झाला त्या समयी बलोची लोकांनीं रबू बजबाम-
ईपणाची बर्तणुक केली, आणि बंडवाल्यांचे २०
लोक गरमारिले, आणि ते कांहीं घेऊन गेले, त्यां-
त सरकारचे लोकांपैकीं लेफ्टेजर जरखमी झाला
आहे.

अ. व.

गेल्या शकाच्या अखेरीस म्हणजे १७९३ सालाच्या सुमारे फ्रान्सदेशा मध्ये जे मोठे बंड झाले ते जाहाल्या नंतर पंचवीस तीस वर्षीमध्ये युरोपांत ज्या मोठ मोठ्या लढाया झाल्या त्या पैकी, कोही लढायां मध्ये मनुष्यांचा किती अशा झाला याचा तपशील गेल्या महिन्याच्या १८व्या तारखेच्या लखनूर हेरलड वर्तमान पत्रांत लिहिला आहे तो विषेणें प्रमाणें.—

आरकीला या ठिकाणच्या लढाईत आस्त्रियन लोकांचे मेले वजरवमी मिळून एकंदर १६००० लोक जायां झाले व फ्रेंचांचे एकंदर १५००० लोक मेले वजरवमी झाले.

हा हनलंडन—या ठिकाणच्या लढाईत आस्त्रियन लोकांचा १४००० लोकांचा व फ्रेंचांचा ९००० लोकांचा या प्रमाणें नाश झाला.

आस्टरलिटझ—या ठिकाणच्या लढाईत फ्रेंचांचा १२००० लोकांचा नाश झाला व त्यांच्या शत्रूंच्या ८०००० फौजे पैकीं मेलेले वजरवमी झालेले, व फ्रेंचांच्या हातीं कैद सांपडलेले मिळून एकंदर ३०००० लोकांचा नाश झाला.

जीवा आणि आस्टर स्ट्रंड—या ठिकाणच्या लढायांत युरियन लोकांचा ३०००० वजरवमी आणि २०००० शत्रूंच्या हातीं कैद सांपडलेले मिळून एकंदर ६०००० लोकांचा नाश झाला. व फ्रेंच लोकांचा मेले वजरवमी मिळून एकंदर १४००० लोकांचा नाश झाला.

इला—या ठिकाणच्या मयंकर लढाईत रशियन लोकांचे २५००० लोक मेले वजरवमी झाले आणि फ्रेंचांचा ३०००० लोकांचा नाश झाला.

फ्रीडलंड—या ठिकाणच्या लढाईत रशियन लोकांचे १७००० असामी मेले वजरवमी झाले आणि फ्रेंचांचा ८००० लोकांचा नाश झाला.

वाग्राम—या ठिकाणच्या लढाईत आस्त्रियन लोकांचे आणि फ्रेंचांचे हीं प्रत्येकांचे २५००० म्हणजे दोघांचे मिळून ५०००० लोक मेले वजरवमी जाहाले.

स्वालेनस्को—या ठिकाणीं फ्रेंचांचा १०००० हजार लोकांचा व रशियन लोकांचा १०००० हजार लोकांचा असा नाश झाला.

रोरोडिनो—या ठिकाणची लढाई तीत पराकाशेची कतल झाली तीत फ्रेंचांचे मेलेले वजरवमी झालेले, व कैदी सांपडलेले मिळून ५०००० लोक व रशियन लोकांचे मेले वजरवमी वगैरे ५०००० हजार मिळून एका लढाई मध्ये एकंदर १००००० एकलक्ष लोकांचा नाश झाला.

लुडझन—या ठिकाणीं फ्रेंचांचा १८००० लोकांचा व त्यांच्या शत्रूंचा १५००० लोकांचा या प्रमाणें नाश झाला.

बाटझन—या ठिकाणीं फ्रेंचांचा २५००० हजार लाजार लोकांचा व रशियांच्या शत्रूंचा १५००० लोकांचा नाश असा झाला.

ड्रेसडेन—या ठिकाणची लढाई दोन दिवस पर्यंत चालली होती तीत फ्रेंचांचा १० पासून १२००० हजार पर्यंत नाश झाला. व त्यांच्या शत्रूंचा मेले वजरवमी झालेले व कैदी सांपडलेले मिळून एकंदर २५००० लोकांचा नाश झाला.

लेपझिक—या ठिकाणची लढाई तीन दिवस पर्यंत चालली होती तीत नेपोलियनचे दोन माशी लकीस जनरल, आणि सुमारे ६०००० हजार लोक मेले वजरवमी झाले व शत्रूंचा हातीं कैदी सांपडले. व त्यांच्या शत्रूंचे १०९० आफिसर आणि ४०००० पेक्षा जास्ती लोक ठार मेले, वजरवमी झाले व शत्रूंच्या हातीं कैद झाले. या प्रमाणें या एका लढाईत एकलक्ष पेक्षा जास्ती लोकांचा नाश झाला.

लिंगनी—या ठिकाणी घुशियन लोकांचे मेलेले, जरबन्दी व शत्रूंच्या हातीं कैद सापडलेले मिळून एक दर १०००० लोकांचा नाश झाला. व फ्रेंचांचा १८०० लोकांचा नाश झाला.

डिदिया—या ठिकाणची लढाई तीन दिवस पर्यंत चालली होती तीत फ्रेंच व त्यांचे शत्रू या पैकीं, प्रत्येकांचा बाराबारा हजार मनुष्यांचा म्हणजे शेघांचा मिळून एक दर २४००० मनुष्यांचा नाश झाला.

या शिवाय यावर सांगितलेल्या काळांमध्येच लोडिव्या पुलाज वळ एक मोठी भयंकर लढाई झाली. ततसे व मेलेक नदीच्या पुलाज वळ एक मोठी लढाई जादली नीत नेपसन यांच्या हाता खालील लोकांचे कीं, ६१५ लोक ठार मेले किंवा जरबमी झाले आणि फ्रेंचांचे ५३२५ लोक ठार मेले किंवा जरबमी झाले. ३००५ असामी कैद सापडले व त्यांचा १७ जाहाजापैकीं, १३ जाहाजांचा नाश झाला. अबुकीरच्या लढाईत फ्रेंचांचे ८००० बर्तुक लोकांचे ९००० असामी लढाईत होणे त्यापैकीं, तुर्क लोकांमध्ये बहुतेक सर्व ठार मेले किंवा जरबमी झाले किंवा कैदी सापडले या शिवाय याच काळांत नोलि, एंगर्स, मारेगो मेडा (या लढाईत फ्रेंचांचा ७५०० लोकांचे कीं, ४८०० लोकांचा नाश झाला.) गलामीरा आलबु एरा (या लढाईत इंग्रजी ७५०० लोकांचे कीं, ४३०० लोकांचा नाश झाला.) साला मांका, विदोरिया, दूलोझ पारीस आणि कादिब्रास एवें आणखी लढायां झाल्या.

या सर्व लढायांच्या फक्त तीस वर्षांच्या आंत घडून आल्या त्यांत सर्व पक्षांचे मिळून एक दर निदान दहा लक्ष लोक तरी सर्वाण पावले असावे. या शिवाय आणखी ज्या लहान लहान लढाया जाहाल्या त्यांत आणखीही हजारोंच्या हजारों लोक मेले असतील या लढायांमध्ये मरण पावलेल्या किंवा जरबमी झालेल्या लोकांची ही संख्या भयंकर आ

हे तथापि लढाई मध्येच ठार मेलेले व जरबमी झालेल्या लोकांची संख्या या लढायांमुळे उचल होणाऱ्या रोगांस बंदी पडून मरण पावणाऱ्या लोकांचा एक चतुर्थीश ही नसेल १७९९ सालांत नार महिमांच्या आंत फ्रेंच बऱ्यांचे शत्रू या उभयतांच्या सैन्यापैकीं सुमारे निम्ने म्हणजे ११६००० लोक ठार मेले किंवा तरारीच्या घाया मुळे अगदी निरोपथीगी होऊन गेले. वरशियांच्या लढाई मध्ये फ्रेंचांची जी सुमारे पांच लक्ष फौज त्या देशांत मेली होती तिजपैकीं, ३५००० लोकांचे पक्षां जास्ती लोक त्या लढायांतून वचाऊन परत आले नाहीत.

५० तु०

पुण्याचे यजंटी करून एथील बडे लोक जाहागीरदारांचे व कील यांस पोषाक दिले त्यांत जमखिंडी कर व कील यांचा पोषाक त्यांचे मालक राज्यद्रोहाच्या संशयांत आहेत असे कारणाने मिळाला नाही परंतु हल्ली बळगोवच्या यजंटांनी एथील यजंटां यांस असे लिहून पाठविले आहे की श्री.अप्या साहेब जमखिंडी कर यांस सरकारने माफीच्या जाहिरनाम्या प्रमाणे मुक्त केले त्या बवळून मखिंडी कर व किलास त्यांची अमानत ठेविलेला पोषाक देण्याचा हुकूम झाला असा तमजतेतें हें ऐकून आम्हांस संतोष झाला आहे.

आलमानामें आगबोट कलकत्त्याहून र्वेज एथे जात होती ती आगबोट अर्बम्यानीं तील मोठ्या बंदरापाशी खंड कावला गेन फुटली परंतु त्यांनी लढाकनात्र बचावली असें म्हणतात

हे पत्र पुणे शानैर्ज्ञ काश छापवाच्यांत छप्पा जीन्यंब करणडे यांनी छापून मसिद्ध केले.

ज्ञानप्रकाश

पुणे—गुरुवार तारिख ७ माहे जुलई सन् १८५९ ई.

ज्ञानप्रकाश.

हिंदुस्थानांनीत इमानी राज्यांचि पयलीं (मागील जमानेचें उ-
 त्पन्न) — विलायतेने आपला स्वराज्येला निजा-
 म चाला विशेष करून स्वरले पाहिजे. कारण माग-
 ती आणि राणीच्या समयां जसे उत्तर हिंदुस्थान
 च बहून मोठी शक्ति उत्पन्न झाली होती. तसेंच इ-
 त्पन्न हिंदुस्थानांत ही एथून महा अप्रि पेरला अस-
 ती आणि याचे परिणाम फार भयंकर शक्तीचे झा-
 ले असले. निजाम सरकार अशा दुरघट प्रसंगां इं-
 त्पन्न सरकारा बरोबर आजपर्यंत हिंदुस्थानांत को-
 णीही इतका इमानी राहिला नाही. याचा इमानीप-
 णा हाण्यास बहुत करून त्याची इच्छा आणि श-
 क्ती सुलभ राव हे उभयतां होत. यांतील शाहाणा
 वृद्ध पुरुष याचें घराणें इंग्रजांशीं होस्तीनें बागनें.
 या मुळें त्यांचा फायदा आहे, आणि तो स्वधीत सम-
 जित आहे कीं, जर तहनाम्यांत कांहीं बिघाड झाला
 तर हातो हातो हे स्थान लयास जाईल. कसें ही
 इच्छा दरबारचे तें, पण निजाम सरकार
 इमानी आहे. या सांगी त्याला पो कळ आ-
 ती कीं देण्या करितां कांहीं तरी ज्यास्त मिळाने
 त्याच्या हक्क आहे. यान्त्रमाणें सर्व मराठे आ-
 ती इतर राजे यांचे मनसुबे कसे असतील ते अ-
 न्यस्त, परंतु अशा अडचणीच्या दिवसांत ते आप-
 त्या अर्जबांन राहिले तेव्हां त्यांसाठीं कांहीं देणें यो-
 ग्य आहे. मनुष्यमानाचे आंगां आत्महित भरले जा-
 ती याकरितां आपण निरापेक्ष बुद्धीनें कोणतें ही पा-
 रत नाही. विशेषें करून जात आणि गोत या मध्येच

आत्महित रेवळनें. ही स्थिति जशी या देशांतली आहे.
 जेथून उपकार झालेला आहे. तेथें लागलाच प्रत्य-
 पकार सांगी पाहिजे. विलायत सरकारावर या उप-
 काराचें भारी ओझे झालेंचें आहे, आणि आजपर्य-
 त्त ते उग्ररण्यास दिरंगाई चालली आहे. आतां हिं-
 दुस्थानच्या लोकांचा भरवसा पुनः आपल्यावर बस-
 विणें आणि त्यांची पुनरधी मनाची खात्री करून देणें
 हेच इच्छीचें मुख्य काम आहे. मागील २० वर्षांचे वा-
 रकीर्दीत हिंदुस्थानचे लोकांचा भरवसा आपल्याक-
 टून कमी झाला आहे. परंतु आलीकडच्या दहा वर्षा-
 णीत भरवसा बहुत करून उडाला आहे, तो दुरुस्त
 करणें फार लगीण काम आहे, राणीच्या राज्यानें ए-
 त्पन्न देशीय राजे व लोक यांला जे वीही करावयाचे
 ते जरी दीनें करावे. लार्ड रॉन्डले म्हणतो कीं, राणी
 वर चालणें हे उपयोगाचें नाही. तें बरोबर आहे.

मैरेबान गानसा हेवें पुण्याचे अदालतीचे असि-
 स्टंट जज यांची स्वारी काळरोजी एथील दिवाणी
 कोर्टांत पाहण्या करितां आली होनी.

आम्हांस एका गृहस्थानें कळ घेव्या वरून समज-
 तें कीं राण्याचे पोस्तमास्तरां भिकाजी मेहेरबानजी
 जे कांहीं दिवसां मागे साताच्यास पोस्तमास्तर होते
 त्यांची मेहेरबान राजसा हे व सातारचे कमिश्नर यां-
 णीं साताच्यास फौजदारीच्या जाग्यावर नेमणुक के-
 ली सबब त्यांणीं राण्याचे जाग्याचा राजिनामा दिव्या-
 त्या जाग्यावर एथून पोस्तमास्तर जनरल यांणीं एकाची
 नेमणुक केली असें वर्तमान आहे.

जे आणि पुणे एथील परसरांन बदली करावी, असा विन्यूचा अभिप्राय सरकारस गेला तेव्हां त्याच प्रकारांन पुणे आणि पुण्याच्या दसरसारांनी विनाकारण आमच्या बदल्या न व्हावी या बदल अज्या केल्यावरून सरकारने शेवटीं रेविन्यू कमिशनर साहेब यांन असा हुकूम केला की, पुण्याच्या दसरसारावर गुन्हा मर नाही तर त्यांचे इच्छे वरीज बदली करणे हे बरोबर नाही, परंतु जर तुमच्या जिल्हांतून जिल्हा दसरसाराची जागा खाती होईल, तेव्हां त्याजविषयी राजविजीवर नजर ठेवावी. या प्रमाणे हुकूम झाल्यावरून आतां अर्थांतच पुण्याचे राव बहादूर दसरदार यांची नून बदली घ्यावयाची जी सधी जाही होनी ती रहिन झाली आहे, अने आम्हांस पुणे गृहस्थाने कळवले आहे. त्याचे आम्हांवर उपकार आहेत.

करका बदला नवाचण्यास गांधींच्या मजकरी पुणे शरचे जाचगांन निबंदांन ठेविले होतें, त्यास हल्लीं पोलीस ना. ११४ जून रोजीं नाबून नेवून ता. २४ जून रोजीं गुण्यास बंधावस्ताने ठेविले आहे.

आम्हास लिहिण्यास संनाप झाला आहे की, कारदिवस रांगली कर श्री. श्री. तात्यासाहेब पदार्थन यांण त्यांचे संजुनचा कारभार करण्याची सरकारने मुकन्यारी ते अत्यचयी असल्या तुळे दिल्ली नवनी ती ता. १२ जून रोजीं वेळगांवचे पोलिसकाल एनेर यांचे नारकत दिली.

त्या संजुनावर सरकारने नवीन दोन कारभारी रावसाहेब रामचंद्र मखाराम व बाळकृष्ण मल्हार यांस नेविले. त्यांणी चाउपर पहिल्यानिरा मफर्जाचा उलगडा करण्यास व दुसऱ्यांनीं खासगी कडील काम साहाये असा सरकारने वराव के-

ला आहे. कर्म साहाय्यकर यांचे स्वतःनेच बदल्याचे खात्रीवरून दुसऱ्याने दिलेले असावे, असो कसे होकरून ते कर्ज फिरले पाहिजे म्हणून सरकारने तजवीज केली असावी. आतां श्री. तात्यासाहेब हे आपल्या संजुनाचा कारभार पाहाणार आहेत

गालेर ता. १४ जून — एथे ७१ वे बळमवाले पल्पिता तापाची सात पेऊन जोकरां दुःख भोगित आहेत. ३२ बंगोला नवकरी करित आहेत. परंतु २७ वे गाउंचे आणि या शिवाय बेसनरी हे कैदेत आहेत. हे तुकनेच सरकारचीं गाखुपश्याचे नकरणांत असतील. हवा ऊष्ण आहे.

विलायनेस उलविच म्हणून नामांकित सरकारचा बिल्लेखाना आहे, त्यांत १५००० प्राखून २०००० शेत हजोत वादेत, गंगरामराव्या जोकाराचा तोफा तसू संजुन आहेत. हे तोफांचे भांडार सरकारस बंधावे वचे ठेविले, असे आहे. त्या भांडारांतून दर आवब उयास २०० तोफा रवाना होणार आहेत.

आम्हांस एकतो की, चारघर तालुकेशिवनेर यांचे हरीत रका औरतेचा सुउरा दगडाने वेचलेल्या सारखा सांपडला आहे. आतां हो औरतेचा सुउरा कोणी केला याची चौकशी करण्या करितां पोलीस साहेब यांणी आपले काही लोक सदरहू जागीं रवाना केल्याचे समजत आहे.

विलायत — एथील जंफ ३२ जून पर्यंतची गेल्या नंगळबारी एथे पेऊन हाखळ झाली त्या जंफेंतलीं हांशिलाचीं बर्तमाने — साउंभियाची फोज आपल्या राजांचे आधिपत्या

स्वाती असता तिणे पालेसो एथें अस्त्रियाचे फौजेचा पराभव करून मोरावय मिळविला, या मुद्दांत अस्त्रियाचे फौजेची बहुत तुकसानी झाली, आणि सिसिआ एथील रस्ता बंद केला. हाही आस्त्रियाच्या ८ तोफा आणि १००० शिपायी वगैरे कैशी लोक सार्डिनिया व सान्त या दोन्ही राज्यांचे एकमेव्याच्या हस्तगत झाली आहेत. त्याचाले परदारानें गारस एथें अस्त्रियाचे फौजेचा पराभव करून जय मिळवला, आणि त्याउपर तो कोन्ते गण्यांत प्रवेश करिता झाला. या मुळे त्यास अजून काय करून तो लेगोमानीओर एथें परतला, आणि तेथें त्याणें लावेनोच्या किल्यास बदा घातला. नंतर अस्त्रियाचे फौजेने गारस गणें परत घेतले. सार्डिनियाचे राजानें माझा व करारा हीं दोन्ही गणीं आपल्या राज्यास मिळवलीं. जनरल नील याणें अस्त्रियाचे फौजेस नोबान्याचे पलीकडे हाकून लावले. वस्कोनीस राजानें रशिया, पुशिया, वस्कोनीस आणि रूसनाम या राज्यांचें आधिपत्य नाहीत जाणून आपल्या फौजेस राजधानीतून त्यांची निशाणे काढून राहलीं. लुईस कोसय याचा हेतु इंग्लंड सोडून हंगरी मातोचें स्वायत्त राखणार्थ साहाय्य करण्याचा झालेला आहे. रूसनामच्या दक्षिण बाजूस हंगरा माजला आहे. या करिती कलतानानें समुद्रांत लहानसें आरमार तयार करून मांरेथीस एथें देहेबी करण्यासाठीं रवाना केले आहे.

इंग्लंड (विलायत) व नेल्सिअम या दोन राज्यां प्रमाणें उच्चांकाच्या राज्यांनें युरोपांतल्या चाडू लढायांत न पडतां स्थिर राहावें असा बराब केला आहे. विलायतेस ही हल्लीच्या लढायांत पडून येथे या करितां सभा होता हेत. हल्लीं राज्य प्रकरणीं सभा होतान. त्यांत राज्यां बर विश्वासा भावाविषयीं विचार होता हेत. पुशिया देशाचे बर्लीन राजधानी

नीं काम करितांच्या सभा हे. अत त्याणीं लढायांकडे चाक्या वरिल्या.

पार्लमेंट सभामे महिन्याचे ३१वे तारखेस भरली ता. ३ जून रोजीं ईस्टरमानकें नामें आगबोरीस उगळी गळी लंडनापारीं जळाली. ही आगबोर कराची हून पळण घेऊन गेली होती, तींत २ मनुष्ये मरण पावलीं. त्या आगबोरीस तुजवण्या करितां फास्करन गलबन गेले होते तेही जळाले.

हिंदुस्थानचे विचार करण्या करितां एक कमी रीति लायतेस वरु विली. त्यांत सुरम्य पंच मि. सीउनी ह. बर्बास नेमिणें आहे.

पीकाक जउजपीस नेदची पडी हिली आहे. पार्लमेंट सभेंतील वस्कोनीसचे जागेवर मि. जेनिसन् पांस सर्व समत्तानें पुनः नेमिलें आहे. ७ वे जून रोजी राणीनें आपण पार्लमेंट सभेंत वाचणार आहेत. राणीनें आपणांवर उत्तर देतील अशी आशा आहे, आणि या करितां प्रधान मंडळीनें आपल्या साहाय्यकांच्यास निमंत्रणें केली आहेत. आदलादिक महत्सागरांतून ताराचक्र करणारे मंडळीनें सरकाराचे येपर बराब करून त्याणीं आपले काम सिद्धामने प्याचा वेत केला आहे. विलायतेच्या देशा बरोबरचा व्यापार वाढत चालला आहे.

आरमारचे पाडी लोकांख लकरचे पाडी लोकां प्रमाणेंच पगार व हुद्दे देण्याचा विलायत सरकारचा हुकूम झाला आहे. आणि या प्रमाणेंच उत्तर लोकांविशीं ही हुकूम झालेला आहे.

विलायतेस एक दुष्ट गुप्त कर ग्यांखे नामक तांत होऊन त्या कर बाल्यांनीं मि. रिचार्ड ब्रुक व बालीना मोरशक एथचा नामदार मि. फ्रेंच याचा मुलगा मि. फ्रेंच या उभयतांस जंगलांत गारमारिते

ज्ञानप्रकाश

वर्ष ११ पत्र २८

शहर पुणे.

पुणे—सोमवार ता. ०११ जुलई सन् १८५९ इ.स.वी.

पत्राची किंमत रूपये.

१॥ आगाऊ दिल्यास. १०० दूर साल.

ज्ञानप्रकाश.

आम्हीं मागे लिहिल्या प्रमाणे अजमाबाबा-
जी नाग पूर कर यांस ठाणे जि. ल्यांत सुकर मुन-
रा फानेमिल्या विषयीं हुकूम त्यांस आला आहे.

ग्यास आणि ईलेक्रीक्या योगाने रिवा— वि-
लायते तील युनी वर सिधीच्या शाकेत हुंड्या अडक
विल्या आहेत त्यांचे ग्यास म्हणजे धर नदीच्या बा-
हेने नैऊन त्यांत तेला ऐकजीं सोडितात, आतां त्यां
उजोत लावण्याकरितां ही तजवीज जसे तेलाचे बदला
ग्यास त्या प्रमाणेच विजेच्या यंत्राची तार त्या धुत
चे शेवटास वर नैऊन ठेविलेली असती, आणि
रीज उल्लेख करणारे यंत्राचे सामान खालीं अस-
ते तें चालू केल्या बरोबर वर दिवे आपो आप ला-
गतात. आतां जे व्होदोन तारा एक एक काडीं घरष-
णपुंवतात त्यांतून जो अबाज निघतो तोच दीप-
कल्याण राग म्हटल्यास चालेल. वशा हा चम-
कार विषय आहे.

तारायंत्रांतून— ता. ०८ जुलईची मद्रासेह
न खबर आली आहे की, बराम पूर एथें ६ वे गोरे
पलटणीतील शिपायीं यांनीं सरकारचा हुकूम
एक त नाहीत त्या विषयीं त्यांस असें हुकूम केला
आहे की, तुम्हीं २४ तासांचे आंत नवकरीवर

हजार सालें पाहिजे. त्या प्रमाणें ४० लोक कबूल
झाले बाकीच्या सोडितांस केवळ करून कोर्टभार
वालांत नोकरी घेऊली आहे. फ्रेंड आफ इंडिया
त आतां लिहिनें आहे की, त्या लोकांस अशी मोक
लीक दिली तर साहा हजार लोक विलायतेस
पाठवावे लागतील.

नेक नामदार गवरनर जनरल यांनीं असा
हुकूम फरमाविला आहे की, हिंदुस्थानांत पूर्ववत्
शांततासालीं म्हणून सर्वोनी ईश्वराची प्रार्थना ता.
२८ जुलईस प्रार्थना करावी.

गवालेरी हून ता. २ मिनहूची खबर आली की,
आरुडर तिसऱ्या गोच्या पलटणीस बाबू
भाणि दर एकांस विचारिले की, तु-
म्हीं नवकरीवर हुकूम प्रमाणें राहणार अगर ब-
कीति राहणार त्यावरून ज्यास्तून ५० जणांनीं
उकरीवर राहण्याचे मान्य केले या प्रमाणें दर
एक पलटणीतील लोक ज्यांस बावकाब मुलें आ-
हित असे सुमारे १४० नवकरीवर राहतील असें दि-
सते. ज्या लोकांनीं पलटणीच्या शिपायांस असें
करण्यास शिकविले ते लोक २४ आहेत त्यांस
गवालेरीच्या कित्यां केवळ देविले आहेत.

गवाहून ता. ४ जुलईची खबर आली आहे की,
तेथील पलटणीस विचारिले की, तुम्हीं सरकार
ची नवकरी करितां अगर बडतर्फी मागता, असें
प्रत्येकांस विचारिल्यावरून त्यांतील ७ जणांनीं
मात्र राहण्याचे कबूल केले.

सदर दिवाणी अदालतीच्या जजजांही अबदुल
गनी बख्खद महंमद कासीम पोंउसरें, सिदाराम जिवा-
जी वैघ, मार्तंडराव विठ्ठल गुप्ते, आणि सुरी रामकृष्ण जो
शी यांस कुळासब तुकडीतील रेविन्नु कोडतांत व-

सदर दिवाणी अदालतीच्या जजजांही जमना
स लखनीदास, भिकारी दास, दास, आणि
तुलसीराम किरपाराम, जेल्ह्यांती उ को
उतांत वकिलीचें काम चालविण्या विषयीं सनदा
दिल्या आहेत.

सदर दिवाणी अदालतीच्या जजजांही लपतरा
म भकीर भाई यांस सरत जिल्ह्यांतील रेविन्नु
उतांत वकिलीचें काम चालविण्या विषयीं सनदा
दिली आहे.

इराणची राज्यधानी तेहे राज्यांन ता० ११ मे
वैतली बातमी लिखाफ पत्रांत लिहिली
येणें यभाणें

इराणचा बादशाह आपले सर्व राज्यां
इराज्यधानीतून निघोन कोम शहरावरून निघो-
न सरलतानी छावणीत जाऊ पलशाहा आहे.

बादशाहानें आपला मुलगा कामरान मीजी
यांस प्रतिनिधी असा किताब दिल्या आहे येणे क-
रून त्यांस त्याचे मागें गादीवर बसव्यांस अधिका-
र आला. बादशाहानी स्वारी बाहेर असे नोखर्येत
आपले राज्यधानीचा बंदोबस्त देवण्या करिता
फीरुक्ष मिर्जा यांस अधिकारी नेविले.

मी० डी० सेट केटीन म्हणून फ्रेंच लोकांचा त्या
विकाणी सक्रिय होता तो पारीस नामें फराशी
साची राज्यधानीस आपले प्रकृतीची तंदुरस्ती क-
करण्यो करितां गेला आहे.

फार दिवसां पोसून रूमशाम या राज्याचे

सह हद्दी विषयी तंटा पडला आहे तो अद्यापि त-
साच आहे हाही एक मोठी मुफील अशी येऊन
पडली आहे की, इराणचे दरबारानें ता० ११ मे रोजी
६०००० साठ हजार फौज जमा करऊन त्याच्या दो-
नहीच्या कस्तुर आमच्या सरहद्दीवर चालत्या

केल्या आणि त्यांस असा कुकूम केला आहे की,
पहिलीने खोदें घेणें आणि दुसरीने एजर बीजान
एथें जाऊन मुकाम काढवा व चोही लाहान साह
त लोख्यांनीं करडी स्थानांतराहावे असा वेत होना.

बादशाहाचे छावणीत एक मोठा युद्धा असा झाला
आहे की, बादशाही जनान्दरवाच्या वरील मुबा
रक याणें कोही कारणावरून बादशाहानें जो ए-
डी व्हाप (मुसाहेब) शीस किती एक विकाणीं

त्याने फारबमा केल्या परंतु गोर मात्र मारलें नाहा
खोज्यास लोवज्जेव केद करून त्याची गर्दन उर-
विली ना. २० रोजी तेहेरान पथून विलायतेस उ-
क येण्या करितां जासूदरवाना झाला होता त्यांस

नत्रीज नामें इराणचा वळ लुठारू लोकांनीं त्यांस अ-
उडून त्याजवरील गदपत्र आणि कोही नाणें
व अमोलिक परतु उडून नेले त्या जासूदाचे व व-
राबर एक भिस्त घीच्यन् नामें जात होता त्याची
वाट त्यांच प्रमाळें त्या चोरटे लोकांनीं केली.

फराशी साकहील अमलं दार यांस बादशाह
चे छावणीत सरलतानी एथे बादशाहास जाऊन भे-
टावें असा फेंच सरकारचा कुकूम झाला आहे इरा-
णाहून ४० विद्यार्थी विद्याभ्यास करण्या करितां र-
वाना होणार आहेत.

टे लिखाफ अखरे असें समजतें की, मेल्या जून म
हिन्यांत लखनौत ५००० ह्यारे सर्व प्रकारचीं लोका-
नीं आपण होऊन दिली तथापि वंडवाल्यांचे सरदा-
र सरहद्दीमली कडें आहेंत. त्यांचे युक्के दोस्त जी

हात घ्यात आहेत असें दिसते. वेगमेचे छावणी
 एक जास्त एक कुडी पत्र व सरकारच्या नो
 २००००००००० लक्षांच्या घेऊन मेत अस
 बहिराईच्या सरहद्दीवर त्यां सरंजमी फौजेनें
 न लखनौस पाठऊन दिला. हुसेना बादच्या
 बहल सरकारचे च्या बीस लक्षांच्या नोटी
 वेगमेच्या हार्ती लागल्या त्यां पैकीं, या सरहद्दी
 आहेत या जास्त दास थोड्याशा बट्यानें त्या नो
 कण्यास हुकूम वेगमेनें दिला होता, माग हून
 सांगणे होते कीं, सरहद्दी पेसा जमईक तेणे
 लखनौ मीं तील साहेब लोक शिरोस्ती करून
 असतां फुकुमिशर साहेब हे कोणत्या व
 उवाल्यास साफी देण्याचे ककूल करनील
 काटा वाम तुंगोन यांचे बालगे असें होते
 आपण व आपले सरदार यांत फुकुमि
 नी तरीतीने वागणूक द्यावी न असें म्ह
 णासा की, वेगमेचा बंदोबस्त उत्तम प्रकारे ठेवण्या
 सरकाराने पूर्वीचे बंदोबस्त ठेवण्या पेसा
 सरकार कसा बंदोबस्त करणार याचा विषय
 मावे.

आम्हास आबझरवर अधारे समजते की, न
 जिल्ह्यातील सैयमनेर भाग पुढे कुडील डोंगरां
 पटन नटवाल साहेब काळे लोकांच्या पल
 गिचरील याची आणि भागुजिचे लोकांची शराप
 एवतास पर्यंत साखी त्या भागोजीचे दोन
 आणि त्याचा पुतण्या असे मारले गेले आणि
 आवरण कैदी केले त्यांत हिरजी नाईक
 साहा आता साहा आहे सरकारचे लोकां पैकीं, ए-
 आणि आरजर हुकूम देणारा आणि यथा
 नटवाल साहेब याचा दोडा असें जखमी झाले
 ही लोदी कदायी ता. १९ निनहूस साखी असें

सरहद्दी पत्रां न लिहिले आहेत परंतु वाकतमी
 च्या पत्रां तील ता. १९ निनहूस असें लिहिले आ
 होते व्हा आम्हांस वाटते कीं, ही बहुत करून चूक-
 अगावी अगर ता. १९ निनहूस च्या मागील एक दोन दि
 वसांतील सूत तार खेची चूक पडली असावी बरे
 शीजरी व ल्या के गि कीं, ही बातमी तारावे त्रां तून
 अली दासेल गरी ही विचार के ल्यास एक दिवसाची
 साधी असे आम्हांस वाटते अतां भा-
 मुटत बाक्या आहे आतां त्यां सभ्यो
 दिवसां सरकारचे अंमल सारां कडून त्याचे दुष्ट
 भाषणे झाला होईल.

आम्हांस एक बारीक बातमीनें अशीं सर
 हे कीं, सरकारचे मनोत चाड कडून असें मागले आहे कीं
 इनाची जमिनी प्रकर्णी कारीतरी हुसानी अशी कर
 की सकुट पोडे बाराचे हुंगजे इनामी
 प्रयोग तुरी कडून केज पासून
 जणा घेऊं वंशा परेप
 विचार हल्लीं

अम्हास चिंत्तें व आणि सिद्धते कर
 यां प्रकर्णी तेवी इत व इनाम कमिटी कडून अपूर्व
 शाख्याचा मजूर अम्हापुढे घेऊन दाखल झाला
 आहे. या विषय, पुढील पत्रां आम्ही आम्ही बाच-
 णारांस या विषयी लिहून कळवें.

ता. १२ नुलई या वारामिहेरबान जउज्य कले कर
 र आणि रविन्दु कमिशर साहेब कमिटीत असून
 साहेब लोकांची परिक्षा होणार आहे.
 नामदार रिस सर साहेब कौनसलदार या
 त्याची सुबई हुन हद्दी पुण्यास आली आहे.

किरकोळ अपराधावदल - पुणे मागील अठवड्यांत मंगळवारी गोसावी याणीं गाडी दगाबाजीने घेतल्या नमुन शिक्षा मिळाली होती ती अपिलीत रद्द झाली गेवा गोसावी यांणीं बेवारशी मालक गोसावी यांनी वीडचा अभिलाष केला म्हणून पुणे न्यायालयाने यावरून खटला चालला होता त्यावेळीं जे जे अनेक शिबीर शाखावर पुणे पुढी माजिले त्यांनी कुडेस कुडेस शिबीर कोड्यांत १०० मि. न. हे स नरहर राधाजी यांनी यरी १९११ र. कोडी शिष्याने केले मज्येकर यांचे बाव्यानें सांगले शाबिती झालेचे जवळ मालकी पुर्वीचे आखड्यात शिक्षा मिळाली करणाम १ माहेपि करणाम १ माहे गोप्रमाणे शिक्षाल्या

पुंबई मारो गे बहुमत्त शिक्षाणी कमी झाली आहे ते परंतु मद्रास गावा आहे पुण्यातील कोही लोकाना काय स्वाडी यावी म्हणून शान केली वगेर नि गाजत ली प्रमाणे मोठ्या मारवा दीगे मारून घेतल्या वर गुळाला गेरे राकून सावरण गुरे स हेबांचे नावना दे बालाऊन वाजेत गाजा व वरो वर शिवनेतात त्या प्रमाणे बोडके झाडण असतात त्यांचे ला त्याच दिवशी ईश्वराने द गरीत अन्य दिवसा आणि रात्रीस पांडुरे हणून सर्व लोकांचे नेत्र मेघराजोद तिकडे स या विषयी विचार चालत आहे यांनी ल भातांचे पिकास तर धोका वराचे पोचला किती एक ठिकाणी तील पहिल्याने लाविलेले धान्य जे का त्या सुळे दुसरे पेरले तेही सुदरील प्रमाणे झाले आता पाऊ

स पडल्यावर तिसऱ्याने लावणी होईल या प्रमाणांत न रद्दशा झाली आहे.

रोहील रेंड एधीलां प्रिन्सिपल सदर अर्मा मत्तर फ्रेजर यांस लखनौस दिवाणी कडी लज्ज १००० पगार करून नेसिले आहे. हेरलड

इंदचे कमिशनर सर बाटी फ्रयर यांणीं आप-पुढील कोही पोलीस खात्यातील कराची अमलदार यांणीं बंडाचे समचीं इमाने न जबाबिली असें सुप्रीम वेटेंट मारून त्या विषयी राज्य वाडयेतून हत्या बादचे कराचीचे आणि कि करि लहास्य स किताब खान बाहदूर नव जमाने देऊन विती एकास चांद देऊन कोही कांस पे पाक दिले, असें शिरीय न पत्रावरून सामजत आहे.

पुणे माजिले गेने असा कुकूम केला कीं तेथून १९१२ मे लाचर आला देस पट की कुड पद्रव मनस्वी घालला आहे, म्हणून वडा एथे खरबुजे कलंगडी व काकड्या कोणीत या वरून हा माल अगदी खराब झाली तुकसानी झाली.

एका पारशान बडोचच्याम हा राजाला फोटो मफिक चित्रे वतसबिरी कादण्याची विद्या शिकवि म्हणून त्याला माहाराजाने सोन्याची दोन भरीव कडी एक दर गोशाक व एक मोठी सरदारी छान इनाम दिले व त्याचा पगारही वाढविला.

आग गाडीचे उत्सव एक अठवड्यांचे ताण जे न पावेतो रुपये उतार करू २४५८७ त्यांचे उत्सव १९५२३ ओझाचे १९७०७ एकंदर बेरीज ६६

सदर दिवाणी अदालत.

नंबर ३२०३ स्पेशियल.

करीम नायकीण. अर्जदार

रोसा भारी कावजी. प्रतिवादी

दावारूपये १०००

(बारीचे म्हणणे की, दावाचे सत्तेची भौत असते. प्रतिवादीने दोन खिडक्या त्या भितीस पाडल्या त्या बंद करवाव्या. प्रतिवादीचे म्हणणे की, त्या पाडल्या रा नाही, या बाबत निवाज.)

या कज्जात करीमचे म्हणणे की, रोसा भारीने भितीस ज्या दोन खिडक्या पाडल्या आहेत व त्या खिडक्यातून तो तिच्या बाजूपात पाहतो त्या बंद कराव्या. प्रतिवादीचे म्हणणे असे होते की, तिच्या बंद्यापासून काहीच अडचण नाही. कारण आडून आहेत, कर्भित रोधांत झाल आहे. अहिले नगरचे पुनः अजम आनंदराव केबाब यांनी रोसा भारीचे तर्फेने फेसल्ला केला. त्यानंतर रोसा भारीने असिसंड जज्जाचे कोर्टात अपील केले.

कज्जाची तपासणी करून असतो असिसंड जज्जाचे नजरेस असे आले की, या भितीच्या दोन खिडक्यांमध्ये जी फतर नामा झाला तो लिहिळ्या आहे. व ही भिंत मूळची मानीची होती, व अगदी पडायस आली होती. तिची न उंच पुनः रोसा भारीने आपले स्वतःने बांधला, व लिहिताना उद्देश की, ही भिंत यांची त्या वर रोसा भारीने पडता सारखा व पुढे या भिती बाबत आपले होईल तो रोधांनी सारखा जावा. अजज्जास दिखार करण्याचे इतकेच राहिले की, रोसा भारीस खिडक्या या भितीस पाडण्याचा अकलाप आहे किंवा नाही. याची जो निवाज केला तो येथे प्रमाणे —

ज्यावेळेस रोसा भारीने खिडक्या पाडल्या त्यावेळेस रोसा भारी आली नाही, त्याचरून असे दिसते की, रोसा भारीने खिडक्या पाडल्या काहीच नवता. मूळची भिंत मानीची ती रोसा भारीने विलंबी बांधली व मूळचे पेशे व बांधून त्या उंचीवर खिडक्या पाडल्या आहे. करीमचे म्हणणे की, रोसा भारीने खिडक्या पाडून तिच्या बाजूपात पाहतो, व तिच्या बाजूपात त्याचे बाजूपात येतात. व म्हणून रोसा भारी रोखी उहात नाही. व म्हणून रोसा भारीने असे आहे की, करीम ही करारातून रोसा भारीच्या व या भितीची धनीन आहे व खंड करारपुन या खिडक्यांविषयी काहीच नाही, व बांधता येते व करीम अडवी आली आहे, व खिडक्या अशा जे वर आहेत की, जरी खिडक्या त्या करीमने आले परंतुच बांधले तरी तीस या खिडक्यांमध्ये अडकाव लावयाच नाही. यापुढे रोसा भारीने की, बारीचा उद्देश को सांगते तो मागे सराच काही आहे, आणि जर रोसा भारीचे इतके मोठे पेशे करीम बांधू लागल्यास या खिडक्या बंद कराव्या लागतील, तरी पेशेचे उस्ततचे कारण वरून प्रतिवादीस खिडक्या कोर्टने राकण्यास जुलूम करणे योग्य नाही. पून कोर्टने मुनसफाचा फेसल्ला रद्द करून प्रतिवादीचे तर्फेने स्वतःने हीत निवाज केला.

पुढे कोर्टने सदर दिवाणी अदालतीत स्पेशियल अपील केले ते बेबी फुल कोर्टने असे ठरविले की, कोर्टात असे वाटते की, मुनसफाने असे ठरविले की, करीम नायकीणीस रजा होणे, व फतराचा व रोसा भारीने भितीस खिडक्या पाडण्या असे लिहिले नाही, त्या अर्थात कोर्ट असे ठरविते की, रोसा भारीने खिडक्या बंद करवाव्या, व पुन असिसंड जज्जाचा फेसल्ला रद्द करावया.

ह. व. याचा कुसुमा लोचम केला. व. स. र. र. र. म. विवादीवर घातला.

पुरे संन्यास एका निहिषाराने निहून जाविलेला मजकूर गेल्या बुधवारचा टेलिग्राफ १०. आपला आहे, त्या प्रकृत कळून देणे. अतिशय तरकाची फौज ४५०००० वर पायदळ, ६५००० घोडे, आणि ६०००० आर्तिगरी, उडेंदर ५९२००० फौज आर्तिगरी, उडेंदर ११२००० फौज, पायदळ ११२००० फौज, उडेंदर ११२००० फौज, आणि ३०००० आर्तिगरी, उडेंदर २०४३६०, पेंच सरका २००००० पायदळ, २६००० घोडे, १३६००० आर्तिगरी, आणि २०००० "इन्वेरी" फौज १२५०००० या नाणे त्या सरकारचा पुरा आहे.

रेकतारी भि. यंग या नला उफूम झाला आहे.

कालच्या सरकारी ग्याजिट पत्रांत नेदीर लफरीला- कांबो बंद या रवाली लिहिले त्या "जनेरल आरडर्स" मक- ट झाल्या आहेत. —

१ वे काळे पायदळ पळणीका रघुनाथसिंग याम- नशा. शाख्या मुने रमेदवार विरोजी नवाण हा ग- त्या जने गरीच्या १ त्या तारखेपासून रुनेदार झ- आहे. २ वे काळे पायदळ रघुनाथ हा त्याच तार- खेपासून ३ वे काळे पायदळ झाला आहे. फाजीराव राण्याचा पेशान. ४ वे काळे पायदळ जमेदार दुर्गासिंग हा त्याच तार- खेपासून रुनेदार झाला आहे, व हवलदार बापू रोंकर हा त्याच तारखेपासून जमेदार झाला आहे. शेबिंदजी इस्मायल यारु पेशान शाख्या मुने हना- ५ वे काळे पायदळ फाजीराव हा त्याच तारखेपासून जमेदा- र झाला आहे. आणि अल्ली अगर खान हा मरण पाव- ला. ६ वे काळे पायदळ जमेदार शेख रफ्तार अली हा गेल्या पुनी- ७ वे काळे पायदळ रुनेदार झाला आहे. व ८ वे काळे पायदळ गणेशकावळ हा त्याच तारखेपासून जमे- दार झाला आहे.

मेषणुका — ले. जेने व अलि क्झार याणे गेल्या न- दिव्याच्या २० वे तारखेस. १. मजकूर झाले पोलिसक- ल रुमिटेउचा ३. २. आणि जोलापूर ३. मजकूरचा बुसरा कन्याउर या आचार्ये. ४. जोलाचा च. मज- ला. — उडे डूहून होई येते. ५. नट वेळ पास- जोलापूर इन्फेरीचा मजकूर उडे ने नला आहे. — द- शिण महाराष्ट्र देशातील असिस्टंट प्रजेट कमान- एस्. ए. अंडरसन या महिन्याच्या २० वे तारखे- सा आपल्या चार्जिन् घाल मॉतान फेरीवर निघून गे- ला. — कोकणाचा जउज व सेवानजउज, गोस्तरसी- जे. एरस्कीन याणे गेल्या महिन्याच्या २० वे तारखेस पुण्याच्या अदालतीचा चार्जिनेनला. — सरजन- जे. शिंदे याणे गेल्या जून महिन्याच्या १५ वे तारखेस सेंट्रल डिविजनमध्ये शालारवात्यचे इन्स्पेक्टर- चा आपल्या कामाचा चार्जि असिस्टंट सरजन आर. हेन्स याजपासून घेतला. — नामदार गवर नरसाहेब दक्षिणेन आना जाणार आहेत, त्या जव- रो वर निकडेस जाण्याविषयी सरकारचा चीफ.

दुर्गाच्या रेफ. पळणीचे जमेदार कामत मशी. जमेदार कुज. तेबारी आणि जमेदार मौला राद खान हे तीन अस्ामी गेल्या जूनच्या १ ले तारखेपासून रुनेदार झाले. २. जमेदार हद्रानवेण हा त्याच तारखेपासून नेदीव कार्टरमास्तर झाला आहे. व ह- वलदार शिव प्रसाद सींग हा गेल्या महिन्याच्या १२ वे तारखेस मजकूर जमेदार झाला आहे.

नामदार लार्ड इ. इस्लाम साहेब बहादूर मु- बईचे गवरनर यांचे स्वारी चीफ मकरार नेदीरका- न यंग साहेब रुडा रापोडीस येऊन दाखल झाली आहे.

हिंदुस्थान सरकारने एधील नेक नामदार माजी क...
 नी सरकार यांचे ताब्यातील हिंदुस्थानातील गोत्यापल
 टपी यांणीं मलीका माजमा राणी सरकार यांच्या ताब्यां
 न राहण्या शिष्यां इच्छा दाखविल्या वरून व ते दि
 मर्ह बगेरे कारणां जास्त होईन पुढें असा ठराव केला
 आहे कीं, कंपनी सरकारचे ताब्यांतील गोत्यापल टपी
 कीं, जे लोक राणी सरकारच्या पलटणीत राहण्यास
 खुषी असतील त्यांस राणी सरकारच्या ठरावा प्र
 माणें जी देणगी मुनासब आहे ती देऊन राणी सर
 कारचे लफरांत त्यांचीं नावे दाखल करावीं आणि
 त्यां कोणीं राणी सरकारचे लफरी खात्यांत शिपाई
 पणाचे कामांत राहण्यास खुषी नसतील तर त्यांस
 ठरावा प्रमाणें पिलायतेस परत वाट खर्च न घेता
 येवतें करून घावें आणि ५ वे फ्युजीलीयर्स पल
 टणीतील गोरे शिपायांचे कीं, कोणीही राणी सर
 कारचे लफरी खात्यांत शिपाई पणाचे हुयावर रा
 हण्यास खुषी असतील तरी त्यांस विलकूल देणगी
 देणें देऊनचे असा ठराव झालेला आहे.

पुण्यांत एक बातमी अशी उडली आहे कीं, म-
 द्राण खात्यांतील काळी कडील दप्तर शरीच्या जा
 मा कमी करून त्याचें काम नायब दप्तरदार यो
 लवावे असा हुकूम जाहाल्यानें बोलतात परंतु
 म्ही या सदरील बातमीवर भरवसा दे
 ती, कारण हल्लीं गवर्नर विलायतें हून नुकतें
 द्राणचे गवर्नर नेमून आले आहेत त्यांणीं तर
 शानतीन कामांत आपला अ प्रमाणां ल्यांत
 नेवाची अर्ब वाटऊन त्यांस उदयास त्यांच्या
 ल्यास याचे पूर्ण लक्ष आहे. असें सा
 वाटवई बातमी उडली. इतर नेदी
 जमा कमी होण्या शिष्यांची आहे
 तिं पुरा भरवसा वेनालीं त्यांच्या आरवावर नेव

सले तर या नामदार साहेबांचे अमलें त नदि
 बांची वदतीच होईल असें आम्ही समजत आहो.

करवीर — भासां प लिहिण्यास फार दुःख वा
 हतें कीं, एधील सद्ग... नीन आत्माराम कृष्ण यांसा
 कांहीं हिन्दू ज्वर येउन गेल्या रविबारी देवाला आ
 ली. हे गृहस्थ फार संभावित भस्मून स्नेह पणास
 चांगले होते म्हणून त्यांच्या... र्तमान ऐकून
 त्यांच्या मित्रास खचीन दुःख होई. हे पूर्वी वाडी
 संस्थाना मध्ये माम... कांमार... असून सन्
 १८५० सालीं एथे स्वेशीयल कमिश्नर साहेबांचे
 शिरस्तेदारीच कांमार आले नंतर गेल्या नोवेंबर
 महिन्यांत त्यांची एधील सार अभिनीचे २०००
 पयांचे जाग्यावर नेमणूक झाली परंतु या जागेवर
 ते रचूं हे ऊन अगदीच थोडे दिवस झाले होते इत
 न्यांत त्यांचा काळ झाला. नाचधाहो. पहा या सण शुंग
 र जिवाचा परिणाम करा होतो. उद्याच मी मी प-
 णाचरून इहलोकी त परले. तें उपहासास पात्र हो-
 ऊंनका, विचारकरा, आयुष्याचा भरवसा नाही.
 महसद प्राप्तीची इच्छा भरून जिवांस दुःख देऊनका
 कारण त्याचा भरवसा नाही. समजून अगर न सम-
 जून आपले हातून अत्याचं चरण झालें, तर तें सुधा
 रण्यास व त्या ब्राह्म ईश्वराजवळ क्षणी मागण्यास
 तिलंब करूं नता, कारण जिवाचा भरवसा नाही.
 तारांश, कोही न हीं यमस्वरूप... काळ तो आपले
 अयु... वेऊन वरेने ति वे मणी दाळितो
 आहे, या करि ती ईश्वर चरणी भाळ जड विण्यास
 वाळ होऊन... ति, परंतु ताळ सोडून कां
 मा मी वाजाळ... तर सरताचा गाळ यां न गा बा
 क पणे गाहाळ होण्यास आळ आळून घेऊनसे.
 कारण केवळ राळ झाल्यावर मग पत्रा तापानें पा
 ची वाळ बांधून हातीं दाळ घेतले तरी ईश्वरापात्री

दाढ शिजणार नाही. दाढा दाढाच होईल हे चांगले समजावे.

रत्नागिरी— ता. ४ जुलई— आज पंधरा दिवस पाऊस अगदी पडला नाही या मुळे रोपू वाढत जाऊन धारण महंगा होत चाली आहे. — एथील मुख्य जडजम येथे रान एरस्कीन साहेब मुंबईत आले. टेंग गच्या कामावर गेले होते ते परत आणून त्यामावर तेजान हा वल आले.

सासुराप— ३. पंचायत केतकर यांस अडलती कडिल जमादार बडुकरे हो न शिपायांनी मिळे त्यां समार हाप के ल्याची शाबिती होऊन जमादार यां सार आणि शिपायांस पहिल्यास १५ दुसऱ्यास १० या मसगें दड आले. — एथील भुलकी पा. केतु दिवाणी कडील पंच रावसाहेब सदर ३४ न याची योजना चाली आहे.

दिलायत सरकारने हिंदुस्थान सरकारास अन्ना दुकूस फरमाविले आहे की, हिंदुस्थानांत गोरे लोकांत प्रेस बिटेरा धन धर्मीतील लोक एक दर ८४७७ आहेत.

त्याचातपशील
दिवाणी कडे २६५
लफ्फरी कडे ४७३२
सरकार नवकरी शिवाय ३०८०
एकंदर ८४७७

हे लोक सरकारी नवकरीस आहत त्यां श्वर भक्ती करण्या करिता २५ चे धर्मास असाणे योग्य आहे सबब नवीन प्रेस बिटेरा धर्माची देवळें बांधणार आहेत.

पुण्यातील म्युनिसिपल कांमेटी सन् १८५८

नेतालीस रथापन झाली त्याज कडील हिशेबा वरून समजतें की, सन् मजकूरच्या एप्रेल अखेर एकताली जमा व खर्च झाला त्याचा अढावा—

जमा २९०८९६१०६२
खर्च २२०११६१६१०
आसर सालांत बाकी ७०७८८०६५

सदरहूक मिटीच्या हातीं होती. सदरहूक मिटीने एथील लोककमीसड कां वगैरे दुरस्ती करितां अक्ट कबूल केला आणि काम सुरू झालें. तरी अजून थारयनेस आपल्या घरासमोरील सडक अगर रस्ता झाडण्याची इजा सरकारांतून पडते, हे गैर वाजवी आहे त्यास याक मिटीने नवकर ठेवून स्वकंर बंदोबस्त करवावा आम्हीं सदरहूक मिटीस सूचना करीत आहों.

पंचायत पत्रावरून समजतें की, नामदार गवर्नर यांचे वरची खारी चीफ सक्रटारीसह काळ अस्तमानीरा झीस येऊन काही दिवस ते येथे राहणार आहेत असें वर्तमान अलें आहे.

दिलायतेस किती. हिंदुस्थानातील गाऊवगार साहेब लोकांनी आप आपलीं घनें अशीं प्रगट केलां आहेत की, हिंदुस्थानांत जिकडे तिकडे न्यस्मता झाल्या नंतर पुढे सरकारानें नेटीव लोकांची फौज अशी भरणी. न नेटीव शिपायांस एक साजीर या मानाचे असावी आठ गोरे सारांची पलटणे असून प्रत्येकांत लोक असावे म्हणजे ६४०० सार होतील बारा नेटीव रेग्युलर सारांची पलटणे असावी आणि दर एकांत ८०० सार म्हणजे ९६०० नेटीव सार होतील— अठरा व रेग्युलर नेटीव पलटणी ८०० शाची येक अशा असाव्या म्हणजे १४६०० लोक होतील.

पंथीस गोरे लोकांच्या पायदळीच्या पलटणी दर एक त १००० लोक म्हणजे एक दर ३५००० होतील साठ पलटणे पायदळींनी नेटिवींनी असून दर एकात सदरील प्रमाणे लोक असावे म्हणजे ५००० साठ हजार लोक असावेत. व याच बद्दल जनरल माट गोमरीने आपले मत असे दिले आहे की, एक गोच्या सोजिरास तीन नेटीव या मानाने तेच असावे सर्व गोरे मिळोत ३६००० कुत्तीस हजारा असावे आणि नेटीव कथायती बेटव्या व ती आणि पोलीस असे सर्व मिळोन ६६००० असावे परंतु माट गोमरीच्या अमि प्राथम्या सदरील सख्ये विषयी असा आहे की, जेव्हा हिंदुस्थान शांत होईल तेव्हा सदरील गोरे लोकांच्या हून कोही संख्या कमी करावी. सर हे नरीस्मीअ कमीशनराने असे रद्द दिले आहे की, सर्व मिळोन हिंदुस्थानात ४०२ तरेचा असाव्यात आता त्या क्रमिवा नराची भिन्न भिन्न नते पडली आहेत कारण किती एक म्हणतात की, नेटीव किल्लीयन टोपीचा उभरापेव किती एक म्हणतात की, नेटीव भरावे परंतु हिंदुस्थानचे संस्थाने नवकरीवर आणि दक्षिणेतील हिंदुस्थानातील कासावर असे नेमीत जावे व त्यास २५ पासून ३० वर्षा पर्यंत नवकरी होताच बिनअपामने येन पुनः सुद्धिती एकास नवकरी फार पडल्या मुळे वगैरे लोकांच्या शरिरास पिरा झाल्यात ते कारण सदरील असून ये वजे ५००० नेटीव लोकांच्या अमलदारीच्या जागा वाढवा पथक १०००० लोकांनी लक्ष योग्य लोक असतील त्यांचे विचाराने वाढवीत जाव्या. वगैरे मजूर लिहिले आहे.

परमेशांची - खेड लोकांत मनुष्ये वळी देण्याची प्रघात होत तो, मोडण्या करितो बहुतेक वी पासून सरकाराने उपाय चालविले होते, लोकां

कोबर एका एकी ठाणे घालून बळी देणा सारी पसून आणि लेडी माणसे सोडविली व बळी देणाचो स शिक्षा के ल्यातरी ते लोक कधी कधी चोरून लपून तो विधी करीत. वसत पण आता सरकाराने फार चांगला बंदोबस्त केला आहे. तो असा की, सरकाराने कायदा करून घेतला आहे की, ननुथं वळी देण्याची बळी देणे असता त्यास सरकार मनुष्याबद्दल दोन मेमरण्याची मोकलीक देई, परंतु जर मनुष्यास हा करार कोणी मोकिल व सरकारच्या कायद्याचे उभे नसेल तर सरकार त्यास मोठी शिक्षा करील या बळी देणासाठी खेड लोकांनी आपल्या मुर्ती पुढे होणगे अर्पिले, तेव्हा तेहमी पेशाबि त्यानी फारच मोठ्या मार भकेला.

शा. द.

हिंदुस्थान - एथे द वे मजुरीची एक नव होऊन त्यांनी बस मोठे केले ही गोष्ट प्रामाण्येच आहे, लोकांचे लोकांचे बड होऊन त्यांना मोड आपल्या सरकाराने मनुष्या व गोच्या शिपाय्यांच्या हातून सोडिले आहे त्यांच्या घोर बळी देणे कष्टा होतो आहे नो कोही गोच्या पलटणी जील मनुष्या शिपाय्यांचे जो स्या वेळ किल्ले लाणी ही उघीच हा शत घालण्याची नोक लोक दाखविण्यास प्रारंभ केला आहे. या हिंदुस्थांत यज लोकांचे की, कंपनी सरकारचा अमल देश भर झालेला आहे. त्यांनी आपल्या आपल्या बळकटीसाठी व आपल्या पलटणी व कोही यो य पलटणी आपल्या सहाय्यीत वेचल्या आणि कोही मोन वगैरे देश सरसणार्थ राणीच्या तर्फेच्या वेचनेने यदस्ता राणी सरकारचा अमल आपल्या देशावर द्या. तेव्हा कंपनी सरकारचे सहाय्य लक्ष नोवकरी स इफज संकोरच्या नात्यात जावे लागले, परंतु कंपनी सरकारच्या गोच्या पल

दणीस राडीचे गाव्यांत आले बंगलूर नाहींमे वा बंगलूर
 वस्तु कि. वा दुसऱ्या कांहीं कारणां वस्तु त्यांनीं राणी
 सरकाणा हुकूम पळवणीत फिरल्यावर त्यांचे क
 गोच्या पळवणीचेकीं शिपायांनीं हुकूम त्यांचे
 ले. त्या वखे उवाच्या मसलतीत मुंबई ३ शहरांनीं
 गोच्या पळवणीचे की, लोकांनींही नाही. गंगला व
 दास काहीन प्रत्येकांत कामतीं खटपट नाहीं प
 ते पृथिवीत यतीचे लोकांनीं तर फारच रीगां पोट
 त्याच ऐकण्यात येते. बंगला पुर मुक्ती त्यांचे
 टणीचे तमाचे लोकांनीं एक वट्टी ऊन राह
 गोच्या शरकाणा वस्तु तेव्हा विपरीत लोकांचे
 गलटां वस्तु तेव्हा लोकांनीं वक्षे वस्तु करून म
 कर्मा वस्तु आले बंगला हारकास्त व फेंड आ
 हे याचा वस्तु न पक्षां वस्तु तर कळते की, ह्या
 लेल्या लोकांनीं केरीस सोडून देण्याचे कामो
 त फारसतरी घेतली, परंतु त्यांच्या इच्छे मध्ये लो
 कां हस्तु वस्तु बंगला वस्तु अशा ना हुक
 घडून आली नाही. ते सरणी सरकाणा तो फराना
 असल्या मुळे ह्या वस्तु पृथिवीत यतीचे लोकांस फार
 सादगा कगव धातु नाथे नाही. गोरे पळवणीचे
 शिपायांत बंडी वा आपल्या देशांत त्यांच्यांचे कार
 ण एक पांसा राणी सरकाणा कडून देण्या मिळीत रा
 ची ती मिळवी या वस्तु दुसरे कांही एक दिशांत
 नाही. आता हे लोकां आणि काळे वंश वले
 कन्न होतील असे एक विपरीत अनुमान
 त्या पासून फलादेश कांही एक न होता एकट दो
 वणीचा शिपायांचा वस्तु होऊन जाईल. हे ख
 चित्त वाटते.

या गोरे लोकांच्या पळवणीत या हिंदुस्तानत अ
 सून जर करितां असे अयोग्य व खेडे होतात. तर या
 वस्तु काळे लोकांच्या पळवणीतले काळे शिपायां
 सा आपल्या हातून झालेले वेने चारांचा दोष वाट-

णार नाही. आणि अशा प्रकारची वर्तणूक वेबल्या
 वस्तु काळास बाध आने असे ही लोकांस वाटल्या वाचून
 राहावयाचे नाही. या गोच्या पळवणीचे वंश पळून
 या गोच्या सरकाणास अपाय होईल. हे जरी मनां
 पत नाही, तरी चाली कांही काही स्वजाती वस्तु शि
 वस्तु धर्मी सरकाणा वस्तु परदेशी आणि जेथे
 आपल्या सरकाणाची सना महासूर झालत आहे ते
 ये अशा विपरीत भावाचे चालणे किंवा विपरीत
 भाव दाखविणे हे लोकदृष्ट्या व व्यवहार दृष्ट्या कांहीं
 में कर्मा र दिसण्यांत येते. या वस्तु या गोच्या पळव
 णीचे कांहीं तरी परिपटा होणे अवश्य क दिसते का
 रे शिपायांचे पाठिपथ कशा प्रकारे झाले आहे हे त्या
 लोकांच्या व या देशाचे लोकांच्या लक्षांत आहे. आ
 णि तशा मानाचे ह्याही लोकांचे झालेले लोकांनीं या
 हिले म्हणजे सरकाणाची सना नता दिग्गन येऊन
 या देशाचे लोकांत कांहीं किंतु न राहतां देश वस्तु आ
 ले याहून अर्ध होईल असे वाटते किंवा स
 करणे तोही पोकळितीचा असून त्याच्या योगे व र्
 आ राही अशा प्रकारची तरी झाली या हिजे आम्हां
 सखे राश्वर्य या गोरे लोकांच्या पळवणीच्या या अ
 शा पोकळ रवे का पापून वाटत आहे. आश्वर्य वा
 वस्तु स करणकी, गोरे लोक या देशांत भसे विधरा
 याचे नाहीत. ते विधरले आणि सरकाणा त्यांचे विधर
 जे वस्तु जा राण मरी करून दाकीता ही या विधी
 खे वाटते.

प्रेड साहेब यांचे पुथील पड अति
 कटरीचे कामाचा चार्ज ता० १० मि नहस
 त्याज कडे स भिमपडी आणि पुरंदर हे
 लुके दिले आहेत.

हे पत्र पुणे ज्ञान प्रकाश छापण्यांत कण्याजी अंब
 करानडे यांनीं छापून प्रसिध्द केले.

ज्ञानप्रकाश

पुणे—गुरुवार ता० १४ जुलै सन् १८५९ ई०

ज्ञानप्रकाश ता० १४ जु०

पुणे—जिल्ह्यातील खेड तालुक्यांत सखाराम तुळसाजी पानबंद यास त्यांचे कागदपत्र घ्याव्या हा प्रकाशित केल्या वरून त्यांचे विषयीं तविसर मजूर असा आहे की, प्रथम या खटल्यांत बाळदिहिन यांस जमादाराचा वाटू नसावा जमादार यांचे धरला त्याची चौकशी होऊन तो निरअपराधी ठरला नंतर सदरील कुकंबीचे पराधीन वरून सेशने जडव्या साहेबांनी फाशी शिक्षा ठरवून सदर फौजदारी अदालतस शिक्षा मजूर होण्या करिता सवा वषा मागे रवाना केला तेव्हां सदर अदालतीने अज्ञात राव केला की, सदर प्रकाशित सेशन जडव्यांनी हा खटला चालवला हेच गैर शिस्त केलें, कारण राज्य होहोच्या अकालत असे आहे की, हरकीची असा अपराधी आहे, असे माजिलिटाचे कर्तव्य ठरले तर त्यांनी नामदार सरकारची परमाणी घेऊन हुकूम मिळाल्यावर सदर हुकूम्याची चौकशी करावी, असें आहे. असें असून ही चौकशी केलीस व बहु हा सदर फौजदारी अदालतीने रद्द केला असे तेव्हां पुण्याचे माजिलिटानें अकालत हुकूम सरकारची परमानगी हा हुकूम तपोसण्या केलें कागदपत्र घ्याव्या वरून परमानगी घेतली, तेव्हां सर गारानें कागदपत्र पाहून गुन्हा होत नाही असे लिहून पाठविलें, लगेच पुण्याचे माजिलिट साहेब यांनी त्या जमादारी घ्याव्या ताची मुबलका दोन वर्षे मुदती या पानसेर याज पानसेर पुण्या विषयी हुकूम केला

परंतु त्यांच्या जामीन कोणी न होई मजबूत केलाच आज न होईर असे तेव्हां पुण्याचे हेरबाहेर साहेब साहेब यांनी सदर फौजदारी अदालतीत सवा वषा केलेला वरून सेशने जडव्या यांनी बरेवर्त पुढी वरून सेशने जडव्यांनी वा जामीन मागीतला असता त्या सेशने मिके म्हणून केलेत आरे तेव्हां पुण्याजडव्यांनी या विषयी मागील सेशने जडव्या अगळेस आणि वरल्या सालात दिवशी विचार करून एकदम हुकूम दिवशी, अज्ञात राव पानबंद यास जामिना वरून सेशने केलेत वेविलें, ही शिक्षा ठरविली आहे, असे तेव्हां सोडून घावा. त्या वरून त्याची सालात सेशने जडव्यांनी समजात आहे.

नामदार गवई नर अज्ञात राव यांनी जनरल आरडर अशी केली आहे की, ता० १४ जुलै रोजी सर्व शक्ति मानवरावी आख्या राणीच्या विद्वानें हंडुस्थानांत वरून शोबद झाला आणि साही शिष्या लोकोचा पराधीन वरून, या वरून जगदीश्याची प्रार्थना करावी, आणि सा दिवशी सर्व हिपिसं त रजा असा अज्ञात राव प्रार्थने वा दिवस झाल्यावर दुसरे दिवशी दीप पुजा म्हणजे दीव्याची अमावास्या आहे, तेव्हां दोही दिवस उरगह अज्ञात राव आहेत

एथें गेल्या एका दशतिय आणि द्वादशीत पाऊस पडले, परंतु सतत पाऊस लागत नाही. या मुनिलोकोक चिंता क्रोत झाले आहेत, कोही पयसाष खातील हिंदूनि आपले द्रव्याचा अंश ईश्वर आराधनेच्या म्हणद्वारा गविला आहे.

अर्थात् सोडून सगळी लाभाऊन को—“बहुत क
 क यह म्हीना बारंबार उपयोग करितात, परंतु ति-
 या अर्थात् प्रमाणे जाळणारे थोडेच मिळतात ईश्व
 राने आपणांस राज स्थितीत ठेविलें आहे. ती वृत्त
 न सोना मोठ्या लाभाची आशा करावे.
 लक्षण होय. आपल्या सामर्थ्या पे
 काळींगले असतां त्या
 तां जवळ असतें तें ही ज

जे लोक कियत करणाने जायते आहेत अशा
 य घालविताना त्या जास एका जास घट मिळत
 या लोभाने आपणांस त्यांच्या नाहीं लागतात व
 त्यांच्या जवळ असले तर त्या सध्या-
 चे आपणांस जवळ ठेवण्या आदेशने त्या धु-
 तारी लोकांचे खास विचार तर तो गोसावी
 आपले जवळ घेऊन त्यांच्या रिपणां
 वारण्या साठी सोने देऊन त्या खरेपणा दोख
 विती तें कळवता आहे. लोकांना त्यांकर पूर्ण
 विश्वास बसून ते आपले घर सोपें झाले त्या
 चें सोने व्हावे अशा सोपें हातीं देतात. मग तो ल-
 क गोसावी सें सर्व घेऊन जातो.

अर्थात् सोडून सगळी लाभाऊन को—
 एक प्रकारचे लोव. त्या लोकां
 ल तर जे जमिनीतील गुप्त धन
 म करितात. ते ओस पडलेले
 कें, इमारती बाडे इतके
 (विखलाने हरलेलीं).
 द्रव्य असेल असें समजून
 करत पु-
 कळ लोक फिरतात. व धर्ष्यतरी
 माणें अर्थ पैका खर्च करितात. व
 ओशेने आपण निर्धन
 तले काय सांगावे या धनाच्या ना
 कांनी आपली इच्छत धुळीम मिळवून

स आपल्या घाणाची आहुती दिली आहे.
 जे नीच लोक जुगार खेळतात त्यांस ही अर्थात् सोडू
 न सगळी लाभाऊन को म्हणावे असें मला वाटतें, का
 रण तुम्हाज लोकांचा हेतू आपल्या जवळ असले
 त्या पैक्याची दुपटी चोपटी करावी असा अततो जु
 गार वे वेसनात संपनीवान हें सर्वांस माहितच आहे.
 त प्रथम घोडेसें भांडवल जमवून व्यापार
 आरंभितात. त्यांच्यांत हो नपेसे मिळू लागले म्हण
 जायताना आहे. नफा आहे. असें समजून आपले
 काळींगले त्यांच्या कर्जा काढून मोठा उशीन
 काळींगले त्यांच्यांत तोंडा आसा म्हणजे दिवाळें
 काढितात.
 या देशात व्यापारी लोक बसराफ चांस व्याज व
 द्यात जो नफा होतो तो याहून सरकारी हपि सांठील
 लोक व दुसरे कसबी चांस परम रया रूपरने इतर
 लोकांने आपल्या धरितार्याची चांगली सोई लाग-
 ती. त्यांच्यास पैक्याला लोभ होऊन आपल्या
 लोकां अर्थात् भारतातले तीत वृत्त न होता
 लोकांचे प्रमाणे आज बऱ्याच रोजगार चालवि-
 ताना आहेत. आपल्याजवळ सोने आरशें तपयांची
 पुजी घेऊन त्यांचे घेऊन आपला पैका भारी आ
 सावे किंवा त्यांचा तोंच मनान समजगत. की, पा
 वलास महिषीत आपणास शंभराचे सवाशें मि-
 लतील पण अशा लोकांचा पैका बहुत कळून बुड-
 तो जुगार खेळत उडाऊ अशा गुणांची मनुष्ये
 रचणी केली आहे. हे लोक त्यांस फार फसवि-
 तात. त्यांच्या पैकाचे पैका घाला यांस ला-
 वतात. आपले तोंकांम मनुष्यास होत नाही. का
 रण आपली चोराची आकरी संभाळून याच्याने त्या
 त्या एथे फेर करवत नाहीत. जर फिरोद करून रु
 पये वसूल करावे तर कर्जदार धुरंगांत जाण्यास
 राजी होईल हें भय असतें. तसें झालें असतां त्यां

चे मुहूर्त ठरवून देऊन जुलै ह्या कोव्यात पोसावे ला
 गते. या प्रकारचे अडचणी मुळे शिंदे व ठाडूनी
 राश होऊन बसतात. काय हो का वेडे पणारे आधी
 जोडून सगळीला भावल्याचे हे करू ३ तर हे माझ्या
 प्रिय शिंदे पणारंनों या माझ्या अल्प बुद्धीने लिहि
 त्या गोष्टीचा विचार करा ईश्वरानें ती तुम्हांक
 धी दिली आहे तिला सोडून रा
 तारीख १२ जुलै सन
 १८५९ इ.स.वी

सानाग - मिसर देशात पृण कर्मि
 शनर यांचा मुळगा कुसवला. यांचे मातल
 एकी पीज पडून मरण पावला - हानरुई रजीक त
 न गरचे खेड्यांत जूनच्या २९ रोजी एक स्त्री आ
 पला नवरा मेठा त्याचे सरणाचे जा सार
 हजारों लोकांचे समक्षा सती गेली

भूकंपामुळे नाश - ईर देश म एके ता० २३ रोजी
 जीं अरुणोदया बरोबर १५ तेंकड पर्यंत गोडा म
 र धरणी कंप होऊन जिवाचा आणि वित्त विषय
 नाश झाला. हा नाश झाल्यावर लाहान लाहान पर
 णी कपाचे धके दुसरे जमान पर्यंत घोडे घोडे
 बसत होते यांत १५०० पंधराशें जीव नाश पावले व
 माल मत्तेचा नाश किती झाला असेल याविषयीं सम
 जले नाही.

आमचे वाचणारांचे स्मरणार्थ म्हणून लि
 टिती की, राणी सुरकारची धर्मीयाय एक पलटण ही
 वारसेल सवेदांत जाण्या कारणां पण मुंबईहून
 रवाना झाली ती जाहजांत असता सदरहू मार्गांत
 जात असता त्यातील लोकांस माहा मारीचा रोगाने
 गमुद्रात गाहिल्याची बातमी बबे ग्याजीद आधारें
 समजली आहे.

न पाकचे नैर्ऋत्य दिशास एक लकी भित्त प
 न आहे ती लव इंगजीत विती भित्त असे म्हणत
 थून असें वर्तमान आहे आहे की, अचु जा आण
 ही लव भाचे दरम्यान सोठा पाऊस पडून पाणी वा
 पाणाने अनेक ठे आहे. अजोरानें नाश होत चालला
 आहे. निती तारु एबे ही रोज पाऊस पडत आहे
 खालचा राजा मरण पावला हा वयाने वृद्ध असे, जो
 चे वंशास अनेक मुले नासून वा म्हणून मेहेरवान
 मसे साहेबाने त्याला स्वारी तिकडेस पाठव
 आहे. ना ना अनेक बेगम व त्यास मदत कर
 ण्यास तुक नास

हरकास्तर्फे वा वरून समजते की, पाऊस पड
 त्या मुळे, भागिची बि रणी कार व चढले आहे. या
 मुळे पाया (धरण) पडून पाणी कुडून गेले या भा
 गिची वे पणीच्या तिकाणीं अगदी उथळ भरते
 ही हल्ली २५ फुटीची उंची आहे

विलायत सरकारी कार्यात खेरील दिवाणी
 कामगार मिसर एर २६ जुलै रोजी यांची आणि मि
 सर आर उबल्लु लाडवी क कामयता साहेबाच्या
 रोजी धाडविल्या आहेत.

आम्हांस इंगजी पत्रा वरून समजते की, नेपा
 लच्या राज्यातील कुंग व इराजा खेरीज सर्व
 लोक बडबड्यांस मदत करित आहेत असें रि
 सतें.

सिंद देशातील लखनवादा तालुक्यांत एक ज
 णास ३००० रोजी वयाची लग्न झालेल्या शि
 वाय लखनवादा आणि ती गरोदर गहिली हे तिचे बापा
 साकळल्ये वरून त्याणें अविचाराने तिच्या पोटा
 वर जोडा मारिला आणि शेवटी तिचे मानेस कांय

घालून अर... रने येणे करून ती
ली हद्दी या... मुनाचा रपट का वाळला आ

आम्हांस लिट्रिण्यास आ... एला आहकीं,
जामदार मपरनर इनको... आपले जुन्या न
व कशेवर भेदेरबाना... र... ही अ
मे दिसते, कारण अ... स्वारी विकायतं ह
न आल्या पास... हसणे नीले विधाया नाच
कक परावी-याक नेटरचीच नागादोही परंतु हद्दी
मन्कात... वरील जागा जोजकडे जी आहती काय
म भूत... मुबई नजीक एक प्र... वची केंक-
डी उगरे... या नचणे गेरे लोकांचा पाहारा असो न बंडो
बला ये... असेही असतो ती जागा बुक
ती द... कामावर यंभी नेमणू-
क केली... इत्यादीतल दि... कामा
करितां त्या ल... जो कवीन आ वर सन्
१०... आहे ती इ... आहे व ती इतर
अक्य हून मोठा आहे त्याचे मराठी भाषांतर करण्या
करितां सरकारने नेहेरवान मे इ... साहेबां
कडेस दिला आहे व त्याज बद्दल एक हजार रुपये
बऱ्यास देण्या विषयीचा ठराव केला आहे. सा... दे-
... गती जेही वेपरीन येते तेथे निही... ही
सत आहे... सुपरीन गती येते ही
तशीच एक ही असत नाही.

आम्हांस खासगी पत्रावरून असे समजले आ
हेकीं, उत्तर नर्मदाचीर प्रगणे धर्मपुरी एथील रा.
राजेशी गणेश त्रिबकपेटेक माधी मदार याणीं आपले
का मद्रगोरीने केले सबब धार मद्रालने रुमावी-
स दरीच्या का मावर नेमणूक झाली आणि धर्मपु-
रीचे कमाविस दारीचे कामावर त्याचे कनिष्ठ...
रा. रा. लक्षुमण त्रिबकपेटे यांनी नेमणूक...

... साहेब यांचा राजपुत
... राजाजी अबुच्या पाहाडा
... आलवार आणि
... कशी राय भ
... आहे ते दर एव
... आहे.

दिल्ली मजीद पत्रा... जशी लिहिले
आहेकीं, व... लकरा... कजण सरकारा
... सांगण्या वर... कळत येत
आहेकीं, वेगां आणि त्या... असे उ-
भयगा बुकबळ... किन्वात... परंतु खान वा
... अतरी आहे असे... आह. ना
... बुटवल पास
... पदुसरी स-
... गोरे लोकांच्या
... परग-
... नासाहेबाचे
... होनीकीं, फिरोज शाहा हा अप...
... काबुलास दोस्त नहं मलय.
... इयजी पत्रां हून समज
... आहे.

सरकार... गच्या रेविन्यु कमिशन
... आपल्या ताब्यांती
... काची लागवड करण्या का
... खानदेश जिल्हा
... ४१ मण झाले आणि
... ६७७ मण विधा-
... क... मण... हतां बांधातल
... २२ पटीने... उत्पन्न इ
... असं कळत आहे.
... आपल्या ताब्यांती... तनें येव

ज्ञानप्रकाश

वर्ष ११

शहर पुणे

पुणे-सोमवार ता. १८ जुलई सन १८५९ ई.

पत्राची किंमत

॥ आगजदिल्यास १० दर साल रुपये

जाहिरात

यायदर्पण - या नावाचे एक छापण्याचे काम करून आदे, त्यांत फौजदारी प्रकरणी सर्व विषय आल्या बद्दल ता. १८ जुलई सन १८५९ चे वर्तमान पत्र त पत्रील वार जाहिरात दिली आहे. त्यांत यांनी सर्व लोकांस आपखी कळविण्या चर्चा काचा साचा ५॥ च तसलो व धार तसुद मह जि आरे विचन नाईटचे बुकापक्षा को ही मोठा आता आहे पानाचे ओक सुमा ५०० चे आत होती दर एक बुकाची १०० किंमती व टपालचे दारी तसुधा कोणी कोणासही ठिकाणी येथे दो तसुधात त्याजला बुके पाते होईल बुके-वेणारांनी आपली नावे पाठवावे. त्याप्यसम ते असा लिहून पाठवावा.

सहरह पत्रे या छापण्याच्यात ब. काशी-याय रामचंद्र रजिष्टर कारकून अशालत संगम वटपुणे यांचे नावे पाठवावी.
(सही) काशी-नाथ रासचंद्र अगावे

ज्ञानप्रकाश

११२ जुलई - हेरान शंक्स पीयर साहेब यांची स्वारी बजरंग का ही रांगड्यांनी उपद्रवा केल्याची खबर आल्या बरून बंदोबस्ता करिता ता. ९ मिनह एथून गेली अ. ता. ११ जुलई रोजी श्रीमंत महाराज साहेब यांची यांची वर्ष गाठना झाली

त्या बद्दल दरबार झाले त्यात साहेब लोक बरी भेडव. ती होती दरबारत चाली प्रमाणे अ होऊन दर प्रारवासा झाले. यात हा वाक्य परत परत बिल हुल प. आ नाही. येथे काल धान्य आणि वेरणीचा भाव फारच चढला आहे. श्रीमंत महाराज लोक कर साहेब यांची स्वारी एथून महेश्वरस आषाढ वद्योत जाणार आहे. असे ऐकण्यात आले आहे.

आद्यां स पत्राची लिहिलेयथ येऊन दारखल झाले आहेत. त्यांत ही आभारी आहेत त्यांनी लक्ष्य आणि प्रभावा उपरोक्त समग्र वाचून त्यातील सारसा पुढे प्रसिद्धी करून थ आलेल्या चा तपशील - हे इत गूणपत कृष्णाजी यांचे जापखान्यात हे. व मुलीचे तानावर कशी राशीत कसा काढवा ये विषयी काशी नाथ गंगा श्री यस्यां केले

गामदेज कनि. काशी-नाथ रासचंद्र अगावे यांचे नावे पाठवावी. १०० परश रामपंत तात्या गडगोळे नाटक. यातही पंधांचे तहिली नथ कर्तोडे आणि दुसरा दहाणा प्राइज कसिटीचे मकरवार याणी पाठवि लेने थंय पावत.

बंगाल खात्यात पोलीसच्या लोकांपैकीं दुरेणु लर स्वाताचे पलबण भगण्या विषयीं हुकूम झाला आहे.

आम्हांस असें कळलें आहे कीं, ज्या लोकांनीं प्रज सरकारच्या विरुद्ध वर्तणूक केली आहे त्यां जिं सरकारास भेटींत दिलें असेल ते ज्यांचे मोस परत यावे असा हुकूम आल्याचें समज सद्दील वर्तमान आम्हांस अद्युर्ते समजले आहे- कारण सद्दील मजकूर बुलासा विशेष तनाहीं. परंतु आम्हांस अनाटतेकीं, आभासीतील हशील इतके असावे कीं, बंडाचे वेळीं ज्या लोकांनीं सरकारचे बरोबर दोस्तीनें आले असें कळऊन नंतर त्यांनीं कोहीं सरकारचे रुध्द वर्तणूक केल्यामुळे त्यांनीं दिलेला दोषाचा मान त्यांस परत यावा असा सद्दील बाबतचा अर्थ असा बाजर मुळा पासून घेतला जात असेल जें आलें तें ज्यांचें त्यांस परत यावे असेल त्यांस विशेष करण्यास ही सरकारास दोषारभारी नेमावे लागतील वरें तसें दोषारभारण्यास शक्ती मान आहे परंतु दुसरी बाब उचण अशी दिसते कीं, जे लोक सरकारचे रुध्द झाले ते शत्रु मरठले पाहिजेत तशा सरकार भेटी परत येण्या बरोबर करतें, त्यां कोणींच्यांच्या सारक्यां सद्दील मजकूरामच्या समजण्या मुळे पोंच असले तर त्यांनीं दिला ऐवज त्यांचे सरकाराजमा करून देवी असें दिसतें व त्यांच्या आल्यावर ज्याचे खांसपें अशी जगातील रीतच आहे कारण बाळपणांतील मुलांत बांटीत त्या झाला कीं त्यांशीं लावलीच तीं गडीच जोडून राहून त्याणें जें अगदीं गाती वडील दिलेले असेल तें त्यां करतात.

बंगाल सरकारनें नवीन असा बगवदेचा नवेवीं आपल्या शाब्दशाब्दावरील इन्स्पेक्टरांच्या विचाराने ल एतद्देशीय भाषेतील परीक्षा दिली पाहिजे.

आतां सद्दील मजकूर वरून ध्यानांत घेतें की, बंगाल सरकार आज बर इन्स्पेक्टरांच्या परीक्षाची गरज कायची नाही. आतां परीक्षा म्हणजे कोणतीही भाषा लिहिता वाचता येऊन त्याणें कोहीं भाषण मेस्मरीस्म (सभाषण) लाहिलेल्या) पंडिता बरोबर बंदजाग्यांत वेळें म्हणजे झालें अशी बहिबाट आहे, ही अगदीं गैर शिक्षण आहे, परीक्षा अशी झाली पाहिजे कीं, ज्या भाषांत परीक्षा घ्यावयाची असेल ती भाषा बोलणारे, नेजुरी करितां पंजाबी, पूर्वीन समजवितां आपल्यास पंच करितां वा प्रमाणें कमिटीनें घेतलीं गणून परीक्षा घेणाराने खाज बरोबर भाषण रस्पराने वांगी संभाषण लावे व त्यां एकमेकीं पत्र लिखाचवेकीं कोहीं एक विषयावरून उभयतांसा बरोबर कळणें याचें नाव परीक्षा होय व अशी परीक्षा दिवें नकार परीक्षा नाही तर एखाद्या उपायाने कळविल्यात इ मजकूर दा बंगला कळविल्यावा आणि मजकूर लऊन वाचारा मजकूर गावावे आणि विच्या रावे की, हा उपाय करविल्या हा चारून बग- तो इन्स्पेक्टरांनीं, आहो गोंड त्यांमजकूर पंचांनीं लागलीच माकें देतील त्यांस गोंड समजतें तें कां या उमेदवाराची परीक्षा पूर्णपणें परीक्षा झाली, दुसरा प्रश्न कमिटी करील कीं, जिन्ही हे बूक घे आतां त्यां लोकांचे पान वाचवरे तें त्यां लागते, त्यांनीं लोकां बरोबर कुज बुजू लागतील पें वृत्ता डि. वी. आहो. थाम समजलो पंडितांच्या कररी मुळे तुला साफ वाचता आलें नाहीं तर्वा. तें वरेंच वाचक तोस असं म्हणून यांत ही परीक्षा उतरली, अशा प्रकारची परीक्षा झाली असता ती कोईक मि, एखादा ज्ञान बखून समुद्रात जाणे त्यांस ज्ञान पोहता येते अशी कल्पना करणें तद्दती परीक्षा समजली पाहिजे.

पुणे — गेल्या आठवड्यांत एधील जडज्या कडे-
 म मेहेरबान कलेक्टर आणि जडज्य कमिटीन अ-
 सल नगरसातण आणि एधील व मोहबलो
 कांची कामा काजंत वाकळगारीची दुसरी परी-
 क्षा झाली. त्यांत सरका रेंदूत सवाल आलेल्याने
 जबाब न मिटीदार यांनी जमेदवारा पासून आप-
 त्यांत नूतन घेऊन सवाल जबाब्यार करार कडे-
 राखना केले. हेत आतां निकडून देपसंत
 नरव्यास प्रा. ध्यास येईल.

एधील नगरापुरच्या राणी साहेब यांज कडे
 या चोरी झाल्याचे खबरदल. चालला होता त्या-
 ची पकडी करीत. मगान कोडसांत होऊन मेहेर-
 बान मेहेरबान जडज्य साहेब यांनी कैदीस प्रत्येका
 त तीन वर्षे जकमत घेची शिक्षावर विद. त्यां-
 ची नांवें.

- १ बाबूजी रानी म.
- २ बाबूजी साहेब रानी
- ३ नाथाजी भोसले.

येणें प्रमाणे लगेज गास शिक्षा झाल्या
 की, पहिल्या रानी यांज पाही मालु हे दिहल्या
 खोलीची कि. होनी. दुसरे नंबरचा हा भाक
 राणी साहेब या भावा आहे. त्याणे ही मालु य
 ती कडे राव. पविती झाली. तिसरा नंबरचा
 यां प. व विद. या खोलीतील फडताळ
 ची कि. मोकरम्याची चौकशी आम्ही
 स्वतः केली पाहिली त्या बरून दिसते
 की, नगरतीनचा कैदीयाणें फक्त त्याच्या वा-
 त्या मालुने चोरीज काढून बाहेर नेल्या त्या
 स आणि प्रलो. जके सपयांच्या मालु तेऊन गा
 हाणवेऊन चोरी करणारा एकाच प्रकारानें
 शिक्षा वरली हें कोहसिं आम्हेंचें वाटते. या का
 त एधील जा गृहस्थांनी मालु गा हाणवे विलादे

त्याणी लागलाच सरकारानें मागतांच हजर के-
 ला त्याचा मालुतर गेलाच परंतु अमोलिक किं-
 मतीची त्याणीं आपल्या अत्रचा शाहाण पणां
 लो भावर नजर नहेता वचाव केला त्या कामोन
 ते सर्व साक्षीदार मेहेरबान दिपुटी माजिस्त्र व
 याणीं केले त्या प्रमाणेंच सेशन जडज्यांनी त्या-
 चा साक्षी घेऊन ते राणी साहेबांच्या चोरीतून व-
 चावले आतां या कामोन दोन गृहस्थ विष्णू म
 मजी रानडे आणि कृष्णाजी ऊर्फ राबजी दिवेरा
 यांनी या कामांतील कांही मालुचा अभिलाप
 केला असा सेशन मज्ज साहेबांस शक आल्या.
 वरून त्यांस प. न. खेटा कडेस सदर व-
 दल चौकशी करण्या करितां खटला रवाना केला
 या चोरींत एकदर आदमासें मालु ६००० रुपया-
 चा मिळाला आहे.

नामदार गवरनर इन कोसला नें सन् १८५९ चा
 अक्ट व दिवाणी प्रकरणी याचे भाषांतर मराठी
 आणि कानडी कोण करण्यासाठीं गृहस्थ आहेत. अ-
 से एधील मेहेबान लाफनन साहेब जडज्य यांस वि-
 चारिल्या वरून त्याणी सरकारास असे कळविल्या
 चे समजविलीं, इंगजीचे भाषांतर क्योडी रा
 हेब. दोयरे रणारे आम्हें आणि इंगजीची कर्तु
 का नुडीते करण्या सा. मालु कोटचे राव-
 साहेब तीरमलराब व्यंकटेश हे काबील आहेत का
 कचने प्रमाणे नामदार सरकाराती सदरहू अ
 व सुमारे २०० रो हून अधीक कलमाचा तो उभय
 ता कडेस पाठऊन भाषांतरा वदल प्रत्येकांस ह्या
 रुपये देण्याचा ठराव केला आहे. आतां हा अच
 व पु. मालुमहिच्याचे सन् १८६० चा त्याने चारीत
 अमलात पावलाची आहे तेहां त्याचे भाषांतर सर्व लोकां
 मनेबानां कमहिना भरतरी अगोदर वाचण्यात आले वर
 तां चारी मनिवारी पुनसफवकील यांसा नीटपडेक यो आम्हास

हिंदुस्थानची स्वामिणी.
मलिका माजमा.
राणी सरकार श्वेत दीप
वा मीचांस,
प्रार्थना...

ईश्वर आज्ञापालक प्रजा वृक्षाचे जेगळत्र फण्टर
दिन पापपुण्य उत्पन्न होण्याचे दोन प्रकारचे आहेत म्हणजे
प्याचे कारण पुरतेपणी जाणणार या प्रमाणे, गुणयुक्त
राणी सरकार व जोची प्रधान मंडळी योणी हिंदुस्वा-
नातील प्रजेचे मुख वादप्यात्ता स्वतः भार पत्कारिला आ-
हे, म्हणून जाहीर केल्या वरून फार संतोष होऊन त्या-
ज विषयी दर्शन करणे ईश्वराने बुद्धी प्रेरणा केल्या
प्रमाणे वर्णन करितो की, प्रजा रूप, यो एक वृक्ष आहे,
याचे पुष्प संबंधी मधूव अमृत फळ चारस घेणार
मुंग्या व मधु मलिका व पक्षी कोणते, तर विद्वान व
शिष्य जाणते व कलौ वंत जे लोक आहेत ते या प्रजा रूप
वृक्षाचा पुष्प रस नेऊन लोकांत उपकार करणारे
मधु मलिका स्थानी व्यापारी या देशांत न दुसरे देशा-
त मालपोहच विणारे वया प्रजा वृक्षाची पत्रे कोणते
तर किमया करण्याच्या उपयोगे पशु वगैरे सामान
आणि या प्रजा रूप वृक्षाची अंतराचा वहिरावचा
कोणती, तर अंतर साळ म्हणजे मुख्य प्रधाना पासून
न परंपरागत बाहेरिल साल पर्यंत म्हणजे पादोस
कुळ कणी पर्यंत आहेत आणि या प्रजा रूप वृक्षासु फ-
ळ सालच असे लोकां वेला प्रमाणे पडेन उभा राह-
णार नाही. सधब बुध्यापासून बारीक शाखा तर गंत
काष्ठ कोणते, तर फासेचे मुख्य सरदारां पासून त-
ळवार, पटे करी, पोली, पोह पर्यंत आहेत. आ-
णि या प्रजा रूप वृक्षास उपद्रव करणार किडे दोन प्र-
कारचे आहेत ते कोणते, एक की, वंड व हरव-
डा करणारे हे उघडरीतीचे किडे जोचा नाश करे-
स रणकारास अशा वृक्षाची परंपरा विद्वान घातली

लोभी, पाप बुद्धी, दुळके सरकारी कामदार हे गुणदि-
यो पासून प्रजा वृक्षास उपद्रव आहेत ते कोणते
दुधाचा दुग्गुण जाण गनीत मवी जकेलनी जाण, तर
दारते, या प्रजा वृक्षाचे मूळ कोणते, तर मंदरी म-
दलेले गुणयुक्त राणी सरकार व जोस घेणारे
तेने सखा देगी व जोची प्रधान मंडळी यांस
सर्व शाखा, पत्रे, पुष्प फळे प्राप्त पुष्टीस गेले, तर
सर्व प्रजेस सुख होते, असे जे मूलस्थानी वृक्ष मू-
णी सरकार व त्याचे प्रधान मंडळी योचे कल्याण
विषयी सर्व प्रजेने ईश्वरास प्रार्थना केली अस्तो
ज्ञान संखु आहे याज करितो सर्व मुळाचा अज्ञान
दे कोण देणार नाही, तर सर्वही देतील मुळ पासून
प्रजा वृक्षास मुख आहे तसेच प्रजा वृक्षाचे अमृत
फळाची मदत त्यास राणी सरं तारास आहे प्रजा-
वृक्ष व दयाळू राणी सरकार योस परस्पर अन्वो-
लाभ आहे प्रजा रूप वृक्षाची शाखा, पत्रे, पुष्प, फ-
ले यद्यपि दृष्टा नी छेदिली तरी मूळ मजबूत असून
ही प्रजा वृक्ष पुन्हा पुष्प पत्र फळांनी संपन्न होईल.
असा हा प्रजा वृक्ष आहे याज करितो मुळाचा गु-
ण शाखा हून जास्त आहे.

श्वेत छत्र म्हणून विशेषण देण्याचे प्रयोजन अ-
की, वेत पदार्थ उन्हास महण करिते ही विहा-
र व कळजाणणार जे लोक आहेत ते किमया कर-
णार लोकां पुढे हात पसरणारे जमि भिक्षक आहेत
तसेच मोशा मुंग्याही भिक्षक आहेत.

पापपुण्याचे दोन प्रकारचे आहेत हीच गोष्ट खरी
असे म्हणावे तर सर्व जातीचे शास्त्रात असे नेम र-
खिले आहेत की, लग्ना शिवाय स्त्रीस भोग कर्णे व
स्नान न करितो खाणे व मना केलेले पदार्थ खाणे ते-
णे कडून गुन्हा आहे. म्हणून पातक सांगितले आ-
हे ते खोटे की, काय उतर खोटे नव्हे. मन हे एक म-
न हनी प्रमाणे विषयावर धाव घेतें त्यास नेमस्त

पहिली बांधकाम आहे हा नेम बंधकामास ठेवून
 विपरिक्त होईल. यात बंधनरूप आहे, हा नेम काय-
 राज्याने अनुयायन नसेना वा बंधन दबासन पावेल
 हा नेम बंधकामाचे आहे. आदेश ते दोराचे व लोखे
 यांचे बंधन आहे. ते गोम्याने ठरविलेले नेम व
 मातंगार मातंगार नदी लागू होतात हे उघड दिव-
 ल्या आहे की, गजुध्यास ही वेगी वगेरेने बंधन की-
 तात लोभादे दुर्ग्यास इजादेणे व बाज वी गोरीने
 यत्नेस संतोष नसणे हेच दोन पाप पुण्याचे मुख्य
 आहेत.

जे लासनाचे कथिल यास वनस्पतीचे योगा-
 ने लोनेरूपे करितात त्यास किमयागार म्हणून
 जो कोत मगलान व या प्रमाणे त्यास समजत दे-
 न सोई लोक उचलतात हे फार प्रसिध्द आहे
 ही किमया नव्हे किमय म्हणजे मातीस पा-
 य्याच योग होऊन त्यात बीज पडले म्हणजे यो-
 ग्ये सोप्याची म्हणजे त्या पदार्था वानून काम च-
 लत नाही. ते काय मीठ भिरंग तेल रूप धार्य
 वगेरे व खुषमोजी म्हणजे मेवाद्रास, आवे वगेरे
 पदार्थ उत्पन्न होतात तीच किमया वयास. हून स
 वीजोर व राज्य कारभार चालणेचें मूळ आहे अ-
 णि या पदार्थास उत्पन्न करणार तेच किमयागार
 आहेत. वहाची साल शाखास रस पोहोचवि-
 ने कास करिले, व वरील साल जरी कोस-
 तरी अंतर सासने रस पोहोचतो परंतु अंतर सा-
 ली पर्यंत कापिले असता शाखास रस जाण्या-
 चे बंद होऊन शाखा रुकतात सबब अंतर सा-
 ल्यानी मुख्य प्रधानांची योजना केली आहे
 या प्रमाणे गुणयुक्त राणी सरकारास व त्यास ये-
 ग्य विचाराने सहा देणारी त्याची प्रधान मंडळी
 यास सर्व प्रजेने ईश्वरापाशी कल्याण चिंतन
 केल्याने सर्व प्रजेस प्रशासने कल्याण होईल ही प्रा-

थना आहे.
 हं यर्षन जिन्हा धारवाड कोर्ट हावेनी एधील मु-
 कसीफ प्रभाकर वल्लाक वसईकर याणी के त्यानें
 समजते.

सिंदी-ना. २ जुलई- ता. २० जूनने जी सिंधी
 मुकामी अशी बातमी आली की, शाही पासून १५
 को सोबेर बंडवाले सुमारे ४०० जमून रात्रि त्याचे
 समजले भावतून सरकारच्या लफ्ठी खात्या
 तील मेझर मीड साहेबाच्या दोळीतील वगेरे प-
 लटणीतील लोक मेझर साहेबाचे हाताखाली ज-
 सून त्यांवर हाल करून गेले त्या नश्याचे ६०
 जांया झाले आणि सरकाराकडील एक स्वार बु-
 कून गेला आणि युक्ळ लोक जखमी झाले अ-
 से वर्तमान बरेग्यानीट पत्रावरून समजते.
 आतां हे बंडवाले कोण त्या दोळीपैकी, हे बरे
 समजत नाही.

विलायत तील आर्मेनीया राज्याची ईश्वरम
 म्हणून राज्यधानी आहे हे शहर डोंगराचे पाच-
 व्यास आहे तेथे ता. २० जून रोजी प्रातःकाळी एका
 एकी मोठ्या भुंकर रीतीने धरणी कंप झाला
 त्या सुमारे १५० कड झोत होना. नंतर त्या धरणी
 काय आवेग जमिनीतून दुसरे दिवस पर्यंत पो-
 उघोडा झाला या मुळे त्या शहरातील १५०० जीप
 नाश पावले आणि मोठ्या दमारा ती पडल्या चा श-
 हरातील खाने सुमारी १२००० एक लक्ष तीस
 हजारांची आहे आतां यात एक दर किती किम-
 तीचा नाश झाला याचा आदमास अद्यापी लाग
 नाही. संतर ह वर्तमान वेलियाफ आधारें
 किहित आहे.

नेमणुका.

राज्यकीयखाते— नेक नामदार गवर्नर इन्को सलानें मेहेरबानी करून खाली लिहिले त्या नेमणुकी के त्या आहेत.—

ले. आठकी न खे काळे पायदळ पलटणी वरील यांस भिल्ल एजंट कनर—ले. प्रोबीन ईनवालीड यांस खानदेश जिल्ह्यातील पश्चिमेच्या प्रांता कडील भिल्ल एजंट—

न्यायखाते— ले. नेकर यास कराची फासून कोल्ली मधील रेलवे वरील दिपुटी माजिस्त्रिट नेमिला आहे.— मि० बोसान केव्हा अमदा बंदचे असिस्टण जडज्य याणी ता० २२ जुलैचास कोम घेतलें—

रेविन्युखाते— मि० जोली फोड कुलाबाचे सब कलेक्टर व जाईट माजिस्त्रिटने ता० ९ मिनहूस का माचा चार्ज घेतला—

फीनानशलखाते— मि० हेकरी युवण यांणी मि० ज्यंकीन पासून ता० १० मिनहूस अग्रदिंग सबत्रे झर राज्यनरल पेमास्तर, झमीन टेनडिंग स्यापसू आणि सरकारी यांकचे सकटारी ही सर्व का माचा चार्ज घेतला—

पबलिक वर्क्सखाते— मि० मिफी य फल्ट क्लास अरिस्टर इंजनीयर पुणे या प्रांतांतील यांस बेळ गाव जिल्ह्यांत एकडी क्युटीव इंजनीयर नेमिले—

असिस्टण श्रीवरसीयर मंचरजी. बेजनजी यांस ता० २३ मे पासून ४ महिन्यांची रजामिळाली आहे—

अजम ये शवंत राव बापूजी हे गपूर जिल्ह्यांत कन्स्टक्लास मानले दार यांस नगर जिल्ह्यांत व डिंडोरी एथें सेकंड क्लासनेमामले शर नेमिले—

अजम बाबाजी कल्ल मोडल जोलापर तिन तांतील बारशीचे फल्ट क्लास मानले रयातरने

प्रांस फल्ट क्लासचे मामले शर नेमिले— अजम हरी नारायण ले डे नगर जिल्ह्यातील कड्याचे माव ले दार यांस भीरुर एथें सेकंड क्लासचे नेमिले— अ. कुरासु, उ. ग. गो. न. न. क्ल. फल्ट क्लासचे मामले शर नेमिले— जिल्ह्यातील बारशी येथे फल्ट क्लासचे मामले शर नेमिले— अजम भास्कर भेंविंद जिल्ह्यातील शान डिंडोरीने न. र. को. म. का. घे. क्लासचे गवरीचे मामले शर नेमिले— अ. दरह दिवणी अदालतीने नारायण परशुराम आणि पांडुरंग लक्ष्मण यांस ए. व. स. सोलापुरास आणि दुसऱ्यास खानदेश जिल्ह्यांत बकिलीचे काम करण्यास वनदा दिल्या— अ. स. अमृत श्रीपा आणि अजम सुकुंर राव भास्कर यांस कोकण एथें त. द. स. फ. नेमिले—

खंडाळा आणि न. ज. यांचे रम्यान थोडे दिवसां मागे येत इंडियन रेलवे न कला. रेलवे केंद्राच्या ए. व. स. नवकर. थोमस याणी आगगा असलेल्या मार्गांत कोडी जमीन खाली गेल्या सु. रेल कारी खाली मो. ऊ. गाडीस हिसा स्या व न का तेव्हा ल. ग. लीच त्या णे पुढील गाडीस कामगार घेते हेळे यास खुण करावयाची नी म के. सामुळे गाडीत शीच गेल्यामुळे सदरहू गाडी उरवून किसीयक नेटीवाचे जिवाचा नावाझ्या त्याजक व हल आम्ही मागे लिहिले होतें, सदरहू के. री. थोमस यांची सुंबईचे ह. को. क्ल. ता. १२ मिनहूस चौकशी झाली गुरीने रविले. त्याणे हय गचके त्याचा अपराध ठवून त्याचे मागून शेकायने केलीकी, लाई साहेब याणी गुरु. रह करण्या विषयी मेहेरबानी करावी, अ. शान्धा वरून जडज्या णी पु. ह. गुरी नेमून तीस असा प्रश्न केळाकी, आपण साफ जबाब द्यावा, त्या बरूप विचार करून

वृत्तीचे अपगर्भी आदि असा अभिप्राय दिला आणि
वैद्यकीय रीतीने जडज्यांला दया करण्या शिष्यी
शि. शरत बेबी ला वरून कमीत कमी तोंतील
३३. ३०० सतरहू शायम यांस ३ महिने विनाम
दुशी नि शिक्षा दिली.

या कायत गेठबे कंपनीचे कामावर दृष्टी घे
कर नाही. असा होप न्याविला २० कारण जर
मदर हारसा कोणते होणारे म... शेत
ला गन्धीच दुकती केडी असती तर कसे न घड
ते, व त्या सदेखल अपराधा कडून मोठी चूक घ
ती की, पुढे काही हरकत... स त्या शी खूण
नाणतीही केली नाही, त्या त्यांत अशी संवज्ञा
आहे की, जर हिरव्या रंगाचा बाहुटा उभारला म्ह
णजे कुशा राहणे, आणि लाल उभारला म्हणजे
काही भाकत आहे असे समजण्या-गावराव आ
हे आणि सदरी... नि खूणांक
ली नाही. सबबी

पुण्याचे आ... गर्भत घोडे
राणाका... डा रेल
ला तोंप...
बर भरवसा वे...
ण्याची शिक्षा द...
र फौजदारी अदा... आय
विचारिल्या वरून गेल्या शत्रू... ल से
शानोत... होऊन कागद पत्र सदरेत
रवाना झाले.

पंजाबी पत्रांत असे लिहिले आहे की, त्या
होर एथील माजी कंपनीचे तो फरवान्या चरी
ल नों कर हे बहुतेक वडते फीच घेणार...

क्यापटण स्काट हे १ व्या काळे पायदळ पलट
णी वरील यंणी सन् १८५८ नात सात पुडा, मुळ
नात अंबापाणी वगैरे ठिकाणी युध्दांत नच करी
केले. आणि शोस पदक ही बहीस भिळावे जावे.
त्यांनी आपण होऊन इनचा डीउचे पदोन आपले
नाव स्वस्यपा... मिळण्या करिना सरकारास विन
ती कळून घालविले. या मुळे त्या जाग्यावर लेफ्ट
नेट शउस अ... रना... क मेश नर यांस क
सानची पदवी... त्याच पलटणीतील असल्या
मुळे क्रमाने भिळाली असं अबाधरा पत्तन समजतं

पंढर पुरा... आषाढ शुद्ध १५ पर्यंतची खबर
एथे आली आहे त्या वरून समजतं की, त्या भोतात
परज... मोड थोडा पडला सोला बाद जमाये आषाढ
शुद्ध एकादशीस यत्रा भरली होती परंतु नाहा मारी
आ भीतीमुळे याचे कसू लोकांचा समुदाय कमी आ
ला होता माहा मारीचा उपेद्रव सांगण्या सारिखा नव
गा सरकाराने बरोबस्त जागोजाग हे विख्या मुळे भां
भटे आणि चोरव्यास... आला नाही तेथे विख्यारी
ताने तपकीर वगैरे पदायांचा मेक्ता देत असत त्या
सरकाराने माफी केली आहे.

पुण्यात जीक हडपसर आणि मेन्वर दरम्या-
रत्या वरून जनावरे आणि गाड्यांत फी घेण्या-
चा मकसदा लिलाव ता. २० जुलै ई. स होण्या बद्द
ल प्रसिध्द झाले आहे.

पुण्यात या... उरतीन पाऊस
पडले यामुळे दबा... पासून थंड झाली आहे
माहा मारीचा अजारा भोत होत चालला आहे.

ज्ञान प्रकाश

पुणे:- गुरुवार तारीख २१ जुलै सन् १९१९ इ.स.वी.

ज्ञान प्रकाश

पुणे:- एथून आस पास ४० कोस पर्यंत पाऊस पडल्याची वर्तमाने आली आहेत. एथील यात्रा पंडरपुरास गेली होती ती गुरुरूप परत आली. एथील लडकां वरून खडी पत्तू रून धोरें धोरें रोळ ही फिसून खडी दाबून टाकण्याचें काम सुरू आहे. किती एक फरसां वरील रस्तां वरून लोकांनी मलमा टाकून त्यावर माती चाटी मघात ज्या मुळे पाणी जाण्यास अडचण होऊन पाण आली आहे. हे काम पाहण्याचें पोलिसचें आहे. सबंद त्यास आम्ही सूचना करित आहों - एथील पोलिसच्या रिपोर्टा वरून समजतें की, या आठवड्यांत दररोज फक्त माहामारीच्या रोगानें दोन आणि किरकोळ अजारानें ५ अशी दररोज १ मुख्यची संख्या झाल्याचें समजतें. सरकारांतून माहामारीच्या रोगावर औषध देण्या करितां कांहीं लोक ही जातूत रा करून ठेविले आहेत. एथील मोदी रवान्यांतील अफिसांच्या नवकरांस त्याचे वरिष्ठानें असा हुकूम केला आहे की, २५ वीं ६ तास नवकरी करित होतां ती आतां १० पासून अत्तमानचे ६ पर्यंत एकंदर ८ तास नवकरी करावी म्हणून हुकूम केला आहे असें आमच्या बातमीदारास अर्थ आहे. त्याचें आम्हांस कळविलें, एथील न्याय रवा त्यांतील अफिसें दिवाणी कडील आहेत, त्यांतील कारकून मोदी रवान्याची मक्षांती न तास जास्तीच नवकराची करावी लागते तारखा रात्रीच्या नऊ वाजतां नें दसरास गोरी देण्याचे रवागदी घाल मेलीत असतात. तेव्हां लोकां नवकरी

तास करावी लागते, आणि त्यांतील कांहीं व्हायकुलांस पगार इतका घोडा आहे की, दररोज अडीच आणे दोनपै मिळतो तेव्हां त्यांचे नवकरीचे तारखांस आणि त्यांचे उखलालां मेळ पाहिला तर दरतासास त्या सरकारी नवकरांस मोठी रकमा एकपैसा सुभारा मिळतो असें सिद्ध झालें.

आम्हीं ऐकतो कीं, लार्ड इल पित्तन साहेब यां सारी पुढील सुक्रवारी रापोडी हून अहमदनगरास जाणार आहे, परंतु लार्ड साहेब हे नगराहून परत ही लंके वरून येतील. कारण त्याणीं पुण्यातून लार्ड इल करनल साहाय साहेब या बंगला घेऊन पुण्यात कांहीं दिवस वास झाला म्हणजे आपण त्या बंगल्यास राज बंगला असें समजू शकता. ती बाबी आहे की, मुंबई सरकारी अफिसें पुण्यास जातकडे राखवें परंतु एथून अणणार असा खबर बंबेच्या वरून आहो. समजकुरा पदल आपी पक्का मनसुबा झाल्या न हीं वहा दिव्यार तो नववी मार्गे एकदां निघाला हाता असें झाल्यानें लोकांचा फायदा अगर तोटा याविषयीं तदी लिहित नाही. येकादे समयी लिहूं.

आम्हांस असें समजलें आहे की, पुण्यात नवीन एके नाटगृहाची इमारत तयार होत होत होती ती तयार होऊन पुढील शनिवारी अरब्यात सांगत कर नाटक कर हे त्या नवीन नाटक गृहंत आणत नाटक करणार आहेत असें त्यांनीं आम्हांस कळविल्या वरून कळत आहे.

शरीरों को मज्जी न बाबास अर्थात् ४ पाय का आ-
 णि ४०० तंबुड्या मुसल का ना ग्या होया. आता स/अन्ना
 वायकोंन मोठ्या असे म्णण्याची रुढीहोती त्यासून
 देणम इजवर नबा ही माहवत विंशप असे, वनि
 त्याच धोरणाने, त्याची ल मोठाले कामाकाजा-
 चा १. काळ ला... मन्नीन की खान प्रगना
 य महिना दहा हजार रुपये होना, आणि काळी क-
 वीन मुख्य काम चाल विणारा १००० किसन हा का-
 यस्त भाहे, त्यास दरमाहा ५००० पाच हजार...
 हो... बाकीच्यास ३००० पगार असे परंतु त्याच महि-
 ना खर्च पाळिलेतर ३ हजार रुपयांचा असे
 सरदारी काळी कडील बाल किसन हा स्मरणाना
 आद त्याच कामा काजान पाचल त रुपये
 सालिना कारकुनी बदल मिळत असत, त्या विष-
 यी न बापाचा असा दराव असे की, त्याणे या का-
 रकुनीच्या ३००० ना बदल सावाहित अणण घेऊ
 न बाकीच्या पैसा... कारात ज... याच बें
 जाचे सनयीं लाही. दरबारात नयन... करण ज...
 झाले असे इंधजी प... वस्तुन समजत आहे

ताच कपतान जानस्टन हा खरेने नगर पारकरच्या
 नजीक जाऊन पोहचला. आणि एका तुकडीस उज-
 व्या बाजूने ह... करण्याचा डुकूम करून त्या तुक-
 डीवर आंजु टंट एन-सानमरे यांस नेमला दुस-
 री तुकडी सुभेदार बहादुर खान याच्या हनाखा-
 ली होऊन उज्या बाजूने... करण्याचा डुकूम के-
 ला. आणि बाकी राहिले ली फौज आपणा बरोबर
 ठेविले. एनसा एन मरे. यांस असा डुकूम केला की,
 टेकडीच्या बाजू जाऊन "राणा" च्या मंदिराचा
 पिठाडीस जावे व कपतान जानस्टन. याणे आपली
 फौज शहरा मधून नीदस मोर राज मंदिरावर न्या-
 वी. आणि सुभेदार मेजर याणें डावे बाजूने येऊन
 मिळावे आणि एकदम हल्ला करावा या प्रमाणें वे-
 त करून चालले थोडक्या वेळत कपतान जानस्टन.
 हाच्या टेकडीवर राज मंदीर बांधलेलें आहे. तिच्या
 पायथ्याशी जाऊन पोहचला तो तेथें राणीच्या ४५
 पलटणी... लेवटने... अरकीनसन याणे अगोद-
 रच बंड्याल्यास हाऊन लावले होते. तो येऊन मिळ-
 ला. इतक्यात सर्वांनी टेकडीवर पुढें जाण्याची चा-
 ल केली आणि एकदम हल्ला कर... तेथील मोर्चा
 आपला हस्तगत करून घेतला आणि बंड्याल्यास
 हाकून लावले. या हल्या मध्ये इंधजांचा सैन्या पै ब्रिं,
 ५७ सामी घायोळ झाले त्यांची नावे येणें प्रमाणे रो-
 हिला खान हवलदार निसबत, तिसरी तुकडी रलं य-
 स. आणि फरूल खान. प्रायवेटस् आणि किरान
 एक प्रायवेट. नी सबत पहिली तुकडी.

नगरपारकर - याचि व... इंधजांचा सैन्य...
 ग बंड्याल्यांची थोडक्या दिवसावर लढाई झ-
 णिचा इंधभूत वृत्तांत चालत्या महिन्याच्या ६वे-
 री च्या सिंधियन पत्रांत लिहिला आहे तो येणें प्रमाणें
 गेल्या महिन्याच्या ३० व्या तारखेस प्रातः काळी ३
 च्या बिलेज बदाखियन चाकमोडिंग अफिसर... हा
 राजा न... याणे आपणा बरोबर २ तुकड्या घेऊन
 देहरा बाहेर... आप्यास निघाला. तो सुमारे ७ पैला
 चर जाऊन पोचला. तो पिठाडीकडे बंडुकांचे मत्ता
 ज होऊ लागले आणि थोडक्या पळान एकसा
 येऊन ठेपला. त्याणें असे सांगितलें की, नगरपार-
 रकर इधें बंड्याल्यांनीं हल्ला केला हें चतमान

ता १३ मिनहच्या टेकिपाफ पत्रावरून समजते
 की, काशीस नाहराणी साहेब आणि नेपाळच्या शे-
 नराजकन्या आहेत त्याणीं आपल्या नवकरीत हला
 रबंद शिपाई ५०० बें आंत ठेवावे असा सरकाराने हु-
 कूम केला आहे.

नगर पारकर एधील बंडवाल्यांचा नाश इंगजां चा सेन्याने केल्यावर शतासानी कपतान जानसन हा आपली फौज घेऊन परत हेररा वारेंस येण्या क रितां निघाला आणि धोडकेच अंतरावर आला तो बंडवाल्यानी एक टोळी (जिजमधें रजपूत आणि को ळी मिळोन ८० असामी होते.) ते घेऊन नगर एधी ल कवेरीवर हल्ला केला या टोळीचा अपगण्य नग रचाराणा आणि दुसरे गकूर लोक असे होते. या टोळीचा मतलब असा होता कीं, "विरेकी" एधील संस्थानी लादोजीजो बंदिमधें होता त्यांस मोकळा करून लेवटेनेट. टायरहिंट. कपतान लावर्ट लेफ्टनेट फ्रेझर लेफटेनेट कर्नल इब्रान्स्. वगैरे सरदार गर मारावे असा होता परंतु तो तर सांधला नाहीं. त्याणीं एबदम हल्ला करून मोठ्या निकराने कचे रीचा अवारा मधून चाल केली आणि तितक्या म धें सदरी लिहिलेला संस्थानी लादोजी-जाच्या पाया त विड्या नखून केरेंत होता त्यांस मोकळा करून १४ बंदिवान व एक पोलिटिकल सरदार इतक्यांस पुक्त केले इतक्यांत बंडवाल्यावर लेवटेनेट करनल ईब्रान्स् याणें लेवटेनेट अटकीनसन यांचा मदती ने बंडवाल्यास हाकून पार पावले आतां तिकडे च र्त बंडनाहीं. परंतु गकूर लोक धामधूम करतील अ सा गवगवा उडला होता.

अधो धे मधून नेपाळा मधें निघून गेलेल्या बंडवाल्या बाबरजी बातमी हि ली म्याजीट पत्रांत लिहिली आहे ति ज वस्तु फत्ते समजण्यांत येत आहे कीं, लखनूची वेगम जाणि रवान बहादूर हीं दोघेंजणे हली बुढवल मुक्कामी एका फिन्यान आहेत. त्याजपाशीं एकंदर शंभर लो क आहेत. या पत्रांत आणखी असं लिहिले आहे कीं, वेगम रजपाशीं पुफळ पैसा आहे व ती सर्व बंडवा ल्यास पाहिजे ते सामान कमान सरिद करण्या रुहि

तां पैकांचा पुरावा करव्ये. रवान बहादूर हा हली फा र गजारी आहे. इत्यानयळ कोणी लफरी लोक ना ळीत बुढवल पाहून आ... त्याजपाशीं एकंदर शंभर लो कानासाहेब आहेत याजपाशीं चांगले रुडावती अ से येन हजार लफरी लोक आहेत. ते पाळी पाळीने मोठ्या कुशारीनें जिकडे निकडे पाहून कमीत कमीता ने नाना साहेब याजपाशीं अजून हीं काही पुमे पियत तियका आहेत. त्याणीं चापले लंका पैकीं, कोणी लु टाहू करतानां सापळा असतां त्यांचे हात तोडला जाईल असा सक्त हुकूम केला आहे व ते आपल्या हीकांस बरोबर वेळच्यावेळीं पगार देतात म्हणून ने- पाळ मधील रयतेचे या लफरी लोका विषयीं न- य आतां नाहिसे झालें आहे. तसेच नेपाळाच्या राजा- ने नाना साहेब याजला नेपाळा मधें न शिरण्या वि- षयीं सोरन पाडावले आहे असे म्हणतात. निपाळाच्या माहाजाच्या पायथ्याशीं लखनुराहून प्रकृत झालेले सुधारें नार हजार व इमाश लोक आहेत त्याजवेळ पैका नसले पुढे त्याही इंगजांचा सरहरी वरील लुखलुट- चाक्रम वासविला आहे. या बंडवाल्यांचा आपली प्र- स्तुती मुक्कामाची जागा सोडल्यावर सांयल प्रोताक- रेंस जाण्याचा वेत आहे. फिरोज शाहा हा होस्त महंम द पाची मदत मागण्या करितां काबुलास गेला आहे तो एक बातमी नानासाहेब यांच्या लावणीत उठ ली आहे असे समजण्यांत येत आहे.

जे ल्यासाली दिवेंबर महिन्यांत मद्रास इलाक्यांत तथमीच्या संबंधाने दिनीवली मुक्कामी जी मोठी मा- रागारी शालीं तींत सामील असल्याच्या आरोपा वस्तु ज्या असामीस शिक्षा वरल्या त्यांच्या शिक्षां पैकीं, बाकी उहिलेले भाग येत्या नवेंबर महिन्या- च्या हिल्या तारखे पासून (म्हणजे ज्या दिवशीं ने- पाळीं विलायतच्या राणीने हिंदुस्थानचा राज्य

कारण स्वतः आपल्या हातांत घेतल्या त्या दिवशी (पन्धरा) रडकारून त्या दिवशी त्या कैद्यांस सोडण्याविषयी मद्रास सरकाराने वेतके आवाहे पत्रे पाठविल्यामध्ये सामील असलेल्या लोकांचे कीर्तने नगराच्या स्वाधीन न होतां अजून दूर न राहिले आहेत. त्यास या नगराच्या अन्वये मी फी मिळवण्याची नाही. व तसेच या मारा मारीच्या वेळेस मी स्विकारून घेतल्या बदल टिनी वळ पृथील तहसिलदार व मुनसफा पोस सरकाराने बडतर्फे केले आहेत. त्या जिल्हाच्या मी फी परत मिळावयाची नाहीत.

मिळविलेला नगर पार करणे कोणी भाड्याने घेतले बंड झालेले ते मी घेऊन ते येथे स्वस्थ वास्तव्यास राहिले. त्याच्या पुढे गेल्या महिन्याच्या २० व्या तारखेला मद्रास सरकारने याच्या हाताखाली उरितेले पत्र पाठविले हे दरा बंदेस परत जग्या करितो नगर पार करून निघाल्यावर त्याच दिवशी रात्रीस नगर पार करवा राणा याणे तेंथील मद्रास व को. गो. वगैरे मिळून फमारें ८० लोकांनी शिंदे पेशवे याकचेरी वर हल्ला करून वीरवीरा सरदेला जी ज्यास मागे इंग्रजांनी धरून कैद केला होता त्या जिल्हा सोडून बैला या प्रसंगी बंडवाल्यांचा हल्ला तोच इंग्रजांचे जे ववेभरतीचे लफरी लोक होते त्या बंडाची प्रकृत गेले परंतु तेथे त्या वेळेस बि. च. पलटणीच्या दोन कंपनी होत्या त्याही सकाळी १० यें बंडवाल्या बरोबर मोठ्या निकराने लढाई चालविली होती त्या नंतर मग सकाळी जानस्टन याच्या हाताखालील जे लफरी लोक पूर्वे दिवशी ते दूर निघून गेले होते ते नगर पार करला परत येऊन दाराळ झाले ते त्या त्यांनी बंडवाल्यांवर हल्ला करून त्यांना पराजय करून त्या पैकी, पंधरा जणां मीस बारा मारले या लढाईत इंग्रजांचे मात अ

वी नगर मारले २१४ व्या काळ्या पायदळ पलटणीच्या लिवटनेट फ्रेझर व दुसरे नऊ जनांनी जखमी झाले, वी लढाई झाल्या नंतर बंडवाले पहाडा कडेस पळून गेले. त्यांचा पाठलाग करण्या करितां नगर पार करून इंग्रजांचे कांही लफरी रवाना झाल्याची बातमी समजण्यात येत आहे पू.

आली कडेस थोडक्याच महिन्यांच्या काळामध्ये फ्रेंच सरकाराने वारेची या नावाच्या आपल्या एका संस्थानांत युरोपांतून राहा दगार लफरी लोकांकरवावा केले आहेत. हे लफरी लोकांच्या मस्थानाच्या संरक्षणार्थ जे लोक पाहिले ते त्याजपेशां फारच अधिक आहेत असे मागीसम पृथील अधिकाऱ्यांनी लिहून पाठविल्या वरून फ्रेंच सरकाराविषयी स्पेज सरकारास कांही संज्ञाप उरतून होऊन फ्रेंचा बरोबर युद्धप्रसंग प्राप्त झाला असतां मारीस वेराच्या संज्ञापार्थ तेथे पांच पलटणीने ऊन देविले हिंदुस्थान सरकारास योग्य वाटले आहे, असे सिलीन टेंस नामक वर्तमान पत्र वरून समजण्यात येत आहे. याच पत्रकर्त्याच्या आणखी असे समजण्यांत आले आहे की, इंग्लंड व फ्रान्स राजमध्ये युद्धप्रसंग चालू होतो क्षणीच पहिल्याने आस्त्रे क्रिया घडून सोने भरून विलायतेस रवाना होणारी जाहाजे पकडण्याच्या बेतात फ्रेंचांनी आचलदाऊ जाहाजे चक्या ले दोनिया रकडेस गेली आहेत, अशी बातमी ऐकिल्या वरून त्या फ्रेंच लढाऊ जाहाजी चौकडी ठेवण्या करितां "लिगर" या नावाची इंग्रजांची एक अ. १००० आन्वलि या कडेस गेली आहे.

पृ. के. पृथील येथिसाने महेर बान डियुटी माजिस्त्रे व कडेस येथे खडले बमिस्वाराचे पाठविले त्यांत एकची फसाहे याची अक्विनी बरोबर गार्ड व काम केल्याचा खबर आहे तो हीरदमाते. हे पत्र पुणे ज्ञान प्रकाश अ. ६००००



ज्ञानप्रकाश

वर्ष १९१५ पत्र ३०

गोहराज

पुणे - सोमवार तारीख २५ जुलै इ.स. १९१५ ई.स. १०

पत्राची कियत रु०

१॥ आगाऊ देण्यात.

१० दरसाल रुपये

गोहराज

शहर पुणे एथील चिंतामण शेठ बुकराचे व
सुरतार यांचे नारायण बीन खडुबकेर मीठक
वीत आहे की, आपले दुकान पेट बुधकार ए-
थील कापडे मालतीच्या जवळील मजकडे सा-
व्याने आहे, ते आपण आताच खाली करून पु-
ढेनाहीतर फिर्याद लाऊ, असे सांगितले गेले
आपणास असे कळवीत आहे की, चांलीजमा-
जे हे पावलाच्याचे दिवस आहेत त्यास आज
पाहून ४ महिन्याने तुमचे दुकान खाली करून
न देईन आणि आपण दरम्यान मजबूर फिर्या-
द मला दुकानातून काढण्याबद्दल लांबिल्यास
त्याचा सर्व मी देणेंफर नाही हे आपणास आज
प्रसिद्ध पत्रे कळविले आहे.

पुणे ता. २३
जुलै सन् १९१५ ई.

(सही) नारायण दिनवंडाजी
बुकरे.

ज्ञानप्रकाश

अयोध्येचा नबाब कलकत्त्यात कैदेत होता,
नारायण वरनर जनरल याणे सोडला त्यावेळेस
जे पत्र लिहिले ते खाली लिहिल्या प्रमाणे.
अयोध्येचे नबाबसरकार यांस आपणा कडून
शेन वही पासून आम्हास पत्रे आली ती पाहतां
लांगील हशील की, कलकत्त्यातील किल्लातून
आपणास कैदेतून सोडाय.
मार्गेच त्या विनंती प्रमाणे मी आनेदा.

आपणास सोडले असते, परंतु हिंदुस्थानात
मि. व मुस्लिमें करून अयोध्या प्रोताची म्हा ति
आतां न आणतां आपणास सोडवे देणेंफर
उलें नव्हते.
आपणास माहितच की, बंड करण्याचे कामें
व लोकांचे मनांत करकारा विषयी कां
देण्यांत आपले नांव पुढें केले होते परंतु आपणा
स माहित असेलच की, सवा वही पाहून सरकार
ने वाचू पैकी, एक शत्रु बेगम हजरत माहाराज
हे तिचे अयोध्येचा पराण्याचे संमंधाने आपणा
दुकानिद कदर यास पुढें करून अयोध्येचे
तानिकाचे म्हणून सरकारची पराकाष्ठेचे
भाय येऊन वागत आहे. मद्यापि कमीकर
फ साहेब फौज पेऊन गेले तेव्हा बेगम व नि-
व लोक यास सरकारचे मुळखातून लागी ह-
ऊन लावले व ते हसीने पाळात पळून गेले आ-
वे. आम्ही बेगमस कबविले की, सरकारास
आपणा आल्यासरकारती राज कुलांतली समजू-
त बायको माणूस या कारणाने बांगला सोभा
करील तिला असेही सांगून पाठविले की, ति-
सरकारकीय संता मिळणार नाही तरी सरकार
रण आल्यास सरकार उदार होऊन जन्म प-
वतुसे अब्रुत योग्य अशारीतीने तुम्हा बघतील.
बेगम साहेब तिचे जवळ कोही दईट लोक
होत त्यांचा सांगण्यावर भरवसा घेऊन
बेहे पणाने सरकारचे म्हणणे मान्य करीत
ही गोष्ट पाहून आपणा कडे नजर देतो
दुसरे किती एक लोक तिचा पक्ष धरून घेतल

दोपार नाहीं असं असतां त्यापक्षांग राहून बुडत
 आहेत. त्याचा विचार करतां बाईट बाहेर, वेग
 न करता आली. त्याही तर ते लोक सुधीन व
 निर्भय कानून पुरतं आपले घरीं आरि अस
 ते, त्यांच्या वंश व तिचे अवळचे लोक ह्यांच्याने
 रण काळी नाहीं बाईट होणार नाहीं, व त्यांचे दु-
 क्ख अमुलामुलें आपणांस कैदेत आणखी दे
 पाईत व रोबर नाहीं. आपण कलकल्याचा कि
 त्या सोडून जाण्यास पाहिजे ते ह्यां सुकल्यार आ
 हा. आपले पदरुं लोक हे ही कित्ता सोडून जा
 जाण्यास सुकल्यार आहेत परंतु त्यांचे कीं कि
 नी एक मोलास सोडण्याचे अगोदर कांहीं गो
 सी त्यांनीं कडल केव्या पाहिजेत म्हणजे ते
 या दतील तर त्या गोष्टी कोणत्या हे त्यास लिहि
 पावत येईल. आपण पत्रें पाठविली त्यांत मा
 या पत्र जातीना मराठब देवून भाषा लिहि ली.
 हे एक बूल करणें जर आहे. कळवें.

(सही) क्यानिंग.

जाहिरात.

लाऊजी वैजनाथ आस शहर पुणे का प्रउग
 ज यांस विनायकराव नारायण जोग तासगा
 कर यांचे तर्फे देण्यात येतेजे, जामीन प्रति
 विनायक वास्तूदेव विपळीण कर राहणार
 बुधवार माचे वाड्यावर तुम्हीं नोटीस लि ला वा
 ची लावली आहे. परंतु सदरहू वाडा जोग म
 कर जोग पाशीं गाहाण असून खरेदी झाला
 आहे. सबब त्या वाड्याचे मालक जामीन प्र
 वादे नरान जोग हे आहेत. या करितां तुम्हीं लि
 लाव काल आ गिजर कोणी सदरहू वाडा घे
 ईल. तर या वावर मालकीची फिर्याद करून म
 र्कें तुकसा नी सुहां वजे लि लावाचे उत्स
 ईल त्यावर ही फिर्याद ले ली जाईल. सबब ह

नोटीस पूर्वी सर्वोस प्रसिद्ध केली आहे.
 तारीख २३ जुलै. (सही) बापूजी बजवंत.
 सन १९५९ इ.स. कर करे निसवत विनायक
 नारायण जोग तासगावरक

जेव्हा आठवड्यांत पारजन्मानें फारच बस्तीके
 ली. मागील पडलेला रवाडा बुजविला. हवा बरीच
 थंड झाली आहे. परंतु शहरांत माहां मारीचा उपद्र
 व जारीच आहे. वेणें करून लोक फार काळजीक
 रीत आहेत.

श्रीमंतां धुडीराव तात्यासाहेब यांस ता० १२ मि
 न हस सरवा रते मेहेरबान अंडरसन साहेब यां
 स सांगनीरुपाठ इंग्रजी. तात्यासाहेब यांस मरा
 तवाने त्यांच्या दयलतीचे सुकल्यार केले, ते सम-
 यीं आ साहेबांनीं भाषण केले व त्याजवर श्री. वा
 त्या साहेब यांनीं त्यांचे प्रतिउत्तर दिले ते आम्हां
 कडेस एका गृहस्थानें पाठविले आहे. परंतु ते
 या पत्री समय घेण्यास अवधी नाही. सबब पुरेसेहू.

आम्हांस समजले आहे कीं, रा० विठ्ठलराव गुं
 डे सोलापूरचे फौजदार यांस सुप्रीम टेंडेंट साहे
 बांनीं विचारिलेला जबाब खोद्य. हां गीत ला ग-
 वब मेहेरबान मा जिस्केट साहेबांनीं त्यां रा. अमा
 नत केले आहे.

पुढील गुरुवारी ता० २८ मि न हस ईश्वराचे अ-
 भार मानण्या बद्दल अफिसांस रजा मिळाली आ
 हे. आतां सर्व शिक त्या दिवशीं प्रार्थना करतील.

सांगली कर नाटक कार मोचे नाटक गेल्या
 शनवारी होणार होतें परंतु संपूर्ण जागा (नाटक
 गृह) तयार नसल्यामुळे राहिले, ते बहुधा पुढील
 ता० २५ बुधवारी विराट पर्व पूर्व भाग होईल सं बढीं.
 या जिल्ह्यांत ता. ह्यांची हाय जाईट पोलीस कव-
 व ने मले जाणार असं ऐकतो.

युरोपांतील युद्ध संग्राम— आता युरोप खंडा
मध्ये रंगली देशांत सार्डिनिया आणि आस्त्रिया या
उभय सरकारांचे युद्ध झाले आहे, हे युद्ध कांहीं
चमत्कारिक प्रकारचे आहे. सार्डिनियाचा राजा
आणि आस्त्रियाचा राजा रोमन क्यथोलिक आहे
त. सार्डिनियाच्या राजाने क्यथोलिक धर्माचे कां
हीं नियम फिरविले, व पोपाचा अधिकार पूर्वी
प्रमाणे मानण्याचे सोडिले, आणि स्वतंत्र होण्या
चे यत्न चालविले हे पोपभक्त जो आस्त्रियाचा
राजा त्याला सहन झाले नाही, यावरून व आण
खी कांहीं कारणे वरून हे युद्ध उपस्थित झाले
आहे. पण फ्रान्स देशाचा बादशाही रोमन क्य
थोलिक असता त्याने सार्डिनियाचा राजाचा
पक्ष स्वीकारिला, हे युद्ध मोठ्या निकराने चाल
ले आहे. सार्डिनिया आणि फ्रान्स यांच्या संयुक्त
सैन्यांनी आस्त्रियाचा सैन्याचा दोन वेळा पराभ
व करून त्यांतील पुष्कळ लोक कैद करून नेले
व कांहीं तोफाही घेतल्या. आस्त्रियन लोकांनी
सार्डिनियन सरकारचे कांहीं प्रांत घेतले होते
ते त्यास सोडणे प्राप्त झाले सार्डिनियाचा राजा आ
णि फ्रान्स देशाचा बादशाहा हे जाती निशी आपा
यन्यासेन्याचे सेनापत्य करितात. फ्रान्स देशाचा
बादशाहा लुई वर आहे लेंबर त्यांच्या मागे त्या
ची राणी सर्व राज्य कारभार चालवीत आहे. इंग्ल
ंड, पुशिया, जर्मनी, हॉलंड, बेलजियम, दैनमार्क,
रसिया, आणि तुर्कस्थान या देशांतील सरका
रांनी या युद्धांत पडून ये असा निश्चय केला आ
हे. निकडील सर्व राजे आपल्यावर अकस्मात
संकट आले असता आपण आपल्या राज्याचा
बचाव करण्यास तयार व समर्थ असावे म्ह
णून दंडोबस्त करितां हेत.

दुसऱ्या युद्धाची बोलवा— तुर्कस्थान आ

शान्त या शिकारोत्त राज्यांच्या सीमावरून वडून
वर्षापासून वाद पडला आहे इराणाच्या शाहाने
रफील पेरुकराने हा कान्ताती नोपळण्ये द
हा तेव्हां त्याने कलतानाशी याविषयी बोलण
विले होते परंतु तेव्हा याबाबचे कांहीं निर
ण झाले नाही, आलिकडे हा यान फार वाढला आ
हे आणि शाहाने ६०,००० लोकांची एक फौज
जमा केली आहे, आणि आपल्या राज्याच्या म
रहदीवर ही कांहीं पळवणी ठेविल्या आहेत, अ
से दिसून आहे. यावरून दिसते की, या दोहा
राज्यातही कांहीं काळाने युद्ध प्रसंग घडून येईल.
शा०६०

अधिकतर व्यूस्ट, माजी बंबे टेमसचा पत्रकर्ता
आणि हल्ली मुंबईचे म्युनिसिपल कमिश्नर ३५००
रुपये महिन्यावर आहे त्यास बंगालच्या सरका
री छापखान्या वरील १७००० रोजी महिना करून
स. पुन देउरेची जागा देण्याचा सरकाराने ठरा
व झाला आहे असे इंग्रजी पत्रावरून समजते
प. पु त्याणे ती जागा कबूल केल्याबद्दलचे ज
घाणी समजले नाही.

मागील पत्रात फरका बादचा नवा
हास ठाण्यास आणि त्या बद्दल लिहिले हो
ते त्या विषयी बंबे ग्याजीटांत असे आहे की,
त्यास एडन एथे रवाना करण्या करितां ठाण्या
चे पुरंगांत ठेविला आहे. व त्याची वेगम सा
हेर ईस दुसरी कडेस कोठे तरी अतऱ्यावर
नेमणूक करून कोठे तरी ठेवणार आ
हेत.

दिल्ली ग्याजीट पत्रांत एक पत्र आहे साधरून
हते की, पंजाबांतील मीनमीयर छावणीतील २०
परवेरीज सर्व गारे स्वारांनी आपणास बडमफी मि
या विषयी सरकारास अर्ज केला आहे. अबद्दवर

वेमणुका— नि.जी. ई. खेले वं सराणी
सकाच घेसकानसल आणि विदेश पज
ना. १३ शानुआरी सन मज हुरा पासन जेडा
रथे नेमीला आहे.

मि. ओडर सन अहंमदनगर एथील क
सेतु अहंमद कलेकटर व माजिस्त्रेट वा
सत १०५ नंबर कट ४ प्रमाणे अकवार मि
लाया आहे.

मि. जे. एच. यादव तळघाट खालील ना
जीलेक्यास सन १८५५ चा अकट १३ नरद
कम अधिकार मिळाला आहे.

व्यावृत्त तुडेस. पेलीयाणी कराची ए
थील जे. व्ही. पल दिवुटी माजिस्त्रेटच्या का
माची नंबर ना. २४ जुनास घेतला.

अमरा बादचा फष्ट असिस्टण कलेकटर
मि. जे. एस इन्विसारी दी याणे आपल्या नवक
दि. राणीनामा दिल्या तारखे पासून मि. टी.
विडींग यास तेथे नेमीले आहे.

पुण्यास मि. एन. एम उबल्यु डानील व
जे कोपलांड यांस असिस्टण कलेकटर व मा
जिस्त्रेट नेमिले आहेत.

मि. एच. एम. वर्ड उडयांस राण्यास अ
सिस्टण कलेकटर नेमीले आहे.

मि. सी. थॉमस राण्यास जाऊन गुजराथी
असिस्टण करण्या करिता परसानी मिळाली.

खानदेश जिन्हातील थर्ड असिस्टण क
कटर याज कुडेस तूर्त माळेगांव ख्यालीस गा
व आणि भडगांव हे ता. कुळे दिले आहेत.

उत्तर भागचे रेविन्सु. कमिशनर याज क
न खाली लिहिलेल्या नेमणुका सात्या. आनत
शील.

अजम. जे. डाला लहरी भाई बगवारा ए

थील ४ प्रतीचे मामलेदार यांस हान सोलीस न
जेज एथे ३ व्या प्रतीवर नेमून बगवारा एथे अ
जम रस्तूमजी फामजी ५ व्या प्रतीतील क्या बे
चा यांस ४ थीवर नेमिला—

अजम मंछाराम. खीलाधर हान सोली ए
थील प्रेवेदानरी मामलेदार यांस क्यापोली ए
थे ५ व्या प्रतीचे मामलेदार नेमिले—

आत्मा नामे आगवोरीचा नाश— जून महिन्या
च्या ११ व्या तारखेस आत्मा नामे आगवोट आहे नाहून नि
घून सेजाकडे जात असता मोखा पासून उत्तरेस रुमा
रें १० कोसांवर खडकावर आदरून कुटली. तिजवर
विलायतेची उंक व रुमारे ४०० लोक होते त्या पैकीं
१५० उतारू होते. उतारू लोकांत मुख्यत्वे करून मडमा
आमि लेकरी होती. त्या वेळेस वारा बांगला होता, रात्री
अर्धे पेऊन अंधार पडला नव्हता, आणि खडक ही
प्राण्यांत खाली नव्हते पण कोठे कोठे ससुझाचा पड
भागवारे ४० फूट होते असे असता हा अनर्थ कसा ओ
ढवला याचे देरावर कारण अजून समजण्यात येत
नाहीं. जेव्हा जाहाजाची एक बाजू पाण्यात बुडत चाल
ली तेव्हा नेटीव खलासीं लोक सर्व गोऱ्या लोकांस तसे
च प्राणसंकटात सोडून आपले जीव घेऊन पळाले
व लढक रू लागले साहेब लोकांनी फारचरा करून
मडमा व पोरे जंभ्यातून लाहानाल्या खिडक्यातून पाडू
न खडकावर उत्तर विली आणि मग अन्न विछाने व
गरे सामान काढिले. जाहाजावर जे गोडे पाणी होते
त्यांन समुद्राचे खारे पाणी मिळून गेले, केवळ २० न्या
लून गोडे पाणी हातीं लागले तेथे चार दिवस होते उ
न्हा वाऱ्याचा बराच वेदी बस केला होता. तरी एक
साहेब ऊन लासून मेला. दुसरे कोणी मेले ना
हीं.

सिप्रीहून - ता. २० जूनची बातमी ता. १९ मि
ह्या टेलिग्राफांत आहे त्यावरून समजते त्याचा
पशील. —

सिप्रीहून अशी बातमी आली की, गिरीआस
गिरावर बंडवाले जमून राहिले आहेत त्यावरून
सर मीडसाहेब आपल्या बरोबर २५० लोक घेऊन
चीच्यारात्री सिप्रीहून १५ कोस जाऊन दिवस उ
घावयाचे बरोबर त्या बंडवाल्यांवर हल्ला केला ते
लोक अदमासे ५०० होते आणि हा किल्ला ३०० फूट उंच
आणि एक कोस लांबीचा होता त्यावरील लोकां
रावर बरीच अमने सामळें लढाई होऊन सदरहू
जवूद किल्ला सरकारचे लोकांनी हस्तगत करून
तला यात शत्रूनीही आपल्या कडून भडिमार के
परंतु आमच्या शिपायांनी त्यांवर गोळ्यांचे
हून त्यांचे स्मारें १०० लोक जायाकेले परंतु शत्रु
बयाजवा गर्दपणाने लढले बाकीचे चौहीं कडे
गेले आमच्या कडील १४ जण घायाळ व मेलेल्या
संख्या झाली आहे. त्या भडिमारांत घुराची एक
गर्दी होऊन गेल्यामुळे त्यांत कोही बायका व मु
छपून राहिली होती त्यांस इजा झाली.

बेळगावोहून ज्ञानप्रकाशास ता. १६ एथें उमे
वारांच्या परिशे करितां कमिटी नेमिली आहे. त्यांत
हेरबानवेस्ट साहेब थर्ड असिस्टण कलेक्टर
प्रमुख आणि मेहेरबानवेस्ट साहेब, दसरदा
आणि मंगतफ असे कमिटीद्वार नेमिले आहेत
रिश्तेस आरंभ झाला आहे मंदवाराचें रजिस्टर व
गांत जे पसेंत उरतील त्यां विषयी पुढें लिहून क
हूं— तासगावचे संस्थानास औरसपुत्र नाही
से झाल्यावरून तें सरकार खालसांत आलेले
आहे. परंतु गांव कावद्यांत प्रसिद्ध केलेले ना
बव मुलानी काम कळेकराकडे आणि

आणि फौजदारी मेहेरबान वॉलिटि इत्यादिका
डेस चालावी असा ठराव माजी सोगतीच कायमा
रिगारा हणमते राव संबाजी ईफिंगिडीराव यांस
१०० रुपये पंगाराचा ठराव करून वॉलिटिकल एजं
टांनी त्यांस तासगावांस मुनसफनेमिले आहे. ग
शें माहा मारीचा अजार अरुदी कमी होत चालत
आहे.

आम्हांस बेळगावकर परजन्माची राबवर लि
हून कळवील अशी इच्छा आहे.

आम्हांस कोही महिन्यांमागे श्रीमंत ताल्यारुहेब
सोगली कर्यांचे संवस्थाना वरील नवीन नेमिले
के कारभारी राव साहेब रामचंद्र सरवाराम याणीं स
रकारच्या हुकुमां प्रमाणें आपलें काम चालवून
तेथें बाहेर गावांहून सरकारचे अमलांतून भाग
घेते ती कायद्या विरुद्ध बहिवाट आहे. सबब ता
क पकडल्यावरून ब्रिडिजेन्सेने त्या विषयी दे
गावचे मेहेरबान लाकीठ साहेब पोलिटिकल
एजंट याणीं सदरहू कारभार्यांस त्यांस रपोर्ट देण्या
हेसा त्याचा विचार करून सदरहू प्रकर्ण मेहेर
रावर्ट सुनर साहेब मीठ अफ वरील कमी
र यांज कडेस रवाना केले त्याणीं परत जबा
बेळगावचे एजंटस प्राठविला त्यांत असे लि
ले की, सदरहू वरून पाहतां ही बहिवाट फार
विसाची चालत आली आहे. सबब या कामांत
कायद्या प्रमाणें तजवीज कर्णे आम्हांस योग्य रि
त नव्हती परंतु तुमची याज बदल खात्री होत नस
त्यास सदरहू प्रकर्ण सरकारास आपण कळवावे
या प्रमाणें बेळगावचे एजंट याणीं सरकाराकडे
सदरहू कारभार्यांचा रपोर्ट बरोबर आहे. व ही
मागील किती वर्षा पासून चालत येऊन त्यांत
सरकारचा किती तोटा झाला असेल याचाही अ

त्याच वीरगाई. असा आपला अभिप्राय लिहि
 ला त्याज वरून नाम शर सरकारने त्या मक भोवा
 शेवट परा निकाल केला की, सदरहू कारभागी
 राज्य कायद्याचा आधार लिहितान त्याचा अर्थ अ
 गाय आहे की, जर दुसरे राज्यपैकी सरकारचे रा
 ज्यातून अफू जाईल तर त्यास जकात घेतली
 पाहिजे गा ग्रामगेच महेरबान लाकीट साहेब या
 चा अभिप्राय आहे तोच आम्ही मान्य केला आहे
 याचा कारभागींनी हे काम फार कुशीची नज
 रीत आहे पारदिवस सरकारचे मुक्ताचीचे बाहेर
 आणि नवने ते आणि लें या मुळे सदरहू अफू
 कागरे २५०० रुपयांची मिळाली आहे. त्यातील
 निवेपेकी सदरहू पकडणारास वक्षीस देऊन बा
 की येथी सरकारजमा करावी असा ठराव करून
 पुढील खात्यातील सर्व कलेकटरांस अशी प्रका
 रणाफलत कोरे घडत असल्यास ही कायद्या
 लिखित वरिवाट आहे. हे पुढे समजण्याक
 सदरहू कुकूमरे विन्सुक मिशनर यांजकडे पा
 रविने आहेत असे आम्हांस आतांच समज
 आहे.

मुंबई १५ नोव्हेंबर १८६५ सुलईची खबर आली
 हेकी मेघराजा गडगडाट होऊन परजन्य पड
 ला तेथील बराकीचे कामास बीज पडल्यामुळे
 जाणे हत्तनी आणि ७ जण नेदीव त्यांत साप
 न मरण पावले तेथील ऊषा माफक्ये त्यातील
 रा १० आंश होता - बांज - ता. २ सुलई अच
 पाकस पडला नाही, पारा १५ अंशावर खटला
 आहे, फेजाबादेहन सुलतान पुरास जाण्या वरि
 तां होत महिने रस्ता होत होता तो हल्ली तयार
 ला आहे.

तानप्रकाश कर्ते माहाराज याशि विनंती रिडे
 प श्री शंभवाणी इधील हकिकतः
 १ एकसहिना झाला गावांत डोब्याची अले न्याची
 सात पराकाष्टेची जबर अलेली आहे अजून कमी
 क्षी
 २ पेटधर्मपुरी एथे दिवेकार यांच्या मुक्ताने अर्जे
 रागावर सोमल खाऊन चार दिवस होता तो ता. १३
 जुलई रोजी मरण पावला वय कागरे २५३३ रोने
 त्याचा बाप जरीमरीने मुक्ताचे मेला होता व आईने
 बोळनयेते बोलली.
 ३ पेट गंगापुरी एथे झाहाण्याचे मुक्ताने आईचे
 रागावर अफूसाली परंतु त्यास उतार पोचून तो ज
 मला. त्याचे वयसर प्रमाणेच
 ४ गावांत सडकांवर मुक्ताने नवीन टाकला आहे
 त्यावरून न फिरल्या कारणाने लाहान भोरांस फि
 रण्यास दुख होऊन मुक्तिफल कमेटीस अशिदीत
 ची समुद्धी चालली आहे.
 ५ मेघराजाची अवस्था सबब अनुष्ठाने वगेरे च
 ल आहेत. दर्तपाच कलमें छिद्रिती आहेत मागाह
 न आणवी भोरी कांही कलमें गांयसुधार पुके वि
 द्दी लिहिणार आहे तो कुकूम आला म्हणजे सर्व
 कजा तपशील लिहू, हे विनंती.

मुंबई खात्यातील दिवाणी कामगार मि. मेगर यां
 व आणि मि. इन्विरिटि पुण्यातील कांही दिवस
 पण असिस्टण होते त्या दोघांस नवकरी सोडण्या
 ची परमानगी मिळाली आहे आतां मुंबई खात्या
 व इन्विरिटि असे तीन साहेब लोक आहेत
 त्यातील वडील हे रेविन्सुक मिशनर मधले पु
 ष्याचे कलेकटर आणि कनिष्ठ आमदाबादे
 त्यांनी नवकरी शीर प्रकृती मुळे राजीना
 मला.

न्यायपरण बार असिस्टांत सोलिटिकल एजेंट हे राज कोट एथें घोड्या बरूनोवन पायांस दुखापत साध्यामुळे तो बरा होण्या करितां स्वदेशीमजगात आहेत असें ऐकतो-

आम्हांस फार दिवसांनीं घे हल्लीं स्मरण आदो फार साहेब अनेक धर्मां घे उद्या बरून जात असतां तेही राज कोटा नजीक घे उद्याने वाकल्या मुळे सरील प्रमाणें झालें, तेव्हां ते वरे होऊन हल्ली मोठ्या कामावर आहेत. तसेच कप्तान बार साहेब हे स्वदेशीं जाऊन वरे होऊन लंबकर येवोन अशी इच्छा आहे.

अलहा बार एथील माजी कंपनी सरकारचे नवकरींतील गोरे लोक आपणासंबडतफी घेण्यास तयार झाल्याची खबर आली आहे त्यास प्रमाण दुसरे असें आले आहे की, तो १९ व्या बंदे मजगतींत अशी तिकडील खबर लिहिली आहे की एथे गोरी पलटण हें बडतफी घेणार व त्या प्रमाणेच शिकाचेही स्वर नमुना उचलणार आहेत. परंतु ये विषयीं पक्का आधार नाही.

बंगाल खात्यांतून असा इकूम झाला आहे की, सरकारमी कालेज आणि शाळा खात्यांतील लेब्ररीयन याज पासून ५०० रुपयांचा वा पुढें जामीन घेत जावा अशी तसेच बुके वाचणारां पासून दहा पासू सहा रुपयां पर्यंत जामीन घेत जावा परंतु जे पगारी विद्यार्थी असतील त्यांस हा बराब लागून सावा.

सोन्याचे लोखंड - कलकत्त्यांतून अगस्त सराज फक्तानें २७०० रुपयाचे सोन्याचे पत्रे बंगाली भाषा लेखे आणि त्यावर मजबूद निशाणी

लीकी, बंगी मालक हातीं पेऊन तिची नोंद उल गडूनमा हातांतों आंत लोखंडाचे पत्रे दृष्टीस पडल्यामुळे सरकारांत फिर्माद झाली आहे.

अयुध्येस दाशरथ रामजीच्या रयांचे उन्हाळाचे मेळा - ता. २ मिनहून जमला होता जो त १५००० हजार लोकांची संख्या होती त्याच्या बंदोबस्ता करितां बुद्धी पुरस्कर त्रीक लोकांचे तयार ई दे बंकांत पावविले होते अयुध्येस सर्वत्र स्वस्थता आहे.

लंडन शहरांतून ता. २२ मार्च रोजीं जाहाज निघालें होतें तें मुंबईस गेल्यार विवारीं तें उत दाखल झालें त्यांतून १५० दाखल्या पेट्या आल्या आहेत.

आम्हांस रत्नागिरीच्या मित्रानें फार दिवसांनीं आठवण करून मेहेरबानी केली त्याबद्दल समजते की, रत्नागिरीस ता. १६ जुलईस म्हणजे मिती आषाढ वद्य १ पासून परजन्य पडूं लागला आहे सर्व लोक पुढे दुष्काळ पडेल म्हणून आले कसे होईल ही काळजी सर्वास पडली होती आणि धान्यही पराकाष्टेचे माहाग झाले परंतु राम समर्थ ईश्वरास द्या केल्यामुळे लाहानापासून मोठ्या पर्यंत अनंद झाला आहे.

मेहेरबान येगर मोट साहेब मांजी सदरहू अहलतेंतील जडज्य देहालीं सवने शर वगैरे कामावर होते त्यांनीं मुंबई खात्यांतील नवकरी सोडविता विषयींची त्यांस सरकारांतून परमान्गीता १० जुलई पासून मिळाली आहे.

पुरवणी.

थील गोडिसा कडेस एक अभिलाष के ल्याशा
अपणु पाची जेकरी होउन सररह कागद पत्र मे-
हेरदान विगुडी माजिस्मिठ यांज कडे सरवाना झा-
ने आहेंस त्या उदवल्यातील मजदूर

कृष्णाजी केशव दिवेकर यांचे खाते विष्णुशामजी
पेचरी हांचे पडिला/पासून कुमारें १० वर्षे करून अ-
मून त्या गाहाणां न चेंव शुद्ध १ शाके १७८१ रोजीं दि-
वेकर यांचे विष्णुशामजी रामडे यांस १७०० शेरक
म देऊन त्या समाजा बद्दल गाहाण कापजोड १ का-
पफ देणें असें तीनडाग त्यांचे परत घेऊन खद्दल
त्यांचे गाहाण दाराचे रीती प्रमाणें आपले हाताने
उपरोक्त लिहून गाहाण जिंनस परत घेतला
तो रीतीत हातची जमा लिहिली असून हल्ली
दिवेकर यांनी तक्रार करितो कीं, सदरहू डाग वि-
ष्णुशामजी रामडे यांज पासून मी परत घेतले ना
हीत, असे विष्णुशामजी यांणी मला सदर
प्रमाणें जमा खर्च करून घ्यावयास सांगित-
ला. त्यांचे घरच गाहाण पत्रकावर मी
दस्तूर व व्यापार गेनी प्रमाणें मी डून दिले आहे
त्यावर गाहाण दारें यांणी असा पुरावा केला आहे
कीं, फार पत्रकावर ३० माझे घरी शिलक महि-
चे मेळस १५० रुपये बाकी शिलक होती व वैश-
शुद्ध १ दिवेकर यांणी १७०० रुपये दिले तेहां त्या
मितीस गाहाण दार यांचे त्या पैकीं, १३५० रुपये
सरे माजशास म्हणजे खाते वा न्यास देऊन
चिहातची पावती ही मी घेतली आहे,

या मोकदमांत अभिलाष द्याला आहे तर मो-
कदमा ऐकिल्या बरोबर दिसण्या जोगें आहे, पर-
ंतु आतां यांत लंबोरी कोणजे इसमा कडून दार
माज पाहणे सरकारचे आहे हे या मोकदमांतचे ये-
शीत उद्येन झाले त्यांवरून समजतों कीं दिवे-
यांचे रामडे आणि पेडसे यांज कडून गाहाणा

कुमारें २२०० रुपये ले आणि ज्याज पासून दार
ना गाहाण देविणास आणि त्यास बादिशां स-
पुयां पैकीं, २५० दिवे असे मूळचा गाहाण देवण
राजबानीत लिहून देत आहे. व त्यांच दिवेकरा-
तकार ही नाही/ या वरून दिवेकराचा वेत गाहा-
ण देऊन पेसा उचलला तेहां पासून चहा द-
गीना गिळकत करावयाचा होता असें दिसून
येतें जर तो लाजवरील सर्व रकम मालकास
देतातर गाहाण त्यावर न येतां व दुसरें अमें कीं
गाहाणाचें व्याज सात आणि शेकड्याचें विष्णु-
शामजी यांचे खात्यां देण्याचा करार करून दा-
गिना देण्यास व्याज अगु आणि प्रमाणें के-
ले असे सांगितले तेहां ही कारकनीची करार
केवटी गाहाण दिवेकर यांचे पुष्कळ रागीने गा-
हाण देविले, परत नेले, त्या सर्वांत हा कडून फ-
तु याच दगिन्या बद्दल तीं उचीतकार करितो
ही खरी म्हाण्यास जागा रिसत नाही.

आतां हे काम विष्णुशामजी यांणी केलें असे
कल्पना के ल्यास हा रागिना सुळीच गाहाण दे-
विला तो त्यांणी आपले चोपडीस यास असुक
रुपये गाहाणावर दिले असें लिहिले आहे- तं
त्यांणी सुळीच लेख आपले चोपडीत लिहिला
नसता आणि दिवेकर यांचे पत्रक हजार केले न-
सतेंतर दिवेकर यांचे गाहाण देविला असा पु-
रावा तरी होता काय? सोरांश हें सर्व काम इमान-
चें आहे आणि विष्णुशामजी यांणी त्याज पासून
व गाहाण दाराच्या चाळी प्रमाणें त्याचा लेख ता-
चे पत्रकावर गाहाण देविण्याचा आणि सोडवि-
ल्याचा आहे. या प्रमाणें या मोकदमाची हकिक-
त आहे.

ज्ञानप्रकाश

वर्ष ११ पत्र ३१

शहर पुणे

पुणे - सोमवार ता १ अगष्ट सन् १८५९ इ सवी.

पचाची किंमत.

१॥ आगळ दिव्वास १० दर साल रुपये.

इसकळ.

रावराजे हिं करणकर पुनाथ दिवाण निस
 त शिंदे अलीबाबा इर ग्वाल्हेर ----- १०
 गोमंरा वापूसाहेब इजवे वकील निसवत
 शिंदे तरकार ----- १०
 भजम रामचंद्र खजमामलेदार तालुके वार
 जोस १८५८ बहल ----- १०
 भजम अपाजी रावजी मामलेदार शेवगांव ३०६
 भजन गोपाळ रामचंद्र नामलेदार ता. राहुरी १०
 रावजी व द्याळ पानशे वकील निसवत मुधो
 रकरराजे ----- ६
 भजम आबाजी बाबूराव मुनसफ १८५६ १०
 भजम अनंदजी भाई काळजी मामलेदार तालुके
 गशीक ----- ५
 लवसाहेब गादाहेब गोविंद शास्त्री १८५८ १०
 कस्तमण श्री निवास पोलिसकार कून शिंदे
 शिवाय पुरवे ----- १२॥
 श्रीमंत बापूसाहेब लिंबाळ कर जाहागीरदार
 कालवण ----- १५॥॥॥

जाहिरात.

यादृश्या - या फौजदारी सर्व विषय सं
 लहाणे बुकाबदल गणशील वार जाहिरात ता.
 लुलईचे वर्तमान पत्रांत हेऊन सांभ्य व किं
 मी विषयी ता. १० मिनटूचे पत्रांतही दिली आ
 त्या विषयी जाणवता लिहिण्यांत पुढान तींक

लमे.

सहरह बुकाची ऐन किंमत व टपाल दे व
 शिलाकृष्ण रुपये हे विलो आहे. कोण वेंप
 याही विकणीं घेतल्यास त्याजका सहरह कि
 मतींत बूक पावते होईल.

जेथे जेथे शिवाय जाहिराती गेल्या आहेत
 त्याज वर ता. ३० अगष्ट सन् मजदूरचे आंत
 जेलोक घेण्या विषयीं सत्या करवी इ. त्या किं
 वा सहरह मुदतीत जेलोक घेण्याची प्रथी पत्र
 पाठवितील त्यां समात्र लिहिले मुदतीत घ किं
 मती वा वराय लागू समजावा.

ज्या सपत्रे पाठविणें असतील त्यांणीं लुणा
 जी न्यंबकरानडे ज्ञानप्रकाशकारां आजकाले वि-
 वापुणे जे उज्य अदातीत काशीनाथ रामचंद्र आ
 गाशे रजिष्टर कारकून योजकडे पाठवावी. पत्रां
 तनाव अडनाव व प्रतीकित्ती पाहिजे त त्या व
 पत्तास्पष्ट समजेल असा ल्याहा वा अशी विवंची आहे
 (सही) काशीनाथ रामचंद्र
 इ. आगाशे.

ज्ञानप्रकाश ता. १ अ.

युरोप स्वजांतील तपस्व व स्तनवीन
 लुलईचे वर्णन.

युरोप स्वजां (फिरंगस्थान) यांत आस्त्रियन व
 फ्रेंच कॅरोन ग्रां गप्ये ता. २६ जून रोजी लुलई
 साली तिचे वर्णन ती कळीळ पत्रांत आहे कीं, ही
 लुलई होण्याचे पूर्वी दुसरी एक लुलई या लोकांत
 होऊन फ्रेंच लोकांनी आस्त्रियन लोकांचा मोड

करून त्यांस मार्गे हटविले होते नंतर आश्रिय
 न लोकांनी या मोठा बद्दल फार दुःख पाहून त्या
 णीं माघ न आपले सर्व फौज समारें २५०००० अ
 णीच उभय समारें आपून एकदम फ्रेंच लोकांवर
 हल्ला करून त्यांचे फौजेचा निःपात करून त्यांस
 इतली इतली हल्ला देऊन इतली देश पुन्हा
 आपण या हस्तगत करून घ्यावा असा निश्चय
 तेना हा देश आश्रियन लोक करतील असे फ्रें
 च लोकांनी आपून त्यांणी हीं आपल्या वर जबर
 दस्त फौज घेणारीचे निवारण करून जय मि
 लवावा या करितां त्यांणी बंगला बंदोबस्त ठेवि
 ला आणि आपल्या मदती करितां मागून फ्रान्स
 देशास आपण गरीबी फौज नेऊन ता. २४ जून री
 जी शब्द पाला करण्या करितां कूच केला.

हा कूच लोकांनी फौज ठावणीतून एक को
 सभार गेली नगेली तो इतक्यांत त्यांजवर आ
 श्रियन लोक बसून येत होते च त्यांची गाठ पड
 ली तेना लंडाईस करुवात झाली ती तारीख
 मजकुरीं यातः काळी ६ वाजता युद्धास आरंभ
 झाला ही लंडाई लीनसी ओ नदीच्या आलीक
 उभ्या बाजूस झाली यांत आश्रियन लोकांनी
 इतका जोर केला की, प्रथम ६ वाजत्या पासून वा
 रावर दोन वाजेतों पर्यंत म्हणजे ८ तास यावेतो
 फ्रेंच लोकांस आपले चरक्षण क करून राहावे
 लागेलें; परंतु दोन वाजण्याच्या समारास त्यांना
 एक मारणें म्हणजे सेनापती ज्यास म्याक मा
 हान असे म्हणतात त्याणें आपल्या हतारालाची
 फौज शत्रूच्या बाजूस नेऊन नेहून तो फौजा
 असा भडिमार केला की, ती बाजू बंदूत करून श
 त्रूंनी सोडून दिली. हे पाहून त्या सेनापतीने शत्रू
 वर पुस्तून एकदम सैनीचा मार चालविला हे
 वर्तमान साडिंनियाचा विकट्टर दमान्यु यान

कराशी साची बादशाहा ने पोलियन व त्याचा दुस
 रा सेनापती मारणालक्यान राचरि यांस समज
 ताच त्यांणी ही अशी उठावणी केली तेणें करून
 हताशी हात भिडऊन उभयदयामध्ये विलक्ष
 ण लढायीं चालली ती संध्याकाळचे ६ वाजेतों
 पर्यंत म्हणजे ४ तास चालली त्यावेळेस फ्रेंच
 लोकांनी आश्रियन लोकांस मारून घेऊन लढि
 ले; परंतु इतक्यांत आश्रियन लोकांची माघ
 मरत येऊन पोहचली हे पाहून त्यांणी पुन्हा जोर
 धरून फ्रेंच लोकांवर पुन्हा हल्ला केला परंतु तो
 हल्ला अंगावर घेऊन त्यांचे निवारण करण्यास
 फ्रेंच लोकां असेमर्थ होते. सेनातीं त्यांणी हिक
 जून युद्ध केले आणि रात्रीस १० वाजण्याच्या स
 मारास आश्रियन लोकांच्या फौजेस मार्गे हट
 वून लाविले आणि असीरेल केलीकी, आश्रिय
 न लोकांस दीनसी ओ नदी उत्तून पडून जाणे
 भाग पडले. आश्रियन लोक यावेळेस पडून
 गेले त्यांस पुन्हा शत्रूवर म्हणजे फ्रेंच लोकांवर
 हल्ला करण्यास येण्याचे सामर्थ्य राहिले नाही,
 आणि त्यांच्या कचायती फौजेची दाणा दाण हो
 ऊन ते फुटून चोही कडेस पडून गेले.

या प्रमाणें फ्रेंच लोक हेरणाचे मातीक राहि
 ले या लंडाईत आश्रियन लोकांकडील फौज समा
 रें ४५००० मारली गेली वजरतमी झाली व ४०००० हजार
 शत्रूनी कैद केली व तिसऱें सेंटे व १३० तोफा इतक्या
 फ्रेंचांनी घेतल्या; परंतु हा मोठा जय फ्रेंच लोकांस
 आपली फौज पु फळ मारपित्या खेरीज मिळाला
 नाही. फ्रेंच लोकांची किती फौज मेली व किती वेग
 म झाली ये विपरी वरावर लेख नाही; परंतु वीस
 जाराहून कमी लोक मेलें नसतील असें वाटते.
 किती एक जनरल हे तर गेर उपयोगी झ
 ले असे वर्तमान पत्रावरून कळत आहे.

सारांश ही लढायी म्हणजे हे एक महाभार-
तच फिरंग स्थानांन झाले. असें हल्लीं समजले पाहि-
जे. या लढायी पासून बहल करून हाच परिणाम हो-
ईल कीं, अस्वियन लोकांस नह करुण्या बहल केच
लोकांची दाटी धरावी लागेल, असें वारते.

पारशी लोकांची प्रार्थना.

पुणे एथें ता० १२ जून ई रोजीं सरजमसेरजी बा-
रोनेट यांच्या आग्यांत, नानाचे पेरेंत मेहेरबान द-
स्करजीच्या अग्यारिंत आणि मेहेरबान पदमजी जे-
लमजीच्या वंगल्यांत, येणें प्रमाणें तीन जागीं रक्षर
भक्ति पारशी ज्ञानींनीं केली. त्यांत बारोनेट यांचे
अग्यारिंत मेहेरबान आरदेसरसेट रवरसदजी सु-
नसफ यांणीं एक करस संभाषण केले, त्याच नरजु-
नाकरून आम्हांस एका गृहस्थानें पाठविला त्याचे
आम्हीं आभारी आहोंत. —

“ मंडळींतील सर्व साहेब यांस माझी विनंती
अशी आहे कीं, आज रोजीं आपण सर्व लोक यादि-
काणीं जमलों आहोंत, याचें कारण सुविस्तर दाख-
वण्याचें आगत्य नाही. कसें तर सर्व लोकांस माहीत
आहे कीं, या हिंदुस्थान प्रांतांन-बंगाली शिपायी
बगैरे यांचा बंडावा होऊन त्यांत किती एक मोठे
लोक सामील अस्तु, इंडावा झाला तेणें करून
किती एक गरीब रयतेची खराबी झाली, पेरेंतु या
इंग्रज सरकारचे राज्य कसें धोरवान व युक्तीचें
होतें, हे पाहावे कीं, ज्या वेवेस हा बंडावा करून
झाला त्या समयीं कितीक लोकांचे त्यांत सामील
होऊन ता० १० माहे मे १८५७ रोजीं दिल्ली मुक्ता-
मीं मोठा बंडावा करून तेथील सुसलमानी राज्यां-
तील एका मनुष्यास आपला सर्व हिंदुस्थानचा वा-
दवा हा म्हणून वराऊन त्याजला गारीवर बस-
विलें, आणि तो बादशाही घराण्यांतील म्हणून त्या

जला त्या बंडावाच्या लोकांनीं कबूल केले, त्या वेवे-
स इंग्रज सरकारची फौज तेथी व शिपायी लोक बगै-
रे तर फार करून बहल रोखून होते, आणि इंग्रजी
सोंजर अगरी कमी असून इंग्रज सरकारानें त्या-
वेवेस आपले राज्य व धोरता व सोडतां जितके लो-
क त्याचे हातांत होते व रमानी होते ति नसेच लो-
कां बर भर वसा देवून लागलीच दिल्ली येथें हण-
वर घेरा घालून लढायी करू केली, आणि ला-
गलीच ता० १२ सप्टेंबर सन् १८५७ रोजीं दिल्ली
शाहर परत घेऊन ता० १२ मी न ह प्ररयंत त्यास-
चं शाहराचा ब कि ल्याचा बगैरे बरो बस्त आप-
ले हस्तगत घेऊन बादशाहास ही केंद्र मरुमति-
स्तरे सुखुखांत पाठवून दिले आहे, यासच हल्लीं
कार लांब मेज कर लिहून आपणास तस ही
दावी त्यापेक्षां इतकीच सुचवतां दाखविणें बव
आहे कीं, ज्या वेवेस बंडावा उडला त्या वेवेस
या हिंदुस्थान प्रांतांत विलायतें हव एक ही शि-
पायी आल्या नसतां व विलायत किंवा पुणे
कोण त्याही सुलखाची किंवा राम्याची परत नस-
तां फक्त आपले राहिलेले इतकी शिपायी व
अगरीच थोडे लोकांनिशीं दिल्लीचे राज्य फक्त
केले. त्या नंतर चीनचे समुद्रांतील व विलाय-
तेहून बगैरे लष्कर घेऊन दाखल झालें, त्या-
स या इंग्रज सरकारचे बाहादुरी पुढें दुसरी
कोण बाहादुरी करू, सकतो याची अजमास द-
न केच दाखवणें वरून पाहून राहिले लाहिले
बंडावगैरे लोकांशीं नाद मार्गीवर याचें व जेअ-
सतील ते नाहीं सारखेच आहेत असें समज-
लें पाहिजे. बंडावा उडला त्या वेवेस या प्रां-
तांतील म्हणजे सुबर्द रत्ना व्हांतील आपणा-
च्याचे किती एक एडी रर म्हणजे आधिपती
यांणीं आप आपले पत्रांत इंग्रज सरकारचे

साहाय्यी पिडीत वृत्तना दारुण वृत्तना येतले वस्तु
 नमाणं आमचे पारशी एडिटरलो फांती ही मेहेन
 त येतली आहे. त्याचाही आपला उपकार मानला
 पाहिजे, आणि पुढे हा राहिले माहिने अंशाल
 ने बंद मोडून आगरी स्वस्थता होऊन येतेचे
 सरभणू न वृत्तनी राणीमा हे बांचे राज्य आपल्या
 स्वभावात मान्य राहिले ही सूचना एडिटरांनी
 पत्रात देण्या करीत जावी, अशी भले लोकांनी
 आशा उगवते, आणि त्याप्रमाणे सर्व लोक ही रज्या
 वरताने आसा भरवसा आहे याजकरिता या मंड-
 लीस याशि तसदी हेत नमून या सभेन आलेले
 पत्रातील उपकार मानला पाहिजे.

४०० रुपयांचे सदरहू भाषण होऊन आणि
 रवी २२व्या रोजी भक्तीची क्रिया बगैरे होऊन त्या
 आगरी रोगाची पदमाणजी शेर यांनी ही कांही
 भाषण वाचून राख वून नंतर सभा विसर्जन झाले.

नेमणुका— मि. हाके आणि मि. शोड यांनी दु-
 मारी पंगीशादिली. — मि. डौन हेदरा वादना कले-
 वरत आस विला यतेस जाण्या करिता ३ वर्षा-
 ची रजा मिळाली, व सदरहू नयारी करण्या करिता
 ६ आठवड्यांची रजा मिळाली. — मि. शोड ने
 सनश मरकारी असिस्टंट सेकुरारी जनरल ध-
 र्म खाते, आणि लोकोपयोगी खात्या बरील हा
 रजेवरून परत येऊन कामावर ता. ११ जुलैस
 रुजू झाला.

त्याची लिहिलेले सायपर्स आणि मायनर्स
 ने पदवी बरील अंमल सार यांस सादर मातांत
 मो बेश नरी असिस्टंट इनिनी यर नेमिले. — ले.
 एफ. स्पीथ; ले. ई. पी. ग्यांबीयर, ले. जी. एल. सी
 मरी हेदर.

पुष्प तीस लाबी न डीन उमेदारांच्या परिशा
 त काम पुन्हा आल्या. एकंदर उमेदवार २५० हो-
 ते, त्यांतून ८५ परत ठरले. असूफारलागनास

नासिक ता. १० जुलै— एथे महा मारीचा पंगा
 ने ३०० मनुष्ये आजवर मेली. हल्ली १५ दिवस
 णऊस पडू लागल्या मुळे रोग कमी झाला आहे.
 एथे नाटक मंडळीची ६ नाटकं झाली. तामऊक
 हा फारच तारीफ करण्या गाररवा झाला. एथे गो
 पाळ पंत देव धर म्हणून बडो घाबे घुहसारा
 तात त्यांनी नाटककार याम बक्षित दिवने असे
 समजते. एथील कामगार लोकांनी बंद मोडना
 बद्दल देवळांत फीर्तन करून उच्छाह केला.

अथो ध्येतील ता. २५ जून पावेतो २५ किधे
 पाउले गेले, आणि एकंदर ६६११ लोक भरवा
 स वारण आले आणि १३७२५५० हत्यारे मि
 झाली.

अथो ध्येच्या नवानाचा प्रतिबंध खुला के
 आणि तो नवा बसावेब कांही माहिने आपली
 नेमणुका घेत नमेली त्याने ३६००० रुपये प
 ले. हल्ली त्याची म्वाची कलकत्या नजाक प
 बागेन खुषाने राहिली आहे.

सासवडचा ताऊ शेरबिन्ने हेदार शेर बाण
 याने देवे घांर आणि हडपसर एथील दोळ
 ताचा मक्का आसपासून एक वर्षाचा सरकारी
 हून लिहाव झाला तो १७६०० रुपयांस घेतल
 या वर्षी मक्का खुदल घेला सदीसवे रुपयां म
 ज्मास्त ठरला.

पुणे शहरातील प्रतिष्ठीत गृहस्थांस श्री. ता. रा. मोरो रघुनाथ दंडमठारे तरदार आणि मुन साक यांणीं ता. २० जुलईस ईश्वराचे अभार मान ग्या करितां तुळसी बाग इथें बोलावणें केल्यां वरून साबकार, बडे लोक आणि कामगार असे सुमारे २००० लोक जमले होते कीर्तन करून नंतर गळसाहेब दंडमठयाणीं राणीचे जयजयकार करून नंतर त्यां विषयीं रावसाहेब माझा देव गोविंद शास्त्री याणीं संभाषण केलें ते.

आजया अतिरम्य, अति विस्तीर्ण आणि अतिपवित्र अशा राममंदिरापुढें हा एवढा मोठा आवाळ वृक्षांचा समानजसवून हरिकीर्तन करण्याचा उद्देश कायतो बहुतेकांच्या समज यात आलाच असेल; परंतु तो उद्देश भीष्मपण द्वारा सर्वास समजवून घावा अशी माझा मित्र मंडळीची इच्छा आहे ती पूर्ण करण्या करितां मी आपल्या शक्त्यनुसार कांहीं भाषण करित्यास आरंभ करितों तें सर्वांनीं चिंतलवून ऐकावे अशी माझी सर्वास प्रार्थना आहे. ही गोष्ट सर्वांच्या स्मरणांत असेलकीं, सुमारे दोन वर्षीं पूर्वीं उत्तर हिंदुस्थानांत एक मोठे बंड उद्भवून त्या पासून जो मोठा अनर्थ उडाला होना त्याच्या अंतर्गत विघ्न हर्षा परमेश्वराची सर्वांनीं आपले धर्म प्रमाणें प्रार्थना करावी म्हणून आपल्या दयाळू राणी सरकारानें जो एक दिवस नेमला होता त्या दिवशीं याच ठिकाणीं व याच समाजा पुढें आणि याच हरीदासा कट्टीन आपण सर्वांनीं मिळून कीर्तन करविलें होतें. या आपली अंतःकरण पूर्वक प्रार्थना ही नावाच भक्त वस्तुतः प्रभूनें परितून तें बंड निर्मूलक करून घ्याचें त्याणें आपल्या राणी सरकारास सामोरे देऊन मोठें यश दिलें या करितां आपल्या

राणी सरकारानें त्यांजगदीं सर्वां आपआपल्या धर्म प्रमाणें प्रार्थना करावी म्हणून आजचा दिवस नेमला आहे. त्या प्रमाणें करणया करितां हा आज हरिकीर्तनाचा योग करविला आहे. तर सर्वांनीं भक्ति पुरःसर त्या यशदा त्यांजगतीं त्या ठिकाणीं कृतज्ञता दर्शवून ज्या राणी सरकारच्या हाथेस राहून आपण मोठ्या सरवाने आज दोन दोन तीन तीन पित्या गुजरल्या त्या राणी सरकारच्या सहोदित जयजयकार असो अशी जगजियें त्याची प्रार्थना करून सर्वांनीं आपली राजभक्ती उघड करून दाखवावी अशी माझी सर्वांस हात जोडून विनंती आहे.

उत्तर हिंदुस्थानांतील बंडा पासून जे अनर्थ झाले आहेत त्यांची साक्षत हकीकत तयतमान पत्रद्वारा बहुतेकांच्या ऐकण्यांत आलीच असेल त्या हकीकतीचा प्रकार सुनात येण्या बराबर अंगावर रोमोच उभे राहता अंतःकरण दुःख भरीत होऊन नेत्रांतून अश्रुधारा चालू लागतात ही गोष्ट सर्वांच्या अनुभवास आली असेल. आईबापांची आपल्यावर जितकी मर्ता व प्रीति असले तितकी दुसऱ्या कोणत्याही पदार्थावर नसले ही गोष्ट सर्व कबूल करतील. ती तर प्रीति पात्र बालके. त्यांच्या हेरवत जरदार मारिलीं, अमीत घालून जावलीं किंवा त्यांचे होत पाय कापले अथवा त्यांच्या पोटांत शस्त्रे खुपसून त्यांस उंच उडविले आणि त्यांच्या माना तोडल्या तर या भयंकर कृत्यांस आपण काय म्हणाल व असलें निर्दय आणि अघोर कृत्य कदवारास तरीं काय म्हणाल ? मोठ्याच्या सुलावर जी प्रीति असले त्याच प्रतीची नबन्यावर

असले तर नव न्यास मोर बायकोचे आणि बायकोसमोर नव न्यासचे हाल हाल करून जर त्यांचे प्राण घेतले तर या कृत्यां संपूर्ण करणा रास तसे काय म्हणाला हे बंड उरून झाल्या पासून आज पर्यंत जो रक्तपात झाला, ती कत्तल उडाली, हजारो गोबळू दून जून / गेल्या दुर्जे जी कुवाला नी झाली, व्यापारास जो धका बसला, आपल्या परम दयाळू सरकाराज वळची जी आपली पत उडाली, हजारो निरभयधी श्लेष्मी जी कुलना व प्राणहानि झाली आणि अति अज्ञान बालकांचे त्यांच्या माता पितरास मक्ष जो संहार उडाला तो जर मनांत आणि लातर ज्याचे केवळ पापा हे दुष्ट आहे त्यास हे खील द्रव येईल मग आपल्या साहिबे जे दयाळू विचारवंत सज्जन आहेत त्यांच्या मनांत त्या गोष्टी येण्या बरावर त्यांचे हृदय फुटून जाऊन मूर्च्छना आल्या वारून राहिले काय? कधी राहणार नाही. अशा गोष्टी कुसल्या ऐकून जर हृदय फुटते तर ते प्रसंग प्रसंग येऊन जर आपल्या वर गुजरले असते तरी आपली अवस्था काय होऊन गेली असती हे सांगा बयासच नको! सांगो मरतो! इतर तोर म्या! म्हणजे लडाईच्या गोष्टी हुल्ले नरि कण्यास बांगल्या अशी जी संस्कृता मध्ये म्हण आहे ती यथार्थ आहे असे सर्वांच्या अनुभवास येईल. आतां ते प्रसंग आपल्या वर येऊन गुजरले नाहीत त्यास सुख्यत्वे करून आपले दयाळू राणी सरकार करण होय, जर या सरकाराने मोज फाट्याची बरोबर वेदो बस्ती देविली नस्ती, बुक्ष कले मध्ये कूशल असे सेनापती नेमले. नसते कण्यास मयास जी गोष्ट करायाची ती करण्या विषयी मनांत प्रेरणा करणा

जो सर्व साक्षी सर्वज्ञ भगवान् त्याची आपण स्वतः व आपल्या प्रजे पासून प्रार्थना करत्याची कृपा संपादिली नसती तर ती संकट पल्यावर आल्या वारून कधी राहिली नसत. राज्य बांगले कोणते दबाईट कोणते राजा बायकाय प्रजेस प्रार्थना कराय राजाने प्रजेची बागावे व प्रजेने राजाची बागावे कसे झपाटी गोष्टी मनुष्यां वारून इतर प्राण्यास कधी संकट येवा त्याना आज आपण सर्वांनी राणी सरकारचा राज्यास ग्यता व त्यांचे महत्त्व मनांत आणून त्यांस या प्राणींजसे परमेश्वराने साहाय्य केले तसे सर्व प्रसंगां साहाय्य करून त्यांचे हेमी जयकार करवा अशी त्यांस सर्व शक्तिमान् प्रभूजवळ प्रार्थना करण्या करिता आपण संकट अतिराम आणि पवित्र राम मंदिरामध्ये जमलां आहोते पाहून सर्व सूत्रज्ञांस आनंद झाल्या वारून राहणार नाही तर आतां ही आमची राजभक्ति सुदोहित दृढ देव, आम्हें सर्व दृष्टांतें रसप करे, या आमचा हिंदुत्वाजोत सुनीतीचा बंधि प्रसार करून प्रजेस सुख होण्याजोगी नाना प्रकारच्या सुधारणा करण्यास राणी सरकार जो यत्न करित आहे तो निर्विघ्नपणे तडीस ने आणि परोपकारी, न्यायी व दयाळू राणी सरकारचा सुदोहित जयजयकार कर. अशी आपल्या हरिदास वरावर कृपा सागर, हयानिधी, भक्त वत्सल जो मात्सा माची आपण सर्व मिळून प्रार्थना करून सर्व शांति व सुख होण्या करिता त्यास शरण जा आणि तात्यांसाहेब दंडमढेरे यांणी स्वतः पुढारी होऊ आपल्या मित्र मंडळीच्या साहाय्याने आज चास साभाची व्यवस्था उत्तम प्रकारे ठेविली, म्हणून त्यां आभार मानून सभा विसर्जन करावे, अशी माझी सर्वांस विज्ञाप्ती आहे.

करवीर— एधील सहर अमिनीची जागा
 माली असल्या विषयीं गेल्या अंकात योजा रज
 र लिहिला होता त्यांसहली ती जागा भरण्या
 इल जी बर्गीवर्गी करण्या विषयीं वराव आम
 णा समजण्यात आला आहे तो येणे प्रमाणें

रा०रा० वाळजी विश्वनाथ माहाराजांचे कार
 गारी यांस सहर अमीन नेमिले आणि इबल
 रंजी एधील कारभारी रा०रा० अंताजी रघुनाथ
 गोस माहाराजांचे कारभारी, त्यांच्या जाग्यवर
 शशाळगड संस्थानचे कारभारी रा०रा० गणेश
 वेङ्कट, शशाळगडास गड इंग्लंडचे मामले वा
 रा०रा० रामचंद्र न्यंबक यांस, गड इंग्लंडचे मा
 लेदार एधील कोतवाल रा०रा० विष्णु अमृत
 प्रांच्या जागेवर शिरोळ पेट्याचे शिरस्तेदार गो
 दिरामाजी, शिरोळस दिनकर सरवारास यांस
 वेसाजी लुणा यांस रिसाल्याकडे गोविंद रघु
 नाथ इनारत कास्बान्याकडे, विष्णु भैरव यांस
 गड इंग्लंड एधील अबल कारकून आणि चारा
 षण हरी यांस खजिन्याकडे नेमिले. या त्रिवाय
 णा वर्गी वर्गीत दप्तरीतील कारकून राधोसदाशिव
 सिताराम पांडुरंग रावजी दादाजी व बळवंतराव
 प्राबाजी यांचे पगार वाढवून शेवटल्या जागेवर
 कोणी नवीन मनुष्य नेमणार असें ऐकतो.

कालरोजी मेहेरवान त्यावलाक साहेब व
 वेळ साहेब बाहदूर या उभयतांच्या स्वान्या एधी
 ल इंग्रजी शाळा पाहण्यास गेल्या होत्या तिकड
 न परत जाताना आमचा छापखाना पाहण्या
 स आले होते गेल्या शनवार पासून एथे फर्जिय
 चांगला लागत आहे.

व. सं.

दक्षिण भागचे रिबिन्ड कमिशनर साहेबां
 नीं सरकारास प्रसे कळविले कीं, उमेदव

लोकांची प्ररीक्षा एका वर्षाडि घेऊन साहेब कि
 हुंदे जिल्हा निहाय कपिट्या नो नो दि एणची
 वादेबाव आहे. त्यांत बियाभ्यास उपेदवार
 लोकांनीं करून ज्ञानप्राप्ती करून घ्यावी म्ह
 यान उनेजागार्थ सन् १८५५ सालीं परि लंती
 ल विषयाचे वराव सरका रार्थ केले आहेत
 ते पुर्तुगी आमलांत आणावेच, परंतु म्य
 कारी नो करी करितां जे उमेदवार जेकीय का
 स इंग्लिश भाषा जितकी अधीक वेईळ जित
 की चांगली आणि ती ज्या ज्या उमेद वार
 शील त्याच्या उमेद वारांची प्ररीक्षा इंग्रजी वा
 कून त्याची त्या विध्येतुस्य अधीतराणे
 वारी लावावी हे चांगले आहे, असें सा. न
 यी पोटी सरकारी नोकऱ्या जोस मिळतले
 त्यांत स्वभाषेचे ज्ञान होऊन इंग्लिश भाषा ब ती
 जमधील उपयुक्त विषय यांचे ज्ञान इतिंगत
 हे जाईल व सरकारार शाहणी नोकर मिळ
 लतील आतां इतके मात्र खरे कीं, या उमे
 द वारांस इंग्रजी चांगले येत आहे आणि तीं न
 रकारांतीं वरावलेल्या विषयांत केंडे ल्या
 अपेण्याचे इयतेस न उतरलतर त्यांचे इंग
 मेस धरून ये. पण त्या इकते पर्यंत वरी
 पसार झाला आणि त्याचा इंग्रजी अभ्या
 स गालेला आहे. तर त्याची प्ररीक्षा घेऊन इंग
 जी ले त्याचे गम्य पाहून त्या प्रीत्यर्थ प्ररीक्षा
 उने लन लागलेले आपणांत को हीं जास्ती लाव
 प्या या शिरस्ता घालावा. आणखी सरकारी नो
 कऱ्या हेणे त्याचे ज्ञान पाहून त्या माफक पाय
 शी पावरीने देत जाव्य. जमे केंडे असतां वि
 नदर लानी आणि अज्ञानीं यांना भेद भा
 य होऊन सर्वांची खात्री होईल. या रिबिन्ड
 शनर साहेबांचा अभिप्रायास सरकार

मान्यता होऊन हाही विविध कमिशनर साहेबांच्या अभिप्राया प्रमाणे परीक्षा घेवार् कमिटीने वारिवाट सल्लनजफुर पासून हैबावी म्हणून हुकुम फर्माविले आहेत. या प्रमाणे सरकारने शाळा निहाय बंद हुकुम फिरले आहेत की, काही लोकां उमेदवार लोकांची परीक्षा देणारे तयार पंजी मर्दि फिकिट देतात, त्याणी सरकारने ठरविले त्या विषयांत उमेदवारांची तयारी आहे कि नाही. त्याची परीक्षा घेऊन व पुरी खात्री करून घेऊन मर्दि फिकिट देण्यास योग्य आहे असे ठरविले ते मर्दि फिकिट घावे. असे न केले आणि उमेदवारास मर्दि फिकिट दिले व तो परीक्षेत नजरला, तर मर्दि फिकिट देणारास सरकारने उमेदवार परीक्षे ही इतकी अवस्था सरकारने केली ही पाहून आम्हांस संतोष होतो विद्या किंवा ज्ञान वाढविण्यास राजाश्रय पाहिजे. आम्हाया हिंदु लोकांचायह आहे त्या प्रमाणे ज्ञान सारिखे होऊन ज्ञाना वांचून आतां मोठ मोठी हुद्दे मिळावयाचे नाहीत अशीया लोकांची खात्री होऊन लोक आपली संतती ज्ञान प्राप्ती कडे जावण्याच्या तजविजीस लागतील. व त्या करिब खर्च ही शक्ती माफक करतील.

हिंदुस्थान देशातील राणी सरकारच्या मुळ रोग पुन्हा शांतता झाली म्हणून सर्व शक्तिमान परमेश्वराने आपल्या अपूर्व दयेने आमचे संरक्षण केले या वरून त्याची उपकार स्तुती करण्या करिता एक दिवस नेमण्याचा हुकुम घावा. हे वैसाय आणि गवरनर जनराल साहेबांचे कर्तव्य आहे. आतां लडाई संपली, बंड मोडून राकिले आहे, जेथे सरकारच्या शत्रूनी शोबट पर्यंत हात पाय झाडले तेथे आतां शास्त्रास्त्रांचा खडखडाट ऐकण्यांत येतनाही, रणभूमीवर मोठाली सैन्ये ठेवण्याचे आतां काही आशंका नाही, जिकडे तिकडे पहिल्या प्रमाणे स्वस्थता झाली आहे, आणि सर्व ठिकाणी लोक आपापला उद्योग करू लागले आहेत. वैसाय आणि गवरनर जनराल साहेबांची अर्थाईच्छा आहे की, सर्व हिंदुस्थाना मध्ये वृहस्पतवार ता. ०२ जुलै त्या दिवशी राणी साहेबांच्या सर्व इमानी प्रजेने या स्तुती करितां इश्वराची स्तुति करावी व सर्व कामे बंद करावी.

तर नामदार साहेबांचे असे म्हणणे आहे की, विशेष करून राणी साहेबांच्या सर्व खिस्ती रयतेने सर्व शक्तिमान परमेश्वराला कृतज्ञता व स्तुती ही अर्पण करण्यासाठी त्या दिवशी एकत्र जमावे.

सदर दिवसा करितां कलकत्याच्या लार्ड विशापाने आपल्या आत्मिक अधिकार खालच्या मंडळीं साठी एक प्रार्थना तयार करावी, अशी लोस विनंती करण्यांत येईल.

गवरनर जनराल इन कौंसल यांच्या हुकुमा वरून (सही) उबल्यु. ये हिंदुस्थानचे सरकारचे शेकतरी रेट हनराबल गवर्नर इन कौंसल यांच्या हुकुमा वरून. एच. यंग-सरकारचे सेक्रेटरी

हिंदुस्थानांत बंडास आरंभ झाला तेव्हां सरकारने ठरविलेल्या दिवशी याची शांतता होणे विषयीची आपण सर्वांनी प्रार्थना केली त्या प्रमाणे जगदीशाने केले या वरून आपण सर्वे देशाचे अभार मानावे म्हणून सरकारचा जाहीरनामा त्याचा तरजुमा घेणे प्रमाणे.

हा पुढील जाहीरनामा हिंदुस्थान सरकारने सर्वांस समजण्यासाठी प्रसिद्ध केला आहे. व अत्यंत, ता. १ ली माहे जुलई स. १९०५

इंदुराहन ता. १६ माहे जुलै स न मज कूर-
 श्रीमंत माहाराज साहेब तुकोजीराव होळकर
 यांची स्वारी इंदुराहन उज्जनीस आवण मा-
 सभर गहाण्या करितां तक्षपुरीं तील जी पवि
 त्रजागा अवंतीपुरी तेथे जाणार आहेत.

आपणास सरराबर्ट हमील टण साहेब बा
 रो नें ट इंदुरचे रशिदं ट यांची स्वारी विलायते
 स जाण्याचा निश्चय झाल्या वरून बारीनेट सा
 हेब महसूब हे श्रीमंत माहाराज तुकोजीराव होळ
 कर यांचे मुला कतीस राज वाड्यांत आणि
 श्रीमंत दाजी साहेब किबे यांज कडेस गेले.
 होते; त्या कचेरींतील मज कूर आपणास क
 सावा या हेतुनें पाठविला आहे. बडे साहेब
 प्राज वराबर छोटें साहेबांची ही स्वारी आली
 होती श्रीमंत माहाराजांनीं कचेरीचा बेत आ
 रल्या रिवाजा प्रमाणे करविला होता. उभय
 तांच्या भेटी झाल्यावर सरराबर्ट हमील ट
 ग बारीनेट याणीं कळकता सरकाराकडून
 एक नेक नामीचा खलीता श्रीमंत माहाराज
 तुकोजीराव होळकर यांचे नावाचा पारसी
 लिपींत आलेला कचेरींत मोठ्या मरात बानें
 माहाराजां पुढें हे विला आणि श्रीमंत माहा
 राजांस असें कळविलें कीं, आपल्या दरबारां
 वरून इंग्ल सरकारांत किराया, व सडके व
 रूल सालिना वीस हज्जार रुपये घावे, तेला
 साहेब यांणीं माफ केले आहेत असें बो
 हून लाई क्या गिंग साहेब गवर्नर जनरल
 यांज कडून आलेल्या खलित्यांची दरबारांत
 माहाराज साहेब यांस सर्वेचे समक्ष सुनावणी
 मालीत्यांतील मज कूर कीं माहाराज साहेबां
 िं इंग्ल सरकारास वक्त उरिबहत मद्रत दि
 ती आणि आपणा इंग्ल सरकारा वराबर

जगा प्रसंगी आपल्या वडिलां पासून आमचा
 जो र्वा पार स्नेह चालत येऊन जो तहना
 मा झाला त्या प्रमाणे आपण फिसादी लोकांस
 शिक्षा करविली आपला तहनामा कायम
 आहे. हे बंडजा लोकांनीं उत्पन्न केले, त्या लोकां
 चा हेतू पूर्वी राज्य घेण्याचा होता, यांणीं अत्या
 य असे केले कीं, ते लुटारुपणा करून पळ पाडू
 लागले.

आपल्या दरबारांतील लाहाना पासून तो मोठे
 लोकांपर्यंत सर्व इमान दारीनें आपणावर पूर्ण
 यणें लक्ष ठेऊन आहेत, येणें करून संतोष झा
 ला आहे. माहाराज साहेबांच्या मदतीनें आणि
 मज कूर मीच्या इमान दारीनीं आम्ही माहाराज
 साहेब यांचे फार अभावी आहो. सविस्तर लिहा
 वार विस्तार होईल सबब लिहूं सक्त नाही.
 हे सर्व खलित्यांतील मज कूर ऐकून माहाराज
 साहेब संतोषी होऊन सरराबर्ट साहेब यांज
 वराबर खेर खुषीची भाषणे होऊन चाली प्रमा
 णे निरुपारी, अत्तर गुलाब, होऊन कचेरी वरखा
 त्त राली.

इकॉही दिवसांनीं सरराबर्ट हमील टण
 ट यजंट नवाब गवर्नर जनरल सवल
 इंग्ल यांची स्वारी आपले दोस्त श्रीमंत गणपत
 साहेब किबे यांणीं सूचना केल्यावरून बडे
 र यांणीं आपणा वराबर दोन साहेब येऊन
 दार साहेबांची स्वारी श्रीमंत दाजी साहेब
 किबे यांचे बंगल्यांत गेली. तेथे कचेरीचा बेत
 केले होता. तो पत्रकनें आपण पाहिला
 आतातर आपणास मुंबई रथील मोगल्या
 बं येथे की हा एक माहाल आहे असें वाटतें
 आपणास त्यांतील थोडे सें लिहून कळ
 णीं, त्यांतील आरस, आणि बसण्याची

मान्यता होऊन हा ही विविध कमिशनर साहेबांच्या अभिप्राया प्रमाणे परीक्षा घेवारी कमिटीने वावाट साळमजकुर पासून वैबावी म्हणून दुकूम फरमाविले आहेत. या प्रमाणे सरकारास निहाय बट दुकूम फिरले आहेत की, काही लोकां उमेदवार लोकांची परीक्षा देणारे लोकांस पंगोनी सर्दिफिकिट देतात, त्याणी सरकाराचे करविले त्या विषयांत उमेदवारांची तयारी आहे किंवा नाही. त्यांनी परीक्षा घेऊन वपुरी खावी कसून घेऊन सर्दिफिकिट देण्यास योग्य आहे असे सादर केले व सर्दिफिकिट घावे, असे न केले आणि उमेदवारास सर्दिफिकिट दिले व तो परीक्षेस नजरला, तर सर्दिफिकिट देणारास सरकाराजबेदार घरील ही इतकी अवस्था सरकाराचे केली वी राहून आम्हांस संतोष होतो विद्या किंवा ज्ञान वाढविण्यास राजाश्रय पाहिजे. आम्हास हिंदु लोकांचायह आहे त्या प्रमाणे ज्ञान पारिखे होऊन ज्ञाना बांचून आतां मोठ मोठे दुहे मिळावयाचे नाहीत अशी या लोकांची खात्री होऊन लोक आपली संतती ज्ञान प्राप्ती कडे जावण्याच्या तजविजीस लागतील. व त्या करिब सर्वांची ही शक्ती माफक करतील.

हिंदुस्थान देशातील राणी सरकारच्या मुळरोग पुढः शांतता झाली म्हणून सर्व शक्तिमान परमेश्वराने आपल्या अपूर्व दयेने आमचे संरक्षण केले या वरून त्याची उपकारस्तुती करण्या करितां एक दिवस नेमण्याचा दुकूम घावा. हे वैसराय आणि गवरनर जनराल साहेबांचे कर्तव्य आहे. आतां लडाई संपली, बंड मोडून राकिले आहे, जेथे सरकारच्या शत्रूंनी शोबट पर्यंत हान पाव झाले तेथे आतां शास्त्रात्माचा खडखडाट ऐकण्यांत येत नाही, रणभूमीवर मोगली सैन्य ठेवण्याचे आतां काही आम्स नाही, जिकडे तिकडे पहिल्या प्रमाणे स्वस्थता झाली आहे, आणि सर्व ठिकाणी लोक क्षापापला उद्योग करू लागले आहेत. वैसराय आणि गवरनर जनराल साहेबांची अर्थाईच्छा आहे की, सर्व हिंदुस्थाना मध्ये वृहस्पत वारता ०२६ जुलै त्या दिवशी राणी साहेबांच्या सर्व इमानी प्रजेने या करवा करितां इश्वराची स्तुति करावी व सर्व कामे बंद करावी.

तरनामदार साहेबांचे असे म्हणणे आहे की, विशेष करून राणी साहेबांच्या सर्व खिस्तीरयतेने सर्व शक्तिमान परमेश्वराला कृतज्ञता व स्तुती ही अर्पण करण्यासाठी त्या दिवशी एकत्र जमावे.

सदर दिवसा करितां कलकत्याच्या लार्ड विशपाने आपल्या आत्मिक अधिकारांवालाच्या मंडळीसाठी एक प्रार्थना तयार करावी, अशी त्यांस विनंती करण्यांत येईल.

गवरनर जनराल इन कौंसल यांच्या दुकूमा वरून (सही) डबल्यु. ये हिंदुस्थानचे सरकारचे शेकतारी रेंट हनराबल गवर्नर इन कौंसल यांच्या दुकूमा वरून. एच. यंग-सरकारचे सेक्रेटरी

हिंदुस्थानांत बडास आरंभ झाला तेव्हा सरकाराने करविले त्या दिवशी यांची शांतता होणे विषयीची आपण सर्वांनी प्रार्थना केली त्या प्रमाणे जगदीशाने केले या वरून आपण सर्व देशाचे अभार मानाचे म्हणून सरकारचा जाहीरनामा त्याचा तरजुमा येणे प्रमाणे.

हा पुढील जाहीरनामा हिंदुस्थान सरकारने सर्वांस समजण्यासाठी प्रसिद्ध केला आहे. ये उल्यम, ता. १ ली माहे जुलै स. १८५०

जाणा इंग्रजीरीती प्रमाणें बनविली होती, आणि
 वडे साहेबां करितां एक उत्तम जाणा तयार केली
 होती. त्याजवर लोस श्रीमंत राजी साहेब किवे
 यांणी बहुत गुलाजानें नेऊन बसविले, आणि
 तेही त्यांचे जसुक वसून खें र खुषीच्या गोष्टी त्या
 चल्या त्या समयी नाच करू होता, वडे साहेब याणी
 ती नजारास आहून फार तारीफ केली. नंतर त्यां
 मजूर मान पत्र इंग्रजी तयार केलें होतें, तें सर्वां
 समोर वडे साहेब यांस विद्वान धर्म नारायण पं
 डित याणी आचून दाखविले, आणि श्रीमंत राजी
 साहेब यांणी आपले दोस्तास आपली चर
 शंस्त साहायी म्हणून इंग्रजी चाली प्रमाणें एक
 योगे याणीतील आपली तजबीर वडे साहेब
 यांज दिली. नामदार वडे साहेब यांणी असे भा
 शण केली, ताला साहेब किवे यांणी सरकार
 ची मोठ मोठालीं कामे केलीं, भरवशाची केलीं.
 त्यापें कुटुंब रसव माबाई साहेब यांणी ही
 आहून याचे मागे आपले आपल्या शाह
 नें आणि पोक्त विभागनें आपले घरीं का
 ज चालविले, या बहुल मशार निल्हे यांणी
 जे श्रीमंत राजी साहेब किवे यांणी खुद्द
 साहेब यां पश्चात् आपल्या दुकानच्या
 कण्याचा वगैरे बंदोबस्त दुशारीचा देऊन
 मंत सादाराज साहेब दोळकर यांची ही
 संपादन विशेष केली, असें भाषण करून
 जेंस चाली प्रमाणें पान फूल अनर गुलाब
 न वडे साहेब यांणी आपल्या सदेशी नाराय
 करितां राजा घेतली तेव्हा उमयतास पोह
 राहियर आला परंतु तो अवस्तुन राजा घेतली या
 णि वडे साहेब यांची सारी आपल्या बंगल्या
 गेली. नंतर वडे साहेब यांणी आपले करि
 स्त श्रीमंत राजी साहेब किवे यांस आपले

दुकानचे एक सर्ति फिकिर त्यांचे प किलाज
 क देऊन आणला सला म सोयून पावविला स
 सर्ति फिकिरांतील मजकुराचा तरजुमा त्यांनीं
 लिहितो -

११ राजी साहेब किवे हे कैलासवाशी सात्यासा
 हेबजोग यांचे चिरंजीव आहेत श्रीमंत सात्यासा
 हेब यांचे कुटुंब यांणी आपल्या लखुशीच्या बळ
 नें आपल्यास चांगल्या प्रसिध्दीस आणिलें चा
 गंगा भागिरी रखमाबाई साहेब यांणी तारासा
 हेबांचे पश्चात् आजपर्यंत जसा आपला दुकानचा
 बंदोबस्त राखिला होता त्या प्रमाणी आपणही रे नि
 ला आहे या दुकानचे दोन भाग आहेत एक गणे
 राहास रुणाजी वडुसरा विबुल महादेब-राजी
 साहेब हे साळवे प्रांतांतील अबल प्रती चाली या
 पेकीं, हे एक आहेत आणि मशार निल्हे दुशार व
 अकलवान आहेत आणि या भागांतील सर्व एका
 कीय प्रकणीतील चाल चालणु के विषयीं बहुत
 वाकीब आहेत. व होळकर सरकारचे आणि शं
 ज सरकारचे हे दमानी ताबेदार आहेत. आणि
 हे बहुत प्रसंगीं सरकारस फार उपयोगी पडते
 आहेत, व हे जो अधिकार बहुकूम ठेविलात.
 तो सर्वकाल इंग्रज सरकारच्या मज्जीत आहेत.
 करितां इंग्रज सरकारचे कोणतेही अफिसर
 व माझ्या स्थापन होणारास आणि माळव्यांतील
 अफिसरांस राजी साहेबां विषयीं मी विनंती पुं
 क तारीफ करितो. ११

(सही) राबर्ट नाथ बाली हनील
 अजंता बंगलर नारायण

सदर मजूर आपणां वडे साहेब विलास हे मा
 या वडे साहेब यांणी या साळव्या प्रांतीं असा सर्व
 कडून लवकी काढून घेतले आहे कीं, त्यांची स्वार्थी
 गेतां दुबे नाथ अजंता ही लोक नेदकडे राखी घेतील

जेव्हा रिवाज परंतु नारायण वरनर गजुरल यांनीं काय
 वास देत राखी जाण देण्यात कडुनेले रंजुलंगी हे
 सनमवाक उर अणगी नेवकशाणे यांचे सात्यासा

ज्ञान काशि

पुणे - गुरुवार ता. १ जुलै सन १९५९ ई.

ज्ञान प्रकाश.

गामदार लॉर्ड इल्फिन्सन साहेब यांची स्वारी एखून ता. २१ मिनहूस अहंमद नगरास जाण्या करिता मिघाली, खाणी घोंडे नदीस तीन दिवस तेथेच मुकाम केला होता. आतां लॉर्ड साहेब यांची स्वारी नगरास गेली असावी.

आम्ही सर्वास असें सूचवीत आहों कीं, सरकारनें ईवराचे आपण अमार मानण्या करितो जो दिवस मुकरर केला आहे तो आज चाच आहे. आम्ही अतांच असें ऐकिलें आहे कीं, एथील लोकांनीं श्री तुळशी बागेंत जमून श्री जगदीशाची अराधना करण्याचा विचार केला आहे.

मेहेरबाग अरदेसर सेट खर सद्दी आदि करून पारशी मंडळींनीं आजच सरजमसेटजी वारो नेट यांच्या आखरींत आज प्रार्थना करण्याचा बेत केला आहे असें समजतें.

सान फ्रान तीस को पत्रावरून समजतें की नार नरींतील क्यास्त्री बेयपासून अमुर नदीच्या लवणा पर्यंत आग गाडी चारस्ता बांधण्याचा स्वस सरकाराने बेत केला आहे. त्या प्रमाणे हारमा नयार झालतर दरीचे आखाताच्या वरील झालून जाहजे. चालविण्याची गरज स्वस लोकांस विशेष नाही ती होईल.

या आख्यातीं वरून अमुर नदीच्या

या स्वस लोकांनीं जाहजे जातात अमुर नदीच्या निरावर हल्लीं धजाहजे या गी वर आहे आणवीही समजण्यांत येत कीं स्वस लोकांनीं ३ कटाज जाहजे आली कउत सिंगापुरा वरून अमुर नदीत गेली.

कलकत्ता एथी एथीस लेटीव कोस ३५ (कयदे करणारी मंडळी) चे प्रोसिडिंग वरून राजांनीं, हिंदुस्थानचा स्वभावा से करदार लॉर्ड यांले यांणी सर अदालत आणि कधी कोर्ट अशी एकत्र करण्या विषयीं हिंदुस्थान सरकारापुढ पाठविलें आहे, त्यांना उत्तरा देणोस लेटी कोसलास पाठविला आहे.

जालन्यास माहामारीचा इपात हाताळ आहे. रोज ३० पासून ३५ एत हे लोक मरण पातात परंतु गोरे ले कापेकी, एत सोलतर ९१ गा बावे पलटणीमात्र केला आहे व हीसांत गो लोकांत पसरले अशी भीती जखन झाली आहे.

एथील एथीसेचा कमिटीचे काम बडुतेकपुरे चालत आले आहे.

सुनसिपन कमिटीचा अकट एथील रयतेनें न्यकत्तग रत्याची दुरसी काय झाली आहे, या कडे कमिटीचा पैसा शिलक असतां देत नाही. याचे कारण कळत नाही.

अनप्रकाश कर्तेशाहाराज-विनंती विज्ञान
 पले सुंदरपत्र वाचल्याने अजब कितीही लिहिले तरी
 नाही. त्यात ज्या ईश्वराने सुंदर निर्माण केलेली पदवी वा
 हरीत कोणते ठिकाणी कोणते देश व नगरे वगैरे समीप
 क जागा आणि कोणते देशांत काय झाले व होतं या
 वा अनुभव स्वतः सिद्ध होय असे हे पत्र द्वारे नम-
 न्याच्या पासून प्रंपरागत अज्ञान वडील असे
 तीत वाचतेच आम्ही कसे हे म्हणणे याचे विरधा-
 न असा. न गले वाईत याचा विचार समजून जाणे
 प्राक्तन अथवा वागण्याचे हेतू हे अर्थातच ही अत-
 न्याच्या अनेक कळा कुशलता विद्याभ्यासास बद्ध
 न्याच्या अतः बत्या गिस्तन किती कायदे हे अथ-
 न्याच्या अतः वाचन व वाचन रचना इत्यादि ज्ञान
 वाचने. फलभ उपाय जाणूनच या पत्रास ता-
 न्याच्या अतः गणे बरोबर आहे.

आम्ही मध्ये एक प्रकार ऐकिला की, कायदे
 प्रतिवादात केले चाच्या पूर्वी हंड म्हणजे सर-
 गी नोकरांना वाकरी सांगूनये असे बदल गे-
 ना पासून चकार आणे हंड देण्याचा दुकूल
 आम्ही त्याने विनंती कायदे प्रगट झाल्याने
 मान कडून झाले सबब माफी असावी पर-
 तात कारणांने त्याने वाकरी सोडून दुसर-
 मान पाहिला कर्म धर्म संयोग त्याजला
 ही ही रोजे गार जास्ती लागला असून (म-
 पुळे म्हणतिसरवया आग न करीं आम्ही अ-
 जोई दिसशिगा बहुपरीत मापीरे आम्ही प-
 र शिरीं काष्टपशिरी विराजुं राग माने मरी ग-
 तुझी त्व विचरे) या प्रगटें माळ कामे स-
 तावे द्रागचा सां भाळ केला पाहिजे.

श्रीमंत राजी साहेब किबे हे या शहरा-
 वकार मोठे असून पूर्वीहीन सरकारचे पर-
 आहेत व जातीने सर्वकळा कुशलतेत युक्त

सुखरहादिक चालविण्याचे कायदे व नियम
 बांधून दिल्याने पपदरची मेडळी इमानी अण-
 त्याने त्याजला फार परिश्रम पडत नाहीत्याचे ये-
 ने यांचे आफक धर्मही उत्तम प्रसारच हा अण जो-
 त्याची वगैरे दगादी पट्टीचे पंचाचे मरणात न का-
 णे आहे हे त्यांचे जागीचे पणारे असल्याने ये-
 किकाल आने त्याच प्रमाणे पार कुतांचीं राजा वा
 जत्या बराबर हजार होऊन त्यांचे बाजे तो पदेत
 काम कुंगवे व लोनीं आणके सुधीने दोन पदका
 ज्यांभी न काम केले तर अकसार काम गाराचा या
 प्रमाणे नियम केला हा त्यांच्या मरून जात राग-
 पितशालीं कारण असें झाल्यांत फार जाचे तो
 ही बराबर होऊन आतः काळी सायें काळी ब्रह्मकर्म
 करण्यास रिक्कामपणे मोठे दुस्तर पाहून कले को-
 त काही फमी होणार आहे तं होण्या विषयीं जा-
 गचे आहे श्रीमंत जाणगारे असल्याने करतील
 प्रथम कलम रविवारी सुटी असावी म्हणजे कार्य
 होईल की, त्याजला आठ दिवसाचे परचे छल पा
 हण्यास रीक व सणाच्या रकमा असाच्यातिसरे
 असेंकीं, लिहिण्या खेरीज धारुलावे कंम दुम-
 रे त्याचे हातून गचेता झालेले हि मात परवा देवी वे-
 स ही फार फार होऊं नये.

आमचे सरकार जातीने काम पाहू लागला
 पासून कितिकोस अनंद झाला व कितिकोस दुःख
 ही झाले असेल आपले पर पाहून बाल्यात पुढ
 मानी न हो यावर नजर पुढिली हे गेर वाजवी न
 ज्ञान योज पूर्ण आमचा संतोष आहे असे तर
 राणी स्वसरे न पाहिल्यास आम्हां सारिरे नरिता
 त्या वेर पतेचा मोठा आंचे दे जाणून सरकारांनी
 हमें व सनक्ष झाले जिनके काम भरवशावर
 गोचर नितकीच मरी व लोकांची नुकसान आहे.

इ. स. १८७५ म. १० वी

शी लागू होती तिचा मुलगा आठ वर्षांचा असून त्याने मातुश्रीस सांगितले की, माझा पायास देत जाऊनको असे दोन बारावेळा सांगितले होते. मी म्हणून मांगा कडून पोरगा व नवराही मारला आणि आपण शिपाया बराबर जात असतो तर क्रांतीं धरून आणोन असे वाईट कर्म न व्हावे या करितां त्यांची या शहरांत हमेशा भिरवणूक निघत जाईल असें ऐकण्यांत आले. कोणी गजाल याचे भूषणे ही होतील असे म्हणतात. पाहा हे कर्मदेत गोष्टीत ऐकिलें तें हल्लीं प्रत्यक्ष झाल्याचें ऐकण्यांत आलें असें कर्म पंजास वर्षांचे पूर्वी झालेले कण्यांत आले त्याचा विसर पुढिलांस न व्हावा म्हणूनच हें झालेंसें वाटतें.

वि काणाचें नांव व कोणीं मजूर सांगितला हें समजलें माहीं परंतु पूर्वींजसा होनाचा पर्जन्या पडला तसा हल्ली गहू व चण्याचा पाऊस पडला हे मोठे आश्चर्य आहे.

एथील सरकारची पाहण्याची बाराकी व कोणी उपयोगी पडला यावर नजर ज्याचे वडिलांनीं सकार पदरीं काम केले त्याचे मुलाचा सोभाळ करावा हें पाहणे फार असे कोणत्याच शहांत असे लते वाटत नाहीं. पाहा थोडे केशव याजकडे दखद देवामुखीचें काम असून ते सरकारचेर णाजवळ येऊन धारले, त्यांजला बारावर्षे होऊ नगेलीं परंतु सरकारानी स्मरण ठेऊन त्यांस बोलाऊन घेतले. आल्या दिवसा पासून चार मैदी झाल्या व त्यांजकडे कामही हस कोणते सांगत असें विवतं.

कनिष्ठ बंधूचे हिमायतीचा कामगार वध झाले बुध्नीकचीस गेले गम त्यांत श्रीकशी काय होईल. ही माही हे उघड व दिवतें.

मी गंत मजूर लिहिलेला हा तोणा

निंदेचा नखन कोणाची निंदा लिहिण्याचे इच्छित नाहीं माझे लिहिण्यांत निंदा परगळ करवित असतील तर त्याचे सुतीपर झाले पाहिजे व जे रवेना कमी असेल तेथे पूर्ण करून घेण्याचे विवेक आहे.

आम्हास असेस मजले आहे ही, रेलवेचे गाडी कारी व धरिदस ने राळ्या जावळील रस्ता विघडल्यामुळे मी जाण्याची ममाई एथून झाली होती ती आज एखून पुन्हा पूर्ववत आणार आहे. या आग गाडीचा तिसऱ्या प्रतीता पूर्वी शंभरी वद हो येका ताती भरीत होते तसे न करावें विशेषी लोकोपेय एथील रेलवे घाल्यांत मसुद्या न लिहिणे आहे व ही तिसऱ्या प्रतीता कमी करतात परंतु अमुकच भरावे असा बराबरी वा.

देळगाव ता० १२ जुलै— एथे पाऊस बराच पडला आणि कृती एक रस्त्या बराच रवे अथोनीं जीं होती त्यांत पाणीं शिरून नाश झाला, पेर फिसा नजीकच ओटा आहे त्यांत समारंभोनीची दोन मुले त्राहत असता तराके त्या मुळे व्रील एक मूल मात्र जिवंत बाहेर काढि के.

ता० १२ जुलै— ताखुके खानापूर एथीं ताथाजी पाटील, रामजी पाटील मोजे धनपड सरवाराम नारायण गुरुवे याणीं खेडी पावती ल्या वरून जुद्धिशियाल असिस्टण थाणीं दर कास दीड वर्षाची शिपावर विलीं होती त्या बद्दल सर्वांनी अपील के ल्या मुळे मुल्याची शाबिती नाहीं सबब सदरहू शिपा मेहेरवान रोज माहो थाणीं रद्द केली. पुरे गाव आणि डेलवाक एथील मामले दारत धर्ग झाले. शु० २० त. त. ता० २० जुलै पासून परजान्य रूप पडून हल होऊन अजारही कमी होत चालला आहे.

मद्रास सरकारने कर्नाट जे ज्या-नवाचे
 पाक नामे गणपती मंदीर राई जे निनी काभा के
 ५००००० कि मतीस खरेदी केले त्या राजमा
 नीक सदर दानवाचे सोनाचे सिंहासनाचे
 काशके १०००००० रुपयेस वि
 आने त्या सिंहासनावर चढण्यास
 १०००००० रुपयेस विकली या वस्तुन प्रा
 काळचे नवजन्म यांचे ऐश्वर्य केवढे असा
 गणपती नवान्नमान होईल हल्ली आमचे
 जी सिंहासने कुठली म्हणजे खुर्ची यांचे कि
 ज्या आमचे खोली बदाई वंगली का तोल
 व त्यांच्या किमतीच्या सिंहासनावर वस्तु
 यांचे पणे आहे असे समजून पर
 नवजन्म यांची योग्यता ज्ञानकार आहे, स
 मंतावर नाही

ख्रिस्ती धर्म ज्याणे खरून वेला त्याचे
 व अस्वखून हा धर्म मूळ इस्त्रायल ल
 धर्मावरून झाला आहे एस्त्रिस्त हा श
 इस्त्रायल होता परंतु त्याणे आपले प्रा
 धर्माचा मान ठेऊन त्यातील कोही जुन्या
 भोळे पणच्या गोष्टी वर्ज करून नवे म
 पन जे ते त्या एस्त्रिस्ताना जन्म ते केले
 तील यरुशालेम शहरात झाला किती
 ख्रिस्ती भोळे लोक ती पुण्यभूमी समजून
 गा करावया करितो व आगे कोसा वस्तुने
 त शाल मजकुरी गुण केडे आ दिवशी स
 ह्जुजागी समारें तेरा हजार ख्रिस्ती लोक
 यात्राजमली होती यात्रेचे लिहिण्याने
 ण एकतर ख्रिस्ती लोक यात्राधारे कर
 या अधिकार करित असतात त्याच प
 ल लोक यात्रा उपोषणे करितात दुतरे

दिवशी या लोकांची फार भक्ती आहे. म्हण
 व त्यांशाम व रशिया सरकार यांची खद
 ही झाली आहे. याचे कारण मुख्य हेच की
 तसे लेम हे शहर लष्कराच्या राज्यांत अ
 आणि स्तुम शामचे भर गार भुसलमान अ
 व ते सरकार खिस्ती याचे करी पास्त
 तात या याशपीडा फार होते ती होऊनचे
 कर भाक करावा म्हणून रशियाचे सरकारने
 शामचे सरकारास सांगितले ते मरे कि
 मुळे मागेस्त व स्तुम शाम यामधे लडाई

लखनौच्या सरहद्दीतून एक पत्र लखनौ
 पुढे नामे वर्तमान पत्रांत प्रसिद्ध झाले आहे
 वस्तुन समजते की लखनौ आणि नेपाळच्या
 सरहद्दीवर पाऊस फार पडत आहे असा प
 रघर्षीत पडला नवता असे जणतात रायदी
 नदीच्या वली कडेस पाणी वाहून पर्वताच्या प
 यथोपर्यंत पसरले आहे तेथे करून रस्ता व
 झाला आहे आणखी तेथील लोकांमध्ये दुराणे
 पसरून पुफळ लोक मृत आहेत गळासाहेब
 योसु पुर्वी हिवताप लागून ते बरे झाले होते
 परंतु तेच पुढे पुन्हा अस्वस्थ व व्यापस्थ
 हेत व दुसरे कडून अस्वस्थ व व्यापस्थ आली आ
 हेकी, ते मरण पावले.

कलकत्त्यातून ता० १९ दिनाचे वर्तमान न्यु
 विचानामे साहाजातून झाले आहे त्यांत नेपा
 का कडील जाही बातमी आली नाही असे कि
 दिके आहे तेव्हा ही गोष्ट खरी जबाबदा सोटी
 हे पुढे पणी समजण्यास आधार साफला नाही
 रायदीत मजकुरावरून सरकारचे जनरल आहे
 वस्तुन अमल शासक सुर्वे कायद्याची नाही काय
 यांमधील यात्रेची दुरुज रक्षित अमरी
 ज्ञानाचे यात्रेचे पण आहे

आमचे समजण्यात असें आले आहे की, सरकारनें नवीन ठराव असा केला आहे की, जो अमलदार आपले हातारवालचे नवकरांस कांहीं अपराधा वरून सस्पिंड करील त्याचा पगारापैकीं त्यांस एक चतुर्थीस त्यास देऊन बाकीचे तीनहिसे अमानत ठेवावे, आणि जर करितां त्यां वून निर्दोषी ठरला तर त्यां तो राहिलेला पैसे घ्यावा, आणि त्याचे कामांवर त्या अमलदाराने जो कोणीने मला असेल त्याचा पगार त्या अमलदाराने जर तो बडतर्फ झाला तर त्यास याबाजरी तो निरअपराधि ठरला तर त्यांस पगार त्या अमलदाराने घ्यावा असा ठराव झाल्याचे समजते. हा ठराव देण्याचे कारण इतकेच दिसते की, अमलदार लोक नवकरांस अमानत करतात त्यांस पगार मिळतो, शेवटीं एखादा निर्दोषी ठरून तो आपला पगार सरकाराजवळ मागतो तेव्हां त्यांस मिळणें तर वाजवी आहे. यामुळे सरकारास येखादे समयीं स्फुरतेचा कले कटाराने जसा एक मामलेदार २३ महिने अमानत करून ठेविला शेवटीं मोठ्या क्रमातुटीने त्या कले कटारचा जबाब घेऊन त्या मामलेदारास कामावर नेतील, आणि त्याचा पगार सदरहू कले कटारा यासूनच घेऊन त्या मामलेदारास देण्याचा हुकूम सरकाराने फारमाविला, कदांचित आशा कारणाने सदरील हुकूम झाला असावा असें दिसते.

इंदूर— ता० २६ जुलै श्रीमंत माहाराज तुकोजीराय माहाराज होळकर यांची स्वारी रामी साहेब रत्ना १६५ न महेश्वरास गेली आहे, त्यां विषयीं हे कथ्यांत आहे की, माहाराज

साहेब हे तिकडेस कांहीं महिने राहणार आहेत. एथे शेनवार परजन्य चांगले पडून हवा छड झाली आहे. मेहेस्वान सेक्सपीयर साहेब ता०१ अगष्ट रोजी बजलेंगडा हून कूच करून बुंदेल खंडांत देहेरी वगैरे ठिकाणीं जाणार आहेत. आतां अशी बातमी कळली आहे की, श्रीमंत सादा राज जिं दे जलीजा बाहदूर यांची स्वारी गुणे मुकामीं मेहेरबान सेक्सपीयर साहेब यांस सा मोरी गेली होती, परंतु त्याचे पूर्वी मेहेरबान सेक्सपीयर साहेब हे गेले. माहाराज साहेब यांची स्वारी तीन दिवस राहून परत जाणार होती. मृतचे छावणीतील बंगले बंद वाल्यानीं नाशक स्तंभ टाकिले, त्याची दुरस्ती होऊन कामें तयार झाली आहेत.

ता० १० जुलैस राणीगड एथे हापक्यास मरे याथें एका मुसलमानास मारिल्या बद्दल मोकदमाची चौकशी होऊन त्याजवर अपराधाची शाबीत होऊन त्यांस बानकुरा एथें फाशी दिले असें अबझरवर आधारें समजले आहे.

अहोस असें समजले आहे की, नरहण एथें कोर्ट मारशाल भरून त्यांत १३ जण आरे लोकीनीं फिसाद के त्या बद्दलची चौकशी होणार आहे.

मुंबई रवा त्या गीत ४६, ५१ आणि ९२ यांनी न राणीचा पलट १० बई रवा त्यां वून बंगाल रवा त्यांत भरल्या आहेत. हसणे नील हिं गोली एथें री वरत साहेब यांस एक शिकारी हस्तीची जस्ती आहे. आठव

आम्हांस बेळगांवच्या मित्रांनी फार दिवसाने पत्र ता. २५ जुलैचे पाठविनेने पावले मिळाले. अकूर येथे प्रमाणे.

बेळगांव येथे उमेदवारांचे परिक्षे करितां किती नमिती आहे त्यांत मुख्य सरपंच लेशर साहेब, दत्त शर, सुनसफ, अनंतर हेड अकीन टेंड, आणि कानडी पंतोजी असे मेबर आहेत. उमेदवार ३५० होत, त्यांतून केवळ १५० पसंत वरती लक्षा अर्धा अर्धा मास दिसतो. आठ दिवस अहोरात्र परीक्षेत पडत आहे हा पिकास फारच तणावी झाला असे म्हणतात. मेहेरबान असिष्टण को. लि. काल यजंत साहेब हे कागवाडास जमाबंदी करितां गेले कील्ला पुरास सदर अमिनीच्या जाग्याचा पगार १५० रुपये त्यावर मादाराचा खासगी दिवाण रा. व. बाळजी पंत गोखले यांस नेमीले त्यांच्या जाग्यावर इच्छा करीत आहेत १२५ रुपयांवर कारभारी या प्रमाणे नेमणुका झाल्याचे समजते.

फिरफोळ — खानदेश जिल्ह्यातील देगो उभाचे सुनसफ यांस कर्ज आहे असे सरकारच्या नजरिसे आल्यावरून त्यांस कांमावरून काढून राहून या कांमावर हेड क्लार्क यांस नेमून त्या हेड क्लार्कच्या जाग्यावर शिरस्तेदार नेमून दुय्यम शिरस्तेदार यांस अंवल शिरस्तेदार मिणार खानदेशचे दत्त शरीच्या कामाचा बेळगांवचे दत्त शरी नेमून तेथील बेळगांव सोनि मणार यांनी वरिता आहे. एथील जज्ज्या कडील जज्ज्या मणार यांना नाईत यांची सदर अहाल तीत जाग खाळी असल्यामुळे त्या कामावर त्यांस एथील जज्ज्या साहेब परत पाठविणार असो कल्प्यात आले आहे. पुणे जिल्हा

तील अब मरी पेट्याचे माहाल करी अजनव जी आबाजी लकडे यांस खानदेश जिल्ह्यात म मले दारीची जागा बहुत करून मिळणार आहे या प्रमाणे बातम्या आहेत.

जनरल आरडर — २९ सावे लक्षे पाय कळपलटणीतील इंदु मोडीचा जमादार यांस गी म्याक धोंड नाईक याणे घेनसन घेतले त्याचे जाग्यावर कुभेदार नेमीले — हवलदार मेहर भो कल शिंग यांस वाकुर शिंग नव करीतून काढून राकिला त्याचे जाग्यावर जमादार नेमीले जमादार शिवदीन गोळे यांस कुभेदार नेमीले कलर हवालदार लक्षमण शिंदे यांस जमादार नेमीले — जमादार दीक महंमद यांस सुभेदार नेमीले — कलर हवलदार रामदीन यांस जमादार नेमीले — या प्रमाणे इंदु पलटणीतील कलर हवलदार शील सांबत यांस रामजी जाधव इत तर्फे केला त्या जाग्यावर जमादार नेमीले — १ ल्या पलटणीतील जमेशार कुभानजी गुले यांस नायब रिसालदार आणि कोबी इफेदार यांस जमादार नेमीले — २ दुसरे पलटणीतील जमादार जमबाहिर सिंग यांस नायब रिसालदार — आणि कोबी इफेदार माहादुफरदारे यांस जमादार नेमीले —

पोष्टमास्तर जनरल मेहेरबान लेशर साहेब यांनी सवीस कळप्या करितां अशी जाहिरत दिली आहे की, नं. ३३ चें समची रनाली लिहिलेली पोष्ट अफीस बंद पडली होती ती पुन्हा चालू झाली आहे ती —
बेवरा साजापूर
आगर देवास

श्री० तात्या साहेब सांगलीकर यांस मुकत्या री नाबद सांगली ता०१३ जुलै पर्यंतची खबर जा न प्रकाशास. —

श्रीमंत भाऊराव तात्या साहेब सांगलीकर यांस ता०१२ मिनहूस आपले सांगली सबस्थान यांम आपल्या दौलतीची सरकारने मुकत्यारी दि ती ला सनयीं मेहेरबान क्यापटणी ओडरसन साहेब बाहदूर असिस्टण पोलिटिकाल यजंट यांची स्वारी सांगलीस या समारंभास आन्वी होती तो अधिकार हेतें वेळेस साहेब मकसूफ यांणी भाषण के लें तें येणें प्रमाणे.

आगव साहेबाचे तीर्थरूप श्रीमंत चिंतामणराव आपा साहेब हे एक कंपनी सरकारचे क हिम पूर्ण दोस्त होते. म्हणून जेव्हां ते हळ्या झाले ते व्हां अराव साहेबांचें वय १२ पासून १३ वर्षांचें होतें, यासाव सरकारांनीं आपले तर्फे जे कारभारी नेमले त्यांणी दौलतीचे कारभारी श्रीमंत केलास वासो हरीहरसव नारायण राव साहेब लागू व श्रीमंत को न्हेरराव आपा साहेब शाहापूरकर यांच्या अनुम तानें वायून दौलतीचा बंदोबस्त चांगला ठेवावा अशी व्यवस्था केली त्यांस आज कुमारें २ वर्षे झालीं व हल्लीं अराव साहेबांचें वय १३ विद्या दौल तीच्या नरदाणाजोशी झाली म्हणून सरकारांनीं शेकत स्वार्थान केली आणि अराव साहेबां नीं सरदर दौलतीचे संरक्षण यथा न्याय करावें व जसं करवें केलास तशीं चिंतामण राव आपा साहेब यांणी आपले कुटुंबाचे माणसांस व पदर चे माणसांस दिलें होतें. तशीच स्वसंपदा संरक्ष ण करावीया प्रमाणें भाषण केले या नंतर श्रीमं त तात्यासाहेब यांणी प्रत्युत्तर खांसी लिहिल्या प्रमाणे दिलें.

इंजानीबांचे स्वाधीन दौलतीचे आधिपत्य

सरकारनें केले, येणें करून इंजानीबांस इतून खुशी द्यावळ झाली व इंजानीबांचे नी यें रूप सर कारचे क हिम व पूर्ण दोस्त त्या कारणास्तव सर कारांनीं ने हक होताच दौलतीची वही वाट आ पले नजरे खोलीं चालविली येणें करून रायने स अबादी झाली व इंजानीबांचे अज्ञान दृष्टीमुळे नुकसान व्हावयाचें तेंही झालें नाही या विषयां सरकारचे उपकार इंजानीबाबदुल फार मोठे आ हेत आतां दौलत इंजानीबाचे स्वाधीन केली हो मोती मानाची गोष्ट आहे. परंतु यांत जोरवीम फा र या करितां त्या जोखिमास इंजानीबा पात्र आहे त असे क्रियेचे सर्वास दर्शविण्याची इंजानीबां ची उमेद आहे, ती परमेश्वर सिधीस नेवो व ज्या गोष्टीमास्तून रायत लोकोस फायदा आणि दौल तीची अबादी होईल त्या गोष्टीस आश्रय देण्या चा इंजानीबाचा स्वरा इरादा आहे व सर्व घराब्या भाषणांचें त्यांच्या मानभरतवा प्रमाणें किं पित न्यूनानिब्य न पडतां संरक्षण खास केले बांधी.

अशा प्रकारचें भाषण करून दौलतीचे का माचा मार्ज घेतला. नंतर अत्तर पान सभा री वगैरे जाऊन सभा विसर्जन झाली. सभेमध्ये श्रीमंत विनायकराव भाऊ साहेब उभयतां चि रंजिबांसह वर्तमान होते व सर्व शिलेदार कार कून वगैरे सुमारे पाचसाहा हजार मंडळींचा स मुदाय जमला होता लोक फार खुशी झाले वा ळकण्या मंल्लार कारभारी व बळवंत सरवाराम मोने हे सरकार तर्फेच्या मंडळीपैकी, होते दुसरे कारभारी रामचंद्र सरवाराम हे हिशोबा चे कामां करितां बेळगाबांस गेल्यामुळे सभेंत हजार पुरतो व श्रीमंत कोन्हेररावअणा साहेब हे प्रकृती स्वस्थ नसल्यामुळे आले नाहींत त्यांचे चिरंजीव हे होते आतां शिवाय नजदूर मा

पुरवणी.

नागाहून लिहून कळवूं हे विनंती
 नारीव १३ जुलै. (संदी) एकसांग
 मन् १८५९ इ.स. करायामस्त

महोसर या घुन शेतकरी कावाकते यास -- श्रीमं
 त राजेशी बाबा साहेब आपटे सरसभे मालवा
 याची त्यांनी भोर वगड एथे राहण्यास गेली त्या
 जवळी मज शहर दिक दारांत आहे कारण
 यथे ती बंदे वगैरे झाली होती तां सरसभे सा
 हेब यांच्यामारी मेहेरवान कीटन साहेब यांजव
 रावर येऊन मोडली तेव्हा पासून दंगा वगैरे
 काही नुकता हल्लीं नाना बडे नगरवाले येथे ये
 णार आहेत म्हणून ऐकिले व त्यांनी आपले
 मनाचा निश्चय केला आहे की, राजेशी बाबा
 श्री साहादेब लेले फौज अपसर येथे आहेत
 ती यावेना येणार नाही याचे कारण काय ते सम
 जत नाही पूर्वी बंडाचे समयी येथे होते तेव्हा
 घडून गेले आतां ती उदारवायांस एथे येत
 आहेत त्यांचे धोडे पडताना काय होईत ते
 याहावे येतील वस्ती मोडत चालली रोव साव
 कार यांनी शिंदे अली ज्या बाहदूर यांस अर्जे
 केले आहेत की, नाना नये वो अशी सर्वांची इ
 चा आहे. आमचे शिंदे सरकारांत अंदाधुंदी का
 रभाही आदिकरून मंडळी करितात.

मेहेरवान सर राबर्ट शेक्स स्पीयर साहेब
 खाळे रिकडे चालते झाले याचे कारण सम
 जत नाही साहेब महसुब यांनी सरसभे यां
 स रोनरुती जाते वेळेस दिले हे कून बडतां
 ए सतोष झाडा.

इंदूर एथे अफूचे पेटीचा भाव १०० रुप,
 ये शेत झाला आहे.
 मिनी आषाढ वद्य ७ (संदी) आपल्या विषय
 हो सरकर रहिवासी

विलायतची जांक ता. ५५ जुलै पर्यंतचे वर्तमान घेऊ
 न निघाली ती येथे ता. २७ जुलैस येऊन दारबल
 झाली त्यांतील रुशिलाचे मजकूर.

फ्रेंचानी धोनीसी ओनामे नदी उतरून आपले
 हेड क्वार्टर वालीजी ओनामे ठिकाणी गेले आहे.
 अस्त्रियन वगैरे वगैरे आणि सार्डि नियन या
 क्वेत्र फौजेची दुसरी लढायां झाली. उभयतां नदी
 मेले आणि जरबमी झाले व वरमेलेले मिळून
 लोकांची संख्या गणना झाली आहे. हार्ड सोल
 फरीनो जागी झाली नंतर तसेच हे एकत्र झालेले
 सैन्य पुढे जाऊन अस्त्रियन वगैरे ठिकाणांस राहू
 न गेले होते ते त्यांनी आपल्या हस्तगत करून घे
 ऊन फ्रेंच प्रिन्सि ओनदी उतरून पलीकडे गेले
 ते जर्मनीचा मुलुखांत शिरले असें आपण स
 मजत आहे असें प्रुशिया सरकाराने फ्रेंचाच्या बा
 दशाहास कळवून फ्रेंचास प्रतिबंध करण्या करि
 तां अंपरनेत नदीवर एक जर्मन फौज जमा कर
 ण्या विषयी प्रुशिया सरकाराने जर्मनीच्या इ
 टासभे मध्ये बोलणे चालविले आहे प्रिन्स निपी
 लियन याच्या हाताखाली टस्क्रेती मध्ये जी ये
 जजमली होती ती तेथून निघून प. र्था एथे गेली
 आहे झाली नस या ठिकाणी जे फ्रेंच लफर आहे
 त्यांस इटाली मध्ये जाण्या विषयीचा हकूम झाला
 आहे. मोडिनाचे संस्थान सार्डि नियाच्या रा
 जाणे आपल्या मुलुखांस जोडले. बोलीगना ए
 थील मुख्यत ही स्वीकारण्या विषयी ते शील लो
 कां हीं सार्डि नियाच्या राजास विनंती केली होती,
 इथे, परंतु यांचे बालगीं त्यांचे कबूल केले नाहीत व
 इटाली मध्ये त्यांचे असा जाहीरनामा प्रगट केला
 आहे की, अस्त्रियन लोकांस इटाली मधून अ
 गदीं पुढे पली हाकून दिल्यावर मग इटाली मधी
 ल संस्थानची रडेंद्रूप राज्य पद्धती उरविण्या बा

पुरवणी.

मो कळीक दिलीजाईल. रोम एथील पोप (म्हणजे क्रांतीतिक मताचा अध्यक्ष) यांच्या मुलुरुंगान ही दंगा चालला आहे व रोम एथील लोकांनी आपले मुख्यतः सार्डिनियाच्या राजास देण्याविषयी एकदा यत्न केला. स्वैश्या इस्मनसुज बळ खंडक खणण्यास परमानगी देण्याची इजीपटचे बादशाहास सांगितले परंतु त्याणें नाक बूल केलें आहे.

हो मनुजनाम पत्रावरून विलायतची खबरता ४ जुलैची अशी समजते की, फ्रेंचानें आग्निपत्र बराबर लढाई केली त्यांत रक्तश्राव फारशासा त्यात्रात पडली.

जखमी झाले व मारले गेले ४५०००
 केरी केले ४७०००
 बाहुटे भिडाले ३०
 तोफा भिडल्या त्या १२०

येणें प्रमाणें फ्रेंच आणि सार्डिनियन फौजेने आग्निपत्राच्या फौजे बरोबर सतत १६ तास यर्थत २४ मैल जमिनीवर युद्ध झालें या युद्धा विषयीं निरनिराळीं वर्तमाने आली आहेत. फ्रेंच सरकारनें असा ठुळूम केला आहे कीं, पंधरा दिवसाचे आत लहान मोठे ७०००० हजार जोडे तयार करण्याविषयीं ताकीद केली आहे या लढाईमुळे व्यापारास धक्का बसत चालला आहे असें हिशूतें कारण लिबर फूल नामे अहुरांत कापड बनविण्याचे मोठाले कारखाने आहेत तेथें स्टीबन्स नामे एका व्यापाराने १०००००० लक्ष रुपयाचे दिवाळे काढले याचा व्यापार बळून कळून सुबई बरोबर होता. धूमः

अलहाबादचे व्यापारी वर्तमानपत्रांत फ्रेंच लोकांचा बादशाहा लुईसने पोलीयन हा इटली देश स्वतंत्र करण्याचे निमित्ताने इतर लोकां

स हल्लीचे युरोप खंडातील युद्ध करण्या विषयीं विधावीत आहे. याचे कारण असें लिहिलें आहे कीं, तो बादशाहा आपल्या तारुण्य अवस्थेंत इटली देशांत फिरते असतां त्या देशातील युद्ध मंडळींशीं त्याणें सहवास केला. आणि एक दिवशीं ती मंडळी एकत्र जमली असतां त्याणें त्यांजशीं इतर देशांत वाहिली कीं, इटली देश स्वतंत्र करण्याविषयीं माझ्याने जितका यत्न होईल तितका मी करेन परंतु मला यत्न करण्याचे सामर्थ्य असतां जर मी न करीन तर यापेकी कोणी ही कोणी माझा प्राण घ्यावा अशी शपथ घेतली.

तो फ्रेंच लोकांचा बादशाहा झाल्यावर त्यांस सहरह शपते विषयीं लोकांनीं किती एक प्रकारें त्यांस स्मरण दिले परंतु ती त्याणे पुष्कळ दिवस पुरी केली नाही म्हणून त्यांस मारण्या विषयीं पुष्कळ वेळावेत झाले ते सर्व इटालियन लोकांनीं चक्रेले होते.

परंतु हल्लीं सहरह शपतेचे स्मरण करून तो बादशाहा इटली देश स्वतंत्र करण्यास प्रवृत्त झाला आहे त्यापेक्षां इटालियन लोकांचे मनांतील बाहुडेपणा जाऊन ते सर्व त्याचे इष्ट होऊन त्यांस मदत करीत असतील असें आम्हांस वाटते.

इंग्लीशम्यान पत्रांत गोरे शिपायांचे बडतर्की विषयीं मजकूर लिहिला आहे तो येणें प्रमाणें गवर्नर जनरल साहेब यांणीं आली कडे कडपतीचे फौजेतील गोरे लोकांस बडतर्की देण्याची परमानगी दिली आहे ही संपूर्ण फौज घालविल्या प्रमाणेच आहे त्याबरील गोरे लोकांनीं जागी जाग बडतर्की घेत या त्याचा तपशास्त्रेणें प्रमाणें कारखानेच्या तुकापेकी, ५३ शिपायांनीं

प्रयागास बडतकी घेतली, व कलकल्यास ७३ लो
का नीं बडतकी घेतली व लखनी एधील त्वारा
च्या पळटणीच्या शेन तुरुकांपैकी, १० स्वारमा-
त्रा हिले आहेत.

कलकल्यास एधील गहिल्या लेंटे स्वारांच्या
शेन तुरुकांपैकी १० स्वारांनीं बडतकी घेतली,
तिसा ल्यांतील दुहे शारांस दर पळटणीस १५० अ-
थवा २०० मनुष्यां हुने अधिक स्वार राहतील अ-
सें वास्तव नाही. व तो फखाच्यापैकी, त निंमैही
राहतील असें दिसत नाही या प्रमाणें सरकारा-
नें गोरे लडाऊ लोकांस जाऊ दिलें आहे, म्हणून
एका ठिकाणास पुष्कळ मनुष्ये एकत्र नजमूं-
देण्या बद्दल रूप बंदोबस्त राखून या बडतकी नैले
च्या लोकांस एकदम विलायतेस पोचविण्यास
जाहा. एकदम आणिलीं पाहिजेत.

या लखा ल्यां तून फमारें ५००० गोरे लोक
बडतकी घेत आहेत असें समजलें पाहिजे.

अशी चोंगली बलडाऊ फौज आपण होऊन
जाऊ दिली ही दुःखकारक गोष्ट आहे.

पुढे पुढे सालमजकुरीं येथील आषाढीचे या-
त्रेस फमारें साठ हजार यात्रेकरू लोकांचा स-
मुदाय जमला होता. श्री विठोबाचे दर्शनाचा
वतसाच धामटे चोर वगैरे यांचा एधील पोली-
स अमलदार सदाशिव रघुनाथ जोशी याणीं
फार चोंगला बंदोबस्त ठेविला होता. व यात्रा
फार नसोन ती थोडे दिवस राहिले कारणानें
धान्य वगैरे जिनसांची बरीच स्वस्तता होती
ती अशी, कणीक तीन पैसे दोर, तांदूळ सात
पैसे दोर, इरभरे दर रुपयास सात पायली व
तुरिनी डाऊ साहा पायली असून साखर चार
रुपये मण वगैरे एक रुपया दोन आणे मण या

प्रमाणें दर होते यात्रेचे दिवसांत आकाशांत
अभ्रें नेहेमी टाट जमलेलीं असून पावसा-
चे फारच थोडे थोडे घेव पडत व हवा अतिशय
ऊष्ण असें तेंपें करून रोगांचीं भयंकर चिन्हें
दिसत असत. पण शुद्ध १२ पर्यंत माहा मारीचा
फारसा उपद्रव नव्हता पण शुद्ध १३ रशी पा-
सून उपद्रव सुरू होऊन प्रति दिवशीं शंभर स-
वाशें मनुष्ये मत्स लागलीं, याजकरितां किती
एक यात्रेकरू भीतीमुळे कात्याची वाट न पा-
हतां एथून निघून गेले हलीं सेनांतील रहिवा-
शीं लोकांवर पडकीनें आपला अंमल चालवि-
ला आहे तेंपें करून दररोज बीस पंचवीस म-
नुष्ये मरत आहेत. सालगुंगोपाळ पुरचे पुला-
वर शही मुळें मनुष्ये चेंगून घायाळ झालीं
होतीं तसा प्रकार न घडावा म्हणून सालमजकुरीं
मवसूफ पोलीस अंमलदार याणीं चोंगली
सुक्ती काढली व ती सर्वीस सखावह झाली. सर्-
चार करणारा एकदाच मनुष्यजरी असतो त-
थापी त्याचे रुती पासून सहस्त्रावधी लोकांस
सुखें होतात. याजवरून ज्ञानाची मातवरी स्प-
ष्ट दिसून येते. रा० र० बाळजी पंत शहा डि० डि०
कलेक्टर दलाखा सातारा यांची स्वारी यात्रे मध्यें
येथेंच होती. ता० १७ बीसुलै सन् १८५९ इसवी
उत्तर हिंदुस्थानातील किलेक प्रख्यात वं
उखोर सरदारांनीं ग्वाल्हेरच्या मुलखांत वस्ती
करून राहण्यास आपणास जाहीं अडचण
पडून ये याजकरितां ग्वाल्हेर एधील किलेक
नेटिव कानदारांस लाच देऊन अनळूळ क-
रून घेतल्याची बातमी आली आहे असें गेले
ज्ञानदारांच्या टेलिग्राफ पत्रावरून समजवत
त येत आहे.

ज्ञानप्रकाशः

पुणे-गुरुवारता ४ अगस्त १९५३

हिंदूतील कुटुंबी आदिकरून शाही मोहोरमच्या दिवसांत आपण बिलंद सरालमानांके आसो असा टोक पालितात त्यांस धडदिंदु नमुसलगाऊ प्रसेमानितात

आहली असें एकनो फी, गणे जिल्ह्यांतील सुरमाडने. नारायणजगन्नाथ भिडे मजी गणे जिल्ह्यांतील श्रीमिपालसाए, अशीन घांने निरंजीव यांस पुणे अदालतीचे शिरलेदार नेमून त्यां जाग्यावर रजंगिरी अदालतीचे श्री दादजी सांगत यांस गुनसफ नेमणार आनि नुंजा जाग्यावर अदराव पाठ कर यांस नेमून त्या जाग्यावर आपले पुण्यांतील केडो अर्धन स्याही जे मर्याद आहेत त्यांस पाठ कर पावे जाग्यावर नेमणार.

पुणे अदालतीचे शिरलेदार यांस परत सर अदालतीत पाठविणार व यांचा अदालतीतील गणेश बापूजी मराठयांस निरुपयोगी फागदपचाची व्यवस्था करण्याम नेमणार. आणि त्यांचे जाग्यावर श्रीनिवासराव ही संपत्त परजितीतून एक फारकून येथे आले आहेत त्यांस यांस यांजा जाग्यावर नेमणूक होणार आहे.

पुणे अदालतीचे शिरलेदारीच्या जाग्यावर एका मासून एक बरने वर नेमणूक होतात परंतु त्यांतील वड तेक या जाग्यालायक नाहीत असे ठरून त्यांस येथून जाणे जरूर होतें. अशीन उदाहरणे चहून स्याही आहेत. परंतु तेच लोक दुसरे जिल्ह्यांत शिरलेदारी प्याच ऊयास लागे होतात. यावस्तु विचार केला तर शिरलेदारीचें तें काम त्यांस कडेस असतें. त्यांत ते ऊयाचे नावाप्रमाणे आपला शिरला रंगग्यास येथील अदालतीतच नुसतात. शिवा हे अमलदारीच्या मजबिर आहे यत्ना शिरलेदार यांचे दावणार यांच करपा.

पुणे सेशन कोर्टांत तारीख २० जुलई रोजी एक मुलाच्या खटल्याची चौकशी चालली होती. त्यांतील हारीव केदी मद्राड तांबे ओदूरकर यांणी आपली चुलत भावजय मुक्ती कोम केवेंदा तांबे हीपंढरपुराम नेप्याक

रितां संपून भिंडीही ओदूर याजवळ वार कोशांवर आणिही तेथें तारीख १० जुलई मद्राड मुक्ती कोम एका साडाच्या पुण्यां वयांचा इतिहास जिल्हीने को निया मपकील कपड्यांत तांबे किं उयात आभें होतें. परंतु तिच्या आंगापुं येथे वीं रागिने १० रें ७० रुपये किंमतीचे त्या आंगाचे मुक्तीचे रत्नी कडे लेतेही त्याने मनांत असें आळं की आपली चुलत जय ही आतां ओमुळगेही सणजे रागिने परत जाणे कारण मी तेथेंच राहणार असें मनांत आनि इयास नाधरून माहादूनें आपल्या भावजय निजली मजी तिच्या डोक्यावर एक मोठा थोंडा पातळा. तेव्हा तें खून साळा. नंतर केदी माहादू तांबे याणे जाअरते नें दिते ते रागिने घेऊन आपल्या ओदूरतां मेली दरम्यान त्यास एक भिंडी गांबा कुणची जातानां मजिं व रज्यांत भेटला. त्याणे दादा रामरात सारून एकमेकाचें बोलणें झालें. तेहां हा एकदां ओमुळ स जातो असें बोलला. तो माणूस भिंडी तांबेच्या वर तिच्या स्वतीने आलेल्यास विचारिलें की आहली न वत पंढरपुरास जाग्यास रामा बरो वर गेली ती ओमुळ रात पांचवी काय. तेहां तो बोलिमाकीं दाई रामामा न मला भेटला याजवळून ती फिकीरीतना पडली हो नी इकडेस खून कणाराचा शोध लागला नाही स्पष्ट जुनचे पोलीस अमलदार यांणी गांबे गांबे हे या मोहना ची आळती लिहून जाहीर नामे लाविले होते. तेहां त्याचि पयी पुकारा होऊन नव्याने पोलीस अमलदार कडे जाऊन खुनाचें गांबेडें पोखितास मिळालें होतें तें पाहिले तेव्हा त्याची खातरी होऊन ओमुळ रात केदीने रागिने ही काढून दिवे. आणि केदीने मादराप कपूड केवा हें ही त्यास फांशीची शिक्षादरली. पाचवी चुलत हाचें दावणें पाठ येद ११ केली

हाण्याचे बातमीदार फडून - लंडनच्या
 त्रिमंडलियाचे वाइसराय आणि गवर्नर जनरल यांनी
 हिंदुस्थानमध्ये कोही फडे पुनः सांतता शास्त्री या कार
 गवर्नर जनरल यांनी मज्जेने स्थिति किमान ईश्वराची अ
 नन्वो गो गार्थना करावी एतदर्थ तारीख २ जुलई स
 ने १५ १६ सुमारे या दिवस मेसिला होता त्यावरून एथी
 ल लंडनानी देवने देवालयंत विनायक गोमांवी सांगा
 कर था। त्या या करविती. समाज मोठा जमला होता. यां
 तील मुख्य यांनी नको राव याहादूर मोरोबा कान्होबा
 श्री न्सी माल सदर अलीन. राव याहादूर गोविंद महादेव
 दसरदार राजमाल राजकी पद्मशिनाथपंत लोंढे वसईचे
 मागलेदार विनायक राजकी इंग्लीवा कुलमातर व
 अमृत श्री का मुनलीक पण्यपतराव अय्यराम त्यावर
 हेड राउटर प लेबरीचे सकार नारायण यादुदेव अर्बे
 अंदाजती गो डिपुरी राईटर व कितीएक सायकार जो
 इत्यादि सुडकी जमली होनी कथा फार सुरम शास्त्री.
 जिल्हा माल उमेदवारांची परीक्षा घेण्याकरिता सरकार
 ने फर्माची नेमिली होती. सुमारे चारों उमेदवार जम
 ने होने गोमर उमेदवारांची परीक्षा घेण्यास क
 नीधीत सुसुद्ध राहिली नाही. ही खेदकारक गोष्ट
 हे कारण ही त्या बिचारे गरीबांसा लांब लांबून घेण्याक
 रित्या सुडून खेच साळा वयेथे ही परीक्षा होण्याची त्याव
 कप्रस्थाप्रमाणे वाटपाहात पदत्या खचितात बसले होते
 परंतु शेवटी निराश होऊन गेले. सुमारे निमे पसंद झाले
 व निमे नापसंद झाले. कोळशेतचे साडीत सुमारे द
 हा दिना सांमगे एक तर बुडोळी त्यागुजे सुमारे पांचसा
 हा नवु ये सुडून गेली. बंपका बाण्याना चार हजार रु
 पयांचा माल होता तोही बुडाला. ह्या निगेमी मा
 व पाऊस निगेमानें पडत आहे. फार रोमी संघात
 वीं कल्याण फडून गण्यास आगगाडी थेंव असतां
 टेंव परशिलाने डोंगरानजीक उठवली परंतु काही

नारा शाला नाही. अशी आज बातमी उठली आहे. -
 नवाजी गोविंद फुडीकर यांचे खान देश जिल्ह्यांत एं
 श्री रुपयांचे कामले दारिने जाण्यापर नेमिले आहेत व
 ते इफडून उयां सांगा व एथील कोजदार यांसाठी का
 नदेश जिल्ह्यांत मजले दारीची जागा मिळासी आहे.
 पत्रवेळ येथील ज्यारिट पोलीस सात. त्याच्यांत गंगा
 सुडें त्यांच्या जाण्यापर लष्णार्जापंत पैरोपायन यांनी शि
 फारस केळी आहे आणि बातमी आहे.

प्रेटब्रीटण - येथें दरवर्षीस कोळशाच्या रक्का
 विथयी जीबदती किती होता धालुकी आहे त्याचा ए
 फसातचा कोळशांचा आकार हे दून आहेत.

बेलजी अम.	३१५०००००
फॉन्स	४९६००००
यूनेटेड स्टेट.	४४०००००
नसीथा.	३५०००००
आस्वीथा.	३००००००

यांचे उत्पन्न साल गुदस्त साली ९५००००००,
 साडे नऊ कोटी रुपयांचे आकारले आहे. थाणखीचे
 लजीअम, फॉन्स, यूनेटेड स्टेट, या प्रत्येक ठिकाणी पना
 स लक्ष रुपयांचे उत्पन्न होतें.

बं. ग्या.

अपघात - रेल्वे मज्जातून कनिंदधें येत
 असतां सदरहू आग गाडीवरील देवर अग्नी रथाचा
 योर्न त्यान पांचे सुलीने तारीख २० जुलई रोजी सर
 रडु ठिकाणायरून आगगाडी सुमारे पांच वी घडून
 रवाची आगला. तेंदा पंकेचे रडु काळिल उगार करत
 पायका व सुडुंता हाऊन गेला. व लंडीला सांग
 जाण्यात दारी राहू इजा जाहाली आहे. त्यापिन
 धी कनिंदधें जीबतात त्यावरून पाहतां यगास दु
 रव होतें. सापंचा या पायस्ताळ्यांत किती रडु होतें.

रेलवेच्या घोट सन्देशांसाठी, साडे चोखे, तोडून भर करून टांग पसरले आणि त्यावर रेली घातल्या त्यांतील माती मरून जाऊन ठिक ठिकाणी रेली खचतात, यामुळे उतारही लोकांचे जीवास सुरक्षित जाऊन पोहचण्याच्या दृष्टीच्या बरेच बरे वर्तमाने येतात त्यामुळे भरवसा नाही. असे आपण समजले पाहिजे. अशांत यांत चूक अमुकच काणागा रांची येथेचही ठराव साळा नाही परंतु एकंदरीत पाहतां हा दोष रेलवे कंपनीचा आहे. पाहा त्या सदरील आम्हीच्या समयी लोकांचे जीव किती भयंकर अवस्थेत असतील याचा अजमास त्या आग गाडीतील बसणारे यांस अनुभविक आहे, याविषयी सरकारने सदरहू कंपनीचे अमलदारांस येथेच यां सक्त ताकीद करून रस्त्याची तपासणी करवावी. अशी आमची त्यास विनंती आहे. व ही सूचना हे गईची आहे असे समजून ये. त्वरितच याविषयी बंधोबस्त जाल पाहिजे.

आम्हांस बंधे ग्याशी ठाथरे असें कळत आहे कीं, गोरखपूरच्या तुरंगोत नगरचा राजा (नगर पारकरचा) आणि सबतासीनाराज या दोघां राजानीं आपल्या हातानीं आत्महत्या करून घेतली. — या राजानीं असें आपल्या आत्महत्या करण्याचें कारण सदरहू पयांत लिहिलें नाही.

तारीख १३ जुलईस राणीगड येथे हापण्याचे मरे घाणे एका मुसलमानास मारिल्या बद्दत मोकदम्याची चौकशी होऊन

त्यानवर अपाधाची शाबिदी होऊन त्यास बान्हू शयेथे पाशी दिले असें जवळ वर आघातें समजलें आहे.

आम्हांस असें समजलें आहे कीं, दक्षिणपूर येथे कोर्टमारशल भरून त्यांत १३ जण मोर लोकांनीं किंसादी केल्याबद्दलची चौकशी होणार आहे.

मुंबई खात्यातील ४६, ५१ आणि ९२ यांती व पलटणी राणीच्या मुंबई खात्यांतून बंगालच्या त्यांत भरल्या आहेत.

दक्षिणेतील हिजोळी येथे ले. स्टीबटी यांस एक शिकारी हत्तीची जहरी आहे असें अबद्दत वतांन लिहिलें आहे.

सर मोशा येसी साहेब तारायचा वरील सुरवातीची तारायचाने मसिद्र करण्यास अशी जाणी घडविळी आहे कीं, तारीख २६ जुलईस रोजी रंगे लोरच्या रस्त्यावरील तारायचाचे खांब आणि तापार वादळ सुद्येन साडेपडून त्याचे कितीएक मेल पंधरुन खांब खाती पडले यामुळे तारायचा बंधे सालें होते, व त्यासमयी पधन्याचाही चषपि भर जाहला यामुळे कितीएक ठिकाणचे खांब वाडून ज्वर उभे नाश झाला परंतु त्याची दागदोजी तारजोडण्याची चालली आहे.

आम्हांस असें समजलें आहे कीं थोडे दिवस गेले आळमानाने आगबोटीचा नाश झाला त्यांघोळ उतार करून का रच दुखावले गेले आहेत व नेहमी तीज येथे राहिले आहे तब दुसरे लोकांनीं याची जाण घेतली कोणी पुरवेचे तारायचाचा ताराकस्त यकिलास घेतल्या कारणाने दारवे जिवाची मोठी फकीर पडली आहे.

मेकसी को रूपून उत्तर अमेरिकेंत एक आखा आहे ह्यांत ह्या जाहजे उरून त्यावर नेहेनीं दोन्ही भागां तो फाटोत जोच्या रूपून अमेरिका सरकारनें उराव केल्या विषयींची आणि या आंगटन राहस्येन पोष्ट हकीसानीं खोटी टिकिदें १५,००००० पंचवीस लक्ष रुपयांचें किंमतींची खोटी टिकिदें खालवि ह्याने ह्यां समजण्यांत आलें पाहें केवळ हा आधार असे टेलिग्राफ आधारेन पळवता आहे.

जान हिन्सन्स याच्या तारखे पर्यंत मुंबई टाऊन पंचायत १९०७ देव आणि ८४ शेकडे इतका पाऊस पडला

फ्रान्सच्या गवर्नर जनरल लार्ड क्याटिंग साहेब बाहादूर यांस कमीज्ञानी लोकांनीं आसाणी केला होता कीं, पंजाबांतील लुरुंगांन आसा उपदेश करण्याची परवानगी सरकारांतून मिळारूं परंतु लार्ड साहेब यांणी विचार करून आसा डुकूम दिल्हा कीं तुमचा अर्ज नामंजूर आहे.

मधुसूदनगड शिंदोरा विओरा आणि विरसी या ठिकाणच्या आसपासच्या जंगलांत बंडवाल्यांच्या ज्या दोब्या असून फिरत आहेत त्या पैकीं पुरुभयें विलासती व रोहिलें मिळून एकंदर सुमारे पांचशे लोकांच्या एका टोळीची बीटसन याणें उभारलेल्या घोडे खोर पळटणी पैकीं पहिल्या पळटणी पैकीं च्या कांहीं लोकांबरोबर तां महिन्दाच्या १४ व्या तारखेस एक लडाई झाल्याची घातमी गेल्या शुक्रवारच्या टेलिग्राफ पत्रावरून सम

जणांत येत आहे. हे बंडवाले राव साहेबाचा एक कारभारी रामराव आणि फिरोजशाहा यांचा एक रिसालदार मालुखखान या दोघांच्या मुख्यत्वाखालीं शिंदोराच्या शेजारीं बळ देऊन राहिले होते इतक्यांत इंग्रेजांचे लोक त्या गावां नजीक जाउन पोहचले. तेहां इंग्रेजांच्या लोकांही गांवफ्यांस विचारिलें असतां त्यांणी आपल्या गांवच्या आसपास कोणी बंडवाले नाहींत. असें सांगितलें परंतु मग एक दफेदार कांहीं लोकां सहवर्तमान गावांत फिरत असतां त्यांणी गावांमध्ये साहा आतामी बंडवाले, आपल्या सोबत्यासाठीं जेवण, तयार करताना पाहिलें तेहां त्या साहा आतामी पैकीं तिघे जणांस त्या दफेदारानें पकडलें त्यांणी आपल्या सोबत्यांची छावणीची जागा इंग्रेजांस दाखवून दिली तेहां लागलेच इंग्रेजांच्या लोकांही आपल्या नीत दोब्या करून बंडवाल्यांवर हल्ला केला या दोब्या पैकीं पहिली दोळी जेव्हां आंगावर चालून गेली तेहां पंडवाले पळून नजातां बरेचंगळे उडले. परंतु इंग्रेजांच्या आणखी दोन दोब्या दोन बाजूनी आपणावर येत आहेत असें पाहतांच सत्ती फाटाफूट होउन पळू लागले तेमु आरे शीड कोसपर्यंत त्यांनी पादलाग केली. या दुसरी ११ हिल्लेने बंडवाले लढत होते त्या ठिकाणीच पत्तीस मुई पडलेले होते. आणि ती अकरा आतामी बंडवाले फेद पकडले यालडाईत इंग्रेजांचे फक्त दोन असामी मात्र जखमी झाले.

करवीच्या तुरंगात ४ व्या बंगाली राज्या पादरब पळटणीचे १००६ लोक बंडाच्या युद्धा बरूम केदी आहेत त्यांस सोडून यावे व त्यांणी आपल्या पळटणीत जाऊन राहिल्याने म्हणून नामदार लार्ड क्यानिंग सहिब गवर्नर जनरल यांणी डुकूम फरमाविला आहे

ज्ञानप्रकाश

वर्ष ११ पत्र ३२

शहर पुणे

पुणे—सोमवार ता० ८ अगष्ट सन् १९५० ई.

पत्राची किंमत रूपये.

१॥ आगाऊ दिल्यास - १० दर साल रूपये.

वेसूल

राव बाह दूर बाळरुणहरी	-----१०
दिपुटी कले कदर खानदेश	-----१०
रा० रा० नारायण बल्लुळ कशीकर	-----
पें माष खातीतील	----- १०
रा० रा० भाऊ पदजी	----- १॥
अजन कणाराव सहाशिव सुनसफ१०

ज्ञानप्रकाश.

विलायत— एथील आकता ०११ जुलै पर्यंत एथें ता० ४ रोजीं येऊन दाखल झाली, त्यांतील वर्तमानें.

इटली देशातील लडाई तूर्त महकूब झाली आहे. फ्रान्सचा बादशाहा याणीं तूर्त हत्यारे रवाली ठेविली आहेत. हे रोचे बादशाहा ता० ११ जुलैस भेटण्यास होते, लुई नेपोलियन फरासिसाचा बादशाहा पारिसनामें राजधानीस जाण्याच्या चेतांत आहे, हिंदुस्थानातील जमाबंदी प्रकरणीं हिरोबल वकरच पार्लमेंट सभेंत नमूद होणार आहेत. एबेले सादेव हिंदुस्थानातील संकराची व्यवस्था कशी करावी या गोबवर पार्लमेंट झाली आहे, त्या विषयीं होस आफ कानून मंडळी पार्लमेंट सभेपेयीं गृह मंत्र्य मंडळी कडेस वाद चिवाद् सान्धविणार आहेत,-- विलायतेच्या राणी सरकारस लोकांनी मान पत्र दिले होते, त्याचा जबाब आपल्या

राणी सरकारां कडून मिळाला त्यांत असें लिहिले आहे कीं, हिंदुस्थानचें राज्य कपाटणीनें उद्धरण्यानें बाल विलेय हिजे आणि हिरोबल विलेयसिं विलेयसिं धर्मोवर पूर्णपणे आहे.

फ्रेंचाचे प्रधानानें एक बटु मंत्रिंला आहे, त्यांत जर्मन सरकारानें फ्रेंचाचे शाहासी युद्धाचे कामांत नुकण्या विषयें विलायत सरकारानें मेहेनत केली म्हणून फार स्तुती केली आहे, लार्ड हिंडेव्ह ह्यु आर्च पोर्ड साहेब याणीं विलायतेचे राज्याचे बंदोबस्ता करितां अधिक सेना वगैरे वाढवावी, या सर्वां पार्लमेंट सभेस सक्तीनें अर्ज केला आहे, त्याचा मंतवबा फ्रान्स करितां उघड ही दिखून येतो. फ्रेंच नवीन लोकांची फौज ठेविण्यास मनास येणारे, आणि तेथील लोकांस क्षत्रिय विधास ठेविलेले लोकांस फौजेत भरण्याची मनाई होती आहे.

स्वीडन देशाचा राजा मरण पावला-- तितीली बेटांत राज्य कारस्थानाचें युक्त रूढ चाललें होतें, तें उघड होऊन त्यांतील किती फकोस भरले आहेत-- आस्त्रियाचे बादशाहानें जर्मन सरकारस असें सूचविलें आहे कीं, तेथील फौज चांगली तबंद ठेवावी आणि युशियाचा राजा पुन अधिकारी नेमावा.

फ्रेंचाची जाहाजे देहीनी करण्या करण्या करितां फिरत आहेत-- फरासिस सरकारचें सैन्य आपल्या राज्याच्या पूर्वे कडील हदीवर हेन नदीवर दोन लक्षाव पावेगों ठेवणार आहेत - फ्रान्संत आस्त्रियाचे १००००० दहा हजार लोक केंडी कस्तुन ठेविले आहेत. नेपलसथील फौजेत रंगमाजला आहे.

आम्हांस लिहिण्यास संतोष झाला आहे की, पुणे हवे लीचे माजी मामलेदार अजम बंधू बंत राव राकेंड से थोस वरील अधिकाऱ्यानी निरख याद विण्यात गफलत केली आहे, सरकारच्या नजरेंस आणून त्यांनी फार नुस्सा मी झाली, विषयीं मेरा न्याय झाला. या बाबत बहुत प्रकारे सरकारच्या नजरेंस आल्या वरून प्रतिवादीस पूर्वी नुकसानी करीतर्फे फेसल केला असे नामदार सरदारच्या नजरेंस येऊन त्याणीं अवलचा हुकूमनामा तपासणीत घेऊन प्रतिवादीच्या वतीने फेसल करून रेविन्यु कमिशनर साहेबांक देस हुकूम केला तो त्याणें सरकारच्या आशे प्रमाणें अमलात आणिला शेवटी त्यांस रवाना देवा जिल्ह्यातील नशिराबाद तालुक्याचे सेकंड प्रासचे मामलेदार नेमीले

सरजम सेट जिजी भाई बारोनेट मंडळीनी एक त्या कीर्तिमान पुरुषाचे स्मरण राहवे म्हणून विद्यायते हून संगम बरी पाषाणाचा हुबे हुबे पुतळा करून अणविला तो मुंबईस येऊन बरेच दिवस झाले तो गेल्या महिन्याच्या पहिले तारखेस सरकार सदजी जमसेटजी मिस्तर रस्तुमजी मिस्तर सोराबाजी मिस्तर फ्रेयर मिस्तर जगनाथ संकरसेट मिस्तर विनायकराव जगनाथ आदिकरून पारशी आणि साहेब लोकांनी त्या दिवशी जाऊन बारोनेट पारशी गृहस्थांचा पुढळा त्यांचे कुटुंबातील माणसास नोर उघडून दाखविला. नेमिवात तसबिरी काढण्याची चाल बहुत वर्षा पासून आहे, परंतु पुतळा करण्याची भवती तीहली फार झाली आहे.

पुणे— सुनसी पळ कमिटी ता० २३ फिन हून भरली होती त्यांत मेहेरबान इन्विरा रिदी साहेब ही आले होते. त्यांत किती एक प्रकरणे निघाली त्यातील काहीं लिहितो.

एथील सडके वर लोक माउचारा मेरजाणा गुतबितात. त्या वरच्या आण्या पासून पांच रुपये पर्यंत जाग्याच्या अकाराने दररोज फी बसवावी लोकांजर सडके वरून मेल करतील तर त्यांस दड करण्याचा अधिकार कमिटीदारास असावा. मा

मोन्या मुंदरा स्वळ कमिटीने फारस खर नजबीज के ली पाहिजे.

मिस्तर गुडाळ साहेब यांस दरमाहा ५० रुपये पगार कमिटी कडून मिळनी तो पुढें ७० रुपये करण्या विषयीं कमिटीने कबूल करून सरकारास शिफार करण्याचे ठरविले.

या प्रमाणें सदरहू कमिटीत विषय निघाले होते असे आमच्या वारीक वातमी वरून समजले आहे.

रेलवे— ता० ६ रोजी लोणवच्याचे नजीक रेलवेच्या रस्त्याचे पुका नाक्या वरील कुशा नावाचा शिपाई नियमा प्रमाणें निशाण धरून उभाराहिला होता त्यास नाफेची गाडी लावून कपाळ मोक्ष होऊन तो यम सदना प्रतपोचल

सिहोर एथून ता० २२ जुलईची रवबरा जाली आहे, की, आदील मंडमंदखान याचे दगा खालील बाजू बाव्या वरावर सिकंदराच्या नेमनेच्या फौजेने हल्ला करून २१ लोक मारले त्यांत त्यांचेही पुकळ लोक घायाळ झाले. परंतु सिकंदराचे फौजेने शत्रूचे सहा लोक फेदी करून शिहोरीस आले आहेत. अ० ३०

नेमणुका— अजम बबवंतराव रावजी पेंड
से सोलापूर जिल्ह्यातील यर्ज ह्या सातील मादगा
चे मामलेदार यांची पायरी वाढवून त्यांस खान
देश जिल्ह्यातील नशिराबाद एथील दुसऱ्या
तीचे मामलेदारीवर नेमीले—

अजम गोकुलदास अमृताराम यांस त्यां
च्या फेरवज्य खेड्यासच मुकरर अध्या प्रतीचे
मामलेदार नेमीले—

ता. २३ मे रोजी करनल ली मांडजे कब हे
बिलायतेस गेल्या पासून त्या कामावर कस ए
थं पोलिसांकाल यजंद ब्रीवेट करनल त्रिबेली
थन मुकरर नेमीले आहेत.

पैमाप खात्या पैकी गुरयेतील सब असिस्ट
ण सुप्रीम टेडेण्ट मिस्तर जारडन मी. होरमजी बा
पूजी बिकाजी यांस पहिल्यास महिना दुसऱ्यास
४० दिवसांची रजा मिळाली आहे—

खाली लिहिलेल्या साहेब लोकांनीं डी पार्ट
मेंटच्या परीक्षा दिल्या. त्यांचा तपशील

फस्ट

मि. सीडबल्यूबेल—मि. मिडल्टन—मि. जी बा
डिंगटन—मि. एच स्के

सेकंड.

मि. एच ईजेकब—मि. डबल्यू रामसे—मि. ए
एल् सेन्स—मि. सी. वी. ग्रिट चर्ड.

मि. म्यां देल अमराबादचे असिस्टण सुप्रीम
टेडेण्ट पोलिस याणीं युजराथी भाषेत परीक्षा दिली
सरसोराबे करनल याह्याम पुणे शांताचे यां
णी नपकरी मोडल्यामुळे खाली लिहिलेल्या
नेमणुका दिल्या आहेत.

राजपुत्र उल विनसन यांस पुणे शांताचा
जानीवर देमून काम मुंबईस डा क यार्डचे चाल
वारी:

आमच्या जेकण्यात आले आहे कीं, नगरास
ई इन्फिस्तन साहेब यांची खाती हा सर्व महिना
भर राहणार आहे.

पुणे— एथील कुजूर मेहेरबाग दिपुटी माजिस्त्र
र याणीं केंदी ज्यान मरिम याणे मुलाच्या गळ्यात
हासळी चोरली सबब त्यांस ६ महिने सक्त
सजुरी सहा शिखादिली सदर हकेंदी पूर्वी अप
राधात येऊन शिखा मिळाले लाहोता. केंदी कुनी
लाल याणे पंटरपुरचे यात्रेतील एका दुजराथी
यांचा कसा तो विहिरीस लानास जाते २३ री
कोनाड्यात ठेविलेला कसा ५० रुपया रानेता जो
रला त्या अपराधा बद्दल १ वर्ष सक्त सजुरी दि
सा दिली यांस नागे एयेच शिक्षा मिळाली
राधा वरून मिळाली होती.

खान साहेब फासजी रोड एथील फौजदार
हे रजेवरून परत येऊन हाणी आपल्या कामा
चा चार्ज ता. २ मिनाहस दिपुटी फौजदार स
यद गुलाम आली याज पासून चार्ज घेतला
या दिपुटी फौजदार याणी खान साहेबाचे मागे
शहर पुण्याचे कामाची चांगले प्रकारे बरे
स्त ठेविला.

मेहरबाग बेदिंगटन साहेब मुंबई पोली
डेन्सीचे पोलिस कमिशनर याणी खान साहेब
फाजी नसूर वानजी फौजदार पुणे यांस मेहेरबा
न होऊन एक साहाबरी कंदरा बूक बरी दि
ली याचे कारण बडुत करून आसावे कीं या खान
साहेब फौजदार याणी आपले काम पूर्वी च्याचे स
मयी मोठ्या कामांने आणि फौजदारीने केले अशी
आसाहेबांची खात्री झाल्यावरून हे रमर राहण्या
सारखा रकारात खान साहेब प्रसा किताब देऊन
सतः काम दिले हे ऐकून आम्हांस खुशी झाली आहे.

करवीर— हिंदुस्थानांतील बंडाचा मोड होवून शांतता झाली व या प्रसंगी ब्रिटीश सरकारास परमेश्वराने यश दिले म्हणून ईश्वराची प्रार्थना करून त्याचे आभार मानावे, ये विषयी हिंदुस्थान सरकारने जाहिरनामा त्याच्या अन्वयेने त्या गुरुवारी ता. २८ जुलई रोजी श्रीमन्महाराज छत्रपती साहेब यांणी आपले सर्व सरदार मानकरी व सरकारी कामदार वगळे लोक यास आमंत्रणे पाठवून वाउयाम घराबेरी केली होती, तिचा उद्देश की, ब्रिटीश ताब्यावर आलेले विद्ध निवाकणे होवून राज्यामध्ये शांतता झाली म्हणून ईश्वराचे आभार मानून त्याची स्तुती करण्यासाठी आजचा दिवस जे मंगळ आहे, तर लार्ड क्यानिंग साहेब यांचे वस अनुसरून ब्रिटीश सरकार आभार माने की म दोस्त त्यास या प्रसंगी यश आले म्हणून आपण ही प्रार्थना परमेश्वराने आभार मानून स्तुती करावी हे आपले कर्तव्य कर्म आहे. सभेमध्ये एक स्तुती पत्र वाचिले.

कचेरी वर खास्त होवून कामदार मंडळीही श्री महालक्ष्मीचे देवळांत कीर्तन करविले.

या प्रसंगी एक गोष्ट लिहिणे आवश्यक वादते की, सन १८५७ सालचे बंडासारखे अरिष्ट परिहरून करण्यास एक ब्रिटीश सरकारच शक्ति मानू शकते इतर राजास अशा विघ्नाने पारपु उणे शाय दुर्लभ होते, पाहा की, कोणतेही राजांची शक्ति विघ्नाने म्हटले म्हणजे त्याच्या फौजेवर असणारे त्यास देव व शक्त तीच फौजजरक हांजित त्याच्या विरुद्ध उभे होऊन त्या राजाचा परिणाम कसा होईल, हे उघड दिसनां आहे, परंतु तसाही प्रसंग जरी इंग्लिशाचा सुद्ध

न कोही काल पर्वत त्यास इजा भोगावी लागली खरी तथापि त्यांच्या राज्यास तिकू मान तरी भक्ता बसलाकी काय? त्याचे कारण त्यांची अद्वैत श्रद्धा, त्यांचे औदार्य त्यांचा दयाभूषण, त्यांची नेकी, त्यांचे शौर्य, त्यांचे बळ व त्यांचा पराक्रम होय तर असा सर्व गुणी संपन्न राजा कोणास नकोसा वाटेत कीं काय? तसा त या ब्रिटीश सरकारास निरंतर यश येवून त्याची सही दिन आबाहांनी व हवी म्हणून एतद्दृशीय लोकांनी सर्व शक्तिमान परमं दयाळू जो ईश्वर त्याची प्रकाशने मत्स्या दिवशीच नाहीं परंतु नित्य रोज अति प्रेमाने प्रार्थना करावी म्हणजे तीच त्यास कल्याण दायक होईल.

अवंसरी— ता. २९ जुलई रोजी राणी सरकारास जय झाल्या बद्दल उंधील शहर लुधारणुकीचे कमिडीदार आपाजी सखाराम पाठक याणी रात्रौ सभा करून त्यांत कीर्तन करविले अनुसंधान यथायोग्य लाविले होते तेणें करून बहुतास आनंद झाला मशार निव्हे पाठक हे अशा कामांस लक्ष देतात. हे पाहून मीच कायपण सर्वांनी त्यांचे आभार मानावे.

रा. रा. रामचंद्रपंत आपटे मामले दास्याणी कचेरीस सुटी देऊन त्या दिवशी शाळेकडील सभा झाली. त्याची तजवीज ठेवली या वरून आपले सरकारास यश येण्या विषयी सर्वांचा ईश्वराकडे लक्ष आहे असे सिद्ध होणे पृथे मंडकीचा वागा चालला आहे लोकांनी देवाची आराधना करण्यास ब्राम्हण द्वारा अर्चन चालविले आहे.

एथें वटा द्याचे पीक फार होत असते तुला च १५ गाड्या भरून व्यापान्यानी मद्रस पाठव

देलियाफ पत्रांत एक सेत्रल इंडीयातून ता
 १२ जुलैचे पत्र आले आहे त्यांत असे आहे की, ले
 फटनेट रूमच्या लडाऊ फौजेची एक लहानशी
 लडाई बंडवाल्या बराबर झाली. त्यांत बंडवाल्या
 फडील सरफराज खान व दुसरे ५० लोक मारले
 गेले, व हे लोक बंगाली कवायती शिपाया पेकी
 होते आणि त्यांची अशी वाढ झाली म्हणून स
 तरील लेफटनेट साहेब यांस विस्मय वाटला
 कारण त्याचे घोडे तडू वगैरे सामान सर्व हस्त
 न झाले. या छोट्या शाच लडाईत पण बंडवा
 लो हे नेहेमी पेक्षां खूप लढले तरी सरकारा क
 ळील नाश म्हटला म्हणजे दुसरे एक मात्र मारला
 गेला ही लडाई मोह मदगड बासोदच्या जंगलात
 त तारीख २९ जून रोजी झाली. ही लडाई या
 गीलीने बंडवाल्या बराबर तिसऱ्याने केली. घोडे दि
 सामाने याच शिपायांनी बंडवाल्यांचा नाश केला
 होता. या लडाईत लेफटनेट रूम साहेब त्याने
 मा वेळी आणि दुसऱ्या वेळी सरकारची खूप कामे
 मी बजाविली म्हणून त्यांस सरखु रोज साहेब या
 गीं ग्वाल्हेर मुकामी शाबास की दिली आहे.

आमच्या सरकारने रस्त्यावरून जरी इतका
 बंदोबस्त केविला आहे तरी बंगाल खात्यांत अजून
 त एक चाल्यास मारून डाकेची लढकेली अ
 शीकरीं भाने घेतात. बुधनेच सागरचे पत्र ता ०२०
 जुलैचे आलेले बंबे ग्याजिटांत नमूद झाले आहे,
 त्यांत असे आहे की, नेहेमी डाका लुटल्या जाता
 त. सर्व हिंदुस्थानांत झाले झाल्या विषयी आप
 ण बुद्धेल खंडातील आणि सेत्रल इंडिया या खे
 ळितांतून आपण मानिले पाहिजे. यागें सरकारस
 ळात कळविले आहे की, बुद्धेल खंड, रेवा, सागर
 यागें तांबे आसपासचे प्रांतातील बंडवाले ना

हिसे करून टाकण्यास करनल दरनर यांसा
 सरकाराने नेहून त्याचे डुकमतीत सर्व अंम
 ल शरानी बांधून आतां न्ही तरी डुकम हेऊन
 बंदोबस्त सांगून करून कावा नाहीतर हिंदुस्थ
 नांत बंडवाल्यास राहाण्या करिनां आतां महील
 म्हणजे आश्रय राहील आणि आतां गोस
 चे मागेच वर्षाचे वर्षे गुराची लागलील.

श्रीमंत भाऊ साहेब तांबे माजी गायकवाड
 सरकारचे दिवाण हे मथुरेस मरण पावले अ
 विषयी मागे लिहिले आहे.

त्यांस द्वितीय समंधाने कुटुंब आहे त्या बाई
 नी आपल्याकडून एथील लोकांकडेस आपल्या
 पतीची होरत काय आहे हे समजून घ्यावतां व
 राच यत्न केली परंतु त्याची सिधी झाली नाहीं.
 कारण पतीनी एकरखिली और न घरात वेऊ
 न गेले तेव्हां तिच्या जवळचा माऊ होता तो आ
 हे व यां बाई किती एक दिवस एकत्र होराय पर
 तु सबती भाव चालणे दुर्घट आहे, शेवटी ज
 जो कफावती होऊन लग्नाची बांधणी निराशी
 राहिली आतां त्या बाईचा पती निवर्तलां तेव्हां
 होलतीचा शोध करिण्या करितां आपल्या व
 तिने आपल्या बापास तेवीच्या जागी पाववि
 ले परंतु अद्याप पर्वतत्याना थांगवलागत ना
 हीं कारण अंगवत्यास काळिसाच दखी तेव्हां
 ते काळे झाले ते गोरे कसे होईल परंतु आतां
 शेजार धर्मा प्रमाणें पाहिले तर काळारंग अ
 गवत्यास लागला किंवा अंगवत्यास काळ्यास
 लागले हा वाद करून गेल्यास धूर अगोदर किं
 वा अग्नी या वादा प्रमाणें आहे परंतु इतके ख
 रेकीं, वाशत काय निषपंन होईल हे सांगणे मु
 ळील आहे परंतु तें त्याचे तोंड काळे अशी एक

पुरातन म्हणण्याची चाल आहे, याजवर नजर अंगवस्त्राचे रोजाऱ्यांची पूर्णणे गेल्यास तेंय मि टेलक नहीवद दिवाणी कोर्टां दिवाणेंच आंवाची संधी वेईल. सबब आम्ही पुढें दिवाणी मुचन्या के ली आह.

आम्ही असें ऐक तो की, आलीकडेस तुरंगा तीरा के ईश्वर पूर्वी प्रमाणेंच जउज्याची हुकमन आहे, असे सरकारनें लिहून सर्व जउज्यास के- उविडे आहे, याचे कारण इतकेच असावे की, जेहेनान बेदिंगवन साहेब पोलिस कमिशनर आण इन्स्पेक्टर तुरंगा वारील आहेत. परंतु ते केरीची सर्व व्यवस्था आलीकडेस पाहिल होते त्याणीं संपूर्ण काम पाहण्याचे कमीकेले असावे असे दिसते.

जूनच्या २-या तारखेस एझेरूम ग्रथे धरणी जंप हागा जो १५ सेकंदा पर्यंत होता. परंतु तित- स्माच अद १९०० मनुष्ये मरणा पावली. केव दा नाशाला दर सेकंदात म्हणजे दर निमिषांत १०० मनुष्यांचा फडशा! आयुष्य किती अशाश्वत आहे!

अग्ग्यांची सुधारणूक— तोज्यांच्या बंडु की होत्या तेदां सोडण्याविषयीं पुकळ अंउचणी होत्या. पुढें चकमकीच्या बंडुकी विलायतेत नि- षाल्या तेदां त्या अंउचणी काही कमी झाल्या; व तोज्यांच्या बंडुकी बंडुन कस्तूर रसाल्यांनंतर तांदांच्या फकल्यांच्या बंडुकी निषाल्यावर च- रुमकीच्या नाजी पडल्या पुढें दोन दोन चार चार आणि साह साहा नळ्यांच्या पिस्तोली निषा- ल्या तेदां थोड्या वेळीत पुकळ वार करण्याची

आणि शत्रूंचे बहुतेक लोक मारण्याची अपि- क्तलभता झाली. मग रोकल नामें बंडुक शान- तिची गोळीखारके सारिखी लांबीची असून त्या बंडुकीच्या गोळी बून तिपट चोपट दूर जा- रच्याच योगानें सन १८५७ साली उत्तर हिंदु- नांत बंडवाल्यांचे सहस्रावधि लोक इंग्रेजांनी- स्तून बंडाचा मोडकेला. असा, आतां आम्हीकडे अ- मेरिकेत एक नवीन तऱ्हेची बंडूक निषाली आ- हे, तिजपुढें तर या सर्ग बंडुकी कांहींच नाहीत. ती बंडुक व तिच्या कांहींगोळ्या विशांत वेविल म्हणजे दाखूचे शिंगडे तांच्याच पाटाके वगैरे कां- हीं च नलगे कारण की, तिची गोळी अशी चमत्- रिक आहे, कीं एका बाराची दाखू व पाटाका ति- च्या आंतच असतो आणखी एका मिनुटांत या बंडुकीचे तीस बार होतात, म्हणजे दोन से- रांत म्हणजे ६६ पयांत एक बार होतो. किती ही- रा! आतां विलायतेत तोफांचीहि कांहीं सी- शीच सुधारणूक झाली आहे. आणि पुढें कि- ती हीईल.

मेहेरबान हावर्ड साहेब विद्याभ्यासा व- रील उारेक टर्से याणीं पुनां कासेज्जातील अ- नीयर स्काळर शीप व फ्रीस्टुडे टसर आजा- गा दिल्या त्या.

जुनीयरस्कारस— एशवंतराव अंबाजी- बासुदेव नीळकंठ— रुष्णाजी एशवंत— जग- भिवराव— विष्णुसदाशिव— यंबक नारायण व- मन— रामादातार—

फ्रीस्टुडे टस्— विनायक विनायकी— कामन- गणेश— नारायण महादेव— काशीनाथ दिनकर- सीनीयरस्काळर शीप— प्रतपहिली— विना- बाळ रुष्णा बाबाजी लक्ष्मण— बळवंतराव वि-

भिकाजी -- बळवंतराव सिताराम दामोदर जगं
नाथ -- गणेश नारायण -- प्रतदुसरी -- भिकाजी
रामचंद्र । अंबक सरमजामे -- रमकांत भिवडे --
नागयण रुख -- सदाशिवगोरे -- गोपाळ विम-
णाजी.

सदरह प्रमाणें नेमणुका झाल्या त्या सर-
कारी ग्याझिटा वरून प्रसिद्ध केल्या आहेत.

कोणी लिहून पाठविलेला मजकूर -- आ-
पणास हा मजकूर पाठविला आहे हा प्रसिद्ध करा
वा अशी माझी आपणास विनंती आहे.

कोणी ही वरिष्ठ अधिकारी साहेब लोकांस
नेटिव भेटावयांस गेला असता त्याचे जवळ
नेटिव अंमलदार म्हणजे चपराशी पासून तो
जमादार पावेतो हजर असता तो कागावर
घालून त्याची आणि साहेबाचा संलाम झाला आ-
णि चार गोष्टी लोकांनेटी व परत झाला म्हणजे
सदरह शिपाई त्यांचे मागे मागव घेतात असे
म्हटल्यास चिंता नाही तो कोडे उतरला याचा तपा-
स करित त्यांस गादून बोलण्यास आरंभ करि-
तात. राव साहेब आज साहेब फार पुःशांत होते. अ-
गर अजंमउम साहेब सांजी अंगर साहेबांची तसे
त दुरुस्ती नवती नत्रापि आपली चिरी दिल्ली अ-
गर आपण आल्याची चरही साहेबांचे कागावर
घातले इत्यादि गप्पा मारून सुतीना आरंभ क-
रितात आणि चिरीमिरी मागतात. व त्यांस सम-
जून समितले की, साहेबांचे फक्त मुलाकती त्या
नरव भाभीं आले होते. आमचे काम वगैरे कां-
ही नवते नत्रापि त्यांची वेव फोड राहत नाही. आ-
णि चपराशी इतका त्रास देतात की, नकाल मा-
ज्याने साहेब याजकडे जाऊन यावे असे
जातने. व यांचे त्रास रातव कधी कधी आपले

विहाड भिळते व भलते वरिकाणी आहे म्हणू-
न त्यांसाखरे सांगणे प्राप्त घेतें. अंगर चरी असू-
न तांहीं म्हणून सांगवे लागते.

महू -- ता० २६ जुलै नामदार गवरनरज
नरल याणी कंपनीच्या नव करीतील गोरे लो-
कांनी पाहिजे असल्यास बडतफी घ्यावी म्ह-
णून जरी जाहीरनामा प्रगट केला तरी जी
गोरे लोक फार वर्षांचे नवकर आहेत ते नव-
करी सोडीत नाहीत कारण ते शाहाणे आहेत
ते मूर्खी प्रमाणें आपली नवकरी घालवीत नां-
हीं ते आपल्या पगाराची आणि पंमगना-
ची काळजी ठेऊन स्वस्थ आहेत.

आम्हांस असे समजले आहे की, तिसऱ्या
गोन्या पलटणीतील पुकल भले शिपायी या
णी जाहीरनाम्या बडतफी घेतली
आहे. म्हणून अशी वदंता आहे, परंतु असे
करणार नाहीत.

असे म्हणतात की, त्याचे इतर खाने देश शां-
त झाला आहे ही गोष्ट अगदी खरी आहे.

मुंबईच्या तोफखान्यातील २३ लोकांनी व
डतफी विना कारण घेतली.

मला असे समजले आहे की, पाचदळ
आणि तोफखान्या वरील पुकळ लोकांनी
बडतफी घेणार म्हणून सांगितले परंतु ते
आतां बडतफीच्या पटातील नावे काढून
टाकणार आहेत.

प्रथे पाऊस पडून देवा ^{श्री} **आहे**
आमच्या समजात आले आहे की, वैदिक
शास्त्री वगैरे यांनी तणा हा यात झाली आहे,
तशीच गोरे व हरदास यांनी झाली आहे.

हवारपोट— ना० १५ जुलै पावती जिल्हा निहायचे
अहमदनगर— पर्जन्य दृष्टी बांधिल्यात कमी जास्ती प
 णा सर्वत्र पडून पेरण्यातून शेते चांगली आहेत बरी आ
 कोले तातुच्यांतल्या जंगलांतील गाबांत व वनदिडोरी
 आणि कावन रंध्या तातुच्यांत पर्जन्य दृष्टि कमतर
 झाल्या कारणाने भात नागली यांच्या शेतांस धक्का
 पोहचला आहे या जिल्ह्यांत सर्वत्र माहाभारीचा उप
 रकजारी आहे.

भारवाड— भारवाड नवलगुंद व राणी बेदूर त्या
 तातुच्यांतली काही भाग खेरीज करून या जिल्ह्यांत
 त सर्वत्र साधारणपणे चांगला पर्जन्य पडला जेथे
 येथे पेरें झाले होते, तेथे तेथे रोपे चांगली आहेत.
 आणि नवीन पेरें जाविल्यांनी झाले आहेत, तेथे रो
 पें चांगली आली आहेत. एक नवलगुंद तातुका मा
 थ वाढता आहे. उसाची लागवड या जिल्ह्यांत सर्वत्र
 चांगली आहे. कोडी व नरगुंद शेते पेरण्याने शिवाय
 करून या जिल्ह्यांत सर्वत्र पटकी जारी आहे.

सोलापूर— करमाळे मनगोडी व मुदि विशाक यां ता
 तुच्यांत पर्जन्य चांगला पडला. बाकीच्या तातुच्यांत त
 र्या चांगला पडला नाही. लागवड चांगली झाली आहे. क
 मारें तीन घोडशांश पेरें या जिल्ह्यांत झाले आहेत मोहो
 ल व मनगोडी हे शेते तातुके खेरीज करून पटकीं सर्व
 त्र जारी आहे.

सातारा— जावळी, वाई आणि वाळवे त्या तातुच्यां
 तींल्ले घोडे गांव खेरीज करून थोडा बहुत पाऊस पडला.
 वळवांचा आऊस पडला होता, तेथे या जिल्ह्यांत जाहा
 गीर सोबीच्या मुलखांसुद्धा पेरें झाले होते, तीं रोपें चांग
 लीं आली आहेत. तरी माचळींतल्या गाबांत पर्जन्य दृ
 ष्टि झाली नाही, या मुळे भातांच्या शेतांस धक्का पोहचला.
 पंढरपुरास यात्रा भरली, या कारणाने पटकी यात्रेत उर
 ली होती इतर तातुच्यांत थोडीशी पटकी जारी आहे.
 महाबळेश्वर, व पंत प्रतिनिधी, व जयचे उकळे यांच्या मुकु

खांत मात्र या वाईचा उपद्रव नाही.
पुणे— मावळ तातुका खेरीज करून सर्वत्र जागी पर्जन्य
 पडून पेरें झाले. व कांहीं होत आहेत या जिल्ह्यांत सर्वत्र
 णी पटकीचा उपद्रव आहे, मावळ वाडा व पिंपळ गांव
 येथे गुरास रोग आले आहेत.

बेळगांव— पाठापूर, बिरी, व आपनी तातुच्यांत
 गे सिगाय बाकीच्या गांवी आहेत. जरी मरी कांहीं कांहीं ग
 अजून जारी आहे.

लखनौ हरखे करून सज्जते हीं, ने पाल्या स
 हरी वरील गांव बंडवाल्यांनीं लुका लुट करव्या ना पु
 इलाज चालविला हो ता त्यावर बरं राम पूरच्या राज
 नी फौज अडवी झाली त्यांत बंड हीं सी बंडवाल्यांनीं
 रसी झाली, त्यांत बंडाकडील एकजण शिपाई केर
 वरून आणिला आहे,

बलि राम नाराजां प्रोतांत फिरव आहे, तेथे प
 र्जन्याची मुनस्वी दृष्टी झाली, पुणे व इतर उपद्रव पट
 लीं व मोगळीं पेरें रवालीं बसलीं असा नाश आणि
 असा वारा माझ्या पाहण्यांत आला नव्हता— व नि
 राम पूर आणि तुळसीपूर कडे सं जाण्यास मार्ग
 नाही मा झाला आहे— असे म्हणतात कीं, बंगाल
 दहा हजार शिपायांनीं नेपाल यास्त राकिलें अ
 सर्व बंडवाले मिळून नेपालात १००००० लाख भरा
 क आहेत— बेगम व मंसूर खान नव्या जोटांत अ
 णि नाना साहेब हे वेष बदलून दन्याखोऱ्यांनीं ल
 त, खपत, फिरत आहेत— असे म्हणतात कीं, लाव
 बरं दोन तीन गडमा त्याणें कर कारा बराबर आण
 त हद्दावा या करितां त्या गडमास अडून वेडिल
 आहेत, असें वर्तमान आले आहे.

एथील जडज्य मन्नेश्वरच्या जाग्यावर जाऊ
 पधेनगरचे जडज्य नेणार, अवी बोलवा उरली उ
 पुणे येथे ज्ञानप्रकाश बा० कृष्णाजी भंबकर यांचे याणी ता० प्र०

ज्ञानप्रकाश

पुणे - गुरुवार ता. ०१ अगष्ट सन १८५९.

जाहिरान.

जाहिरान बाळकृष्ण नारायण जोशी यांज
 कडून गोविंद रघुनाथ धते यांस. आमचा ऐवज
 बापूजी बिन खंडोजी च हणमंतराय बिन पिअजी
 पाटील काळभर यांजकडे घेणें त्याजबद्दल रूप
 ये १४०० यांवर खटला गोविंद रघुनाथ धते यांणीं
 उरावून कागद पत्र घेतलें ते रूपये आमचे तर्फेनेंग
 गेवासाखाराम रहीस यांजला रूपये ११०० व आंहास
 रूपये ३०० या प्रमाणें घाबें असा उराव करून दस्तऐ
 पत्र लिहून दिल्ले ते रूपये गोविंद रघुनाथ धते
 याणीं दिल्ले नाहींत सबब ही तोटीस प्रगट केली आ
 हे तरी धते मजकूर याणीं आजपासून पंधरा दिव
 सांचे आंत सदाहो ऐवजाचा उखगडा करावा. न के
 त्याम दस्तऐवजाचे मितीपासून व्याज दरमाहा दर
 सदे रुपया १ एकोत्राप्रमाणें घाबें लागेल ही खबर
 जाहीर केली आहे.

बाळकृष्णनारायण जोशी

जाहिरान — पुणें शहरांतली थोरले मोतीचा
 मेल निघेल त्याचा मक्का देणें आहे त्याजबद्दल
 तारीख १५ माहे अगष्ट सन १८५९ इसवी रोज
 सोमवार बारा वाजलां पुणें शहर सुधारणुफीचे पं
 चाचे कचेरींत तेलवान कपलान क्रास साहेब
 याहादूर चेरमेत गोहोरवंद अर्ज घेतील —
 सदरहू बद्दल माहिती तारीख ११ आगष्ट सन मज
 कुरपासून सरचे कचेरींत मीरा जलपासून ते
 यांचे वाजेतो पर्यंत मिळेल. तारीख ९ माहे आग
 ष्ट सन १८५९इं

(सही) कसतान क्रीम पुणें शरी
 ल सुनि सिपुल कामेदीनील
 चारम्याने

ज्ञानप्रकाश

शहर पुणे - बलशकर एधील फेरीतून वया
 नील नात्याचा सण यथान्वित पणाने हा बदास गेला
 यासणात लोळ रात्रीचे बद्धत लोक फिरत रात वरंतु
 पोलिसाने बंदोबस्त ठेविल्यामुळे बोव्या वगैरे जाया
 नाहीं.

विलायतेकून अत्री खबर आली आहे की, कस्त
 चे ६०००० हजार फौज क्यास्तियन नामे समुद्रातून स्त्री
 वा शहरास जाण्या करिता कुच झाली आहे, अशी बा
 तमी आहे, आतां ही कस्त लोकांचा सैन्याची बोली रू
 राण शहरांत बळा कोणते कारणाने जाण आहे हे स
 मजत नाही.

पाटणा इथें काहीं बंजातील पुढारी सरकारास
 शरण आले असे टेलिग्राफा बरतून कळते.

नानासाहेब यांचे बंधु बाळासाहेब व भवानी ना
 लुकदाराव हरदत्तसिंग मजीबादचा नबाब नेपा
 ल्यांत अजारी पडले आहे, नानासाहेब असे म्हणता
 त कीं, मी सापडणार नाहीं, कदाचित सापडलां तर
 जिवंत होती रागणार नाहीं. बेग मेचा इरादा सोधल
 त्या परगण्यांत शिरण्या चा आहे, जर सदरील बा
 तमी प्रमाणें ती गेली तर सरकारास काहींते श्रम
 घ्यावे लागतील.

आगष्ट १ चाराजा काशी इथें विद्याभ्यास करण्या
 करिता सरकारानें या तरुण राजास तेथें ठेविले आहे

कलकत्तास खटपट — गवर्नर जनरल साहेबांनी बुध्या अयोध्येच्या पदच्युत नवाबास जाहीर केले आहे की, तुमचा बंदखुशम सरकारांतून जाहाला, नी फक्त राजरुपास न जायी, आणि या करितां कोणी भीड अगर वजन न घडवून घेऊन बंदखुलास केला असा बहाण्य करून त्याजसासून कोणी पैसा उपटल्यास त्याणे शुद्ध चोरी केली असें समजले पाहिजे. अशा खोल्यास पदच्युत नवाबापासून कोणी पैसा काढण्याचा इलाज करतील ते घडून येऊन ये अशा प्रकारची समजुतीची हकीकत सरकारानें प्रगट केली आहे.

नवाबाच्या पत्नीने नवल लिहिनी आहे त्या जनरल सुबई इकारख्यांतच खटपट होती, तिचा प्रवेश पुढेही बाबू आहे. असें अनुमान होऊ लागेल.

मिनिश बीडन इस्कोपर हिंदुस्तान सरकारचे सकारण फौजफडून

मजरा सी. हर्वर्ट साहेब साहेब यांस.

कलकत्ता — तारीख ११ जुलईसन १८५९ लिहिण्याचे कारण कीं गवर्नर जनरल इन्कोन्सल याजकडे रिपोर्ट आला आहे, कीं अयोध्येच्या नवाबाचे तर्फेच्या माणसांपासून कांहीं न गुध्यानीं अलीकडे पैसा उपटला आहे, आणि त्याणीं अशी भुलथाप दिली कीं त्या पदच्युत नवाबास प्रतिबंधांतून मुक्त करण्याविशीं सरकारांत सक्त भीड खर्चून मुक्तता करू यावकून त्याणीं लांच घेतले आहेत, आणखी असेंही त्या रिपोर्टांत आहे कीं फुरील पैसा नवाब साहेबांच्या मदतिनें व. ड. कुमानें त्या माणसांस पोहचले आहे, व त्या लोकांस जर करितां त्यांच्या भुलथापीच्या वचनाप्रमाणें घडून आले असतां आणखी ही द्रव्य दण्यांचे

नवाबांचे कबूल केले आहे, जर ही गोष्ट सरी असेल तर नवाब साहेबास प्रतिबंधांतून मुक्त करण्याविशींच्या ज्या ज्या बाडा शें कणारेयांचा परितो नवाब साहेबा पागेतो होण्याचा संभव होतो. आणि अन्यदारे आतांही त्या शुद्ध लबाडीच्या बाबदीत दिलेलीं वचनें जरी त्यांस पुरीं करणे वाटले आणि त्या विशीं कबूल करणे मुनासब वाटले नाही. तरी आसाहेबाचे समझ किंवा अन्यदारे या भ्रमांत खटपट चालली असावी असा नर्क होतो.

यासाठीं तुहांस कळविण्यांत येते. हा नवाब साहेबांस तुह्मी जाहीर करावे कीं आपल्यांस प्रतिबंधांतून मुक्त केले ही शुद्ध गवर्नर जनरल इन्कोन्सल यांची कृपा समजावी. आणि असें असूनही कोणी आपल्या वजनदारीच्या योगाने ही मुक्तता करविली अशी कल्पना करून त्यांस पैसा आसाहेबां कडून मिळाला, तर साफ चोरी केल्याचा गुन्हा त्यामाणसाचा समजला पाहिजे.

नवाब साहेबांस जाहीर करावे कीं, ज्या कोणती विश्वास नसतां आपली कामगिरी घेगाविली अशी उगीच बाड शेंकून दगलबाजी करतील आणि त्याच्या खटपटी मुखें तुमची मोकळीक सात्ती असें सांगून वकबिद्या करतील. त्यांस जरी आपण त्यांच्या वचनांत गुंतलों असाल, तरी आपण नी वचनें पुरी करण्याचे कांहीं एक कारण नाही. आणखी एक असें जाहीर करावे कीं, नवाब साहेबास अशा प्रकारें लुटावे हें मुनासब नाही. आणखी असें ही त्यांस सांगायें कीं गवर्नर जनरल इन्कोन्सल यांची अशी इच्छा आहे कीं, नवाब साहेबांस गैरवाका समजावून दगाबाजी त्यांपाशीं करण्याचा ज्याणीं इलाज केले असतील त्यांची नावे फोडावी यांचे कारण कीं असल्या माणसांची फायद्या अन्वये नजवीक करण्याचा विचार गवर्नर जनरल इन्कोन्सल करतील.

गवर्नर जनरल साहेबांनी असा डुकूम तुहास फरमाविला आहे कीं, या नवाबासामून खोल्याबा डामासन दगाबाजीनें जें कोणी पैसा उमटतील त्यां विशीं जें काय तुमचे कानावर येईल त्याची सरकारी रिपोर्ट कच्चा करित जावा.

सही. सी. बीडन साहेब

हिंदुस्थान सरकारचे सचकार

कटकत्यास— सर्व धोर लोक पडले होते तेव्हां अघोष्येच्या पदे च्युत नवाबास गवर्नर जनरल साहेबांनी किंवा जे कोणी त्यास प्रतिबंधां वृत्त मुक्त करण्याच्या वेतांत होते त्या सर्वांनी त्यांचे खडे नाहीत. असे ह्मणण्याची सौठी अडचण येऊन पडेल असें अर्थांतच दिसते.

आबझ०

आपल्या ऐकण्यांत आले आहे कीं, पो लिस्तरदात्यांत आणखी शिपायांची वाढ करावयाची आहे त्यास नेमणूक ज्यास्ती पाहिजे आहे याकरितां अशी तजवीज काढण्याचा इरादा सादरा आहे कीं, येथील तळार लोक ठेविले आहेत त्यांचा सर्व सरकारांतून होतो तो बंद करून वेळी मुनिसिपाल कमिटी वून करावा आणि या जिल्हातील तालुक्यानिहाय शिपायी आहेत ते माफक रक्ती करून सुमारे २०० रुपये दरमाहाची तजवीज काढून पोलीस खात्याकडे द्यावी असा विचार होत आहे, असें झाले तर मुनिसिपाल कमिटी कडे या बाबतीतील गटार व झुजा नाव्यांत आल्या आहेत त्या प्रमाणे नऊ व होद तालुकांत येतील. आणि मग इतर व्यत्यये प्रतीपणे त्याची सोय व हाकाली होईल.

स्वानदेश— जिल्हातील तालुके भडगांव

येथून तारीख ५ मिनहूचे पत्र आले आहे, त्यातील मजकूर भडगांव येथें एक गाव व्याली आहे ती एक गोरा रंगरूपानें भांगडा जायला आहे, परंतु त्यास शेंभूट खुबीच नाही.

स्वानदेशचे जडज्यसाहेब याणी वृत्त अजमा माधवराव यांची नेमणूक तालुक्यातील मुनसफाचे कामावर केल्याप्रमाणे येथे येऊन कामकाज संपादन केली आहे यांची कामे करण्याची पद्धत यां दुःखकारक नाही, याविषयी मागाहून अथकाजनें लिहून पाठवीन.

हिंदुस्थानांत गोरे ठिकाण नोकरी— याची नाखुशी साल्यावरून नाभदार गवर्नर जनरल साहेब याणी जनरल आर्डर केली आहे कीं, या रेलोकांची नोकरी करण्याची खुबी नसेल त्या वडतर्फी घ्यावी. त्या प्रमाणे साल्याच्या तोंडाच्या न्यातील गोरे लोकांनी वडतर्फी घेतली त्यांस विलायतेस पाठविण्याकरितां तेथून काढले असें समजले आहे.

सरकारनें त्यांस पाहिजे ह्मणून त्यांणी २५ न नोकरी करण्याचे विलायतेस कबूल करून नावे लिहून दिलीं, त्याप्रमाणे त्याणीं हिंदुस्थानांत वगैरे ठिकाणीं जिकडे पाहिजे तिकडेस त्यांस पाठविले, आतां तेच लोक ह्मणतात कीं आह्मी कंपनीची चाकरी करणार ह्मणून कबूल केल्याप्रमाणे आम्हाकरार पुरझाला. आतां राणी सरकारचा अंमल जाळा आहे, तेव्हां आह्मी नोकरी करणार नाहीं ह्मणून फिसादी जबाबदारी त्यांस वडतर्फी मिळाली परंतु इतकेच नाही त्यांस स्वदेशी ह्मणें पिणें कप उल्ला, आणि दया दारु, देऊन फोहून ऊन ही चावे लागले. त्यांचा लाद देव लदा देव लादनेवाला साध देव और विलायत कुं पांचा देव, या प्रमाणे मागो

हे लोकानी सरकारास करणे अगत्य पाडिले आहे. यांत त्यासदरील गोरे लोकानी आपले हिन कोणते केले असेना ने नकले. वर्षाची वर्षे नोकरी करत पुढे पेनशिन मिळावयाचे होते पाणी ओढिले.

ज्यांनी असे एकतो की नामदार सरकारास देण्यास स्वातंत्र्य डिपार्टमेंट म्हणजे जनावराची खाती वरणाचे खाते बंद करावे म्हणून इच्छा आहे.

हे खाते सुरू होवून सुमारे दोन वर्षे झाली तरी खाते करण्याचे कारण बळकट करून घेतले की जेव्हा हिंदुस्थानांत बंडास सुरू झाले त्यावेळी देखून लष्करी खात्याकरिता जनावराचे खाते पडवावी लागली ते काम कमीसरी जाण्यात होईनास जाले. सध्या वनखाते खाते केले जाऊ शकते एक साहेब काही रेटर आणि शिपाई असे आहेत, ते सर्व बंद होणार आहे. आता पूर्वीप्रमाणेच जनावराची खाती अगस्त तेथे राहातील त्यांची देखरेख व द्याणावैष्णवीचे व द्याणावैष्णवीचे काम कमीसरी खात्यांतूनच होईल.

आता येथील सदरील जनावराचे खात्यांत बेल पाडी, हिर, जंट, हत्ती, वगैरे जनावरे आहेत, त्यांची सर्व व्यवस्था पूर्वीप्रमाणे कमीसरी खात्यांतून होईल.

खानदेश - जिल्हातील पेसाय खात्यातील निस्तर डिपिडरत साहेब हा घोड्यावरून पडल्यामुळे मरण पावला.

बुरडाणा - इकडे पुर्ज्या कमी आम

त्याने कुळंबी लोकांस अधीरता झाली आहे. परंतु अद्यापि जीपेरणी झाली आहे ती आबाद आहे.

जिल्हा मजकूरचे सदोपेसन आकोले नजीक बाळापूर येथे सुकरर होऊन आले आहे परंतु जवळपास कचेरी वगैरे बांधिली जात नाही तवपयंत येथील लोकांस भयसा वाटत नाही. कारण या प्रमाणे दोन वार झाले आहे. पूर्वी बुरडाण सुकरर जाहाले, नंतर अकोटा व रामगांव आणि हे तिसरीयाने आहे, तर तेही कायम राहिल किंवा कसे हे पके समजत नाही. कारण ज्या ठिकाणी कचेरी वगैरे बांधण्याची जागा सुकरर केली आहे, तेथे गरीब लोकांचे शंभर सय्ये शोधे आहेत. म्हणजे लोक तकरार घेतील आणि खुपाने आपली जागा नदेहील तर पुनः त्याजवरून हरकत पडेल असे ध्यानी येते. पुढे जे काही होईल ते जर कळविण्यांत येईल.

मेहरबान पाठकर साहेब बाहादूर अशिशुन कमीशनर जिल्हा मजकूर यांचे जुडिशियल शिरोस्ते दारावर बेआदबीच्या मेहरबान व हे मनजी साहेब बाहादूर सेकंड अशिशुन कमीशनर यांचे जुनूर ताल्ले होते पत्नी दशमी पुरी होऊना रोसनात कमीट जाहाले आहे. तिकडून जो निकाल होईल तो स्पष्ट.

छावणी मजकुरी मेहरबान खुजवी साहेब बाहादूर यांचे मेहनतीने एक फुवेर फंड उभे जाहाले आहे, त्यांत बरेच रुपये जमले आहेत आणि पुढे हे फंड बळकट वाढेल त्याचे बळ देण्यांतून तके जोरात असल्याने रस्त दिवते

ज्ञानप्रकाशछापखान्यात छापिले.

ज्ञान प्रकाश

वर्ष ११ पत्र २३

राष्ट्रपुणे.

पुणे-सोमवार ता. १५ अगष्ट सन १९५९ इतवी.

पुण्याची किंमत रुपये.

१॥ आगाऊ.

१० दरसाल.

जाहिरात.

पुणे महाराष्ट्र थोरले मोरीचा मेल निघेल त्या वाग्या देणे आहे त्याज बद्दल तारीख १५ माहे अगष्ट सन १९५९ इतवी रोज सोमवार चारा बाजतां पुणे/हा हार पुणे/रथुकीने पंचाचे कचेरीत केडव न कडा न त्याम् आहेव बाहादूर चेरमेन हे कोहोर बंद अर्ज घेतां १५ सदरहू बद्दल माहिती तारीख ११ अगष्ट सन १९५९ मधून सदरचे कचेरीत चारा बाजल्या पां तांन ते पांच बाजे तां पर्यंत मिळेल. तारीख ९ मा हे अगष्ट सन १९५९ इतवी.

सर्व बाजतां तास पुणे येथील सुनिनिह कमीतीने किंन

ज्ञान प्रकाश.

पावळ — एथील तालुक्यास बरिष्ठाना उदूम आला आहे की, सरकारांतून एकगाहा व ट उदूम काळी कडील लोकांम क्रिरविला आहे. सरकारांतून अगटुसरे/अमल दारा कडून जे लाखोटे येतील ते पडून ते लिफा पत्तणजे कवर बंदोबस्ता ने ठेऊन एक वर्ष अखेरीस त्यांची विकरी करून पेंसा सरकार खात्याने जमा करित जावा आणि उस न कडुन ताले याविषयी रिपोर्ट करित जावा. केवटी ही सरकारची हित दृष्टी.

तालुके पावळ येथे ज. ड. ई. अखेर साडे आठ रूच पाऊस पडला हाही उगाडी आहे या ता

लुक्यातील पांच गांव खेरीज कळतु गळतु मारी का उपद्रव आहे सरकारने त्या बाईचा परामभ जप्या सपुन ओपध ठेविले ते घेतात परंतु ती मनुका तां आप का बहेका चालवने वा बाईचा परामभचा वा सपुन ब्राह्मण अभियेक करित आहेत.

आत्मास टेलियाफ आधारे असे समजले आ हे की, सुरत जिल्ह्यातील कले कटरवाल्या पैकीं थ राम आणि मथुगदास यांजवर पैसा खाल्याचा आरोप आला होता त्या खटल्याची चौकशी होऊ न मेशान जडज्यांनीं दर एकास चार महिन्याची ठेप देऊन पांचशे रुपये देड्याची शिक्षा दिली.

जुबळी — येथून अन्न प्रकाश लागीच अग ट — तालुके जुबळी येथे फार दिवस पाऊस पड ला नाही सपुन पाण्याचा दुष्काळ पडला होता. परंतु आपाट मासी मेघराजने लोकांमन इकडील पां तांत चोही कडे आवादी सली. आहे परंतु उन्हाळा न बाईची सारी येऊन तिणे आत्मावर अमळ ही चारा केला परंतु मेघराजने कृपा अवलोकन के त्यामुळे त्या बाईने आपले जे राऊट्या पाडून व स्थान ठेविले आहे. या तालुक्यांत भाताची विकें निरोगी आहेत. — जोरीनें विकही बरेंच येईल. अ सें दिसते. यामुळे लोक आनंदांत आहेत. येथे आ पाट मासांत एकंदर ९१ पर्जन्य पडला. जिल्हा धारवाड येथील काळी कडील उमेदवारांची प रीक्षा पुि माली. उमेदवार लोक २२० हजार होते. त्यांम बाहानार मान परिशेत पसंद उतरले

आणि त्यांचे सर्टिफिकेट ही मिळाली. कमिटी
 त मुख्य स्थानी मेहेरबान मेकंड अशिटन क
 ले कटर व मेलवील साहेब व धारवाड पुरे जि
 ल्याचे साळावरील डिपुटी इन्स्पेक्टर मेहेरबान
 बेकर साहेब व तालुके मजकूरचे दसरदार सु
 बराब भाणजी आणि बागलकोट येथील सद्
 र अमीन हे कमिटीत सेवारत आहेत ही कमिटी
 जुलै अखेर बंद झाली. तीन अवलंबनं
 १९२२ पर्यंत परिक्षा झाली. सदरहू कमिटी विप
 यी त्या वकील जे उमेदवार नापसंद झाले त्यांच्या
 विषयगण्यांन कमिटीने आपले काम बरोबर
 केले असे उमेदवार बोलतात ती ऐकिले आहे.
 १९२३ मी संतोष जाहाला. कुबळीच्या गाळे
 वीर पाडेच्या व दुसऱ्या वंगतील आठ मुलें स
 वीर कमिटीत लायक ठरून सर्टिफिकेट मिळाली.
 त्यांचे वीर ६६११ तासून ६१२६६ पर्यंत त्यांची
 परिक्षा उतरली.

सातारा— येथे १५० पोलिसांत नवीन
 भारतीचे लोक ठेवणार आहेत— येथे परिक्षे
 वे लोक उमेदवार चारशे चौसष्ट जमले. त्या पै
 ची १६१ नापसंद ठरले. ११३ कमिटीस फरस
 द नसल्यामुळे त्यांची मुळी परिक्षा घेतली नाही
 १९० मात्र पसंतीस पडले. शु०स०

सरकारचा हुकूम उमेदवारांच्या परिक्षा घेण्या
 विषयीचा आहे. परंतु त्यास फरसद नाही. मज
 ब त्यागरीब विद्याच्या उमेदवारास दोन वर्षे श्रम करून आ
 घोर जेव्हा लागले/सारांश परिक्षेन असणार कमिटीदारांमै
 की यास असा माघार बिना परिक्षा झाल्या खेरीजने
 केल्याचा संस्कार जाहाला असेल असे सदरील वृत्त
 क्षणता येत नाही. जर त्याम सदरील अनुभव असता
 तर फरसद नाही म्हणून त्यागरीब आणि महानत

करून करून अभ्यास करणारे विद्याच्या उमेदवारांची
 उमेदखून आले तसेच माघार जावे लागले नसेल.

आसात इंदुराहून तारीख ४ अगष्टचे पत्र
 आले आहे त्यातील मजकूर खाली लिहितो.
 इकडे पर्जन्य चांगला पडला. तथापि दारबारा
 आजार कमी झाला नाही.

मेहेरबान शेक्स पीपरसाहेब बाहादूर यांची
 स्वारी बजरंगगड मुकामी होती तेथे श्रीमंत जयाजी
 राव महाराज शिंदे अलीच्याहा बाहादूर यांची स्वारी आ
 ली होती तेथे महाराज शिंदे सरकार आणि साहेब मय
 सुफ यांची मुलाकत होऊन तारीख २७ जुलै रोजी
 स्वारी परत गेली. मेहेरबान साहेब बाहादूर यांची स्वार्
 शी शिवास जाऊन तेथे राव राजे दिनेकराव दिवाण
 साहेब व मेहेरबान मेक फरसन साहेब तेथे जाऊन
 त्यांच्या भेटी वगैरे होऊन पुढे तसेच चंदेरीत झाली
 वगैरे इलाख्यांत काही दंगा फिसाद बजासा नाही
 कोठे कोठे घुसले लोक आहेत. त्यांच्याही पंदोबला
 करितां सरकाराने सात महालावर एक रिमालदारने
 मिला आहे. तेणे करून तिकडील चंदोपल होत चाल
 ला आहे.

नेनाड प्रांतांत डिपुटी कलेक्टर लालसाही यां
 न सरकाराने पैनरीन दिले त्यांच्या जाग्यावर जुन
 आबदीया त्यांना मुलगा मुकरनेमिका. पुनाता या
 हाळांत रा-रा-नाना गद्रे कमावीसदार होते त्यास मं
 डळेश्वरस सदर अमीन नेमून त्या जाग्यावर रा-रा-
 नारीयण राव अण्णा साहेब दानेकर कमाविमदार मुक
 र केल त्यांचे पुतणे च्यंनकराव दादा यांस कुमरा
 बाद येथे कारकुनीची जागा दिली

श्रीमंत तुकोजीराव साहाराज होळकर सरकार
 यांची स्वारी आपल्या गांवी महेश्वरी नर्मदातीर्षी उभव
 तां राण्यांसुद्धे गेली आहे मला लिहिण्यास खुदी झा

आह्यांस सोलापूर आणि बेळगांवची पत्रे
आन्यायस्तु कळत आहे ते " धारबाउचे कले कटर
साहेब हे बेळगांवास आले. सुबईस जाण्यास रितां आ
ले आहेत. त्यांचा वेत विलायतेस जाण्या जाहाला
आहे. उ.स एकतो. — बिंडी ताडुक्याचे मामलेदार
यांस बेळगांवचे मेहेरबान कले कटर साहेब चाणी
बोलावून आणिले होते, त्याप्रमाणे ते येऊन, भेट घे
ऊन, पत्त देले. हीच येण्याचे कारण समजले नाही.
करवीर येथील विठणीस य. केसोपंत यांस हालीं
त्याच इ.स.मान मामलेदार नेमिले आहेत, त्याज
वर लांचाचा अर्ज जाहाल्यावरून त्यांविषयी पुरी चौ
कशी होई तो पर्यंत त्यांचा पगार अमानत केला
आहे."

पुणे — येथे सेवान कोडनांत तारीख ८ जूनरो
जी मेहेरबान लाफनन साहेब सेवान जडज्य याणी कै
दी शेखरहीम मुसलमान याणे रेलवेच्या रत्यावर ए
क मोठ्या धोंडा ठेविला अशी साक्ष एका साहेबानें दि
ल्यावरून तो दगड या कैदी याणे उतार करून लोकां
चा घात व्हावा या बुद्धीनें जाणून बुजून ठेविला. सब
ब त्यास सन १८९४ चा अक्ट १८ कथम २५ बरड
फूट काळ्यापाण्याची शिक्षा सेवनांत ठरली त्या का
गांत सदरेची जडज्यास कांहीं शक आल्यावरून
पुनः सदरहू साक्षीदारांची साक्ष घेऊन तो कैदी आ
ग गाडीच्या रत्यांत गेला कसा व फक्त एकाचेच सा
क्षीवर पुरा भरवून गरीं झणून त्यास चार वर्षांची
शिक्षा कायम करून सेवान जडज्यांनी काळे पाण्याची
शिक्षा ठरविलेची ना मंजूर तारीख ७ जुलईचे मेहेर
बान फेपरच हरीगन हे उभयतां जडगांनी केली.

पुणे — येथे चा आठवडांत फर्जन्य विक्रु
ल पडला नाही. धान्याचा दर के. र. पल्यास रुपये

त्यांचे लिहिल्या प्रमाणे

- १॥ वाजरी: ----- ५५ गड
- २॥ जोपडे: ----- ५२ लंडूळ
- ३॥ हजारे: -----

पुजनी जिनतादररुपका

- ४॥ १७७: ----- १७७॥ तपु.
- ५॥ १७७: ----- १७७॥ युड.
- ६॥ १७७: ----- १७७॥ कात

वैरणीचा भाव अद्यापि स्वस जाहाला आहे. कडवा व मड
रुपये आणि गवत तीन रुपये म.

येथे शनिवार पेठेंत मुदेल्याचा एक बा
रा आला आहे, तो येथील एक गणपतीची मूर्ति
ला आहे. कारण त्यास त्यानें गणपतीचा
केला आहे या वापसी एक वरदान असा आहे.
जे भोळे लोक आहेत त्यांना ही दाखविल्या वेळीं र
दितां असें सांगून शेंदी विरवितो. एखाद्या लोका
पाहाययास स्वतः येऊन बसलाच तर ती वाक्य असें वि
चारितो कीं, अहो पितांबरधारी बाबा आपण गाळेकाम
तांजानून काडितां नेह्यां आपले तोंडाचे आम गडकी मरी
आहे काय? तर एखादी मत्स्यमूर्ति काय बरो? असें घेऊ
ण्याचे यरोबर बाबा लागलाच सिन्न होऊन रतथ्य वरून
धूर्तपणानें उभार देतो कीं "फल् तुमं भगवान्की मरत दि
साऊंगा वेदाअसें सांगून तो दिवस नातून नेतो. नंतर क
सोदी पाहाणारा दुसरे दिवशीं आलाच तर तो मत्स्यमूर्ति
ही तोंडांतून काढून दाखवितो. आता यावरून पाहवें
की हे लोक किती भोळसर आहेत. कारण अगोदर तो
तांजानं भरतो, तेच बाहेर काडितो, अशा जाणतां नाम
हणावे! असा आलीकडेस दुसरी पुकि अशी काढली
आहे ती, सुखांतून पुतळ्या, मोहरा, काडितो असें दा
खवितो. अशी रव्यानि अवला, आणि भोळे लोकांत,
होत पाहली आहे. नुकतेच एका गवत मूर्तिनें आप

लें घरावर विकून यापीतांवर धारी बाबाची पट्टिपणी
ण होऊन बाबाचे घरी जाऊन राहिली आहे तर छो
कानी या बाबावर नजर ठेऊन या बाबाच्या पुतळ्याचा
आपण सोडून आणल्या घराच्या पुतळ्या बाहेर जा
ऊन ठेवावे. अशा आमची सर्वांस विनंती आहे.
हे बाबा पूजक आलेगावांस यांची योग्यता केवढी
नेहमी यावे हे सरकारचे कागदी लिहिलेले गेले आहे.
असे येवता.

आतां या बाबास आमचे थोडे सें सांगणें
आहे की, पार आपण तोंडातून पुतळ्या काढितो तर
हे एक मोठे बाबा आपण आपणचे सोन्याचे मिठाळ्या
मगें ठेवें आहे तर पण मोठाले सावकार चिनी हून
उभयपक्षी मगें या विमा करून जाहाजांतून हा
मास आपणाला, ती खटपट आपण त्यांची सोड
विल्या मगें होईल. आतां त्या सावकारांनी आप
ले सुमारे आपल्या कडे पाठवून विन पैसे साखळी के
ला खरोज पुतळ्यांच्या थेंब्या भरून एकदम
आग गाडीवर चढव्या. असे होईल. अशा पीता
धर धारी बाबा आपण चिनीचें नाणें तोंडांतून काढि
ता तेव्हा तुमच्या पोटांत सोन्याची खाण असून आ
पण योग्य वळाने जराग्नि पेटवून त्यांत सुमणांचे मृ
तिकेचें शोधन करून दोन्ही जवड्यांतून चिनी अक्षरा
चे हरप कोरून हें नाणें टंक साकी प्रमाणें पाडितां की
कार्य परंतु आतांस एक आपल्याकडून निःसंशय क
रून घ्यावयाचा आहे कीं दर वर्षास निरनिराळे शक त्या
पुतळ्यांवर उदवितां अगर एकच शक जवड्यांत कोरून
ठेविला आहे.

अबसरवर आधारें कळत आहे कीं, येथून ४४
लोक सातारच्या तोफखान्यांत आणि ३३ लोक सो
लापुरच्या तोफखान्यांत रवाना होणार आहेत सबब
त्या लोकांनी न्याय राहाण्याचा ऊकूम झाला आहे.

आमचे पाचणाराने स्मरणेंत असेल कीं हिंदु स्या
नांतून गोर लोक चाकरी सोडून छावणी छावणीनें स्या
ली बसनें आहेत त्यांस सरकारानें विलायतेस पेंहचऊ
न देण्याचा निश्चय केला आहे. त्यास उगार दर एका
स मोठ्यास १०४ आणि लाहानास ९७ रुपये देण्या
चे कबूल केले आहे.

पुणे मुकाशी सदरील परतकी घेतलेले लोक आ
हेत ते सोलापूर आणि नगराहून असे येईत राखळ
जाहाले आहेत. हे येथून चौकरून विलायतेस रवाना
होणार आहेत.

पुण्याची विविध सरूजन, डाकर, फीथ साहेब हे आ
जारीपणाचे, सरफिकिटावरून विलायतेस जाण्या क
रितां येथून नाबड तोब निघून गेले त्यांचे जाण्यावर ना
भलेश्वरचे सुप्रीन्टेंडेंट डाक्टर मेट लार्ड यांस नेमि
ले आहेत.

आतांस एक भरवंता ठेवण्याचे बातमी वरून स
मजले आहे कीं पुढील मार्च महिन्यांत डाड ईलपी
न्तन साहेब गयनर यांचा बेत स्वदेशी जाण्याचा
झाला आहे.

अमरावाट जिन्त्याचा डिपुटी कलेक्टर मिस्तर
जोरडत हा लवकरच सरकारची नोकरी सोडणार
आहे.

कराची पासून लाहोर पर्यंत ११०९ मैल तारायंत्र
सुठ सारें आहे. असे सर ओशान्गीसी साहेब सुधी
नूटेनूडेंट याणी गयनर जनरल यांस कळविल्याव
रून त्याणी त्यांचे आभार मानिले आहेत.

बडतफी—दिलीस सेक बंगाल सुजीलीयरच्या

ली आहे कीं, उभयतां राणी साहेब या गरोदर आहे त. तेव्हां महाराजांचे दिवांत चार महिने महेश्वरीन राहोवें असा बेत आहे. कारण महेश्वरची जागोर मणीय असोन ह्या ही थंड आहे सर्वब महाराज सा हेय यांची खारीं तिकडेस चार महिने राहण्याचा इरादा आहे. असें एकण्यांत आले आहे.

खानदेश— माळेगांवचे रा. रा. घामनेराहें मचंद मामलेदार यांस पेनझीन मिळोन त्या जागी सावद्याचे मामलेदार रा. रा. गोविंददाजीम नेमिले. नसिराबादचे मामलेदार रा. रा. जयवंतराव अमृत यांस देव आशा झाली. त्या जाग्यावर जामनेरचे मामलेदार रा. रा. आमुदेव मैराळ आकोळ कर यांस नेमून त्या जागी जालनेरचे मामलेदार रा. रा. सरखाराम बापूजी निसुरे नेमिले. आणि त्यांचे जाग्यावर चाळीसगांवचे मामलेदार रा. रा. नारायण रामचंद्र जो गळे कर यांस नेमून चाळीसगांवीं रुपयांचर ठाणें जिल्ह्यांतील रा. रा. बजाजी गोविंदकरंदीकर यांस मामलेदार नेमिले.

बामळण— येथील मामलेदार रा. रा. व्यंकटेश वळवंत यांस अमानत करून झूजूर बोळाविलें आहे कारण अजून समजले नाही. त्या जाग्यावर पातोड्याचे महालफरी रा. जनार्दन सिद्धेश्वर यांस चार्ज मामलेदार नेमिलें आहे. — मावदे येथील मामलेदार रा. रा. बाळछणा मन्हार हे सांगलीचे महालफारी नेमिले होते, ते तारीख १ अगष्ट रोजी तिला यणार आहेत, त्यांस माळेगावांस जागे प्राप्त झाले हे अर्दीतो पर्यंत धुळ्याचे अवघु कारकून रा. रा. गोविंद बघाळ यांस नेमिलें आहे.

या आठवड्यांत इरुडीत सर्व प्रांतांत पुकळ पर्जन्य पडून शेताचीचें काम फारच झपाट्याने चालले आहे. धुळें येथील महामारीचा उपद्रव कमी होत या

लगाव आहे. रोजी विठनेर मालुके पोपडे येथे तारीख १६ रोजी दिवसा चारा बाजनां वाजपडून देही बस घेऊन रणप्राप्तव्या. फुसबा नोपडे येथे रणप्राप्तव्या तारीख १६ रोजी पोपडे येथे तारीख १६ रोजी दिवसा चारा बाजनां वाजपडून देही बस घेऊन रणप्राप्तव्या. हजीर केले त्यावरून पोलीस अंमलदारांनी महाराज यांस तपास केला. तो त्वास १३८४ रुपये इतकी रक्कम मिळाले. इतक्यांत पाऊस पडून त्या रकमावत तें रोजी पुरे येऊन नें काम बंद पडलें असें दिसते.

बडोदे— श्री खंडेराव महाराज यांस ह्या वर्षी पले लक्ष, लोक तयार करण्याचा शोक पार झाला आहे, ते जातीने लोकांस कवायती बगेर शिकवून तयार करित आहेत, व त्याणीं दोन चांदीच्या तोफा सोत देऊ गोळा राहील अशा तयार केल्या आहेत. फुडुमया वेंचडी चार आहेत, येथून बीस कोतंबर डंकर तयार होत स्थान आहे, तेथील देवाचा पांच हात उंची देवात कोलाचा गार्केबाड सरकारांतून तयार होत आहे. त्यान दीड लक्ष रुपये खर्च होतील असा अजमास आहे. या शहरांतील मशीदी जुन्या होत्या त्या सर्वंचा महाराजांनी जी गोडार केला. त्याकामास १००००० तीन लक्ष रुपये सल्ले असें सुणनात.

या शहरांत तारीख ५ जून पासून सुद्धा आणि उठव्या यांचा उपद्रव फार झाला होता, तो पर्जन्य झाल्याने कमी झाला आहे.

रत्नागिरी— लाजे पेठ्याचे फौजदार रा. रामोहर बापूजी करमरकर यांस सुदतीचे रोजी घावघावेने केले नाहीत. सबब त्यांस पोलीस सुपरिव्हेंडेंट साहेब यांणीं कमी करण्याचा पोलीस कमीशनर यांस रिपोर्ट केल्याचे समजतें, आतां त्या कौताराचे सुणणे असें एकितो कीं, घराची एका मागून एक बापको वसुळगी

आजारी भोजन वारली यामुळे बळगतीस पोहोचू शकत नाहीत. यालाच अशाकारणाबद्दल मजदूरी कमी करणे बरोबर वाटत नाही.

मद्रास अदालतीने येथील जडज्यास असें विचारिले आहे की, तुमच्या ताब्यांतील कोडतांगा पैसा मामलेंत कोडतांगेस उगीच वर्षीच पडला राहतो तो जर जामदार खान्यांत तुमच्या खाब्यांत जमा ठेविला असतां असें काय्यासारखें आहे कारण असें आहे की, जर हा पैसा जामदार खान्यांत ठेविला तर त्या रकमेवर खर्च होईल तो पैसा तुम्हांस फिरकोळ करून देण्या करितां उपयोगास पडेल. तेव्हां माना जामदार खान्यांत जो विशाळ अगट खालकाज केला जातो तो गणार आहे, त्याचा विचार मनांत आणून जामदार खान्यांत पाठवावा म्हणून लिहून आणिले आहे व समजले आहे.

आज असें केल्याने त्या रकमेस त्याज उरविले होईल, परंतु पुतकी मान तजवीज सरकारने ठेविली आहे, ही ज्या पक्षेकाराकडून पैसा आले आहेत त्या त्यास हालीं जमा मिळतो त्याच अंकासून पुतकी ही मिळवा नाही तर त्या बदल कलेक्टराकडेस जडज्यास डफूम लिहितां लिहितां आणि अकोट्टेड साहेब हे प्रत्येकास सरकारचे सांकरान देण्याविषयीं हरकती हिशेब मिळव्या करितां काढतील. त्याविषयीं मात्र कदाचित् अडचण न पडावी. असें केल्याने आमच्या हबेली मामले दाराचे बतसच सर्व जिल्ह्यांतील मामले दाराचे अम यापेद्या संभाळण्याची आणि पैसा काढ, घाल, केल्याची दक्षता देण्याची वांचतील. हा मामले दार लोकांचा एक वा तांश काम कमी होण्याचा फायदा आहे अ

सें समजले पाहिजे.

विशाळगड - श्री. प्रतिनिधी साहेब यांचे कुटुंब तारीख २५ जुलै रोजी प्रसून होऊन कन्या झाली. त्यास दोन पुत्र व एक कन्या असा आहेत. आतां हे श्रीमंत संपत्तियान् असोन संपत्तियान् झाले आहेत.

पाऊस भरपूर पडून पिकें ही चांगली आहेत.

रामदुर्ग - येथे कोष्टीलोकांवर सागील व हिवाटी विरुद्ध जाकात बसली म्हणून कोष्टी लोक वेळगांवांस पोलिटिक्पाल एजंट कडेस फिर्याद गेल्याचे ऐकतो.

बेळगांव - जिल्ह्यांतील परसगडने मामले दाराचा वर्ग चांदनडाम होऊन येथील ता. गणेशराघुनाथ यांस परसगडास नेविले.

तारीख २० जून रोजी श्रीमंत राजगान्य राजगी कुमुदवाडकर चौधे बंधु आणि श्री राव साहेब रामदुर्गकर याणी आपल्या याड्यांत बंडाची शांतता झाल्याचे कारणाने परमेश्वराचे आभार मानून स्तुति करण्या करितां दरबार भरऊन, शिष्ट ब्राह्मणांस दक्षिणा, बंडतरलोकांस मिजास वाटिली. आणि पान सुमारी होऊन पांच मोफांची नरबत्ती केली. वर्तमानसंग्रह

असाच अजूनवर आधारे समजते की, कुसाबरी ल नंबर १००००० हा तो फ. खान्यापैकी दुसरी कंपनीस जाल्या हून अहमद नगरात जाण्या करितां मद्रास लोकांनीं डुकूम होताच नयार राहणे असा डुकूम झाला आहे.

गोन्या पलटणी पैकीं ३६० लोकांनी बरतर्फी सरका रा पासून घेतली या लोकां बरोबर त्या पलटणीचे ७ अफीसर विलियम दौन महिन्याच्या रजेवर जाऊन त्याणीं परत घेण्याविषयींची सरकारानें आज्ञा दिली आहे.

विलायतची खबर आली आहे कीं, जी लडाईं फ्रेंच आणि सार्डेनीयां एका बाजूस आणि दुसऱ्या बाजूस फक्त आश्रिया असून जी चालली आहे त्या उभयतां बादशाहाची भेट होऊन लडाईं महकूब होऊन तह नामा उभयतांत होऊन तारीख १३ जुलई रोजीं तह नाम्यावर सदा जाहाल्या त्यांत अश्रियानें सार्डेनीयाचे राज्यास लांब बाडी ठिकाण दिलें अशी खबर आली आहे.

आह्मी मार्गील अंकांत अश्रियांचे बादशाहास फ्रेंचाची दाटी धरपी लागेल. असें लिहिलें होतें त्या अंकांत हे वर्तमान आलें आहे कीं अश्रियांचा बादशाहा फ्रेंचास मुकायाने येऊन भेटून ही लडाईं शांत करण्यास कांहीं करार करून तह नामा करून दिला यावेळीं त्याणें कोणाचीच दुसऱ्या राजाची मदत घेतली नाही.

विलायतच्या खबरे वरून दुसरें अशी बातमी आली आहे कीं रूस सरकारानें आपल्या लष्करी फौजेची एक ६०००० साठ हजारांची टोली क्यास्पियन मनुद्रां नुसत्यांनी वा शहरावर जाण्याकरितां कुच झाली आहे.

रूस लोकांची फौज कोणते कारणानें एका फौजेची नाशकारक इराणच्या जवळ घेत आहे येविषयी कारण मदरहू बातमीन आलें नाही.

चीनेस आनल्या सरकारचे फ्रेंच सरकारचे आणि रूस सरकारचे असे तीन निरनिराळे अंमदार असून

त्यांने हानाखालीं कांहीं लोक व्यापाराचे बंदोबस्ता करित तह नाम्याप्रमाणें ठेविलेले आहेत त्यांनून फ्रेंच आणि इंग्रज सरकारच्या फौजे बरोबर पीछेनां नामें किझाळि नदी या ठिकाणीं चिन्नेनांकांची आणि साउभयतम सरकारचे लोकां बरोबर तारीख २५ जुलई रोजी लडाईं झाली त्यांत इंग्रज सरकारचा मोठा पराभव जाहाला. ते असाफी, तीम बोटी ज्यावरून लोकां होत्या त्या बोटी लुडाल्या. एक बोटी तर निरुपयोगी जाहली आहे वारों चौसष्ट लोक जखमी आणि मारले गेल्याची खबर आली आहे. याच लडाईंत सरकाचे ७ अफीसर मारले गेले त्यांत आउमीरल ही जखमी झाला आणि फ्रेंचास डील बोटा लोक मारले गेले.

आतां राणी सरकारचे आणि फ्रेंच सरकारचे लोक त्या सदरील लडाईंत बरोबरच संख्येचे दर एकाचे १२००० असेल असा सरकारच्या लोकां पैकीं असा मोठा नुसता जाहाला. तेव्हां यांत कांहीं तरी मोठीच गैर शिक्षणालाची चूक जाहली आहे. परंतु याविषयीं दुसरें वर्तमान बरे प्रकारचें लोकरच घेण्याची मार्ग प्रतीक्षा करित आहो अशी एक रूस लोकांच्या आणि एकत्र झालेल्या लडाईंत बालकलावा या ठिकाणीं एका अंमदारच्या हाताखालीं सरकारची फौज होती तेव्हां असाच प्रकार घडला असावा. या लडाईंत सरकारचे अफीसर २१ घायल झाले आहेत अशी वाईट खबर आली आहे.

आतां ही लडाईं ज्या ठिकाणी जाहाली तेथे नदी पिहोनामें असून किझा ही आहे याविषयी पुढील आगबोटींनून सविस्तर खबर येईल तेव्हां समजेल.

नगराहून पत्र आलेले बंबे ग्या मीठांत आहे त्यांत १५० लोक बडतर्फी घेऊन विलायतेस जाण्याकरितां रवाना झाले.

लाई इल्मीनस्तन यादब आणि मेहेरवान टैटरल साहेब आणि मिर्जा नूर साहेब यांणी ते

थील मिशनरि शाळेच्या मुलांची परिक्षा घेतली असें समजत आहे.

नेमणुका.

वकनात जिल्ह्यांत तिसरा व सुपरन्यु मिस्त्री आदी डिप्टी कलेक्टर यांस तालुक्यांचे काम नेमून दिले आहे व येणेप्रमाणे. तिसऱ्या अतिष्ठंदास जि. कोडी व पारशापूर - सु. तिसरा अतिष्ठंदास जि. कोडी - डि. डिप्टी कडे अथनी असे तालुके यांस - सोलापूरचा अतिष्ठंदास कलेक्टर यांस एक दिव्याची रजा मिळाली. - साताराचा कलेक्टरचा अतिष्ठंदास मि. जार्ज वडिगट्टन यांस १ महिन्याची रजा मिळाली. - ले. कुरनल आल्ड. यांणे चाकरीचा राजीनामा दिव्यापासून कपतान त्वायडर यांस मिळत आहे अथे पोलिटिकल सुपरिन्टेन्डंट नेमिले.

विजायत सरकारने सुबई सरकारास असे लिहून कळविले आहे की सरकारांत कोणते काम द्यावयाचे असतें असे लोकां त्यांना वून रोखे घेऊन ते खटपटी रोखे न्यायाचे कोडतांत चालतात. हे मुनासब नाही. त्या सरी बाहेर जात जात जात वंद होईल तसे प्रकारची न्यायाची कावी.

आही एकतां की, येथील श्रीमंत त्रावृथांचा ऐवज वीन वडकर देवाकडेस होता त्याचे वतीने मुखला र श्री. अमृतदास पुरुषोत्तम हिंणणे सरदार होऊन त्यांनी अंताजीपंत घापुरे यांस उभयतांनी लवाद करून कुठूननाच असे सादर त्यावरून वारी योगी प्रान्तवादीचे मालावर दाव घेतली ती दूर कावी हणून वार्डने अपील केले अंत सरदार रान उदावण्याची मदतून इकूम केला आहे.

श्री. रा. रा. अंताजी नारायण उर्फ दादा साहेब सुनालिक कळोडकर यांची स्वारी येथे येऊन श्री गौड साहाराक यांचे वाड्यांत येऊन राहिली आहे तेथून सोळावे रुपयांची चोरी झाली. आतां ही चोरी त्यांचे जागदाराने केली किंवा दुसरे कायसांने केली येविण्याची पोलीसाकडे चौकशी सुद्धा आहे.

मदर दिव्याची वफोजदारी अगलतीने अद्या एकसा हा इकूम केला आहे की, सकारी शिपाई खासगी कामाकडेस कामगार लावितात अशाबद्दल कोर्टाची खात्री खानदेश जिल्यांतील एका मुंबसफाचे खटल्यांत झाली आहे. हणून येथील जडन्यास एद इकूम आला आहे. आतां ही बाबकाई सरकारने पाहाण्याचे कारण आह्यास असे इतर रितीने समजले आहे की, न्याय खात्यांतील इन्साफ होण्यास विरुध्द लागतो. यांतील शिपाई लोकांस खासगी कामास लावणे हे एक आहे सधुव हा वट इकूम झाला असावा.

पुणे अदालतीचे शिखेदारीचे कामावर रा. रा. नाग भिडे यांस नेमणार हणून आही मांगे लिहिले होते. त्या प्रमाणे मेहरबान लाफनन साहेब जडन्य व एगट याणी शिखेदारीच्या जाग्यावर अगलतीने नेमून तेना मही पाहू लागले.

येथे चंद्रग्रहण गेल्यावरानवारी रात्री ८ वाजता स्पर्श होऊन ११।।। वाजता मोक्ष झाला. पंचांगातील गणिताप्रमाणे पाहतां व नास स्पर्श होण्यास काळ उरून स्फाल लागला.

हे पुत्र पुणे येथे अंताजीपंत घापुरे यांनी लष्णाजीत्रिंबकराने यांची लावून घेतली आहे.

ज्ञानप्रकाश

पुणे-गुरुवारता १० अगष्ट सन् १९५९ इ.स.वी.

जाहिरान्त.

देवबाबा माहादू विन खंडाया भासजन लिंगा ईस बाणीदहीवालिपेठ रविवार शहरपुणे याचे तर्फेने नोटीस रितीजाले अशीकीं, धनकोसम-बनाप्याविन रुषाप्या होनराब लिंगाईतांशाणीबलिपेठ शहरवार तंबाकू आळीत राहतो आजवर अशीआमची अशीकी आमचे वडिलाचे परत बाबू आळीत तीन खणाचे दोन मजला आहे, त्या घरापैकीं तळ मजल्याचे खण रुपचे १५० घेऊन शके १७ ६९ साली खत लिहून दिले त्यांत रुपचे १२५ यांस व्याज नाही आणि घरांस भाडे नाही व रुपचे २५ यांस व्याज दरमहा बारा आणे प्रमाणे असा करार आहे म्हणून स्मरणोत येते यास्तव तो करार काढून आपला ऐबज घेऊन घर सोडून घावे म्हणून बनाप्या यांस नेहेमी सांगत असतो हे कत नाही. तेहांजर त्याजवर आम्हींघर घेण्याविशीं फिरीदकेलीतर मगरुपये त्याचे अंगावर सर्वपुढेला जाकरितां प्रथम त्याजला नोटीस दिली म्हणजे पुढे हरकत राहणार नाही. व आणखी कोहीं देणे त्याचे नाहीच परंतु कदाचित असल्यास त्याणे आमचे दस्त ऐबज दाखवावे म्हणजे वास्तवीक अगळेतर देऊं परंतु कोणताही करार दाखवीत नाही. याजकरितां त्याणे दुसरे कोणतेही देणे घेण्याविशीं अम्हावर फिरीदकेली तर त्याजबद्दल स्वर्ज आम्हावर पडूनये या सार्वी ही नोटीस दिली आहे तर बनाप्या याणे या नोटीशीचे ताखेपासून आठ दिवसांत आपले घेण्याचा तपशील आमचे दस्त लिहणजे आम्हांस दाखवावा नाहीतर आम्हीं त्या-

चे देणे कोहीं नाही असे समजावे मग आम्हीं साजवर आपले घर तांब्यात घेण्याविशीं फिरीद

करूं—
मा. १० आहे अगष्ट (सही) महादाबा विन खंडाया
सन् १९५९ इ. इत्यान हाजण.

ज्ञानप्रकाश.

सर्व लोकां अशी काळजी करित आहे, तकीं, को कणांत वगैरे दिकाणीं रुमारे १७ दिवसांत पाऊस पडला नाही. या मुळे तांदुळाचा भाव १७ रुपयांस पडला जाहाला आहे. श्रावण मास चालला आहे, परंतु आपल्यास जोष्टा प्रमाणे भासतो. अशांत विश्वांचर रुपा करील तर जिकडे तिकडे अबादी होईल— लोकां कतर नाना प्रकारे करुणापर परजन्य नाही. म्हणून आपआपल्यांत बोलत आहेत त्यातील कोहीं भाषणे लिहितो— काय करावे पाऊस नाही— पावसाने डोळे वटारले— अहो त्या कडे काय बोल आहे! पापा मुळे परजन्य हरव घ्यास कमी पडतो— भगवानाचे मनांत जनावराचे व आमचे पुढे काय करावयाचे आहे हे कोण जाणे— कोणीं म्हणतात कीं, सर्वास कारण साज होय, अहो! ज्या सेनांत आमच्या आज्याचे वेळेस होन खंडीगला होत असे तेथे आतां दाहामण धान्य विकते

मुंबईस वडनफी घेतलेले गोरे लोकां ५०० विलायतेस जाण्या करितां दाखल झाले आहेत.

हल्ली या आठवड्यांत नोटीस भाव १०७ सुमारे १०० भाव र नोटी विकत आहे हा भाव फार बर्बात आला आहे—

चीन-- गेल्या महिन्याच्या १० व्या तारखे पय
 नची चीनची बातमी गेल्या सोमवारी तारायंत्रद्वारे क
 लकत्याहून येथे येऊन पोहचली. तिजवरून त्या दे
 शांत पाहो या नावाच्या एका किछ्यापुढे आडमिर
 ल होप याच्या हाताखालील इंग्रज आरमारचा वि-
 नो लोकां गेलेल्या जून महिन्याच्या २५ नाव्यां तार
 खेस अगदी पराजय केल्याचे वर्तमान समजण्यांत
 येत आहे. मार्गे कांही महिन्यांवर चीन सरकारचा इं
 ग्लिश आणि फ्रेंच या सरकारां बरोबर तह जाहला.
 त्या तहाच्या कलमां बरडफूम इंग्लिश व फ्रेंच वकी
 ल १३०० इंग्लिश आणि १३०० फ्रेंच इतक्या लक
 री लोकां सह वर्तमान चीन देशांच्या पिकीन राजधानी
 कडेस जावयास निघाले होते. त्यां तहा प्रतिबंध क
 रून पिकीन येथे जाऊ देऊ नये व उद्देशाने पीहोया
 किछ्या मध्ये चिनी लोकांची एक मोठी फौज जमा हो
 ऊन राहिली होती. तिजवर आडमिरल होप याच्या हा
 ताखालील सतरा अठरा लढाऊ जहाजांच्या ब्रिटीश
 आरमाराने हल्ला केला. तेहां चिनी लोकांनी आपल्या
 किछ्याच्या तटावरून नोकांचा भयंकर मारा र हामा
 रा बद्धा कोणी तरी युरोपियन गोलंदाजांनी चाल
 विला असावा. असे इंग्रजी वर्तमानपत्रांत लिहिले
 आहे.) चालऊन इंग्रजांच्या तीन बोटी बुडवून टाक्या
 व एक अगदी निरुपयोगी करून टाकिली आणि इंग्र
 जाचे सुमारे ७०० लोक किछा घेण्याकरिता किनारा
 वर उतरले हांत त्या पैकीं एक तृतीयांशापेक्षां जास्ती
 लोकांच्या विध्वंस करून बाकीच्यांस त्यांच्या तारवांवर
 मार्गे हटवून लावले. त्या लढाईत इंग्रजांचे मात आफि
 सर दार मेले. त्यांच्या आरमारवरील मुख्य सरदार
 आडमिरल होप व दुसरे वीस निवून एकंदर वीस आ
 फीसर जखमी जाहले. व या शिवाय मेले व जख
 मी झाले निवून ४६४ ब्रिटीश आणि १४ फ्रेंच इत
 क्या लोकांचा अगदी नाश झाला.

पु.के.

आसांस असें कळलें आहे कीं, रोहिल खंडचा क
 मीतानर हा खजुरातून साखर नियेल किंबानाहीं याव
 दल पल करून पाहाणार आहेत.

बेदीलचा कर दुसमाना समान.

हिंदुस्थानचे लार्ड स्पानींग साहेब बाहादूर यांस
 जेहां माजी कंपनीच्या राज्यांतील गोरे लोक हे राणी
 सरकारची नोकरी करित नाहींत असें समजतांच त्यां
 णीं एकदम जाहीरनामा प्रगट केला कीं ज्याची खुषी
 नसेल त्यांणीं नोकरी सोडावी. त्याप्रमाणें कंपनीच्या नौ
 करींतील गोरे लोकांनीं नोकच्या सोडल्या परंतु त्यांस
 येथें राहू देण्यापेक्षां स्वदेशीं पाठवून घ्यावे हे निर्भय
 पणाचे काम आहे. असें समजून त्यांची रवानगीचा
 लक्षा आहे. त्यांचे भरतीस लोक विलायतेहून हे गेल्या
 वर रवाना होतील. कारण विलायतेस नोकरी कर
 ण्यासारखे लोक हाद्दीं ३५२०० तयार आहेत.
 आतां हिंदुस्थानांतून गोरे लोक किती पडतकी घेऊ
 न जाणार याचा अजमास जाहाला नाहीं. त्या विषयीं
 किती एक वर्तमानपत्र कर्ते अनुमानं निरनिराळें क
 रित आहेत. फ्रेड आफू इंडिया स्पणतो कीं सुमारे
 १०००० दाहा हजार लोकांची संख्या होईल. दुसरा
 पत्र कर्ता स्पणतो कीं फक्त बंगाले खात्यांतून ५०००
 गोरे लोक जातील. याचा निव्वळ आंकडा आऊस जाह
 ला नाहीं परंतु कंपनीच्या लोकां पैकीं जे लोक राणी
 सरकारची नोकरी करण्यास खुषी नव्हते त्यांची निव
 ड केली हे फार साहाण पणाचे काम लार्ड साहेबांचे
 जाहीरनामाने केले आतां सरकारस अमुकच लो
 क त्यांचे भरतीस आणिले पाहिजेत असें समजोन
 शिवाय दुसरा नफा हा होईल कीं हे बेदील गोरे
 इमानी गोयांत राहून दुसऱ्यास ही आपल्या पना
 णेच बुद्धिवाद करून आपल्या मोबतीस आणत
 ते व्हावयाची भाति कमी जाहाली. आतां कांहीं

लोकांस असें वाटते की हे लोक गेल्यानें हिं
दु स्थानांत गेरे लोक कमी होतील. परंतु लार्ड
ड क्वानिंग साहेब यांची राज्य प्रकरणी इत
का पोक्त विचार आहे की या बंडाचे समयां
त्याणीं जे जे विचार करून कलमें केलीं तीं
बिलायत सरकारस मान्य होईन त्याजबद्दल वै
मरायल लार्ड क्वानिंग यांस मोठे पदवी मिळू
न वाहवा झाली तेव्हां त्यांनीं याचाही विचार पृ
र्वीच करून हा जाहीरनामा लाविला आहे असें लो
कांनी ध्यानांत ठेवावे.

आह्मांस एथील सावकारांत कांहीं पत्रे आ
ल्यावरून व ये-ग्या-वरून असे समजते कीं.
जयपूरच्या राज्या पैकीं एक संस्थान आहे त्या
वर त्या राणाजीचा कांही कर आहे तो ते सोईनें
देईनात म्हणून राणाजिनिं कांहीं कांहीं फौज तो
फा पाठविल्या तेव्हां त्या उभयतांमध्ये लढाई
जाहाली त्यांत कितीएक रजपूत कटून गेले व
कांहीं त्या राणाजीच्या कुटुंबांतिल लोक मार-
ले गेले. म्हणून त्या प्रांताचे स भोंवताले आलवा
र दिछी, भरतपूर, कोटा, बगैरे ठिकाणींचे या
जयपूरच्या लढाईत आमच्या वरते लोक येती
ल म्हणून ते दहशतीत पडले आहेत म्हणून पत्रे
आली आहेत जयपूरचे राज्य सवा कोट रुपये व
सूली असून जयपुरचा राजा यास त्या प्रांतातील
लोक राणाजी म्हणतात जयपुरचे राज्य हे पूर्वी
अजमीरच्या राज्या पैकीं होतें असें समजते.

आह्मांस असें समजतें आहे कीं, सांगली कर
नाटक कर हे पुढील सनयारी कौसवध आणि कृष्ण
जन्म नाटक करणार आहेत. या नाटकांत कांहीं को
ठी ठिकाणीं काम करणार आहेत तेव्हां यानाट

कांत पाहण्या सारखे आहे या लुके ठिकाणाचा ही समाज
विशेष जमेल असें वाटते.

सरकारनें अस्ता ऊफूम केला आहे कीं काशी
आणि प्रयाग या मध्ये नारायणाच्या दुहेरी नाग तथा
र कराव्या म्हणून ऊफूम केला आहे.

गेल्या मे महिन्यांत तिन्ही त्यांच्यातील टंक साबांड
न नाणे तयार झालें त्याचा आकार.

कलकत्ता. २०३० ५६७

मद्रास. ५१ ९३०५

मुंबई. ४४४००००

३७६७८७२

येकूण एक महिन्यांत सदरील नाणे तयार झाले आहे.

हिंदुस्थानांत बंडवाल्यांनीं कानपूर आणि मिरत ये
थील दोन दवाखान्याचा नाश केला त्यांत आठ लक्षा
रुपयांची नुकस्तानी केली असें समजलें आहे.

गेल्या तारीख १५ अगष्टाच्या टेलिग्राफ पत्रांत सांग
राहून तारीख ३० जुलई चे पत्र आहे त्यातील मजकूर
र येणे प्रमाणें, - सागराज तारीख २८ जुलई रोजी प्रार्थ
ना होईन आली परंतु बंगालच्या येतीं तो लागलीच पु
कारा झाली कीं अदील महं मद खान आणि त्याचे हा
ताखालील बंडवाळे यांनीं मुंबईची डॉक लुटली त्या
स शिक्षा करण्या करितां लागलेच जाऊन पाहतां तो
आमच्या सरहद्दीवरून सांगलीच्या नागविराळ दोघे
जणारु वार मारिले. आणि इबारा व ईमानी वणेशार
यांस बंडवाल्यांनीं वार मारिले. या बंडांत ज्यसवंत
गिर होता आणि त्याचे हाताखाली १०० लोक होते. अ
सें समजतें हा दृष्ट प्रकार त्यांनीं जलंदर जवळ केला
आली या प्रार्थनेचे मधुर वाद उपदेशांचे मुक्तीत

आमच्या कानांत आहेत. तोच हा एकदम असा ऊकूम जाहाला कीं " बल्लमवाले पुढेंचालकरा" फिरोज शाहा हा हजार लोक घेऊन सागराहून दा हा कोसांवर आला आहे मग आली तसेच याखु पीच्या दिवशीं ही त्याजवर १९ सावे पलटणीनी ल तीन कंपनी आणि तीन बल्लमवाले स्वार् अ से पुढें चालते झाले.

सानारा— तारीख १२ अगष्ट श्री. रा. बा पू साहेब निंबाळकर यांची स्वारी आज येथे आली आहे रा. रामचंद्र सदाशिव भिडे याणीं ता. ८ निनहूस येथील फौजदारीच्या कामाचा चार्ज घेतला तेथे एका ब्राह्मणाची स्त्री व तिचा मुलगा असे भिक्षा मागत असत आणि एक चोरी करून माल भुईनि पुरून ठेविला होता. तो नायब फौजदार यांणीं चारकाईने तपास करून भांडी ३५० रुपयांची व शिवाय पुतळ्या अशा काढल्या. ही चोरी अजून गोपाळपंत यांणीं खुब ऊशारीने पकडली. एक शिपाई रजेवर गेला तो ऊकुमा प्रमाणे हजार झाला नाही सबब त्यास कमाडिंग पोलिसमे हारवान रोज यांणीं दोन महिन्यांची सक्त मजूरीची शिक्षा दिली. असें शुभसूचकावरून समजते. आह्मांस सदरील मजकूर वाचून इनसाफ बरह के साळा अशी आमची बाल बाल स्वतरी झाली. परंतु अपराध मान सदरी लिहिला आहे तितक्या चं वंजनाचा असता. हणजे इनसाफाची दांडी अ पराधाच्या आणि शिक्षेच्या पारड्यास लाविली तर मोठा काट कोन हारिल. शु. सू.

सांगली— तारीख १२ अगष्ट— दुःख कारक गोष्ट अशी घडली की श्रीमंत भाऊ साहेब यां गलीकर यांची बाईकोया बाई साहेब यांचे पाय पू

वी दुखत होणे त्यास एका एकी कांहीं आजार होऊन मरण पावली. त्यास चार दिवस जाहाने. तों श्रीमंत ता त्या साहेब सांगलीकर यांचे बायकोस चार दिवस ज्वर घेऊन मरण पावली. यामुळे सांगलीस वगैरे फि काणाचे लोकांस फार दुःख झालें आहे. परंतु ही आपली मृत्युलोकाची वली आहे. उभयतां बा ई साहेब या स्वभावाने भल्या होत्या. श्रीमंत तात्या साहेब यांचे बायकोस एक मुलगी आहे. रा. रा. बापू साहेब शाहापूरकर यांणीं जे नौकर लोक लाविले ते सांगली दरबारांत आहेत त्यांचे हाताने काम न घ्यावे अशा मजकुराची थैली एजंटा कडून मुख्यास आली आहे. असें ऐकतां. असें होण्याचे कारण काय हे मला समजलें नाही. परंतु आपणास कोणी ही कळविलें असत्यास मला कळविल्यास कृपा होईल.

आह्मांस असे कळलें आहे कीं पुणे अदार तीचे अशिष्ट जडज्य मेहेरवान गान साहेब यांणीं स मेहेरवान जडज्य साहेब यांणीं शिफारस केल्या वरून सरकारने अफीलाची चौकरी करण्याविषयी अखत्यार दिला आहे.

राव घरेली येथील खबर दिलीया सिदांत आहे त्या वरून कळोन येते जे नि सर गाल यांस ज्या बंडयांच्यानी मारिलें त्या पैकीं मेहेदी हुसेन ममशुदीन बंडवाला यांस फांशीनी शिक्षा जाहाली. आणि बाकीच्यांस काळे पाण्यावर पाठविले त्यांतील डुरमन खान हा अद्यापि पकडला गेला नाही. तो बडत करून बंडयांच्याबरोबर असेल असें दिसते.

फिरकोळ मर्दास हे स्त्रियांचे उत्तम भूषण आहे. एकी हे कुटुंबाचे उत्तम भूषण आहे.

हे पत्र हण्णाजी निंबकराने यांणीं ज्ञान प्र. छा. लाविलें.

ज्ञानप्रकाश

पुणे—सोमवार ता. २२ अगष्ट सन् १८५९ इसवी

पत्राची किंमत.

१॥ आगाऊ दिल्यास १० दर साल रुपये.

ज्ञानप्रकाश छापरवान्यांतील विक्रीचीं बुके

सवालजवाबाचे	खोटे शपथे इ. इ. इ. ६५
भाग ३	शब्द अलंकार ६४
गावचे वहिवाटीबद्दल	६२ गायत्र प्रकाश ६५
तालुक्याचे	६२ गुलिस्ताचा नजुमा
दुजूर	६० हिंदुस्थानी भाषेत २
सदर अरालतीचे	आणि पारशी लिपीत
निवाडे १८४७-७८	२ कवायतीचे ग्रंथ
सन् १८४९ अखेर	करनलकेपनचा १६४
क्वार्क कोड (काय	६६ रामप्रसादाचा ६१४
घाची खातेदारी)	इनाम कमिशन खात्या
पूर्णीक	६६ तील गेरडन साक ६१०
गुगोल	६२० धर्मसिंधू व फौजदारी
व्याकर्ण	६१६ सरक्यूलरे तयार
अंकलिपी	६१६ होत आहेत.
पंचोपाख्यान	६१२ साहेबको काशी ६४
रात्रज्ञान	६१२ संभाषण
पंदनामा	६३ भरतखंड पर्व ६८
गुलस्तीचा आव	६४ कामदार लोकांशी ६३
११ भाग	संभाषण

ज्ञानप्रकाश.

विलायतची अंक, आलीकडेस महिन्यांतून नियमाने तीन वेळां येऊन कधी कधी महिन्यांतून तीन वेळांही

येते. यामुळे तिकडील बंग्या पुष्कळ येतात त्या पुण्या हून कलकत्यास रवाना वक्तरीर होत नोंदोत म्हणून पोष्ट मास्तर जनरल चाणी सरकारास कळविल्यावरून तसदार सरकाराने नाशिक १ सप्टेंबर पासून येथून नाशिक पर्यंत कव्याकटदार यात महिना १७०० ज्याला देण्यास ठरविल्यास १००००० रुपये देण्याची ठरविली आहे. यां येथून तीन कोसोवरील उण्यावर तीन कोसो वरून तहान अशी ओळ नागपूर पर्यंत ठेवून पोष्काचा वक्तरीर विलायतहून येतां व रवाना व्हावे म्हणून महां १५० रुपये स्वर्च करण्याकरितां साकदान केले आहे. आतां सदर हू बंग्या देण्याची ठरविल्यास तहान होत्या त्यालरीत रवाना होतील ही मुलाखत सरकाराने केली आहे असे येथून संतोष झाला आहे.

पुणे आणि नागपूरचे लष्कराची रांक नेणारा कव्याकटदाराने बंडाचे वेळेस नवकरे केली सवच दोहा हजार बक्षीस दिले.

चिनीस नुकतीच व्हाई होर्डन त्यांचा जय झाला कारण चिनी लोकांची फौज किल्लावरून तोंकाचा भडिमार करीत होती त्यांत एकरा असा शब्द निघाला की हा रूआणा घणून सांगितले ही भाषा रूतची होती यावरून त्या किल्यांत रूसलोक असतील अशी मनांत कल्पना येत आहे. आतां इंग्रेज सरकारकडे न्यायाने बदर चिनीचे आहे ते सोडून देऊन परत येणार आहेत. या लडाईत इंग्रेज सरकारची फौज गाफील असल्यामुळे कसानी मारली.

म्हाळेरता. १३ अगष्ट— श्रीमंत गांधारज जयजीराव त्रिंहे यांची सारी परतम्हाळेरिसमेऊं न राखल झाली— रावराजे दिनकरराव रघुनाथ यांची स्वर्गीय गांधारजाचे मायून साहेब महसुब यांला भेटण्या करितां गेली होती ती श्रावणसुख पंचमीस सकाळी मेऊं न राखल झाली—

असले पाचा पाऊस चांगला पडला मेहेरबा न फोडिदि क्याल यत्तंटा याणीं दोन महिन्यांची रजा घेतली त्यांचे काम मेझर किटण साहेब ज्याणीं ता त्या टोपेयांस धरून विजयध्वज लाविला त्याजक नेस सांगीतले असे म्हणतात—

एथे निग्रसंतोषी यांची तोंडे चारदिवसामागे जळदिसू लागली होती परंतु आतां पूर्ववत झाली आहेत—

मोहोरमवासण उत्तम प्रकारचा झाला अतस बाजीचे कोमे पाहण्या लायक झाली होती मेहेरबान शक्सपियर साहेब यांची सारी बुंदेल खंडात गेली आहे ती परत १ महिन्याने म्हाळेर स्वैजात येणार आहे, रामरावजी सरसुमेदार रंसागडचे हे एथे आले आहेत.

अमचे तात्या बझे याजकडील पाहारा हर नाथ पंडत्तीनी उठून नेला आतां साळू काकूची मर्जी संपादन करण्याची लोकांस जरूरी लागणार नाही तात्या कडेस सुळीच काम राहिले नाही असे गणू बोलत आहे.

बेळगाव— ता. १५ अगष्ट— बेळगाव एथील रस्त्याची जागडुजी नाही या मुळे लोकांस पीडा होत आहे, ताबुतांचा सण मोठ्या बंदोबस्ताने मेहेरबा न राघोबाजनाईन आणि मेहेरबान केबाल साहेब याणीं शेवटास नेला एथे नेटीब दवारवान्या करितां जागा तयार होत आहे या कामांत मेहेर

बान राघोबाजनाईन डिपुटी माजिस्त्रेट याणीं मेहजत घेतल्या मुळे असे सुख आणि लोचनेप योगी काम होत आहे. वंग्या.

आम्हीं असे ऐकतो कीं, गेल्या म्युनिसिपल कमीटीत एथील नळना त्या पेकीं, दोन डेऊंन बाकीचे कमी करावे व मिस्तर पांडुरंग बाळाजी ओवरसीयर यांस केरकचरा वगैरे मेलकरणास पास न दंड घेण्याचा अधिकार असावा म्हणून सरकारास रपोर्ट केला आहे आतां या कमिटीने दोनजण नळवाल्यानीं या सर्व हवरा वरील काम करावे असा ठराव केला तेन्हां कामाची निभावणी लागेल या बदल विचार पाहिलाच असेल.

बिलायतची जाक नुतन आली आहे त्यात रू सलोक इराणचे परमानगीने तारतरीचे मुलरांतील स्विच्य शहरावर साठ हजार येणार म्हणून जे वर्तमान आले त्या विषयीं विशेष वर्तमान आले नाही.

हिंदुस्थान सरकारच्या दिहात सक्रटारीच्या हताखालील जागा सक्रटारा प्रमाणेच आहे ती दिवासंस्थावी असे आहे.

ना ना साहेब पेशवे याणीं निजामाच्या हैदराबादे कडे सरंगराव या नावाना एक गुप्त हेर पाठविला होता त्यांस तेथील अंमलदाराने पकडून फाशीची शिक्षा देविली होती ती हिंदुस्थानचे गवरनर जनरल याहीं रद्द करून जन्म पर्यंत देशपार करण्या विषयीं हुकूम केला आहे. धू०

सदरील रंगराव हा कोबून रवाना झाला या निषीं अद्याप सविस्तर मजकूर समजावयाचा आहे.

शिरोळ.— येथ्यांतील नारणी या गांवी ता बुदाच्या दिवशी तेथील कितीएक जेवू व मुसलमान या मध्ये कांहीं कारणावस्तु चारमारी झाली त्याचे चौकशीस येथे मज कूरचे मामलेदार गेले आहेत. असें एका बातमीद्वारा कडून समजण्यांत येते.

करवीर.— गेल्या शुक्रवारी येथील लष्करांतील नाटक गृहांत एक खेळ झाला. येथील राजवाड्यांतील अंबा बाईंचे गळ्यांतील कुंब्याचा एक पदर चोरीस गेला. येथिपयी चौकशी चालली आहे. — का ल रोजी वाड्या मध्ये वार्षिक गोसावी भोजनाचा समारंभ झाला. — हाही येथे पर्जन्य या पंधरा दिवसांत मुळीच लागला नसून पुढे दोन चार दिवसांत न लागेल तर आलेले पिकाची खराबी होईल. येथिपयी भय प्राप्त होउन लोक पर्जन्याची मोठ्या उत्कण्ठेने वाट पाहत आहेत.

कुरुंदवाड.— श्रीमंत राजेशी राव साहेब रामदुर्ग कर यांची खात्री घेवून रामदुर्गास जाण्यासाठी तारीख ४ अगष्ट रोजी निघून गेली. हाही त्यांचे कुटुंबाचे प्रकृतीस किंचित आराम आहे.

खानदेश.— तारीख २ आगष्ट खान देशाचे कलकटर आणि माजिस्ट्रेट यांची खात्री सरकारी कामा करितां माले गावांस गेली आहे. या जिल्ह्यांत कसबे पारोळे संपून एक मोठा गांव आहे तो शांतीकर यां न जाहागीर होता तेथे किल्ला ही आहे व मालक थोडे दिवसां पूर्वी तेथे राहत होते त्या संस्थानची जमी ही ऊन माल धुब्यास आणिला होना. त्यापैकी भां उपाचे लीलाव मामलेदार कचेरीत झाले. तालुके जाननेर येथील माजी मामलेदार रा. रा. गंगाधर शि गण वकले यांस शिक्षा जाहाली होती. नी सदर अदालती नून रद्द झाली. रा. रा. केशव राव पांडुरंग यांचे माजी मामलेदार हे कार गृहांत होते यां

म त्यांस तारीख ३९ जुलई रोजी तेथेच देवाच्या हाती त्यांस मृत्यु जाहाला हे ऐकून ओकांरा दुःख जाहाले.

सोलापूर.— तारीख ५ अगष्ट येथील मोगलियांत ४० हनी आले आहेत हे हैदराबादेहून आले असावे हे कोठे जाणार अगूर राहणार हे कळत नाही.

बडोदे.— गायकवाड सरकारच्या पेट कद तयार प्यांतील मोजे रोडी येथील गांव चाले इंग्रेज सरकारच्या खेडे जिल्ह्यांतील नापाड परगण्यांतील गांवाच्यावे दरम्यान हद्दीवरून मोठा तंटा होऊन अजभासे १२ खून जाहाले. आणि ३७ आसामी घायाळ झाले. सबब त्याचे तजविजी करितां बडोदे सरकारकडून रा. रा. त्रिंबक राम शास्त्री मनोहर व म. रा. रं. रं. खेडे जिल्हाचे सेवान जडज्य असे उभयतां गेले आहेत. त्याची चौकशीचा निकाल कळला नाही. या भाग्यवानांत पर्जन्य पडत आहे व हवाही चांगली झाली आहे. असें तारीख २ मिनहूचे पत्रावरून कळते.

रत्नागिरी.— तारीख ५ अगष्ट येथील काळी कडील उगेदवारांची परीक्षा जाहाली त्यांत ५५ उमेदवार पास जाहाले त्यांतील शाळे कडील १७ असामी होते. तेव्हां ही मोठीच संख्या पसंतीस पडली. या शाळे कडील नंबर १ चे स्कूल मास्तर यांणी स्वतः त्या विद्यार्थ्यांस दोन महिने तयारी करविती यांत त्या स्कूल मास्तर यांणी श्रम केले त्याचे वर्णन केले पाहिजे. ज. वि.

ग्रेडि. प्रे. रेलवे १९४ मील चालू आहे त्याचे ता० ३० जुलई पावे तो एक आठवड्याचे उसना उतारूचे १११७ ६६५६३ मालाचे १३३०९६१०६५ या प्रमाणे एकंदर अंकार झाला आहे तेव्हां सरासरी ३४४५५९५६ ने पाहता दरराज सुमारे साडेतीन हजार रुपये उखल्ल होत आहे.

पुणे — एथील पॅलिमॉनील गमती कुणबी थापें फिर्काद केली कीं, वीरराघु कोंगाडी जातींनील साधु याचा माल सोनेरुपये मजपाशीं होते, ते, काशी औरतेमें चोरले, त्याचा पुरावा साक्षी होऊन खटला मेहेरबान डिपुटी माजिस्त्रा कडेस गेलो तेथे चौकशी होता काशीनें असा पुगवा केला कीं, हा कोगाड्याचा साधु माझेघरीं चोरून घेत असतो, व त्याची मला दुसऱ्या जिनसा हीं दिल्या, त्याचा साक्षी, पुरावा होऊन तिणे असें सांगीतलें कीं, या जिनसा ज्याज कडून या कोगाडी बावा नें दिल्या, त्याचा ही पुरावा आहे, ही सब चौकशी होऊन फिर्कादी आणि कोगाड्याचा बावा यांस केडी करून, हल्लीं पुन्हा चौकशी करण्याकरितां कोकट्टमा फेलिसा कडेस आला आहे, यांतील कोडेचा आणि कोगाड्याचा बेबनाव झाला तेव्हां तें दिलेले शाहीने परत मागू लागला परंतु ती देईना, सबब असा कोगाडी मतलबी लोक यांस साक्षी, पुरावा व फिर्कादी बगैरे सर्व राडे खेरीन ~~करून~~ नागयण स्वामीचे दनारवालील आहेत, असें हल्लीं सिध्द झाले आहे आतां या कोगाडी बावावर फिनुराचा खटला तयार होतू आहे असें ऐकतो.

एथे रास्याचे वेढेंत एक्या औरतीनें आपले घरातील दारास आतून कडी लाऊन घेऊन फारस घालून जीवदिला —

ब्रह्मसभा — एथील गाय आढीच्या राम मंदिरांत नारायण शास्त्री अभ्यंकर याणीं सर्वास बोलाऊन असें विचार लेकीं, मला आज सुकळ दिवस ज्ञानीनें अमानत केले आहे, त्याची चौकशी करून मुक्त करावे त्या सभेंत चाली प्रमाणे जी अनुचित भाषणे अशान्यायाचे दिकाणीं झालीं, तीं मूर्तिमंत आम्ही एथें लिहित नाही परंतु घिसाड घाई आणि

सोनार जातींत एखाद्यानें आपल्या जातीस जेवणा वण केली, असतां तेन जेवणाचे वेळेस एखादा मोठ्यानें ओरडून उठतोकी, आहो ज्ञान गंगा अमक्यानें, अमके दिवशीं, अमुक दिकाणीं बत काम केले, त्याचे काय केले तेव्हां ती सोनार जात एकदम होगड्या बराच बोलला म्हणून गाभूं यदनेश, भट्ट, सोमकाद, पंच्याळ सुबईचा एरभट्ट असें म्हणून त्यास बोलाऊन त्या जेवणाचा नाश करून तसेच उडून जातात, त्यांस कोणी असें विचार लेकीं, अरे सोनार हो! तुम्ही असा आपल्या अनाचा नाश करून उडून जातां हे काय रे! अहो पांतील इंगीत वेगळेच आहे, अहो असेन केलेतर दुसरी पंगत कशी होईल तेव्हां असा खटला केला म्हणजे पंगतीलें होतात

आतां आमचे एथील ग्रामस्थांनीं या विषई विशेष काळजी ठेऊन समेत अर्वाच्य भाषण न्हावे अशी तजवीज ठेवावी आणि ज्या करितां सभा झाली असेल, त्याचा शेवट कोही तरी बरा गाई काही तरी लावावा असे आम्ही एथील ग्रामस्थांस सूचवीत आहो — दुसरी सुकसभा झाली आहे ती विषयीं पुढल्या पत्री लिहू.

केप आफ गुड होप एथें एक्या साहेबाने व्हेल मासे सुमारे ४० धरले त्यांतील एकामाशाचे तेल १२१ रा खंड्या निघाले. हे तेल विलायतेस दिव्याकडेस व दुसऱ्या कामाकडेस लावितात. ३०२०

मुलीचा शिमगा.

आम्ही दरवर्षास या मुलीच्या शिमग्या बदल लिहितां तेव्हां विशेष लिहिण्याचें कारण नाही. परंतु इशितार्थ असा कीं शिंपी जातींनील काहीं मुली पांच वर्षी यासून १४ वर्षी च्या वयाच्या जमून भर

हुबळीहून— तम प्रभुसंगम शहर मज कुरी सरकारी शाळाची इमारत फार जुनी असून पूर्वीचे चालीप्रमाणे होती. परंतु मेहरबान फ ए अशिष्टंट कलेक्टर गारडिन साहेब बाहादूर यांणी फार मेहनत घेऊन सुमारे २००० रोन ह ज्यर रुपयांची इमारत फार चांगली तयार करून तींत हाळी शाळा सुरू केल्या आहेत. सदरहू वि र्शी शहर मजकूरचे मामलेदार याणी ही फार मे हनत घेतली व शालेकडील कमिटीद्वारा यांणी ही मंहनत बरीच केली. शहर मजकूरचे कामदार व ग्रामस्थ लोक हे विद्या वृद्धीकडे कांहीं लक्ष देणान येणें करून फार संतोष होतो. परंतु यांचीं गनें याच प्रमाणें विद्या वृद्धीकडे लागण्याविशीं परमेश्वर प्रेरणा करो. अशी माझी ईश्वरापाशीं प्रार्थना आहे.

धारवाड येथील माजी नाजर रा. रा. रायजी यांजवर जो पूर्वी अर्पवाद आला होता तो निवारण झाल्यामुळे सरकारांतून त्यांजला काम देण्याविशीं हुकूम आले असून कांहीं लोकांचे द्वेषामुळे त्यांजला काम न देण्याविशीं सरकारांत तक्रार चालून शे वटी त्यांजला बडतर्फ दिली हें ऐकून त्यांचे मामा मिधान त्यांजला कांहीं असेल त्याजला दख जाहा शि तयार होणार नाही. व येथील डिपुटी नाझर रा. रा. नारपा यांजला ही बडतर्फ केलें व माजी कराची ए थील दफतर द्वारे रा. रा. बंकराव पोटुरंग यांजला धारवाड येथील नायबी दफतराचीचें काम देऊ न सरकार मंजुरीस पाठविलें होतें परंतु सरकारनें मं जूर न केल्यामुळे हाळी त्यांजला अमानत केलें आहे.

ताळुके हुबळी येथें पूर्वी शहर सुधारणुकन वृत्ती. त्यामुळे शहरांत गल्ली वगैरे फार असून लोकां वर रजा होत असे. असें समजून शहर मजकूरचे मा

जी मामलेदार हांणी नवलगुंद येथील पदिल्या प्रतीचे मामलेदार रा. रा. बंकराव मोरेद्वारे असतां त्यांनी फार मेहनत घेऊन गा. व. क. यांजला कबूल करण्याविशीं फार मेहनत घेऊन सर्व जातीची कबुलान घेण्याकामिने जतिभू द वेरीज करून सर्व जाती तील एकत्र. सुरवा स पंच करून त्यांचे हातून सर्व जातीच्या कबुलाने घेऊन सरकारांतून शहर मजकूरची गांव सुधारणुक सन १८५६ इसवी माहे जानेवारीत चालू करून तिजवर सर्व जाती मिळून १४ पंच नेमिले व मुळाव अध्यक्ष जिल्हा धारवाड येथील मेहरबान कले क्टर व फ ए अशिष्टंट कलेक्टर मेहरबान गारडिन साहेब बाहादूर हे होऊन आज पावेतो शहर मज कूरची सुधारणुक केली तिची तपशील सन १८५६ जानेवारी पासून सन मजकूर जानेवारी महिन्या त तीन सालांचा एकंदर जमा व एकंदर खर्च मज शीलवार.

१४७७३६६३ शहर मजकूरची जिंनस जत्ये म कि. तयार होऊ न खर्चप्यांस बाहेरजा तान उगाण वहराण राहणान्यास जिंनस येतान हणजे कापड तंबाखू, त मकीर, इनर बंदरी साभा न वगैरे यांजवर गोवातून बाहेरजा ण्या बद्दल व जांत आणण्या बद्दल जकान बसविली तिचा आकार.

८५७४६११६१) धरपट्टी प्रतिघरास दरसाल अर्बुद प्रत रुपये ३ दुसरीप्रत रुपये २६६ ति सरी प्रत रुपये १६० चौथीप्रत रु-६१२ पांचवी प्रत रु-६६ मिळून एकंदर अ फार.

१२११६१०६० केफी पदार्थ यांचे दुकानावर बसविलेडी ची बद्दल.

५२५६६ शहर मजकुरीं गुरे विकपातल्या
त त्यांत दर एक गुरास ६० प्रमाणे
घेणारा कडून मत्स्याचे वसुला बाव
त.

१४६६६६६६

येकंदर तीन सालांत जमाया खेरीज
अर्धवट बाकी वसूल होणे आहे ती वसूल
दर साल १००० सुमारे आकार आहे.

कीं खर्च

८८ ५१ ७१० ६९ नौकर लोकांचा पगार - - -

२९२ ६५ ६२ सादिलवार खर्च - - -

२४ ७८ ७१५ ६११ नये व जुने ऊबळीचे दरम्या
न

१८ ७४ ७१० पूल बांधला त्याजबद्दल
उत्तरेस शहरचे लगत गु
ळ लावाचे नला व कामगा
री बदल. - - -

७३१ ६६ ६६ पूर्वेस शहरचे लगत तलावा
बदल.

उत्तरेस शहरांत गुराशिद
यांचे पेडाचे कामगारी बदल

८४६ ६५ ६९ जुने ऊबळींत कित्यांत पे-
जाचे कामगारी बदल.

३१ ९७ ७१३ ६० किरकोळ शहरांत मोठ
मोठे रस्त्यांची नवीन का
मगारी व दुरस्ती व रस्त्या
चे लैनेच्या मोठ्या व पूल
व गैरे बदल.

२२ ७ ७ २ १ ० ० ० ० ०

पजा जाता बाकी. शिलक. १९१५ ६६ ६९
बाकी आहेत.

सदरहू प्रमाणे तीन सालांत जमा व व

र्च जाहला आहे परंतु अद्यापि हा कामगारी पुरी
जाली नाही त्याजला अद्यापि लागेल. व सप्त मजकुर
र जानेवारी पासून पुढे खर्च जाहला आहे अद्या
प कामगारया सुख आहेत सदरहू कामगारया न
पार जात्या दर माहचे मागाहून कळवीत शहर सु
धारणुके करितां कांही पंच हे मेहनत मोतात व मा
मळेदार साहेब पं. रा. लुष्णाजी जयराम हे सरका
रचे कामाकडे मेहनत येऊन ऐक आरामी न भोग
तां निःपक्षपातनें करितात. व सुधारणुकेची व्यव
स्था चांगली करितात व परलिहिलेले फट भिसि
ष्ट साहेब बाहादूर यांची सरकार कामाविशीं ऊ
शारी व शाहाणपण व विद्वत्ता व मेहेनत व निःप
क्षपात पाहिला असतां या प्रमाणे दुसरे युरोपियन
लोकांत उदाहरण सांपडणे फार कठीण पडेल. स
दरहू साहेब मकसूप यांचे मनांत शहर मजकुरा
वरील तलाव तयार जाहत्यावर गावांत तलावा
चे नळ आपून होद बांधण्या बेत आहे व गांवां
त वैद्य खाना करण्याचा बेत आहे व लैबरी बांध
ण्याचा बेत आहे हे सर्व बेत लौकरच सिद्धीसजा
तील असें दिसते. परमेश्वर व सदरहू साहेब म
कसूप यांची दुसरे ठिकाणी बदली नहोतां त्यां
चे हातून सदरहू शहरची सुधारणूक उत्तम प्रकारें
होऊन त्यांचे मनोरथ सिद्धीस न्यावे अशी माझी
शार्थना आहे. विस्तार भयास्तव पुरे करितों.

हिंदु स्थानांतून गौरे लोक विलायतेस पा
ठविण्याची तयारी झाली आहे त्याची संख्या
सुबई खात्या पैकी - - - - - २१००
मद्रास खात्या पैकी - - - - - २३००
बंगाल खात्या पैकी - - - - - ५८००
राहारुजार दोन शें जाणार. - - - - - १०२००
बंगाल खात्यापै. खंर १७०० व पाचदळ पैकी

५००० एकूण ७५०० बंड तर्फे घेऊन खरे
त्री प्रदान जाणार असें मध्यसलेट पत्रावरून
समजते.

शाहीच्या राणीने बंड केले तेव्हा सर
कारचे हाती तेथील जवाहीर लागले तें स
र्व मुंबईस विक्री करिता आणून दिले आ
हे त्यासगिन्या पैकीं किती एकावर किती घात
ल्या आहेत त्याप्रमाणे लिलाव होण्याने पूर्वीचि
सत्ता हजार रुपयांची अजबर विक्री झाली
आहे.

नारा. गेल्या वायदळांत कलनाच्या
जवळ सुमारे चालीस वेष्टी मालाच्या अश्विनकु
टल्या असें टेलिग्राफावरून समजते.

सरकारनें असा ऊकूम फरमाविला आहेकीं,
फरकाबादच्या नवाबास हजार रुपये मकेच्या या
त्रेस जाण्याकरितां द्यावे असा ठराव केला आहे.

बंडांतील प्रमुख मंडळी पैकीं सुलतानखान
हणून आहे त्यास सरकारनें माफी देऊन त्याणें
जोतपुरास राहण्याविषयीं ऊकूम केला आहे.

आह्यास कितीएक पत्रावरून कबते कीं निजा
म सरकार हैदराबाद येथें सरकारचा रसिदंत हैद
राबादेस असतो त्याची जागा त्रिमलगडी येथें अ
सावी हणून ठराव जाहल्याची खबर आहे व त्रि
मल गडी येथें लष्करी लोक ठेवण्यास ही जागा पसं
द आहे हणोन मद्रासेचे सेनाधिपती यांणी अनु
मोदन दिलें आहे.

मध्यसलेट पत्रातील वर्तमान. बंग्या. वरून
समाजनें कीं, चिनीलोक क्रिस्तीयन लोकावर उठने
ही अमेद खचण्याचे वर्तमान आहे आतां इंग्रेज सरदारा
ची फौज चिनीस कमी होती असें नाही. कारण
३९ तर लडाऊ निरनिराळ्या आकाराचीं जाहाजे
होतीं त्यावर सर्व मिळून ३४४ तोफा होत्या व तत्रे
च २९०० शें लोक होते. फ्रेंच सरकारचीं जाहाजे
२४ आणि त्याबरील २६८ तोफा आणि २५००
लोक अशी संख्या होती. ही लढाई बळक करून
पिकीनच्या जवळच जाहाली असावी असा अजमा
स आहे. कारण गल्फ पीचली येथें चिनीच्या गो
ळांनी आणि सदरील फ्रेंच आणि इंग्रेज यांच्या गो
जेच्या लोकांबरोबर लढाई जाहाली.

नामदार लार्ड इल्पीन्स्तन सहिब यांणी अहं
मदनगर येथें तारीख १३ आगष्ट रोजीं पोलिसांची
उ व दुसरे पैहिलवान लोकांची कसरत मिलार
आन्नाहा मडेची यांणी करविली ती पाहून खुषी होऊन
त्यांस १०० रुपये बक्षीस दिले असें बंगे ग्याझीद
वरून कळत आहे.

आह्यास सदरील पत्र घेऊन फार दिवस जाहाले परं
तु जाण्याच्या संकोच्यामुळे कांहीं दिवस प्रसिद्ध जाहा
ले नाही तें आजच्यापत्री घेतलें आहे.

पैदाजे शहरपुणें येथें एक चमत्कारिक व उपद्रवा
सारखी गोष्ट माझे नजरेस आली आहे ती कृपाकरून
आपण आपले सुंदर व अमोलिक पत्रांत घेऊन प्रसिद्ध
केली तर तिकडे समयानुसार मिन्युसिपाल हणजे रा
हर सुधारणुकेचे कमीटीचे लक्षांत येऊन पुष्कळ लोक
असंगळ उपद्रवापासून दूर होऊन आपले मोठे आ
भारी होतील. पुणें येथें बाहर सुधारणुकेचा अक्ट सं
न १८५० चा २६ सुरु जाहाल्यास सुमारे दोन वर्षे

जा-हाली. रयत लोकांनी ह्या उपयोगी व सुखाकडे
सुधारणुकीच्या कामाकरितां दखुरी बसर्जनपिनली
तिचें उत्पन्न सुमारे दरसाल २५००० रुपये प्रमाणें
दोन वर्षांचे रुपये ५०००० पंजास हजार रुपये झाले
असोन शिवाय आपले द्याकु मलिकामाजमा एणी सर
कारांहीं सुमारे अठरा हजार रुपये या कामाकरितां
दिल्ल्याचें ऐकतों, या अन्यें एकदर या दोन सालांत
रुपये ६०००० शहरपुणें येथील रयत लोकांचे सुखा
करितां कमीतीचे स्थापीन केले.

आतां या एवढ्या मोठ्या रकमेचा मीन्युसिप
ल कमेटीनें कसे प्रकारें व्यय चालविला आहे येथिशीं
थोडीशी मला माहिती आहे ती आपणास कळवि
तों— सदरहू अकूट शहरांत सुख होण्यापूर्वी ज्या
सडका कमीती सरकारानें केल्या होत्या, व ज्याची पूर्वी
साल दरसाल दुकली सुमारे २४०० शें रुपये ख
जन होत होती. त्याच सडकांची मुख्यलें करून दु
कली करण्याचे हाही कमीतीनें काम चालविलें आहे.
व क्वचित् ठिकाणीं नवीन सडका करण्याचे ही काम
चालविलें आहे, परंतु त्या सडका कोणत्या ह्मणाल
नर जरी लक्ष्मणकडून व गांवा बाहेरून शहरांत
प्रसिद्ध ठिकाणीं येतात आणि ज्या मार्गानें मुख्यलें
करून विलासी, सधन, चैनी, व साहेब लोक वनेटी
काभंगार लोकांच्या सुंदर गाव्या व घोडी जातात.
व ज्या लोकांस विशेषें करून शहराचे मध्य भागांतील
रस्त्यानी कधीच चालण्याचा प्रसंग येत नाहीतने.

सदरहू सडका विशेष खराब जाहलेल्या नसोन
त्याचीच दुकली करून असून शहराचे मध्य भागांतील
जे अतिशय चास दायक रानवार पेठ, नारायणपेठ,
काळेवावस्, सदाशिव पेठ, आणि शुकवार, बुधवार,
आणि कांही रविवार पेठांतील कांही भागाचे रस्ते आ
हेत व ज्या जपासून विशेषें करून या ह्मणजे बरसा
नीचे दिवसांत रयत लोकांस फारच त्रास होतो. तो

असाकीं रस्ते संकोचिन असल्यामुळे पाणी ठिक ठिका
णी सांचते. चित्त व मल मा पडतो. केर व कोरे पा
उसते पाण्या बराबर वाहत येऊन रस्त्यानी हाय पडता
त यामुळे पादचारी मनुष्यांमे कीती हो हाल होत आ
हेत, हे लुमके पत्रवाचणारे यांचे लक्षांत आलेच अ
सेल परंतु मी आपली व माझे पुष्कळ मित्रांचे आणि
कितीएक लोकांचे अनुभवास आलेली हकीकत कळ
वितों मी अशी की, किती एकाचे पाय चिखनांत ग
चागना जातात. त्यांचे कपडे खराब होतात. चिख
ल व पाणी सांचलेले भागावर उडते ठिक ठिकाणीं
खराब जालेले फरस बंदीवर पाय घसरतात व
मुरगळतात. समयविशेषी अवक्त किंवा रूढ अ
सला तर तो सदरहू प्रकारे रस्त्याने जात असतां
धरित्री माईस साष्टांग दंडवतच घालतो व अने
प्रकारें खुपी बाहेर जबरदस्तीने त्याचे प्रणिपाला
चा पृथ्वीने अंगिकार केल्यावर काय हो दवा हो
त असेल. हे मी लिहून कळविण्यापेक्षां आपणें
ज्ञानरूप पत्रवाचणारे अल्पमति घुनुष्याचे माहजि
क चांगले प्रकारें लक्षांत येईल. यास्तव अशा प्र
कारचे संकटांतून पार पाडण्याविशीं आपण ग
तरी या अथ उज्जन कमेटीचे पंचास शिफारस
कराल अशी मी संपूर्ण आशा ठेवितों. आणि आ
पल्यास अशी एक युक्ति सुचवितों की हाहीचे न
वीन मेहरबान माजि खेठ साहेब बाहादूर स
दरहू कमेटीचे प्रेसिडेण्ट ह्मणजे सरपंच असून
त्यांची रयत लोकांचे सुखाकडे फार चांगली न
जर आहे यास्तव हे त्यांचे दृष्टोत्पत्तीस आले
तर येथिशीं बंदोबस्त केल्याशिवाय कहींही रा
हणार नाहीत असें मी पकें समजत आहे. (पुढें
चालेल)

ज्ञानप्रकाशाचा परवान्यांत कृष्णा-विं. र. लो. गी. ट. वि.

हेदराबाद येनबाब साहेब यांचे दिवाण सौलर-
ज्यंगलहादूर यांनी सरकारास असे विचारले आ
हे कीं, अमानती मुलखाचा पांच साखी वसूल काय
आला? त्यावरून पश्चिम वहाड भागाचा हिशोब द्या
र झाला आहे, त्यावरून समजते कीं, ३३१९६३ रु
पये रचवजा जाऊन ११३३९९४ रुपये एकूण साठ
व साठ या एक साखी आकार पश्चिम वहाडचा झ
ला आहे, असे आधारावरून कळते.

पुणे— या जिल्ह्यातील दर एक तालुक्यास ज्या
इंट पोलीस नेमण्या बद्दल सरकाराने नवीन सां
गशन मंजूर केले आहे, आतां या जाग्यावर नेम
णुका मेहेरबाब इन्विरास्टि साहेब कलेक्टर
यांनी अशा करण्या बद्दल ठराव केला आहे, कीं,
मुलकी कडील दर एक मामलेदार कचेरीतील दु
सऱ्या कारकुनाच्या जागा ता. १ सप्टेंबर पासून अ
जिब कमी करून, त्या कारकुनांनीं पोलीस सुप्रीं
टेडेंट साहेब भाजकडे हजर व्हावे, आणि सदरहू
जा इंट पोलीसचे कामाची परिस्था घ्यावी त्यांत जे
पसंत ठरतील त्यांनींचे सुप्रीं टेडेंट साहेब, मा
जिस्त्रे कडेस लिहून पाठवितील अंतर माजि
स्त्रे साहेब कोण कारकून कोणत्या जागीने मावा
या विषयी ठराव करतील. असा बाबतें कीं, या
परिधेत जे नापसंत होतील त्यांस तातुच्यादन त
र कमी करणार ते त्यां सांस दुसरे कडेस आणि
त्यांच्या जाग्यावर जेबाब कारकून नेमून त्यांची प
रिस्था होवून ते जा इंट पोलीस नेमले जातील. यां
त मामलेदारा कडील कांहीं काम कमी होईल न
होईल तो एक कारकून तर कमी करण्याचा ठरा
व द्यावाचा हुकूम झाला आहे, आतां जा इंट पोली
सांनीं आपल्या तातुच्यांत पितून चोरी वगैरे गु
ना कमी होण्या विषयीची मेहेनत करून हीं का

में केलीं पाहिजेत व यांस कोणतें काम करावया-
चें हे पुरते पणीं समजलें पाहिजे व हे लोक शरि
रानें जवान, प्रसंगा नुसार धांवत गेलें पाहिजे या
प्रमाणें त्यांस लायकी असली पाहिजे. या पुढे
लक्षांत जुनर आणि रवेड या दोन्ही ज्याईंटास ४५
रुपये प्रगार करणार आदत या तजविजीनें मेहेर
बाब इन्विरास्टि साहेब यांनीं काट कसरीनें काम
केलें आहे, यामुळे सरकारचा नवीन सांगशन आ
लेला सर्वाना नफा झाला. असें म्हटल्यास चाले
ल. यांनीं आपल्या हुजुरां तीतील साडे पंधरा ति
घाची ज्यांस अगदीं आलीकडेस नेमणें लोखे
कीं कमी केले, असें ऐकण्यांत आलें आहे.

अलाहाबादेहून वउतर्फे झालेले १५० सोजीट
हे कलकत्यास जाण्या करितां आग बांदीवून र-
वाना झाले. तेवदुसरे वउतर्फे घेतलेले लोक अ-
से बराकपूर अगर खिनसरा एथें जमा होवून न
तर विलायतेस रवाना होतीलुसें दिसते.

कराचीस बावीक बालटर नामें ज्या पायांचें
काम केंद्रें पडले त्यांत लोकांचे ८०००० हजार रु
पये रकले आहेत. अ. स.

पुण्यातील सेशन कोर्टातून रा. रा. रावजीदि
वेकर आणि रा. रा. विष्णू शामजी रामडे यांचे दर
म्यान कोल्हा पुरच्या राणीचा एक हागिना गेला अ
सा शक आल्या बद्दल खटला तयार करण्यास श
न जडल्याने माजिस्त्रे साहेबांकडेस खटला रवाना
केला त्याची येकवार चौकशी होऊन त्यातील पुणे कर
देंदी करून पाठविला मोखडला पुढे फिचुराचा मोकरमा
करवा या बद्दल जाच जबाब धा लले आहेत हल्लीं पुढच्या कडू
न माजिस्त्रे कडेस खटला रवाना झाला आहे त्यात फि
चर आणि हागिनाची असा त्या जलाबाब म्हणून हि हि ल्याचे क
तो हा खटला आहे

मिठावरीलकर.

विलायत सरकारचा डुकूम आल्यावरून मुंबई सरकारमें जाहीर नामा प्रसिद्ध केला आहे त्याजवरून स मजले कीं आजवर ३२०० तोळे वजनास ६१२ आणि कर घेत असत तोळपुटे बरोबर एक रुपयास सदरील लि हिलेल्या वजनासच घेण्याचा ठराव केला आहे.

जाहीरनामा.

ऐसाजे हिंदुस्थान सरकारचा डुकूम आल्यावरून बंदिगान अलीनवाब मुस्तताब हजरत रैद अनराबल ग वरनर साहेब बाहादूर दर इजलास कौंसल फर्मविला ५ कीं. ३२०० तोळ्याचे बंगाली दर मणीं मिठावर एक रुपया कर होता तो कमी करून बारा आप्ते प्रमाणें कर घ्यावा असा तारीख १४ सप्टेंबर सन १८४४ चा जा हीरनामा झाला आहे तो रद्द केला पाहिजे सणून तो या जाहीर नाम्यावरून रद्द केला असे.

सन १८४४ चे १६ वे अक्ट्याचे दुसरे कलमांत फ र्मविले आहे त्याप्रमाणें ३२०० तोळ्याचे बंगाली दर म णी मिठावर एक रुपया कर आज तारखे पासून घेतला जाईल.

बमोजीबे डुकूम बंदिगान अलीनवाब मुस्त ताब हजरत रैद अनराबल गवरनर साहेब बाहादूर कौंसल.

अगटिंग सक्दारी निसबत सरकार.

मार्सेल बर्ट एलिस साहेब बाहादूर यांची सही.

नेमणुका.

अहं मद नगर जिल्ह्यांतील तालुके खाळीं लिहि लेल्या अमलदाराकडेस नेमिले त्याचा तपशील.

मिस्तर कागलन अगटिंग सेकंड असिष्टन फले कटर व माजिस्त्रेट यांजकडे नेवासा व शेवगाव व जामखेड.

मिस्तर आडरतन सु. सेकंड आ. फले कटर यां

जकडे अहंमदनगर. विस्तर पानेर—

मि. हांके थर्ड असिष्टन फले कटर यांजकडे पाटोडा, राहरी, व संगमनेर—

मि. रुष्णाजी सामुदेव डिपुटी फले कटर यांजकडे आंकोले—

मि. जगन्नाथ गिरधारीलाल डिपुटी यांजकडे कोर्दे सरजन फारबस धारचाडचे याणी सरजन नीक सन पासून तारीख १ मिनहूस आसले कामाचा या र्ज परत घेतला—

सरजन सीमोर हेड साहेब घाटमेडी फल कालेजा वरील पीन् सिपाल यांस तारीख १५ अगष्ट पासून ३० दिवसांची रजा मिळून त्यानें काम सरजन पीठ याणी चालवावे.

लोकोपयोगी खात्या पैकीं स. आ. ओवर सीयर म्याका थी यांस आजारी पणत्वे दाखल्या वरून ३ महि ने रजा मिळाली—

पुणे प्रातांत तारीख १ जुलई पासून मि. श्री कीध फष्ट क्लास असिष्टन इजनीयर यांस एरुडीक युटीपडं जनीयर नेमिले आहे—

लेफ्टनंट टी. एफ. डौडेन यांस फोबेशनरी असि ष्टन इजनीयर नेमिला आहे—

रेडरंड धारकर यांस अहंमदनगर जिल्ह्यांतील जां लगे होतील त्यांनी नो दणी करण्या करितां नेमिला आहे.

बेळगांव जिल्ह्यांतील चिकोडीचे स्पुनिसी पळ कमीशनर सुतु बिनरत्नापा बाधीची यास ने मिले आहे असें सरकारी ग्याझीटा वरून समजते.

सरकर सदजी जम सेठजी बारोनेट यांची सारी एथे आली आहे.

रस्त्यातून गाणे म्हणत जाऊन त्याची आणि दुस-
 या थव्याची गाठ पडली म्हणजे दोन्ही कडील मु-
 लीहतात झोळणे घेतून ते असतात आणि ए-
 क हात त्या मुलीवर उभरा उभेन शिबीगाळ करुं-
 न वागबाण मारू युद्ध करितात त्यांतजे वार्डे
 शब्द निघतात ते मारणे कोणताही सर्व अ-
 भिच्छ शब्द स्वर्च होऊन शिबाय ही नवीन शि-
 ब्या त्वरीत करून लडाई करितात ही बाल शि-
 पी ज्ञातीतील लोकांनी बंद करावी नाहीतर स-
 रकारांस करण्यास अवघड आहे असे नाही
 सबब सूचना केली आहे.

आम्हीं ऐकतो कीं, क्यापटण उे विउसंन ई
 जनीयर यांस १५ महिन्याची असिस्टण सरज-
 न. किय यांस १५ महिन्याची अशा रजामिळल्या
 डाकतर मीथ साहेब यांस तर एथेच काहीं भ्र-
 म झाला होता हा कोणते कारणे झाला असे
 ल तो नकळे व हारोग कोणता हे मुंबईचे डाक-
 तरा कडून कळण्यांत आला नाही याची अव-
 स्था अशी एका एकी झाली या मुळे त्याची मोठी
 नुकसानी झाली असे ऐकण्यांत आले आहे.

सी लोन एथील सुग्रीम कोडतातील जड
 ज्यानी असा उराव केला आहे कीं, जर एखाद्या
 ची बायको मरण पावली आणि तिची बहीण
 असल्यास तिजबराबर लग्न केल्यास चिंताना
 ही. आपल्या हिंदुस्थानांत बायकोची बहीण
 ही आपली अर्धी बायको जिवंत असतां म्ह-
 णण्याची विनोदार्थ चाल आहे— आतां सहरी
 ल तर खरो खरीच मग ही बायको समजून ल-
 ग्न करण्याची गोरे लोकांत मोकळीक झाली आ-
 हे. असे समजते.

सर्व देशांनी लोकांनी फार प्राचीन काळापासून
 आपलीं इच्छियें तम करण्याच्या रिती म्हीकारण आहे.
 हेच हे जंगली लोकांनच आहे. इनकें नाही परंतु
 सुधारलेल्या देशांत ही आहे. गनदी लोकांस यां
 गांस रंग न्हाडिन नाकें आंठ घ्यातून कोणत्याही
 धातूची वळी अडकविणें घ्यांन मोज वाटते ही रि-
 त अजून ही चालू आहे. प्राणी जन्मल्यान जन्म-
 ला इतक्यांत त्याची होडें फार मृदु व वचिक अम-
 तान आणि तीं त्यावेळेस पाहिजे तशीं वळतात.
 विधीयन लोकांस वाटतें कीं, माखेच्या पाचा मार-
 खे वाटोळें डोंके ही मोठेपणाची गृहण जाणून ल-
 हान मुळाचे डोंके कापडोने बांधून तमें करितात.
 कि त्या क लोकांस डोंके लांब असावे घ्यांन सोंदर्य
 वाटलें. होते त्या प्रमाणें जुने पोरतुगीज लोक क-
 तीनें तसें करितात. परंतु जरमन लोकांस आखु-
 ड डोंके आवडतें. व त्यांच्या नान्या मुलास पाळण्यां-
 त निजविते वेळेस डोक्याच्या चाठी मागचा भाग दा-
 वून राहीसें निजवितात. तुर्की लोक पागोटी बां-
 धित होते. म्हणून त्यास डोंके वाटोळें फार उपयोगी
 सें वाटतें. आणि ग्रीक यांचे डोंके ही विद्यमान का-
 कीं वाटोळें दिसण्यांत येतें. पश्चिम हिंदी बेटांत
 त्या लोकांस चौकोनी डोंके आवडतें व त्या प्रमा-
 णें ते डोक्यास चारफळ्या बांधून तसें ते करितात.
 आतां कपाळाची आवड निवड झाली तो प्रकार—
 वेल्झमी कन लोकांस लहान कपाळ असण्यांत सोंदर्य
 वाटलें परंतु त्याचा विरुद्ध स्पेन देश वा लोकांस मोठें
 असावे असें वाटतें म्हणून त्यांच्या बायका केरापा-
 री मागे ओढून बुचडा बांधितात रुशियन लोकांस
 रुंद आवडतें म्हणून ते दावून तसें करितात.

इंग्लीयन लोकांस निमुळते पुढे आनेडें
 कपाळ असतें म्हणजे ते लोक भायबाण समजतात
 आणि तसे जन्मतां नव्हेत आणि तसें असावे

सुखी कृतीने लहानपणीच मुळावे क्वाळ देवूत नि
 मुळने बनवितात. शामीसीयन आणि मलबारची
 धील लोकांत अक्षरे गोधण्याची चाल जशी हिंदू
 स्थानांत बेल बुटी वायका आपल्या वारीखर गोधण
 त त्या प्रमाणे त्या शामीचे व मलबारचे प्रांतांत अ
 क्षरे गोधण्याची चाल आहे चाल आहे पुण्यांत
 का बायकोने आपल्या ज्याराचे नाव आपला उंबे हा
 दाखर गोधणें होतें त्या बदल तिणें पोलिसाकडे मी
 अमक्याची रांड आहे हें सिद्ध करण्यास अक्षरे गो
 धले ही दाखविली.

अफ्रीका खंडांतील लोकांत ज्यांचे कपाल उत
 रतें असले तो रूपवान असें ते मानितात. व तसें उप
 जनां नसतें आणि तसें तर ह्ये सुखून देन बाजूस
 कांहीं चितटा बसण्यासारखी कृती करून लहानपणी
 व ते उतरतें कपाल करून सौंदर्य आणि असें मा
 नितात.

चीनच्या लोकांस असें वाटतें कीं आखुड ना
 क असणे हें सौंदर्य होय परंतु अफ्रीका खंडांतील व
 व कांहीं पीरु देशांतील कांहीं लोकांच्या समजुती अ
 शा आहेत कीं लांब नाक असणे हें एक मनुष्याचे
 सौंदर्य आहे.

अफ्रीका खंडाजवळ सांझी वरच्या किनाऱ्या
 वर एक बेट आहे तेथील लोकांत नाकाचा शे
 डा वर असणे सुखजे मुरडून कपालाकडे वळले
 असेल सुखजे तो अलक्षर रूपवान असें समजतात
 आणि अमेरिकेंतील किती एक जातीचे लहानपणीच
 ते मुळावे अपणे नाक करण्याची मेहनत करतात.
 व अफ्रिकेंतील कांहीं दिकाणी ही रुंद नाक असले
 सुखजे तो मोठा रूपवान पुस्तका मानितात.

प्राचीयन लोकांचा राजा सायरस याला गरुडासा
 रखें नाक होती. सुखून त्या लोकांस ही खूण सरदाची
 वाडून त्यांनी तसें करण्यास कोणताही प्रयत्न मोड

ला नाही.
कानाविषयी आवडः

पश्चिम हिंदी बेटांत कानाची भोंकें मोठी व्हावी असे
 सुखून वज्रम अडकवून कानफाट्याचे गोंगाच्या प्रमाणे
 भोंकें मोठी करतात.

हिंदू स्थानांतील माफका कानाची भोंकें मोठी कर
 ण्या करितां सामर्थ्यांनु रूप कांही तरी आडकवितान. चं
 हीं कांत कास मोठीं करतात. किया वरील कानचे या
 केंस भोंकें पाडून ही कांही कानास दोभायेण्या करि
 तां अलंकार घालितात.

पांयाविषयी

प्राचीन काळापासून चिनी लोकांत लहान पाय अ
 सले सुखजे मोठे सौंदर्य असें मानितात. व जरी मुळावे
 लहानपणी ईश्वरी निपमाप्रमाणे मोठे असले तरी पट्ट
 आवळून लहान करतात. ही चाल त्यांच्या सर्दशभर
 चालू आहे. आतां ही चाल जरी कोणी मोडील तर त्यास
 मोठी दूषणे येतील अशी ही लहान पाय कृतीनें करण्या
 ची दृढ चाल पडली आहे.

कांहीं पूर्व मुली अशी कल्पना करतात कीं चारी
 कंबर असणे हें एक रूपवतीचें लक्षण आहे. असें सम
 जून त्या बारीक करण्या करितां कंबर पट्टा इतका घट्ट पा
 रितान. कीं त्यांच्याने श्वासो श्वास टाकू शकत नाही. इत
 कें जरी दुःख भोगितात तरी त्या पूर्व मुली सिंह कटी कं
 वर करण्यास विशेष सहतात. या वाईट स्वईनें वयस्कर
 स्त्रीस लवकर पोंग येतें चरतकें वाईट होतें असें नाहीं
 छातीत ही दुखापत होते पट्टे जोडा घालण्यानें इतकी रजा
 होत नाही तथापि असा जो नेहमीं घालतो तो बडतकरणा
 यानें अधु होतो. या देशांत लहान मुळावे अवयव चांधण्याची वा
 इत्याल चालू आहे त्यांच्यायोगानें तें मूळ कुलूप होतें. सर्व दुर्भिक्षा
 नपरमेश्वरानें प्राण्यास जो आकार दिला आहे तो बदलण्यास शक्ये
 हे पूर्वत्व आहे इतकेंच नाही परंतु भयंकरही आहे.

हे पत्र कृष्णाजी विंबकर यांनी पुणे ये- ज्ञानप्रकाश छापनां यांत छपिलें.

ज्ञानप्रकाश

गुरुवार तारीख २५ अगस्त सन १९५९ इसवी.

जाहीरखबर.

गोविंदरघुनाथ थने यांजकडून बालकृष्णनारायण जोशी यांस — बालकृष्ण नारायण यांज पासून आस्ती काळभर यांचे दस्तऐवज वगैरे घेतले त्यांचे ठरावा पैकीं रुपये ११०० अकराशेची हवाला रहीस वभिडे यांस देविला त्याप्रमाणे रहीस व भिडे यांचा निकाल गुदस्तांब केला असें जोशी यांस माहीत असून आस्ती दस्तऐवज वगैरे रहीस व भिडे यांस दिल्या नसतां व जोशीयांनीं खासगत रुपये वसूल कापड वगैरे घेतले असतां खोटी जाहिरात देतात ही गैर वाजवी आहे. — येविशीं दस्तऐवजीं दाखले ही आहेत. — सबब ही खबर देण्यांत येतेकीं यावरून आमचें नुकसान होईल तें घाबें लागेल. तारीख २४ अगस्त सन १९५९ इसवी.

(सही.) गोविंदरघुनाथथनेद.द.

ज्ञानप्रकाश.

पुण्याचे भोंवताली वगणें वगैरे ठिकाणीं गेल्या मंगळ वारापासून पर्जन्य पडूं लागला आहे व हा पर्जन्य असा पडत आहे कीं, यास भीज पाऊस असें म्हणतात. या पावसांनें आहांस असें संतोषविलें आहे कीं, जसा आपला एखादा परम मित्र जाहजांतून जात असतां तुफान होईल तसें तें जहाज सुरक्षित फडेंस लागून त्या मित्राचे आपल्यास दर्शन किंवा पत्रदारे वर्तमान कळून जगास संतोष होतो त्याप्रमाणेच सांगत जाहला आहे.

जसाच सर्वेसि आनंद होऊन सर्वांचीं अतःकरणें मुक्तीत जाहानीं आहेत.

आस्ती येथील कोंगाडे जातीतील साधु वीर साधु भाज बद्दल मागीलपत्रांत लिहिले होतें त्याणें आपणां माल रोडेस दिला आणि मज्जाकडून फिर्दा करविली. तो मोकदमा मेहरबाब नाना मोराजी डिप्टी माजिस्टर याणीं चौकशी करून सोडून दिला त्या मोकदमांत साधु वीर साधु यांनीं प्रतिज्ञेवर साक्ष दिली होती ती माझा माल चारिस गेला आणि चौकशीत या साधु रोडेकडे दिल्या कामांत त्याणें प्रतिज्ञेवर खोटा मजदूर लिहून दिला सबब त्यास जर खोटी प्रतिज्ञा केल्याची दखलिली आहे पुढें समजलें नाहीं.

हिंदुस्थानांतील गडवडीची शांतता झाली सबब इश्वराचे आभार मानले त्या दिवशीं कलकत्ता वगैरे ठिकाणीं किती एक साहेब लोकांनीं काहीं पैसा जमा करून तो लोकोपयोगी कामाकडेस लावण्याची तजवीज केली आहे. पुणें मुकामी आजपर्यंत ११२० जमा जाहले आहेत. व पुढें ही होतील. हा पैसा मुंबईतील लाहानसुलांच्या शाळेकडे खर्च करावा असा बेत आहे. त्यांत मोठ्या रकमा कमांडर इन्चिफ व उभयता इन्विरारीटी साहेब या दर येकानीं १०० रुपये दिले याकीच्या रकमा सरधु रोज साहेब यांनी ४० यमिस्वर जी. सी. के. घाल. २५ मि. धंग २० अशा रकमा झाल्या आहेत.

काश्मीरच्या महाराजांस वर माहून टाकावा के रितो मागे जी मसलत गुप्त जहाली द्वेनी. तिज मी प सामील असणां पैकीं जे कांहीं थोडसे असामी त्या वे स सांपडले नव्हते त्यांस ही महाराजां पकडून शिक्षा केली असें हरकारूष्यावरून समजण्यात ये व आहे. आतां महाराजांच्या घरांनील सर्व नंदे ना ही से होऊन जिकडे तिकडे स्वस्थता जाहाली आहे. काश्मीरच्या महाराजां थोडक्यांच दि वसांवर आपल्या राज्या मध्ये जकातीच्या दरा मध्ये कर फार केले त्या मुळे रयत बडत करून खुशी सा ली आहे, परंतु त्या मुळखांनून परराज्यांत रवाना होणाऱ्या माळार जी अनिश्चय जकात महाराजां बसविली आहे ती कमी करावी असें रयतेचे ह्मणणे आहे. काश्मीरचा मुख्य पाहाण्याकरितां कांहीं युरोपियन लोक तेथे गेले आहेत. त्या पैकीं कित्येकांनी महाराजां भेट घेतली असें आचपत्रांत लिहिलें आहे.

चीनची डांक.— पेनिन सुकर आणि रि एंटल कंपनीची "पेकिन" आगबोट चीनची डांक आपणा बंगोर घेऊन निघाली ती गेल्या बुधवारी दोन प्र हरीं येथें येऊन दाखल जाहाली. या खेपेच्या आगबोटींत न जें वर्तमान आलें आहे त्याजवरून इंग्रजांच्या पीहो येथील पराजयाची मागे आलेली बाबती आतां कां म वरती आहे. व यालटाईन इंग्रजांचा नवा मागे बात मी उठली आली होती त्यापेक्षांही जास्ती ह्मणजे १७८ मेलेले व १७८ जखमी इतका जाहला असें समज ण्यांत येतें. या लटाईच्या पूर्वी चिनी लोकांनी इंग्रजां हारकत करण्याकरितां किल्यावर कोणाच्या लक्षांत न येईल अशारीतीनें शंभू तोफा डागून ठेवल्या होत्या ही गोष्ट इंग्रजांस समजल्यामुळे इंग्रजांच्या सरदाराने चि नी लोक आपल्या हर हमेयाच्या विरते प्रमाणें किल्या

मा इत मागे पळून गेले असतील व तो आतां आपल्या हातीं लागण्यास आपण पुढें चाल करून जाण्यावर काय तो अवकाश आहे असें समजून वेतारधपणानें आपल्या बोटी पुढें पाठविल्या त्या किल्यावरील तोफा च्या गोळ्यांच्या टण्यांत जाऊन पोंहचतांच चिनी लोकां ही मार चालू करून इंग्रजांच्या तीन बोटी बुडवून व एक जायां करून त्यांस मागे हटवून लावले. या प्र संगी चिनी लोकांच्या तोफांजवळ जे गोळंदाज होते ते रशियन नव्हत. परंतु अमेरिकन लोक होते असें कित्ये कांचे ह्मणणे आहे नसेंच या उदाईत जखमी जाहाले त्या इंग्रजां पैकीं कांहीं असामीस जाहालेल्या जख मा "मिनिरेफ्ल"च्या (या नावाची एक नवीन शोधू न काढलेली साध्या बंदुकी पेक्षां अधिक लांब टप्प्यांनी बंदूक आहे तिच्या) गोळ्यांमुळे जाहालेल्या होत्या या जखरून त्या जातीच्या बंदुका त्यांस कोणी तरी युरोपि यन लोकांकडूनच मिळालेल्या असल्या असें दिसतें. या पराजयामुळे इंग्रजांचा सरदार आडमिल होप याज ला मोठी वारम होऊन त्याणे आपल्या हातीं आपणास वर माहून घेण्याविषयीं यल केला होता परंतु तो त्यांच्या हातां खालील कामदारांनीं सिद्दीस जाऊं दिला नाही. हाप राभग जाहाल्यानंतर इंग्लिश फ्रेंच वकील आपल्या आ रमारांसह वर्तमान शांगाही येथें परत आले ते हिंदुस्था नांतून त्याणीं दाहा हजार फौज आपल्या मदती करि तां मागीतली आहे ती जाऊन पोंहचत्यावर मग पुनः पुढें चाल करतील. अमेरिकेतील युनैटेड स्टेट्स सरका रचा वकील मिस्तर बार्ड हाही इंग्लिश व फ्रेंच वकीलांच रोबरच शांगाही येथून गेला होता तो अजूनही पीहो च्याज शेजारी आहे व त्याची पेकिंग मुकामी भेट घेया चे चीनच्या बादशाहानें कबूल केले आहे. असें ह्मण तात. रशियन लोकांचा वकील कमीडोर पापाफ याचेकड जाहाले ते अजून समजत नाही.

रशियन लोकांची जी साठ हजार क्षेत्र वर्ग रीच्या देशांत खिवा या नावाच्या एका ठिकाणाकडे स चाल करून येत आहे तिचा उद्देश खिवा येथे कांहीं रशियन लोक गुलामगिरीच्या स्थितीत आहेत त्यांस सोडवून नेण्याचा आहे असा गेल्या सोमवारच्या देलेचा फ पत्रावरून समजण्यांत येत आहे. मार्च १५ १९ साली कोणी एक युरोपियन खिवा येथे गेला होता त्याने तेथील रशियन आणि परशियन असे सुमारे तीस हजार गुलाम पाहिले त्याणे असे लिहिले आहे की, या गुलामां पैकीं कित्येकांहीं मुसुळमानाचा धर्मस्वीकारण्यानें नाकबूळ केल्यावरून खिवा येथील लोकांहीं असले नास्तिक व अपवित्र पुरुष पृथ्वीच्या पाठीवर असण्यास योग्य नाहीत. असें ह्मणून त्यांस जीवंत पुरूत टाकिले. तसेंच १७ १७ चे साली बेकेची व या नावाचा एक रशियन सरदार अनमोल लोकांच्या हातीं सांपडला त्यास त्यांणी गुट्यापासून वरपर्यंत अगदी जीवंत जाळून टाकिला. रशियन लोकांहीं मार्च कांहीं वर्षांवर जमरल मोरेविव यास बकिलानीच्या कामावर पाठविला होता त्याणे आपल्या देशीं परत गेल्यावर खिवा येथील रशियन गुलामांच्या स्थिती विषयीं असे लिहिले आहे कीं या कैदी लोकांवर त्यांच्या धर्माची पूर्ण सना असते व त्या कैद्यांहीं पळून न जाण्याविषयीं प्रयत्न केला किंवा दुसरे कांहीं अपराध केला तर त्यांचे धनी त्यांचे कान कापतात. किंवा डोळे फोडतात. अथवा शरीराचे भागास वार केला असतां जीवास धक्का नाही अशा भागावर सुरीनें पार करितात. आणि त्यांस आपल्या जखमांस कांहीं औषधही लावूं देण्यास वगैरे अवकाशही न देतां पुनः कामावर पाठवितान. त्यांच्या कष्टापासून आमाण्यास कोणता फायदा नाही. होऊन ये पदव्याच साठीं या असल्या वेळेस त्या कैदी लोकांचे धनी त्यांस एकदम ठार मारीत नाहीत. जन

रक मोरेवीच याणे आपण खीं असे लिहिले आहे की, या कैदी लोकां पैकीं कोणा एका चाचा पळून जाण्याविषयींचा एकदम यत्न फुकट गेल्यावर त्यांज दुःखाने यत्न केला तर त्याचा धनी त्यांचे आंतल्या पुढच्या दरवाज्यांशीं त्यांच्या कानाला खिळे मारून तीन दिवस पर्यंत जीवंत दारापाशीं टांगून ठेवतात त्याजमुळे पुष्कळ कैदी भुकेमुळे व थंडीमुळे मरण सोडितात. खिवाच्या आसपासच्या पदाडी प्रदेशांमध्ये पाण्याची फार कमताई असल्यामुळे या कैदीस तेथून पळून निभावून जाणे हे ही अनिश्चय अवघड आहे यामुळे वारंवार ते आपल्या हलांतून आपली मुक्ती करून घेण्याकरितां आपल्याच हातीं आपणांस ठार मारून घेतात.

५०६

सातारा— आह्मी मागील अंकांत लिहिले होते कीं एक शिपाई रजेवर गेलेला बक्तरीर हाजरान जाहत्या कारणाने त्यास दोन महिन्यांची शिक्षा बरिष्ठ अधिकाऱ्यांनी दिली. त्याज बदल मेहरबान रोज साहेब कमीशनर यांणी त्या मारीबाना इनसाफ करून चुकीस ही शिक्षा तेव्हां अपराधास बद्ध पार करण्याची शिक्षा केली पाहिजे. असेंच बद्ध पा मनांत आणून आह्मी मागील पत्रांत लिहिले ली इनसाफाचा मोठा त्रिकोण हा इनसाफ नव्हे असें बरवून बरोबर काढकोन त्रिकोणाप्रमाणे इनसाफ करून सदरहू कैदी याची शिक्षा रद्द केली असें शुभ सूचनावरून समजते हे ऐकून आह्मांस मेहरबान रोज साहेब यांची चौकशीचा निकाल ऐकून संतोष जाहला आहे परंतु आतां आसाहेब यांची खांरीपुडील वर्षी विलायतेस जाणार ह्मणून ऐकतो हे खरे असल्यास या सातार जिल्ह्यातील कमीशनरीच्या जाग्यावर सरकारनें दुसरा क

मीवानर ऊशार आणि फौक्त विचारना असा नेमा वा बडून करून लाई इत्पिन्तून साहेब हे पोक्त विचारन्याच कामगारास या नोक्या आणि त्याचा संबंध सर फौजदारी अदालतीची अद्यापि नाही. सबब त्या सातार जिल्ह्यांतील रयतेस वरिष्ठ कामगार हामरावी भाषा शेतकऱ्यापासून तो सरदारपर्यंत स्वतः बोलून त्याचे उत्तर बरोबर समजणारा व आपल्या हाताखालील अमलदार दोषीवाला अगर पागडीवाला कोणी कां असेनां त्याणें किंवा त्या ठरावावर अपील जाहल्यास आपण दोन्हीकडील ऐकून घेऊन इन्साफ करून निकाल लावणारा असा पाहिजे व हाछीं या मेहरबान रोज साहेब याणें असें आपलें काम चालविलें आहे. म्हणोन तो सातार जिल्ह्यांतील बडुतेक लोकांमध्ये विशेष आवडता होउन लोक सुरी आहेत.

पंढरपूर येथील अजम सदाशिव रघुनाथ जोशी व कऱ्हाड येथील अजम माधवराव रामचंद्र जोशी या उभयतां मामलेदार यांच्या परस्पर बदल्या जाहाल्या आहेत.

मेहरबान क्वापटन रोज साहेब यांचे नवीन शिस्तदार जगनाथपंत यास दरमाहा ३० रुपयांच्या जाग्यावरून काढून २० रुपयांचे पगारावर फौजदारी कडे नेविले असे कमी पगाराचे जाग्यावर नेमण्याचे कारण कदाचित हें मोक्ष काट कोन जाहाल्याचे दांडिचा कल धरण्यास तर नवतेना? याबद्दल शुभ सूचक लिहून कळवील. तेव्हां आझास तिसांचे चीस कोजा हाळे. या बद्दल शिरस्ता सांगण्यांत कांहीं कंपेरा पुडला किंवा कसें याविषयीं खातरी होईल.

पुणे जिल्ह्याचे राय बाहादूर गणेश रामचंद्र डिस्त्रिक्ट डिव्युटी फलेकर व माजिस्त्रेट यांची सांरी ईशपुरा

हून येथें आली असें ऐकतां.

कलकत्ता सरकारची राजधानी अहलाबाद येथें करावी म्हणून म्हणून कलकत्ता सरकार चा बेत होईन त्यांनी विजायत सरकारस सरहू परवानगी मागीनकी होती परंतु सरकारनें सरहू बद्दल मंजुरी केली नाहीं असें समजतें.

कच्च येथून एक खासगी पत्रासिद्दीयनपत्रांत आहे त्यांतील वर्तमान टेलिग्राफ कर्त्यानें घेतलें आहे त्यावरून समजतें कीं कच्च येथील करनत्रिंवायन साहेब ते दुरारी कडे स गेल्यामुळे कच्च येथील यांगरलोक म्हणजे कोळी अगर भिछाप्रमाणें विक जात आहे. ती पुनः उठून त्या लोकांनीं गायकवाड सरकारचे शिपायां पासून बेट घेतलें आहे त्याजवर सरकारचे अमलदार क्वापटण मारे तों तो फाखान्यारीक हो कच्च येथें त्याचा बंदोबस्त करण्या करितां गेले आहेत.

आगर येथून नारीख व आंगष्टी बातमी झाली आहे कीं, हिरोशिमा हानेटीव आफिसर मोही पुर कडी जेटींतील होता हा बंडावा करीत होता त्याजवर सरकारचे ऊशार गुप्त बातमीदार नेविले तो त्याची बातमी दिव्यावरून त्यास अदक्यासून ९३१ कोषावर त्यांचे भोवताली मराठी खांरोची एक पोटीपाठविही होती तिणें त्यास व त्याचे लोकांस वेढा घालून त्या बरोबर गोळा गोळी केली त्यांत सरकारचा एक दफेदार फारबज खमी झाला. त्यास सरकारचे लोकांनी धरला तो आंगानें रवू जोधा असून उंच ६ फुटीचा आहे. हा एक बंडावाया पैकीं नमुना आहे. असा हा फारदिवस सांपडत नवता तो सांपडा असें सदरील मजकुरांतील होशील आहे.

किंकोळ ज्या बोलण्यानें लोकलज्जा पमान होतील असें बोलूये.

ज्ञानप्रकाश

पुणे - सोमवार तारिख २९ माहे आगष्ट सन १८५९

पत्राची किमत

१५ आगष्ट दिव्यास, १८५९... दर साळारुपये
 जाहिरात...
 आहोतीं सर्वासि कळवित्रों...
 मणपुत्रीचे, आळीतानी मणपुत्री...
 सोपापा, सुमंगर, सांगी... आपले राहते पर आहोतीं
 कडे सपुजे पर मणजी, माणिकजी कडे स... तारीख २३
 माहे डिसेंबर सन १८५९ इसवी... मणिकजी...
 क... सांगी... आहोत्याची च...
 तु... मणिकजी... अजम...
 कुमार यांचे घराच्या पिळगीची...
 बाई कोम वेंकळी अनंत, आणि सुनेस बकापा
 नेकी, सदरील घराची...
 ९२ वक्री हात... येणेप्रमाणे...
 सदरी लिहिलेने पर सदर पुणेकर संजणसूर
 आहोतीं गहाण देविले आहे, हे सर्वासि कळविण्या करि
 तां ही जाहिरात प्रसिद्ध केली आहे.

(मही) मणपुत्री सांगी कजी

पुणे तारिख २२ आगष्ट
सन १८५९ इसवी

ज्ञानप्रकाश

आहोतीं मागील अंकांत लिहिले होते की, सुबई बजाग
 घराच्या दरम्यान कन्या कुटुंब यास सरकारने १०१०
 रुपये बक्षिस दिले, परंतु हा हा असे समजले आहे की,
 मेहेरबान पीस्तनजी सोराबजी सेद हे सदरील सरकार

रथे कन्या कुटुंबाचे आहेत, कन्याणी आभेला कोने ज्या
 सबजावली, त्याज बद्दल त्यास सरकारने सरकारी
 पाहून घेता विला अद्या प्रकारच्या देण्यास बक्षिस
 म्हणता येत नाही. हे प्रसिद्ध कन्या कुटुंबा आज वेदु
 त असे सरकारची कासे करतात हे सरकारस पुरने
 पणालाहीत आहे, परंतु आहोत्यांचे कामाने मणी
 तपणा आहोत्यांचे ऐकले नाही अशा अर्जद्वारे आणि भ
 र वशाचे काम करण्यास पुढे उमेद कांयली सहाजी
 या करिता, व अशा तरेची आणि भर वशाची यांचे जे
 नां सबाब सरकाराचे मेहेरबान होऊन त्यांस पत्त्या
 चे कुटुंबास सोदोदित स्मरण राही अशी एका दिशेने
 याची असे आहोत्यांस सबाबी सरकारास ज्ञान
 वीत आहे. सरकाराचे तर पाहूनही थोडेसे काम
 केले त्यास देणघ्या दिलेल्या आराच्या दोघ्या पुढेच
 आहेत, जेव्हा मेहेरबान पीस्तनजी, सोराबजी यांनी
 तद्गांठ्या घेता रवच करून बक्षिस, सरकारचे अं
 नल दार, याणी ज्या ज्या विक्राणाहून हुकूम केले मी
 कांसे काह, हुशारीने बजावली, असे आजच्या जाहि
 तांत आहे. अद्या प्रसिद्ध आणि भर वशाचे घडण्या
 स त्यांचे नौकरी खेरीज जे काही देणे त्यास बक्षिस
 म्हणतात ते ती अद्या प्रकारचे आमदार सरकारने
 मेहेरबान होऊन घाते की, त्यांनी त्यांनी व त्यांचे
 कुटुंबातील माणसांनी त्या देणघ्याची याद घ्याल जे
 याची अद्या करण्याने सरकारास व त्यास अर्पण
 पाहोत्याचे...
 गवाले १५ आगष्ट - एवे मातोशी बाबाजी बाई साहेब यां
 ची मकनि निपटली होती ती हाही हुकूम आहे सांगी सान
 धर्म दत्तारो रूप यांचा या था वणा न बा बविला आहे. हे स्तुत्य हुकूम
 आहे.

दिवाणी कामदार लोकांच्या नेमणुका.

खेडा जिऱ्यातील मानर एधील दुसऱ्या प्रतीचा प्रोवेशनरी मामलेदार अज.म.हरीदास दुल्लभ राम हा त्या कामावर कार्दम झाला आहे.

मिस्तर जि. जि. वि. कौलसन यांसाखान देवाचा कलेकटर व माजिस्त्रेट याचा दुसरा असिस्टंट नेमिला आहे. परंतु त्याणे वर्त युज राथ मधील रेबिन्सुसर बेच्चाच खात्या मध्ये असावे असे ठरले आहे.— मिस्तर सी. एम. हाण यांसरलांगिरीचा कलेकटर व माजिस्त्रेट याचा तिसरा असिस्टंट नेमिला आहे— मिस्तर टी. एम. मेसन यांसा खेड्याचा कलेकटर व माजिस्त्रेट याचा तिसरा असिस्टंट नेमिला आहे— मिस्तर जे. माकफारलन यांसा साताऱ्याचा कलेकटर व माजिस्त्रेट याचा तिसरा असिस्टंट नेमिला आहे— मिस्तर जी. वाडिंगटन यांसा साताऱ्याचा कलेकटर व माजिस्त्रेट याचा सूपर न्युमीरारी तिसरा असिस्टंट नेमिला आहे— मिस्तर ए. एन्. स्त्रे यांसा खेड्याचा कलेकटर व माजिस्त्रेट याचा सूपर न्युमीरारी तिसरा असिस्टंट नेमिला आहे— मिस्तर सी. उबल्यु बेल् यांसा ठाण्याचा कलेकटर व माजिस्त्रेट याचा सूपर न्युमीरारी तिसरा असिस्टंट नेमिला आहे.

मुंबई इलाख्याच्या दिवाणी खात्यातील मिस्तर जे. एम. एरस्कीन यांसा हिंदुस्थान सरकाराने या मुंबई इलाख्यात सर्वेश्वर आणि जनरल पोस्ट मास्तर नेमिला आहे— मिस्तर ए. चं. न्युटन याजला मिस्तर कार फील्लिप हा गैर हजीर आहे. तो पर्यंत किंवा पुढे हुकूम होई तो पर्यंत सिविल आडिटरचे काम चालवा यास नेमिला आहे— मिस्तर जे. एम. एरस्कीन यांसा अगष्ट महिन्याच्या २३ व्या तारखे पासून सिवि

ल आडिटरच्या कामाचा चार्ज मिस्तर ए. चं. न्युटन यांस दिला— मिस्तर जे. एम. एरस्कीन यांसा अगष्ट महिन्याच्या २३ व्या तारखे पासून सब डे श्वर जनरल पोस्ट मास्तर स्टांपचा सप्रिन्टेण्डंट या कामाचा चार्ज घेतला.

सरकारी ग्याझिट वरून समजते की, हिंदुस्थान सरकाराने मेहेरबान. जे. एम. आरस्कीन यांसा मुंबईस सब डे श्वर व जनरल पोस्ट मास्तराने भूत लोकां कामाचा चार्ज घेतला मेहेरबान हेनरी न्युटन साहेब यांसा मेहेरबान कारकीर्त साहेब रजेवर आहेत तो पर्यंत अगष्ट सरकारचा दुसरा हुकूम होई तो पर्यंत सिविल आडिटर नेमिले आहे.

एथे अशी वदता उक्ती होती की, मेहेरबानला फनेन साहेब सब डे श्वर होणार ती वदता हल्लीच्या नेमणुकीने दूर केली.

आगमन — गेल्या आठवड्यात रा. रा. विनायकराव बांसदेव गंवरनर इन कोंसलचे ओरी एंटल बान्सा कटर, रा. रा. बाबाजी पांडुरंग सप्रिम कोर्टीतील इंडर ग्रीटर, रा. रा. विष्णु मोरेश्वर, व रा. रा. विष्णु परशुराम सब असिस्टंट इनाम कमिशनर आणि रा. रा. डाकतर भाऊराजी यांच्या स्वाऱ्या मुंबईहून एथे येऊन परत मुंबईस गेल्या.

गेल्या शनिवारी तीन बाजता एधील मुलींच्या शाळांची परिक्षा होऊन डाकतर भाऊराजी यांणी सुमारे १०० रुपयांने इनाम मुलींस दिले यास समारंभास एधील लोक ही मोठे मोठे बरेच आले होते.

विलायत एथील डाक ता. ३ अगष्ट पर्यंतची एथें ता. २५ मिन हस येऊन राखल झाली, तींतील हशिल्याचीं वर्तमानें येथें प्रमाणें.

विलायतें साहाकोट रूपये कर्ज सरकार घेणार, या करितां तजवीज चालली आहे.

हिंदुस्थानांतील जमाबंदीची व्यवस्था पाहण्या करितां, एक कामगार विलायतें हून रवाना होणार आहे; असें म्हणतात की, या कामावर नेक कामगार जेमसू उलीसन्न साहेब यांची नेमणूक होणार आहे— सर आरस्कीन पेरी साहेब, यांस हिंदुस्थानच्या राज्यकारभार पाहणाऱ्या नवीन नवीन कौन्सलांत नेमणार आहेत, अशी बोलवा आहे.

पार्लमेंट सभेच्या बडे लोकांच्या मंडळींत चीन देशांत मोठे विलायतेंचे पाठ विण्या विषयी विचार चालला आहे.

फ्रेंच सरकारने आपल्या राज्यांतील बाढविलेला खर्च पुन्हा कमी करण्याचा विचार केला आहे— आणि ट्रैन नदीच्या काठी जी फौज टेंहेळीं करितां फ्रेंच सरकारने ठेविली आहे, तिचा बंदोबस्त केला आहे— विलायतें सखुंक्ष संघाम होण्याचें प्रयत्न पडले होते, ते सर्व दूर झाले, आहे.

चंडी चंदावरच्या विध्वंसण्याचा मोकदमा मद्रासचे सुप्रीम कोर्टाने झाला, तोच पार्लमेंट सभेने बाहाल केला आहे.

पार्लमेंट सभा १६ अगष्ट रोजी भरणार होती— सार्डेनियाने सरकारने इटाली देशांतील सर्व स्थानांतून आपले कामिबानर काढून राकिले आहेत.

फ्रान्स, आल्बे लिया, आणि सार्डेनियानिही सरकारचे वकील एकत्र होऊन ८ वे मिन हस विचार करणार आहेत— इटाली देशांतून फ्रेंच

राशी साची फौज आपल्या सुलखांत परतत आहे, आणि त्यांच्या सन्मानार्थ मोठ्या समारंभाची तयारी पारिस राजधानीत चालली आहे.

प्यारी बोलडे सार्डेनियानाचा नामां कित ते सपती, याणें आपल्या शिपायांस इटाली देशाचे व सार्डेनियानाचा राजा विकटर इम्यानुयुल याचे नांवानें मानपत्र दिलें आहे— रशिया आणि चीन, या बाद् शाहामधे तहनामा झालेले रशियाचे सरकारने प्रसिध्द केला आहे.

पार्लमेंट सभेने आपल्या देशाच्या हद्दीवर बंदोबस्त कसा काय आहे, हें पाहण्या करितां एक अधिकारी नेमिला आहे.

भूमध्य समुद्रांत बंदोबस्ताचें काम मोठ्या जलदीने चालले आहे.

ग्वाल्हेर— शिंदे अंलीजा बाहदूर यांची स्वारी ता. २५ माहे युदस्त रोजीं लकरांतून गुण्यान गेली होती. तेथें रशिंदे साहेब यांची स्वारी २८ जुलै रोजीं प्रार्थना करण्यासाठीं तेशील कावणीत आली होती. त्यांची व शिंदे महाराज यांची सुलाखंत होऊन, त्यांच्या सन्मानार्थ २९ लोकांची सरबत्ती झाली. नंतर शिंदे महाराजांची स्वारी परत आपल्या ग्वाल्हेर राजधानीस गेली. राव राजे दिनकर राव दिवाण यांची स्वारी गुण्यास महाराजा बरोबर गेली नव्हती, महाराज सरकार आपल्या राज्याचें कामजातीने पहाता हेत. दिनकर राव दिवाण यांणी श्री काशी यात्रेस जाण्याची परवानगी महाराजा पारशी मागितली आहे. महाराजांनी परवानगी दिली नाही. कावें अन्यगामी राहवें असा महाराजांचा कुकूम झाला आहे. लोक बंदता आहे की, दिनकर राव दिवाण यांस महाराजांनी का मावळून दूर केले

क्रि लो क म्हणायत कीं, दिवाण साहेब आतां कार
भार करणे त्सा आहे आतां काहीं तरी पर भाष
साधनार्थ काळक्षेप करावा; असा विचार करून
लाणी काम सोडिलें आहे. अस्तु खरा मजकूर
अप्रापि कळत नाही व कुठलाही नाही.

बुंदेल खंडांतील जमेश्वर वगैरे लोकांनीं
अपसांत बसडे चालविले या वरून त्यांच्या
बंदोबस्ता साठी साहेब मकसूफ यांची स्वारी त्या
प्रांतांत गेली होती. ते गांव लोक लुटतात व डक
पडव करितात. असे ते माजले आहेत कोणा
स जुमानित नाहीत.

इथील गोरे लोकांच्या पलटणीस साहेब
महसूफ याणीं समज दिली कीं, तुम्हीं कंपनी स
रकारचे नोकर होतां, आतां कंपनीचे राज्य जाऊ
न राणी सरकारचे झालें आहे यास्तव तुम्हीं
आतां राणी सरकारचे नोकर झालां; या साठीं तु
म्हीं राणी सरकारचे नावे करारपत्र द्यावे त्या
वरून ते म्हणाले कीं, आम्हांस त्या बद्दलच कमी
दान द्यावे, आणि आम्हीं किल्लास तेस गेल्यावर
किसर लिहून देऊं, या इतरां वरून साहे
ब महसूफ नाखुष झाले. आतां ते गोरे लोक ति
लायतेस परत जाणार आहेत.

हिंदुस्थानांत — ता. ११ मे सन् १८५७ इसवी
तेजीं केंद्रस्थान झालें, त्याच्या बद्दल हिंसा सास्त
तो, आक्रमणें त्या प्रांतांतून जीं जीं वर्तमाने घेत
गेलीं तीं आम्हीं आपले बाचणारां करितां आम्हीं क
ळवीत ये लो हल्लीं अशी एक आक्का इंगलीचा
म्यान घडांतील पुना अब सरावरून आम्हांस स
मजने कीं, वायव्य प्रांताचे लेंफनें साबरनर सा
हेब बाहदूर यांस आवा साहेब याणीं अशी विनं
ती केली आहे कीं, जर आपण पुणे आणि सातारा

हे परने घालत आम्हीं होऊन सरंकारास शर
ण येऊन आतां ही इजा ज्यास्त अब स्थिती ल
यांची असल्यास त्याचा देम अजून ही पुरा शा
लानाहीं, असें सदरील वर्तमानां वरून आप
ण अजून केले पाहिजे, आणि जर ही इजा संदेती
ल असल्यास मिथ्या आहे. आतां हे सरंकारचे
शब्द बनले आहेत. तेव्हां त्याणीं कदाचित्त सर्व
पृथिवीचे राज्यही घेण्याची इजा केल्यास त्यांस
शोभेल, परंतु त्याणीं इंगज संस्काराचा पराक्रम
आज दोन वर्षे पुर्तुगीं पाहिला आहे. या व
रून त्यांचें अंतःकर्णोत् पाविषयीं जी स्वाश्रीं सा
ली असले त्याची साक्षात् साणीं च दिली पाहिजे.

ज्ञानप्रकाशपत्रांत बेंक गांवाहून पत्र व्यवहार
झालेल्या पैकीं एक मजकूर असा होता कीं, कर
नीर इथील चिटणीस राजेश्री के सोपंत यांस त्या
च जिल्ह्यांत मामलेदार नेमिले आहेत. त्याज
वर लाबाबा चार्ज झाल्या वरून त्या विषयीं पुरी
चौकट्टी होई ती पर्यंत त्यांना मगार अमानत
केला आहे.

त्या विषयीं आमच्या वर्तमान संवह बंधूनें
असें कळविलें आहे कीं, सदरील मामलेदार यां
ला मगार अमानत केल्याची बातमी खरी ना
हीं परंतु त्याजवर लाबाबा मोकदमा आला आहे
हे त्या विषयीं जें वर्तमान लिहिलें गेलें त्याचे उल
ट आमच्या मित्रा कडून झालें नाहीं. तेव्हां ते वर्त
मान खरे झालें असें तिष्ठ झालें.

नवीन पोस्ट आफिसें — मेहेरबान लेंदण सा
हेब पोस्ट मास्तर जनरल याणीं खानदेश जिल्हांत
तडुसंगाबा देहून १५ को साबर आयचेस सी ओ
नी, वहरडा सा दोन ठिकाणीं नवीन पोस्ट आफिसें
करी चालतात हे पाहण्या करितां नेमिलें आहे.

मिठाचे माहागायी विषयी

मागील पेशवे यांचे राज्यते ही मिठाबरे कर हो
 ना, परंतु तो हल्लीच्या पेशवां फारच कमी हो ना, भाषु
 कें त्यावेळीं संपास पोयली मीठ विकत होते,
 आणि हल्ली तर सरकाराने एते तीठ केल्ल्यापारी
 मंडळीनीं आंगीची गाडी करून केली, असे ही असु
 न गेल्या महिन्यांत मिठाचा दर हो ता. त्याहून ही ह
 ली वरून मीठ माहागां झाले आहे, याचे कारण सर
 कार बंगाली मणस बारा आंगी मिठागाराबरे हे मी
 ल घेन होतें, नें हल्ली एक रुपयाचिण्याचा किलायत
 सरकारांत हुकूम आल्या वरून हो दर बरे द्या आ
 हे. याचे कारण हिंदुस्थानीतें बजा मुळीं सरकारांत
 कोट रुपये कर्ज झाले, त्याची फेड करण्या करितां वि
 लायतीं मालावर विलायत सरकारचे हुकमाने जे
 काती बसविली, व हल्ली मिठावरील विलायत सर
 कारच्या आदेशे वरून काढा विला आहे. आतां या रकमे
 चे व्याज दर वर्षास जास्त होईलच, परंतु ही जकात,
 व मिठागारावरील उत्पन्न अधिक केल्यानें होणे को
 ट रुपये दर वर्षास जास्त उत्पन्न होईल, असा अं
 दमास आम्हांस दिसत आहे.

बंबेच्या जिल्ह्यातारीख २३ अगष्टच्या पत्रावरून
 मुळर बातमी आम्हांस अशी समजते की, हल्लीच्या
 छावणीतील गोरे लोकांनीं बडतफी ८०६ शिपायां
 नीं घेतली, त्यांत तोफखान्या कडील ८३ लोक हो
 ते, या ८०६ लोकांचे की, तीन च्या र शिपाई मात्र पुढः
 जावेन जावे अशा घोश्यांत आहेत.

मिरठच्या छावणीचे की एकंदर १३५ गोरे
 शिपाई लोकांनीं बडतफी घेऊन, नवकरी सोडली.
 त्यांत ६१८ स्वार आणि तोफखान्या कडील ३१७ लोक
 आहेत, हे शिपाई लोक लक्ष्मी जाण्या करितां मिर
 ठ येऊन ता. ६ अगष्ट रोजीं कलकत्या कडे सरा

बानां झाले.
 मद्रास — स्वायंतीळ विजंगा पटाम म्हणून
 एक व्यापाऱ्याचे शहर आहे, तेथे सरकारतर्फे एक
 मिसरी रीड साहेब यजट आहेत तेथील राज्याचे घो
 डे, हत्ती, वगैरे यजट राजा उपयोग करीत नाही.
 तितके यजट करितो, या मजकुरा वद्दल एक विन
 सदीचा अर्ज सरकाराकडे स आला, तेथे सरकारा
 ने त्या साहेबास त्याचा जबाब मागीत त्या तेथील
 विजंग पटामच्या राज्याने सरकारास असे लिह
 ना. पाठविले की, हा यजट आमचे घोडे, वगैरे रथा
 स फारसे नावीन नाही. ज्या जबाब पाठविला आ
 णि दुसरे दिवशीं पुढः सरकारास अर्ज पाठवि
 ला. त्यांत मजकूर पहिले अर्जाचे विरुद्ध लिहिला.
 यावरून सरकारास त्यातील खरेपणा विषयी
 संशय आला आहे. सदरहू मजकूर इंगजी पत्राद
 रून प्रसिधीस आला आहे.

मला हा बाबत अशी बातमी आहे की, कमीसरी
 मद्रासा हुकूम झाला आहे की, तुम्हीं सामानाची
 तयारी करून देवाची का की, एक मोठी फौजेची
 टोळी रवाना होणार आहे.

हा रूगोळा, आणि लोक नेण्या करितां गाड्या व
 शिरे तयार ठेविल्या आहेत. आतां ही फौज नानास
 शिक्षा करण्या करितां किंवा जंगबाहूरा कडे जाते हे
 समजत नाही. परंतु हाकडून लडाई करण्याचा ने
 व्हे, कारण अशा पावसाच्यात लोक पाठविले अस
 नां लडायां पेशा. अजारी होतील.

सिंगापूर येथे लोक युरोपियन, चिनी, ज्युस
 नेरीव, असे राहतात त्यांची संख्या १०४००० आहे
 तेथे आज पर्यंत सरकाराने २३३०० अफाधी र-

वाना केले या सिंगा पुरात चिनी लोक फारबस्ती करून आहेत, त्यांची संख्या ४०००० व्याकीसह जाराची आहे.

मद्रासची— श्री गोरी पलटण ही फार दुशार आहे, असे म्हणतात. या पलटणीतील ५१२ लोकांनी चाकरी सोडिली, आणि ५० पासून १०० पर्यंत या पलटणीचे लोक अजारी आहेत, हे लोक जातात, ही पलटण बहुत करून सर्व नाहिरी होणार, या मुळे त्या पलटणी बरील, अमलदार लोक उदाशीन आहेत, कारण ही अरुष्ट पलटण होती. म्हणून त्या अमलदारांस बाईट वाटन आहे, परंतु सरकारचे डकुमा पुढे इलाज नाही. वगैरे मजकूर पुन्हा अबझरवरून कळत आहे.

चिनी लोकांच्या चाली

चिनी लोक बहुत करून अषसांत भांडण करित नाहीत त्यांची बोलण्याची रीती इतर देशांतील लोकां पेक्षा भिन्न आहे कारण इंग्रजींत वायव्य दिशेस उत्तराश्वम म्हणतात, आणि चिनी लोकां पश्चिम उत्तर म्हणतात. चिनी लोक जेव्हा दुःखीत असतात, तेव्हा ते अरुण पोषाक करीत असतात, आणि इंग्रज दुःखाचे दिवसांत काकां पोषाक करितात. कजण फिरस्ता चिनदेशांत गेल्या, तेव्हा त्याणें एका चिनी सोजराची गाक मडली, आणि त्या परस्परांत भाषण झाले ते येणें प्रमाणें

इंग्रज— अरेगड्या तू असा आमच्या मडमा प्रमाणें पाड्यावर दोही पाय एका बाजूस राकून कावत तोसे?

चिनी— असल्या चिनी जातींत पाड्यावर अ

शीच बसण्याची चाल आहे.

इंग्रज— तुम्ही मुसकमात्रा प्रमाणें आपल्या नाडुबरील जेंस कादजा काय?

चिनी— होय असे न केलेतर आम्हांस आमचे लोक हल्लीस

इंग्रज— तुमच्यात वस्ती पतंग उडवितात, आणि मुळेती मजा साहतात, हे कसे?

चिनी— होय, पतंग उडविणें हे अवघड काम आहे मोठ्याती उडवावा, आणि मुलांनी पाहवा.

इंग्रज— अरेगड्या मळा तुमची भाषा बोलता येते, परंतु लिहिता, वाचता येत नाही, तुमच्यातील फरती जीची गाढ घालून दे म्हणजे मी त्याज्याशी शिकेन.

चिनी— होय, तो पंतोजी आहे, चिनी पंतोजीची आणि इंग्रजाची गाढ पडली, तेव्हा त्याणें बुकशिक विण्यास आरंभ केला, नों प्रथम त्याणें एक बुक त्या इंग्रजाच्या हती दिलें, तेव्हा इंग्रजांने आपल्या ना

ली प्रमाणें पहिले प्राना बरील, पहिलें अक्षर यास काय म्हणतात, जसे विचारिलें तेव्हा त्या चिनी पंतोजीने जोळ वटारून त्यास असे सांगितले कीं, अरे! अरे! असे नव्हे! तुमच्या तीस शोबदले पान ते आमने पहिले आहे, तें काढतेव्हा त्याणें तसें केले आणि हो इली पानांत बुक कधी छापले होतें ते काढून प्रथम साल, नंतर मेहिना, त्यांततर नारीख, अशी अनुक्रमणिका वाचण्याची म्हणजे आपल्यांत जसा रवादा पंतोजी उलटा पर्वत्रा म्हणतात त्याप्रमाणें वाचण्यास आरंभ केला. नंतर त्या इंग्रजांने चिनी पंतोजीस विचारले कीं, तुमच्यातील कांही रीती, भांती, कळासांगा त्यावरून त्याणें सांगितले कीं, कोणी परकी माणूस आपल्या घरी आल्यास दोषी काढल्या त्रिवाय त्यांस आपल्या उाच्या बाजूस बसवावा, जर असे न केलेतर आमच्यांत अपमान आ-

हे. आणखी तुला असे सांगतो कीं जर सरकारनामा जिखेव रत्याने चालला तर तो असा ओळखता कीं, त्याजबळ एक पत्ताक, खमी, आणि रंगिन कंदील असत ह्यणजे माजिल्लेधानी स्वारी आहे असें समजावे. हें ऐकून इंग्लिश फारच विस्मय करू लागला. हें पाहून विनी पंतोजी ह्यणतो अरे असें कां, तुला या गोष्टीचे आश्चर्य वाटले. कीं काय? होय, कारण आमचा माजिल्लेधास सरकारने निशाण दिलेले नाही. असें जरी हे विनी लोक आम्हासच मत्कारिक आहेत, असें वाटले तथापि त्यांच्यात युद्धोपयोगी सामान फार प्राचीन काळापासून त्याच होत आहे, यदरुज ने लोक मोठे उद्योगी आहेत, आणि व्यापारांत ते सर्वदा निमग्न असतात.

विनीची विशेष आज सायं काळी नी बुधवारंत गेलों असतो अशी खबर ऐकिली कीं, मुंबई हून रा. रा. भाऊ दाजी डाकतर हे येथे येऊन त्याणी पेशमजूरचे माणकेश्वराचे बाड्यातील आरसे महालांत थोर थोर लोकांची सभा करून त्यांत असे संभाषण केले कीं. हाही आपले गणी माहेबाचे राज्य जाहाले, त्यास त्याचे आनंदात्तव काही तरी लुप्त कर्म केले पाहिजे. नें असें करावे कीं, सर्वानी आप आपले यथान शक्ति पैसा देऊन, त्या सर्व पैसांची मुंबई मुकामी एक (स्यु जीयम) ह्यणजे नाना तरेचे चमत्कारिक पदार्थ ठेवण्याची जागा व तिचे सभोवताली एक बाग करावी, आणि त्याजला राणी साहेबाचे नाव ठेवावे. असें ऐकिले. त्यास मी गरीब मनुष्य त्या सभेन जाऊन बोलोवें, तर एक बोलावणें नाही, आणि उगीच जावे तर आमचे बोलणें कोण ऐकेल ती थोर थोर लोकांची सभा - यास्तव आपल्यास माझा सुचलेला अभिप्राय लिहून पाठविला आहे. हा आपले पत्रांत छापून, प्रसिद्ध केलात

ह्यणजे भाऊ साहेब प्रभुनि सर्व सभामदांचे नजरेस पडत. तो असा कीं. अहो (भाऊ साहेब) या स्यु जीयम - यां जर मुंबई मुकामी एक देवालय बांधले, तर किती चांगले होईल बरे. - अहो (स्यु जीयम) ही बाहण्याचेच उपयोगी, व त्या मासत्याची नेथे दुसरी असल्यामुळे हीची माटिची नानबरी ही नाही. - आणि देवालयपासोच पाहा बरे किती उपयोग होत नाही. मुंबई शहर एवढे मोठे व राजधानी परंतु नेथे एक ही सुरेख देवालय नाही तें होईल, हें एक दुसरी मोठी सभा किंवा एखादे नामांकित कथा, कीर्तन वगैरे चमत्कारिक बहुजन समुदायाचे कार्य करणे असल्यास अशी सर्वेपि योगी जागा नाही, नी ही नाईल. निसरें हिंदु धर्माप्रमाणें आपला पैसा सत्कर्मास लागला. - व बरे त्या शहरांत गरीब गुरीबांस कांस मुलीच उतरण्यास जागा नाही, त्यामुळे त्यांचे फार हाल होतान. ते देवालयचे चार बाजूस मुजोडी सापे बांधिले असता, आंतील व बाहेरील वास्तुमिळून सर्व जातीचे गरीब गुरीबांस मोठी उतरण्याची सोय होईल. आणि हा उपकार जो त्यांजवर होईल त्यांचे नर वर्णन करितां येत नाही. असे फारच फायदे आहेत. व आणखी ही मला पुष्कळ सुचतात, परंतु तितके लिहिल्यास माझाच मजकूरानें आपले सर्व पत्र भरून जाईल. आणि असे दुसरे लोकांचे मजकूर लिहिणे राहतील. सबब हा मासा मजकूर संक्षिप्त आहे हा मजकूर मशार निते भाऊ साहेब वगैरे यांस दाखवून त्यांचे मत काय आहे हे कळले ह्यणजे फार उत्तम होईल. कारण हें कृत्य केल्यास हाही तुलास जो पैसा उत्पन्न होईल त्याचे दसपट नर खर्चाने अधिक होईल. जास्तीची गोष्ट राहू या. - कारण स्युजीयम हें कांहीं आपले लोकांचे इष्टीने धर्म कृत्य नाही, आणि त्यास ते मदत करण्यास इतके उत्सुक ही होणार नाहीत. परंतु देवालय सारखे कृत्याचे नाव घेण्या

चे बरोबर अंघळ भीमान् रुड गरीब सर्त एक
 न होऊन पथावक्ति मदन करून कार्य सिद्धीस
 त्या बांधून गेहणार नाहीत. मला आणखी ही याद
 लय बांधण्यापासून एक फायदा दिसतो तो असा की
 गणी साहेबांचे सन्मानार्थ आपले लोकांनी काही क
 ल्प करावयाचे तेव्हा (म्युजीपस) वगैरे हे इतर
 लोकांनी करण्याची हीच रीत आपण उचलली अ
 सनां बडून लोकांस ह्यणण्यास जागा होईल. की
 कृत्य पाकळ आहवे ई मजी गिक ले त्या पोरांनी
 उपस्थित केले आहे या बद्दल हिंदुस्थानी तीव्र रुढ
 लोकांस काही माहित नाही आणि देवालय बांध
 ले असतां सर्वनांस वाटल की हे कृत्य केषुळ हि
 दूचे मनापासून उपस्थित जाले आहे. आणखी अ
 साही एक विचार आहे की, हिंदुनी गणी साहेबां
 स मान देणे तो त्यांनी आपले रीतीप्रमाणे द्यावा हा
 न यात्वविक मोठेपणा अधिक आहे. व गणी साहे
 बांच्या ही मानस या प्रमाणेच दिसतो. कारण नाग
 र्व २० साहे जुळईसन मजकूर रोजी जी गणी सा
 हेबांचे कृत्याग इच्छिण्या सारी सुठी मिळावी त्या
 जाहीर नास्यांनु ही ज्यांचे त्यांनी आप आपले धर्मा
 प्रमाणे वरीती प्रमाणे देवाची प्रार्थना करावी. असे
 सर्वनांस सुखवित्ते होते व त्या प्रमाणेच या राहणे
 लोकांनी आनंदाचे भजन केले ते आपले धर्माप्र
 माणं कथा घोर केले. असा या प्रकारचे आणखी
 बडूत विचार मला ह्या सभासदांस कळवायचा
 चे आहेत परंतु पुत्रवित्तार फार जाहला या
 ज करिता जागेचे संकोच्या स्तव आज पुरे क
 रितो. पुढे लिहून कळवूं. आज विनंती प्बदी
 व की, ये त्या रविजारी पुनः सभा भरणार तेव्हा
 आपल्या उद्यां या पत्रांत हे आमचे पत्र मेहर
 बात्री करून घ्यायचे म्हणजे सभा विचार कर
 ण्यास भरोस त्या वेळी हे आमचे विचार त्यास

माहित होतील ही विनंती
 गणी साहेबांची खरी आज्ञा पाळण्याकर
 ण्या एक गणी व शेवट
 तारीख २७ अगष्ट १९१३

किरकोळ

रोमशास्त्राचा कद - पुण्यातील रास्ताच्या पे
 बेंत एका नात्याने उबी न पर बांधिले त्या प्रशा
 ची वास्तुशात ब्राह्मण दाराकेली त्यास दुसऱ्या ब्रा
 म्हणांनी रोपी झाला म्हणून प्रायश्चित दिले हे
 वर्तमान त्या नावीयांस कळवंच त्यांनी आ
 पल्या सर्व नावीजातीत ब्राह्मणाची हजा मळजी
 करील तो जातीचा अपराधी असे सांगून आ
 रसा आणि वस्तरा व न्याणीची शपथ घात
 ली आहे कारण त्यांनी ब्राह्मणांस असे विचा
 र दिले की, तुम्ही कसविणी व कळवतिणीच्या घरी
 व तसेच दुसऱ्या जातीच्या घरी जे वा नयास जा
 तां आणि आमच्या घरी कोणी आल्यास त्या
 स होय त्या वित्तं, अशा पक्ष पाठी ब्राह्मणांची आ
 ही हजामतच करित नाही असा तडा पडला
 आहे या श्रम्यांनी सरकारांत फिराई केली आ
 हे असे ऐकतो निकाल लवकरच होईल

कलकत्याचे वर्तमान पत्रावरून कळते की, सर
 काराने कलकत्याचे कमिसरी एड र्वालांक इकूम फ
 र सावला आहे की, ५०० पाच हजार शिपाई विनेस
 रवाना जखरी झाचयाचे आहेत त्यास हर एक सा
 मोशीनी जल रीने तयारी करणी. काही गल बते
 विलायतेस रवाना होणार होशी, तो वेत आनां फि
 रला असे वादते की, एथून १००० गेरे व २००० शी
 क शिपायी ईकडून विनेस शार विण्यास काही स
 उचण दिसत नाही

...

...

...

ज्ञानप्रकाश

गुरुवार तारीख १ सितंबर सन १८९९ इ.स.वी. भा. ६०५ पु. १३०३

आत्मानु दे. ~~चर्चामात्र समजलावरून बा~~
 ईट घाटवें अगर सुधी खावी असें कोणी विचारिल्या
 स दोन्ही न होवां लज्जागान वाटत आहे. अजम गोपी
 नाथ रघुनाथजी अवरु प्रतीने मुनसफ यांची नेमणूक
 वडगाव कोर्टास आहे, त्यांजवर आमडी डांकवाली रणे
 आपण शेवा चाकरी केल्या बद्दल खर्ची दिली नाही
 त्याचा आकार २००० दोन हजार रुपयांची नाली
 प्रमाणें किरादि लाविली व नोंदून मुनसाफाकडेस ही
 गेली. पुढें मेहेरबान जडज्य साहेब यांस आपल्या
 नात्यांतील आणि मुनसफा सारख्या मोठ्या नोंकरा
 वर आणि अशीं विषयची किरादि संपादी दें काहींमें का
 ईट वाटून त्या किराद्यां चौकशी करावी असा विचार
 आ साहेब यांणीं मनांत आणिला आहे आतां भाव
 डी डांकवाली ही उपड कसबीण आणि अजम गो
 पीनाथजी हे तर सरकारचे अबरू सर मुनसफ यांच्या
 मध्ये काय संबंध असावा व किरादि फारण्या पर्यंत
 आले वेशां याचा परिणाम काय येविण्या सुक्ष्मरीत्या
 पाहिलें तर त्यांची अशी नाल आहे, पुढें ही किरादि
 चालो अगर म चालो परंतु शेवट होई पर्यंत जागे होणें
 हें काम कोणते दृष्ट्याचें असतें. (पुढें लिहूं)

आत्सी मागील फर्मात लिहिलेला फौजदारी
 खसल दिवेकर आणि बंडु नाना यांज बद्दलचा मेहर-
 बान डिपुटी मजिस्ट्रेट याणीं परिष्ठाचे डकुमाप्रमा
 णें किरादाचा चार्ज घालून सेवान जडज्याकडेस रवा
 का घेला. त्या मोरुदमाची चौकशी आज सुटवात हो
 पार आहे, व ह्या अपराधाची पुर्वेपणी चौकशी घटल

आत्सा काता समजाविण्यास बंडु नाना यांणीं मुंबईहून
 मिलर काटन बाबिटर आणविला आहे, तोही चौक
 शी चालणे वेळी येऊन दाखल होईल असें समजलें
 आहे.

नामदार लार्ड ईल्फीन्तन साहेब यांची मडी खारी
 काळ रात्री ९ वाजतां येथील छापणीव येऊन दाखल
 झाली आहे.

औरंगाबादेस फार पाऊस पडून माणसें, वजनावरें
 यों पडून नासू नारीत २५ येजी जाहालाचें नसतानें
 तें सविलर पुढें लिहूं.

बंडुगहन ज्ञानप्रकाशास तारीख २४ अगष्ट - इकडे
 पर्जन्य भरपूर झाला नाही. मेहेरबान बडे साहेब यांची
 खारी हल्ली देहेरीस गेली आहे. तेथें राजे साहेब यांचा
 तारीख १८ भिनहूस दरबार काळज् छनपुणकडेस गेले.
 तेथून पुण्यास जाण्याचा बेत आहे असें ऐकतों. मंडळे
 श्वरास तारीख २९ भिनहूस कैदी लोकानीं एकदम गर्दी
 करून बिड्या मोडून किल्लांतील तोफांवर येऊन पड
 ले आणि दरवाजे खुले करून शिपायांची रत्नारे पेज्जी
 एक साहेबास वार मारून ते अपराधी लोक जंगलांत पळवले.
 हे वर्तमान होळकर सरकारास कळतां व ताबडतोब मदती
 करितां काहीं तोफा, स्वार, व पलटणी खेक रवाना केले आ
 हेर. सरकारी फौजही मंडळेश्वरास जाऊन दाखल जाणी
 अद्यापि कैदी मिळाले नाहीत. कोणते जंगलांत शिरले आहेत.

परमेश्वरी हा ज्ञानमकाशासो. तारीख ११ अगष्टी
 हिंदू समाजातील बंडाचा मांड होऊन समता सारली व या
 हिंदीचा माकनास परमेश्वरीने यथा दिले. म्हणून ईश्वरीची
 मानना करून त्यांचे आभार मानवे. यिषयी हिंदूस्थान स
 रकाराने जाहीरनामा लाविल्या अन्वये तारीख २८
 ही रोजी ईश्वरीची प्रार्थना करावी. या हेतूने येथील लोक उ
 ल्खल होणे. परंतु कमावि सदार नवीन झाल्यामुळे धार हे
 कुजूर राख्यान जाणून तेथे गेले होते. ते तारीख १ आग
 ष्ट रोजी आल्यावरून एक विचार होऊन तारीख ८ मिनहूस
 कमाविसदार याणी येथील कारकून वगांवांनील सध्व
 जमानदार वशिवंदी वगैरे लोकांस निमंत्रणे पाठवून स
 र्व सभा राम मदीरी नरल्यावर येथील मनसुखराय कारकू
 न निसघत जमात दार याणी संभाषण केले कीं, कमाविस
 दार याणी तुम्हास आमंत्रण करून मदिरा मध्ये सभा के
 ली. याचा उद्देश कीं ब्रिटीश सरकारावर आलेले विघ्न
 निवारण हाउन राज्या मध्य जातला सारली. म्हणून ईश्वरी
 ची स्तुती करण्याकरितां आजचा दिवस नेमला आहे त्या
 प्रमाणे कीर्तन वगैरे करावे तर येथे हरदास वगैरे नाही
 तेकां कीर्तनाचा तर आभावच आहे. यास्तव सर्वोम ही च
 यिनिनी ओडकां, ब्रिटीश सरकारास या दंग्यांत यथा आले
 म्हणून आपण ही जगनियंत्या परमेश्वरीचे आभार मानून स्तुती
 करावी हे आपले कर्तव्य धर्म आहे. यास्तव सर्वोनी स्तुतीस आ
 रंभ करावा म्हणून सांगताना सर्वोनी स्तुतीस आरंभ करून चा
 र पदिका पर्यंत यथा योग्य स्तुति होऊन सभा विसर्जन सारली.

नंतर कचेरी बरखास्त जाहल्यावर सुसलमानानी इमा
 म ताबुतापारी ईश्वरीची स्तुति केली.

साळ मजकुरी नवीन कमाविसदार यांची ताबुतास सा
 रता असल्यामुळे दर वर्षीपेक्षां ज्यास ताबूत साले पडत
 लवे रात्रीही स्तुती बरोबर फिरून ताबुत रांगीप्रमाणे चाल
 वून दंगा फिसाद वगैरे बिलकुल होऊ दिले नाही त्याच प्रमा
 णे दुसरे दिवशीही बंदोबस्त यांगले प्रकारे असल्यामुळे दो
 न आखाडे असतां आपसांत तंटा वगैरे बिलकुल होऊ दिले

नाही नेणे करून सर्वसि सुधी जाहली.

येथे परमेश्वरी वगैरे जसा पाहिजे तसा कांही सारला नाही.
 पुष्प नक्षत्राचा मात्र थोडा बडत पडला आम्हेसचा अपाप गो
 तो पडला नाही. परणी जाण्यामुळे अनाज सुकत नाउडे
 सर्वे लोक परमेश्वरीचा वाट पाहून आहेत. नर्मदेस एक पूर मा
 च आला शिवाय शिवकुस स्वामी मसून पूर्वात याणी जाऊं
 नर्मदेचे काय ईश्वर करील ते वगैरे.

लक्ष्मर नजीक ग्वाल्हेर — श्रावण वद्य ४ गेले
 आठवड्यांत पाउस बिलकुल पडला नाही. तेणे क
 रून पुनः भीति उत्पन्न सारली आहे. दोन दिवस पा
 उस नपडला म्हणजे येथील उन्हाळे दिवसा प्रमाणे
 हवा पाळटून जाती.

श्रीमंत मातोश्री बाईजा चाई साहेब यांची
 तद्विषय वे आराम होती ती आतां नीट सारली.
 श्रीमंत बाईसाहेब याणी या श्रावण महिन्यांत ह
 जारों रुपये दान धर्म करण्याचा क्रम सुरू केला
 आहे. येथे कोटेश्वर म्हणून एक स्थान आहे ते
 थें सुमारे शंभर ब्राह्मण अभियेकास ठेविले आ
 हेत त्याणी त्या शिवाय नित्यदान, ग्रहदान, वगे
 रे बडत संपादा चालला आहे. बाईसाहेब यां
 णी या समयीं हाक्रम चालविला आहे हे बडत सु
 ल्य कर्म आहे.

येथे कोणी गृहस्थाने आपला प्रवर चोखून
 सुलीचे उद्य केले. ती सुली उपवर जाहल्यावर न
 वरा बद्दल उधाड होऊन नवरा व बायको एकाच प्र
 वराची असा निर्ण जाहला. त्याजबद्दल आमचे श
 हरातील पंडित महापंडित. तसेच अरण्य पंडित
 हे नित्य शास्त्राची पाने चाखित असतात. कोणी
 म्हणतात ही नवरा वाप्रती आतां बहिण भावंडे
 सारली यास्तव नवयाने बायकोस बहिणी प्रमाणे
 पाळावी परंतु हे मत कि त्याक खंडन करितात

सांगता आमचे पंडिताने हातास फांशनाचा स्पर्श
जाहल्यास त्याउभयतांचा ही परस्पर पूर्ववत् स्थ
र्श होण्यास परमानगी देण्यास चुकणार नाहीत

एक गोष्ट अशी एकता की लग्न होऊन दोन
महिनें झाले. आणि मुलगी तीन महिन्यांनी ग
रोदर आहे हा काय धोडा मा चमकास मुलास का
टतो काय? आपला भिन्न बजट कशाची

एथेंसांगली कर नाटककार यांची आजपर्यंत न
वीन बांधलेल्या नाटक गृहांत साहा नाटकें झाली
या नाटककारांची ख्याति सर्वत्र हिंदु नाटकापेक्षा
जाजती आहे. यांचे खेळ सर्वांस प्रिय होतान.
हें तथें समान मिळतो त्यावरून ते खुष होऊन
जातात. यावरून उघड कळून येते. गेल्या चानवा
री यांनीं श्रियाच चरित्र व पारिजातक प्रकरण
हे दान खेळ केले. पहिल्यांत अत्यंत कौथ्य व दु
सऱ्यांत सवति मत्सरापासून भतारास दुःख यांचें
प्रदर्शन फारच सुंदररीतीचे जाहलें भाषणांत तो
रहस्य व पत्राचें यथा तथ्य हाव भाव यांणी क
रून सर्व समाजाचे मनो रंजन केले.

फांशी — या जिल्ह्यांतिल शिवनेरला

लुख्यांतिल भोजे घाटार येथें एका कुणव्यानें एका और
नेन्ना खून केला त्याची चौकशी येथील रोमन कोर्टांत
होईत फांशीची शिक्षा वरली ती सदरेस मंजूर झाली हा
णून त्यास तारीख २९ निनहूरोजी सकाळी येथील तुह
गा जवळ फांशी दिलें.

हवा — गेल्या आठवड्यांत येथें पर्जन्य चांगला

पडला हवा थंड झाली आहे रोगराई कमी झाली आहे.
धान्याचा भाव अद्यापि उतरला नाही. तांदूळ दोन पायली
पर आहेत. नूप दीडशेर झालें आहे. बाकीचेही जिनस म

हातून आहेत.

कोल्हापूर करमहाजनांस बक्षीस.

सन १८५७ सालचा बंडे मसगीं हिंदुस्थानांतिल पुष
म पुजे वसंस्थानी ब्रिटिश सरकाराची दोस्ती खातर नेक व
मिपाक करून मदत ही केली सबब सरकारानें त्यास बक्षी
से बक्षित्केस नवीन जाहागिरी दिल्या असें वर्तमान
पत्रांत लिहिलेलें अवलोकन केल्याचें आख्यांस स्मरण
आहे तद्दत् इकडे दंगा जाहाले वत्तीं श्रीमन्महाराज
छत्रपती साहेब यांणी इंग्रेज सरकारचे कर्तव्य दोस्तीवर
नजर ठेवून सर्किल नेक वर्तणूक करून निकडीच्या व
त्तीं स्वतः मदत करण्यास सिद्ध असल्याचें ऐकण्यांत
आहे. अशा प्रकारें महाराजानें स्नेह राखिला सबब त्या
ची तारीफ करून सरकारानें आपणाम खुषी हासल जा
इत्येचें वारंवार प्रदर्शित केले आहे व हल्लीं आपली दो
स्ता आधिक उघडपणे प्रगट व्हावी म्हणून नक नामदार
रुई एल्फिन्स्टन गवर्नर साहेब यांणी सुंबईहून एक स्वा
रीचा व दोन रथाचे असे भारी किमतीचे तीन घोडे महाराजा
स बक्षीस देण्याकरितां रवाना करून त्याचे नाथें एक थेंली
पत्र पाठविल्यावरून गेल्या बुधवारी मेहेरबाब सायलाकूपो
लिटियाल सुधीन टेन्ट साहेब बाहादूर यांणी राजवाड्या
मध्ये मेळे दरबार भरवून सदर हू थेंली महाराजांस दिली आ
णि सर्व सरदार मानकरी यांचा समक्ष सरकारचा मानस क
ळविला.

त्या प्रमाणें पुढें ही सरकारानें महाराजांचें दोस्ती कडे
व नेक वर्तणुके कडे रहीम नजर करून त्यांची हर एक पा
जशी इच्छा पूर्ण केल्यास सरकारची कीर्ति व महाराजांस
भूषण होईल.

श्रीमन्महाराज छत्रपती साहेब

दाम अलताफ हू.

एवलास गंदरैट आनराबल ज्यान लार्ड एल्फिन्
स्टन साहेब बाहादूर गवर्नर खाद इजहार एवलास आं-

के मोहिबाची खेरीपत रोपन होऊन हमेशा तलक नामा किंमत होत असला पाहिजे दरी विला आ हा हागाची बरीवर इसकाची दोस्ती व मोहवत अदि च निवाणी बदल त्यारीचा पोडा एक व गाडीचे घोड्याची जोडी एक येणे प्रमाणे किरलाद करण्यांत आले आहेत. ते अलिज्याहा ह्या लाऊ साहेब याही दूर पोलिटिक्याल सुपरिन्टेन्डेन्ट प्रविष्ट करनील ते आ महाराजांनी स्वीकारिले पाहिजेत. वरकड हरह मेशा आ माहासजांची खेर आफियत वतन दुरुस्तीक लमें होऊन दिल आराम होत असला पाहिजे. ज्यादें आयाम मेहेरबाणी मुद्दाम मुस्लदाभ बकामबाद."

सही एल्फिन्स्टन साहेब यांनी.

ता० ३ अगष्ट सन १८५३.

व. सं. ह.

येण पउली आहे कीं ही कांही हैदराबाद नदें तीव्र एहोऊन बंदोबस्त होईल.

नामी पेत्रावे सरकार पांचे नेडे वारस कोडीराम जिं दे सुगोन येथें एक गृहस्थ होता व त्याचें नांव तक्षिणीतील सरदारांचे प्रदात आहे तें सरदरह गृह मरण पावल्यान तीन चार कर्त मुलगे आहेत यांत सरका रांतून उत्पन्न ही आहे.

पुणे अदालतीकडेस दान महिन्यामागे मेहरयान लाफनन साहेब जउज्यमोजकडेसच अपील व शेसन चें कामें होती यामुळें शिलक फार जमली होती ती हाल्ली कमी होत चालली आहे असें किरकोळ कामांचे निकाल वरचे वर होतात. यावरून दिसत आहे व असें जाहल्याने लोकांची कामें बकशीर होईत लोक विशेष खुशी राहतात.

महूने डावणीतून मारीख २३ आगष्टची बातमी टेलि ग्राफ आधारे कळत आहे कीं मंडळेश्वरास कैदी सुमारे ३०० आहेत. आणि त्यांचे बंदोबस्ता करितां १९ बीका ही पापटळ पलटण होती त्या मुहंगातून कैदी लोकांनी गडबड करून मेझर फिटिंग पोलिटिक्याल एजंट यांचे काम तालबिण्यास व्यापटन होवस बंगाल पौजे वरील शास मार मारिला आणि त्या कैद्यांनी गरी करून फिझ हस्वगत करून बसले आहेत. आणि फिझा तून बाहेरगे जाणेची तालबिणी आहे त्यांचे बंदोबस्ता करितां महूहन सरकारचे लोक रवाना झाले आहेत महू आणि मंडळेश्वर चें अंतर १५ कोसाचें आहे.

आतां हा दंगा होण्याचें कारण नवीन पोलिटिक्याल याणां मुहंगातील कैदी लोकापासून काम घेण्याची रीतिंत फेरकारके ला सबब असें पडले असें समजतात.

आह्याम असें समजले आहे कीं, हैदराबाद मध्यमना दिवाण मानर जंगलाहादूर याणी ज्येष्ठ सरकारचे मारफत आपले राज्यांत नाणें पाडण्याक रितां टकसाळ स्थापन करावी व ती वाफेच्या घोसानें तिजवर काम चालावें. अशी तजवीज योजिली आहे आतां हैदराबादचे राज्यांत आणि वाफेच्या यंत्रा उपयोग पडणार हे ऐकून आह्यास विषय य वाटत आहे परंतु आतां त्या राज्यांत जे हैदराबादी रुपयाचालू आहे तेच नाणें पुनः पाडणार आर त्यांत कांहीं फेरकार करून नीट आणि सुबक रुपया करून किती किमतीचा रुपया पाडणार येणें समजत नाही, परंतु चवलीपासून रुपया पर्यंत याचें पोट नाणें पाडल्यास सर्वांस सुखाबह होईल. आतां सालर जंगलाहादूर दिवाण याणी जशी रुपया निरस आणि जलद नयार ह्या अशी इच्छात मनांत आणि ती तशीच सर्व कामांत लक्ष दिल्यास इनसाफ ही टंकसाळी प्रमाणेंच लोकर आणि एक नमुन्या प्रमाणें होईत वेदाद अशी जी प्रसिद्ध

ज्ञानप्रकाशचा एकत्रा.

ता. ५ सप्टेंबर १९५९

आम्हास लिहिण्यास संतोष झाला आहे की, या आ-
वड्यांत सुरुवाते ५ दिवस पुण्याचे असिस्टंट सेवानज-
उजां कडेस रा. रा. विष्णु वामजी रानडे आणि रुझाजी
केराय दिवेकर यांजवर फितुराचा भोकरमा वाढसा
होता त्याची चौकशी होऊन आजरोजी दिवसास एकमा-
त्रांमि. बरदान वारिस्टर याणें रा. रा. बंधुनामा यांचे ब-
रीने काम वाढविले. व दिवेकर यांचे बरीने रा. रा. राम-
चंद्र धोंडदेव पंचवर्धन याणी काम वाढविले. याउपरांत
तांणी आपल्या मालकांची कामे रूपां दुशारीने चालवू-
त कोर्टांने कैरीवरची तो होयत रद्द केली. आणि खर्चा
सोडून दिला.

पुण्यातील नवीन नाटकगृह तयार झालें होतें त्या-
घरा कोले गेल्या रात्रीच्या रावसानें भिजून बरील भा-
र फार झाल्यामुळे त्याणें नाटकगृहाचे पायथ्यास बंदून
केले; परंतु ईश्वर रूपेणें मनुष्य जायां विचकुल झालें ना-
हीं पण त्याणें आज दोन बाजतां वाईत गोष्ट घडली

ता. ७. ७. ५९

ज्ञानप्रकाश

वर्ष ११

साहय्ये

पुणे - सोमवार तारीख ५ नोवेंबर सन १८५९ इ.स.वी.

पत्राची किंमत.

१॥ आगाऊ दिल्यास १० दरसाल रूपये.

जाहिरात.

न्यायदर्पण -

या फौजदारी प्रकरणी सर्व विषय संग्रहाचे बुकाबंदख आणखी कळविण्यांत येतील, सदर बुक तारीख १५ नोवेंबर सन १८५९ पर्यंत अगदी तयार होईल. तयार होताना ज्या ठिकांनी जाहिरातीवर सहा केल्या आहेत, त्यास व पत्रे पाठविली आहेत त्यास, जाहिरातीतील ठरावा प्रमाणे दोन रूपये किमतींत प्रथम पावते होईल. नंतर दुसऱ्यामिळेल. जाहिरातीवर सहा करण्याची मुदत नमाम पुरी झाली. असें सप्त षष्टे या पुढे कोणास बुके घ्यावयाचीं असतील तर त्याणी अगटंबर सन १८५९ चे आंत आपलें नाव व पत्ता स्पष्ट लिहून पुणे येथील काशीनाथ रामचंद्र आगाडो रजिस्टर कारकून यांस अशिष्टन जडज्य फौजदारी पत्र पाठविलें सणजे त्यास २०४ किमतींत पावते होईल.

तारीख ३० आगष्टचे आंत जाहिरातीवर सहा करणाऱ्यांनी व अगटंबरचे आंत पत्रे पाठविलेल्यांनी चरीलठ रावा अन्वये किंमत कोणते मुदतीचे आंत पाठवावी त्याबद्दल जाहिरात मागाहून देण्यांत येईल.

तारीख

ज्ञानप्रकाश.

तारीख २५ अगट पर्यंत विलायतचे डाकेबंदून समजते कीं, सर एरस्किन पेरी यांस नुकरर हिंदुस्थानच्या राज्यकारभाराच्या कौन्सलांत नेमिले. - नवीन कागदविषयीची राणी सरकारची मंजुरी जाहाली. - सर हेनरी बार्टल. एडवर्ड, फ्रे

यत्यांस बंगालच्या कौन्सलांतलीक मेंबर नेमिले. - विलायत वेस एका हज्यामावर कोहमत येऊन त्यास कोळ्याच्यानी हिंशा शाही होती तो रद्द जाहाली म्हणून ज्यागे पहिल्याने तो गितरें त्यास ५०००० पनासहजार रूपये बक्षीस दिले.

आदील नहंमद बंडांतील पुढाऱ्यांनी यास मरणाच्यापेजेचा सागर, भेलसा, बनीरौज, आंबोलीने वेदा घातला होता, परंतु त्यासही त्याणे मुकांती येऊन तो एका एकी तार तासाळा तो बळत करून फिरोजशाहास बिकाला असा वा अगर शिरोजच्या पश्चिमेस बंडगले आहेत त्यांज जाऊन सामील झाला असेल. फिरोजशा ललत पुरच्या दशकेन अहे त्याजवर सरकारच्या २ कोषा आणि कोडीं गेरे रोवून जाहले आहेत, परंतु तो पर्जन्यकाळांत तेथून जाईल असें विमते

एथील अशिष्टन मेदान कोर्टीन आज चार दिवस राबडुना ना आणि दिवेकर याजवरील नोकदस्तारी चौकशी चालली आहे बंडु नाना कडील बारिष्टर कामचालविता आहे हागोसदना पाहण्यास लोक यात्रे प्रमाणे जात असतात.

दिवाणी कामदारांच्या नेमणुका.

बेळगांव जिल्ह्यांत ऊन गुंदी येथील पेवेश्वरी ४ प्रतीचा मामलेदार वीरप्रकाश प्रोड देव यास त्या कामांवर फायस करे. रोडा जिल्ह्यांत असिस्टंट मजिस्त्रीवर डिपुटी कलेक्टर यांत तालुके चार्ज दिने आहेत ते येणे प्रमाणे अडुटिंग पहिल्या असिस्टंट कलेक्टर मि. जे. जि. व्हेट. यास नेरियाद, मापार, आणि घोर सद, यानुव्याच्या कामावर नेमला आहे. मि. अशिष्टन कलेक्टर शिम मेसन घाम धासए आणि कुपरकंज यातु क्वांसा कामावर नेमिला आहे.

विनंती विशेष-आपण आपल्या या सुंदर पत्रां
तु नावा प्रकारचे विषय लिहून, आपल्या वाचकां
स, व त्यांच्या दारां या हिंदु लोकांत उपयुक्तता
चा प्रसार करतां, हा आपला मोठा उपकार आहे. आ
पले पत्र दूर आठवण्यास नियमानें वाचणां गेस राज
सुंबधीं कर कार आपल्या इतर देशांत काय काय हो
ताहेत. कला, कौशल्य, याचा विलायत वगैरे देशां
त उत्तरोत्तर उत्कर्ष होऊन, त्यांच्या योगानें ते लोक
कसे संपन्न होताहेत. आपल्या देशाची सुधारणूक हो
ऊन, ती हल्लीच्या निरुद्ध अवस्थेंतून मुक्त होऊन,
पुनःपि भाग्यास वदाया, एतदर्थ आपले लोक आप
ल्या वर हल्लीं राज्य करणारे हे कोणते, कोणते प्रया
यो जित आहेत, इत्यादि महदुपयोगी विषयांची
आपले पत्र वाचण्यानें माहिती मिळते. ही माहिती
अतिशय उपयोगाची आहे, आणि हिच्या योगानें
~~आमच्या लोकांन हल्लीं जें अज्ञान आणि नमस्क~~
दुःखें वास करतात. ती दूर होतील. यांत संशय
नाहीं. परंतु आमच्या लोकांच्या अज्ञानापासून जीं
दुःखें निष्पन्न जहालीं, त्यांतून किती एक संसार स
बंधीं गोष्टीत निरंतर चरबे चर भोगाचीं लागतात.
आणि हीं दुःखें चर तीं आहलीं लिहिलेले विषयांचें
पूर्ण ज्ञान झालें, तरी कदाचित् दूर होणार नाहीत.
याविषयीं पृथक्च विचार करून लोकांचें मन बळ
विलें पाहिजे. परंतु अशा विषयावर आपले फी
जितका विचार व्हावा, तितका होत नाही, यासुद्धें
आह्मांस मोठा खेद वाटतो. तर ज्ञानप्रकाशकर्ते
महाराज, आमच्या लोकांचें हित इच्छिणारे सम
जोन आपणास विज्ञप्ति करतो फी, आपण आप
ले सुंदर पत्र दारां या हिंदु लोकांत ज्या किती एक
अगदीं सुद्धे परंतु कर मुकसान करणाऱ्या अ
शा कार चाली पडल्या आहेत, त्यांचें वास्तविक रव
रूपाचें वर्णन करून, त्यांपासून आपले विनाकारण

किती अनहित होत आहे. हें त्यांस उघड करून दाख
वें. या चाली पैकीं एकीचा मत्ता मुकताच अनुभव
आला आहे. याविषयीं ह्या चार ओळी आपल्या
म लिहून पाठविल्या आहेत, त्या आपले येते पत्रांत
छापाव्या. व त्यांत ज्या नियमाचें निरूपण केळें आहे त्या
संबंधी जे आपले विचार असतील ते पदवित्त करावे,
अशी आज्ञा आहे.

आपल्या लोकांत काहीं प्रयोजन वगैरे जाहाल्या
स लोकांत भुक्त बेळेस अमंनण करून त्या बेळांत
तर दोन घटिकेपासून दोन पहरांनीं भोजनास आरंभ
करणें, भोजनावर अग्रह करणे, आणि प्रयोजनाचे दि
वशीं पांच चार बोलावण्याची वाट पाहणें ह्या चालीचें
मोर्त्यपण, व त्यांपासून होणारे गैर कायदे, यांविषयीं
मी लिहितों.

एके विद्वान् संभावित गृहस्थाचे घरीं गोफुळा न
घडीच्या पाण्या निमित्त प्रयोजन होतें, प्रयोजनाचे आ
दले दिवशीं स्वतः यजमानानीं चाळी चरहुकूम घोष
जाऊन निमंनणें केळीं. आणि अकरा वाजतां चरावर
भोजन सिद्ध होईल, उपोषणें घरांतून माणसांस आहे
त चाखव सत्वर आरणें इष्टासून लोकसच बेनके
छा आहेत तर छपा करून नियमित सनयासच आगमन
करावें, अशी प्रत्येकाची पुनःपुनः विनवणी करून गृह
स्थ निमंनण देऊन घरीं गेले. सुद्ध्याप्रमाणें दुसरे
दिवशीं अकराचे आंत सर्व सिद्धता करून दाहा वाज
तां बोलावणी करी घोषर बोलावण्यास पाठविला.
चारा वाजून गेले, तरी पांच चार मिथुक व काहीं
गरीब गृहस्थ यांजपासून कोणी आले नाहीत.
एके काऱ्या घरीं दोन दोन, तीन तीन, बेळां बोलाव
णे करी गेल्यावर एक वाजून गेल्यानें तर एकदा
हस्थास वेगळा करून बाकीच्या पैकीं काहीं आले
आणि काहींनी येत नाहीं सपून सांगितलें, जे एक गृ
हस्थ राहिले, त्याची आज्ञा अर्थात् वाट पाहिलें.

परंतु ते आले नाहीत. मग किती एक पाहिलेगार जांबुवं
 तांणीं सत्ता दिली कीं, सर्वजांनीं सांबळीं नेमून पाजाव
 र दसावे. भावा वीरीज सर्व पदार्थ वाटावे आणि नंतर
 का सभ्यगृहस्थानें तैवच्यानी हातांत पळी पंचपात्री घे
 ऊन बोलावणें करावें. हासला सर्वांस मान्य पडून भा
 यमाणें तजवीज साडी. व जांबुवंतावे अनुमानही ख
 रें जाहलें. कारण पंचपात्री घेऊन निमंत्रण करण्यास
 गृहस्थ आठे, तेव्हां त्या थोर (मोर्खाने काय) गोष्ट,
 माणें सांगितलें कीं, भास्वी घरीं न भोजन केले आमची
 वाट पाहूं नये. या प्रमाणें दोन वाजावयाचे सुमारे या थो
 र माणसाच्या हातून सुटून सर्वजांनीं भोजनास आरंभ
 केला. भोजन सिद्ध होऊन बडून बेंब साळा. या मुळे
 अन्न निडून, त्याची रुचि कमी साडी. भोजन संमय हो
 ऊन उशीर साल्यामुळे कित्येकांस पिनाचा विकार हो
 ऊन, कपाळ दुखू लागलें. कित्येकांस तृपा लागून त्या
 णीं अन्नापेक्षां पाणीचं फार ग्रहण केलें. आणि उत्तम
 अन्न नकार केलीं होनीं, त्यांपासून सौख्य, व रसि व्हाव
 याची नीं गळीं कुडे राहून सर्वांस आम साल्याजे गृहस्थ
 लोकां आले होते, ते उशीर साल्यामुळे आप आपल्यांत
 नाना प्रकारें बोलत. नें ऐकून विचारा पध्दती चिंतु अम
 नां विचर होईना राहता.

ज्ञानप्रकाशकर्ते महाराज ! आतां आमचें आपणाम
 असें विचारणें आहे कीं, ही चार चार पांच पांच बोलावणीं
 घेण्याची सटल्या वेळेस निभयें करून न घेण्याची वचो
 ष्यणी पेंचिन रोवटीं आस्वी येत नाही, म्हणोन सांगोन पाठ
 विष्कनी जी चार आस्वी हिंदु लोकांत पडली आहे, ही
 आपले लोकांत सोडिन नाहीं, त्या चालीचा धर्मिणी संबध
 नाही. ही पासून फायद्याचा लेश नसतां सर्व प्रकारीं ही दुः
 खदायक आहे. आस्वी पारण्याच्या सपार्यांत सापडले
 लोकां, त्या प्रमाणें तेव्हां जेव्हां लोक सांपडून तबः या
 चालीचा दुःपणाचा अनुभव घेतात, तेव्हां प्रत्येक ह्म
 गनो कीं, ही चाल दुष्ट आहे, ही नेहून टाकावी. परंतु

म्हणान वेराग्या प्रमाणें तेवढा समय निघून गेला म्हणजे
 पुनः दुसरा प्रसंग येईतो पध्दत पश्चात्ताप नाहीसा होतो ;
 आणि दुष्ट चाल निर्वध आपला अमल चालविता. एका
 ही चाल पडली, म्हणजे ती मोडून ये, असा कांहीं भाषत्या
 लोकांचा निर्णय दिसत नाही. इंग्रजी साल्या पासून वि
 चार कष्ट पाहिलें तर आपल्या लोकांनीं पुष्कळ चाली
 सोडल्याचें आढळते. वयापैकी कित्येक चालीतर असा
 कीं ज्यांची धर्मिणी संबध आहे, असें असून आपले वि
 चाद्वयान म्हणविणारे हिंदु लोक वर लिहिलेली चाल पद
 रें सोडीत नाहीत.

असे भोजनास प्रारंभ साल्या नंतर जो एक चमत्कार
 नंतरेंस पडला त्याचें यथार्थ वर्णन लिहून करता येत नाहीं.
 त्या चमत्कारचें वास्तविक स्वरूप समजण्यास तो पाहिल्या
 च पाहिले. दानगत्कार दोन पायांनीं केला त्या पायांनीं या
 वें पारवण भट, मराशिव भट, पहिला भातरा. त्या नंतर
 त्या दिवशीं मुख्य पक्वान्न बुडीचे लाडू वाटावयास आ
 णिले. पहिल्याने हवे त्या प्रमाणें कोणास एक कोणास दो
 न या प्रमाणें लाडू वाटले. आमच्या नाटकपात्रास साहा
 साहा वाटले. पुनरपि पाळी आली, तेव्हां कित्येकांनीं नको
 म्हटलें. परंतु हें मिथ्या भाषण करतात असें ग्रहण करून
 सर्वांस एक एक दोन दोन लाडू वाटले. मी या सपाट्यांत सां
 पडलों. मला तर भूक नव्हती. मी लाडू पानाचे बाजूस ठे
 वून, मला क्षुधा नाही मी खाऊ लागत मला उपद्रव होईल
 असें सांगितलें, परंतु यजमान दोन चार भट, आणि आम
 च्या चंकीच्या सर्व गृहस्थानीं मिळून मजवर एकच गहनप
 केला अन्न टाकूं नये, असे म्हणून गाऊस सूप भारी नाही, बरे दे
 नाना प्रकारचीं भाषणें करून, आग्रहांने लाडू खावडिला या
 प्रमाणे आणखी कित्ये कांही वाट जाहली. या प्रकारचा
 जुलूम जाहल्यामुळे एक प्रकृति विघडली, आणि आली
 यजमानाचा मिष्टान्न भोजन दिल्या बद्दल उपकार नमान
 तां, त्यास मनांत वडलून आपण ५ बोलली. पहा पत्रकते
 महाराज त्या चालीचा चांगली कोणत्या तरी विविधानें ह

पाणी. आणि त्या दुष्टचालीचा आपले कोठे भयून कांबरेच्या मकरीत नाहीत. परंतु असा आमचे महायोग्य मित्र जे मटहूर यांचे चरित्राचे वर्णन अर्धा केलें राहिले. पहिले साहा साहा लाडू संपल्या बराबर दुसरी खेप आली ते व्हां ही एका अगळ पंचोवा उभयतांनी घेतला आणि आतां वीट आला. आतां गोडी राहिली नाही असें झणून झपाटा मारण्यास प्रारंभ केला. पुनः पांटी आलीची पाहून उभयतांनी पानाकडे न बघतां आसपासच्या माणसा बराबर गोष्टी सांगण्यात गुंतल्या सारखें केले या संपीत वाटण्या आणखी एक रात्र टाकून गेला वाटण्या जाण्या बरोबर उभयतांनी पानाकडे पाहून किंचित् गाळांगळे गाळांत हांसून मोठ्या आनंदानें भाषण केले. "अहो हा काय अनर्थ हे लाडू उंचाचे तरी कोठे. पोट तर आकंठ नशीब भरून गेलें आहे. पण काय करावे अन्न परिक्ष त्यास माजून काय करावे आतां जें होईल ते होवो. कां ही तरी करून घेवें सपवितो. परंतु दुसरें तरी घालूं न का हो. अरे विठोबा मेल्या लाडू वाटलेस आतां तूप तरी आण." हें भाषण ऐकिल्यावर विठोबा तुकाचें भांडें घेऊन आला. भयानी लाडू मळून त्या पिठाचे एक मोठे आठे केले. आणि तें भरून तूप घेतले. तूपवाळा गेल्यानंतर नारायणभट हळूच सदाशिव भटस झण सात. "काय हो विठोबाला करावें तरी. किती तूपचा झुले हें. सगळें वाहून चालले." मग सदाशिवभट हे काडून झणतात. "अरे विठोबा नारायण भटांस लाडू आले" असें झणून आपण ही आपल्या पानावर लाडू करतां जागा करून बसले. लाडू आल्यावर नारायण भटानी एक ग्रह सख्या घेतली आणि झणाले "अरे विठोबा सदाशिव भटाला ही झाले" सदाशिवभटानी आपले हात पानाकोरवते नेले मध्ये लाडू घालण्यास जागा ठेवून झणाले "अरे विठोबा मला नको मी उडून जाईन" विठोबास राजेशीची वास्तवीक मनी पा मऊक त्याणें देण पाचुंदे टाकून दिलेन याप्रमाणें

तूप फार झालें झणून लाडू आणि लाडू फार सल्ले झणून तूप याप्रमाणें घेऊन त्या पशूनीं आपले पाव भर आंवण जमविलें. मग दिलेकानीं आयह करून त्यांत व दूध व साखर घालविली. आणि ते जे एक तिभण मगन पार जाळें होते. त्याचे स्वरूपाचे पुतेपणीं आज स्मरण केले तरी घमन होण्याचा वेग होतो तें आवयपण घळी त व मागील अशा खांद्याड कुटुंब भक्षक नरपशूच्या गोष्टी सांगत म्यक सेने तासपर्यंत भोजन चालले. दुसरे सर्व लोक पाहेरून हंसत परंतु पायांस कळा लागल्या यामुळे मनांत यजमानास व या दोन राक्षसांस फार शिच्या गाळी देव होते. मला तर या सद्यी भक्षक राक्षसांचा इतका संताप आला होता की, मला अधिका र असता तर उभयतांना एका गाडीसी बांधून असें पळविलें असतें की, त्यांच्या आंगातून तुपाच्या दर एक तो व्या बद्दल दोन दोन तोळे घाम बाहेर काढला असता असो. आधासी पणानें व चढोवडीनें तो सर्व मलिदा रोषा नी सपविला. परंतु एक लागला व ओकला आणि एकास दुसऱ्यानीं पानावरून उचलून भोचकून एकीकडे सने उरून बसविला. त्याच्यानें रवास टाकवत नव्हता आणि मला खचित वाटनें कीं तो अजून आपले आधासी पणा वें फळ भोगीत असेल.

ज्ञान प्रकाशकर्ते महाराज असें सर्व वर्णन केले तर हे पण आणखी फार वाटेल झणून पुरें कर्तो आणि वस्तुतः या वर्णनाची विशेष गरज ही नाही कारण आपल्या सर्वांस ही गोष्ट महभूर आहे. परंतु पत्र संपविण्यापूर्वी मी आपल्यास असें विचारितो कीं आपले हिंदुलो कविचार करणारे असून दुष्टचाल कांटाकीत नाहीत श्रीमंत रा. रा. बाळाजीपंत राधा नाट्यवणी आपल्या घरी याचाली टाकून दिल्या व दमदार केतोपंत तात्या पावेपरीं अजून नदि वाट तशीच आहे ती चाल सांगली असून आपण आपल्यात का चालू करून घेत अवश्य चालू करावी असें केल्यापासून आपलें अनेक प्रकारें झित होईल यांत संशय नाही.

इनामकमीशनर.

विजायत सरकार ता. १४ जून सन १८५९ इसवी सुलखी खत नंबर ५ नामदार गवरनर साहेब मुंबई यांस विजायत सरकारचा हिंदुस्थानचा राज्यकारभार चालविणारा सऊदार लार्ड स्टाइले यांस कडून लिहिण्यांत येतें जे आपण कडून तारीख २५ वी माहे मार्च सन मजकूर नंबर १२ चें पत्र अमदाबाद जिल्ह्यांतिल गोविंदपूर हा गांव मोतीचंद गोविंदराम यांस थोरले इन्डियन्सन साहेब यांणी वंशपरंपरेने दिलेला असून हातीं तो खालसा करण्याविषयींची शिफारस लिहिली ती मजकूर हिंदुस्थानचे व्यवस्थापक मंडळीचे पुढे ठेविला होता. त्याचा येविषयीं जो उराव जाहला आहे तो येणें प्रमाणें.

सन १८२७ इसवीस हा गोविंदपूर गांव मोतीचंद गोविंदराम खानदेशा जिल्ह्याचे दसरदार यांस त्यांचे इमानी लोकपोयोगी खानदेशा जिल्ह्यांत मुधारणुकी करून प्रथम राज्य हिंदुस्थानांत इंग्रज सरकारचें स्थापन झालें. सबब ज्या अडचणी येतात त्यांचें निवारण होण्याकरितां मज्जारानिले दसर यांणी लोकांत आपली भीड वजन वर्च करून इंग्रज सरकारच्या लिहिण्या प्रमाणें त्यांचे उराव फायदे विन तक्रार लोकां कडून कबूल करून त्याप्रमाणें बहिवाद करण्याविषयीं लोक उत्सुक केलें. वगैरे मकारचीं कामें बाहादुरीची के त्यामुळे त्यास सरकारनें त्यांचे अवतार माफक त्यांस देणगी यावी असा विचार करून त्यावेळेस कमीशनर जनरल रबर्टसन साहेब ज्याची ऊशारी व माहिती नेटीय लोकांस आहेन त्यांणी सदरहू गांव दसरदार यांस वंशपरंपरेने पुन पोभादि त्यांचे पालण्याकडेच चालविण्या विषयीं सरकार मारफत उराव करून दिला.

परंतु सरकारच्या बुकीमुळे अगर त्यावेळेस काय कारण झालें असेल ते सांगवत नाही. परंतु सदरील गांवाविषयीं तासरायें कोर्ट आफ् डिरेक्टर्स यांस कांहीं एक लिहून कळविलें नाहीं सन १८३१ स सालीं मेहेरबान उणलाप साहेब यांणी मज्जारानिले दसरदार यांचे ऊशारी विषयीं पुनः सरकारास शिफारस करून पोपांग ये पालखा बद्दल गांव त्यांस कडून देवविला. त्यांत उणलाप साहेब यांणी सहजांत गोविंदपूरचे देणगी बद्दल मोघमान लिहून काढास कळविलें होतें यावरून सदरल गांव दिव्याबद्दलचें कोर्टास माहिती जाहाली याबद्दल मुंबई फौजदारी जिल्ह्यांतिल मेहेरबान बाडीगि साहेब यांणी इकडील सरकार लोकांचा संजामपट नयार केला त्यांणी सदरील दसरदार यांस इनकी सरकारांतून इनाम देऊन आवदारी दाखविण्याजोगी त्यांणी कांहीं सरकारची चिफायन केडी नाही लणोन वगैरे मिनिटाचे मिनिट लिहिले होतें त्या समेत सर्व कागदपत्र वरिष्ट कोर्टाचे विचार साठीं रवाना झाले.

कोर्ट आफ् डिरेक्टर्स यांणी तारीख ३० माहे अप्रिल १८३४ रोजीं पत्र लिहिलें त्याचे ८० वेकल सांत असें लिहिलें कीं कंपनी सरकारचे राज्यास जे लोक इमानें उरावें मदत करतील त्या लोकांस इनाम बक्षीस वगैरे देऊन सुषकरण्याचा जो मुंबई सरकारा नें संमदाय ठेविला आहे तो पाहून आस्साम ही संतोष जाहाला आहे.

सन १८५० सालापासून मोतीचंद दसरदार यां जवर दगाबाजी व बद्दखाली बद्दल अनेक सटले जाले त्याजवरून सरकारनें आरबटनट साहेबाकडून रिपोर्ट मागविला त्यारपोर्टीत साहेब महसुफ यांणी असें सरकारास दखविलें कीं दसरदार यांस आजपर्यंत सरकारांनीं इनकी अबदारी दाखविली ही कोण त्याकारणा वरून दाखविली असेल ती असे आस्साम समजत नाही

आमचा खासगी अभिप्राय असून आम्ही की, मोतीचंद दामरदार हा गैरचालीचा असून आजपर्यंत त्यांनी सरकारची विकायत बिलकुल केलीच नसून सर्विणी आपलीच धन केली, असे मजकुराचा रपोर्ट गवर्नर कौन्सलाने वेळाने दाखवून जाहज्यानेतर, कौन्सलदारापेक्षा मेहरबाबान रीवमर साहेब जे थोडे दिवसांपूर्वी हद्दण भागाचे रेवीन्यु कमीशनर होते, त्यांनी मद्रास ल्याटाने घनन करून आपला अभिप्राय असा लिहिला की, मोतीचंद दामरदार यांनी खाली विषयी आमची खात्री झाली आहे. परंतु ज्यापेक्षा आमचे पूर्वीचे अधिकार्यांनी त्यांची शिकारस करून सरकारकडून त्यास इनाम व पालखी बद्दल गांव देवपिला आहे, त्यापेक्षा त्यांचे ताह्यात चालवून पुढे खालसांत आणावा.

तुम्ही मद्रास निविदासून आह्याम लिहिले की, दामरदार मगत जाहज्यानेतर गाव खालसांत करावी त्याविषयी शेवटील बराय होण्यांत येतो तो.

तुमचे लिहिल्या प्रमाणे आम्ही करून सऊन नाही. मोतीचंद दामरदार यांचे प्रमाणिक पणाविषयी वगैरे पूर्वी तपशीलवार लिहून सन १८२७ व सन १८३१ इनाम व पालखी बद्दल गांव पूर्ण विचार करून दिले. पुढे दामरदार यांजवर बऱ्यालीचें खटलें उपस्थित जाहल्या बद्दल बरोबर रीतीने चौकशी नहोतां त्यास दिले जाई देणगी ताह्यातच चालवावी, असें तुम्ही लिहिले नां, त्यास तुमच्या चुकी बद्दल दुसऱ्याची नुकमानीक्याही हाकोण त्याहीतज्जकारणारे सरकारचा हेतु नाही. सबब सन १८२७ साली जाहालेल्या ठावा अन्ये मोतीचंद दामरदार याजकडे सद्दिल गोवीरपूर हागां व बंश परंपरेनें मूळचे ठावा वर इकूम चालविण्याविषयी इकूम केला आहे. त्यास हरकत पुढे नहोई, असा बंदोबस्त ठेविणे तुमच्या सरकारच्या चुकी बद्दल आह्यास पक्षप्रकारे त्याह्यांचे असें वाटते परंतु जी गोष्ट होईन गेली, व दिवस गतही जाहाली,

सबब त्या बाबतीस इकूम न्याया लिहिल्याची जरूर दिसत नाही.

सही-इंग्रजी लार्ड म्युन्सरी. सर्व हिंदुस्थानची

सन १८१९ चा अक्ट ० नवीन जाहाज्यानेतर बंगाली लार्ड १ जुलै सन मजकुरापासून सुरू जाहला आहे. आतां मद्रास आणि मुंबई खात्यांत बारीक १ जानेवारी सन १८६० रोजी सुरू होणार. या विचारांत अक्टचे भाग १२ असून ३८० कलमें आहेत, यासद ही अक्टचे भागांतर मेहरबाबान मिस्तर प्यांडी साहेब यांणी २०० कलमांचे केले, असे एकतां आतां गहिलेळ्या कलमांचा तरजुमा या महिन्याचे अखेरीस पूर्ण होईल; असा अजमास दिसतो. या अक्टचे भागांतर कोडतांतील यहिवाटीचे शब्द त्यांत असवे संपून या कामांत मेहरबाबान न्युटन साहेब यांणी ही मदत करावी संपून सरकारा नें इकूम केला आहे. आतां उभयतां ही साहेब मराठीत उभय भाषांज्याणण्यांचे पेंकी आहेत. ते मजकूर करून भाषाही जितकी सुलभ होईल, तितकी करण्याविषयी तज्जीज करतील अजर सुचि सुलभरीतीनें कळेल.

पुणे-रेलवे खात्यांतिल वॉकमन्चे चाणेजवळील शिपाई गुंगला होता, सबब फटका मीडून आगगाडी गेली. आणि त्या पाहरेक्यास या अपघातचे बद्दल दोसनजड ज्यांनी ३ महिने सक मजुरीची शिक्षा दिली. श्री. ग. र. नारायणराव बळक नातू यांणी गणपतराव बळक नातू बडील बंधू बांजवर पुणे येथील एजंटी कडे सुमारे १०० रुपयांची फियाद लाविली. या मोकदम्यांत चादी नई विणु पंतदातार यकील आहेत.

त्या आठवड्यांत परजन्य उयडून हवा पसंद जाहली आहे. सुनिक्षिपल कमीशनर यांणी सडका दुरत वगैरेचे काम विरोप दागदुजीचे चालविले आहे.

**इनामकमीशन- विनाच्या कोपरचे का
म काज आटपले.**— फ्रेड आफ इंडियाचे
जे प्रमाणे लिहितो. —

“इनाम कमीटीचे बाबदीत ठरवणे होताना त्यांना आतां साफ निकाल झाला, असें आतां सबां गेल्या आधारावरून कळले आहे. आतां त्या कमीटी कडील चौकशी करण्याचे काम बंद होणार आहे. आसपासच्या जमीनीच्या अजमासानें जो इनामाच्या जमीनीवर सारा बसेल, त्यासरासरीचे अन्वये एक चतुर्थांश सारा निरंतर घेऊन सर्व इनामें सोडावी. असा एक साह ठरव झाला आहे. — जो कोणी इनामदार आपला हक्क बराबर आहे, असें साफ झणतो आणि हाल्लींची नवीन चथाई सरकार स देण्यास नाराजी होईल तर मात्र त्याची चौकशी होऊन त्याचा हक्क कमीशनरानें ठरवावा. हा अभिप्राय जरीं साफनाहीं, तरी पुष्कळ अंशीं संयुक्तिक आणि चांगला आहे. असें दिसतें. कसें ही होयो, पण ५० वर्षेपर्यंत चौकशी करण्याची लांबाळ लावणें आणि अंती फडशा पाडण्याचा ठराव करणें हें चौकशी करण्याचे काम कसें तरी बंद झालें. इनामें निरंतर चालविण्याची, वतीं कायम ठेवण्याची किंवा कसें, याविषयीं जे बरेडे चालले आहेत, त्यांचा ही आतां शेवट झाला. आणि आतां लागलेंच सरकारास बसूळ वाढवा, हाच कायतो ही कमीटी वसविण्याचा मतलब, तर तोही यांत मात्स्यीं साधावा, तसा साधला आहे. या इनाम प्रकरणीं सरकार तिजोरींवरून दर साल बीस लक्ष रुपये जातात. असो अजमास आहे तर त्यापैकीं चतुर्थांश राहून गेल्या साभ्य अकटा पाहून हाणारे उब्याचे पांचपटी बराबर किफायत होईल. आतां हा चौथेकर इनाम दारां स पुसंद पडेल, किंवा नाहीं, ही भतंन गोष्ट आहे. पण बळधा या इनाम दारांपैकीं जे भीमंत असतील, ते खेराती प्रमाणे खु

नामें हा कर देऊन टाकतील, कारण कीं, चौकशी करणांचे भय कागद छपविण्या बद्दल वें, वहीमाना दोष, आणि निरंतरचे वरापरंपरेनें देणगी चाकडी, किंवा नाही, याची अशाभत या सर्व वास्तवास्तून सुटकां असा संतोष मानतील?”

सरकारचे परवानगी वांचून दत्तक पेऊनचे, ही पृथ्वीची चाल अनयोजक आहे, तिज बद्दल ही विचार होऊन, दत्तक देण्याचा निर्णय ठरव आहे, असें त्या पत्रकळीनें लिहिते आहे.

आमचा दोस्त विचार कोपर साहेब यांचे आतां काय होणार आहे. हें अजून आतां म कळतें नाहीं. व राखीच त्यांचें अंतःकरण विरपळत सांपडेल त्या प्राशाप्रमाणें तळ मळत असेल, असो आतां अशा त्वां सुखांतच त्यास सोडितो.

अबहरवार.

आह्मी आपल्या अंकांत कोन्सुलचे विदित्वाच्यांतील सात आठ आसामी इंग्रजी नेटीन कारकां यांस दूर केले. याचे कारण सहित निवडले आहे. याची या कामांत आह्मी खरेपणानें लिहिलें, आणि त्यानंतर नेटीवांकडील पक्ष खरा दिसला, तो लिहिला असतां गोरे लोक आह्मी पक्षपातानें लिहिलें, असें झणण्यास बुकणार नाहींत, त्यांचे विशीं पक्षपातानें लिहिलें. आणि त्यांत व्यवहार रीत्या त्यांस दोष जाला असतां ते दोष देण्यांत कमी करणार नाहींत. असो त्यांस भिऊन किंवा त्यांच्या मजीं स्तवच लिहावे, हें या आमच्या धंद्यां सल्लुनामच नाहीं. यासच आह्मी ही आपले विचारानें आह्मास दिसेल, तसें स्पष्टपणें लिहिणें मुना सब आहे. या लोकांवर जो वहीम पडिला आहे, तो कळ पोकळ आहे. नेक नामदार गवरनर साहेब याणी कप्तान कोपर साहेब दुगाळा शिबिल्यु कमीशनर यांला लागून एका मिनिट लिहिलें आहे, ते मिनिट सरकारनें

वानगी चांभून वंवे टेम्सच्या पत्र कल्प्याच्या हातांत जाऊन तें त्याणें छापून प्रसिद्ध केले आहे.

आस्पास जरी पाहून दाबकें झल्लेले नाही तरी तें ऐकून ठावकें आहे आणि तें खरें असोवें अमें आस्पास वाटते कीं, कौन्सलच्या सक्रियतेनें हापि सात सरकारचे गोरे कामदार जाऊन त्यांस सरकारने कागदपत्रांची पुडकी पाहण्यास, वाचण्यास, आणि त्यापैकी काहिजे त्यांच्या नकला घेण्यास परवानगी आहे. ही परवानगी नेटिवांस विरुद्ध ल नाही. तेव्हां जर कोणीही एकादा गोरा या मि निटाची नकल करून घेऊन गेला असतां तर कोणास समजणार आहे. आणखी जर करितां तो गोरा मनुष्य टेम्सचा कर्ता गोरा राबर्ट नैट याची दोस्ती असून जर करितां त्याणें त्यास नकल दिली असेल, तर कोण जाणे? नेटीव लोकांनी न कळविली असेल व त्याजवरून त्याणें छापून प्रसिद्ध केली असेल तर राबर्ट नैटला मोठे लां छन आहे. कारण नेटीव लोकांस चांगले करावें असें प्रत्येक शाहाण्यावदिवाण्या गोत्यानाणसाच्या मुखांतून सर्वत्र सर्वदा धनी होत असतात तर त्या लोकांत तस्करी करण्यांत उत्तेजन दिलें असा दोष लाविता येईल. आणखी गोरे लोकांशीं इतकी सलगी व इतके धर्य नेटिवांचे हाणारच नाही. असें सर्व नेटीव अनुभवानें कबूल करतील. दुसरे राबर्ट नैट हा मोठा श्रीमंत नाही तेव्हां त्याणें नेटिवांस लांब पुष्कळ दिवस असेल तर असेंही ह्मणवत नाही. थोड्या लांबा ने जन्माची भाकरीस मुकण्याचे संकटांत कोणी हीने नेटीव पडणार नाही असें नेटीव ही कबूल करतील. नेटीव लोकांस ज्या भीति किंवा काळज्या आहेत त्यावरून एवढे धाडस त्यांच्या हातून होणारच नाही अशा भीति व काळज्या गोरे मनुष्यास बिलकुल नाहीत. वरें असे-हे मिनीट बाहेर काढण्यांत नेटिवांस

फायदा तिळप्रत्य नाही आणि नेटीव कामदार सर अर्दीत नाही कौपर माहेबाबरी जें कांहीं मिनिटांनी लक्षितें आहे तें नेटीव कामगारांस कांही एक फलादेश होणार नाही असें त्या लेखाच्या धोरणावरूनच कळून येते. कौपर माहेबाबा कदाक्षयुगेपियन कामदारांवर फार आहे. व नेटीव काम दारांवर छपेचें कदाक्ष प्रायः फार आहे व असें त्यांच्या मा गील झालेल्या व पेकी व पहिवाटी वस्तु सर्वभ्रष्टि आ हे. आणि कौन्सलांनील ज्यापेक्षां सर्व कागदपत्रे टांका भ व लोकनांत येत असतील त्यापेक्षां कौपर माहेबांबे विरु द्ध जें कांहीं असेल तें बाहेर पडण्यांत कांहीं उपयोग नाही. नेटिवांच्या हितानें अगर गैरहितानें जें कांहीं असेल तें कदाचित् बाहेर पडलें असतां त्या लोकांचा वही मधर ण्यास अधिक जमा होती पण हे योर लोकांच्या सं संधानें हे मिनिट दिसतें त्यापेक्षां पागडी वाल्यांनीं बाहेर काढलें असा तर्क करावा त्यापेक्षां टोपी वाल्यांनीं बाहेर काढलें असा सर्व असा संभव जास्त व प्रश स्त दिसतो. आतां नेक नामदार लार्ड इलियन्स्तर साहेब गवरनर, नामदार रीस साहेब, व नामद र मालेट साहेब कौन्सलदार, यंग साहेब, अंडर मून साहेब, इलिस साहेब सक्रिय व कौपर साहेब दुमाला रिविन्यु कमीशनर असे मुत्सदी व अक लवान साहेब ज्यापेक्षां त्या जागी आहेत त्यापे क्षांते या गोष्टीचा पुरा पसा लावून, आज्ञा पुत्र व लिद द्यात या प्रमाणें जो तूर्त न्याय झाला आहे तो दुरुस्त करतील अशी आज्ञास उमेद आहे.

पंजाबचे माहा राजांनीं बंडाचा पराभव करण्या करितां सरकारास मदत दिली, अणोन सरकार मे हेरवान होऊन चार घोडे, व कांहीं जवाहिराचे दागिने, व पोशाग, मिळोन ८६३४९ रुपयांच्या नत्र राणा केला असें स्टांडर्ड पत्रावरून कळतें पुणे येथें लष्णाजी त्रिंबकराने यांनी ज्ञान. चाप. लाविं

ज्ञानप्रकाश

पुणे-गुरुवार ता. १६ सप्टेंबर सन् १८५९ इ.स.वी.

ज्ञानप्रकाश

पुण्याचे राव बाहुर प्रिन्सिपल सदर अमीन-
कोर्टीनबादि नणमारवादी आणि प्रतिवादी राजी साहे-
बरास्ते याचा दिवाणी प्रकर्णी काम चालत असता
सांतवादीने प्रतिवादीने मालावर टाच लाविली तो
माऊ रत्ना. नीळ कंदराव खासगीवाले याणीं आम-
च्या कडेस क्वारें सांत हजार रुपयास गहाण आहे
प्रता कोर्टीन अर्ज करून प्रतिवादीचा दस्त येवज को-
र्टीस राखविला सांतजी चौकशी करिता रावबाहुर
दूर दामनरावजी प्रिन्सिपल सदर अमीन यांस
सांत कांहीं खोटेपणा आहे असा शक आल्याव-
रून सदरहू खासगीवाले याचा खटला मेहेरबान
माजिस्ट्रेट साहेब याज कडेस गेला तेथे एकवार
दिवाणी चालत असता त्याची मोकदम्या प्रक-
र्णी फौजदारी चालत नाही असा ठराव होऊन ख-
टला फौजदारी कमीकेला त्या कामांत शेवटी सदर
फौजदारी अदालतीचाडुकूम आलाकी प्रथम फौ-
जदारीत खटला आल्यावर नंतर दिवाणीत खा-
सगीवाले याणीं राख्यावर फिर्याद केली तेव्हां फौ-
जदारी चालण्यास बिलकूल हरकत नाही याव-
रून मेहेरबान दिपुटी माजिस्ट्रेट साहेबा कडेस पु-
न्हा सरवान झाली परंतु त्यांत केरी खासगीवाले
हे फार अजारी म्हणून आजवर हा खटला महकू-
र राहिला हल्ली ता. ६ मिमहू यासून सदरहू खट-
लाची सुरुवात मेहेरबान दिपुटी माजिस्ट्रेट याज
कडेस सुरू झाली या प्रकर्णी आम्हांस मोठे आश्चि-
त असे झाले कीं आजपर्यंत हा खटला खासगीवा

ले हे अजारी होते म्हणून महकूर राहिला आणि
दली हाच खटला आजवर सुरू होत आहे तेव्हां मर-
कारांस चांची प्रकृत अराम झाली असे वाटते आहे
काय? बरे तो नागील १५ दिवमाच्या पेसांही आली
कडेस फारच अजारी असे खास पाहणारे लोक सां-
गतील असे असून हा केरी अजाराचे तबक्ते होणे
त्यास करवाने बसण्याचीही मुक्तील तथा माणसास
अपली तो होमत काय व ती दूर करावी फौजी ही
हींतारी मज्जे लबाय? इतके ही असून खटलास
कू होऊन वेपडका काम चालले आहे, परंतु अशा
स्थिति माणसावर खटला चालविणे हा फारत-
र काय परंतु ज्याणी हा खटला चालत नाही असा
से न दिवसांत पाहिला असेल त्यांची तर हा नरेणो
न मुख पडला आहे असे वाहून कोणी ही कोणी हे-
त्या पेण्याचे ही त्यांस इजा लागून ये म्हणून साधार-
ण अकूल वानही त्यास बोलत नसतील असे आ-
जारी आपली तकरार कशी करील व पावर
खटलाची चौकशी अशा अवस्थेत कर्णे आ-
म्हांस योग्य दिसत नाही.

या आवडण्यांत राजा. बंडूना ना आणि दिवे
कर याजवरील मोकदम्याची चौकशी होऊन
याजवरील कट केल्याचा मोकदमा रद्द झाला
परंतु याजवर दिवेकर यांनी विश्वास घात के-
ल्याचा निराळाच खटला होता त्याची चौकशी हो-
ऊन मेहेरबान जडज्य याणीं दिवेकर यांस १८
महि न्याची शिक्षा दिली.

बाहेरून आलेल्यांचे - विनंती विशेष मी रका सरकारी इंग्रजी शाळाचा गुरू आहे. एक दिवस असें झाले कीं रका मुलां आपला धडा तयार केला नव्हता म्हणून मी त्याला दररोज दोन पहीरी जी अर्ध्या तासानी रजा मिळते ती दिली नाही त्या दिवशीं शुकवार होता रजा न मिळाल्यावरून तो शिष्या असें बोलू लागला कीं आज कांहीं कारणामुळे माझे शाळेत येण्याचे पूर्वी जबाबदार मिळाले नाही यास्तव जर आतां रजा न मिळेल तर सर्व दिवस उपाशी राहावे लागेल. त्यापरी त्याला असें उत्तर केले की, उपास पडल्यानें चायदाव होईल तो हाकीं, शुकवार केल्यानें पुण्य मिळेल. मुळगा म्हणाला गुरूजी बाबा, मी कसें होईल. परसोचे दिवशीं सुंदर रावणो त्या पायांत माझा पाय अडवून मी पडलों म्हणून मी जे कां त्याजवर फियाद केला तेकां लागे मला समजून उभे जून पाडला नाही म्हणून तुम्ही त्याजवर पणावला, देखील नाही. आणि आज मला निरुपायामुळे उपास घडणे तर त्यांचे पुण्य कर्मे लागेल या प्रभावा विचार मी आज पंधरा दिवस करतो आहे. परंतु उत्तर सुचत नाही. मी जातीचा ब्राह्मण तशांत माझे घरी पोथ्यापुराणे वाचण्याचा परिपाट फार त्याजवरून मी त्या मुलास पुण्य लागेल असें एकदम सांगून चुकलों. परंतु त्याच्या उत्तरावरून माझे सांगणे सामान्य न्यायास विरुद्ध असें दिसें लागले. अशा प्रकारे मी गोंधळांत पडलों आहे त्यास पत्र कर्ते महाराज तुमच्या पत्रद्वारे कोणीही दुधमज्ञाना मला गोंधळांतून काढील अशी आशा धरून हे पत्र लिहिते आहे येथे वर्तमान पत्रे वडले निघत असतात. त्यांतून पत्राद्याकडे हे पत्र पाठविले असत परंतु पुण्यामध्ये शाल्की पुराणीक हरदास वैदिक व सन्यासी वगैरे हिंदुधर्मज्ञाने व धर्मरक्षक फार सबब आपल्याकडे गळविले आहे. तर त्यांतून कोणी पुढे होऊन माझे समाधान करील अशी खात्री बाळगतां

कसबे बाबडे नातुके इंदोपूर येथे नवीन सरकारी मराठी शाळा दरमाहा पगार ६ रुपयेची स्थापन जाल्याचा मजकूर ऐकतो.

मोजे लाकडी नातुके मजकूर येथील गोसावी बाबा याणी आपले एकवधून ही कमी उमरीने मुलींचे लग्न केले असें ऐकतो. परंतु गोसावी हे संपन्न असून त्या जला लग्नसंबंधी खर्च करण्याची शक्ति आहे त्यामुळे असें होण्यास कांहीं तर्क कारण असावे खरे असे. ल तर मागाहून पाठवीन.

मेघराजाने बरीच कृपा केली आहे. वाजरीचे वगैरे येरे जाहाले आहेत प्रस्तुत हवा थंड आहे. नातुके मजकूरचे मामलेदार विनायक भगवंत हे मोबेदानरी आहेत कामकाज फार कुशारीने चालव्यावरून सुकरर करणेविशीं गन बाहादूर दिस्त्रिक्ट डिप्योटी कलेक्टर यांजकडील शिफारस जाल्या प्रकणीं मजकूर ऐकला होता पुढे कसें काय जालें तें समजलें नाही.

येणे प्रमाणे मजकूर आहे -

अमदावादच्या बन्किपुर लर सो व इदि - चा भसिले सकतार रा. रा. रत्नपतरुपरयाभाहे पुंमईहून पुणे पाहण्याकरता आले आहेत हे गृहस्थ स्वभावाने मने असोन उद्योगी आहेत यांस कविता करण्याची शक्ती सुगम असून त्यांचे कवितेंत छंद नमुदनां रस भरित असते. यांस मेहेरबाब विस्तमजी शुभाजी शेट यांणी मंडळी बोलवून तारीख १ तिन ११ या गृहस्थांची कविता ऐकिली. नंतर लुष होऊन पाख वगैरे ८५ रुपयांचा ऐदज दिला यांस मने येत नाही परंतु गुजराधी जनम प्रकारची भाषा जाल्या तील मर्मज्ञ आहेत अनें आमने त्यातुमक न समजले आहे.

करवीर - सात्ताबाद प्रमाणे राजसाजनांन २३

मासी कोटिलिंगे करविनात व्यावहृक ब्राह्मण नाजव
 माले - मधानशत्राचा संकस चांगला पडल्यामु
 ळे पिकाची हवाल चांगली आहे. असे एकनां. -
 ५००.

सन १८५१ चा अ. २८ वा हत्यार वगैरे युद्ध लोका
 श्री परवानगी खेरीज कोणी बाळगूनये याचेबद्दल
 आहे परंतु तो अमुक साल पर्यंत अमलांत राहूच
 शी त्यांत शर्त नवती. हाही नवीन या सालांत न
 वीन अक्ट नंबर १९ चा केला त्यांत सन १८५७
 चा २८ चा व अक्टव्या सालचे अखेरी पर्यंत अ
 मलांत राहिल असे ठरविले आहे.

आमचे ऐकण्यांत आले आहे कीं नगर जिल्ह्यांतिल
 राजश्री विजेबा धामणकर अकडिंग मुनसफ्यांची
 चाली प्रमाणे परीक्षा जाळी नाही ती वेण्याविशीं सदरअ
 दालतीनें या महिन्याच्या तारीख १३ चीस ठराव केला आ
 हे हागराव मध्यंतरीच व्हाववाचे कारण असें असेल
 कीं पुणे अदालतीने विल्ले दारीची जागा या मज्जार
 निलेची आहे आणि हाही त्या जाग्यावर राजश्री ना
 नाभिडे आले आहेत ते येथे अगदीं प्रमाणे आहेत त्या
 ध धामणकर मुनसफ यांची परीक्षा पुसंत झालीस
 णजे त्यास नगरजिल्ह्यांतिल मुकरीची जागा मिळून
 मिडे यांस पुणे अदालतीने वयेजटीने विल्लेदारीची जा
 गा कायम होईल असें दिसने.

काश्मीर. - हिंदुस्थानांत वंडउत्पन्न झालेले तेव्हां
 काश्मीरच्या महाराजांने इंग्लंड सरकारास चांगली मदत
 केलावस्तून इंग्लंड सरकारांने महाराजांने मोठे उपकार मा
 निले. आजि खिलत देण्यांत चांगला करून बायबा
 प्रांतान्ना लेवटेमेंट गमरनर याम लिहून पाठविलेले त्याब
 रून क्रेवटेमेंट गवरमन्ना सेक्रेटरी मेल्लर आर. एस्. डेवि
 स याणे गेल्या महिन्याचे १ व्या तारखेस "जम्बू" मुका

मी महाराजांस एक लाख रुपयांची रूपांगी दिन्ही निवा तरांगी
 ल येणे प्रमाणे.

चार आरबी घोडे, जवाहीर. आणि गांभी वगैरे
 विल्लेने जडावने घेऊयावे कीं ३ घोडे मुंबई मुकामी म
 ज्यान. कारन्स याणे निवडून काढिले हेने चाथा ही चाथ
 व घेतला होना जवाहीरचा तारांग

नावे.	किंमत करणे.
मोत्या राकडा.	३५५००
हिरादरकारी.	१८०००
पाव - दराकगी.	१५२९
आंगडी. एक.	११०००
मोत्याचा तुरा एक.	६५००
हिन्याची जोडी एक.	४३००
नवरजाचा हार.	३५००
जडावानी कडी.	२०००
पावेची आंगडी. १	३०००

एकंदर. ८६३१५

विकत घेण्याबद्दल दस्तुरी १०३२
 ८२२६७

चार घोड्याची किंमत. २९३७

या शिवाय घोड्यावरील जिन प अलंकार जे होतले
 किंमत ४००४ रुपये जाहाली. इतकी. वारलिहिते ती विर
 माहारजांनी घेतल्यानेंवर गोठ्या सुगीने संभाषण केले
 त्या मध्ये वारंवार असें दरीविले कीं, मो व पासे कुटुंब व
 श सरकारचा पोखरे खाली आहे

नगरपालकर. - हे उदीळ नगर पाइरुर येथी सव
 नान टेलिग्राफचा एका लिहिणातनें गेल्या महिन्याच्या १
 चे वारखेस एक पत्र "सुइगांव" येथून पाठविलेले त्यांत
 हिले आहे त्याचा सांश आस्ती आमचा त्रिय चांगणार
 रितां उतरून घेतो.

हापन लिहिणारा लण्णीकी, श्री आतांव नगरपाल

बेधून परत आलां. सांजन तेथे स्वस्थता आहे व कोही पाददळ फौज जीवून नथे आहे तीही हेदर बाहेर लोक रव घेणार आहे. पोलीस शिबंदीचा बंदोबस्त बराच झाला आहे. या शोकांत मूळ दंगा उत्पन्न होण्याचे कारण असे आहे की तेथील एका शुकुगस सालीना फौजदार रूपये सरकारांतून घेतून पोंबन असे वशिनाथ गांव इ नाम भागी त्याची बरदान ही चांगली देविली होती असे अन्याय त्या सरदार रूपयाची रकम व गांव इ नाम हे सर्व जगदी आहे वाटून आपले मिलाफास दुसरे नगर आत्मण घेउन सर्वानी एक करकेला. " आणि जिकडे जिकडे आगून नाकार असे प्रगट करून एकाएकी सुरा कृत करणारी सपाटा लाविली. शंकरा लोक नागडन दफिने मेळां या नाग वले लोकांस मोदी भीती वाटून फिरि करणावा वष वसले घेणे करून परहिलेले दंगेबाण म सवड सावडून त्याणी पाहिजे तमा सपाटा चालविला असे होणाचे तेथील राहणारांयणे असे पाहिले की आपले हि त करून घेण्याची हीच संधि आहे. आपणही कांही तरी धा मधूस केली असतां होउन जाईल. असा विचार करून दंगा उत्पन्न केला. परंतु त्याचा चोवट वाईट झाला. आतां लोकांमध्ये स्वस्थता होउन धान्याचे लागवडीची कळमें सुरु झाली आहेत.

उत्तर हिंदुस्थानांमध्ये पाचीत यानावासा एका ठिकाणच्या राजास मागे बंडाच्या समयी इंग्रजांनी पहिल्यावस्तुप करून कैद करून त्याची सर्व जिंदगी जप्त केली होती. त्यानंतर मग त्या राजाकडे स कोही मुन्हा नाही असे शाहीनजा हाल्यावरून हिंदुस्थान सरकारने त्याजला कैदेतून मुक्त करून त्याची सर्व स्थावर जंगम मिळवून पुनः त्या राजाच्या स्वाधीन करून त्यामिळ खती बाबद राजाकडून पावती घेण्याविषयी कमीशनर यास ऊकूम पाठविला त्या ऊकूम बाबद ऊकूम कमीशनर याणे त्या राजापाशी पावती मागीवली असतां त्याणे पहिल्याने मर ती लिहून देण्या

चे नाकवृळ मुळीच केले परंतु मग त्यांनी पुष्कळ समजून घेतल्यावर त्याणे एक पावती दिली तीत त्याणे असे लिहून दिले की, पूर्वीच्या कमीशनरने लुगारुण्या करून आपली जी सर्व मिळकत आपणापासून घेतली होती ती मिळकत आपण प्रस्तुतच्या कमीशनर कडून मळून पावलां. ही पावती जेव्हा लेवटेनेट मवरनर कडे व गेली तेव्हा राजाने याप्रमाणे सरकारच्या ऊकुमाची गैरमान्यता व सरकाराविषयीं अमर्कि ही दाखविली असतां त्यास पुनः कैद केला जाईल असे राजास कळविण्याविषयीं कमीशनरला लिहून पाठविले तेव्हा मग त्या राजाने आपण दिलेल्या पावती मधील लेखा बद्दल इंग्रज सरकारची क्षमा मागीवली.

नावा - मुंबईहून तारीख अग्रेल सन मजकुरीं नारथ्याम नावाची आग बोटीची ४०० घोड्यांची राक्ती ती नामउपास समुद्रांत जेजोने समूर खडकास अपडून अगरी फुटली. परंतु मिजवरील डांक आणि उनाक लोक बांधे हे मीठेच आश्चर्य आहे. याविषयी सविस्तर वर्तमान आले नाही ही खबर सिलोन जवळून ता रायंत्रोने मुकतीच आली आहे.

तारीख २० वी अगष्टची बातमी काशीहून आली आहे की, अलहाबादेहून बडमर्क सालेले मोजीर आले आहेत वदुसरे, असे ४२० कलकल्यास जाण्याकरितां आले आहेत हे अभागी बडनकी घेतलेले लोक यांच्यांत महा मारी सुटली आहे.

सिंद येथील पळटणी सर्व मिळून ४७१ लोकांनी नी करी सोडून घराची वाट धरली आहे.

१२७ लोक पुण्याहून मुंबईस विलायतेस जाण्याकरितां गोर बेरोजगारी रवाना होणार होणे. द. ग्या. पुणे ज्ञान. छा. कृष्णाजी अंबक रामडे यांची छा. केले

ज्ञानप्रकाश

वर्ष ११

शहर पुणे.

पुणे—सोमवार तारीख ०१२ सप्टेंबर सन् १८५९ इ.

पत्राची किंमत.

१॥ आगाऊ दिल्यास, १० दर साल रुपये.

वसूल.

काशीनाथ गोपाळ खरे मुकाम शिरडी- - - ११॥=॥
 गणेश अंबक कमाविसदार मुकाम धर्मपुरी १३=॥
 एकूण साठ अखेर- - - - -
 रामचंद्र बल्लाळ मामलेदार तालुके पाबळ १०
 नेटीव लेंबरी सोलापूर- - - - - १०
 विठ्ठल सदाशिव मामलेदार सालवण- - - ११॥=॥
 नेटीव लेंबरी ग्वाल्हेर- - - - - १॥=॥
 राव साहेब उफळे जाहागीरदार परगणे जत १२॥
 अजम स्वामीराव गुरुराव मामलेदार तालु१॥-
 के बंकापूर- - - - -
 अजम गुरुराव अण्णाजी मामलेदार तालुके
 के भिम थडी- - - - -
 अजम कृष्णराव नरसिंह मामलेदार ता
 लुके हवेलि- - - - - १०
 हरी नारायण सभेदार पेठा कुकुंभ- - - ११=

ज्ञानप्रकाश.

नेमणुका— अजम बळवंतराव रावजी पेडे से नशिरा बाद एथील सेकंड क्लासचे मामलेदार यांस नंदुर्बा रास नेमीले— अजम वासुदेव मौराळ जाम नैरचे श्रमतीचे यांस नशिरा बादेस सेकंड क्लास मामलेदार नेमीले— क्यापटण गेकस् महिकाच्याचे आयो. एजंट यांस महिन्याचे २५० तारखे पासून १

महिन्याची रजा मिळाली— दानरावक दोनही साहेब अहमद नगरचे अगटिंग असिस्टण जडज्य वामेशान अडज यांस पुढील नोवेंबर महिन्याच्या २० तारखे पासून दोन महिन्याची रजा मिळाली आहे— नेक नामदार गवरनर इन्वोसलाने मॅजिस्ट्रेटानी करून मि. पीडुरंग दिना नाथ जीव मि. जो सुचंद्र हरीशंकर यांस हेड असिस्टण कमीनारी खात्यांत दुसऱ्या बेसनरी असिस्टा व नाथे नेमले आहेत— पुण्याचे बाजार मास्तर आपटण व वी सार्ड यांस पुण्याचे लष्करी क्वार्टर नॅमेरच्या इदीत यास पोलिसच्या माजिस्त्रे टाचा पूर्ण अधिकार दिलेला आहे— मि. अहमद नगर कलेक्टर यांस अहमद असिस्टण यांचे ताब्यांत मासिक काळन रचन दि. जोरी आणि सिनदे तालुके दिले आहेत— मि. फांटसु. थर्ड. आ. कलेक्टर नगर यास रेलवेच्या लेंनेवरील मुलकी कामाचा चार्ज घेण्या विषयी हुकूम झाला.

श्रीमंत रारा. जगंनथ संकर शेट व त्याचे चिरंजीव श्री. रा. रा. विनायक राव जगंनथ या उभयतांची स्वारी मुंबईहून एथे गेल्या मुकामाची खबरा आग गाडीतून येऊन दाखल झाली आज बराबर मि. मोरोबा बाबाजी माजी पुणे अदालतीचे हेड कारभारी व काही दुसरी मंडळीही आहे, यांची स्वारी पुण्यास सुमार ६ बघीनी आली आहे, असे आम्हांस स्मरत आहे, एथील डावणीतील घोड्याच्या ब माणसाच्या शर्यती होण्यास गुरुवात झाली आहे, व त्या पाहण्यास ह्या लोकां जमत असतात.

ताम्रुकें वार्ड एथील आले न्यायवरा.

मुनसिपाल कमिटी कडून मडकां वरून नाक्या-
वर कंठील लावण्यानें सांकशन तयार होऊन आले
आहे, त्यापैकीं सरकाराम अनंत जोग यांणीं एक कं
दिलाना नमुना दाखवून तयार करून कोडतापुढें ला-
विला. बाकी कं हीललगणें ते जोग मजकूर कंत्राट व
रून कोडक्याच दिवसांवर लावितील.

घाट दसुरीचे मत्त्याचें लिळाव घाट केंळ पर
एथील २०४०, घाट वर्धा एथील २८१५, ताच घाट
११६५, येंणें प्रमाणें लिळाव तारीख १६ रोजीं सातारा
मुक्तामीं बराबर तीन वाजनां जहालें. तें खुद्द रोस
साहेब व दत्तरदार व चिटणीस यांचे समक्ष झालें
परंतु तें लिळावांचे मत्ते कच्चे कामाचे दुपटीचे मा-
नानें चटलेले असावे.

नवीन फौजदार यांच्या नेमणुका झाल्या, त्यां
पैकीं एथें सरकाराम राजी-तांदूळ बाडीकर हे तारी-
ख १२ रोजीं येऊन दाखल झालें. ते स्वभावानें बहुत
थोर आहेत, व त्यांचा हेतु असा आहेकीं या क्षेत्राच्या
विकाणीं आपण काम करून किती मिळवावी, पर-
ंतु हें काम जें आहे हें केवळ चलीनें केले असतां य-
श मिळते, अगर गोरवालीनें केले असतां अपेश
मिळते, नर क्षेत्रीच्या लोकांस सुखावे; तर बाहवा
म्हणतील, आणि दुःख दिलें तर तसाच आशिर्वाद
देतील. तर यांणीं काय करावें गांव प्रकणीं जें काम
असेल त्या कामास गांवांतील दर एक आदींतील
चारचार संभावित गृहस्थ बोलावून त्यांचे विचारें
केले असतां काम पसंत होऊन सरकार टपका ही
न घेतां लोक बाहवा म्हणतील, नाहीं तर येतां सर्णीं
त्याणीं एक उबंडी दिलीकींर ते लोकांनीं दुरत ठेवा-
वे, नाही तर हुंड होईल. परंतु तीं दोडी घावी त्या वि-
चाराच्या वेळेस गांवचा एक शेखमिरा वल्लद राज
पावील म्हणून आहे, त्याचे विचारानें दिली, त्यांत गां-

वनें ब्राह्मण लंकांस असें रुख जाहालेंकीं, बाहवां
बाहवां. प्रातःकाळीं उठून ब्राह्मणास व ज्यापरीं पुढ
प नाहीं. त्या घरच्या बायकांस हातात खुरपी घेऊन
सरावाजत तोपर्यंत चारपांच दिवस हाच रोजगा
र चालला होना त्यावेळीं ब्राह्मणाच्या स्नानसंध्या
व नियम व बायकांची तुळशी प्रदक्षिणा वगैरे वा-
तुर्मास्याचे नियम कितीही बरोबर चालले असती
र. तर अशा कामांत अशा पाटील मनुष्याचा वि-
चार उपयोगाचा नाहीं सभ्य मनुष्याचा विचार घे-
ऊन काम केले असल्यानें सफळ होईल.

पेशजी तारीख २६ जून ज्येष्ठ वद्य ११ रविवार रोजीं
एथील मुनसिपाल कमिटीपैकीं, सरपंच मुनस
फ व मामलेदार याणीं गांवांत संभावित गृहस्थ व
भिक्षकांस बोलावणें करून माजी कोडत होते त्या
पडक्याचे वाड्यांत कमिटी करून एक सरकारचा
डुकूम आलेला बाबून दाखविला. त्यांतील हांशील कीं,
त्यांच गांवांत इतका जरीमरीचा उपद्रव कां जाहाला
या गांवचे लोकांचे मत्ते व तुमचे मत्ते विचार करून
रपोट करावा इतका बाबून दाखविल्या नंतर याम-
स्तानीं उत्तर केलेकीं, आपले विचारास काय आलें,
आहे आजवर त्यांणीं एकवीस बावीस कलमाची या-
द लोकांस दाखविली, त्या नंतर लोकांनीं तें पाहून कां-
हीं कांहीं कलमें अशीं अडचणीचीं कीं लोकांस त्या
पाहून जन्मभर पर्यंत दुःख पराकाष्ठेचें असावें नंतर
र सभासद लोक खिल होऊन ती यादमात्र घेतली.

मद्रास खात्यांत— इनाम कमिशन आनी कडे-
सच झालें आहे, त्याचा हेतु सुबई खात्याचे इनाम क-
मीशनान् प्रमाणें जप्त करण्याचा नसून चालविण्या
चा आहे.

सुबई खात्यांत इनाम कमिटी करून झाल्या पाहून
न बहुतक त्यांच्या राटेंतील किती एक लोक हेन्य अ-

वस्थेस मिळून उसाच्या करच्या प्रमाणें चाबून रवा
 त्या म्हणजे पांढरा फटफटीत होऊन सत्तरवाऊ
 न जातो, त्या प्रमाणें त्याची अवस्था झाली आहे का
 रण त्या मुंबई रवाच्याचे इनाम कमिटीचा दारा
 बडुतेक कामगारांवर वसल्या मुळे व त्या इनाम क-
 मेटीचा अर्थ करण्याची शैली दत्तकाचे प्रकरणीं
 तरखूपच बाहारीची आहे. याचा अर्थ मागे जेजे मो
 राले विद्वान् होऊन गेले त्यांच्या मत्तार्थी मिळत ना
 हीं निराळाच अर्थ होतो, आतां इनाम हा मूळचा
 शब्द पारशी म्हणजे निरंतर कुटुंबातील माणसा
 कडेस चालण्याचा यास म्हणही आहे, सरकारचा
 करीत अगर धर्मादायांत अमक्यांत इनाम मिळा
 लें आहे म्हणजे त्या कुळातील जो पर्यंत वंश कायम
 आहे. तो पर्यंत चालणें त्यांत दत्तक ही आला आतां
 मुंबई रवाच्याचे इनाम कमिटीचा अर्थ सीदाच वारस
 वगैरे असून कोही एक कारणानें ही जप्त असाजग
 लागला नसल्यास त्याजकडेस चालण्याचा व योग्य
 अंमल दारांनीं दिलेले वगैरे इनाम व देणगी चाला
 वी म्हणजे सहजच दिसतें बाकीचे मागील राजां-
 चे अंमदार यांचे मत्तानें जे योग्य नव्हें तें अयोग्य
 असें त्यांच्या अर्था प्रमाणें झालें असो या इनाम कमि-
 टी पाहून सरकारास नफ्यापेक्षां तोटा असून रय
 तेचा ही तोटा आहे, असे इनामदार लोक समजत
 आहेत. फार काय या विषयीं नवीन म्हणणी पडून
 गेल्या आहेत त्यांतील एक लिहिती ही म्हण हिंदू-
 वी भाषेतील आहे, ती म्हण येणें प्रमाणे

“ दाल रोटी मेवा फय्या फात फय्या पका-
 न्न इस इनाम कमिटीके हांतसें बचायले भग-
 वान् ” अशीतर म्हण या कमिटी मुळे झाली आहे.

मद्रास रवाच्यांतून इनाम टीची चाहा होत आहे,
 मर चार्लडस. नाविलीअन मद्रासचे गवर्नर यांचे
 मिनिटा वरून दिसत आहे, तेथें मेहेरबान रेकर ग-

हेब बाहदूर हे इनाम कमिशनर आहेत. त्यांणी
 इनाम कमिशनचे हेतू तेथील इनामदार लोकांस
 कळवून त्यांची स्थिती नीट व्हावी. म्हणून जमीदार
 लोकांची खात्री करून त्यांचे हक्क न बुडवितां काय
 म देवावे आणि त्यांच्या जमिनी त्यांज कडेसच चा
 लाव्या असा त्यांचा मानस आहे त्यांचें मुख्य काम
 हें आहे कीं, मूळचे इनाम कसें ही संपादन केलेलें
 असो तत्रापि इनाम असें लागले असले म्हणजे
 चालवा वयाचें आतां ज्या इनामावर वारसा बरोब
 रूनसेल त्याजकडेस ही कोही वर्षे पर्यंत अमुक
 करारानें चालेल असा ठराव करून त्याज बद्दल ए-
 कदम अगर दरसाली कोहीपैसा घेण्याचा ठराव
 करून त्याजकडेस चालवा वयाचा असें केल्या
 नें हाच नफा आहेकी, पुढें सर्व लोक खुष राहतील
 व सरकारचे उत्पन्न वाढेल.

मंडले श्वरचा तुरुंग फोडून कैदी गेल्या वरल-
 चा मजकूर मागील अंकांत लिहिला त्याच विष-
 यीं पुन्हा टेलिग्राफ आणि आमच्या हीश्टरचा बा
 तमीदार कळवितो त्यावरून जें समजलें आहे, तें
 येणे प्रमाणें

मंडले श्वराचा कैदखान्यांत सुमारे ३५० कैदी लो
 क होते, त्याणीं ता० २२ अगष्टोजीं बारा वाजतां दि-
 वसास एका एकीं गदीं करून मंडळावर येऊन प-
 उले आणि शिपायींची हत्यारे पाहण्यावर होती.

तीच त्याणीं घेऊन पाहरे करी यास जायाकेले.
 आणि गोळागोळी चालविली त्यांत क्यापटण हाव
 र्त मारला गेला व शिबाय ५ मेले व १५ जमखी झाले
 इतक्यांत होळकर सरकारची मदत २ तोफानिशी
 आली त्याणी काहीं कैदी पकडले बाकीचे जंगलांत शि
 रले, आतां कैदीनी गदीं करण्यास कारण त्याचा ये
 रझ्यांत थोडासा फेर झाला अस समजते.

हवारिपोर्ट—उत्तरभागचे रेविन्यू कमिशनरं कडून ता० १५ आगष्ट पर्यंतचा रिपोर्ट सरकारत आला त्याचा तपशील अमरावाड आणि गणेशि-
जिल्हातील भाताची लावणी परजन्य न पडल्यामु-
ळे भाताचे पिकास धक्का पोचला. — खानदेशा जि-
ल्ल्यांत तुरळ पाऊस पडल्यामुळे पिके बाळून का-
लतीं आहेत. या प्रमाणे रपोर्ट येईपर्यंत निकडील
पावसाचा हवाल आला आहे. खानदेशा जि-
ल्ल्यांत कोणते तालुक्यांत किती पडला त्याचे तसू, आणि
दो कडे —

तालुक्याची नांवे	तसू.	दो कडे.
धुळे.	१	६
एरजेरा.	०	२५
पडगांव.	०	५५
चाळीसगांव.	३	४४
मालेगांव.	१	२४
बागळाण.	०	७१
धाबनेर.	१	०
चोपडे.	०	६१
यावल.	०	१५
मोहा.	२	२०
नशीरावाड.	१	२५
जामनेर.	२	४७

येणे प्रमाणे रिपोर्ट मेहेरबान फासेट साहेब
रेविन्यू कमिशनरचे आफी सादून ता० २१ आगष्ट
रोजी मसिदू झाला आहे. तो एथे सविलर घेत-
ला नाही. परंतु करत जिल्हातील सरबोली ता-
लुक्यांत पाऊस बराच आहे. बाकीच्या जागां सा-
ल गुरदस्तचा रिपोर्ट तादून पाहिले असता कमी प-
डला आहे.

दिवडक मोकदमे आजवर आपून एकत्र करून
तीन महिन्यांनीं मिळारीस साहेब बूक तयार करी-
त असत. ते पुढे बंद देवाचे म्हणून बराच झाला
आहे. त्या बदल बंदे ग्याजिर कर्त्यानें सरकारास
असें कचविले आहे कीं, आम्हांस हे दिवाणी मो-
कदमे मसिदू करण्यास पावे, म्हणजे जज्जासक-
बून फारसा खर्च होणार नाही. परंतु त्या बदल ब-
राच झाला नाही.

किरकोळ— लार्ड क्यानींगसाहेब गवरनर जन-
रल यांनीं लखनौ येथील मुख्य मौलवी हा बंडवा-
ल्यास अनकूल होता अश्या विषयीं पुरावा नाही
सबब त्यास १८५५ पेनशन चालविण्याचा ठराव के-
ला आहे. त्याचे सूडचे शिष्यवर्ग बंडवाल्यांस म-
दत होते आणि त्यांचे कल्याण व्हावे म्हणून प्रा-
र्थना करित होते. तरी त्यांस काही नसुधीं शिष-
्या हिस्सा सरकारत घेऊन त्यांच्या नेमणुकी ला-
ज कडेस चालविण्याविषयीं सरकारनें ठराव
केला आहे. यावरून तांना सही पेनशन मिळेल
अशी आशा आहे. असें हरकारूपनावरून अब
सरवर आधारें लिहिले आहे.

दिल्लीस अशी एक अफना उठली होती कीं, का-
बुलास साबहजार रूस उतरणार या बातमीवरून
न. तेथील लोकांस फुरण आलें आहे.

श्रीमंत पंत सचीव साहेब यांची त्पारी ता० २०
माहे गुदस्त रोजीं साताच्यास जाऊन त्यांनीं मेहेर-
बान कले कटर साहेब यांस मेजवानी करून नंत
र दुसरे दिवशीं परत गेली.

सातारा— कासगांवची धर्मशाखा बांधण्याचे कामांत कारकु-
नांनीं वेसाखाला म्हणून कामांतून दूरकेले ही शिका दिल्ली.

पुंबईचे सहर दिवाणी अराखतीचे दिवाणी

रेवती चा तारा.

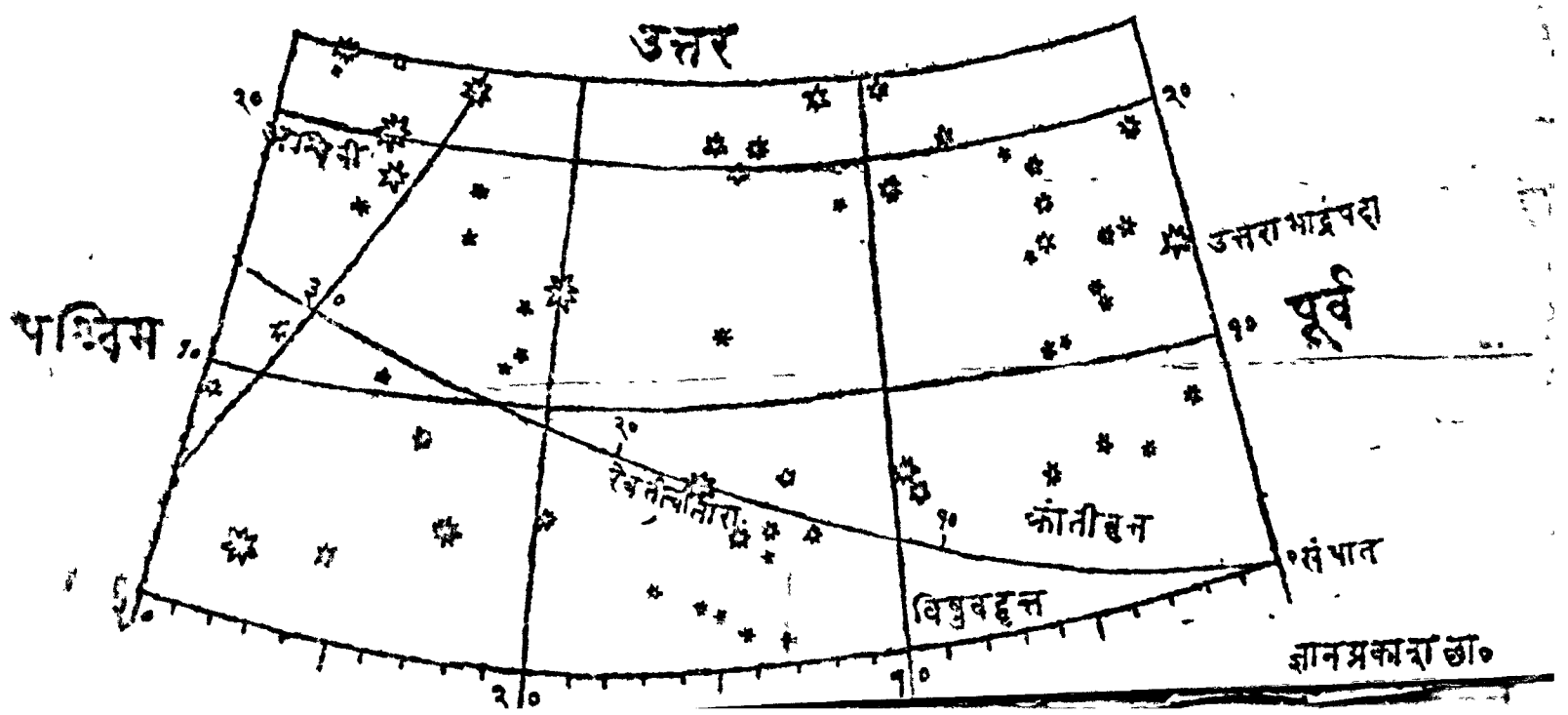
ज्ञान प्रकाशकर्ते यांस — आलीकडे या शहरांत ज्योतिषाचा चर्चा चालल्या आहे त्यांत कोणी म्हणतात कीं, रेवती नक्षत्र संपातीच आहे व कोणी म्हणतात कीं, तें त्या पासून यनांशा इतकें दूर आहे. याचा निवाडा पुढें जे विषुव येणार आहे त्या दिवशीं होईल असें हीं लोकांचे म्हणणे आहे या साठीं त्या दिवशीं हा निवाडा सर्वत्रांनीं अवश्य मेव करावा ही आजची त्यांस विनंती आहे.

येते भाद्रपद वद्य १२शीं मूला विषुव होतें त्या दिवशीं निर्णय केल्यानी दिवसास रवि व रात्रीस रेवती नक्षत्र यांचा वेधकस्तून सूर्यापासून रेवती पर्यंत किंवा रेवतीपासून सूर्या पर्यंत किती अंतर येईल ते पाहावे. आसनें राशिनां भाषणें त्या दिवशीं सूर्यापासून रेवती पर्यंत अंतर १९० अंश व रेवती पासून सूर्या पर्यंत अंतर १६३ अंश येईल ही गोष्ट सर्वांनीं ताडून पाहावी.

रोज मजकुरीं रवि मूला संपाती संध्याकाळी ७ अवर ५ मिनिटे यावेळेस जातो. भाद्रपद वद्य १२शीं सपटंबर महिन्याचे २३ व्या तारखेस आली आहे. त्या दिवशीं सूर्य मज्जाकाळी ११ अवर ५३ मिनिटे यावेळेस येईल आणि रेवती नक्षत्र मध्य रात्री नंतर एक अवर १८ मिनिटे यावेळेस मध्यान्ही येईल.

रेवती नक्षत्र संपाती जर असेल तर बरोबर मध्यान्ह रात्रीस तें न जाण्ही जा पाहिजे परंतु तसे नाही व तें १८ अंश पुढें आहे म्हणून सूर्य मध्यान्हा नंतर १३ वासर ५ मिनुटांनी तें मध्ये ही येतें.

रेवती नक्षत्र ओळखण्याची पंचाईत पडेल म्हणून खाली नकाशा लिहिला आहे. धोरणाने रेवती नक्षत्र आकाशातून ओळखून काढावे. कदाचित भाद्रपद वद्य १२शीं वगैरे येऊन वेधास हरकत पडेल. साठीं वेधकर्त्यानी सूर्य व रेवती नक्षत्र यांचे वेध १० दिवस पूर्वीच पुढें घेऊन त्या पासून विषुव दिवसाचे मान काढावे म्हणजे बरे पडेल.



गेल्या गुरुबारापासून रा.रा.विष्णुशामजी रानडेऊर्फ बंडुनाना रानडे व रावजी शास्त्रीदिवेकर या दोघां वर कोल्हापूरकर गणी दिवाणसाहेब यांच्या मोत्यांचा काप फई चोरी झाले त्यापैकी यांणी नाहीसा केला. या बद्दल वा.फिजुराचा चार्ज लावून पाठवावा; म्हणून एणिल अदालतीकें सेशन जडज साहेबांनी एणिल दि.पुरी माजिस्त्रे व हुजूर यांजकडे लिहून पाठविलें. सदर हु.चार्ज लागू पडत नाही; म्हणून डिपुरी माजिस्त्रे व माजिस्त्रे व यांणी सदरहु सेशन जडजास लिहिलें; परंतु सेशन जडजांनी लिहिलेला चार्ज लावून रवटला चालवून कामिदकरणे माजिस्त्रे रावे काम आहे. रनसाफा अंती सेशन जडज काय करणे तें करतील त्या वरून माजिस्त्रे रास सदरहु असामीस कैदी करून रवटला त्यांज वर करणे भांग झालें. रवटला सुबारंभा पासून फौज दारा कडून डिपुरी माजिस्त्रे रा कडे व तेथून सेशनांत असा पंचकोशी करित गेला. त्या रवटल्याचें हांशील आम्हीं आमचे २५ जुलईचे ज्ञानप्रकाशाचे पुरवणींत लिहिलें आहे या वरून परिणाम ते हांच आमचे वाचणारांस कळून या वया सारखा आहे.

या रवटल्यांत कैदी वर चार्ज बेविला त्याचा तपशील. —

कैदी, नंबर १— विष्णु शामजी ऊर्फ बंडुनाना रानडे.

— १) नंबर २— रुष्णाजी ऊर्फ रावजी केबा व दिवेकर. तुम्हां वर चार्ज सन् १८२७ चा कायदा १७ कलम १ या वरून फिजुराचा चार्ज घातला आहे. त्याचा तपशील.

शके १७८० चे आषाढ महिन्या पासून तों शके १७८१ चे चैत्र महिन्याचे दरम्यान तुम्हीं उभयतां कैदीनीं कोल्हापूरची राणी सई बार्दे अगर हरकोणी गैरमाहिती माणूस यांची तुकसान करण्याची तुम्हीं मसलत केलीत ती अशी की, सदरहु बंडुनाना यांणी वाहीचा एक काप जोड व एक कर्णकुला-

चा फई या प्रमाणे चोरीचा माल घेतला असावा, मोम शक असून दिवेकर याजपासून गाहाण घेवून दिवेकरास परत दिना, असा बहाणा केला. दिवेकर यांणी सदरहु शक परत घेतल्या बद्दल चोरीचा वती लिहिले देऊन सदरहु जमिने आपण परत घेतले नाहीत असें जाहीर केले. या प्रमाणे उभयतांनी अन्याय करून कायदास अडकाव करण्याची मसलत केली. या प्रमाणे कैदी वर चार्ज होता.

हा सेशनांत रवटला गेल्या गुरुबारी उभा राहा पार ही रवबर शहरांत कळतांच लोकांची योग्य व हाबर १० याजल्या पासून तों कोर्टाच्या रनसाफा प्रकरणीं जडजाचे बोळ ऐकेतां पावेतां लागलेली. कधी कधी बाहेर वर लोकांस रवटला महकूम झाल्याची रवबर ऐकून परत जात. गेल्या दोनती नदिवसांत असिस्टंट जडजाचे कोउताची लोकांस दमाव या करितां नेमलेली जागा अशी गच्च भरून जात असे की, त्या दारीच्या योगें त्या कोउताच्या दाराचीं व खिडकीचीं कांहीं ताब दानें फुडून गेलीं. पूर्वीचीं कांहीं फुडून तेथें कागद व विजारीचे कापजाचे तुकडे मारिलेले होतेच. असो अशी दारी पाहून गेल्या सोमबारी त्या मोकदम्या करतां जडजाचे कोर्ट दिलें होते. गेल्या सोमबारी कोर्ट नित्या प्रमाणें बारा वाजल्या वर करू झालें, त्या वेचीं लोकांचा नेमा जमला होता. हा मोकदमा पाहाण्यास क्याप्टन वरलर व लेफ्टनेंट कीस वापस श्रेपल्यणीचे असे आले होते. मि. बारटन बारिस्टर हाही आपला कैदी बंडुनाना यांच्या तर्फे सज्ज होऊन बसला होता. चौकशीस रुरुवात झाली तोंच फिरीदा दिवाण साहेब यांचे तर्फे वकील रा.रा. विनायक गोबांद अभ्यंकर यांणी बंडुनानाच्या जस केलेल्या व त्यांतील दोष काढिले ते दोष सदरहु मोकदम्यांतील, किंवा मोकदम्यास लागू नाही,

असें व बंडुनाना याजवर कोणतेही प्रकारें फितुराचा चार्ज लागू होत नाही. असा डिफेन्स थोडक्यांत बोलून दाखविल्यावर बंडुनाना व दिवेकर याजवरील फितुराचा चार्ज रद्द आणि दिवेकर यांस मागितले की, तुजवर दुसऱ्याचे मालाचा अभिलाष केल्याचा चार्ज दुसरा आहे. असें लागून कैदीस खुले केले. असो या काशी सरकार अमलदारांस व कैदींस व्यर्थ वाण झाला. आणि कोणत्या ही रीतीचा हेतु शोधतास गेला नाही. बंडुनाना यांचे काय होते हे पाहण्याकरितां दोन प्रकारचे बेषाने नमास गीर नमले होणे शक्य परंतु त्याची या अपराधांमून मुक्तता झाली, त्याचा त्यांच्या दोस्त्यास व निरपेक्ष जे असतील त्यांस आनंद झालाच असेल नंतर दुमरे दिवशी कैदी रावजी शास्त्री दिवेकर यांची ओकशी लेशकात होऊन त्याजवर गुन्हा शाबीत होत त्यास अलिस्टर साहेबांनी १० महिन्यांची मक्त मजुरीची शिक्षा दिली ही शिक्षा दिल्यावर कैदी मजकूर याणे नकार केली की, सरकाराने या कामांत विचार करावयाचा होता की, कैदी बाबुराव याणे मजपादी मदई काप फर्दाहाण ठेविला तो डागिना भेटविण्याकरितां पैसा सव्याज त्याणे आणिला, केसा, आणि मी त्यास दिला नाही केसा? त्याजवरून जड्याने मागितलें की, जो पैसा त्या दागिन्याचा या कैदी बाबुराव याणे नेला तो म्याज पैसा आली देतो आणि दागिना आलास परत दे. त्यावरून त्याणे असा जबाब दिला की, मी तुझ्यापासून पैसा घेऊन डागिना परत देणार नाही. ज्याणे मजपादी आणून ठेविला त्याजकडूनच आला पाहिजे. व त्यासच देणे तर देईन. इतके समापण झाले. पुढे काहीच झाले नाही. असो या भाषणावरून असें एक अनुमान मजबूत होते की, सदरहू फर्द अद्यापि कैदी दिवेकर यांजकडे अथवा त्याचे माहितीन असून विद्यमान आहे. ज्यती अद्यापि तसनस झाली नाही. आतां तो दागिना शाबीद बाहेर फसा येतो हे पाहणें आहे आणि या कामांत माजिस्ट्रेट, जडज्य, व इतर कुवारा अमलदार हाडागिना बाहेर काढण्याकरितां कसें काय कदम्युद्ध

वतान हंही पाहणें आहे.

आमच्या ऐकण्यांत आले आहे की, कोर्टकडे जिन्हा नगर येथील अकूटिंग मुनमफ रा. रा. विद्येबाधामणसकर यांची परीक्षा मुनसीफीचे कामाती घेण्याकरितां सदर दिवाणी अदालतीचे कमीठी नेमिली आहे त्याकमेठीत राव बाहादूर याम नराव जगन्नाथ प्रिन्सीपाल सदर अमान कोर्टपुणे यांस नेमिलें आहे सदरहू कमीठी मुंबईस तारीख १३ माहे मजकुरी व सण्याचा ठराव झाला आहे.

आली असें ऐकिलें आहे की, नामदार गवरनर इन्को सलच्या ऊकुमावरून मेहरवान पुण्याचे एजंटसाहेब याणीं असा एक ऊकूम केला होता कीं ज्याकडे लोकांचे व जाहा गीरदारांचे व संस्थानी लोकांचे वकील पुणे मुकामी असतील त्याणीं मालकांचे नावाने सरकारास अर्ज करण्याची व हिवाट आहे, परंतु नामदार सरकाराने या विषयी असा ऊकूम फरमाविला होता कीं या पुढे वकील लोकांनीं यादी एजेटा कडेस अगर सरकाराने ज्या बाबयाच्या त्या मालकांच्या स्वीच्या असाव्या. यांत शिंदे अलीजाहा बाहादूर आणि होबकर सरकार यांचे ही वकीलांस हाच ऊकूम लागू जाहला होता, परंतु रा. बाबू साहेब परांजपे याणीं नामदार सरकारास याप्रकरणीं याद गुजराविल्यावरून सरकारचा ऊकूम आला आहे कीं, 'सदरहू ठराव' अली जाहा बाहादूर यांचे वकील आणि तसेच होबकर यांचे वकील यांस हा ठराव लागू नाही. हाडयोग मालकांचे व जनदारी विशेष राहण्यामागिस्ता या शिंदे सरकारच्या वकीलांनीं केला असून हा ऊकूम सरकाराने फेरविला शिंदे आणि होबकर हे सरकारचे दोस्त असोन हे तह नाम्यांतील संस्थानी आहेत, यांचे गांव मुंबई खाली आहेत तेव्हां त्या संबंधाने वकीलास कारण परतें यादी वगैरे एजंट तसेच कडे कटराकडे द्याव्या लागतात सबब नवीन ऊकुमाने अडवण आली होती ती दूर झाली या कामांचे या वकीलांनीं उद्योग केला आणि सरकाराने मान्य केला हे ऐकून इतरांसही संतोष होईल.

तारिख २५ माहे पुढस्त गेजीं सकल नाना मलिका ना
 झना विंकोरिया यांचे नाघातें लुक्षिभन (पदार्थ सं
 महालय) व त्याला लागू एक कंदर बाग मुंबई-
 स तयार करावा, या करितां मुंबईस विचार होऊन
 तेथील लोकांनीं दीप केली, त्याच कृत्याला एथील लो-
 कांनीं मदत करावी, त्या उद्देशानें सभा सायंकाळीं ए-
 थील श्री. रा. रां. राजिसाहेब किंबे यांच्या वाड्यांतील
 चौकांत भरली होती. या सभारंभास जे गृहस्थ आले
 होते त्यांची हजिरी रवाली लिहिलेले दिपेवरून ला-
 गेल. खेरीज गांव करीलोक बरेच जमले होते. त्याक-
 त्यास आणखी एथील लोक हान लावतील अशी उ-
 भेद आहे.

या सभेत सभासद जेमले ते येणे प्रमाणें—

- १ पेल्लमजी सोराबजी रोड नाम धारी अध्यक्ष.
- १ श्रीमान् राजश्री रंगराव आपा पुरंदरे सभाध्यक्ष.
- १ रावसाहेब. नापूसाहेब विंचूरकर सभाध्यक्ष.
- १ रावसाहेब. नाना मोरोजी.
- १ राव बहादूर. बामनराव जगन्नाथ.
- १ रा. गोपाळराव हरी देशमुख.
- १ श्रीमान् रा. राजी साहेब नाहू.
- १ श्री. रा. रावसाहेबनाहू.
- १ श्री. रा. विनायक गंगाधर शास्त्री परबर्धन.
- १ श्री. रा. मोरो रघुनाथ दम टेरे.
- १ रोड. आरसर खरबोदजी.
- १ शे. दयाराम आत्माराम.
- १ शे. नयनसक आनंदराम.
- १ शे. सखाराम मनसा राम.
- १ शे. पद्मजी पेल्लमजी.
- १ शे. होरमराजी एदलजी.
- १ श्री. रा. आनंदराव पुना फोरी आम्हा.
- १ श्री. रा. बोबा भोला गीरमान गीर.
- १ शे. मुळा गुलाम अली.

- १ रावसाहेब. महादेव गोविंद शास्त्री.
- १ प्रोफेसर. कृष्ण शास्त्री विपबोधन कर.
- १ प्रोफेसर. केरो लक्षण उत्रे.
- १ डाक्टर. बाळ कृष्ण विंतोबा विरणीस.

सभासदांनीं आंकडे स्वदस्तर यादीवर न्यावें व
 कीस भरले, व आज पावेतो झाले ते येणे प्रमाणें—

नांवें.		१२५ १२६ १२७
१	कृष्णराव विठ्ठल विंचूरकर.	१००
१	विश्वासराव बल्लाळ नाहू.	२२
१	विनायक गंगाधर शास्त्री परबर्धन	२०
१	रंगराव विनायक पुरंदरे.	२५
१	नाना मोरोजी.	५०
१	कृष्णराव बापूजी पारसनीस.	२०
१	बाळ कृष्णना रायण भोळकर.	२०
१	शंभुप्रसाद लक्ष्मीदास.	२०
१	प्रभाकर जनादेन सहस्रबुद्धे ऊर्फ सरंजामी	२
१	आनंदराव पुना फोरी.	२०
१	बामनराव जगन्नाथ.	५०
१	गणपत श्री कृष्ण.	५
१	कृष्णराव वृसिंह.	१५
१	गोपाळराव हरी देशमुख.	२०
१	नारायण शास्त्री धने.	५
१	बापूसांग रामसांग.	५
१	राधाबाई भतार कृष्णराव देशपांडे सरका	१२५
१	रजुनर दस्तरकेश बजगन्नाथ.	
१	परशराम भट्ट घारपुरे.	२
१	महादेव गोविंद शास्त्री.	२५
१	मोरो रघुनाथ दम टेरे.	२०
१	बाळ कृष्ण विंतोबा.	१५

नावे.	रु.
१ सांगलीकर हिंदुनाटककार	१०
१ शेट पेस्तमजी सोराबजी पुणेवाले	३००
१ पद्मजी पेस्तमजी शेट	१००
१ सोराबजी पद्मजी शेट	५०
१ नवरोजी पद्मजी शेट	५०
१ नसरवानजी चंद्रभाई	२५
१ कामजी नसरवानजी	२५
१ कावसजी फरदुमजी	२५
१ मन्बरजी कावसजी	१०
१ दीन शारतनजी	१०
१ मेरवानजी खरसेटजी	१०
१ नसरवानजी अशपनियारजी	१०
१ पीरोजशा पेस्तमजी	२५
१ लिमजी दिनशा	२५
१ दादाभाई कावसजी	५०
१ सोराबजी कावसजी कपतान	२५
१ होर्मसजी पेस्तमजी	५०
१ सोराबजी पीरोजशा	१०
१ बमनजी पीरोजशा	१०
१ शोगचजी पेस्तमजी पदेल	२००
१ आरदेमर खरसेटजी सुनसफ	२५
१ जाहांगीरजी माणीकजी	१०
१ दादाभाई रुक्तमजी	१०
१ रुक्तमजी दादाभाई	१५
१ मोमभाई होर्मसजी	१००
१ धनजी बाजमसेटजी	१००
१ खेमजी नवरोजी	५
१ आत्माराम बापसाजी	१०
१ भिकाजी रामचंद्र निसबत चंद्रचूड	५
१ राघोबा पांडुरंग	५
१ नाना शास्त्री आपटे	३

नावे	रु.
१ मोरोबाबा बंगणकर	५
१ निळकंठमाधवराव	५
१ रुष्ण शास्त्री विप्लोणकर	३
१ केशव शिवराम भोसळकर	५
१ केशो लक्ष्मण उत्रे	५
१ परशाराम बळ्हाळ गोटबोले	३
१ पांडुरंग बाळरुष्ण	१
१ विनायक विठ्ठल माहाडकर	२
१ रावजी सराशी बलेले	१
१ गोपीनाथ नामनराव	२
१ आत्माराम महादेव पुरंदरे	२
१ लक्ष्मण वृसिंह जोशी	१०
१ विठ्ठल बाळरुष्ण जोशी	२
१ रतनजी दीनशा	२१
१ आरदेसरजी दीनशा	२१
१ कामजी दीनशा	२१
१ शाहापूरजी जाहांगीरजी	३

१९७२

बंडाच्या सैन्यात रामबक्ष तालुकदार हा प्रसिद्धपणाने आहे, त्याची बायको तीन लक्ष रुपयाचे जवाहीर घेऊन कानपुरास जात होती त्याज बद्दल कमी दानरास कांही शक आल्या बरून तीस धरून राजकीय कैदेत ठेविली आहे, आणि ही बातमी ज्या महीने दिली त्यास हजार रुपये बक्षीस दिले असे दिल्ली म्याजिस्टा बरून समजते.

एथे चार दिवसा यासून दारिक पाऊस पडल्यामुळे हवा थंड झाली आहे.

हे पत्र पुणे ज्ञानप्रकाश रुष्णाजी अंबकरानडे याणी

ज्ञानप्रकाश

पुणे—गुरुवार ता० १५ सप्टेंबर सन् १९५९ ई०

जाहिरात.

नारोजनार्दन पाळन करणार विवुल नीळ कंठ याज कडून बळवंत तीळ कंठ पेठ बुधवार यां स आमचे पेठ बुधवार एथील घरातून तुम्हीं निघोन जावें हे घर आमचे असून आहानाचे कारणांनं तुमचे आर्जावरून नाश्वर याणीं आमचे नाश्वान दिले आहे, व आमची दप्तरे सदरहू घरांत आहे ती आमची आम्हांस घाबी या बदल ही नोटीस ही दिली आहे तर पांचवें तारखे पासून आरंभितांत करावें न. के. स्यास फिरोदीबा खर्च तुम्हांस घावा लागेल.

तारीख १५ सप्टेंबर (सही) नारोजनार्दन
सन् १९५९ इ.स.वी. पाळन करणार नीळ कंठ
पुणे

ज्ञानप्रकाश.

पुणे— कलेकटरी कठीळ राव बाहदूर राणेगे सिंद दप्तरेदार यांस शेवटी सरकारानें असा हुकूम केला आहे कीं, त्यांस दप्तरेदारीच्या जाग्यावरून कमी करून तुमचे पेनसिनीस पुरी वरें शाही न भल्यास तुम्हांस मेहेरबान दक्षिण भागाचें रेविन्यु कमिशनर हे एरनादे दुसरी जागा होतील याच हुकूमाल नामदार सरकारानें असा ठराव केला आहे कीं, ही तुम्हांवर रहीम नजर केली आहे, कारण तुम्हीं नेटिवातील मोठ्या हुद्याचे आणि ब्रह्मचर्य दिवस नवकरी करीत आहात सबब सकल नजर भवेदितां हा हुकूम फरमाविला आहे, असे आमचे समजण्यांत आले आहे, सवि

सर अजून लिहित नाहीं.

पुण्यातील नंबर ५ वें कोड तातील नाश्वर याणीं सरकारचा पैसा वापला म्हणून मेहेरबान अजून साहेबा कडेस एक अर्ज झाला आहे, त्याची चौकशी लवकरच होईल.

एथील नगा मारवाडी याचा खटला मेहेरबान दिपुटी माजिस्ट्रेट कडेस चालला होता त्यांत रास्ते आणि खासगीवाले असे उपायतां कैदी आहेत. ती मोकड्या काळरोजी दिपुटी साहेबा याणीं पकी परिशे करितां सेशनांत कमीत कमी न रावना केला असें ऐकतो हा ही मोकड्या पाहण्या सारखा आहे.

सिंदचे कमिशनर सर हेनरी फ्रेयर साहेब यांच्या जाग्यावर मेहेरबान हेनरी आंडरसन राज्यकी पखात्याचे सकदार पांची नेमणूक होणार आहे, सर हेनरी आंडरसन यांचे बडील चिरंजीव आहेत हे हिंदुस्थानांत स. १९४० सांत आले.

कोकणी धामणीने एकदां पेच घातला म्हणजे तो उलगाडला जात नाहीं. व तेणें करून मोठा नाश होतो तेव्हां कोकणी धामणीस घट्ट पकडण्या करितां एक नमस्कारिक जाळे तयार करून अशुक्र पुहूर्त वर त्या बाबे म्हणून जोशाने हतखंडा मूर्त दिला आहे.

आप्या एथील मुसलमान लोकां हीं नानासाहेब पेशवे याजला पाठविलेतीं कांहीं पत्रे इंग्रजांच्या सतीं लागली आहेत, त्या पत्रां मध्यें पत्र पाठविणारां हीं नानासाहेब यांजला अग्याचा कित्या आपला हसगत करून घेण्या करितां आग्यास घेण्या विषयीं बोलावणे पाठविलें आहे, अशी एक बाजार गप्प मुफसि-लेंट पत्रांत लिहिली आहे, हीं पत्रे लिहिणाऱ्या असा मीचा ही इंग्रजास शोष लागला आहे, असें याच पत्रांत लिहिलें आहे.

हिंदुस्तानचा कम्यंडर इन्चीफ लार्ड क्लेउ हा या महिन्याच्या अखेरीस सिमला एथून निघून पंजाब मध्यें जावयाचा आहे, पेशावार पर्यंत त्यां मुसलमांत फेरी करून मग तो मुंबईस येऊन एथून मंतर इंग्लंडास जाणार अशीं आतां पुनः एक बातमी उठली आहे.

इरावा एथील मयत राजा फक्त सिंग हा मरण पावल्या नंतर पाठी लागून त्यांच्या कांहीं शत्रू हीं हिंदुस्थानातील बंडाच्या समर्थी इंग्रजांस प्रति कूळ होता असें कळविल्या वरून हिंदुस्तान सरकाराने त्या राजाची जाहागीर जप्त केल्यामुळे त्या मयत राजाची विधवा स्त्री राणी चवाण इणे आपला नवरा जिवंत त्याणे इंग्रजां विषयीं पुष्कळ इमान्ती पणा व अनुकूलता ही दाखविली याजकरिता आपल्या मोकदम्याचा पुनः पहिल्या पासून तपास करण्या विषयीं आग्याचा कमिशनर लार्ड क्लेउ पाठवारा असा इंग्रज सरकारास आपल्या व आपल्या मुलाच्या तर्फे आतां अर्ज केला आहे असे बंगाल हरकारू पत्रावरून समजण्यांत येत आहे.

यु. टेंस. नामें पत्र कर्त्याचा समजण्यांत जसें आले आहे कीं, दुसंगाबाद एथील दिपुटी कमिशनर मेस्तर बुड्याची आणि बंडवाल्यांची एक बरीच मोठी लढाई झाली आहे, या लढाई मध्यें मेस्तर बुड्याचे लोकां पैकीं, एक शिपाई मारलेला व हजारवमी झाले. बंडवाल्यांस स्थानप्रष्ट करून "राईरवेरी" नामें ठिकाण जेथें बंडवाल्यांची छावणी होती ती नाहिशी केली. बंडवाले हिराकोट किल्या कडेस पळाले आहेत.

दक्षिण अमेरिके मध्यें जाऊन तेथील सर्व वनस्पतीचीं बीजे आणि वनस्पति जमऊन आणून त्याची लागवड हिंदुस्थानामध्यें करण्या करितां एक विद्रवाक वडुशार सरदार नेमण्याचा निश्चय राणी सरकाराने केला असें गेल्या सोमवारच्या टेलिग्राफ पत्रांत लिहिलें आहे.

वर्तमान ही.

रुनागिरी— एथील जगन्नित्र पत्रावरून कळते कीं, तेथें एक व्यभिचारी जोडप्यानें आपली मुलगी एका कसबिणीस देऊन त्या बद्दल पोलीस घेऊन पावतीहि तीस लिहून दिली होती, असें खटल्यांत शोबीद झाले. तेथील असिस्टण सेशन जडज्यानी घेणारास व देणारास तीन वर्षांची शिक्षा दिली. नंतर अफील झाल्या वरून गण्याचे सेशन जडज्यानी सर्व शिक्षा रद्द केली आणि त्यांत उराब केला तो आम्ही पुण्यातील व बाहेर गोबचे लोकांस प्रसिध्द करण्या करितां एथें उतरून घेतो.

- “ कसबिणीस पोर विकले.
- “ तरते बडकीच्या कामास विकले.
- “ असे होतना हीं वतिला बडकी पणात राहवेला
- “ गते असे नाही. व्यभिचार कर्मासाठी ही पोरी विकून

ये अशा बाबतीत सरकारचे बराब आहेत परंतु
 "ने कायदे समजा वयाचे नव्हेत सबब ते
 "याच कोर्टीत मानण्याची जरूरी नाही.

प्रमाणे मजकूर आम्हांस आतांच समजला
 आहे आम्हांस गणेश मित्रजर या प्रकणीं सेवा-
 न जडजाचे प्रोसि डिंगाची प्रत सायंत लिहून पा-
 गवीलतर उपकारी होऊ.

मलठण ता० ८ सप्टेंबर— एथें ऊणे काळां-
 त पाण्याची फार कमताई असते म्हणून एथील
 कारभारी रा० रा० सावळे रामसाहे ऊर्फ अण्णा या-
 णीं कांहीं तजविजी करण्याचे मनांत आणि ली-
 आहे, हे ऐकून मनसंतोष झाला आहे. एथें श्रा-
 वण मासांत ब्राम्हणास धर्मादाव ही बराच झाला
 गरीब लोक परगावां हून लांब लांबचे आले होते
 खर्च काय झाला असेल ते समजले नाही. कैला-
 स बाई श्री० भाऊसाहेब मलठण कर यांचे कु-
 टुंबही भाऊसाहेबा प्रमाणेच लवकीक संपाद-
 न करण्या कडेस चित्तविशेष लावितात. हल्ली ए-
 थें कांहीं कामगारास घरे बांधूनही देण्याचा बा-
 ई साहेबांचा विचार आहे, कैलास बाई भाऊ
 साहेब यांस चिरंजीव सुमारे तीन वर्षांचा आहे.
 परंतु त्याचे पदरी साडे कारभारी याणीं कामाची व्य-
 चस्या बाई साहेबाचे डुकमाने देऊन लोकांस संतो-
 धी ठेविले आहे एथें एक वेदमुहूर्ति बाळशास्त्री भ-
 दू म्हणून मलठण करचेच पदरी आहेत त्याणीं
 डुकताच एथें पदकी बाईची फेरी झाली तेव्हां
 गांवांतील सुमारे ५० लोक या बाईच्या शपाट्यांत
 सापडून एकीकडेस बाई आणि दुसरी कडेस वे-
 दमुहूर्त बाळशास्त्री बाबाच्या गोळ्या अशीं शोबा
 झोबी होऊन त्यांत ४ जण मात्र बाईने चितकेले
 परंतु बाकीचे सर्व या शास्त्री बाबाच्या गोळीने त्या

चा बजाव होऊन हल्ली ते सर्व बाबांस आपण जी
 वदान दिले म्हणून उपकार मानीत आहेत. हे
 औषध मोठ्या शहरांतील नव्हे परंतु मलठणा-
 स तयार केले असून त्याचे गूण बहुतास आले
 सबब लोकांनीं या औषधाचा संपह करावा औ-
 षधा बद्दल शास्त्री बाबा पैसाचेत नाहीत परंतु
 क्षारार्थ देतात या प्रमाणेच एक सुळीचे दी औष-
 धा रोगावर आहे. कारण या जरी मरीच्या
 बाब्यांत ही न प्रकार आहेत. त्यांचे लक्षण ताप
 न उपयोग हे परोषकारी गृहस्थ करितात हे
 पाहून ज्ञान प्रकाश कर्ते मला परसा नद झाला
 बाकी आपणास कळविला आहे, भारतकस्त
 नाबर सरकारानें आपला हात ठेविला आहे तो
 केव्हां काढणार हे तुम्हीं जाणत असाल तर फक्त
 कळविल्यास मीच काय पण इकडील सर्व लो-
 क आपले उपकारी होतील आपण काहीं महि-
 न्या मागे धारसवस्याना विषयी विलासनेची
 खबर लिहून कळविली त्या पासून आताच्या
 पत्रां कडेस अहेर निशी लक्ष लाऊन बसणो आ-
 हो. असो धारच्या राजाच्या पुण्याईने ज्याचे राज्य
 तोच मालक पूर्ण पणे झाला म्हणजे गरीब चुरि
 बाचा पराम्रघ राजे साहेब घेऊन लोक खुशी
 होतील व या मलठण सवस्थानांस ही कांहीं धा-
 रेहून नेमणूक होतीती पुढे जाऊन कैलास बा-
 ई भाऊ साहेबाचे इच्छेन रूप देवस्थान धर्मादा-
 व यर्गरेचा कामे नाटपणे चालतील आतां ए-
 थें माघ मासांत श्री गणपतीचा उत्साह होत
 असतो तो झाल्यावर त्या विषयी ही मजकूर क-
 ळवीन.

व गाल खात्यातील बायज्य प्रांतातील राबल
 पिंडी कडील वरील शाळा खात्याची चौकशी

करण्या करितां मिस्तर ब्रौन साहेब म्हणून ए-
क इन्स्पेक्टर होता त्याने आपले कामानुषंगी
शाही घालमेल करून पेशाचा अभिलाषके
लावा प्रकणी चौकशी होऊन त्या इन्स्पेक्टर
साहेबास कामानुषंगी बदल केला. असे हिंदु
पेशी या पत्रावरून कळते.

केला आहे तेव्हां तिचे आभार देऊन सर आझा
ब तिच्या या उद्योगास उत्तरोत्तर आझिबद जावे
अशी आमची इच्छा आहे.

कलकत्त्यातील किती एक व्यापारी मंडळीने का-
यदे करणारे मंडळीस दस्तुरी बदलना अर्ज कर-
ण्याचा विचार केला आहे.

पोच- आम्हांस एथील रास्त्याचे पेटेंतल्या ला-
कान मुलांच्या शाळेच्या वार्षिक रपोटीची प्रत
पुढे पाहिली या बद्दल आम्हीं शाळे बरील कमी देणे
फार अभावी आहो.

अम्हीं मागील दोन आठवड्यांमागे काश्मीरचा
महाराजास संस्काराने मेहेरबानी होऊन कांहीं
घोडे व शालजोड्या व जवाहीर असा नजराणा
त्याणी सरकारास फौज देऊन बंडाचा पराभव
करण्या करितां मदत दिली म्हणून सरकाराने
हा नजराणा मोठ्या मरातवाने दिला हल्ली महारा-
जाने या देणगीचा स्वीकार करून प्रत्येक का-
र करण्या करितां एक शालीचा तंबु आणि बांच-
नाचा सुंदर पलंग असे सामान तयार करविले
आहे हे सामान काश्मीरचे महाराज आमच्या रा-
णी सरकारास नजर करणार आहेत याचा खर्च
सुमारें पंधरा लक्ष रुपयांचा होईल असा अदमास
आहे, अम्हीं या बद्दल थोडेसे लिहितो जसे काश्मी-
रच्या महाराजास जवाहीर प्रिय असेल तसे मदि-
का माजमा राणी साहेबांस कांचनाची दाव्या आणि
शालजोडीचे डेरे प्रिय नाहीत राणीही उपडे जाग्या
त फिरते आणि आगबोटीतून बगैरे ठिकाणी आ-
पले प्रांतात संचार करितो, अशा राणीस एखा-
दी तसवीर अगर जनावर तिकडे जे मिळत नाही अ-
सा नजराणा केल्यास विशेष खुषी होईल असे
आम्हांस वाटते.

सदरदु रिपोर्ट १८५२, २१५८ नोवेंबर अखेर
पर्यंतच्या इतिहासाचा आहे या रिपोर्टीवरून या
दुना त्या शाळेंत एक हजार ५१ मुले आहेत. व
त्याजवर दोन शिक्षक आहेत त्या शाळेंची ही इ-
तर शाळेंची एक सहा ओरड आहे की, मुले
नित्य शाळेंत टिकत नाहीत. त्याच प्रमाणे ओर-
ड आहे. आणि या शाळेला उत्पन्न कमी या का-
रणाने शिक्षक चांगले मिळण्याची अडचण आ-
हे ती खरी आहे. लहान मुलांस शिक्षकाच्या
सायक शिक्षक मिळणे हे फार अवघड आहे,
आणि तो पैसाकरण्यास गेले असतां अल्पद्रव्यां
त लाभणे हे मोठे नशिबच समजले पाहिजे.
अस्तु या कमिटीचा चर्चा खर्च पाहतां किरकोळ
खर्च शिक्षक बगैरे यांचे खर्च कडे पाहतां जास्त
दिसण्यात येतो. परंतु त्या रिपोर्टीत सदरदु ख-
र्चा बद्दल उपडरीतीने कमिटीने या रिपोर्टीत
लिहिले नाही या सुळे हा संशय येण्यास आधा-
र राहतो. परंतु कमिटी फार संभावित आहे,
तेव्हां हा अंदेशा बिलकूल अणण्याचे कारण
नाहीं. या कमिटीने आपल्या देशातील मुलांस
स्वतंत्रपणे शिक्षण प्रकारचालविण्याचा यत्न

लखनौचा पदस्युत नबाबाने भरद्वाजचे नवा-
बार ५०००० हजार रूपये आपल्यास कांहीं जमीन
खरेदी करून वाडा बांधण्या करितां दिले आहेत असे ज-
मजते.

ज्ञानप्रकाश

वर्ष ११

शहर पुणे

पुणे—सोमवार ता. १९ सप्टें. सन् १८५९ ई.

पत्राची किंमत

आगाऊ दिव्यास. १॥

१० दर सारुपचे.

ज्ञानप्रकाश.

आम्हांस आतांच समजले आहे कीं, एथील दस-
र दारीची जागा खाली झाली आहे, साजाम्यावर करा
ची एथील राव बाहदूर सत्काराम गणेश दातार या
ची नेमणूक होणार आहे, परंतु रलागिरीचे राव
बाहदूर गुरुराव कृष्ण दत्तदार यांचे प्रकृतीस तिक
डेस मानत नाहीं. सबब त्याणीं रे विन्हु क मिशनरा
कडेस अर्ज केला आहे, असे ऐकतो.

आतां या पुण्याचे दस्र दारीवर कोणाची ने-
मणूक होईल ती होवो.

पुणे दिवाणी— गेल्या सोमवारी एथील
राव बाहदूर वामनराव जगन्नाथ प्रिंसिपाल सदर
अमीन यांची स्वारी मुंबईस गेली त्यांच रात्रो एथील
अदालतीचे अगटिंग शिरस्तेदार नारायणज-
गन्नाथ भिडे ह्यांची स्वारीही गेली. गेल्या गुरुवारी
पुनरपि शिरस्तेदार आपले कामावर हजर झाले.
दोन प्रहरी प्रिंसिपाल सदर अमीन यांचे कोठी-
त अदालतीचे नाझरानीं बेऊब त्या कोठीतील वा-
रनिशी बुक किरकोळ वार निशी व दस्रर बुक ही
मुकें व ररे सप्तंबरच्या जबाब्याही नेलीं. व कोर्ट म-
जदूरचे शिरस्तेदार गणेशपंत आपटे व विनाय-
क पंत कारकून यांस अदालतीत नेले. तेथे त्यांच्या
जबाब्या चेतल्या. या सर्व खटपटींत पाहतां हाशि-
ल कांहीं दिसत नाही परंतु काय कारणाने इतकी

करडेपणा प्रिंसिपालचे कोठीवर झाला याचे
खुल्यासे वार अद्यापि कळले नाहीं तथापि लोक
वार्तेवरून असें समजते कीं, प्रिंसिपालाचे को-
ठीतील शिरस्तेदारह्याणीं कांहीं महिन्यांनी रजा
घेतली होती त्या रजेच्या आत वतनी फरीदर रा-
खल झाला. ती ता. २री सप्टेंबर पुढें प्रिंसिपाल
अमीन यांणीं ८ वे तारखेस कामावर शिरस्तेदा-
र हजर झाल्याचा रिपोर्ट जडव्या कडेस केला. द-
रम्यान जडव्यासाहेबांनीं वर्गी वर्गी साजाम्या सु-
क्षा करून राकिल्या होत्या. पुढें अडवें एथी दिस-
ली या मुकें प्रिंसिपालचे कोठीत त्या तारखेस को-
शिरस्तेदार हजर झाला किंवा कुसे हा खरेपणा
पाहण्या करितां भगिरथ प्रेल झाला. अजो राव
बाहदूर कोर्ट मजदुरी त्यांच्या पश्चात त्यास जमा
दीस लाऊन पाहिले त्यांत ते निरदोषी ठरले हे
एक चांगले झालें. गेल्या शुक्रवारी खडकी एथील
एका पारशाचे कागदपत्र जप्त करून जडव्या-
नें आणवून बारिकरीतीनें चौकशी चालली आ-
हे, दुसरे दिवशीं ही चौकशी आंतल्या आंत चाल-
विली होती असें म्हणतात. या बारिक चौकशीं
विषयीं आम्हीं बारिकरीत्या कांहीं तरी लिहून कळ-
विणें अवश्य आहे, सदरील प्रकार दोन दिवसां-
त झाले त्या वरून व कांहीं लोकांच्या जबाब्या लि-
हित्या गेल्या यांत लाच प्रकरणीं मोकदम्याची टे-
हेडनीं चालली आहे, आतां या मोकदम्यास कळ-
द्या प्रमाणें सुरुवात होईल तेव्हां हा एक शतहंजी
स आरंभ झाल्या प्रमाणें आली समजू परंतु दुस-
रे असे नवल वाटते की, यातील मुख्य आचार्याची सु-
पारी कोणी कोणास दिली हे अद्यापि जाण्णोस समजणें
आहे.

चीन—एथील जंक आली. तांत मोठेंसं हांतीं लावे वरतमान आलेले नाही. शांघाई मुकामी मात्र कांहीं विनी लोकांनी दंगा करून कित्येक परदेशीय लोक मार मारिले, वज्रवमी केले. मारलेल्यांत मि. ले साहेब दुभाषाही आहे. त्या विनी लोकांनी दंगा करण्याचे कारण की, फराशिसांचे जहाजां वर विनी खलाशी होते, त्यांची व त्या फराशीस तांडेलांची कटकट झाली. आणि त्या विनी लोकांत अशी बातमी पसरली होती की, हे फराशिस लोक विनी लोकांस व त्यांच्या मुलांस दगाबाजीनें हरण करून खलाशी बनवण्यास नेतात. त्याचरून त्या लोकांस पराकाष्ठेचा तेषपेऊन, त्याणीं या परकीय पंथस्थांची पैपाडुण्यासुद्धा कत्तल उडवण्याची सरवात केली. कोणीही कोणा मनुष्याच्या इच्छेविरुद्ध कशीही मुलथाप देऊन भलत्या अगर उपयोगाच्या धंद्यास लावायाना इलाज करणे हे या लोकां सूत्र लोकांच्या मते फारगैर आहे. आणि जे आपण सुधारलेलो या दुनियेंत सर्वांपेक्षा सर्वांशीं अगर कित्येकांशीं श्रेष्ठ आहो, असा नक्का मिरवणारे जे फराशीस व इंग्रज, त्याणींच जर हा हलकट व अप्रयोजक धंदा आपल्या वळाने व गर्वनें चालविला, तर त्यास धिः कारणे सर्वांनीं करावे, हेच योग्य आहे. जर कोणत्याही इतर देशाचे लोकांनी त्यांच्याच प्रमाणे त्यांच्या देशांत जाऊन त्यांची लहान लहान व गुलगुलीत बालके किंवा त्या देशाचे लोक यास मुलथाप देऊन अगर हर एक तऱ्हेनें हरण करून त्याणीं आपल्या देशास नेऊन वेव विगारीस अगर हलक्या धंद्यास लाविले, तर ते फराशीस अगर इंग्रज यांपैकी एक तरी या गोष्टीस चांगले म्हणेल आणि चल केल्या वाचून राहिल काय? कधी चांगले म्हणणार नाही, व स्वस्थ बसणार नाही. अशीच गोष्ट सर्व लोकांत आहे, असें समजले पाहिजे. तेव्हा त्या विनी लोकांस

तेष फरा वरें येणार नाही? ही जर सररील गोष्ट राशी असेल, तर विनी लोकांनी कत्तल उडविल्याचा खेदही फुरणे नको. असो या बाबतींत चौकशी त्या शांघाई मुकामी चालली आहे. शांघाई एथून कित्येक अडाणी विनी लोकांचा नेवा जमून निघाल्यावर त्याणीं एका विनी सेनापतीस सांगितले की, समुद्रांत कांहीं लांकडे व लोखंडाचे गज वगैरे गळून प्रतिबंध करावा, म्हणून त्याणीं त्वरा केली; परंतु त्या सेनापतीनें न रेकतां अधीर पणे किल्या वरच धारा चालविला, त्यांत ५०० विनी लोक मार झाले. त्यांच्या गळ वनाची राणा राण झाली. चेनाफेउ नामें पवांत लिहिले आहे की, पी हे ओ गिकाणीं इंग्रजां बराबर विनी लोकांनी लढायी केली. त्या लढायीस रशियांतून तोफांची व हारूसामानाची मदत खास झाली आहे.

नारो बाळाजी मालवणकर या नावांचे मनुष्यांनीं पुथील जडज्यास अर्ज केला कीं, एथील प्रिन्सिपाल सद्दर अमीन यांचे कोर्टीत दिवाणी कामांत जुद्धम झाल्या बदलचे एक बूक छापिले आहे, तर त्या कामांत खरेंपणा व गैरे कसा काय आहे तो सर्वांस कळावया करितां मला पाहवयाचे आहे, यास्तव मला त्या खटल्याच्या सर्व नकला प्याव्या. त्या अर्जावर मेहेरबान जडज साहेब यांणीं कांहीं कारणे सांगून नकला देण्याचें नाकबूल केले. त्या वरून अर्जदार याणें बवेग्या शीट पत्रांत लिहिले आहे. हल्ली या एथील दुशार सरकारचा जुना चाकर विचारा प्रिन्सिपाल सद्दर अमीन यांचे कोर्टीतरी नुकसान करावे या विशीं कित्येकांनी कंबरा बांधिल्या आहेत. असें एक धोरण यांत दिसून येतें.

करवीर— रा० रा० बाळा साहेब वादार कर या जबर बंडा प्रकर्णाकोही वहीस असल्या मुळे सुमारे ९ महिने अतिबंधात ठेविले होते त्याची मुक्तता झाली.

पेरजुदरगडचे मामलेदार रा० रा० गोविंद अमृत अजारी असल्या मुळे त्या जाग्यावर एथील नायब दसरदार भिकाजी पंत यांची तर्त नेमणूक झाली आहे.

एथील छावणीत तावक्यह होऊन खेळ होत असतात. हल्ली एथे घोड्याच्या शर्यती करण्याचा विचार होऊन कमिटी नेमली गेली आहे.

क. सं०

नेमणुका.

दक्षण भागचे रेविन्दु कमिशनर याणी सोलापूर जिल्ह्यांतील अजम गणेश भास्कर ३ या प्रतीचे यांस त्याच जिल्ह्यांतील मुद्दे बिहाल एथे मामलेदार नेमिले आहेत—

सदर दिवाणी अदालतीचा जडजाही अमदाबाद जिल्ह्यांतील अजम नौनी द्राई-गन् बन्धाराम मुनसफ यांस फरत जिल्ह्यांत मुनसफ नेमिले.

मि० गीबसन हैदराबादचे दिपुटी कलेक्टर यांस एक महिन्याची रजा मिळाली आहे—

खानदेश जिल्ह्यांतील सबअसिस्टण रेविन्दु सरचे मि० राबेल यांस १ महिन्याची रजा मिळाली आहे—

मि० रोज सातारचे कलेक्टर व माजिल्ले ट यांस आपले आतात पुढील महिन्याचे १ तारखे पासून जाण्याची परमानगी झाली आहे.

लोकोपयोगी खात्यात या नेमणुकांची बढती झाली ती येणें प्रमाणें.

क्यापटण उलकीन्स. सेकंड क्लास इंजनी

यर यांस फस्ट क्लास इंजनी यर क्यापटण स्कारच्या जाग्यावर नेमिले—

मेझर केडाल एक शी क्युटीव इंजनी यर तिसऱ्या प्रतीतील यांस पहिल्या प्रतीचे एक शी क्युटीव इंजनी यर कन्स याहाम यांच्या जाग्यावर नेमिले—

लेफ्टी मर एक शी क्युटीव इंजनी यर ४ व्या प्रतीचे यांस ३ व्या प्रतीतील मेझर केडाल यांचे जाग्यावर नेमिले आहे.

बडोदे— एथें सालाबाद प्रमाणें श्रावण मासाची दक्षणा झाली. तिचा तपशील—

गुजराथी ब्राम्हण व बायकास चार आणे— दक्षणी ब्राम्हण आणि बायकास एक रुपया व मुलास आठ आणे.

साल नजकुरी गुजराथी ब्राम्हण कमी आले होते तरी त्यांची संख्या १८००० अठरा हजार झाली— दक्षणी ब्राम्हण ९००० शिवाय नाय निशीचे ब्राम्हण पाचपासून शंभर रुपया पर्यंत होणे या सर्वांची संख्या १००० राची होती

खानदेश— या जिल्ह्यांत मोनीराम राधा-किसन यानावाचे जळगांव कर सावकार हे आज पर्यंत मोठे धार्मिक हिमंतदार बद्रव्यवान अशी यांची कीर्ति होती म्हणून या जिल्ह्यांतील तालुक्यांनी हायचा पैसा जुजूर खजिन्यात आणण्यास भाडे खर्च लागतसे तो न लागावा या करितां आठ तालुक्यांचे मामले दारानीं सदरील सावकारा कडे देवज देत जाऊन त्यानें महिन्याचे अखेरीस जुजूर खजिन्यात भरणा करीत जावा. या प्रमाणें बहुत दिवसा पासून कलेक्टर साहेबांनीं बहिषाट ठेविली होती. परंतु त्या सावकारास ५ लक्षांहून अधिक देणें झाल्या मुळे त्याणें दि-

वाळे काढिले व सदरील झालेले वहिवाटी वरून सरकारचे त्यांकडे १०,००० रुपये घेणे निघाले आहे व त्याचे वसुला वाबद्द कोटीत त्या सावकारावर फिर्दाद होऊन त्याचा माल वगैरे जप्त करण्याची तजवीज चालू आहे आपले सरकार खरेरीतीचे व त्याची असल्या मुळे ईश्वर सरकारास तो वा बंधु धाकेणार नाही. आपले लोक बोलतात. ज०

अजम विठोबा धामणसकर नगर जिल्ह्यातील कडे कोर्टाचे आकृतिग मुनसफ यांची परीक्षा स्पेशियल कमिटी पुढे मुंबईस झाली ती पसंत ठरल्याचे ऐकतो आता याज वरून त्यांच्या एधील शिरस्तेदारी बर्ची हळू उठवावा असे सहजंग होईल. हे झाले असता हल्लीचे आकृतिग शिरस्तेदार नारोजगनाथ भिडे हे मुकरर होतील. या लढपटीत शिरस्तेदाराचा मुनसफ एक कायम झाला. व एक मुनसफाचा शिरस्तेदार कायम झाला असे झाले एकास ग्रामांतर वडुत झाले. एकास ग्रामग्रह प्राप्त झाले. असो यांत नफा वुकसान कोणाचे नाही. जास ग्रामांतर व देशांतर झाले. त्यास पदवी व प्राप्तीजाल झालीं एकास ग्रामग्रह लाभ होऊन जबाबदारी कमी झाली. असो कोणी कुरकुर किंवा कुरकुर यांत करायांस नको. पण आम्हास सदर अदालतीचे या कामांत आश्चर्य वाटते. एकदां सदरेने ठराव केला की, विठोबा धामणसकर यांची परीक्षा घेत्या एप्रील महिन्यात होईल. आणि तो कुकूम सरकारच्या बटकुंकुमास अमुसरून होता. आणि तोच कुकूम या विठोबाचे कामांत मात्र फिरवला. तेव्हां त्याणि आपल्याच कुकुमास फिरवायास कोणती विन तोड युक्ती काढली असेलती नकबे.

आम्ही असे ऐकतो की, एधील राव बाहदूर राधोगोविंद रसदर यांस सरकारचा कुकूम दक्षिण भागचे रेविन्सु कमिशनरास आल्या वरून त्याचे कुकुमाने हल्ली त्यांस या कामात कुकूमि केले आहे, या विषयी सरकाराचे मेहेरबानी कोस्तन यांत रसदर याचीतक सीर कोणती या वाबद्द राव बाहदूर हे सरकारास एधील अर्ज करणार आहेत.

नेत्या सोमवारी उाकतर भाऊदाजी वगव साहेब विश्वनाथ नारायण मंडलिक डिपो डिप रं यांच्या स्वाग्या एथे येऊन गेल्या सोमवारी पुनर पिएयून मुंबईस गेल्या. अजम विठोबा धामणसकर मुनसफ हे गेल्या रविवारी कड्या हून एथे येऊन सोमवारी परीक्षे करितां मुंबईस गेले.

श्री मंत राजमान्य राजेश्री जगन्नाथ शंकर सेट यांची स्वारी गेल्या मंगळवारी एधील पुणे विद्यालय पाहण्या करितां गेली होती. ह्या शेर सा हे बांसजाफती होता हेत. व एधील पुकळ घडे व संभावित लोक त्यांचा सौजन्या वरून व ऐश्वर्या वरून व विद्यामित्र या कारणाने शेटीस नित्य जातात.

सातारा— एथे पावसाची केव्हां केव्हां बुरबुर लागत असते तणे करून घेत अद्यापि बरी आहेत, परंतु मोग पाऊस पडल्या खेरीज पाण्याची सुबत्ता होणार नाही. कोरेगाव तालुक्यातील एकानडवर्षाचे मुलीवर एका नेत्रुळम करून बद्दकर्म केले त्यांस पांच वर्षांची सक्त मजुरी निशी के देवाहण्याची सजा दिली. ५० मु०

इंचजीवाळा— पूर्वे राजशाही नानागमचंद्र महागोवर्कर यांनी एक नवीन इंचजीवाळा संस्था स्थापन केली आहे. ही शाळा पुढे सुकुमारारथेश्री रामेश्वरा सन्मुख वाकडे सोबे वाड्यात आहे. त्या शाळेचे विद्यार्थीसुमारें ५० आहे. या शाळेचे इंचजीवाळा संस्था देतात. नानागम महागोवर्कर हे इंचजीवाळा संस्था आहेत अशी ख्याती आहे. व त्यांनी सुकार्य करण्याचे जापेक्षांना वर धरिले आहे, त्या पेक्षांना चाचा कल्यास विद्या वर्षक व विद्या मिलापी पुत देशीय व परदेशीय उत्तेजन देतील अशी आमची इच्छा आहे.

जा. कोणाचा मनांतून वास्तवीक हा देश चांगल्या स्थितीत आणावा असे असेल. त्यांनी या अशा स्वतंत्र शाळा देशभर होतात अशा प्रकारचे उत्तेजन द्यावे. विचार प्रसार शाळ्याने कोणतेही हिताचे छल देशांत कळण्यास अवघड पड्याचे नाही. आणि अशी लोकांच्या मधील योग्यता आली की, देश सुधारण्याची व देश आबाद करण्याची जी इमारत तिचा पाया मजबूत झाला असे समजावे. सरकारच्या रोजगारी शाळांपेक्षां या लोकांनी काढलेल्या शाळा देशास लोकरजसानीट करतील, तशा सरकारी अथवा मिशनरी शाळांच्या हातून होणे कठीण असे आपणास इतक्या वर्षांच्या अनुभवावरून कळून येते. वास्तवहा असा स्वतंत्र रीत्या विद्या प्रसार होणारा मार्ग या सहाय्य अवश्य करावे असे आमचे मत आहे.

बिलायतची डाक. ता० १८ अगष्ट पर्वतची पृथे ता० १० मिनहूस येऊन दाखल झाली त्यांतोळ पुरव्य वर्तमानें बितरील.
मिस्तर उलसन थाला हिंदुस्थानचे राज्य का-

रभासचें नवीन कौस्तुभ जागा मिळाली आहे. पारलमेंट सभा १३वे अगस्ट पासून भरू लागली आहे— राणीनें सभेत भाषण केले त्यांत इंग्लिश आरज्य प्रकृती अवस्थेतल्या कोणत्याही संघात आपला हात असूद्या व्याज्य अगस्त नाही. या विषयी कोही एक निश्चय दाखविला नाही, हिंदुस्थानच्या राज्यकारभारांत स्वस्थता पुर्णपणे राहिली व हिंदुस्थानच्या जमाबंदी प्रकृती अवस्थेत बावी या विषयी पुढील लक्ष पोहच विषयाची इच्छा त्या भाषणांत प्रगट केली आहे.

उत्तर स्मदस्ते याणें इसाबेल लोका या नावाचे अविवाहित स्त्रीला विधवातले जाणुनही चाकरी होऊन त्याजवर सत्वर हुकुमा द्यावी इच्छा ला आहे.

फराशी साचा मालुई ने पोलियन बादशाहा याणें आपल्या राज्यातील राजश्री ही यांस सर्व भैव मुक्तता दिली आहे. व एक हजार बैरी खुले करून पुढे इटली देशांत फराशी साची फौज जाणेली ती तिणें त्याच्या पारिस नामे राजधानीत अगस्टचे १४वे रोजी प्रवेश केला. तेव्हां मोरा अनंदाचा ममारंभ केला होता या प्रमाणेच सार्डेनीया देशांत युरीन नामे राजधानीत ही त्याच मिति स झाला.

फ्रेंचाचे बादशाहाने इटली देशातील रजवाडे लोकांत स्वस्थता द्यावी म्हणून फौज पाठविण्या विषयीचा मनसुबा केला आहे, परंतु हल्ली त्याणे आपल्या राज्यसभेच्या बळे त्यांची स्वस्थता द्यावी या करितां एक प्रधाना पाठविला आहे,— फ्रांसच्या बादशाहाने आपले मुलखांत लढाई वरून परत येत असतां लाबडी प्रांतात ५,००० पंनास हजार फौज वेऊन आला आहे— इसकनीचा उद्युक्त पारिस पृथें आहे, त्याला फरासि साचे बादशाहाने मोठ्या अदर सकारानें शहरांत आणिले.

फ्रेंच सरकारने स्वीत्सर्लंडातील लोकांचे व विलं व्या कौजे ला हत्यारे परत घेऊन काढली आहे.

चिने कडील समुद्रांतील फराशी सांचे आर मारावर अडमिरल पेच यांस मुख्य सेनापती ने मिले आहे.

आश्रिया आणि युशिया या दोन सरकारा मध्ये बंबनाव झाला आहे— आश्रिया आणि युशिया सरकारच्या शिपायांत मोठा बरेवेडां मा जला आहे— अगष्टचा १८ वे तारखेस आश्रिया देशांतील फौज कमी करण्या विषयी व कोही राजकीय प्रकृती सुधारणा करण्या विषयी बा दशाहाचा वाद दिवशीं बराच केला आहे.

रूस देशांतील सरकारने बारा कोठरूपये कर्ज काढण्याचा जाहिरनामा लाविला होता परंतु मध्येच युद्ध संग्राम उपस्थित झाल्यामुळे पैसा घेण्याचा बंद केला होता तो पुन्हा चालू केला आहे— आश्रिया सरकारचे प्रधानात कोही गडब ड चालली आहे— सार्डिनिया देशांतील प्रतापी सरदार ग्यारी बोलडावर याला इटली देशांतील सैन्यावर मुख्य सेनापती ने मिला आहे— टस्कनी देशांतील सभे मध्ये सर्वांनी असा विचार केला आहे की, सार्डिनियाला अनुकूल होऊन जुन्या राज्य वंशाला उदयास आणावे हे बरोबर नाही अमेरिकेतील मेक्सिको देशांत अद्यापि बंडाचे चालले आहेत. स्वतंत्र संस्थानातील मुख्य सभासद बक्यानन साहेब यांचे नाव वरले असून त्यांचे नाकबूल केले परंतु हल्ली ही त्यांचेच ना व सर्वांनी सेबाई प्रांताचे तीन भाग करून एक भाग फ्रान्साला दुसरा स्वीत्सर्लंडाला आणि तिसरा सार्डिनियाला मिळवावा म्हणून विचार चालला आहे.

आम्हांस हैदराबाद अमानती मुलखांतील खबर एका गृहस्थाने कळविली आहे ती घेणे प्रमाणे.

बुलडाण ता० २६ अगष्ट— एथें आज ५ दिवस सतत पाऊस पडला आहे. येणे करून जळ गांव व आवगांव या ठिकाणी किती एकजागी असा प्रकार झाला की, पाऊस पडून पेरणी व्हावी नंतर पाऊस नसल्यामुळे बी बाळून जावे पुन्हा पेरवे या प्रमाणे तीनदा पेरण्या झाल्या हल्ली तर ईश्वराने मेहेर करून दिली आहे. फस अ— सिस्यण कमिशनर यांचे शिरस्तेदार याजवर कोही खटला उत्पन्न झाला त्या मोकदम्याची मेहे रवान बमनजी जामस्जी यर्ड असिस्यण कमि— शनर याणीं चोकशी करून सदरहू खटला कमीट करून मेहेरवान कमिशनर साहेबा कडे सरवाना केला त्यांनी त्या शिरस्ते दारावर शाबिती असल्या मुळे तो मोकदमा सेशन जडज्य कमिशनर साहेबा याणीं त्यांस ६ महिने सस्पिंड करून पुढे २५ रूपये पगाराची रेविन्सु खात्यांत जागा घावी असा बराच करून खटल्याचा निकाल लाविला आहे. अहो ज्ञान प्रकाश कर्ते साहेब आतां या प्रांतात पुष्कळ हुशार उमेदवार आहेत. तेव्हां शिरस्ते दारांस २५ वी सांची ही जागा बक्तशी र मिळणे मुकील आहे.

इकडे स सरकाराने असा बराच झाला आहे की, तीन वर्षांची जमाबंदी एकदमच अमुक्या लीअसे ठरवावे असा डकूम झाल्या बरून ता० १ अगठेंबर रोजी इकडील साहेब लोकांच्या स्वान्या आपल्या प्रांतातून फिरण्या करितां रवाना होणार आहेत आणि त्यांनी कोणते तालुक्याची कामे पाहानी त्याचा तपशील.

दिपुटी कमिशनर याणीं आकोट आकोला.

मेहेरबान पालमर फस्ट अमिस्टण याणी मेहे करमबसब. लेफ्टनेट बुशबी सेकंड याणी मल- लापूर देवीघाट मेहेरबान इस्तरजी बमनजी ज्यामसजी थर्ड अमिस्टण कमिशनर याणी बाला पूर मेलघाट- मेहेरबानडे विस्र याणी जळगांव ब आठगांव याप्रमाणें सदरील अंमलदार ज- माबंदी करण्यास तालून जाणार आहेत. इकडे- स बंदोबस्त चांगला असल्यामुळे सर्व मजकूर य- थास्थित आहे.

वार्ड एथील पत्रपुढेचालू.

वार्ड एथील म्युनिसिपल कमिटीत मिरा पाटील आहे तो गांवातील मंडळीच्या विचारानें चांगणूक क रीत नाहीं सबब त्याज बदल कुचूरगिला आहे. असे ऐकतो, एथील रा.रा. बळवंत राव अप्पाजी मा- मलेदार याणी कांहीं तजवीज करून लोका पासून कांहीं पैसा जमा करून एधून पुण्यास जाण्या च्या रस्त्यावर रुमारे ६ कोस पर्यंत सडक तयार करण्याचा बेत झाला आहे. आतां हा बेत चांगला आहे. तरी एथील यामस्य म्हणतात कीं, या पैशां- त एखादा मंडप बांधावा अगर गंगेच्या उत्साहा कडेस रच करवा, परंतु हा पैसा रस्ता तयार कर- ण्या कडेसच मामलेदार लावितील. एथें कुत्री पारण्याचा सपाटा चालला आहे.

बंडवाल्यांविषयीं— अयोध्येचा सरहद्दीवर बंडवाले किती लोका निशी आहेत. व ते कोणते ठिकाणी आहेत याविषयी मध्यप्रदेशाईट पत्र-आ धारे कळत आहे त्याचा तपशील.

बुळी शिंग याज वळ १५० शिपाई व रजबन शिंग याज पाशी १०० असे दोळी शिंगलां नजीक आहेत.

बाळकरण याच्या लाहान साहान गुरुर. कांच्या टोक्या खेड्या खेड्यानी सरहद्दीवर त आतां या दोळ्यांतील अमुकच लोक यादिप- लिहिले नाहीं— बुतवाल गावापाशीं ४०० शिपाई छावणी देऊन राहिले आहेत.

शबूचे मोठ मोठाले लोकांचे जमाव रांगीरां- गी वरि आहेत.

नाना साहेब आणि मसुरवान याज पाशीं मा- जे पांच इंच घेयाच्या गरनाच्या व २००० शिपाई आ- णि ४० हत्ती या सामानानें उंझाएथें आहेत. राम धव आणि खेडा नक्ष कले कटर हे दादा १००००० अगार ११०००० ज्वान आणि ४० हत्ती सह ही उ- उद्ये आहेत

बंडवाल्या पाशीं ६० पासून ७० पावे तो स्वा- हल्ली उरले आहेत. व त्याज पाशीं अजून १५० शिक लोक आहेत. असें सदरील पत्रांत एव- बातमीदारानें लिहून पाठविलेला मजकूर प्रसिध्द झाला आहे. मु.सू.

आम्हांस वाटते, बंडवाले याज पाशी अघा- पि एव्हडीच संख्या उरली आहे, असे वाटत नाहीं. कदाचित हे लोक अयोध्येच्या सरहद्दीव- रील असतील तर नकळे.

सरबारटल फ्रेयर साहेब शिंदेचे कमिशनर याणी हिंदुस्थानांत लष्करी लोक व तो फरवान्या रूहा कसकसे देवावे व किती असावे याबद्दल आपला विचार सरकारास कळविला आहे. त्यांत त्याणें प्रथम लष्करी रवात्याचे ५ भाग करून लष्कर वाडून घाबें असें सुचविले आहे. त्यात मुं बरखात्यांत ५०००० पंनास हजार लोक असावेत त्यातून गोरेलोक असावेत त्याचा तपशील. तो फरवाना. ३५०० स्वार ५०० पायदळ ३५००० एकंद- र १२५०० याप्रमाणे साडेबारा हजार लोक मुनई रवात्यांत

घोरे नेमावे आणि बाकीचे काळे ला असून ते कोणते ठिकाणी किती याविषयी विना. या प्रमाणे मेहेरबान फेयर यांचा अभिप्राय आहे आणि सदरील ठिकाणांत पाचशे असावेत या सर्वांची बेरीज तो फा ३५०० हजार व पायदळ ८५०० येणे प्रमाणे ठेवावे म्हणजे काम चालेल या प्रमाणे त्याणी आपला अभिप्राय दिला आहे. आम्हांस वाटते सदरील फौज इतकी चतुरी केव्हां होईल की, जेव्हां सर्व हेतुस्थान भर रेलवे व्हीजन हजारो कोस सडका अधिक होऊन जागोजाग पोलिस खात्याचे पायदळ व स्वार व तशाची पोलिसाकडे तोफ खान्याहून जागोजागचे रक्षणार्थ पोलिस वाढविले जाईल. तेव्हां हे लहानसे सैन्य या सुबई खात्यांत निरर्थक पणाने आपणास बसण्यास नीट पडेल नाही व्हाई फक्त ५०० स्वारांनी बंदोबस्त राहिल असे वर्तकाळी तर म्हणवत नाही. कारण कुठ्यापि पुढील लोक निरोद्योगी जागोजाग आहे, ते जेव्हां उद्योगार लागतील तेव्हां याहूनही कमी फौज असल्यास चालेल असे आम्हांस वाटते.

तोफखा. स्वार. पायदळ.

	तोफखा.	स्वार.	पायदळ.
मुंबई			
पुणे	१०००	५००	३०००
खंडकी नगर			
बेळगांव	५००	०	१०००
सोलापूर	१०००	०	०
मालेखीक	१०००	०	०
मह	३००	०	१०००
नीमच्य	१००	०	०
नासिराबाद	१००	०	०
डीसा	५००	०	१०००
अमदाबाद	१००	०	०

	तोफखा.	स्वार.	पायदळ.
बेळगा	१००		०
कराची	५००		३०००

एथें रास्ते व खासगी वाले याजवरील खटला सेशनात गेला आहे, तो चालविण्यास ते ही वारिस्टरच आणणार आहेत.

आम्हांस लिहिण्यास संतोष झाला आहे की, मेहेरबान उजीट साहेब हे कायदे करणारे मंडळीतील मेहेरयांची स्वारी कलकत्याहून ता. १ मिनहूस इकडे सवेण्यास निघाली आहे. हल्ली कायदे करणारी मंडळीचे कौतल बंद झाले आहे कारण नामदार गवरनर जनरल यांची स्वारी कलकत्ता सोडून बाहेर कापूर वगैरे ठिकाणी गेली आहे. व मद्रास सरकार कडून एक कायदे करणारे मंडळीतील मेहेरबान पीकाक साहेब हे ही आपले मद्रासे सपरत गेले आहेत.

कपतान कौपर साहेबा प्रकरणी नेक नामदार गवरनर साहेबांनी लिहिलेले मिनिटसरकारच्या हुपिभातून बाहेर गेले. त्यांत एक मुंबईचा परभू वहिमा वरून पकडला आहे. असो वहिमा वरून त्यांचे पारिपत्य झाले. तरी कोही विशेष नाही. कुशार व मुत्तही अंमलदारांनी वहिमा वरून सर्वत्र ही जरी अपराधी उरविले तरी निःसंशय कोणी पकडला असता तर मात्र शाबासकी देणे योग्य होते.

हे पत्र पुणे एथें ज्ञान प्रकाश छापखान्यांत छापणाऱ्या बकरानडे यांनी छापून प्रसिध्द केले.

ज्ञानप्रकाश

पुणे - गुरुवार ता. २२ सप्टेंबर सन् १८९९ इ.

ज्ञानप्रकाश.

पुण्याची छावणी काय हो सशोभित झाली आहे ! कारण नामदार गवरनर साहेब, नामदार कम्बोडर इन चीफ साहेब, जगन्नाथ संकर शेट इसक्रीयर, आगि सरकरसेत जी जम अशा मोठमोठ्या नामांकित गृहस्थांच्या खाऱ्या येथें आल्या मुळें जागो जाग त्यांस मैजवाऱ्या होत आहेत. स्पर्धती बहुतेक झाल्या सारख्याच आहेत. हवातर बरबेबर मोठाले पाऊस पडतात, या मुळें थंड झाली आहे. जरी मरी बारीची स्वारीचा पराज्यय घामेघराजाने करून नीस पळऊन कापिडी आहे. हल्लीं जो पाउस पडला, पडत आहे, या मुळें बाजरी कुळ्याच्यास उत्तम प्रकारें येईल, म्हणून लोक आनंद युक्त झाले आहेत. प्रात्याचादरही कांहीं स्वस्थ झाला आहे. जोशानें ७२० दिवस गणीत करून, कोकणच्या धामणीस जाळ्यांत पकडण्याचा मुहुर्त हल्लें परहल्लें दिला; त्या प्रमाणें धामण पकडली गेली. म्हणून हातावर होत मारून आपले मित्रांस सांगितले आहे; परंतु जाळें उघडून पहाण्याचा उत्तरांग मुहुर्त सांगितला आहे. त्या प्रमाणेंच जर त्या वेळीं जाळें उघडलें असतां धामण सांपडेण, नाहीतर कुषो गावर जाळें उघडल्यास द्रव्य असतां ही नसं कोळते होतात असें भूमीगत द्रव्यदार वणारांचें मन आहे. त्या प्रमाणें होईल. म्हणून जाळें लावणारस सक्त ताकीद केली आहे. शतचंडी होम करण्याचा निश्चय होईन उपा-

धास ते न हि न्याऱ्या कर्म चातुर्विण्याच्या साठ साऱ्या दिवसा. आतां ही फार दिवसांनीं शतचंडीची र्वणी आणली आहे, व हिंसा परिपूर्ण साहित्य असायें खणान भाठ मोठ्या उदर्या कडून अधिपती व्हायें मिळविणें आहे. हा शतचंडींत समिधा, घृत, नील, तंदूळ, गिळविले, परंतु त्या ह्यांमंत कृष्णंड हे फळ फार प्रयत्नांनीं उपाध्य असत मिळविणें. आतां ही शतचंडी भीमा आणि मुळासुत यांच्या मधील प्रदेशांत करावी. अशी गोष्टी घातकी मनिषा आहे, परंतु हामनी रथ सिधोस जाणें यज्ञ मानाये मर्जीवर आहे. ही शतचंडी पाहण्यास एनील लोकांनीं जाचें जरां नाहीं वाहेरि एतवचे व निजाम शाहीनल व बेरांतील लोकांनीं ही वेळ न अवभृत् स्नानाचा लाभ दवडूं नये. आनां कोणी असं विचारील कीं, हा महन लाभ कें व्हां होईल हें कसें समजेल तर त्यास आलीं असिं कळवीन आहां कीं, स्वंडील घालून जागा सिध झाली खणजे प्रथम शिंग पाजलें जाईल; खणजे लोकांनीं समजावें कीं, शतचंडीस आरंभ झाला. त्या पुण्यामाये सानिध्य ही शतचंडी कोणची संधा समीप आली आहे तेव्हां असा अहम लाभ मनींनीं हातच्या सोडूं नये.

तांजा कलम - हा शतचंडींत कोणी कोणत्या ही ज्ञानीचा गेल्यास तस वाच नाहीं असिं आलांम बाळें.

वेळ गांवचे पोलिटिकल एजंट यांची स्वारी असिं सिधणा मरु मांगलारा श्री. रा. रा. ता. या सहिय आगि भाठ साहब पटवर्धन यांच्या मधीस गेली आहे. असें त्या सगी पत्रा वरून कळत.

रेवतीचा तारा.

रेवती नक्षत्राचे चेधाप्रकरणीं समजुती सह नकाशा मागील सोमवार तारीख १२ सेंबरचे पत्रांत पुरवणी काढून छापिली आहे त्यांत दिशांचा चुकून फेर फार झाला आहे सबब अनुभव पाहणाऱ्यांनीं पूर्वी लिहिलेली आहे तेथें पश्चिम व पश्चिमेचे दिशाणीं पूर्व करून अनुभव पाहावा.

मुंबईस एक गाडी नवीन तय्यार झाली आहे तींत सुमारे अडतीस लोक दुमजत्यां त मिळून बसतात. इतकेंही असून तीस दोन घोडे लावून ओढता येते. याम जनस्थ असं नाव दिलं आहे. ही नेमिलेल्या दिशांकां तांत व आग गाडीचे स्टेशनावर जाते येते.

ही गाडी फार सुती बनविली आहे ह्याच घोड्यावर ओशें कमी पडते. पुण्यांत ही एक बारा भाईंचा रथ खडकीस आहे त्याजवर अठराजण बसतात. त्यास चार घोडे जोडीत असतात. सदरील गाडी दोन घोड्यावर चालते. हें गहन मुंबईतील लोकांस आश्चर्य झालें आहे. ही गाडी सुशोभित पिवळ्या रंगानें केली असून आंतील बेंचकीही चांगल्या केल्या आहेत. असं आमचा मित्र कळवीत आहे.

आह्मांस उत्तर पन्हाडच्या वातमीदारानें लिहिल्या वरून समजतें कीं, अजम सीताराम सखाराम वाशिनचे तहशिलदार (मामलेदार) यांस कमी पंगारवर दरोग्याचे (माहालक्याचे) कामावर नेमणार आहेत.

लखनौ न्युटेम्स नामे पत्रकर्त्यास ग्वालेरीहून पत्र आल्यावरून समजण्यांत आलें आहे कीं, ग्वालेरचे महाराज आणि त्यांचे दिवाण रावराजे दिनकरराव या उभयतांतील रहस्यांत कांहीं कमीपणा आला आहे या विषयीं पोलिटिकाल येजंट साहेब हे महाराजास या दिवाणाविषयींची शिफारस करून सफई करून टाकतील अशी उमेद आहे. कारण या दिवाणाच्या नेकनामीमुळे वंजाचे ममयीं आपणास मोठा फायदा झाला याचेच सहायानें आश्याच्या किल्याचें रक्षण झालें. वगैरे मजकूर या ग्वालेरच्या महाराज पत्रां आणि दिवाण यांचा एकीपणा असण्याविषयीं त्या वातमीदारानें पोलिटिकाल येजंटस शिफारस केली आहे.

धारवाडाहून ज्ञानप्रकाशास तारीख १३ वीस — येथील मेहेरबान ओगळबि साहेब कलेक्टर यांणीं दोन महिन्यांची रजा घेऊन त्याचें काम फष्ट साहेब पाहान होतें ती रजा पुरी होऊन ते तारीख ९ मिनहूस परत आपल्या कामावर रुजू झाले. — येथील नायब दफ्तरदार रा. शेषगिर राव यांस आजारीपणांमुळे साहा महिन्यांची रजा मिळाली त्या अगडिंग कामावर अहंमद नगर जिल्ह्यापैकीं कावनई तालुक्याचे अवल कारकून रा. शामराव भुजंग यांची नेमणूक रेवि न्यु साहेबा कडून झाल्या प्रमाणे तारीख ७ मिनहूस कामावर हजर होऊन कलेक्टर साहेब यांणीं ठराव केल्या प्रमाणें काम करूं लागले. — येथील शेकंड अशिष्टन साहेबांचे शिरसेदार रा. रजेराव कृष्ण यांस एका दिवसांत पोटादुखीच्या अजारानें गांठून त्यांस देव आज्ञा झाली. हा

गृहस्थ आपले कामांत ऊर्ध्व अंसे त्याने कामावर रा. रामराव लक्ष्मण गुतले पेठ्याने अबल कारकून यांस नेमून ते काम चालवीत आहेत. गेलेल्याचा विसर पडणें हा त्याचा दैव योग आहे. — इकडे पर्जन्य पूर्वी पडला आहे. सबब तूर्त हाका हाक नाही. फष्ट आणि शेकंड यांच्या स्वांग्या फिरावयास लोकरच जातील. थडांचीं सांगी मार्गेच आपले प्रांतांत गेली. — वेळ गांव येथें नारीख ८ माह मजकुरीं नाच व चाली होई लागल्यामुळे तेथें. धारवाड, कळादंगी, सातारचे साहेब पुष्कळ जमून मोठा समारंभ झाला. या धारवाड जिल्ह्यांत पोलिस खात्यांत बड्यां धांदल चालत होती. ती आलीकडेस सर्व साहेबांच्या नजरा यावंशेबस्तीकडे सर्व लागल्यामुळे सर्वत्र स्वस्थता आहे. मेहरबा न कलेकटर साहेब हेष्फीसांन कामाची शिल्लक फार होती तीही कमी होऊन सुरळीतपणा नें काम चाललें आहे.

मुलकी प्रकृती— सुंबई खात्यातील मन १८३०, ना अबद ३ बरडकूम काळीकडे वही वाट अशी आहे कीं जमिनीच्या मालकी प्रकरणांत नंदा पडल्यास तांत्रिक चौकशी माहालक्या पासून तो वरिष्ठ अधिकारी मामलेदार, अशिष्ट न कलेकटर, मुख्य कलेकटर हे चौकशी करून कायद्याप्रमाणें ठराव करितात. असें चालल्यानें पुष्कळ आणि कागदपत्र चाटून शेवटीं नि काळास महिन्याचे महिने लागतात. याकरितां सरकारानें नवीन असा ऊकूम केला आहे कीं याजमीन बहिवादी प्रकरणीं माहालकरी आणि कलेकटर अशिष्ट न याणी चौकशी करण्यास त्यांचा अ

धिकार रद्द करून मामलेदार चांगीच जात निमत चौकशी करून ठराव करावा आणि त्या ठरावाम कोणीनाराजी असल्यास त्यावर मुख्य कलेकटरकडे अपील चालेल म्हणून ऊकूम केल्याचें ऐकितें.

काठबाडांतील उकामदल म्हणून एक ठिकाण गाडक बाडाच्या राज्यांत आहे, तेथील लोकानी दोन वर्षांपागे इंधे जसरकारा विरुद्ध दंगा केला होता. पण सरकारनें त्याचा दंगा राबून बसविला होता. आतां पुनः ते उठले आहेत. त्याणीं द्वारकेचा हिंसा घेतला, आणि तेथील मासलेतदार आपल्या जीव यांच विषयासाठीं पळून गेला. परंतु दंग्यांत सुमारे ३० बंडखोर पडले.

भरत खंडाचें क्षेत्रफळ लोक संख्या, व व्यापार— डाकतर विलसन साहेबानीं “ इंदियाथ्री धोजेंद्रियर्स एगो” (हिंदुस्थान देशाची तीन हजार वर्षांचा मागील स्थिति) या नावाचा एक ग्रंथ केला आहे, त्यांत या देशाचें क्षेत्रफळ अजमासें १५,००,००० चौरस मैल म्हणजे ३,७५,००० चौरस वेगळे आहे, आणि लोक संख्या २०,००,००,००० हून अधिक असेल, असें मागितलें आहे. मन १८५५ सालीं या देशांत वून १४,४७,०९,२७० रुपयांचा माल सांस गेला. आणि परदेशांहून २०,१९,४२,५५० रुपयांचा माल या देशांत आला यावरून पाहातां या व्यापारांत ५,७२,३७,२८० म्हणजे सुमारे ६,००,००,००० रुपयांची फिफायत हिंदुस्थान देशाला झाली असें दिसतें. सदरहू सा तीं इंधेज सरकाराला १९,१३,२०,००० रुपये महसूल आला.

कुलाबाच्या पूर्वेकडील समुद्रांत पकी भिंत बांधून सुमारे १४ एकर जमीन नवीन करणार आहेत. ही जमीन फार उपयोगी पडून तिजवर कोड्यावधि रुपयांचा व्यापार चालेल.

जिल्हा कार्यालया राणा सहदेवाच्या खर्चाची वेतपत्रक

१	खामगी थोला माठी रुपये.	६००,०००
२	चाकर वगैऱ्यांच्या पगारा बद्दल.	१३,१२,६००
३	घर खर्चा बद्दल.	१७,२५,०००
४	दान धर्मा बद्दल व बक्षिसा बद्दल.	१,२२,०००
५	पेनवाने देण्यासाठी.
६	किरकोळ अनियमित खर्च	८०,४००
		एकंदर २८,५०,०००

बंगाल सरकारने एक जाहीर नामा प्रगट केला आहे की, बंगाल इलाख्यांतील जमीन विक्राय्याची आहे, आणि त्याचे नियम व करार मागाहून प्रसिद्ध केले जातील. ज्यांस जमीन खरीद करणे असेल त्याणी आपल्या जिल्ह्यांतील कलेक्टरांस अर्ज करावा.

ज्ञा. प्र.

चालत्या महिन्याच्या पंधरावे तारखेचा टेलिग्राफ आणि कुरियर पत्रांत असे लिहिले आहे की वैद्य खान्याचा उरेकर जनरल यांणे हिंदुस्थान सरकारस असे लिहून कळविले की हर एक औषधी जी हिंदुस्थानांत मिळते ती विलायतेहून आणण्या बद्दल कलकत्याच्या बाजारांत बांध्यांचे कारण असे की हल्लीच्या बंडाच्या प्रसंगी हिंदुस्थानामध्ये पांच लाख रुपयांची औषधे खरेदी केली तेव्हां हिंदुस्थानांतील खरेदीची आणि विलायतेच्या खरेदीची तुलना करून पाहता विलायत हून आणलेली औषधे कल्यास येथे आणण्यास जो खर्च लागेल त्याचा आकार काढला व तिच कीच औषधे येथे घेतली असता पैक्याची रकम सारखी होती. कीबहुना कधी कधी विलायतेंतील खरेदीची किंमत जास्ती पडते व औषधे एक सारखीच असतात. आता वैद्य क्रियेसजी सर्व प्रकारची द्राव्ये लागतात ती वजी औषधे

हिंदुस्थानांत मुळीच मिळत नाही ती मात्र विलायतेहून आणवावी.

विलायतेस फार दिवसा पासून वेत चालले आहेत की हिंदुस्थानांत गोरे लोकांनी वस्ती करून कायम राहवे या बाबें जें सरकारस रपोर्ट झाले आहेत ते छापून प्रसिद्ध झाले आहेत

फरासिसाच्या बादशाहानें आपल्या राज्यांतील वर्तमान पत्रांत कांही भीति पडण्या सारखें विषयी असून येत स्पून येथील प्रमाणेंच ताकी दी केल्या होत्या त्याची हल्लीं मोकळीक करण्या विषयीं डकूम केला आहे.

विलायत सरकारस कर्जाची इजा होती स्पून न जाहीर नामे लाविले परंतु लोकांनीं इतका रेवज भरला की एक कोट रुपये जास्तीच भरणा झाला आहे.

विलायतेस रोमन क्वाथलीक धर्मंतील लोकांक रितां निराळी शाळा असावी स्पून ठराव झाला आहे.

विलायतेस धरणी किंवा झाल्या सारखे पुष्कळ ठिकाणी भास झाला असे विलायतेच्या नवीन डाकेंस तखबर आली आहे.

अयोध्येच्या मुलाखतीची खेद नगर प्रांत त्या प्रमाणें मिरत, आमा, आणि रोहिल खंड हे डि विजन इतक्या मुकुतामध्ये एक लवटे नेट गवरनर नेमून त्या गवरनरचे आग्रा हे मुख्य ठिकाण करण्या विषयी हिंदुस्थान सरकारचा वेत ठरलेला आहे अशी एक बातमी उठलेली आहे. असे स्पणतात.

ध. उ.

ज्ञानप्रकाश

पुणे—सोमवारतारि २६ माहे ससंवरसन् १८५९ ई.

पत्राची किंमत रूपये.

१॥ अगाऊ दिल्यास.

१॥ हेर साले.

जाहिरात.

नारोजनार्दन यांस कब्जितों की, ता० १५ मीन हुचे ज्ञानप्रकाशांत पालन करणां विठ्ठल निळकंठ यांणी जाहिरात दिली— त्यास आमची बांटाणी शिवापूर वगैरे एथील स्थावर जंगम व घाडे वतन रुतीची व शकें १७०५ पासून आजपावेतो आगचा हिस्सा कर्म वाम जमीनीचे उत्पन्नाकडां खाळा, तो हिस्सा म्हणजे ज्या घराची नोटीस दिली, त्यांत तुमचा हिस्सा असेल तो देण्यास कबूल आहे. सरकारांत आमचे हिस्सा चा जामीन तुम्हां आपले कडुलायतीनें देऊन नोटीसींत आमचे अर्जांनें जामीन घेतला म्हणून लिहिलें, तो मजकूर सर्व खोटा यास्तु व आजपासून १५ दिवसां वे आंत आमचे हिस्साचा निकाल न केला तर तुम्हां वरफिर्चा करूं. त्याबद्दल खर्च तुम्हांस या वा लागेल सबब जाहिरात देऊन कब्जिलें आहे. ता० २२ सपटेंबर सन् १८५९ (सही) विठ्ठल वनराव निळकंठ देसाणदे.

ज्ञानप्रकाश.

मंडलेश्वर एथील तुळगावून कैदी लोक दंगा करून निघून गेले होते, त्यांस पकडण्याकरितां मंडलेश्वरचे सदर अमीन आदिकरून सरकारचे कामगार जंगला वून फिरत होते, त्यांणीं ४५० लोकां पैकीं १०० तर पकडून आणिले. त्यांजबच पंजास हजार रूपये मिळाले आहेत. या कामांत कमारे २० लोक मारले गेले.

आम्हांस एका गृहस्थानें कब्जित्यावरून सधजतें आहे कीं, पंटर पूर वेण्याचे अज्जम सराशिव रघुनाथ जोशी मामलेदार यांची नेमणुक कन्हाडास आणि कन्हाडाचे अज्जम माधवराव जोशी यांची पंटरपुरास झाल्याप्रमाणें ते ता० १९ आक्टोबर रोजी आपआप न्यायाकासांवर रुजु होणार आहेत.

एथे श्रीमंत आपासाहेब जमखिंडीकर यांचे कारणा री रा. रा. बाळ कृष्णराव हरी पटवर्धन जांबेकर हे राहुरमजकुरीं यजमानांचे कन्वेंस स्थळ पु. हाण्या करितां आले आहेत.

कर्म नाशी नदी पासून दिल्ली पर्यंत आगगाडी चार-त्याचारि पोर्ट फ्रेड आफू इंडिया पत्रास आला आहे, त्यावरून समजतें कीं, तिकडेस काम बरोबर चालत नाही.

मसोरी— एथें ता० २० आगष्ट रोजी जनरल विलसे-ट हा सरदार मरण पावला. हरकारू.

अयोध्येतील नवीन पोलीसचे लोक कमी करण्याचा हुकूम झाला आहे. यांत ११ लक्ष रूपये देणेचीस शिलक राहिले, परंतु अशीच सर्व ठिकाणी राहिल तर बरी आहे. आतां २१ इंग्लिश आफिसर, १५७० स्तार, १०००० पायदळ याशिवाय सरहद्दीवर ६० स्तार आणि १६०० पायदळ आहे. अत्रापपर्यंत जंग-बहादूर बंडवाल्यांम मरत देतो असें कळत नाही.

आह्वास कलकत्याचे पत्रांतून बरनेबर वा
चण्यांत येतं कीं, लार्ड क्यानिंग हालीचे गवरनर
जनरल साहेब हे विलायतेस जाणार स्पून
वर्तमान सुमारे १० महिने आहे व त्याच वर्त
माना बरोबर हिंदुस्थानचे शूर सेनाधिपती यां
ची ही खात्री हिंवाळा झाल्यावर खगृही जाणार
स्पून वर्तमान आहे. परंतु अद्यापपर्यंत या
दोन्ही गोष्टी विषयी ही निश्चय नाही. आह्वास
इतकें दिसतें कीं मुंबईचे गवरनर लार्ड ईल्फी
न्तन् साहेब यांची खात्री विलायतेस जाणार स्प
पून घाती आहे. ती चजर कायम जाहाजी तर
लार्ड क्यानिंग नूर्त विलायतेस जाणार नाहीत.
आणि जर लार्ड क्यानिंग साहेब यांची खात्री मे
ली तर आमचे गवर साहेब आह्वास आणखी
ही कांहीं वर्षे आपला लाभ देतील असें आम
चें अनुमान आहे.

शूर, धैर्यवान्, चपळ व तयार असा जो फि
रोज शाहा मो पुनः ललत पुराजयळ प्रगट झाला.
तो व अदील महंमद हे दोघे कांहीं गोष्टी मध्ये ए
का मारलेक आहेत. फिरोज शाहा हा दिल्लीच्या
बादशाहाचा मुलगा आहे. व अदील महंमद
हा भूपालच्या राणीचा पुतण्या आहे. या दोघां
ची गाढ जंगलांत आमचे लोकांवर घेण्याचे अगो
धर कही ही पडली नव्हती. जेव्हां फिरोज शाहा
चे लोक विपडले तेव्हां त्यास अदील महंमदास
मिळत्या वांचून दुसरा उपाय राहिला नाही अदी
ल महंमदास भूपालच्या राणीकडून थोडिशी
जाहागीर आहे. गेल्या बारा महिन्यांत त्या बंड
वाल्यास भूपालच्या राणीकडून त्यास कितपत
आश्रय मिळाला हें समजत नाही. तर आह्मी ३
जर्शी आशा करीत आहों कीं तेथील आमचे स

र कारवे अमळदार याबाबे खुलासेवार लिहिती
ल व त्याच्या हातून होईल तर या बंडवाल्यास
तिज फडील मदत न मिळे सें करतील.

इ.ली.

गेहरवान क्यापटण कार साहेब पुणे जि
ल्ल्याचे सुप्रीनटेन्डेंट पोलीस हे आपल्या पल
ठणीच्या कुद्यावर जाऊन येथें लेफनेंट चारम्
२९ पलटणी वरील सुप्रीनटेन्डेंट पोलीस वृत्त
नेमणार आहेत असें ऐकतों.

नेमणुका.

मिस्तर म्याकटीयर सुरतेचे सिनियर अशि
एन जडज्य यांस ता० २६ अगष्ट पासून १ महि
न्याची रजा मिळाली आहे — बेळगांव जि
ल्ल्याचे कलेक्टर आणि माजिस्टर मिस्तर सी
टणकार यांस पुढील ५ व्या नोवेंबर महिन्या
पासून दोन महिन्यांची रजा मुंबईस जाण्याकरि
तां मिळाली आहे. — सब असिस्टण सरज्यन पी
रज्य राम दलपत राम सब असिस्टण सरज्यन
यांस सरकारची नबकरी सोडण्या विषयीची पर
मानगी मिळाली — ता० १ निनहूस डाकतर पीट
मॉट मेडीकल कॉलेज्याचा याज पासून सरज्यन
मोरहेंड्याणीं त्रिन्सिपल प्रोफेसरच्या कामाचा
चार्ज घेतला — सरज्यन ब्रौटन कोल्हापुरच्या सि
वील सरजन यांस माभळे श्वरास ता० ६ अगस्टोब
र पासून सुप्रीन टेडेंट माभळे श्वरास नेमीले आ
हे — सरज्यंग बेळगांव यांस लोकोपयोगी खा
त्यांत प्रोवेशनरी असिस्टण ओवर सीयर जॉमि
ले आहे — कुलाब एथील नेवरेड शीपर योरा रद
उकी एथील व्यायलेन मिरे — बेळगाव विर
तील गोकाकचे अजम बाबाजी विबल प्रोफेशम
रीधच्या प्रतीचे मामलेदार यांस त्याच नवी सुनवे

नगरास वेडे पाणी एथील प्रमाणेच बाहेरून नव
वांधून आणून होव केले आहेत त्यांत हिंदु आणि मु
सल मान आपआपल्या जाती प्रमाणे पाणी भरतात प
रंतु हिंदूंनील एकजण खीस्तीसाठी नेह्यां व्या पाट्यास
पाणी भरण्याची रयतेनें मनाई केडी. परंतु कडे कटरा
नें १८५० च्या २१ अक्या प्रमाणे मोकळीक केडी
असें आह्वास समजले आहे परंतु हा अक्या हि
चाणी प्रकरणीं लागू आहे व असें नाटन नाही.

जालन्याहून मद्रासच्या ३ व्या तोफखान्याव
रील ४३ लोक बडतर्फे केलेले रवाना झालेले ये
थे येऊन दाखल झाले.

येथील घोड्याच्या तोफखान्या कैरितां मातेगां
वाहून आणि अहंमदनगराहून सुमारे १०६ लोक
रवाना जाहाले आहेत. ते लौकरच यावे असें
आहे.

आर.

एथील ६ वी काळी पायदळ पलटण ही ये
थून एक अगर दोन दिवसांत लडाईवर राज्यको
राजवळ लिकामंडल येथे जाण्यास रवाना होणार
आहे व तसाच तोफखान्यावरील गोरे लोकांची
एक ७ वी ब्याटरीचे लोक ही मुंबईहून राजको
राकडेस रवाना होण्यास तयार झाले आहेत.

२६ वी काळी पायदळ पलटण ही पूर्वेच्या सर
हदीवर आहे ती वाबडेनेच नाळचे प्रांतीन जाण्या
करितां रवाना होणार आहे.

एथील सरजन डाक तर कीथ हे विलायतेस
रजेवर गेल्यामुळे त्यांच्या जाण्यावर माभळेश्वरचे

मेडलांड डाक तर पांची नेमणुक शिबिल सरजनच्या
फामावर होऊन येथील पदस्युत शिंदेचे अमीर हे
ही त्याचे नावांत दिले आहेत.

आह्वास असें समजले आहे कीं, येथील भवानी
पेटेंज मिस्तर जार्ज गुडाल पेन सनरयान सरफ
रांतून १५ रुपये दरमाहा पेनशिन आहे त्याच्या
धाकटा मुलगा अलबर्ट ज्यार्ज गुडाल याणे आ
पल्या बापाने पेनशिन आणि ते ते जबर दस्तीनें
नेले त्या बाबद येथील मेहरबान फट असिस्टण
माजिस्ट्रेट याणीं सदरहू संदल्याची चौकशी क
रून तो खटला कमीट करून चौकशीस सुप्रीम
कोर्टांत पाठविला त्याची चौकशी. तेथे आज
च सुरू होणार आहे या कामांत जेंट फौजदार
याची साक्ष असल्यामुळे तेही मुंबईस गेले आहेत.
हा गुडालचा खटला सुप्रीम कोर्टांत पाठवण्यानें
कारण की हाफक्यास लोकां वरील मोठ्या गुन्या
चा इनसाफ इतर युरोपियनाप्रमाणे सुप्रीम को
र्टेत न्हावा. ज्याचे वंदाबळीतील पुठप युरोपियन
आहेत ते हाफक्यास समजावे. म्हणून सरकारचे
सरक्युलर नंबर १६० ता. २१ माहे जानेवारी
सन १८५९ चे जाहाल्यावरून सदर अदालती
चे फौजदारी सरक्युलर जनरल नंबर ४९२ ता.
२३ मार्च १८५९ चे आले आहे

अयोध्येच्या राज्याविषयीचा मोकदमा विलाय
तेस आजवर सुरू होताच त्याचा शेवट निकाल
असा लागला कीं, माजी गवरनर जनरल कार्डि
ल ड्यो सी साहेब बाहादूर यांणी जो कांहीं ठराव मद
रील नवा बाविषयी केला आहे तो सर्व सरकारनें
कायम केला आहे.

आह्यास लिहिण्यास संतोष होतो कीं, मुंबईने स्टीमव्याविवेचन कंपनीने मुंबईहून मलबार कडे व मलबारा कडून मुंबईकडे दर आठवड्यातून एक वेळ जाण्या येण्या करितां दोन आगबोटी देवण्याचा ठराव केला आहे. व त्याप्रमाणे पहिली आगबोटी आजच मुंबईहून निघणार आहे. आह्मी आशा करितों कीं, ही कंपनी आपला ठराव चूक नपडू देतां काळजीनें नडीस नेण्याविषयीं फार जपेल. पूर्वीचा मार्गाने जाणाऱ्या दोन आगबोटी कर्नाट व विकेटोरिया यांच्या नेमाच्या अप्रमाणिकपणामुळे जो गवगवा झाला होता तो पुष्कळांस माहित असेल व तो गेल्या उष्णकाळाच्या जगन्नित्रां नही एक दोन वेळ आलेला आहे. चालू नक्षत्राचे मानाप्रमाणे या आठवड्यांतच पर्जन्य ही बराच लागला आहे. ————— जंग.

आसाम तारीख २२ सप्तंबरच्या टेलिग्राफ आधारे असें समजलें आहे कीं नळदुर्गप्रांतचे शेजारीलगांवीं रोहिले लोकांनीं पुनः लुटाळू ट चालवून गोरे लोकांसही लुटीत आहेत या रोहिल्यांचा जमाव बराच झाला आहे. याचा बंदोबस्त करण्या करितां सरकारनें सत्वर मदत नकेली तर तिकडील गरीब लोकांचा बचाव सुरक्षित प्रणाने होणार नाही याबाबद्द हद्दराबादेच्या रसिदंत साहेबा कडेसं गिला गेला आहे.

या देशाच्या सरकारच्या कर्जाचा हिशेब थोडक्याच दिवसांवर पार्लमेंट सभे पुढें प्रविष्ट झाल्या त्याजवरून असें समजण्यांत येत आहे कीं, हिंदुस्थान सरकारस १० ३४ सालीं एकंदर ३० ० २ ७ ७ १५० रुपये कर्ज होतें तें कर्ज तेव्हां

पासून वाटतां वाढतां १० ५० सालांमध्ये रुपये ६० ७० ४० ८४० इतके झाले. या पैक्या बदल हिंदुस्थान सरकारस दरसाठ दर शेंकडा ३॥ पासून तों ६ टके पर्यंत इतके व्याज द्यावे लागेल याच्या जाचा एकंदर आकार १० ५० सालीं रुपये २६ ६ ६ २७ ५० इतका होता.

या महिन्याच्या २४ व्या तारखेच्या कमलिग्या शेटपुनावरून असें समजण्यांत येत आहे कीं मद्रास स्वात्यांतील कांहीं नेटीव पलटणी आतां सरकारच्या झुकुमानी गैर मान्यता करण्याचीं विद्दें दर्शवित आहेत व या पलटणी मध्ये या इलाक्यांतील साहोबी लेंट घेडे स्वार पलटण ही अग्रगण्य आहे या पलटणीची आलीकडल्या चवदा पंधरा वर्षांत तीन वेळां अर्धी पाईट वर्तणूक इंग्रजांच्या दृष्टीस पडलेली आहे या वेळांतून पहिल्या वेळेस तर त्यांतून सोळा किंवा वीस असामी इंग्रज सरकारनें देश पार करून नाशिरिम प्रांतांत राहना केले होते, याच पलटणीनें संन १० ५७ सालीं जून महिन्यांत बंडवाल्या बरोबर लडण्या करितां बंगालमध्ये जाण्याचे पहिल्यानें आपण होऊन स्वतः सरकाराजबळ कबूल करून पाठीमागून मग तिकडेस जाण्याचे ना कबूल केले.

आनटा या नावाची एक आगबोटी गेल्या. अगष्ट महिन्याच्या २४ व्या तारखे पर्यंतची हायकाटाची डांक बरोबर घेऊन निघाली ती गेल्या मंगळवारी गेल मुकामी येऊन दाखल झाली या आगबोटीतून आलेले विनीचे वर्तमान त्याच दिवशीं येथें येऊन दाखल जालें त्याजवरून असें समजण्यांत येत आहे कीं स्याटन

आणि चांका या दोन ठिकाणी चांगली खरख
ता आहे अमेरिकन सरकारचा बकील हा ए
कदाच पेकिन मुकामी गेला होना तो तिकडे
जाऊन पोंचल्याची बातमी आली आहे.

इराणमध्ये एरनीरूम यानावाच्या एका ठिकाणी
थोडक्याच दिवसावर धरणी कंप मोग होऊन पु
कळ जिवांचा व नसाच मालमत्तेचा नाश झाल्याने
वर्तमान आली मागे लिहिलेलेच आहे.
या धरणी कंपानंतर कांहीं दिवसांनी त्या हंत
भाग्य शहरांतच आणखी - कांहीं धरणी कंपा
चे धके बसून त्या सर्व शहराचा पूर्णपणे वि
ध्वंस होऊन गेल्याने एक वर्तमान आमच्या
समजण्यांत येत आहे.

धूम० बु०

सरअर्कस्तीनपेरी - होमवर्ड मेलनामें
एकापत्रावरून आमचे पूर्वीचे न्यायाधीशा
यांचा सर्व इतिहास लिहिला आहे तो वाचना
रांकरिता खाली उतरून घेतला आहे.

सरअरस्तीन पेरी हानामांकित गृहस्थ कीं
जो जन्तपेरीनामें एक गृहस्थ मानिंग कायिक
ल पत्राचा अधिकारी त्याचा चिरंजीव होता, या
चा जन्म १८०७ चे सालीं झाला, व त्याणें केंब्री
कॅचाइनेटिकांजेज मध्ये उत्तमप्रकारचा विद्या
भ्यास केला त्याच शाळेंतून १८२९ त त्यासचा
गुली सनद मिळाली. नंतर १८३४ त तो सरका
री कामकाजास हळू हळू प्रख्यात झाला. सन
१८४१ सांतील अप्रेल महिन्याच्या १० वे तार
खेस. रोंपर साहेबांच्या आसनीं त्याची मुंबईतील
प्युनि जड्याच्या अधिकारावर योजना झाली.
व त्यागलाच पुढें १८४७ सांतील मे महिन्या
च्या २२ व्या तारखेस त्यास मुंबई येथील सु
प्रीच कांडनाच्या मुख्य जड्याची पदवी मिळाली.

आणि १८५२ तील नवेंबर महिन्याच्या ७ व्या
तारखेस या योग्य पुरुषानें हिंदुस्थान सोडून स
देशीं गमन केले व तो इंग्लंडांत गेल्यानंतर त्या
स कित्येक नव्या पदव्या मिळाल्या, त्यानंतर १८५४
सालांत त्या योग्य पुरुषास मिडल ऐसस्तरेंफल मा
लिशी आनावांचा लफरांत त्यास जोडू दे नेंटाची योग्य
पदवी मिळाली, हा दोनवेळ पियाहित साल्त्र. या योग्य
पुरुषानें हिंदुस्थानांतील प्रजेच्या सुखार्थ नाना
प्रयत्न केले; व कित्येक पुस्तके नवीन केलीं, व हा पु
रुष हिंदुलोकांचा एक कैयारी आहे अमें ह्मटल्या
स चिंता नाही, त्याचे उपकार जिनके हिंदुलोकांवर
आहेत तितके आणखीही कोणत्या अंमलदाराने
नाहींत. असें सर्वांनीं निश्चयें समजलें पाहिजे.

विलायत येथील एक नवीन कौशल्य. सर्वांस
महभूर आहे कीं, आपणास घर तयार करण्यास
जर दगड पाहिजेत तर ते कित्ती प्रयत्नां आणविल्या
गतात. व त्यास काय खर्च होतो परंतु सांप्रत विलाय
तेंत कोणी एक युक्तीवान् गृहस्थानें एक नवीन
युक्ति अशी काढली आहे कीं रेंवीच चुना या दोहें
मध्ये त्याणें केलेल्या पदार्थाचे मिश्रण करवें ह्मण
जे त्यापासून दगडापेक्षांही कठीण असा पदार्थ बन
तो तो दगडापेक्षांही फार उपयोगी पडतो. आत्तां सभ
में वाटनें कीं ही युक्ती येथें लोकर प्रगट होईल तर बरी
कांकांचा दगडाच्या खरेदीमुळे येथें जी अडचण पडते ती
लिहितां पुर्वत नाही.

नाना साहेब पेशवे यांस निश्चय आपले आश्र
यानें नेपाळ सरकारानें ठेविले आहेत अशी जी बात
मी उरली होती ती सांप्रतच्या आठ वड्यांतील १७ वे
तारखेचे टेलिग्राफ पाहातां सत्य ठरती. कारण कीं सां
प्रत गवर नर जनरलाची पूर्णखात्री चांगल्या आधारा
वरून झाली आहे व पर्जन्य अखेर त्या सरकारासंगतें
युद्ध करण्याविषयीची तयारी करण्यास सर्व कामदारानें

हुकूम झाला आहे. त्या पत्रात नाना साहेब पेशवे यांस कोणत्याच रीतीने राज्यावर हक्क नसतां सातारा राजधानी मला घट्ट असें त्याणें सूचित केले; म्हणून त्याची फारच थट्टा लिहिली आहे. व अनुमान केले असतां, अद्यापि बंडाचा शेवट झाला नाही

शा. बो. वृ. दे.

पुण्याचे छावणीतील शर्यती होण्याचा शेवट झाला.

एथील पांचव्या नंबरच्या कोडतांतील दादाजी गंगाधर नाझरयाणें सरकारचा पैसा वापला; म्हणून अगर आलेल्या दिवशीं सरकारचे चोपडीस आठ बड्याचे आठ बडे जमाने केले नाही. या बद्दल मेहेरबानजउज्य साहेबां कडेस एकानें प्रतिशेवर अर्ज केल्यावरून मेहेरबानजउज्य साहेब यांणीं तो अर्ज अजम आबाजी बाबूराव मुनसफ यांज कडेस चौकशी करण्यास पाठविला. त्यांणीं गेल्या शुक्रवारी सदरहु नाझर यांची जबानी घेतली, त्यांत किती एक सवाल केले, त्याचीं उत्तरे नाझरानें बरोबर दिलीं नाहीत, आणि किती एक गैर शिस्तीचीं कामें यांणीं बजावण्याचे बाबतींत केलीं त्या विषयीं हल्लीं काम त्याज कडेस एका बायकोस तिच्या नवऱ्या वरील. हुकूम नामा बजावण्याचे कामांत तीस बोलाऊन तिझायताने घरीं नेऊन त्या घरचे मालकाच्या जि नगीची लक्ष्मीच्या प्रतिबाहीनें त्याचे दागिनें हे तिचे म्हणून केलीं हे गैर शिस्त काम केले या विषयीं चौकशी सदरहु कोडतांत सुरू आहे, हे सर्व मनांत आणून त्यास कामावरून सस्पेंड करून पुढें चौकशी त्याणीं चालविली आहे. आतां त्यांत मागील त्याच कोडताचे नाझरा प्रमाणें यांची प्रत लागते. अगर त्याहून जास्त अगर कमी हे लबकरच समजून घेईल.

आम्हीं मागील पत्रांत एथील अदालतींत खंडकीच्या एका पारवाने कागद आणून त्यांत जुडिशियल कामगारांच्या नावानें कांहीं रकमा पडल्या आहेत किंवा कसें, या विषयीं मेहेरबानजउज्य साहेब याणीं गुप्तरीतीनें चौकशी केली, त्यांत सरकारी कामगारांच्या नावानें त्यांच्या रकमा आहेत कां वा नाही. या विषयीं जे काय ठरले असेल, तें ही गुप्तच आहे. पुढें तसाच क्रम शहरपुणे एथील उद्दीमा वकार यांच्या बऱ्या मेहेरबानजउज्य साहेब यांणीं माजिस्ट्रेट साहेब बाबूदूर यांज कडून जप्त करून चोपड्या खुद्द फौजदार यांणीं जागजागीं जाऊन त्यांच्या बऱ्या बऱ्याचे मालकास बरोबर शिपाई देऊन मेहेरबानजउज्य साहेबां कडेस हजर केले. त्यांणीं आपल्या चेंबरांत त्याचे मालका बरोबर पुसतपास केली आणि त्याच्या चोपड्या पाहिल्या, त्यांत त्यांणीं ज्या कारणाकरितां नेवविल्या तो मन्तलबलांत नाही, असें वाटून त्यांस कांहीं भाषणे त्यास सोडून केलीं. नंतर त्यांच्या जबाब्या झाल्या, त्यांणीं कांहीं, एक पुंजीराम उद्दीमा याणें मेहेरबानजउज्यांस विचारिलें कीं, आपण आम्हां उद्दीमांच्या चोपड्या अज्ञाजप्त करून शिपाई देऊन बराबर बेअडू करून आणिल्या, यांत फिर्यादी तरी कोण आहे तेव्हां आसा हेबांनीं रागानें जबाब दिली कीं, (हमहें) त्यावर त्या मझार निव्हे उद्दीमा याणें उत्तर केले कीं, फारचांगले, मी अर्ज देतो त्यावर आपण ज्या प्रमाणें बोलिलां त्याप्रमाणें लेखीं जबाब द्यावा. तेव्हां विचार पडून तसाच अपुर्ती मजकूर राहून तो अडूदार उद्दीमा आपले घरीं गेला. शेवटीं त्यास जबाब मिळाला नाही. असें ऐकतो. एका उद्दीमानें चोपडी उपविली त्यांस पुसतपास करून दुसऱ्याचा घरीं मिळाली, तेव्हां तो मोकळा झाला. लोक नाना प्रकारच्या कल्पना काढून दिलीर होतात, यांती

ण चें बरातील बातमी पुलावरून गावांत येते ते झांती नदीच्या उगमा प्रमाणें फैलावतच येते अर्हीं या प्रकर्णां शोध केला व बातमी दाराची मजकूर ताडून पाहिला त्यांत फारसा केर नाही हसील कीं, दयारा म आत्माराम पुरातन सावकाराचे मुनीम रा० रा० गोवर्धन दास भायी हे मेहेरबान जडज्य साहेब यांचे भेटीस गेले होते त्या वेळीजे भाषण आ साहेबानी केले त्यातील गोशवारा आम्हांस कळला आहे.

सदरहू बेगवरील चें बरात (बिऱ्याचे खोलीत) सदरील कामे चालत वेळेस परबाचे दिवशी मुकूर झालेले शिरस्तेदार बनवीन गण्याहून अणविलेले कारकून अशा ४५ तसबिरा असतांत असे आमचारपोटर म्हणतो कसेही असो ही मास त्या पाहण्याची चौकशी आहे व या चौकशीचा निकाल यांसच १८५२ चा आक्ट ३२ वरून नाही कारण हे जर किर्यादी पक्षे नसते तर होता.

आमचा बातमीदार म्हणतो कीं, सदरहू चें बरात चौकशी होते वेळी इतका बंदोबस्त देविला होता कीं, जसा सन् १८४९ चा आक्ट २९ प्रमाणें गवत व गैरे पदार्थ घरा पासून ५० हातावर ठेबावें असे लिहिले त्या प्रमाणें त्या वेळी लोकांस ५० हाता पलीकडे स दे। वण्या विषयीं हुकूम फरमाविला होता तेव्हां आमच्या बातमीदारास हा मजकूर कसा कळला हे आम्हां त्यास विचारणार आहो.

विलायत चीडंक.

पैनीन क्लर आणि ओरिएंटल् कंपनीची (सिमला) आगबोट गेल्या महिन्याच्या २६ तारखेपर्यंतची विलायत चीडंक आपणा बरोबर घेऊन निघाली ती गेल्या सोमवारी गेल मुक्कामी येऊन हाखल झाली या आगबोटीतून आलेले विलायतचे वर्तमान त्याच दिवशी तारायंत्रद्वारे एथें येऊ

न पोचलें त्यावरून असे समजण्यात येत आहे कीं, मिस्तर विलसन हा हिंदुस्तानात येण्याकरितां येते अगदीं बर महिन्यात इंग्लंडाहून निघायाचा आहे लांबडीं बाबदचा सर्वतंटा आश्रिबन व फ्रेंच सरकारांच्या बकिलानीं साडिं नियाच्या संमत्ताने मिटवून टाकिला, इटली मधील लाहान लाहान संस्थानाची पुनः बरोबर स्वस्थता करण्याचें काम फ्रेंच व अश्रियन् सरकारानें पकारिले आहे. या संस्थानच्या राज्यास त्यांच्या रयतेनें हाकून दिले आहेत. त्याला त्यांची संस्थाने परत मिळत तो पर्यंत रोम एधील पोपयाणें इटालीयन् कानफिडरेशनचे मुख्य स्वी करण्याचें नाकबूल केले आहे. पू.

एथें ता० २३ स रोजीं रेवती नक्षत्र चंद्रासमीप कोणत्या समयीं येतें याकरितां त्याचा वेध घेऊन हिंदू ज्योतिषातें व इंग्रजी ज्योतिषातें अंतर किती पडते ते ताडून पाहण्याकरितां सदरहू तारी० ने मली होती परंतु त्या दिवशी अश्रे असल्यामुळे त्या नक्षत्राचे अंतर दृष्टीस पडले नाही.

आतां अन्य ठिकाणचे ज्योतिषी याणीं जर त्या दिवशी वेध घेऊन अंतर पाहिलें असेल तर त्याणीं ते आम्हां कडे पाठविल्यास फार मेहरबानी होईल.

एथें उत्तरानक्षत्राचे तीन ४ मोठले पाऊस पडले त्यांत एक मनुष्य बीज पडून मरण पावला हवा फार थंड झाली आहे — कोल्हापुराहून पाऊस पडल्याची खबर आली आहे ती खरी असेल तर आनंदबर्धक आहे. — उदयीक नवरात्रास आरंभ झाल्याचा आहे. त्यांत नवचंडी होवो किंवा शतचंडी होवो सध्या १॥ शेररूप मिळते ते शेषावर नयेवा.

ज्ञानप्रकाश

पुणे—गुरुवार ता. २९ सप्टेंबर सन् १८५९ ई.

गेल्या बुधवारी रात्री हस्ताचा पर्जन्य पुष्कळ पडला तेणे करून हवा थंड बरी झाली आहे. हस्त नक्षत्राचा पर्जन्य पडला असता धान्ये व पाणी ही नांगली व शुभ येतात असा एक आपल्या लोकांचा परंपरा समज आहे. आणि त्या योगें महर्गता किंवा स्वस्तार्थ्यांचे धोरण बांधित आसतात या वर्षी सामान्यत्वे महर्गता न होता कांहीं स्वस्तार्थ्यांची असो हे शांबरा वरील पिकांच्या खबरी वरून अनुमान होते.

गेल्या मंगळवारी एथील राव बाहदूर वामनराव जगन्नाथ त्रिनिपाल सदर अमीन यांच्या कोठेतील कांहीं बुके मेहेरवान जडज्य साहेब याजकडे जाऊन कांहीं चौकशी चालली होती असे ऐकतो.

काल रोजी आसास एका गृहस्थानें गावांतील व त्याणें एक लेल्या खबरा कांहीं सांगितल्या त्यांत एका पारध्याची गोष्ट सांगितली. ती अंमळ धोरणाची व मजेची वाटल्या वरून आम्हीं आमच्या गावणारा साठीं थोडक्यांत लिहितो. काल या शहराच्या ईशान्य दिशेस नदी किनाऱ्याचा जवळ एक पारधी धामणी वामनी पकडाय्या म्हणून मोठ्या अयदीने बसला होता धामणी वामनीचा कसातरी फडशा या समयीं करावा. हे मोठें श्रेयस्कर होय. असें एका दोषा जोशांनीं सांगितल्या वरून विन्यास पारधी आपल्या जवळच्या एका दोषा

चाकरासुद्धा त्यांचा फडशा उडवावा म्हणून मोठी प्रेरणा घेत आहे. पारधी त्याणें भारतरा आया त्या मंडुकीत भरला आहे. परंतु चाफास गार किंवा फडाका हाती नसल्या मुळे व इथें ही मिल्त नाहीत असे समजून मुंबईहून आणविण्या करितां पत्र पाठविले आहे असे म्हणतो. त्या पारध्यानें आयदीने आपले निशाणतर त्याज नावरावर रोखले आहे. खरे परंतु त्यासजे मुख्य साहित्य पाहिले तें दोस्ता करून घेतें किंवा कसे याचा विचारच आहे. आणि यथा कदाचित् आलेचतर एखादे जनावर अडकवून तो पारधी धरील असे म्हणतात. परंतु धरले तरी निशाण लागूच होईल याचा काय भरवसा बरे. समयीं धोरण बुकेळ आणि तेच जनावर उलटून आंगावर येण्यास पावेल त्या मुळे पारध्यास पंचाईत थोडीशी पडेल असोही गमतजे दिवशी होईल ते दिवशी आमच्या मित्राने आग गाडीतून नेण्याचे कबूल केले आहे. तो म्हणतो कीं, नित्या प्रमाणें जोशीबाबा शनवारीं आग गाडीतून दूरवरून येतात आणि सोमवारी प्रातः काळी एथून परत आयल्या नेमलेल्या स्थानाप्रत जाऊन तान त्यांची व आमची गाढ घालणार आहे.

मुंबईचे पोलिसांत नेदीवचार आहेत तसेगोरे स्वार पोलिसांत ठेवले आहेत आतां पारशी व मोगल स्वार ही काहीं ठेवणार अशी गप्प मारली आहे.

सन १८५७ चा अक्टूबर अन्वये आ
जवर पुणे जिल्ह्यांत चुकाहू जनावरांची
व्यवस्था पोलिस अमलदारकडे झालि
त होता, ती मेहेरवान इनविरारीदी हाणी
चे कलेकटर याणी सरकारस पोलिस गा
दीस आहे, त्यागांची जनावरे कोण्डण्यांस
कोण्डयाडा करवा, व जागा बांधण्यास मोठ्या
गांची ३ रुपये आणि लहान गांची दीड रु
पया प्रमाणे प्रथम देऊन सदरहूची व्यव
स्था पाटील याणी करावी, व त्या खडपटी
बद्दल त्याजकडे त्याच गावने गुराबद्दल दे
वाचे उत्पन्न होईल, त्या पैकीं निमें घावे.
द्वयष्टन लिहिले त्यावरून सरकारने कबू
ल करून त्याप्रमाणे वहिकार राहण्या करितां
या जिल्ह्यांतली नामलेदार यांस हुकूम
करून असे केले.

श्री नर्मदेस गोंडबाणांनीक वगैरे ठिका
णनें गुराचे पाणी बरेच आले होते, आं
मचे सरकारांनी धुव्याची नाव फार अपूर्व
करविली त्या नाकेस पांच साहा नाशाबां
धून मध्य नागीचे नायांत सरकार व को
णने नावेन चौधडा व कोठे गाणार मंड
ळी गाऊन राहिली मानकरी शिपाई अ
शा थाटाने हमेष श्री नर्मदेची सेल करी
त होते. भावण मास महिनाभर कोर्तन
आले गोपाळ बाया वैद्य - व खर गोणकर
हरदास यांजला हुकूम झाल्यावर याणी
रुष्ण गोपिका गोकुळ अष्टमीचे उत्साहांत
रुष्ण राधिका वगैरे नट कृत्य केले परंतु
विंबुरचे नाटकाची सरनथेऊन विंबुरचे
नाटकाचे स्मरण सरकारस झाले, विंबुरचे

नाटकातील मंडळी खुल्य त्यांनी सुनी केळ
वर लिहूं.

कर्ण कुतूळ ग्रंथाचे आधारे जाहालेले कृत्य.
भीम गिरीबाबा मंडळेश्वरी सरकार हुकुमा
नें वरावर लोक घेऊन बंदिपानावर गेले.
आणि मुख्य साहेब कामास आल्यावर वा
या याणी मोठ्याखुराईने व फुरतीने घणना
आडोसां केला शिपाई लोक याणी नरवार
केली. हे पूर्वी आपले पत्रांत आहेन सर
कारांनी बायांस अडीच हजार रुपये बक्षी
स देऊन शंभर रुपये दर माहा ज्यास करू
न दिव्हाः मेले एक काम एकाचे झाले. एक
भोनाराने खडा बडनगरास खरेदी केला तो
चांगला पाहून नामलेदारांनी बळकाविला
याचे सोनाराने जाहीर केल्यावर प्रभृति मंड
ळीने सोनारास पुरवणीला बाबा सारखे के
ले. निरुपाये दोन प्रकार करणे सर ऐकून जाते.

जांबेची सडक ही स्व राज्यातील व मान्युची
सडक इंग्रजी याची याची साम्यता करी होई
ल. आमच्या सडकेवरून मोठ्या तुळयाजाने ज
शी मोठ्या लोकांनी निरक्षर निघती या प्रमाणे
मंद मंद चार चार हात चालवून बैलांस वि
सावा मिळतो. पाहा नाही तर मानपूरची सड
क बैलांनी चालवेंच त्या विचायास मजलेस
जाऊ पर्यंत विसावाच नाही आणि मजलेस
बैल पाहून वर गेल्या सारखा घास दाणा खा
ऊन राहतात. जांबेचे सडकेचे बैल विसावा
घेत घेत उजाडाखाली चार घटकारांनी चुका
मास आल्यावर श्रीमंताचे परिश्रमा सारखे
हात पाय पसरून निजून राहून मग कोठून
त्याजला श्याण्यावर वासना आवयाची नाही असे
विचारे बैल सुखांत येतात मग त्या गाडीतील व

मणाराम किती सुख असेल याचा विचार करू शकत नाही.

आमचे इंदूरचे लोक विना कारण गप्पा बोकितात. त्यांजला आमची प्रार्थना कीं तुम्ही गप्पा बोकित जाऊ नये. पाहिजेत तशा नित्य नव्या बनवनाऊ आजूबांती लोकांनी फौज जै पूर, जिरापूर, गुहा, रांपोगड, पाटण, मंदो सर, अशा ठिकाणी आली. असे प्रकारें बोकित आहेत. असो. नहि मूला प्रसिद्धि हें ह्या गप्पास इंग्रेज सरकारचा बंदोबस्त असल्यानें सणपत नाही.

तारीख ५ सप्तंबरचे पत्रांत आमचे मित्रांनें गो कुळ अष्टमीचे भोजनाचा मजकूर सुचविला तो पाहून. ह्या प्रमाणे आहे कीं, हा खेळ माझे मनास आलाच नाही. त्या प्रमाणे येथील प्रकारापुरते येथील लोकांचा कट तुच्छ आहे येथें असा प्रकार आहे कीं, पहिले प्रहरांत बोलावणें व मागले प्रहरांत भोजनास पांच बोलावणी घेऊन यांवे कोणी कोणी पांच बोलावणें घेऊन नंतर हाडीं मजला फुरसत नाही रात्री नी फुर्यास घेईत. या प्रमाणे निमंत्रण देऊन त्या विन्यायास रात्रीच्या खटपटींत घालून संभाविता प्रमाणे चार मंडळी त्याने पंगतीस बोलाविली पाहिजे असा प्रकार आहे. नारायण खडकवाळे संपून गृहस्थ होते त्यांचा संप्रदाय असे कींचा र बोलावणें घेतल्यावर फुर्यास केल्यानंतर गप्पा बोकण्या करितां साहेबा कडे जातो असें प्रसिद्धीस आणून जावे. मग त्याचे रुपीनें येतील तेव्हां खरे. परंतु ते कैलासवासी झाल्यानें जेवणारमंडळीस कांहीं वाटले. परंतु त्यांचे चिरंजीव "बापसें बेरा सवाई" असें नाव नकाटो अशी आमची प्रार्थना श्री जवळ आहे. सदरहू मनन सा

नाहिजे.

आमचे सरकारांनीं गज कातर दानी घेतल्यानें निर्दय मनाची बाई भाहेव यांचे गृहस्थ रूपानें एक वेळ त्याच पुरुषास दुःख होतें तसे तसोच सर्व मनुष्यास सारखें जन्म घेईत हे ईश. असें प्रकारें चालले आहे. एक मोठा संतोपात्री गोष्ट झाली कीं येथील फडणीसाची व सरकारांची सफई झाली यांत दोन गृहस्थ गणपत सोनी व नागोपंत हे फडणीस यांचे ताबेदार असोन बडत चांगले केले जायें प्रसिद्धीस आले सरकार व फडणीस यांचा सांभाळ करतील हे गृहस्थ परोपकारी व कुळाशीळ ईश्वर यांजपर चांगली दया करी हीच आमची प्रार्थना आहे.

नाथव बहिवाटदारास सूचना कीं. खर गोग कर चाणीं नीस गमाविले निरापूर व नहलपूर गमावितील. आणखी ही कांहीं कांहीं आम्हांकडेही नाचत आहेत प्रसिद्धीस येतील तेव्हां खरे परंतु हे ज्यांनीं त्यांनी होऊं देऊं नये. सरकारांत गेल्यावर अडवण

पाबळ — हल्लीं तुकतेच काळ तारखे पासून विसाजी रामचंद्र केळकर हे आपल्या कामावर येऊन फौजदारीचे काम पाहूं लागले. सदरहू फौजदार प्रथमतः कारकुनीचे जाग्यावर होता तो येथेंच बहूत वर्षे होता. त्या कारकुनीमुळे गांवी येतांच पहिरोबाचे दर्शन घेण्यानें ते न घेतल्यामुळे त्यांचे मित्र आकाशांतील यमाजी नामा स्थानी एक स्त्री त्या फौजदारांनी देवळी यांवे संपून जवळचे विहिरींत बळी दिली. काय स्नेहाचा फळ बळा अस्तु मद्रहू बाईची चौकशी करतां ती जातीची रामो

हीण कांहीं महिनें आजारी होती वरता
कसाजी मानाचे स्वाधीन होऊन झाली असे
रुझाले.

आज वडत दिवस येथील पोलिस पाद
खटल्याची हिसका हिसक चालली होती परंतु
शेवटीं अशिष्ट न माहेबानी सररह पाटील
घोली कर यांस जामीन होऊन त्यागे या घोली क
राम बरोबर हजार नगबल्यामुळे १०० रुपये दे
करून गान साहेबानी खटला सोडून दिला आता म
दरु खटला कसा झाला याचा चमत्कार पाहण्या
जोगा आहे वेळ वनल्यास तिकडे लक्ष पां
वे ही प्रार्थना आहे.

येथे उभरा नक्षत्राचे पावमाने वरून आसादी
आज तारखे पर्यंत केली परंतु अजीर्णाची मात्र धा
ड नये. या आठवड्यांत पाऊस पडला तो दाखल
नला आहे.

देणगीखाते. — आमच्या ऐकियंत
अने आले आहे कीं, कांहीं वर्षांपूर्वी वंशाप
रंपरा या शब्दाचा अर्थ कांहीं नियमित माना
सरकारचे हितकर्ते देणगी खात्या फडील अने
लदार्याणी काढला होता त्याचा निर्णय होऊ
न उलटा अर्थ झाला आहे. सन १८५५ इ.स.ची
साळी नामदार मिजेर साहेब येथे यजेटीचे फा
माघर होते. तेव्हा त्यांनी वंशापरंपरा शब्दाचा अ
र्थ सरकारने फुलू केला होता कीं, ज्याच्या कडे
इनाम वगैरे देण्या वंशापरंपरा चालवाय्याच्या
त्या फक्त एका वडील पुरुषाचा वडील वंश कायम
म आहे तो पर्यंत चालवाच्या हा अर्थ वंशाप
रंपरा हा शब्दाचा एक तर्क होतो असे मिजे

द साहेबानी सरकारस सुचविल्यावरून त्याची घट
पटना इतके दिवस होऊन अखेर असा निर्णय
वरला आहे कीं, अव्यक्त इंग्रजीत ज्याच्या कडे
इनाम वगैरे देण्या चालत असतील आणि त्यां
तून ज्यास वंशापरंपरा चालवाय्याच्या असतील
त्या अव्यक्त इंग्रजीत वेळी जो पुरुष असेल
त्याच्या वंशापरंपरा क्षणजे त्याचा वंश कायम
आहे तो पर्यंत चालवाच्या. या पासून एक न
का कांहींसा दिसते. एका वडील भावाच्या वं
शासच चालवाय्याचा जो इंग्रजी पारंपार प
डला होना तो सोडून जिनके भाऊ इंग्रजीत झ
ले असतील तिनच्याचा वंश कायम आहे तो
पर्यंत वंशापरंपरेच्या ज्या देण्या ठरल्या अस
तील त्या चालतील. आ ह्यांत वाटनें कीं, सर्व
लोकांस ही गोष्ट माळूम होण्याकरितां सरकारचा
हीर नामे लावितील.

नवीन गवरनर जनरल विलायतेतील प्रवाधा
रें असें वर्तमान फळण्यांत येनें कीं, सांपतना
गवरनर जनरल लार्ड क्यानिंग यास परत पि
लायतेस आपले इचावर बलावून त्याच्या जा
ग्यावर लार्ड क्लारेडन साहेब यांची नेमणूक हो
णारे.

लार्ड मान्त फील्ड हे साहेब मुंबईचे गवर
नर झाल्यावर, कर्नाट की लार्ड बरनल मेट
क्याफ कवा पटन छंड, आणि क्यापटन की
लार्ड हे त्या समागनें येथे येतील. व सर
ही पो हे साहेब हिंदुस्थानातील सेनापती
होईल.

ज्ञानप्रकाश.

पुणे—सोमवारता. ३माहे अक्टोबर सन् १९५९ई.

पत्राची किंमत रूपये.

१) अगाऊ दिल्यास. १० दरसाल.

सूचना.

आम्ही आपले वाचणारांस अशी सूचना देत आहो की, ता. ६ मीन हू स गुरुवारी विजया दशमी झाली आहे, सबब गुरुवारचे पत्र तयार होणार नाही, परंतु विशेष मजकूर आल्यास होईल.

ज्ञानप्रकाश.

मुंबई खात्यातील लष्करी खात्याचे खर्चापैकी कांहीं कमी करावा या हेतूने करनल जेम्सन्, कर्नल बर्न व वाल्टर असे तीन साहेब यांस कमिशनर नेमून ते या विषयांचि विचार करणार आहे. त्याची स्वारी एधें झाली आहे. अ. वर.

आन्हांस न्यूदेंस पत्रांतील मजकुरावरून एक आनंदाची खबर समजली आहे की, गरवाल चारा जा मरण पावला आणि त्यास औरस पुत्र नाही या कारणाने त्याचा मुलुख सरकारांनीं जप्त केला होता, परंतु त्या मृतराजाने सरकारची दोस्ती कायम ठेऊन होईल तिनकी सरकारास मदत केली याचा विचार करून ते द्वादशवारस पुत्रापैकीं बडिल मुलास तो स्थावर माल त्याजकडे परत दिला हे काम सरकाराने फार बरोबर केले. अ. व.

गानदेशाजिल्ह्यांत जसे शिल्लू लोक उपद्रव देत होते, त्याप्रमाणेच काटे बाउ प्रांताच्या हद्दीवरून

बायरी लोक एकत्र होऊन त्यांनी द्वारका व उग्रामंडु प्रांतांतून रगा माजविला आहे, त्याचा नाश झाला नाही सबब सरकाराने आपले लष्करी लोकांपैकी कांहीं सेन्य पाठविण्याचा हुकूम करून ते लोक या महिन्याच्या २६ वे तारखेस त्या कामावर जाऊन हजर होणार आहेत. त्याचा तपशील काळ्या पायदळ पन्टणीपैकीं १३०० पायदळचे लोक ७ तोफा आहेत या प्रमाणेच दुसरी लष्कराची तुकडी गुजराथ प्रांतांतून रवाना होण्याचा हुकूम झाला आहे. त्यांत ७०० पायदळ, १७ बी अर्धी पल्लण २०० स्वार आणि जोंगरावर चढणाऱ्या दुसऱ्या मिळून १२ तोफा व या सर्वांस दारू गोळा व लोकांस दबा दारू मिळण्या करितां सरकाराने तजविज करविली आहे. आता ही लढाई द्वारकेजवळ सुरू होईल असे अनुमान आहे.

एथील दमरदारीचे जाग्यावर यानबीन बाल मेलांत कोणाची तजवीज झाली नाही, तेव्हां आम्हीं मागील पत्रात लिहिल्याप्रमाणे करानेचे दमरदार एथील दमरदारीच्या जाग्यावर आले म्हणून एथें नबीन कलेकटर आणि नबीन दमरदार होतील.

पुणे अदालत— खासगी घाले व रास्ते या उभय नांनां आपल्या बरील दोषांची मुक्तता व्हावी या हेतूने दोषांनां दोन निरनिराळे बारिस्टर आणविले आहेत, आणि हारवटला तेशान असिस्टंट जज कडे चालणार आहे असे एकतो.

कालच्या सरकारी व्याजद पत्रांत नेटीव लकरी लोकां बाबद या खोलीं लिहिले त्या (जनरल) आरडर्स प्रगट झाल्या आहेत. —

मुंबई खात्याच्या १६ व्या काळ्या पायदळ पलटणीचा सुभेदार ठाकुर प्रसाद याणें आपल्या जीवाकडे सही लक्ष न देतां सरकारी चांगली चाकरी बजाविली. याजकरितां हिंदुस्थानच्या गवर्नर जनरल कौन्सल "आरडर आव्हेरिट" च्या निसऱ्या प्रतीत प्रविष्ट केला आहे.

नामदार गवर इन् कौन्सल यांही ही "आरडर" डिसा मुकामी जाऊन पोहोचेल त्या दिवसापासून मुंबई खात्याच्या २१ साव्या काळ्या पायदळ पलटणीचा सुभेदार जस मातखान याजला दरमाहा १२॥ रुपये पे नशन करून त्याजला चाकरीतून दूर करण्याविषयी संसद्गतकूम केला आहे. असें स्पष्टनात.

जे कबूच्या पहिल्या रेंपळ फ्लेट पलटणीचा क्वार्टर्स मास्तर हवालदार रामचरण हा या सेंबर महिन्याच्या १ तारखे पासून नेटीव क्वार्टर्स मास्तरच्या पदवीस चढला आहे. व त्याच तारखे पासून हवलदार मेजर अलेफखाने, पेहवलदार शंकर सकूल, हवालदार, चामहंमद, हवालदार खान खान, आणि हवालदार शैख अली हे जमेदाराच्या पदवीस चढले आहेत.

काठेवाडच्या किनाऱ्यावर व तसेच रेका मंडू प्रांतांमध्ये बांधर लोकांनी दंगा आरंभिला आहे तो अजून शांत झालेला नाही याजकरितां इंग्रज सरकारने आतां त्या लोकांचा विध्वंस करून तो दंगा मोडू

न टाकण्याकरितां निकडे सैन फौजा पाठवण्याविषयीं बेत केला आहे. या पैकीं पहिल्या फौजेत रायल आर्टिलरीच्या नेरा व्याग्री गेटीची सातवी आठवी व लास्कूड तोडे यांची एक कंपनी बादशाही २ त्या काळ्या पायदळ पलटणीची ५०० लोक, साहाय्या काळ्या पायदळ पलटणीचे ६०० लोक व मरीन व दाली यनचे २०० लोक व आणखी ६० आसामी इतके लष्करी लोक असतील तिज बरोबर लहान मोठ्या मिळोन एकंदर सात तोफा असतील या फौजेवर बादशाही २३ व्या पायदळ पलटणीचा लवटे नेट करील डानोवन हा मुख्य सरदार असेल व ती लोकरच मुंबईहून जाहाजा मधून काठेवाडाकडे राखाना होण्याची आहे. या विषयी दुसरी जी एक फौज पाठवणार लोकांवर राखाना झाव्याची आहे, तीत बादशाही चवथ्या पायदळ पलटणीचे ३०० लोक, व सत्राच्या काळ्या पायदळ पलटणीची एकविंग गुजराथ इरेग्युलर घोडे स्वार पलटणीचे २०० आसामी असतील या फौजेवर कर्नेल डि एन्. क्लोरी हा मुख्य सरदार असेल व तिज बरोबर लहान मोठ्या मिळून एकंदर १२ तोफा असतील असें वाटते.

सैन आणि मोराको या दोन सरकारांमध्ये जो तंग खल्ला होता तो वाटतां वाटतां बोरिंगीं सैन देशच्या सरकारनें मोराको सरकाराबरोबर लढाई करण्या बाबदचा जाहीरनामा प्रगट करून त्या देशावर १०००० स्वानिचा फौज पाठवण्याचा बेत केला आहे.

धूम तु.

गेल्या मंगळवारी संध्याकाळीं येथें लकरांत पलटणीची परड झाली तेथे २५ पे

कळें लैट. पापदळ पळटणीचे शिपायां सत्र ल्येकीं चांद जनरल सरल्यु रोससाहेब यां या मारफतीनें मोग लक्षरी समारंभ करून न सरकारनें देविले.

गेल्या शुक्रवारी सायंकाळीं ऐथील सैना नी वंगल्यांत मिवातरी शाळांची वार्षिक जा हीर परीक्षा झाली तेथें अध्यक्ष स्थानीं नेक नामदार गवरनर साहेब होणे.

मुंबईहून ७ वी गोरे यागरे झाली पळ टणने अमळदार व सोजीर मिळून २४ ६ व बायका १४ आणी मुलें २० अशीं एका जा हाजांत मुंबईस वसून विलायतेस रवाना झाली होवी तें जाहाज तुफानांत सांपडून पुडालें अधी दुख फारक वदता येऊन घेंवली आहे. परंतु ही वार्ता खरी किंवा खोटी याचा अद्यापिनिर्णय झाला नाही.

प्राप्तीपर कर. — हिंदुस्थानचे राज्य जों जों सुधारणा पावनें तों तों त्यावर करांची दृष्टि होत आहे. इंग्रजी अंमल या देशांत झाला तेव्हां इंग्रज सरकारची अस्थासनें ऐथील रयतेस मुख्यतें सुखाव हरप्रीति करहीं आहेत. की, कोणावर जुलूम जबर दस्ती न होतां यथा न्याय इंग्रज सरकार रयतेशीं वर्तेल माजी अंमलांत ज्या द्रणग्या दिलेल्या आहे त त्या ज्याच्या एजाकडेच निर्बंध चालूनील. आणरी अनन्दिन नाना विध कर माजी अंमलांत चालत होते ते चालणार नाहीत. असो यावचनान आणि हाहीं जे कर वाटले आहेत त्यावरून अनुमान करितां येते कीं, माजी अंमलांनील कर व हाहींचे कर चांती उ कांहीं फेर फार झाले आहेत. पण कराचा

आकार कमी झाला असें म्हणवत नाहीं. आतां यांगे हीर मत्यता प्राहाण्यास आपल्या देशाचे माजी अ मलांनील उखेनाचे हिमाव आपल्यास मिळत ना हींत. व हाहीं जे मिळतात त्यावरून प्राहाणां दर साल हिंदुस्थान देशाच्या सरकारी वसूल वाढतच जातो. आणि नवीन कर्ज ही वाढतच जातं आहे. यापासून व लोकांच्या ओरडी पासून असें एक गनु मान होत आहे कीं, हा देशां सरकारी करांही भागद न चाल्ल आहे. हा सरकारचा कर लोकांन देण्या सारखी लाकद नाही. म्हणून फार जबर वाटूं लागला आहे. हाहीं हिंदुस्थानचे उजिल्लेदीव कौन्सल म्हणजे फायदे व नविणार मंडळी चांणी या देशांतीक प्राप्तीच्या मानावरून लोकांवर कर वसवा या बाबद चा एक मसुदा तयार करून तो दोन वळां त्या मंडळींत वाचला गेला आतां विसरी खेप पार पडली की सरा अक्ट चाटू होईल. चडत करून तर असें दिसनें कीं येत्या इंग्रजी नवीन साला पासून अगर सरकारी सांगपासून हा अक्ट जारी होईल.

ह्या अकटांत प्राप्तीवरचा कर कसा घ्यावा याविषयी प्रती केव्या आहेत त्या येणें प्रमाणें.

प्रत	शी	रुपये.	दरसाल
१	१	५०००	११
२	२	४५००	११
३	३	४०००	११
४	४	३५००	११
५	५	३०००	११
६	६	२५००	११
७	७	२०००	११
८	८	१५००	११
९	९	१०००	११
१०	१०	५००	११
११	११	२५०	११
१२	१२	१००	११

११	११ वी	२०	११	११
१२	१४ वी	२१	१२	११
१३	१५ वी	१०	१३	११
१४	१६ वी	५	१४	११
१५	१७ वी	२	१५	११

ह्या प्रमाणें कर व्यापारी चउदमी चांजवरी सर कारने फले कटर किंवा त्यांचे हाता खालने अंमळ रार अत नील किंवा होनील ते वरावांनील आ णि सदरहू कर दोन हस्यांनीं (साहा माही.) उ रस्यांनीं द्यावे. ह्या अकृस जे कोणी नाराजी किं वा अमान्य होतील, तर त्यांस ५०० रुपये दंडां हू न कमी दंड करूं नये. असें आहे. ह्या अकृषिशी लोकांच्या कांहीं तक्रारी असतील त्या रयतेने स रकारस अग्रद्वय जाहीर कराव्या. एकदां अफटजा री झाल्या हणजे मग रयतेने कांहीं सरकार दे कत नाही ही बहिषाट लोकांस राऊकच आहे.

मुंबईचे गवरनर लार्ड ईल्फीन्स्तन साहेब यांची सडीम्वारी पुरंदरास काळ जाणार होती, त्यादिष यांनी आमचा एक स्नेही याणें कळविलें आहे कीं लेडी ईल्फीन्स्तन (त्यांची बायको) यांची स्वारी लार्ड साहेब यांचे स्वारी बराबर जाणार आहे ही बातमी अभिअधि विलग दिसने, कारण लार्ड साहेब यांणी लग्नच केले नाही. तेव्हां आपल्या राजास राणी (लेडी) कोठली होणार।

श्री ह्याची हरका ही युजराथेच्या त्रेर्क्येच्या हद्दीकडे एक लाहानसें वेढ आहे. तेथें चा घरे लोकांनी इंगा करून हरका च कांहीं आस पासचे गांव त्यां णी कुटून घड काविले ते परत घेण्यास गार्दिकवाड सरकारने लोक राणा सले आहेत.

पर्वतीच्या तळ्यांत गेल्या शनवारी एक पारशी न्हावदास गेला तो त्याचा पाय आंत पतळने पुडून मरणा पावला.

पुणे ते शान कोर्टीत खासगी वाडे आणि राळे चांजवरील खटल्याची असिष्टन ते शान जडज्य साहेब चौकशी करणार आहेत. त्या खटल्यांत दो न बालिस्टर येणार आहेत. असें ऐकतां.

येथें चा आठ वड्यांत पर्जन्य पुडून धारणेच्या वजनी जिनसांत सत्याई झाली आहे

मुंबई स्टॅण्डच्या समजण्या वरून फळते कीं, सर बारटळ फ्रेथर सिंदने कमीपनर चांन कळक त्याचे कौन्सलांतील मेंबर नेमिले त्या जाग्यावर मो ठ मोठ्या लोकांच्या उड्या जाहेत त्यांत मेहेरबानई नविराही दी साहेब दक्षिण भागाचे रेवीन्यु कमीपनर ही आहेत असें समजलें आहे.

हिंदुस्थानांत गोव्रा नदीच्या पलीकडे स बंडवाळे अद्यापि जमून आहेत त्यांवर राणी सरकारने ल करी फौज येत्या हियांब्यांत एकदम चालू होणार आहे आतां त्या बंडवाळे यांस जंग वाहादूर ने षाळच्या राजाचा मुख्य दिवाण हे महाय करतात किं वा कसें याविषई लभकर गेल्यावर समजोन येईल.

चीनच्या राजाने आपल्या महानाम्या प्रमाणें सरका राब ऐबर वर्णपुंन करून उलडी लढाईकेली त्याजवर सरका रनें लभकर रवाना होण्याची तयारी झाली आहे आतां चीनचे लोकांचरोबर साम्या आपल्या सरकार चान मुख्यत्वे करून होईल.

विनंती विषय - महाराज पांचव्या तारखेच्या जगन्निवांत कोणी एका सोलापूर कर वृहस्थानें एथील अज्ञानतीचे जागतविषयी कांहीं मजकूर छापला आहे तो पाहून मला वाटते कीं सर्व विचारी वृहस्थांस पत्र लिहिणारांचें अज्ञान पाहून दयाच उत्पन्न होईल.

पत्र कर्ते महाराज गणित, ज्योतिष, व्यवहादिक विद्या जशा कठीण आहेत तशाच मनुष्याची परीक्षा करणे हें ही कठीण असून, सर्वसि साधत नाहीं. जगन्निवांतिल पत्र लिहिणारांच्या शैलीवरून व पूर्वीक पत्रांत त्यांचे जो विचारांचा श्रेष्ठपणा प्रसिद्ध केला त्याचवरून त्यास मनुष्य परिक्षेचें ज्ञान नसून (असले तरी) तो ना जर साहेबाचा कोणी तरी द्वेषी असावा असें वाटते.

“ नाजरास एक पोंडास - - १ चे तर ७००० पोंडास किती हा हिशोब आला नाहीं म्हणून पत्र लिहिणारा मोठ्या स्तोत्रानें व अतिशयोक्तीनें लिहितो, त्यास लोक हो मी म्हणतां याचा विचार तुझीं कर? ज्यानें १६ ग्राम म्हणजे १ ओंस १६ ओंस म्हणजे १ पोंडे एवढें पोपटा प्रमाणें पाठ केले म्हणजे आमच्या सोलापूर कराचे मते तो वृहस्पति होय. विलयनेंतील कितीएक विद्वज्जनास कां ज्याणें आप, नेज, चाव्यादि पंच महाभूतांस आपल्या विद्याबलानें आज्ञाधारक केले आहेत. त्यास एतद्देशीय शुद्धक नाण्या नील दमडी, टोडी, अधेला अशां नाणें अशुद्ध असतील तर ते काय? आमचे देशांतिल मोल कऱ्याचेक्षां महाभूत

ह्मणावे? अहो सोलापूर करणां हा विचार कनांत व आणितां मध्य वृहस्थान्नी निराकरण्यास्तव तुझी आपली मोडकी लेखणी कशी हो उचललीत.”

“ तांपत्र माझ्या अंगास कंप सुटून मजकूर विसर्जन होण्याचा समय आला आहे. पत्र कर्ते महाराज. हे वाक्य लिहिण्यांत सोलापूरकरांस कांहींच शंका उपपन्न झाली नाही. हे पाहून परमाश्चर्य वाटते. एक कश्चित् रयत ज्यानें कोणाचें कधीही तोंड पाहिलें नाही तो देखील असे शब्द बोलणार नाही व बोलल्याचें अटळच नाहीसा रा. रामरायजी तर आपला दाहा बंधरा व पें साहेब लोकांच्या हाताखालीं काम करीत आहेत. ज्याचा धेंयना तर लोकांनीं फित्ता चघ्यावा असें असून त्याच्या तोंडातून अशीं अक्षरें निघालीं म्हणजे हें सर्वथैव असत्य होय देव पाहला मजकूर विसर्जन झालें नाही, झालें असनें तर आमच्या सोलापूरकर मित्रास ते सांवरण्याचें पडलें असनें तें कसून याच्या पत्राची आवांचे पक्षां विशेष घाण येती.

सदरील नारखेचें जगन्निवांत आमच्या सोलापूरकर मित्रांनीं आणखी ही बरेच बरिती चर्चण केले आहे त्याच विषयी कोठवरव्या हावे. सारांश अशीं पत्रें अज्ञानपणाचें लिहिणारांनीं लिहिलीं तरी छापणारांनीं विचार करून छापारीं हें उत्तम होय

पत्रवित्तारभयानें थोडक्यांत संपर्षितो. एक क्या सूक्ष्म अंजनानें व आमच्या सोलापूरकर मित्राचे डोळे उपडधरून स्वच्छ होतील तर बरे आहे नाही तर तीत्र अंजनाना उपयोग

करणा खगोल हे विनंती.

सौख्यपूर.

आमच्या ऐकण्यात आले आहे की, पुणे जिल्ह्याचे दमरदार साहेब यांस सरकारने नोंद न ठेविले आहे. ते आतां पेनशनाविषयी अर्ज करणार आहेत. आतां त्यांच्या जागेवर कोण होईल व बगविर्गाने कोणत्या मामले दारास अगर कामगारास दमरदारी मिळते याचे अद्यापि धोरण लागत नाही.

सरकारपेक्षा आमचे गटारयंत्र फारच लवकर निकाल लाविते. एक वदंता गांवात उडाली आहे की, शिंदेचे कमीशनर हे कलकत्त्याचे कौन्सिलांत जाणार त्यांचे जागेवर दक्षिण भागचे रिचिन्सु कमीशनर मेहरबान इनविंग रिडी साहेब होणार आणि त्यांच्या जागेवर मेहरबान बेदिंगटन साहेब पोलीस कमीशनर होणार आहेत. आणि त्यांच्या जागेवर मेहरबान लफनन साहेब येथील अदालतीचे जडज्य होणार आहेत. आणि त्यांच्या जागेवर मेहरबान कापटन साहेब नगरचे जडज्य होणार आहेत. आतां सवाटने की, या वदंता मेहरबान, हरीसन साहेब, जडज्य विलायतेहून येण्याची तयारी आली आहे त्यावरून ही बात आमच्या गटारपाल्यानीं पिकविली आहे या शिवाय बांगला आधार आस्था लागला नाही.

या महिन्याच्या पहिल्या तारखेपासून कसबे खेड जिल्हापुणे येथील कोर्ट बंद होणे ते सुरू करण्याविशीं येथील जडज्य साहेबांनीं इकूम फर्माविले आहे सदरहू कोर्टाचे मुनसफ ग. ग. लुणाजी सरदारक. जायंळ कर यांस न

केगांव कोर्टांत शिल्लक फार भक्के कारणाने ज्या इट नेमिले होते तेच पुनरपि खेड कोर्टावर हजर साळे आहेत.

रत्नागिरी— मागील अंकांत लिहिल्या प्रमाणे देलि नामें एक आगबोट मुंबईहून तारीख १९ सोमवार रोजी निघाली ती मंगळवारी दिवसाचे २ वाजतां येथील बंदरी लागून ४ वाजतां पुढें गेली. ती शुक्रवारी रात्री येथें येऊन प्रातःकाळीं ६ वाजतां पुढें चालती होईल. व आजच मुंबईहून दुसरी बांबेना में आगबोट सायंकाळीं निघेल ती उदईक दोन महारानंतर येथें येईल या प्रमाणे प्रति मंगळवारी आणि शनिवारी अशा आठ वड्यांतून दोन वेळां आगबोटी या बंदरी येत जातील. येथून मुंबईस जाण्याचा तमान निकडून घेण्याचा ही तिसरी प्रतीचा दर ४ रुपये आहे व मात्साचे १ टनास (८० मण) ४० पडतात या मानाने पाहिले असतां इतर गळबतांतून माळ नेनात आणि नात त्यापेक्षां हें भाडे विशेष नसोन पाहिजे निरुक्ता माळ जळद व सुरक्षित येऊं शकत. व याग ही महिनें याग कसाही अमेळ तरी देतील हाक मन्वान्छ्यास हरकत नाही तें कसून ज्यापारी लोकांस मोठा फायदा होईल. व या प्रमाणे जाणारे येणारे लोकांस ही पूर्वीपेक्षां भाडे थोडे वरून तारखा नेमिल्या आहेत, ह्मणून नेमिल्या वेळीं आपले कार्यभाग उलगडून घेण्यांत फार सौख्य होईल. यांस संशय नाही. त्या कंपनीनें येथील बंदरा करितां रा. केशव गणशेट रोले कलेकटरी कडील राइटर यांस येजंट नेमिले आहेत. तर त्यांस जाऊ न आटकळे असतां पाहिजे त्यास आगबोटी परीक टिकव मिळतील नदरहू एजंट याज कडून आह्मा कडे व गवेगळ्या बंदराचे व प्रतीचे दाराची जाहिरात

आली आहे ती पुढील पत्रां प्रसिद्ध करूं.

या आठवड्यांत गावगंनाच्या कबुलायनी देण्याचा हंगाम चालू झाला आहे त्यांत कुळाची व जामिनाची रात्रवर बसण्याने फार कुचंबणी होते व दुसऱ्याही कांहीं गैर सौयी असल्या विषयीं आह्मास विस्तारयुक्त पत्र आले आहे. परंतु आज जागा नाही, पुढील खेपेस पाहूं ले. बोलटन साहेब इन्फंड्रीचे कम्पा. बले. हर पर साहेब पोलिस सुपरिटेन्डेन्ट कोलापुरा स नेले होते ते २० वे तारखेस परत येथें आले.

राजापूर मुनसफ कोर्टातील वकील रा. दामोदर थिठुल खरे यांची बदली मालवण कोर्टांत होऊन नेथील वकील रा. गोविंद माहादेव खा मेटे यांची बदली राजापूर कोर्टांत झाली.

ज. क.

तुरुंग— दिल्ली ग्यासिट कल्यानें शिफारस केली आहे कीं, प्रांतांतील सर्व तुरुंग कमी करावे. आणि जो अपराधी साहा महिन्या पेक्षां ज्यास्ती कैदेचा असेल त्यास सेन्ट्रल जेल नामें मोठा कैदखाना आहे तेथें नेऊन ठेवावे. व थोड्या कैदेच्या अपराध्यास सोडून द्यावे व यापुढें हलक्याकैदेच्या शिक्षेबाबद फटके वडंड या शिक्षा ठरवीत जाव्या असें केल्यानें सात्रिना सरकारचा १७५००००० माडे खना लक्षांचा कायदा होत आहे.

करवीर— येथील पंधरावे काडे पलटणीचे लोक पुण्यास जाण्या करितां काल रोजीं निघून गेले. पुथील तोफखान्यामध्ये कांहीं सोजीर चेळ गावांहून यावयाचे आहेत. — याचंरी नयराबाचे इत्साहांस बहस मध्ये नदी वर चौफळ्याचे मांळवर माहा गं कडील एकंदर १५० तोफा होण्याचा इकूम झाला आहे. — या इत्साख्यांनील मराठी चाळीबरील

इन्सुक्स्टवेकाभाना चर्जी डेप्युटी इन्स्पेक्टर योस ये प्याविषयीं इकूम झाला आहे. — विशाळ गड संस्थानचे थिरसे दार नारो एकचंद्र याम अमानत केल्याचे सा गोलिहिलेंच आहे. त्यास दाखी चौकशी होऊन मेहर बान अशिष्ट पोलिरीक्याल सुपर इन्टेन्डेन्ट साहे बांनीं शंभर रुपये दंड न दिल्यास माहा मद्रिने कैदीनी शिक्षा केल्याची आमचे ऐकिल्यात आली आहे. — काल रात्री हस्तनक्षत्राचा पाउस पुष्कळ पडला. वागझाई लुबझाईचे वसाहती कडील माजी कारकून रावजी भेंडस गांवकार यांची त्यासंबंधी हिजेबाचे कामांत कांहीं दगा व्याजी उमगल्यावहून मेहरबान बेल साहेब क माडिंग कोल्हापूर इन्फंड्री यांजकडे सदरहू सद्दल चौकशी होत आहे असें ऐकतों.

वर्त. सं. ह.

दिवाणी कामदारांच्या नेमशुका — संवत् १९०० वेबर महिन्याच्या पहिल्या तारखे पासून दमर दारांच्या बदल्या झाल्या आहेत येणें प्रमाणें. रत्नागिरीच्या कलेकटराचा प्रेम्बोचानरी दमरदार राव बाहाडू गुरुराय छणा याजला बेळगांवच्या कलेकटरचा गो बेचानरी दमरदार नेमला आहे; बेळगांवच्या कलेकटरचा दमरदार राव बाहादूर मोरो गो पाळयांत खान देशाच्या कलेकटरचा दमरदार नेमला आहे. खानदेशाच्या कलेकटरचा दमरदार राव बाहादूर मल्हारराव सरदारोम यास रत्नागिरीच्या कलेकटाराचा दमरदार नेमिला आहे. आदन येथील पोलिटिकल रशिदंटाचा दुसरा आसिष्ट मिस्त्र होमर्स दारस्सर यास दीड महिन्याची रजा मिळाली आहे. — सध अशिष्टन सरजम बरजोरजी आरदेसा यास सांगत वाडी येथील द. वा. खात्यावर नेमला आहे. — भडोंचच्या तुकडी करितें सुरतचा मिनिपर

असिष्टंट जडज्य व सेशन जडज्य मिस्तर आर. ए. क. म्याकटी यर याजला या सभेंबर महिन्याच्या २६ व्या तारखेची आगबोट मुंबईहून सकारली या तारखे पासून युरोपास जाण्यामागीं आजारीपणाच्या सर्जिफिकेटावरून पंधरा महिन्याची रजा मिळाली आहे. — खानदेशा मधील पोलिसचा सुपर इन्चार्ज डेंट नेजर इ. पि. आरथर याजला या अक्टोंबर महिन्याच्या २० तारखे पासून १ महिन्याची रजा मिळाली आहे — मिस्तर. डबल्यू. एच. प्रापर्ट याजला अमदावादचा फ्लेकटर आणि माजिस्टर याचा युमिगरी २ रा असिष्टंट नेमला आहे. — खेड्याचा निमरा असिष्टंट कलेकटरी आणि माजिस्टर मि. पि. एम. पेसन याजला गेल्या महिन्याच्या २६ व्या तारखे पासून २ महिने रजा मिळाली आहे. — सुराचा असिष्टंट जडज्य व सेशन जडज्य मिस्तर डबल्यू. सांडविदयाणें गेल्या महिन्याच्या १७ व्या तारखेस १ ला असिष्टंट — माजिस्टर मिस्तर जे. आर. आरथर याजलासून भडोंबच्या अदालतीचे काम घेतले. — सरजन मिस्तर मोर डेड हा आजारीपणा मुळे युरोपास गेल्या मुळे सेंट्रल डिजन मध्ये प्रिन्सीपालच्या आणि जमसेट जी. जी. ग्रीभास्त्रा दवा खान्याच्या अशा दोन कामावर नेमला आहे. य स्पेशल असिष्टंट इंजनेर व पुण्यातील इंज नि यर "स्कूल" चा सुप्रीन्टेन्डेंट मिस्तर. एच. लोक याजलासून सेंट्रल डिजन प्रशाळा खात्यावरील इ नस्पेक्ट नेमला आहे. — खान देशाचा जडज्य व सेशन जडज्य एजेंट जे रिचर्ड म व गेल्या महिन्याच्या २४ साच्या तारखेस इंग्लंडाहून प्रगत आलेला आहे.

भयंकर दाटी रेवणारां विषयींचा डुकूम बिल्ल यतेंत एक नवीन डुकूम झाला आहे, तो असा आहे

की, तेथें एक कशिदा काढण्याचे जागीं बडे दाटीचा ले साहेब लोक पुढळ लोक गेले होते त्यांच्या दाटी अशा भयंकर होत्या कीं राणी सरकारास अशा लांब लांब दाटीबाले लोकांनीं पुढें त्या जागीं न जा वें म्हणून डुकूम फरमाविणें जरूर पडेल असें सम जतीं आतां यावरून असें दिसतें कीं, त्या जागीं कस वित लहान मुळींच असतील, आणि या बागुल बाबाच्या रुपास पाहून त्यांस भीतीमुळे अंगास शा हारे आले असतील, सबब असा डुकूम केला असे ल, परंतु त्या डुकुमांत असें आहे कीं, जे कोणीं अशा शिक्याणीं या वयास इच्छितील त्यांच्या दाटीला हान लहान असल्यास आंत घेतले जातील, असा डुकूम लार्डचे बरबलेन घाणें केला आहे, केवटी ही लांब दाटीची पंचाईत पाहा।

कोंकणची धामण अमुक दिवशीं पकडली जाईल, आसा जोशानें मुहूर्त दिसा प्रमाणें जाळें मांडलें, परंतु धामणीच्या चपळते मुळे म्हणा, अगर त्याचे मित्र रुष्णसर्प आदिकरून मंडळीनें तीस सुचना केल्या मुळे धामण आचानक पार पडून गेली; कारण तीसपक्षेपणें समजले कीं, एथे शनचंडी होणार आहे, त्या होमांत नानाविध ब्राम्हणांनीं त हकाय धामणस ४५ असे म्हटल्यास आपला फ डशा पडेल सबब धामणीने धूमगतीनें गमन केलें आतां जोशाचा हतखंडा मुहूर्त चुकला हें ऐकून ब नवचंडीचे दिवस पुरे होत आले आणि असाय ज जोशाकडून होत नाही याचा आम्हांस विस्मय होतो.!

शनचंडी करण्याची भूपतीची परवानगी घेण्याचा प्रकर्ण रवाना झाले होते त्यांतील संकल्प बरोबर नस त्या मुळे भूपतीनें नापसंत केल्या मुळे जोशी उपाध्ये यांस खिन्नता प्राप्त झाली असेल.

ज्ञानप्रकाश

पुणे— सोमवारतारीख १० आक्टोबर सन् १८५९

पत्राची किंमत रूपये.

१॥ अगाऊ दिल्यास १० दरसाल.

ज्ञानप्रकाश.

आम्हांस असे पत्रावरून कळले आहे की, ग्वालोरचे महाराजांचे दिवाण राव राजे दिवकर राव दिवाण हे कांहीं दिवस कारभार उदासीन होऊन पाहात होते, ते पुन. पोलिटिकल एजेंट साहेब यांणी त्यास बस-हाराजांस समजून सांगितल्यावरून पूर्ववत् पाहू लागले आहेत.

एथें ॥ कचे नामलेश्वर अज्जम धनजी भाई कावसजी व नगरचे फौजदार करसदजी नसरवान जी असे रजेवर घरगुती कामाकरितां आले आहेत.

धारेहून— ता. २ आक्टोबर— पाऊस अद्यापि भरपूर झाला नाही. यावरून गुदस्तां प्रमाणे पाके येतील असा भरवसा येत नाही, यामुळे लोक काळजांत पडले आहेत.— एथें सालाबाद प्रमाणे नवरात्राचा उन्हाह कालिका देवीचा झाला. जगदंबेच्या रुपेंकरून राणी सरकार हें संस्थान ज्याचे त्याजकडेस पूर्ववत् भोउणार असें मला अंबिकेनें स्वप्रांत सांगितल्याचा दृष्टांत झाला आहे. ज्ञानप्रकाश कर्ते महाराज बडुतांची या संस्थानावर रूपा दृष्टी आहेत तेन्ना ईश्वरही त्यांची दृष्ट्या पूर्ण थोड्याच दिवसांन करील, असा मला तुकताच दृष्टांत झाला आहे व ईश्वरील पावसाची खबर अशा कळली आहे.

एथें रा. अंताजी शिबक साहेब येथील इशान कारकून यांचे विन्हाज भांजा फडनीसाहेबांचे मुलें-स अजून थोरानें पत्रची वरून शिबकी उघडून मसकबगैरे त्यांची घरची माणसें आंत विजलीं असातां समारें १॥ वाजतां रात्री त्या जाग्यातील शकारे २०० रुपयांचा दिवय नेला. कांहीं नेण्याचे तजवि-जांत असतां साहक जागा झाला आणि पकडाव-यास गेला तो सहा हत्तीं शकारेत उडी वाहून कळून जात असतां त्यानि मागीलाग मालक बगेरुडरील शिपायी मोठ्या हीताफीनें गेले, परंतु त्यानें इतक्यांसही गुंगारा देऊन माला रुझां आवाभाळ पार पडला. अद्यापि दिवाण लागला नाही.

एथेंच गदारयंत्रावरून अशी वदंत उघडी आहे की, धामण वामण पकडण्याचा जो हान खंडा जोशाचा मुहूर्त तो तुकला असें खणतात. परंतु तसें नव्हे हा मुहूर्त बरोबर आहे किंवा नाही यांची जोशानीं चावणी पाहिळी आहे आतां मेढांग मनाप्रमाणे मुहूर्त याकामांत इतकाच दिला आहे कीं बातवंडीचें दिवस गुजरले आतां भरयम द्वितीयेच्या दिवशीं एकदम इच्छिलेला पदार्थ सुद्धां जाळें भीमा आणि मुळामुग यांचे दाम्यान येऊन पडेल परंतु नें पाहाणें फार बारकाईनें करणुतकी प्रमाणे तोंडास काजेंड लाऊन दिव्याच्या ज्योतीची प्रतिमा पाण्यांत जशी दिसते त्याप्रमाणे पाहिलें असतां मनीषा परिपूर्ण होईल. असें मेढांगी जोशी यांचा मुहूर्त निघाला आहे.

आत्मास या कामीं मुद्दाम नाना विडे येऊन पडल्यामुळे येथील ही अदालत खटवट वारंवार लिहून आमच्या वचणारांस कळविणे प्राप्त आहे. गेल्या महिन्याच्या २० वे तारखेच्या पुणे भावसरवरांत या अदालत महाशयाच्या ४३ व्या स्कंधांतील द्वितीयाध्यायाचे कथानक लिहिलेले आहे. त्याचे प्राकृत पसंस्कृत जनांच्या अवलोकनार्थ भाषांतरकारितां तें घेणे प्रमाणे.

“ दुसरा फितुरीना चाजिना मुकदमा— येथील अदालतींतले कोणी कामगारांनी विलक्षण शिल्ल्यालविल्यामुळे पुणे शहरांतल्या स्थावकार मंडळी मध्ये मगखी गवगता साला आहे. या लोकांनी एक मोठा दिवणी त्यांच्या कडील राजमान्य प्रमाणिक नेटीव कामदार, ज्याची बडक वर्षे न्यायासनावरील एक रत्न संपून नोकरी झालेली, आणि सदर कोटीचा थ त्यांजि जितक्या जडज्यांच्या कामाखातीं कामे केळीं आहेत त्यांना ज्यावर पूर्णपणे भरवसा झालेला व अशा कामगारांला व घेतल्याचे पुरावे शोधून काढण्याचे दोंग करून पुण्यांतील व्यापार उदीम करणारे लोकां पैकीं. पुकळांच्या व त्या जबरिने घेतल्या. आमचे मेज या खटल्याच्या मोठमोठ्या तकरा रीच्या कामगारांनी भागवून करकरां लवू लागले आहे. आणि वस्तुतः या घण्या घोळा वडा शोधक किंवा चांबपणारे ऊशार पोलिसानी केलेल्याच्या दाहबा हिस्ता खरा असेल, तर मोठीच कायद्याची सक्ति झाली आहे. आणि या करितां या शहरांतले सात्विक व प्रतिष्ठित गृहस्थांची व त्यांचे मालक मजेसाठीं निदा छळ करण्याचे कामांत जे

असतील त्यांस तत्काळ वनिधे प्रकार काढून त्यांस शिक्षा करणे योग्य आहे. या पीडा पावलेल्या लोकांनी कायदा आपल्या हातांत घेतला नाही आणि जबरिने त्यांनी आपल्या हद्दीं नुस्त या सोडिंग प्राडाई कायदे चालविणारास काढून दिले नाही याचेच आत्मास नवल वाटते. असे त्यांनी करणे मुनासब होणे. आणि जर या सदरहू लोकांनी या भिच्या हिंदूच्या जागी युरोपियना बरोबर असा व प्रकार केला असता तर त्यांनी त्यांची ने हांव कपाळें फोडिली असती. या कामांत अधिक वाईट गोष्ट ही आहे कीं या ठिकाणचे दोघे महा प्रसिद्ध उनाड मनुष्य चांणी रोटेम मजा विल्यामुळे हा अन्याय झाला आहे त्या जोडी पैकीं एकानें उपड दगाबाजी केल्या वरून सदर कोर्टांनी त्याची वकीलीची सनद घेतली आहे. त्या लुच्चे लोकांस इनाम कमी दीं तळा डबल्या मूर्खज्याचा संबंध कोणत्या ही प्रकारा नसतां ही आपण होऊन निकड्या कामांत आपले तोंड घालून झुगित असतो अशी प्रसिद्धि आहे. त्यास लोकरव तुंगंतल्या काथा मिळतील. या वाईट कामांत कोण कोणते लोक आहेत त्या सर्वांची नावे त्याच्या रोजच्या दरबडे खोर छतीमुद्दां आसा पार्शी आली आहेत. आणखी आमच्या कल्पनेनें तर या सर्वांवर थोड्या दिवसांतच आमचे जाळे पसरून सर्व लुच्च्याच्या नाण्यास एका ठिकाणी पकडून असे वाटते. हा खटला अमळता पकतेत आल्या बरोबर आम्ही आपल्या वचणास या कामांत जे लोक आहेत त्यांच्या नावा मुद्दां हा मुद्दांनी कबी हकीकत लिहून कळवें. आम्ही तर या गुप्त खटपटी वित्रीं थोडे थोडे

लिहित व आळीं आहो. आणि अकल इशारी कायम आहे तर आहो. आमच्या मानणां स जरीं हाविषय अत्रिय व पोरकट आहे वरीं तो जाहीर करण्यांत कसर करणार नाहीं.

विजापूर— येथून आमचे मित्राकडून तारीख २२ सप्टेंबरचे पत्र आले त्यांनील हांशील.

शहर मजकुरीं खून करण्याचे इराद्यानें पका दुष्ट छियेस मारीत होता. परंतु बोभाट जात्या कारणाने त्याचा इरादा सिद्धीस न जातो त्यास कैद केले. स्त्रीस जखमा झाल्या होत्या त्या अद्यापि बऱ्या झाल्या नाहीत.

येथे या महिन्यांत पर्जन्या दोन चार वेळां चांगला लागला वेणे करून चेत की उत्तम प्रकारची आहे व धारण ही बरी आहे.

मोजे कारनाळे तालुकें मजकूर येथील एका गृहस्थाचे घर फोडणारा कैदी सांपडला होता तो मुद्याचा माल दाखवितो म्हणून शिपायांसह छुणा नदी पलीकडे विळगी तालुक्यांत बागल कोट येथे जात असतां छुणा नदीतून मोठ्या बंदोबलाने टोक्यांत बसविला असून अकस्मात पाऊस आल्यामुळे तो घोंगडी घेण्याच्या निमित्ताने उठला आणि नदींत उडी टाकून पार झाला. त्याचा पत्ता लागण्यास मामळेदार साहेब याणीं बहूत प्रयत्न चालविला आहे. परंतु अद्यापि ठिकाण लागला नाही.

तारीख १० सप्टेंबर रोजीं येथील फौजदार व मुलकी कडील सनदी स्वारा या उभयनांचा तंटा झाला त्याजबद्दल सूक्ष्म विचार करितां कलेक्टर साहेबाने ऊकूमनें ताजबा

बंदीचे बाजूचे कमानांत स्वारांनीं घोडीं असतात. तीं घोडीं सोडून याणीं आपलीं तेंदें बांधावीं अशा इराद्यानें ऊकूम केला तो ऊकूम त्यांनीं मानला नाही. कारण स्वारांनीं घोडीं सरकारी आणि यांची परगुती असल्या कारणाने वस्तु या खंडल्यांत ठूंभी होऊन ज्या दिव्या गाडी जाहात्या त्या पत्रीं लिहूं शकत नाही. असा तंटा करणे हे सभ्याचे काम नव्हे असें असून मशातिल्ले या कार्यां त्वतः प्रयत्न झाले होते. ही गोडी आश्चर्य होण्यासारखी गोष्ट आहे.

शहर मजकुरीं कसबिणी, कलावंतिणी, वगैरे ज्येष्ठे घरीं पुरुष नाहीत त्यांस ही रात्रो मोटे गल्ली पाहारां करण्या बद्दल तमदी चालली आहे. अत्री बहिवाट मगें कधीं झाली नाही परंतु इलीं पौजदार करताना हे मोठे आश्चर्य आहे कोणी घरांत पुरुष नसल्यास बायकांनीच गल्ली पाहारां करावे कीं काय? असें कोणी विचारल्यास ऊकूम लिहून कळवितो म्हणून दाब घालतात. रात्रो फिरण्यास मोठी अडचण जर कोणी सभ्य गृहस्थ योग्य कारण परतें बाहेर गेला आणि कोणी ज्यास्ती रात्र झाली तर मग त्याचा मुक्त फौजदार कडून आबस झालाच म्हणून समजावे. अशा शुभ्र कथ्यांत काहीच अर्थ नाही अशा कारणांत देखील रयत लोकांस अतिशय त्रास देतात. पण त्यांनीं पुढें योग्यरीतीनें तजवीज ठेवावी म्हणजे रयतेस सूख होऊन त्याची ही कीर्ती होईल नाही तर समयानुसार सरकारांतून खर्चाचे काही देऊन देण्यास उरुणार नाही. *

येथील मामळेदार रा. रा. बेंकटराव महादेव हे फौजदारीचे वगैरे कामांत मोठे शकबगार असून स्वभावात महिष्या आढेत याणीं ऊशार फौजदार साहेब यांचा चांगल्यारीतीविषयी बहूत वेळां सुद्ध

सुबविलें परंतु अद्यापि गुणावर नाहीं.

सातारा — या इलाख्यांत कुंभोरला घाट येथें नवीन दस्तुरी बसविण्याचा ऊकूम झाला — मेहरबान विगेडीघर नेगडुगल साहेब हे थोडे दिवसांत स्वदेशीं जाणार आहेत. — अजम माधवराव जोशी मामलेदार आपले पंढरपूरचे कामावर जाण्याकरितां निघून गेले. — येथें या आठवड्यांत दोन तीन चांगले पाऊस पडल्यामुळे लोकांस आनंद झाला आहे. अ.सू.क.

आह्मास अमें समजोन आलें आहे कीं. श्री. रा. रा. गणपतराव बल्लाळ नातू ऊर्फ राव साहेब नातू यांणीं हवेली मामलेदार यांजकडे अशी याद पाठविली आहे, त्यांतील हाशील पर्वतीच्या पंचा पैकीं एक पंच कमी झाला आहे, आतां फक्त चार पंच राहिले आहेत, आपल्या फायद्यावर नजर देऊन गैरकामें चालविली आहेत येथपयीं मेहरबान कले फटर साहेब यांस कळवितां त्याणीं अखेर जबाब दिला कीं, याबद्दल जातजवीज करणें असेल ती गांवचे संभावित लोकांची प्रसिद्धपणें सभा जमऊन कराणीअसा जबाब मिळाल्यावरून आह्मी सदरहू मजकूर पर्वतीचे पंचास कळविलां. परंतु ते तसें झाल्यानें आपली गैरकामें उघाडकीस येतील व दुसरा पंच नेमित्यानें आपले फायद्यांत कमीपणा होईल. सबब त्याणीं तसें केले नाहीं. नंतर पर्वतीचे पंच तर उत्तर देव नाहीं त. आणि काम वर शैवरास चांगले पाहिजे झणून पर्वतीचे संस्थान येथील श. भिकाजी आबाजी कारकून

यांशि तुही नागील कागद पत्र घेऊन आह्माकडे हजर होण्याविषयीं ऊकूम पाठविला परंतु तेही हजर झाले नाहींत. आणि लोकांची सभा करून येथपयीं विचार करणें आहे त्यास त्या कारकूनानें ऊकूम तोडल्याबद्दल त्यास शिक्षा मिळून जबाब पाचा झणून नुकतीच याद पाठविली आहे.

आतां या कामांत श्री. रा. रा. राव साहेब नातू याणीं मामलेदार यांस स्वतः लिहिलें आहे त्याचा निकाल काय होईल तें दिसतच आहे, परंतु आह्मास या पर्वतीचे कामांत प्रतर्णा आणि त्यांचे जातीचा फायदा आहे, असें याचे लिहिण्यावरून दिसत आहे. तर येथपयीं पुणे वाहरचे लोकांनीं याबद्दल स्पष्टीकरण करून टाकावें नाहीं तर हे पंच राव साहेब यांचे लिहिण्याप्रमाणें आपला फायदा करीत आहेत असें दिसोन येतें. बरे आपण या कामांत उगीच बसलों असतां हा सर्व पैसा सरकार हिंदु लोकांचे देवस्थानाचे खर्चाकडे एथील रयतेस देतें असें पूर्ण समजत आहे. त्यांत अफरातफर होत असेल तर या बाबदे फार तर काय पण मोठाच अपराध आहे असें आह्मी आणि दुसरे लोक जोंवर याविषयीं हे पंच विचार करणार नाहीं तों वर आह्मी समजत आहों श्री. रा. राव साहेब नातू याणीं हे काम निश्चयरीतीनें करावें झणोन तजवीज केली आहे. याविषयीं आह्मी त्यांचे खरोखर आभारी आहों.

लंडन शहरांत तसबिराचें पत्र झणोन आज २५ वर्षे निघत आहे त्याच्या नारीख २० अगष्ट सन. मजकूरच्यांत फरासीसच्या फौजेनें

अहमदनगर जिल्ह्यातून या आढळण्यात दोन पत्रे आली आहेत ती खालील लिहितो.

एवढी काही दिवसांमागे पर्जन्याचा इतका दुष्काळ होता की, लोक घाबरून गेले होते. या आतां इतका पाऊस पडला की, लोक म्हणतात की, येणे कडून पिकाचा नाश होईल. इतका पर्जन्या कशाळा? कोरव्या दुष्काळपेक्षां ओला दुष्काळ फार बघईत. पाऊस तरी काय हो! जातो तर अगदीच जातो, नाही तर बेजार करून सोडितो ईश्वर पाऊस कां आरवडितो व पाडितो तेव्हां इतका को पाडितो त्याची कांरीपें त्याची त्यालाच ठाऊक तो जे कांहीं करितो ते आपल्या सर्वज्ञतेने करितो, मनुष्ये त्यांजपेक्षां फारच अज्ञानी आहेत. त्यास त्याच्या अगम्य योजना दिसत नाहीत. म्हणून त्यांनी ईश्वराला दोष लावणे मोठे पातक आहे, कारण देवाला दोष लावण्यास आम्हांस कांहीं ज्ञाना नाही.

आतां एथें बहुतेक अमळदर फार चांगले आहेत, हे लिहिण्यास आनंद वाटतो. ~~जवळच्या साहेब~~ मि० कामटन न्यायाच्या कामांत चांगले असून हता खालच्या नेटिवोचे फारसे ऐकत नाहीत. तसेच त्यांचे असिस्टनट हानरामल होबाटे साहेब हेही आहेत. कलेकटर साहेब मि० फ्रेजर टेटलर हेही फार उत्तम आहेत. नेटिवोच्या सांगण्या प्रमाणें चालत्या वरून कित्येक साहेबांच्या हातून लोकांचे अकल्याण झाले आहे हे सर्वसं ठाऊक आहे, कारण नेटिवो लोक परस्परांचा बहुत करून द्वेष करीत असतात, म्हणून जेव्हां साहेब लोक स्वनां विचार करून काय करणें तें करितात तेव्हां आनंद मानिला पाहिजे. उत्तम राजसे साहेब व त्यांचे असिस्टंट जकार दौलतसिंग हे उभयतां गरीबगुरी बांस देखील औषधे देण्यांत स्व अंगी फारच श्रम करितात. असे सर्व जाऊन होतील तर किती चांगले!

या प्रकारें शहरच्या लोकांस म्गव आणे वण हावणी तील लोक म्हणतात की, आम्हांवर लफरी अमळदाराचा अमळ फार करडा आहे.

एथील इंगेजी शाळेवर नवीन मास्तर पुण्यातून आल्या पासून ती शाळा फार चांगली चालू लागली आहे. शिक्षिकांची पक्षती फार चांगली आहे, असे विद्यार्थी म्हणतात.

एथें गेल्या महिन्याच्या १५ व्या तारखे पासून १७ वी पर्यंत एथील मित्रानरी खात्यातील एका राईने दोस्रो होंदातून पाणी घेतलें, ती ख्रिस्तियन होण्या पूर्वी मराठ्याची होती. या होंदातून कोणी पाणी नेत नाही, ख्रिस्तियन लोक ही तर्त नेत नाहीत वा विषयी आपण २६ व्या सप्तंबरच्या ज्ञान प्रकाशनांत कांहीं लिहिले आहेच. परंतु सन १८९० चा २१ वा आक्ट दिवाणी प्रकरणी लागू आहे असें वाटत नाही, असे जे आपण म्हणतां त्यांच्या मतलब बरोबर लक्षांत घेत नाही. कारण दिवाणी कोड तानें यांत अगदीं स्थगितिला नसून त्या विषयी लिहिण्याचे प्रसंग जवळ काय? व तो आम्हें दिवाणी प्रकरणी लागू नाही असे ही कोणास वाटत नाही आणखी, सदर होंदाकरी वरून एवढेंच ठरतें की, धर्मांतर केल्या वरून कोणाचा ही कांहीं हक्क व बारास पणाचा कोणता ही हक्क बुडेल. असे जे कोणत्याही धर्मातील ठराव अथवा साधारणरीत ही इंगेज सरकार कबूल करणार नाही. पण हा कायदा कोणत्या कोड ताने अमलात आणावा हे कांहीं ठरविले नाही. याला वाटतें की, सर्व कोड तानी हा कायदा पाळावा. असे सरकारचे मत असेल. फिरीद येईल तेव्हां दिवाणी कोड तानें त्या प्रमाणें ठराव करावा. पण कायदा विरुद्ध कोणी कोणाला प्रतिबंध करून देगा फिसाद करून घे म्हणून माजिस्त्रेटानें बंदोबस्त राखिलाच पाहिजे, नाहीतर सरकार त्याला दण

व्युत्पादक

गेल्याबुधवारच्याअखेरीसरांतआणखी
मजकूरलिहिलाआहेतोफितुरीच्यामुक
दुमा—आम्हीमागल्यापत्रीह्याभिकारकांमंतलि-
हिलेआहे.त्यांतअगदीनवेरूपप्रगटझालेआहे.
त्याशहरांतोळकिलेकसाहुकारांनींसरशेवटीपर्यंत
धरूनत्याणींएकअर्जसरकारासकेलात्यांतत्याणीं
आदालतीतलेकिलेकहलकटलोकांनींआम्हांस
वाईदबाबतेकीं,जडज्यसाहेबाच्याडुकमानेंबमदती
नेंजुळूमकेल्याविशींचेलिहिलेआहे.आम्हींचामो-
ठ्याअमलदारानेयाशहरांतोळप्रिस्तिपालसदर
अमिनामेत्यांचेतेलेवतोअग्रमाणिकआहेअसे
चारजकाढण्याच्याकांमांतकांहींकाळपर्यंतजोप्रका-
रचाललाहोतात्यांतत्यांचेंअंगआहे.हेमानण्यास
आम्हींनारुपआहो.परंतुपुण्याचेअदालतकोर्टहें
जेव्हांकोडतांमध्येमुगुदमणीन्यायकोडतअसूनहा
ह्मीतेगुणीनेदिशांच्यादृष्टीनेपोलिसांचीयुक्तता
मजदण्याचीजागाअसेंआतांसमजूनआलेअसें
आम्हींउत्तरपणेखासमूणतो

मेहेरबानलफननसाहेबाकाळेलोकांच्यास्व-
भावाविशींजाणलेपाहिजे,सदरीलदिवाणीअम-
लदारयाच्याविरुद्धसाक्षींपुरावेंशहरांतोळशोधून
काढण्यास“भिड्या”सारख्याविरव्यातमनु-
ष्यालाअकृत्यारदिलाअसेमूणतात.अशाखाळ-
च्यानोकराससज्जकरणेहेअरिष्टसाहेबमंडसू-
फजाणतनाहीत.असेआम्हांसबाटतेह्याप्रकारच्या
अकृत्यारापासूनवाईदकामेघडलींह्यांचीगणना
करणेअवश्यआहे.भिडेमजकूरहेयादेशांतप्र-
माणिकआहेत.त्याप्रमाणेंप्रमाणिकअसेल
आणिआम्हांसत्यांच्याविपरीतविचारकरण्याचीइ-
च्छा नाही,परंतुवार्ताअशीआहेकीं,तोकलहवर्षक
आहे.आणियाचकारणावरूनत्यालाअसाअकृ-
त्यारदेणेंयोग्यनाही.याखेरीजहेहोचेबिलंदलुबा

वेएकद्वारआहे.हेंसर्वीसबांगलेठावकेआहेकीं,
हेंपुणेंशहरलुजेगिरी,खडपटआणिबकबाजी
आणि सर्वप्रकारचेदुर्गुणयाचेअगरंआहे.एथें
न्यायगृहांतदररोजदोनआण्यासमनुष्यांचेअथ-
वारुपयांसआठमनुष्यांचेमनेंअलबावतात.
ह्याविशींचीअहिदुयोक्तीनाही,वास्तवीकच
असेंआहे.याकरितांसरकारच्यामोठ्याअंमल-
दारांनींअशाप्रकारच्यानिरअपराधीमनुष्यास
अपराधीठरवूनत्यांचानाशकरावयाचामतल
वातेजेतचारहोतातअशाप्रसिद्धलोकांच्यादोडी-
सनअनुसरण्याविशींफारचसावधगिरीठेवि-
लीपाहिजे.

ह्यांफितुरीच्यामुकदुमातकांहींअयोग्यप्र-
कारचागुन्हाघडलेलाआहे.अशाविशींकांहींपुरा-
वाखरेपणाचाजरमिळालाअसेल,तरत्यागु-
न्याचादोषत्याइतमावरउफडपणेंकांवेवीतना-
ही.आणिकायद्यान्वयेवनिःपक्षपातानेंजरइस-
ममजकूरअपराधीठरेलतरत्यालाकायद्याप्र-
माणेंविनहरकताशिखासिखाची.परंतुआम्हींश-
पथपूर्वकमहदानीनेंयाचाललेल्याचूंकरांनीं
प्रकारविपरीतआहे.असेमूणतो.हाप्रकारइं-
यजीकिंवायादेशांतोळबहिवाटीसबिलकूल
लागूनाहींअसेआम्हांसबाटते.आणियाचक-
रितांन्यायकरणाराच्याखोखपणावरजसापाहि-
जेतसावहीमयेउनपोवतो.

हाजोमुकदुमाआम्हींलिहिलाह्यांतपुरव्यजे
गणआहेतत्यांचानाबन्वाइशारावसावकारावर
ह्याणीहल्लेकेलेंत्याबहुलसरकाराकडेझालेल्या
आजांतनमूदकेलेलाआहे.आणिपोलिसासपुन-
रपिह्याअशाकांमांतसाक्षीतपडूनयेमूणूनना
किदमिळाल्यावरूनत्यासयापाठलागावूनआप-
लेअंगकाढूनघ्यावेंलागलेंतेव्हांआतांनवीनच

दूम निघाली आहे. प्रिन्सिपाल सदर अमीनच्या ची नेमणूक एथे सदर अमीनीवर झाल्या पासून इस्त कबील त्याणे फेसले केले त्यांचे दरमिडे मवसूफे व त्याचें होस्त यांणीं तपासावें म्हणून मागवून नेले आहे. आणि आम्हांस अशी खबर लागली आहे कीं, त्याच्या घरी रात्री समाकुल पांढर होत असते. आणि समाकुल या पांढरींत नित्य पुकळ यां कामा तले त्यांचे दोस्त ह्या बुकांत त्या तपासटिब न्या या प्रमाणें मोठ्या खबरदारीनें काढावा ह्या सारीं बाद् विवाद् करण्यासाठीं जमत असतात. ह्या बुकांच्या तपासणीच्या कामांत शिकार साधेल किं वानाही आज आमच्यांचे कांही मत किंवा बोलणे नाही. परंतु मशार निले मिडे याच्या बाबदीतच आज आमचे उल्लेखन आहे. मिडे मवसूफ यांची व प्रिन्सिपाल सदर अमीन त्यांची कांही अदावत आहे व त्या विशीं त्याला कांही आधार आहे. असा त्याचा तर्क आहे. आणि म्हणूनच कोणी करून तरी या कामांत तो घुसला आहे. हा मुकद्दमा जो पर्यंत चालला आहे तो पर्यंत त्यांत यालाच घेणे योग्य नाही. काश्की, कोणी विचार त्यासही उघड गोष्ट आहे कीं, ह्या मिड्यास ठाणें जिन्ह्यांत मुनसफ म्हणजे नेटिब न्यायाधिशाची जागा मिळाली असून तिचा त्याणें राजीनामा देऊन एथील अहालतीची केवळ चिटिणीशीची म्हणजे वाचण्याची जागा त्याणे घेतली आणि त्या जाग्यावर येताच त्यांच्या मनात जें बाईट घाटत होतें त्याचा क्रोध प्रदर्शित केला. गुप्तपणें ह्या अशा बद्दमाशा करून व दुर्लें किंवाची माणसाच्या मदतीने चौकशी होणे त्यांत कांही हवालत न होतां शेबटी रुढन करीत बसावें लागेल.

आम्हीं ऐकतो कीं, खेडतालुख्यात एकजणा

चे हात प्राय तोडून टाकिलेला सुर्ही मिळाला आहे, याच्या वेहे त्यावरून अमुकच असे ओळखले जात नाही. हा खुमकोणी केला याचा अद्यापि घांग लागला नाही.

पुण्यात रामभाऊ नगरकर यांचे दुकान चांगले चालते. त्यांचे घरी जाऊन एक रुपयाचा मोठा रामभाऊनी मागीतला आहे असे सांगून आणि लाडू दें मालकास हे कळल्या बरोबर त्याणे पोतिसाकडेस फिर्याद केेली त्यांणीं पुसतपास करून चौकशीनेच त्याणे खासगीवाले यांचे बागेत गदरहू ००० रुपये घेऊन ठेविलेले काढले आहेत असा हा इमान निवकर सराफांत कवित होता.

खानदेश— बागलाणचे मामले हार यांणीं एक स्त्रीस जबरीनें भूमिल्या बद्दल्या इसमास सोडून दिले तोच खडला सेवानजदज्यानी पुन्हा प्रकडाच्यास शिष्या दिली आणि नानले हार यास ३० वर्षे देड करून वरतर्फे केले असे ऐकण्यात आहे हे खरें असेल तर सदरहू गृहस्थावर मोठा कहर गुरुरला असें म्हटले पाहिजे कारण हे दुष्कार असून कामही मोठ्या उमेदीने करित असत. रत्नागिरीस धान्याची फार माहागाई जाहली आहे.

जबि०

आम्हांस असे समजले आहे कीं, मैहेरबागला फननसाहेबजज्य व सरदार वरील एजंट याणीं या त्रिबर्ग नांवाच्या शसमेद व्हावा असा विचार करून त्या कामांत त्रिबर्ग लेंखान राजी करवून त्याचा तंग राव बाहदूर केसोपंत गान्गोयकाराजकडे सोपविला आहे.

नेमणुका—सिंदचे कमिशनर सरांय-बी.प्रे-
यूर यांस हिंदुस्थान सरकारचे कौंसल व मेहर
नेमिले त्या जाग्यावर नामदार गवरनर इन् कौंस
लानें मेहरबान जे.डी. इनविरारिदि दक्षणा भागचे
रिविन्डु कमिशनर यांस सिंदच्या कमिशनरीच्या
जाग्यावर नेमणुक केली आहे आणि त्या जाग्याव
र उत्तर भागचे रिविन्डु कमिशनर मेहेरबान ई
जी. फासेट साहेब यांस नेमून त्या जाग्यावर मेहे
रबान एस. म्यानस फील खानदेशा जिल्ह्याचे कले
कटर यांस उत्तर भागचे रिविन्डु कमिशनर नेमिले
त्यांचे जाग्यावर मेहेरबान ये.डी. राबर्टस यांस ने
मिले— मिस्तर ग्रे खेड्याचे कले कटर नेमिले—

मि. बिलासीस सरतेचे कले कटर नेमिले—

मि. कौक सिंदचे डिपुटी कलेकटर यांस विला
यनेम जाण्या करितां १२ महिन्यांची रजा मिळाली
आहे—

मि. गुडपुना कालेज्याचा हेड मास्तर यांस १
महिन्यांची रजा मिळाली आहे—

सब असिस्टन सरजनच्या धर्मार्थ दारान्या
वर नेमणुका झाल्या त्या.

शिकार पुरास मी. आर्देड डूबळीस भिकाजी अ
मृत उरण एथें फिलमजी बमनजी बेळगाबांस
बामन वासुदेव.

मि. प्रीच्यर्ड सपरन्वु सररी थर्ड असिस्टण
मालिस्त्रेड यांस बेळगाबांस १८५३ चा आक्ट १४
१८५८ चा आक्ट ११ वर डूबळी म शरीर दंड करण्या
चा अकत्यार दिला आहे—

मि. रें गुजरायचे पैमाष खात्या वरील असि
स्टंट सरवे यांस गेल्या महिन्यांच्या १७ तें तारखे पा
खून १२ महिन्यांची रजा निळ गिरीस अगर दुस
री कडेस जाण्याची मिळाली आहे—

सदरह दिवाणी अदालतीच्या जडज्याही गोवि

रा गोपक व नरसो परशुराम यांस पुणें आणि
कोकण या जिल्ह्यात कोडतादन व किलीचे का
म. चाल विण्याची सनदी दिल्या आहेत.

धारबाडचे कले कटर मिस्तर ओजलबी यां
स आपले प्रांतात फिरण्या विषयीची परमा
नगी मिळाली आहे.

आम्हांस असे समजले आहे की, गवरनर
जनरल साहेब बाहदूर याणी मनीपूर इथील
तीन सरदार यांस राज्य द्रोहोच्या संशया मुळे
बंदात ठेविले होते त्यांची चौकशी करून त्यांची
मुक्तता केली आहे.

बंगाल सरकारनें असा वराव केला आहे
की, ज्या गावच्या लोकांनी बंडास मदत केली त्या
मुळे सरकारचे चुकसान झाले ते त्या गावापासून
भरून घ्यावे त्या प्रमाणें अयाजवळच गांवही
त्याच नावचा आहे, त्या गावापासून ३६००० इ-
जार रूपये बंडाचा दंड घेण्याचा अचरनर जनर
ल याणी हुकूम फरमाविला आहे असे टेलिग्रा
फ अधारे समजते.

आम्हांस बंगाल खात्यातील पन्नावरून समज
ते की, सरजंग बाहदूर याणी नाना साहेब, मजुखान,
गुणी माधव शिंग आदिकरून मुख्य बंडातील पुढारी
यासवीस असा हुकूम केला आहे की, आपण आन
च्या नेपाळच्या मुलखातून निघून खाटीवर निघून
जावे. दुसरी अशी बातमी आली आहे की, नाना सा
हेब हे बंगडाजवळ आहेत आणि त्यांचे मागे एक मद्र
लबे मनेची लावणी आहे, याजवळ लोक लक्ष्याधी
होते म्हणून जे वर्तमान येत होते त्या वर्तमानाचे आतां
अमुक शेकडे लोक आहेत असे वर्तमान आले आ

ईटली येथील लोक कैद करून आणिले। त्या वेळची निघाने नसवीर दाखविली आहे. ती फारच सुंदर रीतीने काढलेली आहे. ता० ११ अगष्ट रोजी बालरुण नावाचा पुल मोडला त्या वेळीं माणसें आणि जनावरे किती घाबरीं होऊन गेली ती अवस्था दाखविली आहे.— उचीन एक गोदीचा कारखाना बांधला तो ६०० फूट लांब आणि ३०० फूट रुंद आहे ती ज्या वेळीं उघडली त्या समयी मोठा समारंभ केला होता. बाज्या बाजता असे खुषी बद्दल तोफांनी सरबत्ती झाली. राणीस जय असो असें गाज्यां नून शब्द निघत असत. ज्या कारखानदारोनी हे काम तयार केले त्यांची बाहेरवा केळी मोठ मोठालीं जाहाजे शिडे उभारून शृंगारिलेलीं होती ही मोज पाहाण्याकरितां आंन जाण्याची टिकिटे दितीं होती शोलिसाने शिपाई दुनफी उभे होते. या गोदीस मासाला गोदी असें नांव सर जेम्स ग्राहाम साहेब याणीं दिलें आहे असें समजतें.— फरशिसाने बादशाहास ज्यड मिळाला म्हणून येथील लोकानीं खुषी करितां दाखू काम केले होते ते पाहाण्यास ३०००० तीस हजार मोगले लोक जमले होते. या अनम बाजीनें काम काय मोजेनें ताऱ्याचे बगैरे उडालें याविषयी ही याच पत्रांत नसवीर काढली आहे.— सरकारसदजी जमसेटजी याते नेंदची पदवी मिळाली त्यावेळची त्याची तसवीर काढली आहे. ती ऊबेहूब पाहाण्याला यक आहे.

हवारिपोर्ट.

उत्तर भागचे रेवीत्यु कमीशनर यांणीं सरकार कळविण्या करितां मकरार मारुत रिपोर्ट

पाठविला. त्यावरून दिसोन येतें जे तारीख १२ सप्टेंबर पर्यंत गुजराथ आणि खानदेश या दोन जिल्ह्यांत पाऊस थोडापडला.— खेडा भडोच आणि सुरत येथील सरदारी जिल्हा खेरीज करून माहामारीचा उपद्रव नाही. अमदाबाद येथे तापाची सांत आणि राणे जिल्ह्यांत जरीमरीची सांत अद्यापि आहेत. खानदेश जिल्ह्यांत जुलई पासून २० सप्टेंबर पर्यंत २३३४ महा मारीचे आंजारानें लोक मेले. राणे जिल्ह्यांत गयगंड, साकसी व कोळवण या तालुक्यांतून जनावरास रोग आला आहे.

पाऊस पडल्याबाबद.

अमदाबाद.— अमदाबाद, १८१४, थोळका, ६८३, धीरमगांव, ६९३, परंटीज, ५३५, जेठपूर, ६८२, गोगो, ६६० खेडा—खेडा, ३६८३, मानर, ३६४७, नरीयाद, १६२०, धासरा, १६२९, कपावंग, १६७७, माडुडा, ६८९, भडोच—भडोच, १८१५, दीहेज्य, १८८६, जंबूसर, ६१६, सुरत—उलपार, ६१८, कूसद, ६९७, करोडी, १६३५, वालोरी, १६८७, सरबोनी, २६४७, सुपा, १६५८, पारबोली, ३६५६, वित्खी, ८६१८, बलसार, २६९०, पारनरा, बगवार, मांडवी, १६२५, ठाणे—सजाण, ६६६३, माहीम, ६३९, कोळवण, १०६६३, पेठा मोकाडा, ५६५४, मुरमाड, ७६३८, भिवडी, ५६५३, यासीन, २६६०, पनवेळ, १६७, नसरपूर, ९६५५, पेठस्टेट, ३६९०, राणे, ७६४१, माथेरान, ३०६९०, कुलाबा, भुलीबाग, ६६५३, पीनार, ९६६१, पेण, ११६३१, रोहें, ५६७, माहाड, ९६७८, खानदेश—धुळे, ६५०, आमळनेर, ६०, परंजोळ, ६५९, वडगांव, ९६५१, चाळीसगांव, १६४९, बागलण, ६२६, पिंपळनेर, १६४६, नंदुरबार, ६२२,

आहेत. हे जर खरेच असल्यास त्याजवर मेहर बानीही करण्याचे कदाचित ते फुकडनेच आहे त असें खटले पाहिजे. साविण्यां थोडेच दिवसां त निकाल लागेल.

लोकांस उपद्रव होऊ नयेत देशांत शांतता असावी, अपराध्यास शिक्षा द्यावी अशा हेतूंनी सरकारानें जागोजाग अधिकारी नेमिले आहेत, जिल्यामध्ये कलेक्टर आदिकरून गोरे अधिकारी असतात, त्यांच्या हाताखालचे अधिकार खणजे मामलेदारी यगैरे असे जे आहेत, त्या जागा ज्या लोकांस इकडच्या रितीभाती वाऊक असतात. अशांनी सचोटी दृष्टीस पडल्या नंतर ह्या लोकांस नेमिल्यानें नाजुक्यांची का में यथास्थित चालतील. अशा हेतूंनी सरकारानें अधिकार आमच्या लोकांस देतें. हे लोक जर विश्वास नेथें दुस्वास ह्या खणी प्रमाणें न्यायत्या अन्याय. फक्त लागने. तर मग यांनी सचोटी काय बाखागावी? याप्रतीचें एक उदाहरण. रलागिरी जिल्याचे वेगुरले पेढ्यांतील एका खेड्यांत अमर्याद होऊन आठें आहे, तें असें :- सा अधिकार्यानें आपण कुबुरांत असतां, अन्यायानें सांप्रतच्या आपल्या कचेरींतील वकीलास एक वतन साधण्यास साह्य केळें पुढें हे राय साहेब आपण अधिकारी बनले, यज्यांस मदत केली होती त्यांस आपल्या हाताखालीं वकील बनविले आणि उभयतां मिळून ह्या नाजुक्यांत (सुख्य तें फक्त सदरहू खेड्यांत) वेमर्याद अनर्थ मांडला आहे. हे अधिकारी त्या वकीलास आपल्या आडनावाच्या दाय्याकरितां आणि दुसऱ्या कांहीं कारणां करितां साह्य होऊन न्याय शब्दाचे पूर्वाभया अक्षराची स्थापना करितात.

तर त्यांस आतां माझे एवढेंच सांगणें आहे, कीं यांनीं आपल्या वरचे अधिकारी साहेब लोक लांब आहेत, आपण फक्त तें प्रमाण असे स मजून याउपरास अन्वय फक्त नवत. मग न्याया मजून ही गोष्ट सहन नहोतां हिजा गवगवा कळकट साहेबापर्यंत जाऊन अन्यायरूप दोषक्यानें ह्यानें ठोकें फुटले. सा गोष्टीवर सायध होऊन हे पुनः आपल्या विषयां लेखणी हातांत घेण्याची तत्परी मला नद्वेतील अशी आशा आहे.

किरकोळ

खानेचेथें तोफखान्याकडील दोघे जाण विडी ओढीत दाखवे पेटीवर बसले होने सुईबानें त्याची ठिणगी पेटीवर पडून दाखमें पेट घेऊन ते दोघे आणि दाखची पेटी सुद्धां उडून गेले.

विमानाविषयीं — अमेरिकेंत नुकतेंच विमान मार्गें पर्यटन करण्याचा यत्न चालला आहे. १६ तासांत १२०० मैल लांब उड्डाण केळें जाईल. असें सिद्ध केळें आहे. असें सांठें खणजे आपण विमानांत बसून ५ तासांत जाऊं. फक्त गडाचा पोष्ट मात्र याजवर मोठ मोठे खटले येऊन त्याची नोकरी करण्या करितां त्यास तेराज जडव्याकडेस पाठविलें आहे — सन १८५४ साक्षापासून जे कर्णिल नेमिले गेले आहेत. त्या सर्वांस मे सर जनरलची मोठी पदवी देण्याविषयीं कांऊकूम होऊन त्यास ६००० तालीना पगार मिळणार आहे — जनरल विटला कचे वेळी बरोबर कर्णिल मिळार वळेवी या उभयतां साहेबानीं मोठी नोकरी बजाविली सबब त्यास “बाथ” ही पदवी देणार आहेत.

अथवाप्यापद्या.



दिग्गज दशमीया दिवशी बाह्य भावना एका जातान्या धाड्यावर सुमारे ६ वर्षांचे मुठ बसलेले बर्हिनी. धोडा प्रमाणे भर पांघर त्यांच्यागे पासून शिकवण्यासून सुधया
 यंरून बलिवायंन जुन्या बाडयांन घोडा पळने गेल्या. त्या सप्तयी त्या सुळाने अथोपवन होकन धाणो-कनणाच होनें अनें सर्द रत्यासून बर्हिनेत्या शेकांन पाळन असे तो घोडा
 जंशीनें मोश व अंगाने पुष्ट होला. त्या सुळे त्या डंक राने पाय कांकड त्या सारिले वर दिसत होने. व त्या सुळाने हानना लगास सुद्धनें गे निवडी सारिले वर विकटूनय
 राहिले होले वान तीन वेळां पालीवरून त्याची पडावयाच्या वे तांन आले परंतु त्याणें पुनः आपल्यास सांबरून घालीवर कसरतीच्या खेळांपमाणें विकटून वसले. किले
 क पाखाकू थापा बासुकांची स्थिती पाहून त्याच्यावरची आका वाळाई होन असत. त्या घोड्यास सुधयावर घेठेन एक माणूस धरावास पुढें करसांयला, परंतु घोड्यानें त्या
 स बाडून टाकिले. सुधयावर व दानिधार वेठेन पांच साहा माणसें त्या घोड्याच्या नडार्यांन सांपडली त्यास जबर जयपा मात्या आहेन. असें त्या सुळाने धैर्य व आ
 नानें सांबधिण्याविशींची अलंन करारा पाहून सर्गीस आश्चर्य पाटले. तो घोडा सर दोवडीं आपल्या जुन्या बाडयांचीच वाणावर जळकन उभा पाहिले. नेतर त्यासु
 ताल त्याळीं उतरविले. असे त्याने फराची घोडा भर पांघर जात असतां पागेन द्याच्या समया सुद्धेवर कोके पर्यंत सुटकेला हानांरून लगाम सुटलेला अशी दशा का
 लेली ऊबेळू व बावनिण्या माठीं आपल्या भिद्य लेन काने ही सीने तसवीर काटण्याचे श्रम घेतले सड व ती तसवीर आजच्या आगच्या पन्नांन घेतली आहे. असे सांके
 करुनां आसुक्षय वळकट साहसून व तो पांचला.

मासिक १ अंगटं बरो जी वेड सुक्यारये धेवं पळूक सवीण इने धीं रकसुजर देशी करितो रात्री घडून ती स भूकये गाराप सार्थ साप्यासदिला १३ सरसा आवर निशी आज्ञा व सुमारे २१५
 हे धनसुभं. कुळाजी किं. तान. पण्णी सल. का. टाकिले.
 नप. जेनी नेली नी केरुण्यापि सांपडला माही.

ज्ञानप्रकाश

पुणे-गुरुवारता ०१३ अग० स० १९५१ ई०

ज्ञानप्रकाश

रेलवे खात्यां कडील तळेगांव एथील स्टेशन म्हणजे ज्यांस आपले लोकचक्र म्हणतात त्या वरील मास्तर बाबाजी मराठा यांणें आगगाडी रात्री एथून गेली ते वेळी तो बसोधा दाखणार हे निजले होते हा अप्राप्त्याजवर शाबीद झाल्यावरून एथील स्टेशन जड्याने त्यांस ६ महिने सक्त मजुरी व ६०० रुपये दंड किंवा त्या एवजी आणखी ६ महिन्यांची शिक्षा ठरविली व तांधे दाखणारास फक्त ६ महिन्यांची शिक्षा दिली आहे

सोळापुरातील लक्षापारडी हुंडेकरी हा मरण पावला त्याचे मागे त्याचे मुलगे हुंडे भाड्याचा व्यापार हकित आहेत त्या मुलांनी मोठ मोठ्या सावकार लोकांचे हुंड्यातून आलेले हजारो रुपयांची अफरातफर केली आहे हल्ली त्याजवर खटले एथील पोलिसांत सुरू आहे, असे दगाबुज व्यापाऱ्यांस सरकारानें चांगलीच शिक्षा दिली पाहिजे कारण देशांत व्यापार उद्विस्त लबाडी अडथडीत करीत असून कायद्याने जर त्याजवर शाबीद होत नाही असे न्यायाधिष्ठाने बोलून लबाडास खुले करणे हेच अपराध वाढविण्यास सरकाराकडून अधिक जागृतेने येणें करून राखत लोकांत कायद्याचे

महत्त्व नष्ट होऊन सरकारचा ही हा एक ठकवाजीचा व्यापार आहे असे बोलण्यास परिपाठ आहे त्यास मजबुती येते.

सांगलीकर नाटककार पुढील काळाची अंगद शिष्टाई आणि रत्न कीडा हे नाटक करणार आहे यांत पेंचा व लाडकी गंगेत करून देईल.

निजामांनी दिलेल्या अमानाती मुलखीन रोहिले लोकांनी आपला दुष्ट धंदा माजवून प्याऱ्या वगैरे उपद्रव करीत आहेत त्यां सरकाराने जसे भिलकोर पळटण भरून त्यां सलाविले तसेच या रोहिले लोकांची पळटणे भरली असता लोकांचा उपद्रव कमी होईल.

फिनिक्स पत्र कर्त्यांचा एका अयुध्येतील मित्राने असं वर्तमान लिहून कळविले आहे कीं, पर्जन्य काळ सरत्यावर त्रिटिशा वर हल्ला करून असा नानासाहेबाने आपला मतलब जिकडे तिकडे जाहिर होण्याने उघाय योजिले आहेत.

गुजराथ प्रांतातील नया कशा काय आहेत या विषयी चौकशी करून रपॉर्ट करण्या करितां व्यापदन बेबरस साहेब यांस सरकाराने नेमिले आहेत.

शिपायांस गणितलें कीं सुद्धी येण्याचे पूर्वी एक तास अगोदर वंड्याले निघून गेले.

बडामुळें भाण्याची तंगई हिंदुस्थान सरकारास फार झाली आहे. याज करितां विझायतेहून तीस लक्ष रुपये थोडके दिवसांनीं रवाना होतात त्या बाबद कलकत्ता सरकारास विझायतेहून लिहून आले आहे.

संसद मद्दिन्याच्या सत्ताविसावे नारखेच्या टैम्स पत्रांत असें पत्रें मान लिहिलें आहे कीं, क्रेन्च आणि इंग्रेज सरकाराकडे जाणारा इराण राष्ट्रांत वादशाहाचा वकील मिर्जा कुमेन आली खान. हा गेल्या जुलई महिन्याच्या २४ वे तारखेस तुर्क स्थान येथें येऊन गेला. या वकीलास इराणमें इराण येथील ४२ उमेदवार फ्रांस येथें विद्याभ्यास करण्या करितां गेले आहेत यास बर्नार्ड खर्च बालविण्याचे इराण सरकारांत पत्र फारलें आहे याचे कारण असें आहे कीं, फिरक खान याणें विझायत पारीस या शहरांतील विद्या येथे कौबान्याची कामें पाहिलीं होती त्या गे इराणच्या वादशाहायाशी या कलांची खुलि केल्यावरून वादशाहास उजेजन होऊन त्याणें हा चांगला पाया घातला आहे.

ब. वी.

टैम्स पत्राधारेनं नारीख १३ वी सप्तेंबर पर्यंतची निमब येथील बानमी कळण्यांत येतें कीं १ वे अक्टोंबरास येथील पोलिटिकल सुपरिटेन्डेण्ट ड्युक साहेब हे आजमीर येथें लकरा निशीजाणार होते दुसरें एकप्यांत असें आहे कीं, जयपुर येथील राजा इंग्लिशस साफ उत्तर देतो कीं, रघतेची ह्मणों मोडविण्या करितां त्याचा काही ह्मणज चालत नाही. या साठी रघतेचे व कोजेचे पारिवस्य करण्या करितां निमब व इतल्या हि

काणांतून लश्कर तेथें जाणार, व जयपूर येथी लश्कर व लश्कर एकत्र होऊन मोठ्या मर्दुमीने लटण्याची तयारी करणार त्यावरून निश्चय तेथें एक मोठी लढाई होईल असें अनुमान आहे.

ना. बो. दन.

पुण्याचे रेलवे स्थानांतून दिकसंजाहून बरती पर्यंत आगगाडी चामद्दिन्याचे अखेरीस पर्यंत चालू होणार आहे. त्या कामावर येथून नौकर लोक रवाना सारले आहेत.

नामदार गवरनर लार्ड इल्फिन्स्टन साहेब बाहादूर यांची स्वामी चीफ सफदारासह गेल्या सोमवारी पुण्याहून रवाना झाली आहे.

सरकारस झाडी येथें जवाहीर विळालें त्याचें लीलाव मुंबईस फार दिवस होत आहेत त्यांत अजमासें एक लक्ष सत्तर हजार रुपयांची विकरी झाली.

बं. ग्या.

सरकर सदजी जमशेटजी धारोनेट यांस विझायतेहून एक सुंदर रथ किंमत अजमासें १४००० रुपयांचा सरकारांनं देण्याविषयी ऊकूम होऊन तो तेथून मुंबईस येण्या करितां रवानाही झाला असेल. अशी बातमी आली आहे.

टेलीग्राफ आधारेनं असें समजते कीं, राजा जलालशिंह यांस कैश गंजा जवळ राज झोह केल्याचे अपराधामुळे त्यास नारीख १ मिनिहूस देहांत शिक्षा मिळाली.

पुण्यातील व्यापारी मंडळी पैकीं कांहीं लोकांनीं एथील आगगाडीचे स्टेशन मास्तर याजकडेस आसा बाका कळविला आहे कीं, आमचा माल मुंबईहून पुण्यास येण्याकरितां खाना होऊन १४ दिवस होऊन गुजरले असतां अद्यापि मिळाला नाही. यांबद्दल स्टेशन मास्तरानें शोध करितां ८ दिवसांतील माल येऊन लोकांस मिळाला यास्तव खोपवलीस कांहीं तरी गैर व्यवस्था झाली आहे असें त्यांचे म्हणण्यावरून दिसते. आह्मांस वाटते रेलवे कंपनीनें घाटातून माल वर आणण्याचें काम कब्ले ठेविलें आहे. या मुळे मत्सेदारापेक्षां ही घोळ विशेष पडला असावा. आतां ही व्यापार्यांची नुकसानी रेलवे कंपनीस द्यावी लागेल असें दिसते.

पुणे.-सेवान फोर्ट, थोडेच दिवसां मागे मेहेर गान साहेब अशिष्टन जडज्य यांणी कैदी रावजी दिवेकर याणे कोल्हापूर करणी साहेबांचे दागिने गाहाण ठेविण्यास नेऊन परत दिले नाहीत त्या कामांत सदरहू दिवेकर यास असिस्टन सेवान जडज्यानीं दीड वर्षांची शिक्षा दिली त्यावर दिवेकर याणीं सेवान जडज्य साहेबा कडेस आपली शिक्षा रद्द व्हावी म्हणून अपील केले होते त्याची चौकशी होऊन अडील तारीख ९ मिनहूस रद्द होऊन अशिष्टन साहेबांनीं दिलेली शिक्षा सेवान जडज्यानीं मंजूर केली. तारीख ११ मिनहूस अशिष्टन सेवान जडज्यकडे फियादी नगा मारवाडी आणि कैदी दाजी साहेब उर्फ विश्वास खेडेराय राते, क राव साहेब उर्फ नीळ कंठराव गोविंद खासगी वाले याणीं मार्गाल मिस्त्रीचे बनावट गाहाणखत फियादीस बुडविण्याकरितां सुमारे ९००० नऊ हजार रुपयांचे केले व ते गाहाणखत राव बाहादूर प्रेन्सीपाल सदर अमीन कोर्टांत राते

यांची नगा मारवाडी याणे स्थावर माल वगैरे जप्त करण्याचे वेळीं खासगी वाले यांणी अपला गाहाणखत हाक सांगून खत हजर केले. व भरणे पावती ही पुराव्यास दिली. हे दोन्ही कागद खोटे म्हणून नगा मारवाडी याणे नकार देण्यास वरून चौकशी झाली त्या कामांत गाहाणखत प्रमाणे एवढा मोठ्या रकमेचा भरणे सादरी वाले यांणी राते यांस केल्या विषयी खानदारी यांणी पुरावा साजनाही. तसेच राते यांणी आपले दस्ताऐवज लोकांच्या रीतीनें खासगी वाले यांजपाशीं पोकळ ठेविले. असें म्हणण्या प्रमाणे यांजकडून पुरावा काढून घ्यावा याद्वारे त्यादि कारणावरून याजभागेत नगा मारवाडी यास बुडविण्याची मसलत जडज्य अशिष्टन सेवान जडज्यानीं ठरविली व दर एक कैदी यास दर एक वर्षाची शिक्षा दिली. यावरून नगा मारवाडी खासगी वाले व नगा मारवाडी यांंचे दरम्यान खासगी वाले यांणी नगा मारवाडी याजवर राते यांचा माल खुला करण्याकरितां एथील राव साहेब सदर अमीन कोर्टांत केली. त्या करारनाम्यांत अशी शर्त होती कीं खासगी वाले याणीं सदर अमीन कोर्टांत दीवाणी फियादी पुढें नवाखाबितां राजीनामा द्यावा आणि नगायाणे फौजदारी खटला चालवून घे. याप्रमाणे होते अज्ञात वाना कगरनामा उभयतां कडून शर्तपुरी झाल्यावर तो कागद यिल्हेस लावला. असे कारणानें तो करारनामा निव्हाईत जागीं बाजीपंत उर्फ सदाशिव गणेश पटवर्धन वकील निवडवत सदर अमीन हा नगा कडेचा तामोफ दम्यात दिवाणी कडे वकील होता त्याजपाशीं

उभयतोनीं अमानत ठेविला तो कोणत्याही घातने सरकारा पुढें यावा म्हणोन मारवाडी कावा जसा केला कीं वकीलवर करार नामा देत नाही म्हणोन खोटी किर्याद कोजदार पुणें यांजकडे करून त्याचे घराचा झाडा वगैरेची तजवीज झाली तथापि त्यांत तो करार नामा मिळाला नाही. पुढें थोडेच दिवसांनीं नगा याणें सरकारांत जाहीर केजे कीं ज्या करार नाम्याविषयीं वकीलवर किर्याद केली होती तो करार नामा माझे दारा पुढें रात्रो मज्जाच सांपडला. असें पोलिसांम कळवून हजर केला यावरून केवळ किर्यादी नगा हा या का कामांत निर्दोषी आहे असें म्हणता येत नाही. या जो सदरहू खासगी घाले व रात्रे यांचे कोजदारी यांत जो पुरावा नगानें केला तो गैरभर आहे असें उपड दिसतें. कारणजे नगाचे कोजदार व ते पोलिसांत खराब व मान येणारे अशा मासल्याचे बळतेक आहेत. यांवरून सर्व मोकदमा आली पाहिला त्यांत एकाचे कोळण्यास दुसऱ्याचा मेळ नाही आतां या कामांत नगा मारवाडी याणें करार नामा घातली पंत वकील यांजकळ आहे म्हणोन प्रतिज्ञा करिते जाव दिला आणि तो करार नामा आपण हीं नव अन्यरीतीनें मज्जूर कळवून हजर केला तेव्हा या कामांत त्या नगावर खोटी प्रतिज्ञा नगानें केली असें होत आहे म्हणोन आलीच म्हणतां असें नाही. वकील याचे चाळीविषयीं खब साहेब तदर अमीन यांस जेव्हा त्या प्रकरणीं लिहून गेले त्यांचे जबाबांत ही सदरहू प्रकार खब साहेब यांनीं दर्शविलाच आहे असें आमच्या रेकियां तें आहे असा या कामांत वकील याणीं आपली आवक साफ करून घेणें असेल तर नगा याणें खोटी प्रतिज्ञा करून माझे घराचा झाडा वगैरे

मैली केली म्हणोन कोजदारींत किर्याद अवदप आतां केली पाहिजे जर वकील मज्जूर सदरहू प्रमाणें तजवीज न करतील तर नगा आणि वकील हे एक मिळकाने आहेत आणि लोकांत मात्र एक मेकावर करार नामा बाहेर काढण्या करितां ही किर्याद केली असें उपड दिसत आहे. पुढे लिहूं

अयोध्ये मध्ये पुढिया खेडा येथील रामबक्ष या नावाचा एक प्रसिद्ध बंडखोर थोडक्याच दिवसांवर इंग्रजांच्या हातीं सांपडला. त्याचा तपास होऊन त्यास कांशीची शिक्षा दरली आहे असें लखनौर हवालद वरमान पत्रावरून समजण्यांत येत आहे. बंडाच्या प्रसंगीं कानपूर येथून कांशी इंग्रजेज आपला जीव बचाऊन घेऊन रामबक्षच्या जहागिरीकडे स गेले होते त्याजला त्याणें त्या वेळेस वार मारिलें होतें असें म्हणतात.

हिंदुस्थानचा गवर्नर जनरल लार्ड—बयानिंग हा आतां कांही महिने पर्यंत यायव्य प्रांतामध्ये फिरवयास जाणार आहे त्याज वरावर जाण्या करितां बादशाही हास्त आर्दिलरीचा एक मुलुष, बादशाही रथा इंगून ग्यार्डस घोडे स्वार पलटणीचा एक स्वाडन, पंजाबी घोडे स्वार पलटण, बादशाही २५वी पायदळ पलटण, व पहिली रीकपायदळ पलटण इतक्या मोठ्या लष्करास ताबड तोब कानपूर मुकामी एकत्र होण्याविषयीं ऊकूम झाला आहे. व गवर्नर जनरलच्या रिसाल्याचे घोडे स्वारही त्यांजबरोबर असतील

द्वारकेकडे सरकारची कोज गेली होती तिणें ता०३ पासून ता०७ मिनहू पर्यंत बाघरी लोकांवर समुद्रा मून हल्ला केला त्यांत सुमारे ८० लोक मेले व जखमी झाले व २ अफी सरजखमी झाले मुंबईस आणिले आहेत.

ज्ञानप्रकाश

वर्ष १९११

शहर पुणे.

पुणे—सोमवार ता. १७ अगस्त, सन् १९११ ई.

पत्राची किंमत

१॥ आगाऊ दिल्यास. १० दर साल रुपये.

ज्ञानप्रकाश

हानराबल फिलीप. उलीयम. लीजेठ साहेब जायदे करणारे मंडळींतील मेंबर यांची खात्री फार दिवसां पासून घेणार होती, ती बिनेहून आगबोट आली, तींत आसाहेब महसूफ हे गुंबईस ता. १२ दिनहून बुधवारी येऊन राखल झाले आहेत. हे ऐकून आपले नेटिबास बहुत संतोष होईल.

हजारके जवळ उरवा नंडळ म्हणून एक रिफाण आहे, तेथें वाघरी लोकांनी रंगा माजविला आहे, त्यांवर सरकारचें लष्कर खाना झाले त्यांनीं त्यांतील किती एकांचा पराभव केला; परंतु ते लोक जंगलांतून पुष्कळ पसरले आहेत, त्यांचा ही छाजा काढून तिकडील प्रजेस अबाद देवण्या करितां आणखी ही कांहीं तो फखान्या वरील लोक गेल्या गुरुवारी एथून रवाना झाले आहेत. तो ग्रान्ता गायक वाड सरकारचा आहे परंतु त्यांस बंदोबस्त होत नाही सबब आमचे ऐकण्यांत असें आहे कीं, माहाराज यांनीं सरकारास असें कळविणें आहे कीं, आपण त्या वाघरी लोकांचा बंदोबस्त करून तिकडील रयतेस त्यांचे उपद्रवा पासून सोडवावे आणि सरकारानेच तो ४०००० हजार रुपये यांचा आमचा सुद्धा घ्यावा या प्रमाणें सरकार

रास कळविल्याचें समजने. आतां सरकारास आणखी नेह्य पाठवून त्या वाघरी लोकांचा नीटपणे बंदोबस्त देविला पाहिजे, व त्यांनीं असा बंडावा करण्याचे कारण काय, हे ही समजून घेणें योग्य आहे असें आम्हांस दिसते.

मद्रास इलाख्यातील काळ्या फौजेपैकी, ४१, ४२, ४३, ४४, ४५, ४६, ४७, ४८, ४९, ५०, ५१, व ५२, या बारा आणि त्याच प्रमाणें गुंबई खात्यातील काळ्या फौजेपैकी, शेंबटल्या आठ मिळून एकंदर दोस काळ्या पायदळ पलटणी मुळीच कमी करून त्यांच्या जागी मद्रास इलाख्या मध्ये साहा आणि गुंबई इलाख्या मध्ये चार अजाद पुरा एतरेर कळ्या वृत्ते पियत पलटणी उभारण्या विषयी बेंत झाला आहे अशी एक उडन उडत बातमी गेल्या बुधवारच्या टेलिग्राफ पत्रात लिहिली आहे. हा बेंत अंमलांत आला म्हणजे या काढून टाकिलेल्या काळ्या पायदळ पलटणीतील नेदिव अफिसर वशिष्ठी यांची यांच्या इलाख्या मध्ये बाकी शिलक राहिलेल्या पायदळ पलटणीत बदली होईल असें याच पत्रांत लिहिलें आहे.

अजम आबाजी बाबुराव मुनसफ हे अजारी पणाचे कारणाने रजेवर होते ते पुनः फौडनांत कामावर जाऊं पागले त्याच फौडनांतील नाजरा विषयी चौकती अडिष्टनजड्याफडेस होणार आहे.

धूके.

हेम्स पत्राधारें तारीख १७ वी सप्टेंबर पर्यंतचीं निमज्ज येथील बान्नी कळण्यांत येते की १ ले अक्टोबरस तेथील पोलिटिकल सुपरिन्टेन्डेंट ड्युक साहेब हे अजमीर येथे लश्करा निघां जाणार होते दुसरें ऐकण्यांत असे आहे कीं जयपूर येथील राजा इंग्लिशस साफ उतर देतो कीं, रयते नीं ह त्पारें सोडविण्या करिता त्याचा कांहीं इलाज बालत नाही. या साठीं रयतेचे बको जेजे पारिपत्य करण्या करितां निमज्ज व हुसया हिकाणां नून लश्कर तेथें जाणार. व जयपूर येथील रयत वा लश्कर एकत्र होऊन मेड्या मर्दानीने लटण्याची तयारी करणार. त्यावरून मिश्रय तेथे एक मोठी लढाई होईल. असें अनुमान आहे.

ज्ञा. बो. व.

नेमणुका.

नाशिकचे अगटिंग अशिष्टन सुपरिन्टेन्डेंट पोलीस यांस तारीख १४ अक्टोबर पासून १४ दिवसाची रजा घरगुती आणि जहरीचे कामा मुळे मिळाली आहे. — क्यापटन रॉट्टो पोलिटिकल मॅजिस्ट्रेट कच्च येथील याणीं तारीख ५ मिनहूस कामाचा चार्ज घेतला. — डी. सुलटण कोल्हापूर पायदळ पलटणी वरील थर्ड कम्पांड यास १५ मिनहू पासून ३० नोवेंबर पावेतो रजा मिळाली आहे. — लेफ्टिनेंट प्रोवीन खानदेवाचे अशिष्टन सुपरिन्टेन्डेंट पोलीस यांस खासगी कामाकरितां तारीख १० मिनहू पासून तीस नोवेंबर पर्यंत रजा मिळाली आहे. — मिस्तर शेठ जानरी नाईस व खान्देशाचे जडज्य यांणी आपले धुळे अदालीचे कामाचा चार्ज तारीख ६ वीस घेतला. —

मी. व्हीजी यांस मराठीची परिक्षा देण्या करितां ठरवें कटारचे ताली दिता आहे. — मिस्तर फासेट यांणी दक्षिण भागचे रेविन्यु कमीशनर आफ्ताचे कामाचा चार्ज तारीख ७ मिनहूस घेतला. — मिस्तर आरथर मडोरजेचे फष्ट अशिष्टन कले कटार यांस मुंबईस जाण्या करितां या महिन्याचे तेविसावे तारखेपासून घरगुती कामाची रजा मिळाली आहे. — मिस्तर कोपळांड यांस खानदेश कलेकटाराचा अशिष्टन नेमिला आहे. — ठाणे जिल्ह्यांतील कलेकटाराचे अशिष्टनाकडे तालुके वाटून दिले आहेत. त्याचा तपशील. फष्टा कडेस कल्याण, कोळवण, आणि पेण. — सेकंडा कडेस पनवेल आणि नसरापूर. — थर्डकडेस सैजाण आणि माहीम. — सुपरन्युमररी थर्डकडेस — वसई. — डिल्ही कट डिपुटी कडेस. भिवडी आणि कल्याण दक्षिण महाराष्ट्र प्रांतांतील पैमाष खात्याचे सु. अशिष्टन सुपरिन्टेन्डेंट ले. व्रीटन व मिस्तर बेनेन नेमिले आहेत. — मिस्तर हारिसन व मिस्तर ग्रॉट यांणी ठाणे जिल्ह्यांतील पैमाष खात्याचे अशिष्टन सुपरिन्टेन्डेंट नेमिले आहेत. मिस्तर पीट यांस सुपरन्युमररी अशिष्टन सुपरिन्टेन्डेंट खानदेशांत नेमिले आहे. मिस्तर मारीस सुपरन्युमररी सब अशिष्टन सुपरिन्टेन्डेंट पैमाष खात्याचे गुजराथेंत नेमिले आहेत. मिस्तर हारिसन अशिष्टन सुपरिन्टेन्डेंट पैमाष खात्यावरील यांस तारीख वीस पासून ३० मिनहू पर्यंत मुंबईस जाण्याची रजा मिळाली आहे. क्यापटन क्लोज पुण्याचे इंजनीयर शाळेचे सुपरिन्टेन्डेंट यांणी क्यापटन कोक पासून आपले कामाचा चार्ज तारीख ३० सप्टेंबर रोजी घेतला. मिस्तर कोक

यांणीं संवत् १९३३ यांचे शाळा खात्या वरील
इनस्पेक्टरचे कामाचा तार्ज सरजनपीठ पासून
तारीख १५ मिमहस घेतला. अजमू विनमण
राव भगवंत भडोंजचे पहिल्या प्रतीचे माम
लेदार यांस खेड्या जिल्ह्यातील नडीयान ता
कुव्यांत पहिल्या प्रतीचे कामलेदारीवर ने
मिडे

रूसवाल्याची हिंदुस्थानावर स्वारी.

दिल्ली ग्याझीट पत्रांत एकानें पत्र छापिलें
आहे त्यांत, रशियाचे सरकार इराणाची स-
रवा करण्याचें मीस दाखऊन हिंदुस्थानावर
स्वारी करण्याचा त्यांचा मनसुबा आहे. या
करितां आपल्या हिंदुस्थानच्या सरकारस
हें जाहीर करावें, या बुद्दीनें त्याणें लिहिण्या
ची उतावळी केली आहे असें दिसतें. त्याचे
लिहिण्यांत की, इराणाची रूस तह करून
उभयतां ६०००० ^{लेक} स्विया येथें रवाना कर-
णार आहेत. इराणाचा शोहा ही, रूस सामचे
हद्दीवर फौज पाठवीत आहे. हे साठ हजार
लोक इराणने आणि रशियाचे दरम्यानच्या
सपीचन नामें समुद्र अथवा महा नरोवर
आहे त्यांतून रवाना झाले आहेत. आणखी
एका मुसलमानानें विशोराहून असें लिह-
न पाठविलें आहे कीं, कितीएक रशियन लो-
क हिरातेहून विशोरास आले आहेत. आ-
णि येथें अशी अफवा उठली आहे कीं रूस
वाल्यांनीं इराणचे उतरेच्या हद्दी पलीकडेस
बुसवारा बाहर आहे तेथें १५००० फौज रा-
हण्याजोगी छावणी बांधण्याचा ठराव केला
आहे. आणखी एक जण असें लिहितो कीं.

रूस देशाहून अयोध्येच्या वेगळेकडे एक पली-
क झाला आहे. असें थोडके लोक चोखतान.
अशा प्रकारच्या बातम्या आहेत. रशिया सर-
कारस सर्व सामग्रीची परिपूर्णता आहे. या सर-
कारानें युरोपखंडातील रूस सरकारची राज-
धानी सेवपीट सरबर्ग येथून मो वेसियातील
मुनी राजधानी मोस्को येथे पर्वने आग गाडी
चा रस्ता हजारे कोस बांधला आहे व या र-
स्त्याची जोड जोडाले आग गाडीचे रस्ते बां-
धले आहेत. फौज पुष्कळ पाठवून नी जा-
गे जागी मोठ्या दंडोबरतानें त्याणें आपल्या
विस्तीर्ण राज्यांत पसरली आहे. सावरून कि-
तीएक लोक रशियाच्या आंतून मनसोबा हि-
ंदुस्थानाच्या वधाना दिसतो. असे पुढे करिता-
त. परंतु हें पर्वनान हाल्लीं अजो जक आणि वि-
भंगव स्पष्टरीतीनें दिसोन येते. सावर वंगालेह
रफारूचा पत्र करीने जी टीका केली आहे ती
शेकट विचाराची असोन त्याजवर लक्ष देऊन
त्याणें खंडण केले आहे तो कर्ना असें सांगतो
कीं, रशिया स्विया येथें फौज पाठवितो आ-
णि इराणावाला रूस सामाकडेस फौज रवाना
करितो. हिंदुस्थानच्या पश्चिमेस काबूलचे रा-
ज्य आहे त्याच्या पलीकडेस इराणचें राज्य आहे.
त्या इराणचे दुसऱ्या बाजूस उतरेस स्विया रा-
हर आहे तेथे रशियाची फौज गेली आणि
इराणाच्याही पश्चिमेकडेस तुर्कस्थान अथ-
वा रूस साम आहे तेव्हां या फौजा हजारे
कोस हिंदुस्थानाच्या पलीकडेस गेल्या अ-
सें दिसतें. तेव्हां त्या फौजा हिंदुस्थानावर
येतील हें स्पष्ट अजो जक आणि विरुग
दिसोन येते दुसरे तो असें सांगतो कीं
२००००० लोक लक्ष रूसनी फौज हिंदू

स्थानावर चोरी करण्यास येणार आहे आणि ती कायदांनुन ज्या मोठ्या नामांकित खीबर आणि बुजान त्या दोन भयंकर खंडींनुन येणार आहेत आतां दोन लक्ष फौज मनांत आणावी आणि बिचार करूं लागोवें नां उपड मनांत येवें कीं, एवढ्या मोठ्या लष्कराचा पोटांगी व दाखू गोष्टी वगैरे सामोरी इतकी दूरवर पुरविणें हें केवढें दुर्घट आहे? आणि नद्यांत गोरे फौजेस सर्व सामोरीची सिद्धता इतकी दूरवर करणें हें तर फारच अवघड आहे. मोठ मोठे जे नामांकित फौज इंग्लंड देशाचा यांस ही अग्नी दूरवर फौज सामोरी देऊन रावना करण्याची पंचाईत तेव्हां रशिया परमुलखांतून आणि परहदींतून परक्या राज्यावर हक करण्या करितां फौज पाठविणार तेव्हां तिज बरोबर तोफखाना घोडे वगैरे सामान पुष्कळच पाहिजे. इतक्या गोष्टी पुऱ्या करणें हीं/कांहीं तोंडाची गोष्ट नव्हे, तेव्हां हें पडणें संभवत नाही. वरें कदांचिना इतकें ही घडेल अशी कल्पना केळी तथापि रशियाची जेम तेम सिंधु नदीचे हदीवर फौज येऊन थडकेल वरें तेथें ही येऊन ती सरकळ झाली तर हिंदुस्थान सरकार डोळ मिटून हान पाय आंखडून वमेल कीं काय, तर हें स्पष्टच आहे. कीं हिंदुस्थान सरकार हिंदुस्थानात लढाई झाली असतां रशिया त्या बरोबर पुरा पडणार नाहीं आणि खीं एक कल्पना त्या बातमी दारानें लिहिळी आहे. कीं रशियाचे सरकार इराणाचे आखातांत मोठे आरमारचे बंदरे वसऊन तेथून हिंदुस्थानाकडे लष्कर रवाना करणार आहे. इराणाचे दक्षिण हदीवर इराणी आखातांत मोठे आरमार तयार करणार तेव्हां हिंदुस्थान सरकार आळशा सारखे स्वस्थ वसले कीं काय याही गोष्टीचा खरेपणा आस्वाम दिसतना हीं सोकारितां अशा बातमी वस्तु हिंदुस्थान सरका

ने किंवा हिंदुस्थान देशानें दहशत बाळगण्याचें कांहीं कारण नाहीं. आपल्या अयोध्येच्या वेगमेकडे रशिया सरकारचा गुप्त वकील आला असेल ही तरकडीच असेल आणि यद्यपि वकील आला असला तरी कांहीं उपयोग नाही. वेगमेला पत्त्याच्या वेगमीची ननचईच येऊन पडली आहे. तेव्हां फौज आणून तीची शुभूषा ती काय ठेवणार आहे तेव्हां या गोष्टीचाही विचार कोणत्या प्रकारें मनांत आणणें नाहीं.

बडोद्याचे हाड्डीचे रसिदंट कर्नेल डेविडसन यांस सरकार मोठी पदवी देणार आहे असें मद्रास टैम्स कल्पित समजलें आहे. त्याणेंच असें सरकारास सुचविलें आहे कीं, निजामाचा दिवाण यांचे नौकरीचे राणी सरकारानें मान्य केली आहे. तेव्हां त्यास पदवी मिळावी असा त्या पत्र कल्पिची मनीषा आहे. जशी हैदराबादच्या मुलखांत दिवाणानें सरकारची नौकरी उत्तम केली. त्याहून ही पुष्कळ पटीनें ज्यास्त ऐन बंडाच्या तोंडावर गालेरच्या दिवाणानें केली आहे त्याजबद्दल नामदार गवरनर जनरल साहेब याणीं ही कितीएक वेळां कळविलें आहे त्यास नेद्विधान रानी प्रमाणें त्याचा मान वेळेवर होऊन त्यास संतोषी करवें अशी आमची सरकारास सुचना आहे.

आलेपूर मुकामी १२९ काळे पाण्या वरील ज्या नदळक शिक्षा ठरलेले कैदी यांस आड मनसचे वांत पाठविण्या करितां बाहेर काढले आहेत त्याज बरोबर गोरे लोकांचा पाहाण आहे. — आलेपूर येथें मिळीशाची पळटण विनेस रवाना करण्याचा ऊकूम जाहाला आहे असें वंचे ग्यासीट जाधारे कळत आहे.

जाहीरनामा.

ऐसाजे तारीख १ माहे नवेबर सन १८५९ पासून तारीख ३१ माहे अगटोंबर सन १८६० पर्यंत मुंबईहून मंगळोरस घोडे पोहचविण्या करितां मखत्यानें गलबनें पुर्विष्याविषयींचे मोहर बंद अर्ज चालते महिन्याची तारीख २९ ची शनवार रोजीं बारा वाजतां या कचेरींत घेतील अर्ज बराबर शंभर रुपये अमानत ठेवावे आणि मखत्याचे खतावर सही करण्यास ठाळा ठाळ अथवा बिलंब केल्यास अथवा नाहीं झटल्यास सदरहू ऐवज सरकार दाखल होईल. ज्याचा अर्ज मंजूर होईल त्याणीं मखता पुरा पाडण्या करितां ५०० रुपयांचा कायक जामी न घावा.

दुसरे कांहीं पुसणे असल्यास नें रविचार खेरीज करून दररोज सकाळचे अकरा वाजत्यापासून संध्याकाळचे चार वाजेपर्यंत या कचेरींत विचारिलें असतां मालूम होईल. कोणता ही अर्ज नामंजूर करण्याचे कारण सांगणार नाहीत.

अगटिंग जेंट रिमोट एजंट कप्तान

हिल वालेस साहेब बाहादूर यांची सही.

तारीख ११ ची माहे अगटोंबर सन १८५९ इ. मुकाम मुंबई रिमोट कचेरी.

अहंमदनगर येथील बाटे लोकांचा जु

लूज - आह्मी गेल्या अंकांत अहंमदनगर येथें कित्येक बाटे लोकांनीं ब्राह्मण व इतर उंच वर्णाश्यां शातीचे हौद खिस्ती बाट्यांनीं जुलमांनीं बाटविले या बाबद मजकूर लिहिला होता व त्यामजकुराचे शेवटीं मागील शुक्रवारचे ग्याझीदपत्रांत अहंमदनगर येथील रहवाशांचें पत्र छापिलें आहे.

त्याच अन्वय दुसरे ठिकाणीं उतरून घेतला आहे. असें लिहिलें होतें परंतु शानवारीं आमचें पत्र वाचून साहानां आमजकूर आमचे लेखकांनीं सोडून दिला. असें आमचे पाहाण्यांत आलें ही चूक झाली याकरितां आह्मी दिलगीर आहो. व ती चूक आतां सुधारण्याची नमतेनें आमचे चाचणारपानीं रजा मागतो. अहंमदनगर येथील राहणारे कोणी रा. राजी वापू जी यांणी ग्याझीदस असें लिहिलें आहे कीं, नगर येथें बाट्यांनीं जितकी संख्या आहे त्याचे दुप्पट जरी बाटे झाले तरी त्यांस पुरे इतके पाण्याचे हौद होद असतां बाट्यांनीं गेले महिन्याचे १५ वे वारसेस एक हौद बाटविला त्या वेळेस सर्व संभावित लोकांनीं हे बाटे लोक आपले धर्माचा भंग करवा ह्मणून प्रवृत्त झाले व सर्व भ्रष्टाकार करतील असें पाहून माजिल्लेद साहेबास अर्ज केला ते वेळीं साहेबानीं असें सांगितलें कीं, त्या गोष्टीचा निकाल करण्यास त्यास अधिकार नाही. मुंबईस ही अर्ज पाठवून त्यांचें जें नत्त येईल त्या प्रमाणें केलें जाईल. ते वेळीं संभावित लोकांनीं असें सांगितलें कीं, साहेबानीं असा डकून करावा कीं, मुंबईहून जाव येईपर्यंत कोणी बाट्यानें हौदास शिवूं नये. असा डकून करावा. ते वेळीं साहेबानीं आपण तसें करणार नाहीं असें सांगून पोलिसचे शिष्यास असें सांगितलें कीं कोणते ही हौदावर कोणास पाणी भरण्यास मनाई करूं नये. यावरून असें दिसते कीं माजिल्लेद साहेबाचा कल हीं बाटे लोकांकडेसच आहे. हे खिस्ती धर्माचे फारच भक्त आहेत हे व डकून करून सर्व लोकांस साहीमच आहेत याची मजकूर बाटे लोकांचे मुलीनीं शाळा स्वतः पाहणें असते. त्यास कशिसें देत असते - माजिल्लेद साहेबास जसा स्वतांचा धर्माचा अभिमान

आहे तसाच इतर जनास ही आहे. असे त्या
णीं स्पष्ट समजावे व अशा भ्रष्टाकारास कोण
ते ही प्रकारे मदत करून नये हे त्यांचे जरीस
ताचे कर्तव्य कर्म आहे, असे ते मागील न
सले तरी माजित्वाचे ऊघ्याचे हे कर्तव्य क
र्म होय. आणि जि संभावित लोकांस मांगि
तले की, सरकारचा अर्जाचा जाव आल्या
शिवाय आपणांच्याने काहीच करायत नाही
हे, त्यांचे ह्मणणे रास्त होय. परंतु तवपर्यंत
बाय्यानीं हौदास शिबूनये. अशी विनवणी
केली असता, पोलिसास सांगितले की, तुम्ही
कोणास मनाई करून का, हे मोठे अयोग्य हो
य. येणे करून मोराची विसं लावून मोर व
नलेल्या लोकांस अधिक फुरण चढले असते.
अगर चढेल व सरकारचा जाव येण्याचे आ
गो धर हे बाटे दांडगाईने सर्व हौद विहाळ
ती ल, यांत संशय नाही, त्याणी जर तसे न
केले तर त्यांचे उपकारन समजावे, फार
ण बांब ठोकण्याची आपड ज्यास असतो
त्याणे, फालून नास आला असता बांब न
दोकली तर हे एक सोठे नवल, अगर हा
एक मोठा उपकारन समजावा. आतां विहि
रीस शिबले ह्मणून काय झाले, हा लोकां
चा एक वेडाच समज आहे. असा नाजित्वा
दाचा विचार असेल, परंतु असे वेडे सम
जपुंकरून सर्व धर्मांचे लोकांत आहेत. सु
वई मध्ये सुमारे चार वर्षांमागे एक उना
ड पोर एका पाद्रीचे झाले म शिवाय धास
जान होते. एका दिवशी एक पाद्री साहेब
बैबल शिकवीत असता, त्याणे आपले
हानांतले बैबल खोली टाकिले, व बैबलीपा
द्री साहेब कोठाय मान होऊन फेरस आ

पले हार्ता वरेच ताडण केले. आतां बैबल स
णजे एक बूक आहे, ते त्या पोचा मे नको ह्म
णून टाकिले त्यांत त्याणे पाद्रीचे देवांस अ
गर खिस्तास शिब्यां दिव्या असे नाही परं
तु पाद्री साहेबांचे ह्मणणे असे होते की,
त्या पोराचे माझे मोडाने मारले असले तरी
ही मला आवडते, परंतु हे त्याणे मोठे पा
प कर्म केले व माझे देवाचा अपमान केला.
ज्या विद्याच्याने विहीरीस बाटे शिबल्याने
विहीर बाट न नाही, त्याच विद्याने बांधव
ल टाके त्याने अगर हा छिन्न्याने खिस्तास
अगर खिस्ताचे बापास काहीच धोका पोच
त नाही. जसा तो वेडा विचार तसा हा ही वेडा
विचार होय. व एक धर्माचे लोक दुसरे धर्मा
चे लोकांचे विचारास वेडे विचार ह्मणत आ
सतात, ह्मणून सरकारी नोकरीने अगर
सरकारने कोणतेही लोकांचे धर्माचे विचारास
इजा पोहचेल असे होऊ देऊ नये. व एका हंडस
एकाने काणा डोळा केलें हे धर्मप्रकरणी मोठे
हित कारक होय - इतिहासावरून असे समज
ण्यांत येते की, जस मोठ मोठ्या लढाया झाल्या
त्याचे बडत करून मूळ धर्माकडे होते व सन १८५९
नांत मोठे दुःख कारक बंड झाले त्यांचे एक कारण
धर्म संरक्षण होय. असे तडुने कांचे मज आहे. पा
द्री लोकांनी अगर आमचे बाटे लोक की ज्यांचे
शिखा सूक्ष्म मुळे जे अंधारांत पडले होते बसिता
सूच नाही जे होताच वरीती लपाणी मस्तकावर
येतांच बापाव व कुकुटाची अंडी, खाट्याचे घा
ची सागोती, व गोमांस व दुकराचे मांस, त्यांतच
ज्यांचे चक्षु ने जाय मान होऊन, जे तु धारणुकीचे
मार्गास लागून ज्याणी देरीचामपेन, झारेट, बांडीचे व
अ हे महाग करून टाकिले.

अयोध्येच्या बेगमी विषयी अगदीं आलीकडे घातनीं अशी आली आहे कीं, ती तैपाई स्वणान जथें लावी बुका तयार होतो तेथें ती आहे हेगां व बुंदीजवळ आहे, तिच्याजवळ हातीं दोन तीन हजार लोक आहेत. अमें समजतें आतां ही जवळ जवळ येत असेल तर ती बळून करून आपल्या नवऱ्यास स्वणजे अयोध्येच्या नवाबास भेटण्या करितो येत असेल. असें दिसतें. परंतु ही जर सरकारास साक्षान बकील पाठवून सरकारास शरण येईल तर तिचे मरण बळून करून चुकेंड व असें समजलें पाहिजे. कारण अयोध्येच्या नवाबास दोन तीन वर्षे सरकारांन राजकीय कैदेन फलक त्यास ठेविलें होतें. परंतु त्याविषयी पूर्ण विचार पाहून त्यास सुलें केलें हा सरकारचा केवळा त्यान बाबावर उपकार आहे. आतां ही बेगम राणीसरकारास जर सर्व माफीचा जाहीर नामा प्रसिद्ध झाला आहे त्या प्रमाणे ती हजार होईल तर या बेगम नाहेचीणी शेट गोड केला असें होईल. आतां या बेगमस अबसरवरचा कर्ता स्वणतो कीं तीस फां पकडीत नाहीत. परंतु आह्मांस यादनें आमच्या सरकारचे राज्यकीय चातुर्य विकक्षण आहे, हा आपणास तोफेचा आवाज केंद्रां ऐकूं येतो कीं जेकूं गोळा अगर बाण तोफेचा बाहेर गेल्यानंतर समजतो त्याहून ही सरकारचे राज्य चातुर्य विशेष गौरव आहे.

जमखिंडी — श्रीमंत आपा साहेब जमखिंडीकर हे पुनः आपला राज्यकारभार पाहूं लागलें स्वणून कितीएक गांव कुठार लोकांनीं पोलिटिकाल एजंट साहेबास असा अर्ज केला आहे. कीं श्रीमंत आपा साहेब यांजवळ जे कारभाषी असून येत स्वणून कितीएक वर्षांभोगे एजंटानीं कळविलें

होतें. त्यासच श्रीमंत आपा साहेब यांणी पुनः आपल्या जवळ ठेविले आहेत वगैरे मजकुराचा अर्ज दिला आहे असें समजतें या कामांत इतकेच आहे कीं ज्यावेळीं श्रीमंत आपा साहेब यांनें रथ लहान स्वणजे अज्ञान होतें तेव्हां त्याची मूर्ती एकाच धोरणानें नसावी. स्वणून कांही कारणावरून एजंटानीं असा ऊकूम केला होता आतां ते प्रोट दरोत येईत कितीएक वर्षे आपल्या दीलनीचा राजकारभार करीत आहेत तेव्हां ते आपलें हीन आजहीत जाणवत. अमें असून दुष्टपुद्दीचे लोकानीं जर त्यांवर ही नकार केली असेल तर त्याणीं साफ असा पुरावा करावा कीं, हे लोक अगदीं गैरचालीचे आणि न्यायेपाऊळ ही जनखिंडीचे हद्दींत असून ये. असा त्यांचा अपराध असेल तर मात्र सरकार त्यांजविषयी विचार करील. नाही तर पोळक अदालतीचा प्रकार मनावर घेणार नाही असें आह्मांस यादनें.

श्रीमंत आपा साहेब यांणी आपल्या जमखिंडीस इंग्रजी शाळा नवीन स्थापन करविली आहे. परशुपत्र बंद साठें होतें ते पुनः जाळू होईत त्याचे दोन अंक आह्मांस पावले.

कोल्हापूर — श्रीमंत महाराज यांची स्वारी सध्याचे दिवशीं शिळंगणास गेली होती. येथें या ठावण्यांत पाऊस पडला नाही. परंतु शेताचा हवाल बरा आहे.

चीनची डांक येईत पोहळी ती वरून समजतें कीं तिकडे अद्यापि सरकारचे लोकानीं त्याची नवा त्याघरोबर दुसरी लढाई अद्यापि केली नाही व आपली सामान पाहिजे असें वर्तमान आलें आहे.

उत्तर हिंदुस्थानांतील साकम पूर या नावाचा एका ठिकाणी एका विहिरीमध्ये एक तोफ सापडली ही तोफ बंडवाल्यांनी तेथे दडवून ठेविली होती ही गोष्ट तेथील चौधारी नबाब अली याजला माहित असतां ही त्याचे त्या बाबद सरकारस रपोट केला नाही म्हणून सरकारने त्या चौधरीला एक हजार रुपये दंड केला. ५०

कलकत्यांत कागदे करणारी मंडळीनें नवीन आकृ मनुष्य यांचे प्राप्तीवर असावा हा मसुदा शाळा आहे त्यावर तक्रारी जागोजाग लोक बोलतात परंतु मुंबईचे लोकांनी या बाबद सरकारस अर्ज केला आहे. त्यावर ही सध्या पुष्कळ असून त्यात डाकतर भाऊदाजी आदिकरून न मोठ मोठे लोकांनी त्या अर्जावर सध्या मोठ्या आहेत त्या रुमारेणें पंचहजारावर आहेत.

आम्हांस वाटते नवीन कर बसण्यात मुख्य अडचण ही आहे कीं, मुळीच रयत पदार्थावर जकात देते आणि त्या मालाचा व्यापार करणारे याज पासून ही कर ही घेणें म्हटले म्हणजे दुबार कर घेतल्या प्रमाणें आहे, कसेतर कुसुंबावर कर आणि त्याच्या व्यापार करणाऱ्यात ही कर घेतला असतां दुबार कर घेतल्या प्रमाणें होतो व दुसरी व्यापारी लोकांची अडचण अशी बोलून हाख वितात कीं आतां प्राप्तीचे तीनकर असावे असे म्हणतात. त्यात पहिल्या प्रतीचे व्यापाराने ५००० घाचे अशी कल्पना करा दुसऱ्याने ३००० तिसऱ्याने १५०० असे समजावरे जो हल्ली व्यापारी आहे त्याचे पैसा थोडा घ्यावयास लागवे तर त्याचे आपला सर्व व्यापार सरकारस कळविला पाहिजे म्हणजे उघडीक झाली बरे.

न घ्यावातर किती एक साबकराच्या पेट्या असतात त्यावर कर घ्यावातर सर्वच भांडवल करित जाणार म्हणजे ८ भोपळे आणि १३ बाबे या म्हणणी प्रमाणें देणारे म्हणून व्यापारी लोक भावी एणाच्या चिन्तेत आहेत असे त्यांच्या भाषणावरून रंग दिसत आहे.

दिपुटी माजिस्त्रेट — कैदी मगन विन कस्तर गुजर मोजे अळंदी याणे वग्यानु शिजर कर सोनार याणीं फिर्यादी वेणूक संबीण इजला मुकीचा पदार्थ खावयास देऊन ती गुंगत्यावर तिचा मोल चोरला त्या पैकीं कांहीं अळंदी कर गुजर याजपाशीं मिळाला याबद्दल दर एकांस १२ वर्षे सक्त मचुरी निशी शिक्षा मिळाली. अम्ही मागील पत्रांत रामभाऊ नगर यांचे नवकराने ८०० रुपये दगाबाजीने खासगीवाले यांच्या वागेत छपविले म्हणून लिहिले तो कैदी गणेश रघुनाथ पराडकर कास्थ याजवर शाबिदी झाल्यावरून मेहरबानाना मोरोजी यांणीं १२०० रुपये दंड तोत दिव्यास एक वर्षे कैदेत राहवे म्हणून ठराव केला.

आमच्या ऐकण्यात आले आहे कीं, एथील किती एक लोक या पर्वतीच्या पंचाविपर्यां विचार करण्यास सरसावले आहेत.

पुणे असिस्टण सेशनजुज्याही गेल्या अश्विनी पूर्णिमा मंगळवारी रास्ते व खासगीवाले यांस शिक्षा झाल्या त्याचे वतीने अपील अर्ज आज होणार आहे.

ज्ञानप्रकाश.

पुणे—गुरुवार तारिख २० माहे आंकडोबर १९५९

ज्ञानप्रकाश.

आज दोन दिवस येथे दाद पर्वमान उबले आहे की, दारकेंवे मंदिर विटाळले गेले. परंतु या वर्तमानास लेखी आधार नाही सर्व आमच्याने भरंवसा येवत नाही.

मेहबान म्यानस्फिल साहेब उत्तर भागवे र विन्यु कमिशनर हे येथे आपले कामाचा चार्ज घेण्याकरिता या महिन्याच्या शेवटील आठवड्यांत येणार असे समजते.

अधोध्येने माजी नवाब राजत अड्डी यांस सरकारने सालिना पेनशन १२०००० बारा लक्षरुपये देण्याचा ठराव केला आहे. त्यांनी आपल्या कारणाच्यास असा हुकूम केला आहे की, आम्हां करिता पांच वेगमा म्हणजे जनाना लवकर त्यांचे रवानगी नोकर सध्या रवाना करा, ९ म्हून इंग्रेजी पत्रांत कोणी एकाने एवबर कळविली आहे.

पुणे शहरांत गुदस्तापेक्षा सालमजकुरी भाफूची दुकाने कमी घालण्याचा मेहेरबान करत करत आहे व याचा हुकूम झाला आहे. तवा पी मक्याची बेरीज ९०५६ रुपये झाली आहे. या वरून पाहिले तर गुदस्तापेक्षा हा मक्का हीरीने जारत बाबला असे दिसते.

नामदार मेहेरबान लिजिरगा हे व यांची स्त्री मित्रमंडळीस भेटण्या करिता पुण्यास आली आहे, परंतु आसा हे व यांची मुलाफरीमुळे व बियत कांहीशी वेआराम आहे, असे समजते.

पुणे अदालतीतील अधिष्ठाण जज्याचे शि-रस्तेदार राजमान्य रा. बजा या आणा याचे परीकाल दिवसास दुसरे नजल्यादर ते निजले असतां दार उघडून पेटी नेली. त्यांत सुमारे १०० रुपयांचा ऐबज नेला अशी पोलीसांत फिर्याद आल्या वरून पोलीस चौकशी करित आहे.

पुना कालेजांस विलायतच्या रीती प्रमाणे एथे ही चापुटील वानबारा पाहून तीन आठवडे रजा मिळणार आहे, परंतु इंग्रेजी शाखा म्हणून निराशी आहे तीस कडी मिळेल असे नाही.

आम्हांस पुना अबसर बरा वरून असे कब-ते की, वाचन्य व्रंतीत वाहाचे झाडाची नवीन लागड होऊन सन् १९५९ सालांत सुमारे २०५१० शेर उत्पन्न झाला आहे हे इंग्रेज सरकारचे महिनतीचे फळ आहे; कारण किती एक वर्षे लोक असे समजून उगीच बसले होते की, वाहाची न देवाखेरीज एथे विकतच नाही, परंतु सरकारने उन्नेजन देऊन वाहाचे उत्पन्न या हिंदुस्थानांत पैदा केले. हे एकून आम्हांस संतोष झाला आहे.

नगर— येथून तारीख ४ दिनहून
 पत्र एका गृहस्थाकडून आल्यास आले आ
 हे त्यांनी ल मजकूर की, तारीख १५ व १७
 या रोजी नगरातील किती एक वाटलेले लि
 ली लोकांनी हिंदु लोकांचे पाणी भरण्या
 चे हौदावर जवरीने पाणी भरून हौदा वा
 टविले. त्यावरून नेथील रयतेने जिल्हा
 चे माजिस्ट्रेटस त्यांनी हा जुलूम अन्याया
 चा बाहेर मजकुरी झाल्याविशींचा अर्ज
 केला. त्यांनी सन १८५० च्या २१ साध्या
 अर्जावर हुकूम त्या वाटलेल्या लोकांचा
 हुकूम पोहचतो. हे मनांत आणून बंदोब
 ल करावा तो केला नाही. त्यावरून नेथील
 रयतेने तारीख १७ व २१ सप्टेंबर रोजी
 नेक नामदार गवरनर इ. कोन्सलचा
 जकडे अर्ज गविल्या आहे. त्या अर्जातील
 ल हांशी व की सुलताना मठि कामारा
 णी सरकार यांच्या जाहीर नामा नुकताच
 लागला आहे की, धर्माचे कामांत व आचा
 रांत सरकार हात न घालतां रयतेच्या
 धर्मविनागे व आचाराप्रमाणे पाल घेऊन
 होईल. दुसरे १८३४ सालीं माजी कंप
 नी सरकारास विलायत सरकारने जी कल
 म बंदीची सन ६ कसून दिली तीत हिंदुस्था
 नांतील धर्म संबंधानें नाना पंथ व नाना आ
 चार आहेत त्यांस कायद्यानें प्रतिबंध न घडा
 वा. अशा प्रकारे स्पष्ट आहे. तिसरे, राणी सर
 कारनें कंपनी सरकारस साफ हुकूम फर्मवि
 ला आहे की, आमेरिकन मिशनरी लोकांचा
 मून हिंदुस्थानचे रयतेस इजा पोहचत असे
 ल तर त्यांस त्या राज्यांनून बाहेर जाण्यास त्यां
 स सांगवें. चवथें, सन १८५० च्या २१ आक्ट

वारशा बहलचा आहे. पाणी व भोजन या विष
 यांचा नाही आणि या कायद्याचा अमल दिवा
 णी कडे चालणारा आहे. माजिस्ट्रेटाने नाही.
 फिरंगी सरकारचा अमल गोव्याकडे आहे तेथे
 मूळचे ख्रिस्ती वाटलेले लोक आणि इस्लामी
 नीच जातीचे वाटलेले लोक हे देखिल एकत्र पा
 णी यां मुखलांन भरीत नाहीत. आणि आमचा
 व एथील ख्रिस्ती धाट्यांचा सर्व थैव आचारा व
 धर्म भेद असून जुलमानें ते आमचा छळ क
 रितान. तर त्याचा व रयतेचा मामूल प्रमाणें वं
 दोबल व्हावा योगेरे मजकूर आहे. असो पा
 अर्जाचा जबाब न्याय होईल अशी आशा
 एथील रयत करून आहे.

या कामांत आह्यांस इतकेंच उभयपक्षां सु
 चविणें आहे की, जुलमानें कोणतीही गोष्ट क
 रणें हें अज्ञान होय. आणि जुलूम अन्यायानें
 होतो. तर तो सहन करणें हेही मूर्खत्व व भिन्ने
 पण होय. इंग्रजी राज्यांत लेखप्रमाण धरून स
 रो दित भरवसा ठेवणें हें सुनासध नाही. या का
 मांत राणी सरकारनें लिहिलेला लेख योग्य आ
 हे आणि तो अमलांत यावा अशी तिची इच्छा
 ही खरी. पण तिचे अमलदार जे तिच्या हुकूमा
 प्रमाणें यत्न घात नाहीत तर तिला अमल दा
 रावर तजर ठेवावी अशी ठेवणत नाही खद दो
 ष देणें बरोबर आहे कोणाही मनुष्यांची विना
 कारण अंनः करणें दुखविणें हें ज्ञात्याम व सर
 कारच्या कोणत्याही अंमलदारास योग्य नाही.
 लोकांस बाहाणे करण्याच्या रीतीनें बाहाणे क
 रावें हें सुज्ञानें काम. हळुकटपणानें व कपटानें किं
 वा बळ मिळालें घणून त्यांवर कांही एक प्रत्युप
 स्थान करणें हा मोठा अपयोजक पणा होय.

आह्मांस बहाण पूरच्या एका फिरत्यानें पत्र पाठविलें आहे तो फिरत्या खेदी करितां इ दुराहन तेथें गेला होता. त्याणें तेथील वृद्धसुभ्यानी सरकारी काम चाळविण्याची विसल वझे कांचे दुःखाचे उद्गार ऐकून त्याचे चिन्तास फार वाईट वाटले. असो बडना दिवसांना कामगार वृद्ध होऊन इंद्रिय गलित, व शरीर संपन्न हीन अशास ईश्वर स्थान भट करील नोंवेरी ठेवणें हेंच बरोबर नाही. आमच्या लोकांत नोकरी अंतकाळ पर्यंत करून वरिष्ठासून चर्मपूजादि अपमान करून घेण्यांत मोठी गोडी आहे. असें प्रायः आपल्या सर्वांच्या पाहाण्यांत व ऐकिण्यांत आहे. अशी गुलामगिरी करूनच काल क्रमण करावें ही रूढ लोकांची गैर समजूत आहे. जर वृद्ध दवा प्राप्त झाली, तर येथील फक्त चोटापुरती अहोरात्र गुलामगिरी करावी लागती तिचा त्याग करून जे कांहीं उपजीवनार्थ आपल्यास नेमपूक होईल ती घेऊन स्वस्थपणें पारलौकिकार्थ काळक्षेप करावा हांन चांगुलपणा आहे. केवदा खुशामत्यांनीं राय साहेब, राधा साहेब, ह्यणावें पदव्याच करितां व द्रव्य लोभार्थ आपलें स्वातंत्र्य सर्वथेव दुसऱ्यास विकारें त्यापेक्षां वृद्धपकाळीं कांही लोकांवर परोपकार करावे व परमेश्वराची एकनिष्ठ भक्ती सेवा करावी. असे मनांत आणितील तर फार बरें. नाहीं तर या लोकांचें जन्म आणि पाळलेल्या व्याघ्रादि श्वापदांचे जन्म सारखेंच होतें.

हाही जोशांचे प्रभावस्तु तर धामणी वामणी पकडल्या जात नाहीत. असें खास वाटव्या वरून त्या प्रभावा ठोक ताळा भिळत नाहीं ह्यणून त्यांचे कित्थेक चेल्यास वाईट वाटून ते प्रभा प्रमाणें कांहीं ठोक ताळा वावा ह्यणून कांहीं तरी अंतरंग तज

विजी कराव्या. असें कोठें उद्गार काढितात ही खबर आमच्या पिशाचाचें येऊनदेतांच पाल चुकचुकली तेह्नां आमच्या शेजारीं एक जोशांचें पोर बसलें होतें तें आपलें पातीचें घाड मनांत आणून ह्यणू लागलें कीं, ज्यापेक्षां रायकाळीं बुधवारीं पाल चुकचुकली त्यापेक्षां कांहीं तरी या पिशाच्य बोलीप्रमाणें कृती घडेल. हें बोलताच आह्मी त्या पोरस सांगितले कीं, जो पिशाचाच्या तेंकरा! आमच्या येथें जोशी वपाळी यांचा भरणा बडून झाला आहे. त्यांचे बोल सर्वथेव सर्वदां अप्रमाण होतात. आणि तसें होण्यांत कांहीं नवल वाटण्या सारखें नाही. कारण ते त्यांचे बोल आप मनाल्लार्थ असतात आणि हे तर कलियुगांतले जोशी. यांच्या वाणीवर भोळवट भरवसा वेवून वागतात. आह्मास पळे माहीत आहे कीं, कोंकणच्या धामणी वामणी मोठ्या ऊशार वचपळ आणि विषारी आहेत. त्या पुढें देशांतल्या देसुयांनीं पुण्या वाजऊन किंवा बीर मंत्राचीं कडीं हालवून होणें नाही. उगीच थोडाड मात्र दुखेल. गाल सुजतील. घसा बसेल. आणि हात बरीक सुजतील. आणि शेवटीं धामण वामण कायमची कायमच राहिल.

सातारा— येथील फलेरुदर साहेब यांची स्वारीं कांही दिवसांनी विलायतेस जाणार ह्यणून त्यांनी येथील म्युनिसिपल कमिटीचा हिशेब नपासण्याकरितां मेहरबाब साडिंगटन साहेब सुपरन्वयरी थर्ड असिस्टन यांस नेमिलें. व त्याप्रमाणें त्यांनी शनवारीं कमीटीचे हिशेब नपासण्यास आरंभ केला. दुसरे दिवशीं कमीटीचेकीं खंडोपंत मानाबाबा मनुष्य कांहीं जमावची मुद्याचे फागद विहिरित टाकण्यास गेला ती जातमी नायब फौजदार यांस समजली. त्याणीं ती फौजदार साहेब यांस कळविली तेह्नां ते

तत्काळ त्या जागी गेले. आणि कागद दाखवता
विहिरीवरच पकडला. व कागद विहिरीचे बाहेर
काढिले. नदनंतर फौजदार, मेहरबान डिपुटी
कलेक्टर साहेबांकडे जाऊन ही सर्व हकीकत
यांस विदित केली. तेव्हां त्याणीं कारकून आसा
नी तीन, तीन मुख्य कैदी व एक मेस्त्री यांस कै
द करून त्यांचे घराची जप्ती करावी म्हणून सांगित
ले. आणि त्याप्रमाणें फौजदार यांनी लागलीच सु
मारे ६ वाजतां तजवीज केली, या छत्यास दोन
ब्लाक लोटले नाहीत इतक्यांत रा.रा. निळोपंत
डकमकर कमीतीचे पंच याणीं साहेब मवसूब यां
ला तोंडी ऊकूम फौजदारास असा आणिला कीं, न
रील कैदी माझे स्वाधीन करावे. व जत्या खुल्याक
रविया. असे सांगून ते कैदी त्याणीं आपले ताब्यां
घेतले. व जत्या खुल्या करविल्या. नंतर सुमारे
दोन तासानीं मवारिले, भडकमकर पुनरपि फौज
दारांकडे येऊन सांगूं लागले कीं, हे कैदी आपले ता
ब्यांत येऊन जत्याक्षिराव्या. तेव्हां फौजदारांनीं सांगि
ले कीं, आतां आम्ही साहेब मवसूबांचे ऊकूम विर
तून असें करूं सकत नाही. दुसरे दिवशीं सोमवा
र सदरील बहिमी आसामीचे घराचा झाडा घेऊन
कागदपत्राचा तपास केला व सदरील आसामीचा ज
पान्या होईन पुढें खटला सुरू आहे.

बाई तालुक्यांनील कपूर व राजापुरी या गांव
पारानांनील देवळां मध्ये नवरात्रांत घट उठते वे
ळी उभय गांवकऱ्यांच्या मोठा तंटा होऊन राजापुरी
या गांवचा कमळू यानाचा मनुष्य ठार मारला गेला.
या खटा मे. फस्त अ. माजिस्त्रेट साहेब यांजकडून
ज्युडिशल असिष्टंट साहेबांकडे कनेट सा
दला आहे.

सु. सु.

खानदेश जिल्ह्यांनील रा. राजश्री शामराव रामचं
द्र इस्कोपर पुढे येथील प्रतिष्ठित गृहस्थ आदि
करून तेथील लोकांनीं मलिकामा आजमा राणी
सरकारस त्यांनी या हिंदु स्थानचा राज्य कारभा
र स्वतः पाहूं लागल्यामुळे खुषीनें एनमानप
त्र विजायतेस तारीख २० डिसेंबर सन १८५८
इसवीस पाठविले होते त्याचा जबाब विलायते
हून मुंबई सरकारस येऊन तो जबाब सदर
हू गृहस्थ रा. राजश्री. शामराव रामचंद्र यांस
मेहरबान म्यानस फील्ड कलेक्टर माफत आ
ला कीं, आपण व दुसरे गृहस्थांनीं राज्यंतर
जाव्याची खुषी झाल्याबद्दल मानपत्र पाठवि
ले ते राणी सरकारचे समोर प्रसिद्ध जावें.
आणि बडल खुषी झाली म्हणोन लाई त्या
डली विलायतचे कौन्सलचे सरदार यां
चे सहीचा आला तो मेहरबान म्यानस
फील्ड साहेब यांनीं सदरहू गृहस्थास दि
ला असें सरकारनें प्रसिद्ध केले आहे.

आमचे ऐकण्यांत आले आहे की,
मध्यत नागपूरच्या राजाच्या राणी साहेबाबरो
बर नागपूरचे कमीशनर साहेब हे नीट
वर्तणूक करीत नाहीत म्हणून सरकारां
त गिऱ्या झाला आहे. आतां हे वर्तमान
भटं वशाचे नाही तरी पथील व्यापारी
मंडळींत ही बातमी आली आहे

आसांस आतांच समजले कीं श्रीपर्वती संस्था
नचे चौकीवरून चालती तिलक सुमारे ६५ रुप
यांची चोरीस गेली त्याबद्दल हवे ती फौजदार चौक
शी करीत आहेत

हेपन ता. तळणाजी त्रिंबक. छा. मे.

ज्ञानप्रकाश

पुणे—सोमवार ता० २४ अग० सन् १९५९ ई०

पत्राची किंमत.
१॥ आगाऊ दिव्यास. १००० रुपये.

ज्ञानप्रकाश.

मेहेरबान म्यान्स पील्ड साहेब हे स्वान देशां
तून आपले कलेकटर व माजी स्त्रेटच्या कामा
चा चार्ज मेहेरबान म्यांट साहेब फस्ट असिस्टण
कलेकटर यांस ता० ११ मिनहूस देऊन निघा-
ले. ते येथे येऊन त्याणी उत्तर मागचे रेविस्यु
कमिशनरचे कामाचा चार्ज ता० २१ मिनहूस घे
तळा. आमचे वाचणारास कळवीत. आहो कीं,
या साहेबानी स्वान देशा गरिबा पासून तो श्रीमा
न पर्यंत ग्राह्या करून काम करून लोकांस
खुपी ठेविले असे आमच्या ऐकण्यात आले.
आहे व हे साहेब मवसूफ एथें फार वर्षां मागे
कांहीं दिवस असिस्टण कलेकटर होते त्या वेळ
चे लोक हे साहेब रेविस्यु कमिशनरच्या परावर
येणार हे ऐकून संतोष झाले आहेत.

अबझरवरच्या समजण्यात असे आले जा
हे कीं, चिने कडेस तिन्ही खात्याचे मिळून लष्करी
भोकरवाना होणार आहेत परंतु आम्हांस वाट
ते ने ही वांच्या पलटणी आणि गोरे लोकाचा तो-
फ रवाना अशी योजना असे लशी वावते.

आम्हांस अबझरवर आधारे समजते कीं,

लोपयोगी रवासा वरील सरजंट झाले साहेब
याणीं ६९४००६६०३ सरकारी पेंसा वापरला
या बद्दल अपराधाची कोर्ट मारशलात चौकशी
होजन सदरहू कैदीची पदवी ४ वर्षे कमी कमी
करावी म्हणून ठराव झाला. हा ठराव गोरे लो-
काच्या कोर्ट मारशलात झाला.

फते पूरच्या तुरंगा वरील माजी दरोग्दाचे
कामावर हैदर बख्त म्हणून एकजण नवकर हो
ता व त्याणेच मिस्टर टकर मार्जा त्या प्रांताचा
जज्य यांच्या शेवट केला त्यास कोणी जो धरून
देईल त्यांस १०००० हजार रुपये बक्षीस दिले जा
ईल म्हणून जाहिरनामा होता त्यास शेवटी अ-
द्युधेचे पोलिसाने फेजाबाद प्रांतात गोरकपूर
च्या शहरात कसई यांच्या जाग्यात धरला या-
कामांत लेफ्टनेंट शार्पचाणे मोठी हुशारी आ-
णि चपळता दाखविली.

मिरताण्ये हिंदुस्तानचे सेनाधिपतीं साहे
ब बाहदूर यांची स्वारी जाऊन दाखल झाल्या
बद्दलचे वर्तमान आले आहे.

मृत्यु श्री. गंगाभागिणी अकासाहेब माणकेश्वर
यांस ता० २३ मिनहूस देव अशाशाली यांस रुपये नसिन होते.
सुचना ता० २५ मिनहूस यमहितीयेच्या सणा
मुळे बु रुवारचे पत्र छापले जाणार नाही
असे आमचे पत्र वाचणारास कळवीत आहे.

विनायनची डांक

येमिन सुकर आणि औरि एंटल कंपनीची
 "आल नेदर" आगबोरी गेल्या ससंबर महिन्या
 च्या १९ साच्या तारखे पर्यंतची विनायनची डांक
 आपणा बरोबर घेऊन निघाली ती गेल्या मंग
 ल चारी सकाळीं मुंबई घंदरांत येऊन दाखल सा
 ली. त्या वेपेच्या आगबोरी तून विलायतकेनें वर्त
 मान आले आहे त्याजवरून असें समजण्यांत
 येत आहे कीं, हिंदुस्थानचा कम्पांडर इनचीफ
 लार्ड क्लेड हा नालत्या सालच्या अखेरीस आपला
 ऊहा सोडून विलायतके परत जाणार आहे तो गे
 ल्या नंतर जनरल सर सु रोस हा त्याच्या जागीं हिंदु
 स्थानचा कम्पांडर इनचीफ होणार अशी एक वा
 तमी उठली आहे. चीन कडेस जी फौज जावया
 ची आहे तिचे मुख्यत्व कोणा तरी इंडियन आफि
 सरस देण्याविषयी वेत झाला असें सुणतात. विला
 यतके एथील नहच्या कलमाची फ्रेंच सरकारनें जीं
 प्रसुटी करून दाखविली तिजमुळे इंग्ली मधील
 मांडलीक संस्थानचे, साडिनीयाच्या राज्याबरोबर आ
 पण जोडले जाण्याविषयीचें मागणें अजून दूरज
 हाळें नाही. आस्त्रियाचा बादशाहा माणें आपल्या
 राज्यांत प्राइसलंट मत्तानुयायी लोकांस आपला
 धर्म पाहिजे त्या रीतीनें चालविण्याविषयी पूर्ण पर
 माणगी दिली आहे. सिरकेशियन लोकांचा सरदार
 बाबिल हा क्लेड सोपडून आतां सेंट पीटर्सबर्गकडे
 सरवाना झाला आहे. स्पानिशा लोकांचें कफर लव
 कर मोराको कडे मरवाना अनुयाये आहे. फ्रेंचांनीं
 ही मोराकोच्या साहदीवर आतां कोही तटा आरं
 भिला आहे. तुर्कीच्या सुकतानास सरजावरून वा
 कण्याविषयी जाहालेली एक गुप्त मसलत तुर्कीत
 आली कडेस फ्रेंचां विनो पत्र (इस्त्रूल) मुकामी
 उघडकीस आली आहे. चीन देशांत पीहो मुकामी इं

पुत्र मुकाम आरमांवा पुराजय सान्याची बातमी
 यो मुकामें जोरुने जन्म मुकामें फ्रांस व इंग्लंड
 या दोघांही त्या पुराजयाबद्दल विनी लोकां राखू
 देण्याकरितां त्या देशाकडेस पाठविण्यासाठीं लष्कर
 ची तयारी चालली आहे. इंग्लंड सरकारनें तरतूत
 कडेस एक चांगले तें मोठेंच आरमार पाठविण्यावि
 षयी वेत केला आहे. व पाशिचाप एक हजार मरी
 न लढाऊ लोक वखलाशी लोक तिकडेस पाठविण्या
 विषयीं आणि त्याच माणें हिंदुस्थानच्या कोजे म
 धून चाकरीचा राजीनामा दिले त्या युरोपियन लष्करी
 लोकांस चीनमध्ये लढाईच्या कामावर जाण्याविष
 यी विनती करण्याबाबदही इंग्लंड मध्ये पुकळ
 आदाघाट चालली आहे. या चीन मधील लढाई
 च्या संबंधानें आतां कलकत्ता वसिंगापूर याज
 मध्ये तारयंत्रद्वारे रहदारी चालू करण्याबाबद
 इंग्लंड मध्ये पुकळ वाद विवाद चालता आहे.
 कराची व अदन याजमध्ये तारयंत्र चालू कर
 ण्याकरितां जी मार अजून पाहिजे आहेत ती बरोब
 र घेऊन दोन आगबोरी गेल्या ससंबर महिन्याच्या
 अखेरीस लिवरपूल येथून निघावयाच्या होत्या.
 इंग्ली मधील लहान लहान संस्थानां पैकीं घरवा
 आणि सोडीनाया आणि खी दोन संस्थानांहीं ते प्रांत
 आपल्या चोप्यांत घेण्याविषयी साडिनीयाच्या राजाची
 विनती करण्याकरितां आपले बंदील पाठविले होते.
 त्याची साडिनीयाच्या राजानें भेट घेऊन त्या संस्थान
 ची इच्छा युरोपातील मुख्य मुख्य सरकारास मग
 ट करून त्या सरकारां पुढें संस्थानचापक्ष आपण उच
 लण्याविषयीचा आपला निश्चय त्या बकिलास दर्शित
 केला. हिंदुस्थानांतील बंडांच्या समयीच्या ज्या बादशह
 ही २२ साच्या पलटणीनें बंदयान्या बरोबर मोठ्या शौ
 यनें टक्कर दिली त्या पलटणीचे आफिसर व सोजर
 यांजला विलायतके मध्ये डोवर येथील लोकांनीं एक

मोठी भेजवानी केली. तसेच हिंदुस्थानांतून थोड्याच दिवसांवर बादशाही ८४ वी पलटण विलायतेस गेली तिला एक मानपत्र देण्याविषयी शेफील्ड येथील लोकांहीं येत केला आहे. धू० वू.

सोलापूर. — तारीख १३ अगठेंबर. श्री. आपल्यास जी खबर कळवितों त्यांत लोभाचा परिणाम वगैरे विचारा पासून अनर्थ आणि ब्राह्मण लोकांची कृतघ्नता व दुर्गमिमान या गोष्टींचें स्वरूप सादर होईल. —

सोलापूर जिल्ह्यांत माटे संपूर्ण एक जुनाट ब्राह्मण वस्तीचा गांव वराच प्रसिद्ध आहे, तेथें सुमारे दहा बारा दिवसांवर पर्जन्याची अति वृष्टी झाल्यामुळे सुमारे २०० घरे पडली, त्यांत एक ब्राह्मणजातीचा सराफ ज्यास नाना म्हणून लोक हाका मारित असतात त्याणीं आपले घरांत दाणे सांठविण्याकरितां एक पेंव केले होते, त्याचे तोंडावर कांहीं जांकडे व कांहीं फळ्या घालून वर जमीन सारखी केलेली होती. तेथें त्याचे घरांतील निव्वय मनुष्य निजमत असत. तारीख ३० सप्टेंबर रोजी पाऊस फार मोठा पडला रात्रीचे बारा वाजावयाचे सुमारे नाना याचे घरांतील पेंव रेळू लागले असे त्याजला समजल्यावर त्याणें सर्व मनुष्ये त्याजवरून दूर करविली परंतु त्याची बाईको व ताहें मूळ याजला पाजीत व दुसरे जाणते मुलांस जवळ घेऊन तेथेंच बसली तिचा थोरला मुलगा सुमारे दहा बारा वर्षांचा आहे त्याणी पेंव आंत खचत आहे तेथें बसूनये असें आपले आईस सांगितले परंतु त्याचे तरेकता एवढ्यांत काय पडतें असा जबाब देऊन तशीच बसली

इतक्यांत घड घडाव होऊन पेंव खाली कोसळलें तेंरिकामें असल्यामुळे दोन मुले व ती बाई न काशी जाऊन भिडली नंतर नाना याणें त्याजला काढणे करितां आंत उडी टाकली आणि त्याचा आणता मुलगा यांणे दिवा धरून नानाची विधवा बहीण दुसरे बाजूस ओणवी राहून नाना आपले बायकोस उचलून वर देत होता, तीस उचलण्या करितां नानाचे बहिणीचा सोंक देण्या बरोबर तीही पायां खालील माती कोसळून पेवांत पडली, त्या गर्दीत मुलाने हातांतील दिवा विझून घरांत आंधार झाला. मग घरांत तो मुलगा व एक गडी या प्रमाणें दोन मनुष्ये मात्र राहिली! त्याणीं शेजारी पाजारी को भाटक रून पुकळ कासवीस केली. परंतु पावसाचे नादाने त्यांचा को भाट कोणास ऐकू आला नाही. जवळ पासचे लोक मात्र सुमारे एक कलाखाने जमून त्याचे घरांत गेले, परंतु पडलेले मनुष्या पेयां कोणाची हाल चाल नाही असें त्यास समजल्यामुळे तीं मनुष्ये निःसंशय मयत झालीं. असे समजुतीनें स्वस्थ राहिले. पोलिसचे लोकांस सुमारे दोन वाजतां खबर समजली. परंतु त्या वेळीं कांहींच तजवीज न होतां उजेडल्यावर पेंव बाजूने कोडून पांच मुरदे शूद्रा जवळून बाहेर काढले इतके हकीकती वरून दाण्याचे लोभाकरितां नानाने आपले घरांत पेंव केले आणि गैर विचारांमुळे त्या विचाराचा कुटुंब घात जाला अशी आपली खातरी होईल. परंतु ब्राह्मणाची कृतघ्नता शूद्रा पासून मुरदे बाहेर काढविले एवढ्यावरूनच सांगूनी असे कदाचित आपण समजाल तर तसें नाही म्हाराज पेवांत शिरोन मनुष्यास बाहेर काढणे हे जी वा वरलें काम आहे तसा प्रसंग आपले

जीवावर असण्याचे धैर्य ब्राह्मणास झाले नसेल हे जीवही आहे. परंतु नानाची वहीण जीव ही जरीवर मयत झाली, तिजला बाहेर काढल्यावर तिचा स्मशान विधी शूद्राचे हाताने झाला. हे व कारण ब्राह्मणाचे कृतघ्नतेचे मी ह्मणतो ब्राह्मण लोकांनी तिजला स्पर्श केला नाही याचे कारण त्याही असें सांगितले कीं, ती विधवा असोन सके शा आहे. धर्मा प्रमाणें तिचा वपन विधी झाल्या शिवाय आपण हात लावणार नाही. वपन करणारे लोक नापिक हे प्राण विरहित मुरघाचे आपण वपन करणार नाही. असा तंटा चाले वून शेवटीं त्या विचारे दुर्दैव वाई शूद्राचे मनुष्याकडून उचलून नेऊन तिचा स्मशान विधी केला. किती एक ब्राह्मण एके क रुपया आपल्यास मिळे ल तर आपण उचलून नेतो असें ह्मणव होते, प नानाचे घरांत चार पांचवों रुपयांची जिंदगी ही होती. परंतु कोणाचे मनांत ती घेष्ट आली नाही. सात्मा प्रमाणें वैधव्य प्राप्त जा हा त्यावर वपनविधी करणें हे योग्य आहे व जो पर्यंत तो विधी केला नाही तो पर्यंत त्या वायकोस स्पर्श करणें अशुद्ध आहे खरें परंतु देशस्थ ब्राह्मण लोकांत अशा स्त्रिया हजारां आहेत व ब्राह्मण लोक श्राद्धादिक मांगति देखील तशा वायकोचे हातचा स्वयं पाक जेवणे व नेहेमी पाणि विणें याचा बाध मनांत आणीत नाहीत. हे आपल्यास माहीत व असेल. लांब कशास पाहिजे सोबत नात्रे घरीं सुमारे तीन चार महिन्यांवर त्याचे मुलाचे लून झाले तेव्हा याचे गांवांत ब्राह्मण लोक त्याचे घरीं जेवणास व दक्षणा घेण्यास पुकळ गेले होते त्या वेळेस त्याची विधवा वहीण त्या सभारंभांत होती व ती विधवा असून सके शा आहे.

असें त्या ब्राह्मण लोकां म ठाऊक होतं तेव्हा जेवणास व दक्षणा घेण्यास ती असंस्कारी वा विधवा होती. तीच दुर्दैव केलून अहंस्मान या तानें मयत झाली. असेना स्पर्श करण्यास ही अपवित्र करी मानली गेली. महाराज ब्राह्मण लोकांची तशा दुर्भाग्यामुळे आजपर्यंत जी झाली आहे ती असेच दुष्कर्ममुळे झाली असेल यांत संशय नाही.

कलकत्याचे गवर्नर जनरल वार्ड सरोयला ई प्यानिंग साहेब वाहादूर यांची स्वारी कलकत्ता राजधानी सोडून आपले मुलखांत फिरावयास निघाली आहे. याचा उद्देश असा आहे कीं, सरकारास स्वदेशीय राजे लोकांनी वंडाचे स मयी मदत दिली त्यास त्यांची मुला फत येऊन फिरत फिरत लेखनी आणि दिष्टी या राजधान्या पाहाव्या असे आहे. लॉर्ड साहेब यांची स्वारी सुमारे सात महिने बाहेरच राहणार असा मनसुबा आहे.

लक्ष्मी खालांतील फेरफारावरून असें समजून घेतें कीं पुण्याचे छावणीत तोफखाना ठेवण्याचे मुरख जाणा करून त्यांत नेहेमी ६ व्यादरी तोफखान्याच्या लेखक रून ठेवाव्या कारण जर लागल्या वरोवर त्यांनीं नाय ड तोवर यांना व्हावे अशी त्यांची तयारी असावी ह्मणून डुकूम झाल्याचे अवसरवर आधारें समजतें. अहंमद नगरच्या छावणीत घोडे स्वार ठेवण्याचे ती मुख्य जागा करावी ती आणि नेथें तीन पलटणी नेहेमी ठेवाव्या असा डुकूम झाला आहे.

आलीकडील वर्तमान आल्यावरून समजतें कीं, वंडे बाले तुळसीपुरापासून १० मैलावर घाटीत सुमारे ४०० जमून आहेत.

उं कतर भाऊदाजी याणी गेले आगवो
टी नून धंदे व रोजगार यां वर कर व स-
विण्या बाबद जो कायदा होणार आहे
त्या विरुद्ध अर्ज शिणी सरकारास झाला तो

खाली सत्या करणारे मुंबईतील नेटी व व्यापा-
री व इतर लोक यांचा अर्ज.

ऐसाजे की, जे दिवशी नेक नामदार सरखावती
बाहदूर राणी साहेबानी स्वता हिंदुस्थानचे राज्य आ-
पले अमला खाली घेतले ते दिवशी हिंदुस्थानाचा
सुदीन प्रकाश झाला असे बाहदूर राणी साहेबांचे
सर्व प्रजेस मोठा जयजयकार झाला.

या दिवसाची सर्वत्रांस याद रहावी. या हेतूने
मुंबईकर लोकांनी राणी साहेबांचे नावाने एक पद-
र्थ संग्रहालय स्थापण्याचा निश्चय केला व तो प्र-
हालात जी सभा भरली होती त्या सभेतच ७००००
रुपये वर्गणी उभारिली.

हे लिहिण्याचे कारण इतके व कीजरी हे कृत्य
शुद्ध होय. ती राणी साहेबांवर प्रजेची किती प्री-
ति आहे व राणी साहेबांवर गादीवर बसतांच लोकांस कि-
ती आनंद झाला, हे प्रदर्शित व्हावे

हिंदुस्थानचे गवरनर जनरल व राणी साहे-
बांचे व्हेसराय हे पैसापैसा कर विण्या विषयीं जेजे
उपाय आज बारा महिन्या पासून योजितात तेणे क-
रून अर्ज करणारास बहुत भीती व त्रास उत्पन्न झ-
ला आहे. आणि जो कायद्याचा खरा कायदे करणा-
रे मंडळीने हो न दा वाचिला, तो जर कायदा असलात
झाला तर अर्ज करते विनधास्त सांगतात की, त्या पा-
सून सर्व देशांत इतकी नाखुशी उत्पन्न होईल की,
गवरनर जनरल साहेबांचे दरबारांतील मंडळी
म त्याची कल्पना देखीक उत्पन्न होतीना.

या कायद्याचे खरचाचा उद्देश की, या देशांनी
ल श्रम करणारे लोकांवर मात्र त्याचे प्राप्ती प्रमा-

णें कर वसविण्याचे ओझे घालणार व जी मालम
नेचे घनी आहेत व दुसरे वर्गातील लोकांस या
करा बाबद काहींच घाबयाचें लागणार नाही.

हा कर वसविण्यास जी युक्ती योजिली आहे.
त्या प्रमाणें आज पावे तो कधीच दुसरी युक्ती यो-
जिली नव्हती व हा कायदा फार जुळमी आहे. स-
रकारास पैक्याची जास्ती आहे. हे जाणून व राज्य
प्रीती धरून या प्रस्तुतचे संकट समधी अर्ज कर-
णारे लोक अर्ज करण्यास हिया करतात नामदार
राणी साहेबांचे नाम व न्यायी राजा पासून जें सु-
ख भोगतात, ते अर्जदार कबूल करितात व हिं-
दुस्थानचे सरकार दुब्याचे संकटा पासून सुटण्या-
स जें यत्न करितें त्यास बंडखोररीतीने आडबे ये-
ण्यास ते खुशी नाहीत.

मागील दोन वर्षीं जे प्रसंग झाले तेणे कस-
न या देशाचे अबादानीस बकल्याणास जी थो-
का पोंचला तो अर्ज करणारे जाणतात. व बायब्य
प्रांतांत लोकांमध्ये जी नाखुशी झाली आहे. त्या
लोकांत दाबांत वे विण्यास इंग्रजी फौज असण्या-
चें अगत्य आहे. हे ही ते जाणतात.

या बरे उपाय मुळें या देशांतील उद्योगी लोकांचा
बहुतच नाश झाला. या गोष्टीकडे आपले लक्ष अ-
सावे असे अर्ज करणारे लोक मोठ्या नम्रतेने सां-
गतात. व याज वरूनच या लोकां विषयीं नीट वि-
चार करणे व चसूल जास्त करण्या मध्ये व रक्ष-
र्चा चाबेन राखण्या मध्ये शाहाणपण व चातुर्यी
चा उपयोग करण्याची फारच जरूरी आहे अ-
सें सुचवितात.

तुर्बत ठिकाणीं बोलण्याचा असाकल आहे
कीं, नामदार गवरनर जनरल झालात कोसि-
ल याणी जे हाही उपाय योजले तेजसे विचार
करून व शाहाणपण खर्चून योजायाचे होते तसें

पुरवणी

योजिले नाहीत.

अर्ज करणाराचे समजण्यात कांही महिन्यां भागें असे आले की, या वर्षीचे उत्पन्न खर्च पेशां १३ कोट रूपये कमती होईल.

नामदार व्हेसराय याचे मनांत असा संकेत होता कीं, हा जो जास्त पैसे लागेल तो या देशांत एक नवे १० लोन १२ काढून जमा करावा. परंतु यांत चातुर्त्या बराबर उपयोग न केल्यामुळे या लोनचा वेत अगदीं दस षट्का तें पोंकस्तून सर्व जातीचे प्रजेस कीं जाजवळ दुसऱ्या सरकाराचा नोटी आहे त त्यांस मान फार तोठा सोसावा लागला.

दुर्दैवे कस्तून यानवा लोनाची जाहीर खबर लागली. त्या नंतर व्यापारी लोकांस कांहींच कचर्ना नसतां जे जकातीचे दर होते ते सरकाराने एक दन दुष्पट व निष्पट करून टाकिले.

या प्रमाणें मुंबईतील अफिणीचे पेट्यांवर दर पेटीस १०० रूपये जकांत जास्त काढविली, व ही कायदेशीर आहे म्हणून अर्ज करणारे लोकांस कांहींच अडथळे करायाचे नाही.

मुंबई व मद्रास इतरव्यांत मिठावर आज्ञापर्यंत जो कर होता त्यापेशां एक पाचला जास्त काढविला.

स्थापना (काय्या) बाबद्दचा कायद्याचा खर्च कायदेशीर करणारे मंडळी समोर आहे. त्याकडे बारिकरीतीने पाहिलें तर व्यापारी लोकांस फार त्रास पडणो गे आहे. व त्या बाबे मोठे मोठे पुष्कळ अडथळे आहेत.

शेवटी व्यापारबंध्यावर कर बसविण्याचा कायद्याचा खर्च कायदेशीर करणारे मंडळीने दोनदा वाचिला, व या कायद्या पासून जे दुःख भोगावे लागेल बंजी योत अनिता आहे

त्या बाबे अर्ज करणारे लोक अर्ज करण्यास हिया करतात.

जर विहीत केलेले करा पासून जी सरकास प्राप्ती आहे.

जकात वाढविण्या पासून ----- रूपये

उत्पन्न ----- १२,००,०००

अफूवर नव्याजकाती पासून उत्पन्न ४०,००,०००

मिठावर जकात वाढविल्या पासून उत्पन्न २३,००,०००

नव्यास्थापना अर्जा पासून उत्पन्न ५,००,०००

इकंदर २३३,००,०००

या करा पासून जितका सरकारास तोटा आहे तितका पूर्ण होतो असे नाही तर काबडल दुसरे कराची योजना करावयाची पारखी आहे. असे अर्जदार कचर्बितात.

या देशांतील पेशांचे स्थिती विषयींची कशी वेंताने करण्या करितां मि० विलक्स साहेबां सारिखा विद्वान गृहस्थास कायदेशीर करणारे मंडळीचा सभासद ठरविला आहे. हे पाहून अर्ज करणारास फार आनंद झाला आहे. या देशांतील कर कोणाते प्रचारे बसविले आहेत त्या विषयीं ते चौकशी करणार आहेत यास्तव कायदेशीर करणारे मंडळी या नवीन करा बाबद्दचा खर्च रद्द करील व जर सरकार आपला खर्च कमी करील आणि याबद्दल खाली लिहिलेले पाय योजील व कांहीं जिनसावर जास्तीजकात बसविले तसे होईल असे अर्जदार कचर्बितात.

या नव्या करा पासून दोन वर्षांमध्ये साहा ६ कोट रूपये मिळविण्याचा आस्ता करावा व जसे हल्ली सरकारचे मनांतून कलेकटर साहेबांचे कचेरीतून हा कर वसूल करण्याचे आहेतसे न करतां जसे या देशांतील पूर्वीचे राजे लोकां कडून हा कर आप आपल्यांत वसूल करवित त्या प्रमा

पें करावे. या देशांतील लोकांतील कित्येक लोकांची एक सभा स्थापून त्याची एक एक गांवांवर त्या गांवाचे लोकांचे स्थिती प्रमाणें कर बसवावा आणि अंतर प्रत्येक गांवातील सूत्र लोकांची प्रेक दुसरी मंडळी वरवून त्यांस अधिकार द्यावा कीं, त्यांचे गांवांतील प्रत्येक मनुष्याचे शक्ती प्रमाणें कर बसवून तो जमा करावा व सरकारचे तिजोरीत जमलेला पैसे भरावा यांस देखील लोकांचे प्राप्तीवर कर बसविला असे होईल परंतु येणे कत्तून रयत नाखुशी होणार नाही व सरकारास पैसे शाची तंगी पडली आहे. असे पाहून सर्व लोक हाकर खुशीने देऊन सरकारांस महत करतील या करारास देखील कांहीं तरी हद्द करावी. कीं, या हद्दीपलीकडे कोणाचे प्राप्तीपेक्षां जास्त कर बसवून येवज्यांस आपले प्राप्तीपेक्षां आपल्यावर जास्त कर बसविला असे वाटेल त्यास सरकारांस या बाबे अर्ज करण्याची परवानगी असावी.

जर करतां पंचाईत नेमून हाकर वसूल न केला व सरकारानें आपले माथी उघापी घेतली तर त्या कामांत दगाबाजी व लबाडी होईल. इतकेच नाही. परंतु शेवटि सर्व रयत नाखुशी व दिलगीर होईल.

उद्योगाचे फळ्यावर हा अनघटीत कर बसविण्याचा जोयल केला आहे व मोठे मिळकतीचे लोकांस या ओझा पासून अगदीं भोकळे ठेविले आहे व सर्व गोष्टीं बाबद मोठे नम्र पणाने बचतुराईने बोलण्यास राजामागतात.

जारीतीनें हाकर लागू पाडावयास इच्छितात. तेणें कत्तून राणीसाहेबांचे नावास बट्टा लागेल. व या देशांतील लोक जी उमेद राखीत होते. ती उमेद भंग झालीशी होऊन ते नाराजी होतील.

अर्जदार लोक हे सांगण्यास राजामागतात कीं,

कायदे करणारी मंडळी आपले काम चालविण्यास अगदीं ना लायक आहे या बद्दल जे दुसरे व कामास लायक यांस नेमावे व दर इत्थारव्यात दुसरी कायदे करणारी मंडळी नेमावी. व त्याची आपल्या इत्थारव्यातील रयतेच्या उपयोगी वरमा बद्दल कायदे स्वतः करावे.

या देशांतील रयत ज्याज्या गोष्टीस नाखुशी आहे त्या त्या गोष्टीची चौकशी करण्या करितां व बंदोबस्त करण्या करितां नामदार राणीसाहेबांनी विलायतेतून एक कमिशन पाठवावे अशी इच्छील लोकांची उमेद आहे.

खाली लिहिलेल्या गोष्टीकडे तुमचे लक्ष अवश्य असावे असे अर्जदाराचे म्हणणे आहे.

१वे — सरकारचा रवर्ज जरूर कमी करावा व त्यांत फेरफार करावा.

२वे — या देशांतील राजेरजवाड्यांचा चारसा वा बद्दयोऽन्य बंदोबस्त.

३वे — सगळे जातीच्या लोकांनी इनामीजमिनीची भोगवट कोणतेरी तीने घाबी.

४वे — रस्ते व नळ बांधणे व या देशांस फायदे होतील अशी दुसरी कामे करावी.

५वे — आतांचे करितां इच्छील लोकांत विद्येचा फेलाव जास्त करावा.

६वे — सगळें जातीचे लोकांस थक सारिखांचा न्याय मिळावा.

अर्जदार मोठ्या नम्रतेने लिहितात कीं, या कमीशनामध्ये निःपक्षपाती व प्रख्यात इंग्रज लोक नेमावे व दुसरे लोकांस हिंदुस्थानची माहिती आहे त्यांस ही या कमिशनमध्ये दाखल करावे.

अर्जदार लोक तुमचे मानवान सभेस असा अर्ज करतात कीं, पुढील लिहिलेल्या देशांचे अग

पुरवणी.

- १ लीं— या देशातील लोनास सरकारची जाग्गिनी असावी. व इंग्रजी कानसला प्रमाणे याचे ही नीतरे के व्याज यावे.
- २ रे— या देशांचे नाहीं परंतु सरकारास आपले कायघार्थ जे कर्ज झालें आहे त्या पासून या देशांस मोकळे करावे.
- ३ रे— जमिनी वरला हा पा जितका कमी कर वेल जितका कगवा
- ४ थे— कापूस, लोकर, व बीं, व दुसऱ्या व्यापाराऱ्या जिनसा या देशांतून व्यापार करि तां बाहेर देशीं जातात त्यावर थोडिशी जका न घ्यावी.
- ५ वे अफीणीवर आतां करां देखील ज्यान् कर बसवावा.

अर्जदार लोकांचें असेच म्हणवें ना हीं कीं, या प्रमाणें चालण्यानें सरकारच्या सर्व अडचणी दूर होतील. सरकारचे प्रीतिपुरांकर रपत आही आहेत म्हणून संकठ समयीं या मुन ना केल्या आहेत. परंतु त्या अंमलांत आणणें अगर न आणणें यास सरकार सुकत्यार आहे.

मुंबईचे अतिनम सेवक.
भाऊदाजी.
भवानी विश्वनाथ काम
विधे वगैरे ५००० दु
सऱ्या सहा आहेत
दी. का.

आसास असे कळकळें आहे कीं रेलवे मारलादिक सळकळ पासून पुढें सोलापूरच्या मागिरील सुमारे २७ कोस तयार जाळा आहे म्हणून रेलवे कंपनीनें सरकारास कळवि ल्यावरून सदर रेलवे कितरीत तयार आहे

म्हणून तो पाहण्या करितां २ साहेब लोक पाठवि ले आहेत. त्याचा रपोट सदरहू आगगाडीचा मार्ग बरोबर आहे असें लिहून गेल्यावर सर कारांतून रेलवे कंपनीस लोकांस घेण्या करितां परवानगी मिळेल. असें दिसनें.

ग्वाल्हेर— किति अश्वीन शुद्ध १५ मंगळवार १ इकडील संस्थानांतील इलाख्यानीं सार पोर्टावरून पीरपाणी नीट आहे असें समजते. १ सागर वगैरे कांही इलाख्यांत बंडवाले यां नीं पुनः बखेडा मांडिला आहे व त्याचे पारिप त्यास येथून लावणीतील कांहीं कोज रवाना शा ली.

१ पंजाबी १६ वी पळटण येथें लोकर येऊन पोंचावी असें आहे. ती आल्यावर बडधा येथून मुंबई इलाख्याची नववी काळी पळटण पुनः द क्षणेन जाईल असें म्हणतात.

१ प्रसुतचे क्रतूंत विल विकारांनें बडत लोफ स नापाची सांत आळी आहे.

१ रोहील खंडांतील नवाबांचे भाऊबंद पंडि त हरनाथ यानावांचे येथें थिरवान होते ते बड त करून परीं बसल्यासारखे झाले ही तर किं दे चाई आहे ते आतां रात्री मात्र कधी कधी बाहे र पडतात. नांही तर सगळा दिवस घुबडा सार खे टींन लपून बसतात. आगमे सुखमाप्नोतिनि र्गमे प्राणसंकटं या म्हणणी प्रमाणें हरनाथजी यां नी आपली स्थिति करून घेतली. हें पाहून भा सास बडत चार्ड वाटते.

खानदेश— येथें पर्जन्य उत्तम झाला कुण बी लोक खुषी झाले आहेत. अजम जगंनाथ बाजी यम चोपड्याचे मामळे दार यांज वरु विनवाची अर्जि जाळी

हैदराबाद च्या भागती मुळखावैकी ना. ३ मिन
हवे पत्र आले आहेने आकोले येथून आले त्यातील
वर्तमान वेणे प्रमाणे - दस्तुर वमनजी ज्यामसजी
अचिष्टन कमीशनर यांची तारी फसवे आकोले येथे
सदरेष्टेशन ची जागा पाहाण्यास तारीख १ मिनह
स आली होती, त्याने भेटीस रयत, सावकार, व सुखव
तु लोक हे गेले होते. त्याणी त्या सर्वेची भेट घेऊन व
र खुषीचे भाषण होऊन, लोक खुषी जाहाळे कारण हे
येथे पूर्वी सरनायबीचे कामावर बाळापुरास होते. ते
दांवा जो त्याचा स्वभाव होता, तेच हातीं जरी अचि
ष्टन कमीशनरची जागा मिळाली असून फायदा आ
हे यावरून लोकांनी बोलून दाखविले की, कुलीन
लोक आपले चालीत सदा सर्वदा अंतर पाडीत ना
हीत या सदरील गृहस्थानी या गांवच्या लोकांस सम
जून सांगून जे आंधळे पांगळे व फारच दुष्ट अशा
अनाथां करिबां कांहीं तरी सोय करावी सगून लो
कांस मजजून सांगून एक सभा केली त्यांत लोक ही
येथील गांवाप्रमाणे बरेच जमलेले होते. तेथे त्याब
दल भाषण केले ते सर्वसि माझ जाहाने आणि याब
दल फंड जमा करण्यास आंकडे घालण्यास मुखात
झाली त्यांत या दस्तुर जी वमनजी ज्यामसजी कमीश
नर यांणी ही आंकडा भरूला आणि त्याच बैठकींत
सदरहू काम चालविण्यास भले गृहस्थ वंच आणि
एक सरपंच, असे ने मिले नंतर चाची प्रमाणे पान
सुपारी देऊन लोक आप आपले घरी गेले. या नेहर
चार दस्तुरजी यास भूतदया आहे. असे कारण यां
णी बाळापुरास हा अनाथ अन्न मिळण्याची तजवी
ज करून ठेविडी नी अद्यापि चालत आहे पासुळे म
ला यांची तारीफ करण्यास आनंद झाला आहे तो आ
पण पत्रांत जागा देऊन पूर्ण करावा.

करवीर. - ता. १८ अगटोबर श्रीमहाकृष्णी

वे देवालयान्त बावीक रीतीप्रमाणे दीपोत्साह व
ब्राह्मण संतर्पण झाले. रथील इंग्रेजी स्कूल मास्
र श्रीधर विठ्ठल यांचा पगार चूर्ण अमानत झाल्याचे
रेकतो. - हाही परजन्य नसून पाहाटेचा रात्री धं
डी पडले. धान्याचे भावांक विशेष फेर नाही.

व. सं. इ.

रत्नागिरी. - ता. १७ अगटोबर राव बाहादूर
गुरुराव कृष्ण दत्तरदार हे आपले वेळगांवच्या का
मावर जाण्यास निघून गेले ते कोल्हापूर मार्गाने
जाणार आहेत. ज्ञानप्रसारक समेत रा. गंगाधर रामचं
द टिळक १४ वे नंबरचे मराठी वंतोर्जी यांणी ग्रहणा
वर, व रा. जनार्दन हरी आठवले या पत्राचे मालक
यांणी पाणी तापविण्यापासून कशी वाक उत्पन्न हो
ने याविषयी अशी व्याख्या दिली.

जगन्निव.

अयोध्येच्या जवळ विराईसगून एक ठिकाण आहे.
ते ठिकाण सरकारचे दिलांत जंग बाहादूर यांचे हातांत
घावयाचे आहे. कारण ते पूर्वीनेपाळचे सरकारक
डेसत होते. आतां हे चहर आहे अगर जंगल आहे या
चा खुलासा सदरील वर्तमान इंग्रेजीपत्रांतून आले
आहे. त्यावरून होत नाही.

सरकारची हष्टि फार दूरवर असते पाहाजेकां म
न १८२७ चा कायदा १४ वा केला आहे. त्यास कोणीही
राज्य विरुद्ध फिरार अगर बंड करील त्यास मृत्यूची
शिक्षा मिळेल, असे साफ लिहिले आहे, असे असून
अशी बंडे होताना, आणि त्यांतील लोक सगळंस मुक
नाना हा दोष पोणाचा आहे. कारण सरकारने तर मु
ळीत सदरील गुन्हा करणारा देहांताची, अगर काळे
पाण्याची शिक्षा होईल, सगून ठरविले आहे. असे अ
सून ते समजुती लोक बंड करून आपल्या जिवाचा नाश
करून घेऊन व्यापारास धड्या बसवितात. आणि आप

एक भागवंशीस घोरान्त घालितांत. हा दोष कोणाकडे काय आहे.

या इंग्रजी राज्याची राज्यनीति कांहीं कांहीं अशी आहे कीं, हीपांत रांतील दुसरे राजा नी ही खाना न मूनाच घ्यावा. अशी आहे, अशा राज्याचे सेंद्र्या खातीं राहणारे यांस दुसरे राज्याचे अमलांत याहीपेक्षां सुख दईल असें मनांत ही आणावयास नको. या हा दुसरे राज्यांतून बिगारीस धरणें. चांगली वस्तु पाहिळी कीं, अमलदारानें मागतांच नदिली असतां त्याजवर नजर ठेवून त्याचे घराची रांगोळी होती. हे उदाहरण आपण बरने वर पर राज्यांतील विकितां यांतील प्रकार या बुद्धराणी सरकारचे राज्यांत कांहीं तरी आहे काय? आतां कदाचित कोणी असा सुकूम केला असें मूळ सरकारास कळल्यास त्याजबद्दल चौकशी होऊन शिक्षा करण्यास विलंब आहे असें नाही.

कलकत्याचे वेंस रायल लार्ड क्यानिंग साहेबां वर नर जनरल बाहादूर यांची स्वारी कलकत्ता राजधानी सोडून प्रांतांतील राजे रजवाडे यांच्या मुलाकती घेण्यास निघाली आहे, तिच्या मागे कौलखतील काम चालवें पाहिजे, लखनू शूर सरजेम्स ओटवॉम साहेब बाहादूर यांस सदर हू कौन्सलांतील प्रसिद्धीस न १८५६चा अक्ट २१ प्रमाणें नेमून जाहीरनाम प्रसिद्ध केला आहे.

सन १८५७चा अक्ट २८ साबा इत्याहे पयुक्ताची सोनोप्री तुळसांत आणण्याबद्दलच विकण्याबद्दलचा आहे तिन १८५९ सालचे अक्ट पर्यंत अमलांत राहिल असा ठराव आहे. साबरावा विच्छ नवीन

कायद्याला मसत जाइला आहे, त्यांतील हाशील कीं, सदर हू अक्ट दिन मुदतीचा असावा असा सदर हू मसुद्यांतील अर्थ आहे.

चीनचे लोकांनीं इंग्लेज सरकारा बरोबर राबुल उरस्थित करून घेतलें आहे. त्यावर फौज रवाना होणार आहे. त्यांत २३ चांगी रायल इंजनीयरनी कंपनी सदर हू नोकरीवर रवाना होणार आहे. लखनू त्यास हुकूम झाला आहे.

मद्रासचे गवर्नर नामदार सर चार्लस व्रिगेलीयन साहेब बाहादूर यांची स्वारी प्रांतांत गेली होती ती परत ना १४ दिन हू स मद्रास येथे परत येऊ न दाखल झाली.

ग्रे. ई. पे. — रेलवेचा रस्ता १९४। मैल चाकू आहे, याचे तारीख २ अक्टोबर पर्यंतचे एका आठवड्याचे उत्पन्न उत्पन्न २२ ३८९ रूपाचा आकार रुपये १७ ६ १३ ६९२६५, मासच्या आकार रुपये १२५७२ ६६ ६९ एफ्रुण ३९ २८५ ६३ ६२ या प्रमाणें एक आठवड्याचे उत्पन्न १९४। मैल रस्ता याची प्राप्ति आकारली आहे.

दिल्ली त्या सीटायलून कळोन येने जे क्यापटण थामसन मुंबईखा त्यापे कीं, यांस नेमाड येथे पोलिटिकल एजंट क्यापटण हा वस मंडळे श्वास मारले गेले त्याचे जागी नेमिले आहे. अ. व.

नागपुरास निस्तर झोडन साहेब यांस त्या जाग्यावरून काढून त्यांचे जागी गवर्नर जनरल

रुल यांणी ने कर इलेट यांस गवरनर जन
रुलचा नागपुरास एजंट व कमीशनरने
निले आहे. बंगाल खात्यातील नयाब ना
झीम यांस यापुढे त्यांचे सारीस १९ तो
कांची सलाही इमानदारीची विवाणी बह
लची

यांस नासापुरास दुसरीवरनेमिले.
१ अजम बळवंत राव रामचंद्र ४ था प्रतीतील कोळ
बाणचे यांस ३ प्रतीवर मुसमांडास.
खानदेशा.

अजम सरवारांम गोपाळ व अजम नारायण राव
चंद्र प्रोबेशनरी मामलेदार यांस पहिल्यास जामनेरा
स आणि दुसऱ्यास थाळनेरास त्यांच्या जाण्यावरच मु
कर नेमिले. अजम नारायण रामचंद्र चौपड्याचे
३ प्रतीचे प्रोबेशनरी मामलेदार यांस १५ डिसेंबर स
ने १८५९ पासून मुकर नेमिले.

कलेक्टर यांस आपले प्रांतांत जाण्याची परमानगी
मिळाली त्यांची नावे
१ जणे. १ भजेच
१ खानदेशा. १ सोलापूर.
१ कुलाबा.

महरील सोलापूर जिल्ह्याचे कलेक्टरास ता. १० नोवें
बरापासून आणि बाकीच्यास १ जानेवारी पासून मिळाली
आहे.

मिलर डेविडसन येमाप खात्यापरील खानदेशाच्या मुप
रिन्टेंडेंट यांस १ महिन्याची रजा ता. ०२५ मिनहूपासून मिळाली.
अजम हरी मोरेश्वर अमदावाद जिल्ह्यातील १ प्रतीचे माम
लेदार यास खेड्यासु दरदार नेमिले.

गुजराथ सरवे पैकी मिलर बेकर यांस १३ मिनहूपासून
त्वदेवी जाण्याची तयारी करिता १ महिन्याची रजा मिळाली.
खानदेशपैमाप पैकी; आ. सु. ना. हाथवे यांची रजा ६
नोवेंबर पर्यंत वाढविली.

नामदार सरकाराने सीकरपूरचे कलेक्टर मेसर्स धी
वर्डची जागा खात्री सात्यावर तेंधे स्थापण मेड डेर नेमि
ले आहेत.

स्थापण लामिबर्ट यांस मि. डी. वी. रजा सात्यावर हैद
राबादेश कलेक्टरनेमिले -

औरंगाबादेचे पनावस्त मशासत्युटेम्स पत्र
कर्त्यास समजले आहे की, करनल डेविडसन
(हैदराबादचे रशिदंट), यांस नामदार गवरनर अ
नरल साहेबा कडून तारायंत्रातून इकूम आला
आहे की, त्याणी बिदुल येथे बंडाचे तोंडावर जा
ण्या करिता आपले पलठणी बरोबर जावे कारण
बंडवाले हे नर्मदा नदी उतरतील तर त्याचे तोंडा
पर असावे घणून आला आहे.

नेमणुका.

उत्तरभागाचे रिबिन्यु कमीशनरी कडून मा
मल दाराच्या नेमणुका सात्या त्या.

मुक्त जिल्हा.

- १ अजम बळवंत राव गणेबा वीरम गांवा हून
बिकोडीस.
- २ दीनानाथ जाधवराय बारसंडी हून वीरम गा
यांस
- ३ अजम बाणशंकररघुनाथरायी विसलीहून बारस
डोस.
- ४ अजम तुनीलाल वीनीलाल पहिल्या प्रतीचे मा
मलेदार पनवेलीचे यांस थोडकसास.
- ५ अजम मोहमदखान देहेलली दुसऱ्या प्रतीचा
नसराबादचा यांस पहिल्या प्रतीवर नसरापुरास
नेमिले.
- ६ अजम रावजी नारायण ३ था प्रतीचे मुसमांडे

अ युध्याया झीट ना मेव तं मान प्रज्ञांत
 अशी खबर आहे की, मसुरान आशिनाना
 अशी उभयतां ही मेले अशी वदंता आहे, परं
 तु नेपाळा हून कोणी आली कडेस येऊन ही वा
 तमी खरी झाली नाही, बंडवाले बोही कडेस द
 यानी पसरले आहेत मला असे कळले आहे
 ती, जंग बाहदूर नेपाळच्या राजाचा दिवाण यापे
 ओडे स्वाराच्या पलटणी रवाना केल्या परंतु तेले
 त्यास वास देण्यास खुशी नाही.

आम्ही सोनार आणि देवगड एथे कांहीं लो
 तिकडील वातमी काढण्यास पाठविले आहे
 ते अद्यापि परत आले नाहीत परंतु मला खा
 आहे की, ते लोक भरवशाचे आहेत ते म्हणून
 वकरच बंडवाल्यांनी खबर घेऊन घेतील अ
 वाटते.

ता०७ मिनास बळिराम पुरचा राजाने बईरा
 या उिपुटी कमिशनरस अर्ज पाठविला आहे
 त असे लिहिले होते की, नानासाहेब खरो ख
 च मेले अशी जरी बातमी होती तरी सदरहू दि
 टी कमिशनराने या बातमीवर बिलकूल भर
 ना दे विला नाही कारण ही अफाट जीवी राश
 कळून त्याणी आपले कार्य झाले असे समजून
 माफील होऊन आपण नेपाळा वून पार पडून जा
 येथे या मुळे ही अफाट नाना याणीच विकविली अ
 गवी.

ता०१० मिनास आम्ही पोलिसास वातहशि
 दार यांस असा परवाना पाठवून कळविले आ
 की, तुम्ही नानाच्या मरण्याच्या बातमीवर वि
 तस नवे विता आपल्या ठिकाणी रुग्णार सह
 याज कडेस पाठवाऊन राहवे.

आम्ही शंभूराण मुशाफरीस पकडले आहेत
 खरो खरीच भि कारी आहेत असे वाटत नाही.

कारण या दोघानी येथे घालव केला असे स्पष्ट
 खात्री होत आहे त्याच्या जनान्यां रिपुही कधि
 शत्रु याणी घेतल्या परंतु त्याचे दिलातील
 कांहीं एक समजून आले नाही.

पुणे— या आठवड्यांत अशे वरचे वर ये
 ते आहेत या वरून योजे दिवसांत पाऊस पडेल
 असे अनुमान दिसते. रानातून गवत झा
 त्या मुळे सुरास चारा मिळू लागल्यामुळे तुपाचा
 भाव रुपास होव दोराचा झाला आहे.

धान्याचा भाव बाजरी गूह तोडू या प्रमा
 णे दररुफ्यास पायली विकतात कापड आणि
 कांगड यांचे भावांत अघ्रापी चढत आहे. शंभ
 र शिब्यांस १०२॥ रुपये मतीचा भाव आहे
 शिब्याचे नाणे वढतेक आदले गेले सामुळे या
 पारी मंडळीत शिब्याचा भाव करितात. परंतु
 एकदम तेच नाणे देण्यास फार नसल्यामुळे
 अजबंज पडते असे म्हणतात.

रेलवे खाते— उिकसळ पासून बारशी
 पर्यंत आज पासून आगगाडीत लोक घेण्यास
 आरंभ होणार आहे या मुळे आगगाडी जाण्या
 यावेळांत फेरफार सदरहू कंपनी करणार
 आहे.

प्रसिध्द बंडवाल्यांमैकी रामबक्ष याणी मा
 ये कान पुरास या ही उडविली त्यास सरकारचे
 अमलदार याणी धरला आहे त्याचा चेहेरा भयं
 कर आहे.

सिंदे नावीन कमिशनर अऊन माजी कमिशा
 नर सरकारी फेदर साहेब हेकराची तसुंबईस येती
 ल असे बरे ग्याजीव.

ज्ञानप्रकाश

वर्ष ११

महाराष्ट्र

पुणे - सोमवार ता. ३१ अग. स. १८५९ ई.

पत्राची किंमत

१॥ आगाऊ दिव्यास. १० दर साल रूपये.

ज्ञानप्रकाश.

आमच्या बातमीदाराकडून - पुणे अदालत - मेहेरबाब लाफनन साहेब जडव्या याणीं राव बाहूदूर वामनराव जगन्नाथ त्रिम्बिकाळ रादर अमीन यांस बोलाऊन किती एक प्रश्न केले, त्यांनीं उत्तरें घेतलीं, यावरून बाबतीं की कांहीं दिवसां मागे एथील सावकारांच्या चोपड्या व मालकांस नेऊन त्यांच्या जबाब्या याचें खातें आहे किंवा कसें या बद्दल घेतल्या होत्या तें प्रकर्ण सदर अदालत मारफत नामदार कौन्सलांत जाऊन तेथून या कामांत त्यांचा जबाब घ्यावा म्हणून हुकूम आला असा वा असें दिसते.

आम्हांस वंडाविषयीं अगदीं आली कडील वर्तमान हरकारूप यांनीं लगेच्या तारीख २४ अगदीं बरव्या टेलिग्राफांत घेतलें आहे त्यावरून समजते कीं, ना ना साहेब याणीं वंडाच्या ठोक्याचे हीं कडेसु ज्या पसरल्या आहेत, त्या सर्वांनीं ऊबणींत येऊन जमावें म्हणून हुकूम केला आहे; ना ना साहेबाजबळ ७००० सात हजार लोक आहेत, नशिराबादचे फौजेपैकीं देवीशिंगमनेदाराजबळ ५००० पांच हजार लोक, आणि बेगमेजबळ २००० दोन हजार व भिकव्याचे जंगलेंत ५०० असे एकंदर १४५०० चौदा हजार पांचशें

वंड्याले यांची दोघी आहे, या सर्वांनीं ता. १० मि. नह्या आप आपल्या फौजेत दारुळ व्हावे असा हुकूम झाला आहे.

विलायत - डाक ता. ३ अग. ची १५ ये ता. ३० मि. नह्या येऊन दारुळ झाली त्यांनीं लवतं मानें. विनेस लफर पाठविण्या करितां इंग्रजी लफराची मोठी भरती चालली आहे.

फारसिच्या देशांत ही चिने वर जाण्या करितां पुष्कळ सामान रवाना होत आहे.

मिस्तर उलसन्न साहेब याणीं हिंदुस्थान प्रकाशिवर भाषण केले त्यांत असें मुख्य होतें कीं हिंदुस्थानांत खुला व्यापार व्हावा आणि धर्म संबंधीं कारणां न उठतील असें करीत जावें म्हणून त्याणीं शिफारस केली आहे.

कुर्गचा माजी राजा हा मरण पावला.

लफरांत फटके मारणे ही बहिदाद बंद असावी म्हणून विलायतेस सभाजमली होती.

जमखिंडी - श्रीमंत राजश्री आगा साहेब यांची स्वारी मुंबईस लोकरच जाणार आहे.

रा. रा. मोरो बापूजी अखबर नवीस रा. रा. रामाजी यांत त्याचे जाग्यावर नेमिले असे ऐकतो. परंत.

सांगली मुहान्यां पोळिबि कळ साहेब यांची स्वारी तेथून ता. ११ नवंबरी जाणार होती.

सानारा.— ता० २१ अगटोंबर १८५९ र सुधारणुकीचे कमीटी पैकीं मेळीं नगरे लोक अजून मोकळे आहेत. चाई मुनलफ कार्यांनी ल नाजर थाणें आपल्या ताब्यांतिल ५०० रुपयांचा माल चोरून नेऊन स्वतः ताही पळून गेला त्या नाझर चोरस पकडण्याकरितां सरकारांतून तजवीज चालली आहे.

नारीख १९ वे अगटोंबरचे अज्ञेयदांतून हा मजदूर जवळून घेतला आहे.

महाराज दुलप शिंग हे कांहीं वर्षांमिहि हिंदु स्थानांतून विजायतेस गेले, ते अद्यापि तेथेंच असून हाही त्यांची स्वारी तेथील यार्क नामें पण गाहरोत आहे, यांचा इगदा तेथेंच राहण्याचा आहे.

राजधानीची अदला बदल — हाही हिं दुखान सरकारची मुख्य राजधानी कलकत्ता शहर आहे, ती उद्यागास करावी असा हिंदु स्थान सरकारचा विचार चालला होता. परंतु विजायत सरकारानें तो धेत नापसंद केला. आतां मुंबई इलाक्याची राजधानी मुंबईस आहे ती बदलून पुण्यास न्यावी असा विचार चालला आहे. तो विजायतेस मान्य होईल किंवा नाहीं हे कळत नाही. फ्रान्स (फ्रांसिसाना) बादशाहा इटली देशांत जय मिळवून आपल्या राजधानींत परत गेला. तेव्हां त्याचे लंकराचा तळ पारीस शहराचे बाहेर होता. मग जय स्वारीनसी मोठ्या समारंभानें नगरांत प्रवेश करावा ह्मणून त्याणें एक दिवस नेमिला होता. त्या दिवसा करितां सरकारानें आणि रयतेनें ही सोयी तयारी केली होती. ज्या दिवशी प्रवेश केला

त्या दिवशीं परीं पिजयी होऊन आलेल्या सैन्यावर लढाईत मिळालेले, व काढलेले, व गोळ्यांनीं भोंकें पाडलेले शस्त्रे व गोळ्याः आदिनाः न लाकां घासून छिनाबून आणिलेलीं निगणें तोफा, व कैदी, व फ्रेंच सैन्यांतिल जखमी झाळेले लोक हे सर्व बरोबर घेतले होते. त्यावरून लढाई घासून लाभ किती होतो व हानि किती हें सर्वच्या चांगले लक्षांत आलें. ही सोयी पाहाण्यासाठीं लक्षा बधि लोक दुतर्फा व मले होते. तेथें तेथें त्यास जागेतें भाडे घ्यावें लागलें. त्यावरून जागेवाल्यांनीं हजारों रुपये मिळविले, ज्या रस्त्यांनीं ही स्वारी गेली त्यांतिल एकंदर घरे ८४३ आणि त्याच्या खिडक्या एकंदर १६८६० होत्या. त्या पैकीं एक जणानें दर खिडकीस ३० फ्रांक (फ्रेंच रुपये) या दरानें ३००० खिडक्या खंडून घेतल्या; आणि ६० फ्रांका प्रमाणें भाड्यानें देऊन दास दुपट पेसा मिळविला. संध्याकाळीं बादशाहानें आपल्या सर्व सैन्यास व सेनापतीस मेजवानी केली. आणि सर्व राजकीय अपराधास माफी केली. पण जे अपराधी देशांतर होऊन इंग्लंडांत किंवा दुसऱ्या देशांत जाऊन राहिले आहेत, त्यांतिल कित्येक ही माफी पत करून स्वदेशीं परत जाण्यास खुशी नाहीं. कारण फ्रेंच राज्याचे तान कसें आहे हें त्यांम चांगले वाऊक आहे. इताली देशांतिल लोकांस स्वतंत्रता प्राप्त होण्यास कांही हरकत होणार नाहीं असें वाटतें.

ज्ञानोप.

अहमदनगर — नारीख १९ अगटोंबर १८५९ आतां पाऊस अगदीं उघडला आहे. पिकें चांगलीं येतील असें वाटतें. नारीख १८ समंदर घासून यामहिन्याच्या १६ व्या तारखेपर्यंत किस्ति

यन लोकांनीं एथील- कोणत्याही हींदू न पाणी घेतलें नाही त्यांनीं पाणी भरणें त्या न कोणी हरकत करूं नये. असा मुंबईहून डूकूम आल्यावर तारीख १५ अक्टोबर रोजी त्यांनीं एथील नव्या कार्यांतून पाणी घेतलें, ते व्हां लोकांनीं मनस्वी गर्दी आली होती. इथील अजिंठा नदीवर कुमेरून १ लाख व कितीएक पो लिसाचे शिपाई बंदीनस्ताराठीं आले होते. किं न्मियन लोकांस सुंदर गवगनर माहेबांचा डूकूम आला आतां आपलें कांहीं चालणार नाही. असें समजून विचारी ग्यत कांहीं मडवड करणार नव्हती. हें मला चांगल्या आभारां रूनजवक आहे. पण आतां ते फार खवळ ले आहेत. किती बायलांस दार मारूं असें हि सणतान. गाळी लोकांनीं आपल्या पेंठेंती ल होद संभाळण्यासाठीं आपल्यांतील चा लीस किंवा पंनास जोरावर बायकांचा वेढा बसविता आहे. आणि ती कितायातस्त्री पा प्यास आली तर त्यांज कडून तिळा मरेमरेतों मारविणार आहेत. बाजारंत हेरताल पडली आहे सर्व दुकानें बंद आहेत. कांहीं जिंनस वि कत मिळत नाही. तर कोणी कोणी चोरून वि कतान. आतां दीपायकी जवळ आली आहे ते व्हां मणा सुदीचे उश्मी पूजनाचे संधानांत दुकानें उघडून पूर्ववत व्यापार चालेल असें वाटनें. यावरून हजारों रुपयांचा व्यापार रोज बुडतो. गरीब उदम्यांची फार तुकसान आहे व गरीब लोक खड्या पाड्याहून घेतान त्या मही कांहीं सणाचा सोदा मिळत नाही. म र्घ दुकान दारांस भटांनीं रापत घातली आहे तीं जो दुकान उघडून कांहीं विकील तो कि ती वाट्यांच्या दीर्घाचे, असें समजू यावरून

वडून लोक भटांस शिवा देनात, व किलियनास ही देनात हे पाहून मला कितायारवनेचा कळव जा येतो. आंसांस कांहीं सिधा बंदी मिळत नाही. असा दोभाटा लकरी लोकांनीं केला. तर किलीयन लोक एकीकडे व राहून मरणा नव्ह रवाल्यांत दंडकरील. व लष्करी विकासां सर्व म्हे यी पुरवील. आणखी जर कोणी राजविराजां की जी किलीयनास मारलें तर त्यास कायद्या न णें शिक्षा होईल. आणि तेणें कडून किनि यन लोकांनीं सुगाल पाणी भरलें असा आ तांपेक्षां खबीर बंदोवस्त होईल. हें रयतेच्या धान्यांत भरेल. तर बरे होईल. किलियन लोकां स पाणी भरूं देऊं नये. असें जर त्यांच्या मनांत असेल तर दुसरा कांहीं रामबाण उपाय क रावा. असें माझे मत आहे.

रत्नागिरी— राव बहादूर गुरुबाब कृष्ण रत्ना गिरी जिल्ह्याचे माजी दफतरदार यांची बदली ये लंगोव जिल्ह्यास जाहाल्या प्रमाणें ते गेल्या बुध वारीं प्रातःकाळीं बेलगावेंस जाण्याकरितां येत न निघोन गेले. करवीरावरून तारीख १ नवंबर रस तेथें पोहचतील. यांस येथें येऊन तीन वर्षांवर कांहीं दिवस झाले. यांचा स्वभाव फार चांगला आहे. आणि समजून कोणाचें तुकता न केलें असें कोणाचे पाहाण्यांत आलें नाही. हाता खालील किंवा परकी मनुष्यास अपश ब्द किंवा ऐकरी शब्द न झोळण्याचा यांचा कि ताब इतकांनीं घ्यावा. यांनीं चाल, रीति, स्वभा व चांगला होता. हें आझीच ल्याहावयास न को. ते निघून गेले त्या वेळीं त्यांच्या खालील लोक इतर लोकांनींल त्यांच्या बरोबरीचे व कनि छपदवीचे, व नायकार, पकील वगैरे वडून लोक

त्यास सुमारे १५ मैल पर्यंत पोहोच पावेल्यास गे
 ले होते. याचं म्हणून त्या लोकांचे समाजावरून का
 दसरदारकीची प्रिति लोकांवर किती होती. अज
 लोकांची खाजवा किती होती. हे स्पष्ट होतं. क
 रली होऊन निघून जाण्याच्या कामदासस पोच
 वाक्यात जाण्याचा इतका मोठा थाट आज प
 रंत या ठिकाणी आली कधीही पाहिले नव्हे
 त. हे लिहित असता आमचे मन देवतेने आ
 मच्या कानांत सांगितले की सांप्रतचे पृथ्वील
 सदर अमीन आणि लोक यांमध्ये ही धितीचे
 असे पिक वेईल.

आली आपले चालते महि त्यांचे तिसरे
 तारखेचे पत्रांत सुंबई हून कोचीस जाणारे व
 परत येणारे आगबोटीचे दरविषयी कोष्टक
 लिहिले आहे. त्यांत हाही काही कंनपेश
 झाला आहे. त्यावरून समजते की सुंबई नर
 त्नांगिरी यांचे दरम्यान आगबोट लागण्याचे
 बंदर बाणकोट होते. ते मोडून हाही हरणेई
 केले आहे. तसा रत्नांगिरीहून सुंबईस जा
 ण्याचा दर पूर्वी ६ रुपये होता; ना हाही कमी
 करून एतां जातो ४ रुपयेच ठेविला आहे. या
 शिवाय एक वर्षाचे आंतील उमरीचे मुलास
 कांही नाही. सात वर्षाचे आते तिसरा हिस्सा
 व बाय वर्षाचे आता निम्ने किंमत अशा सोई
 केल्या आहेत. सुंबईहून आगबोट प्रति सा
 मवारी निघत असे; ती आता सुध्यारी राने
 आठवाजता निघत जाईल. व कोची हून सुंब
 ईकडे परत जाणारी आगबोट रत्नांगिरी बंद
 रातून सकाळचे आठवाजता निघेल. कित्येक
 बंदरवि. इरा सुंबईस परत जातोनी जाही आहे.
 तसेपरंतु प्रथमचेच येणारे एक महिन्यांत परत
 जातील. वर त्यास आल्याइतके पांचरिले जाई.

छ. व जाहिरातीत पाहिले अशा बंदरी कोणास
 उतरवयाचे किंवा वेधून बंदवयाचे असेल तर
 त्यांनी पूर्वी सुचना दिली असता नवी राजवाजे
 केली जाईल. सुधून वगैरे नव्या जाहिरातीत
 मजकूर आहे. १० वे तारखेचे पत्रांत लिहिले
 प्रमाणे अच्युत जगन्नाथ घाटे वकील यास मु
 रमाडास मुनसफाचे क्रांतीवर जाऊन हजार हो
 ण्याविषयी ठाणे जडण्याचा ऊकूम आला. व त्या
 प्रमाणे ते आज रोजी आगबोटी वून जाणार
 आहेत. रा. गोविंद सदाशिव मराठे सदर अ
 मीन कोर्टातील वकील यांची नेमणूक अशि
 घने जडण्याकोर्टात झाली आहे. एथील फौज
 दार रा. लक्ष्मण बापणाजी प्रभु यांस खारे प्रा
 टण म्हणोली अवल फारकून नेमून तेथी
 ल अवल फारकून रा. राम चंद्र सदाशिव पं
 डित यांस येथे फौजदार नेमिले. राजा पूरव
 खेड या गावी तारीख १ नवंबर पासून २ न
 चीन पोष्ट हणीस होणार आहेत. — ले. ह
 रपर सोहब पोलीस सुपर. यांची स्वारी विज
 यदुर्ग तालुक्याकडे फिरावपास गेली आहे
 गण्याहून सेशन जडज्य साहेब ता. १ नव
 वर रोजी येथे येणार आहेत. ज. न.

संतवराच्या सत्राचे तारखेस सरफारातून करनल
 देविडसन यांस तारा यंत्रातून ऊकूम गेला आहे की,
 कदाचित बंदवाले नर्मदा उतरून आलीकडे आ
 त्यास यांची देहळणी करण्याकरिता व उदण्या
 करिता तुला आपली पलटण वरावर घेऊन
 भाईरूळ येथे नाचडे तोच निघून जावे. असे म
 दासने पत्रक त्यांस औरंगाबादे हून बातमी दारा
 कडेन लिहून गेले आहे.

द्वारकापुरी. — हिंदुस्थानांत द्वारकापुरी
चा श्री कृष्ण श्री कृष्ण यांचा महिमा जितका वर्ण
ला आहे. तितका फार थोड्याचाच वर्णिला आ
हे. असें हटल्यास चिंता नाही. श्री कृष्णाची
लीला हिंदुस्थानचे आवाळू वृद्ध यांच्या लक्षा
च्या लक्षांत भरून गेली आहे. महान् महान्
यासादिक सर्वमान्य कवी ज्यांस विरंजीवी ख
णनात यांचे संस्कृतांत सुरस ग्रंथ, व प्राकृतां
त ही ओव्या बद्ध कवीचे भक्तिरूप ग्रंथ, शृंगार
पर आणि नाना रंगांत सहस्रावधि संस्कृत व प्रा
कृत कलेची पद्ये या सर्वें बद्ध व कोणाची ही
रात्री होईल की, हारकेचा कृष्ण यांचे महत्त्व
या देशाचे लोकांत विशेषच आहे. कृष्ण लीला सा
च्या जन्मादारम्य अशी अद्भुत वर्णिली आहे की, प्रे
मळ व भक्तरसाळ व शृंगारी जन ही आप आपल्या
प्रकार भेदांत रिजून जावे. हिंदुस्थानांतल्या हिंदूंच्या
स्त्रिया पैकीं, एक ही स्त्री अशी आढळणार नाही की
त्रिळा कृष्णाची गाणी थोडी बहूत मुखोद्गत नाहीत.
सर्वेच सजानावस्थेंत आलेल्या हिंदुपैकी, एकास ही
कृष्ण कथा स्मरणान्त बघ्यानांत थोडी फार नाही
अने ही अढळांत येणार नाही. बायका दळणा
वर ही कृष्णाची गाणी गातात. पुराणे, कीर्तने,
यांत बनाव, बैठकांतमासे, यगैरे यांत कृष्णवर्ण
न तर प्रायः जारी आहे. वैष्णव मतचे लोक तर
या देशांत पुष्कळ आहेत. मुंबईचे महाराज व सर्व
गोसावी महाराज यांचे कधीं बाले सर्व देश विस्तृ
त शिष्य समुदाय श्री कृष्ण, अथवा श्री गोकुलजी
किंवा श्री लालजी यांचे भक्त आहेत. गोपी चंदन
धारण करणारे, मेघानुयायी, व रामानुज पंथी वि
पुंडू हे ही कृष्ण भक्त आहेत. स्मार्तमतानुयायी
बहुशः कृष्ण भक्तांत आहेत. सांगेश श्री कृष्णा
ला सोडून वागणारा कचित्च आढळेल. जयपूर,

उदेंपूर, जोतपूर, आदि कस्तूर सर्व राजपूतस्थान व
मारवाड, व बडनेक गुजराथ या कृष्ण भक्तांनीच
भरलेली आहे. व कच्छ भूज, कावेवाड ही श्री कृष्णाचे
भजन पूजन करणारी आहेत. असा हा श्री कृष्ण हा
कापुरीचा अवतारी प्राचीन राजा यांचे महात्म्य हिं
दुस्थानभर आहे. द्वारकापुरीचे वर्णन कृष्ण सर्व
धाने जें गाईलें आहे, त्याचा ठसा लोकांचे मनावर
जो फाही आहे तो अतिशयच हाय. त्या द्वारकापु
रीचे, व तेथील कृष्णाचे देवालयाची आलीक
डील खबर निकडे निकडे जाहीर झाली आहे.
निकडे निकडे दिलें उदाशी होऊन गेली आहे व
द्वारकेंत जी धामधूम झाली, ती कोणी कोणात
विचारीत नाही, पण श्री कृष्ण भगवानजीचे दे
वालयाची कशी खबर आहे, हेंच विचारि
नात. देवालयांत इंग्रेजाचे स्लेंछादि शिपाई शिरू
न, कोणी श्री गोकुलजीचे मूर्तीस स्पर्श केला. देवा
चा जामदारखाना लुटून फक्त केला, गो समुदा
याना हास झाला. देवालयांत शिरून श्री भगवंता
चे मूर्तीस त्या शिपाई बाहादरांनी स्पर्श करून घेतल
पून विनंती करण्यासाठीं शतावधी तंनिवासी ब्रा
ह्मण व बहिरागी आडवे आले होते. त्यांतून कित्ये
कांस यम-सदन प्राप्त झालें. अशी खबर येऊन
पोंबली आहे. इतके ऐकतां लोकांचे दिलें का
टल्या प्रमाणे होतात. आपला समुणी व कर्ता पि
ता किंवा कणवाळू माता यांचाच अवचित अपघा
त सारा काया अशी त्यांची दुःख मुद्र होते. व कि
त्ये कांचे नेत्राश्रु पात ही होते. त्यावरून कृष्णावर
हिंदूंचा प्रेम विरोध आहे. असें कोणी ही पाहून
नाडील. या द्वारकापुरीची खबर आल्या पासून सा
मान्यते हिंदू लोकांच्या मनावर असा यह साला
आहे की, सरकारच्या शिपायांनी हिंदू धर्मावर ना
वा जुलूम केला. हिंदू लोकांची अंतःकरणे एकदिल

स्वाची अशी योग्यता स्वामि आंगी अद्यापि आली नाही. हे सर्व सुद्धा समजून घ्या. आणि हे बालविक्रम आहे की, एक दिल होणे यास ज्ञान पोक्तच पाहिजे. तर नसे या लोकांच्या बाबी नाही. पण धर्म संबंधाने कांहींसा एक दिल या लोकांन आहे असे आपल्यास कळून येते. अर्ध्यामुर्ध्या ज्ञानी लोकांत धर्म संबंधाने एक दिल होतो. आणि आज करितां शाहाणे सरकार धर्मसंबंधापासून पायः निवून असने. भातां या लोकांनी जो कटकळा तो शुद्ध वेदोक्त कलाप्रमाणे समजला पाहिजे. त्या जनानी कलापासून इंग्रज सरकारस काहीं से कलाचे तान मान पाहून तजवीज करणाचे भाग पडेल.

या दिवसाची या उत्साह अमदावाद, मद्रास, सुरत, मुंबई, पुणे, सातारा, नगर, आदिकरून मोठ मोठ्या बाहारांत अगदीं सात्ता नाही. असो. द्वारकाधीशाची मर्जा नो करणील तेव्हांच खरे हाही अशी खबर ऐकतां कीं, त्या द्वारकापुरीचे पुनर्वधन गुजराथी व भाटे वगैरे मंडळी करणाच्या विचार घेतांत आपून आपल्यांत दीप करणार आहेत. अस्तु या कामांत चंडखोर चाघरे त्यात यांचा अन्याय. त्याजवर इंग्रज सरकारचे जो जे वा अन्याय आहे. परंतु मूळ अन्यायचा हातां घेता खासखेल समशेर बाहादर मोर्वशाचे आपले गाईक वाड सरकार याचा दिसतो. या भाडे तीन हात लांब कितावाचे. ह्यणविणारे सरकार चांजला आपल्या उपद्रवी रयतेचा बंधन देण्यांत आला नाही, या वेवकूची मुळे त्या द्वारका मंदिराची ही अवस्था साठी. इंग्रज सरकारची मदत गाईक वाडांचा दमकनी रक्क गेली होती, नाहीतर द्वारकेत मोत्या फौजेस द्वारकादीपांत जाण्याचे कां

ही कारण तदने.

द्वारकेदिवसां मुंबईनीच व्यापारी मंडळीनी नामदार गवरनर इन् कौन्सिलेन द्वारकेचे मंदिराचा सरकारचे लक्षणी लोकांनी नारा केला त्याचा बंदोबस्त होण्या करितां ता० १५ अगटोंबर रोजी अर्ज केला होता त्याचा तारीख २५ अगटोंबर रोजी रोजी सरकारचा जबाब राजकीय खात्याचे सरकार मिस्तर आंडरसन साहेब यांचे मार्फत अर्जदारांस मिळाला कीं, " आपला अर्ज पावला त्याजविषयी आपल्यास असे कळविण्यांत येते जें उखा मंडळ येथील युद्धावरील अंमलदार यांस असा डुकूम फरमाविला आहे कीं, व्यापारी द्वारकेचा मान राखावा आणि मूर्तिव मालमत्ता जी घेतली असेल ती परत घ्यावी. या प्रमाणे डुकूम गेला आहे तो आपणास सरकारचा डुकूमसा त्यावरून कळविला आहे.

श्री द्वारका यास जागत असेंही नाव आहे. ही जागा गुजराथच्या पश्चिमेस इदीवर आहे. द्वारका आणि वेदा ही जागा सन १८०९ न एक मलुनाईक ह्यणोन प्रख्यात होता त्याजकडे सहेती. त्याचे च ताब्यांत त्याचे च ताब्यांत त्याचे स भोवतालची २१ गाव होती त्या मलु चायकेस सुशंत चांचे पणा करून असे. या द्वारकापुरीनील मूर्ति कोणी डाफुरास नेऊन ६०० वर्षांमिगे वसविली तेव्हां तेथील ब्राह्मणांनी त्या द्वारकेस दुसरी मूर्ति स्थापना केली. नंतर नीही कोणी नेली तेव्हां त्या जागी दुसरी मूर्ति स्थापन केली. तेथें गोमती नदी आहे. तेथें जे यात्रेकरू जातात त्यांसासून सबा चार रुपये कर दर्शनाचा घेतात आणि देवाचे भेटी बद्दल सोडे तीन रुपये कर घेतात तेथील ब्राह्मण यात्रेकरू यांस तस सुश

श्री छण्याची कमळा कृतीची देतात. ही निशाणी वारीवर अमुक ठिकाणी ह्याची असें नाही. परंतु बंडात कल्याण बाहेर छण्याची चाल आहे. याप्रमाणे हारकेचा छण याचा महिभा आहे. असें एक आधारून कळवें. तेथें याचा निदान केला स हजार प्रतिवर्ष जाते. व त्या प्रांताचे सुमारे १००००० लक्ष रुपये बसू लागले आहे. उखा मंडळ येथें वाघरे लोकांनी बंडाचा केला. त्याचे पगन वा करितां सरकारी लष्कर नेहें होतें त्यांनी ते बेट वाघरी लोकांवर हल्ला करून त्यांमसून हल्लागत करून घेतले. व किती एक वाघरी लोक कैद करून ठेविले आहेत. व किती एक जंगलांत पळून गेले त्यांचा तपास चालला आहे. त्यापटन राबर्टसन याणें हारकेची मूर्ति मला द्यावी ह्मणून पागितली परंतु त्याचें बोकणें नेथील राहणारे यांनी ना कबूल करून त्यास दिली नाही. त्या हारकेचे व पनि वाघरी लोकांच्या दंग्याविषयीचे संपूर्ण वर्तमान अद्यापि यावयाचें आहे. कारण किती एक वाघरी एकाकीत्यांत आपला जीव जाणो अगर राहो परंतु शरण यावयाचें नाही. असा निश्चय करून आहेत वाघरे लोकांनी बंडुकेचा या सरकारी फौजेवर भडमार केला. परंतु त्यांच्या मायानें अमलदार मेलाला नाही. याप्रमाणें या वाघरी लोकांच्या बंडाचा वृत्तांत आस्वास समजला आहे. या वाघरी लोकांपाशी तोफा वगैरे नाहीत. परंतु निरकमठे आणि बंडुका आहेत आणि ते अशा अडबणीचे जागी आहेत. कीं सरकारी लोकांस त्यांस धरण्यास कठीण पडले आहे. सरकारचें लष्कर अजून तेथेंच आहे असें समजते.

दिल्ली ग्यासीट पत्राधारे कळते कीं, सागरजवळ्या जंगलांत बंडवाले दडून राहिले होते. त्या छप्

न राहण्याच्या जागा त्यांनी विकडेम फौज जमावाळें कारावासाकरण्यांत आणिल्या. — आणि त्यांनी आपलीं हत्यारां त्या जंगलांत पुरवून ठेऊन बिन हत्यारी होत्सते लहान लहान वेळ्या करून शिरोज आणि शिपरी शानजीकच्या खेड्यांतून ते पसरे आहेत. त्यांस त्या विड्यांतील लोकांनी खुशीनें यवेश करून दिला असें दिसतें आणि त्यांचा कांही उपद्रव करण्याचा मनसोबा वृत्त दिसून येत नाही. गोर १२ वे भागरी पलटणेचे २०० मोजीर २४ वे काळे सुंबई पायदळचे थोडे शिपाई आणि ग्वालेरचे उठवाले स्वार १२४ इतकी फौज १४ मिनहूस घरवा नागरास कूच करून गेली आहे. त्या फौजेवर डुकमत चालविण्यास फारच लक्ष ठेविले जात तेनिचें आहे. सरहू करणल ते हरिपावो मजचा करून जाऊन २५ वे मिनहूचे सुमागस तेथें दुसरी फौज येऊन मिळेल. ती सर्व एकत्र होऊन विजयरा हाडुकूम चालविणारा होईल.

नेपाळच्या राजाचा दिवाण पसेनाधिपती जंगबा हादूर याणें आपल्या राज्यांतून फिसादी लोक काढून देण्याकरितां गुरखे लोकांची पलटणे रवाना केली आहेत. परंतु त्या पलटणींतील लोक त्या बंडवाल्यांस डुकुमाप्रमाणें काढून देण्यास हैगय करितान असें कळत आहे. — अयोध्येचे नवाबाने राज्य त्यास राजकारभार करतो येईना सबब सरकारनें एकदम खालना करून आपले राज्य जोडले यामुळे त्या नवाबास घरदार नाही सबब सरकारनें त्यास तीन लक्ष रुपये स्थावर माल खरेदी करण्याकरितां दिले आहेत. असें कळते.

पंजाबाहून सरकारी लष्करी लोकांपैकी ७ ग्रीनेडी बुंदल खंडाकडे सरवाना होणार आहेत. त्यादर एक ग्रीनेडी न हजार हजार लोक आहेत.

ज्ञानप्रकाशकर्ते यांचे — विनती विशेष, आशे जा-
 पल्या ता. १० मीन हने पयांत मेगंगी जोशी यांचा सु-
 हने आपण कळविला होताकीं, यमद्वितीयेचे दिव-
 सी रच्छिलेल्या पदार्थांचे जाळे मूजा आणि मूग यांचे
 हरम्यान येऊन पडेल खरेच त्या प्रमाणाची ही शा-
 ले! मेरां मेजोशी, शाबास तुझा सुहने बरोबर उत-
 रला. तेव्हां तुझी अलायबलायच घेतली पाहिजे.
 वाहावारे कुडतुडे जोशी!
 तुमचे पत्र वाचणारा.
 पुणे ता. २२ आगरोबर.

द्वारकेच्या श्री मंदिरांत पुजारी रुमांर ३०० व
 पाणी चगाईचा कळप होता तो बहुतेक मारला
 गेला म्हणून लोक फार हळूहळीत आणत.

आम्हांस असें समजलें आहे कीं, नासदार ग-
 वरनर इन्कोसलाने नगरास होई आहेत त्यांवर
 पाणी भरण्याची वहिवाट म्हणून पूर्वी तेंद्रु आणि
 हा छीं खीस्ती असे शासने लोकांनीं वहिवाट म्हणू-
 न अर्ज केल्या बरून माजिले गंभीं एकर मा खिस्ती
 लोकांनींही पाणी भराने म्हणून बराच केला. या सु-
 ळें तेथें फार गबगबा झाला आहे. त्याची धनी एथें
 ही अशी उमली आहे कीं, सरकार हाऊर मरून स-
 हार मांग नोकरीस उेऊन होई बळविणार, परंतु
 ही गप्प आहे. व नगरच्या लोकांनी हवद्या का-
 रणांनं ना खुबी झाली ती समजूत करण्यास मेहे-
 रवान वेदिंगरन साहेब, पोलीस कमीशनर यांचे
 सरकारने अधिकार देऊन त्यांची समजूत करा-
 नी अशी बोसबा ऐऊन एथील लोक सरकारची
 नजर कोणत्या ही शातीच्या प्रजेवर सारवी आहे
 म्हणून धर्मसंबंधाच कारणानें सरकारची मोठे
 बाळगून होते ते आतां कांहीसे निर्धोस झाले आ-
 हेत.

नेमणुका.

सरत जिल्ह्यांत मांडवी एथील मामलेदार
 अज्जम जेगलाल हिराचंद यांची करीउ एथें व-
 रली नाहाली आहे. — करीउ एथील मामलेदार
 अज्जम मल्हार महिपत यांची मांडवी एथें वर-
 ली झाली आहे. — मि. एस्. मान्फील्ड यांचे या
 महिन्याच्या ११ वे तारखेस उत्तर तुकडीचे रेवि-
 न्यू कमीशनरचा आपल्या कामाचा चार्ज घेत-
 ला. — रत्नागिरी एथील सीनीयर असिस्टर ज-
 ज्ज मि. सी. एन्. कामरन यासा येत्या नवंबर
 महिन्याच्या १२ वे तारखेपासून एक महिना
 रजा मिळाली आहे. — पुणे आणि अमरावा-
 द एथील लष्करी कांपांमधील जाईद नाजिस्त्रे-
 ट कपतान जि. सी. द्रीसर्ज आणि कपतान
 जे. डी. विलीयमस याजला १८५२ च्या ३ च्या का-
 यद्या बरहुकूम दिवाणी अकत्वार मिळाला
 आहे. — दक्षिण महाराष्ट्र देशांतल अकरिंग
 पोलिठिव्याल एजेन्ट मि. एन्. बी. नाकेर यां स-
 नेवे बरल्या ५ वे तारखेपासून एक महिन्याची
 रजा मिळाली आहे. — गुजराथेमध्ये ते मापला
 त्याचा रु. कपतान प्रेस कर यांस त्या प्रांतांत
 असि. माजि. नेमला आहे. पू.

बंजाविण्यां दुसरें वर्तमान लखनौ हेर लूप-
 यांत आहे त्या बरून समजतें कीं, भुज पूरनें व
 पुरमई लोक नाना साहेबाज बळ आहेत त्यांनील
 पाय द्यांनील दर एकास ४ चार आणि स्वांगपे
 कीं दर एकास १० पैसे नाना साहेबा ऊन खर्च
 चालवायासंमिळत असतात, आणि नाना साहेबा
 जवळ १४ हाता जबादरानें भरलेले आहेत त्यां-
 तील जबाही रापेकीं च दागिने मोठे खर्च चालता
 आहे.
 हे पत्र पुणे ज्ञानप्रकाश. कृष्णाजीय. प. याणी जाऊन प्रसिद्ध केले.

ज्ञानप्रकाश

पुणे - गुरुवार ता. ३ नवंबर सन १९३०

जाहीरात सर्वांस कळवयाक रितां दिली जात जे

साकूबाई फतार भाऊसाहेब तांबेकर बडोदेकर मुकासुणे सर्वांस कळवयाकीं, आमचे फतार यांची राखली औरत भिकूशिंदी तिचाव आमचा सालगुदसा नटा चालत्या त आम्ही आपले तर्फे बाळजी बासुदेव दामले मुबईकर यांस सदर हुतव्याचे कामां त मुकत्यार पत्र आठरुपयाचे कागदावर लिहून दिले होते, व सदर हुतव्याची आफसात समजून होण्याबद्दल साधे कागदावर एकूण दोन मुकत्यार पत्रे देऊन मुकत्यार नेमीले असून आज पर्यंत मशार निल्ले यांचे हातून सदर हुतव्या बद्दल कांही एक निकाल झाला नाही व मशार निल्ले हे राखली औरत इजलास मिलाफी झाले असे दिसून आले, सबब आमचा त्याजवर बिलकुल भरवसान सल्यामुळे सदर हुतव्या मुकत्यार पत्रे रद्द केली असेत, व रद्द केल्याबद्दल माजिल्ले वाकडे वगेरे अर्ज करून जाहिर केले, व सदर हुतव्या मुकत्यार यांस रद्द केले ते सर्वांस महशूर होण्यासाठी ही जाहिरात दिली आहे.

ता. ३ नवंबर सन १९३०

(सही) साकूबाई फतार
भाऊसाहेब तांबेकर दस्तर
मुद

पुणे जिल्ह्याचे तालुके असून त्या तालुक्या निहाय दर एक ठिकाणी निरनिराळे माम

लेदार आहेत त्याचे एकंदर जमीन बाबेचे उत्सन्न सन १९२८/२९ साव साली जमाबंदी झाली त्याचा अकार रुपये.

सरकार वरकली. १३३१३९
इनामदारा कडील रु० ३३६९१३
एकंदर १२६२०५२

या दोहोचा मिळोन एकूण जमीन बाबेचा अकार रुपये १२६२०५२ यावरून पाहिलेत रसवे उत्सनात जमिनीचे उत्सन्न पुणे जिल्ह्याचे एक हिस्सा इनाम वगेरे गावचे असून तीन हिसे सरकारचे आहे, असा अकार झाला आहे सायर बाबेचे साक्षिना उत्सन्न १४८९६ रुपये अकार होतो - अफूचे मळत्या बद्दल अकार ११४९ होतो आतां दर एक तालुक्यांत सरकास जमीनीचे उत्सन्न होते त्याचा तपशील तालुकेवार.

शिवनेर	१३९०१०
पुरंदर	११६४५६
खेड	११३६६९
पावळ	१११७०९
पुरंदर	१४०४६५
सिमशडी	११६६६६
हवेली	१३१०५६
मावळ	७४७०९

एकंदर १३३१३६
याप्रमाणे सरकार जमाबंदी झाली आहे ती आमची सर्वां तालुक्यांची एकच केली आहे.

आस्थास आकथ्या रका मित्रानं सरा अ
 ललतीन पुनसफ लोकांच्या परीक्षा येनेवेळीं
 सयाल ललात त्यांचा मासला त्यांचे गळविल्ल
 आहे. ती दिवाणी कडील काम करणारे व कर
 प्याची उमेद बाळगणारे यांच्या नजरे खाली
 घालण्या करितां असे उतरून येते.

१ अ: याणें आपलें घर व कोणी मोठे फि
 मतीचे दागिने व याजला गाहाण दिले. त्या
 नंतर व. याणें तो सर्व माल क यास हरोक दि
 ल्ला. पुढें क वर तो माल परत घेण्याची किर्या
 द केली तर त्याचा निकाल कोणते रीतीने के
 ला पाहिजे व त्यास आधार काय.

२ कोणी मनुष्य लफरी राल्याचे सावणीचे
 हद्दीत राहत आहे त्याजला साक्ष देण्याचे म
 यान यालें असतो हजीर होत नाही तर त्या
 जला धरून आणणें आल्यास कोणता तजवी
 ज केली पाहिजे व त्यास आधार काय.

३ अ: याजला एक घड्याळ किंमत रुपये
 १५० चे प्रतिवादी व याणें याचे असा तिकाडा
 दिला आहे. आणि प्रतिवादी व हे घड्याळ
 देत नाही तर तो तिकाडा कोणते रीतीने अम
 लीत आणायला आधार काय.

४ तुमचे कोडताचा तिकाडा ज्या प्रतिवादी
 वर झाला आहे तो प्रतिवादी तुमचे कोडताने
 हद्दीत राहत आहे. त्याजवर तो तिकाडा अमल
 न आणण्याकरितां तुमचे कोडताने यादीने दर
 खास्त दिला. तो तसाखून पाहतां त्या किर्यादी
 तचूक झाली आहे असें उघड तिकाड्यावरून
 व दिसते तर अशा साधरीत तुम्ही कोणतेरी
 तीने यतले पाहिजे यास आधार काय.

५ तिकाड्यावरून अ: याणें आपला प्रतिवा
 दी ज्या घरात राहत आहे तें घर त्या प्रतिवादी

सुधून जम केलें वी जमी दूर करण्याची किर्या
 व याणें करील वताने आधारने केरी आगिती
 करील खताचा पुण्या कळत तर ती जमी दूर करणा
 वा इराव केला पाहिजे किंवा नाही.

६ अ: याणें सन १८५४ चे सप्टेंबर एफ प
 र गाहाण घेऊन त्याचा दस्त एवज कावधा प्रभा
 णें लिहून घेतला पुढें त्या दस्त एवज गा
 हाण देणानें सन १८५५ चे साली रोप लिहून—
 अ याजला फरोक करून दिले. आणि ते पर
 अ याने कळविले आहे. आणि त्या घरवर पूर्वे
 गाहाण देणानें तुमचे सावकाराने केलेली जमी दू
 र करण्याची किर्याद अ यणें त्या दस्त एवजाने आ
 धारवरून केली आहे. आणि त्या कामाने
 फरोक रोप लिहून दिल्याची साबीदी साली अ
 दे तर सालेची जमी दूर करावी. किंवा कसे
 यास आधार काय.

७ खोटी रापत घेतल्याचा आरोप आप के
 त्यानें लागू होतो व त्यास आधार काय.

८ कोणी एक मनुष्याने आपला तजोचा
 नी भित जवरीन पाडिला. त्याजवरून त्या भि
 त पाडणारावर फौजदारी होऊन फौजदारीत
 शिक्षा झाली. त्याणे तर त्या भितीचे मालका
 ने त्या भितपाडणारावर नुकसानी घेण्याची
 दिवाणीत किर्याद तर नैपिशी नुकसानी घे
 ण्यास फौदारी अकार आहे किंवा असें अ
 नले तर त्यास आधार काय.

दुसरे सवाल.

१ एक पक्षकार दुसरे पक्षकारनी साक्ष देण्या
 चा दरसाल देईल तर तो त्याणे कोणतेवेळी दि
 ली पाहिजे व एदरीआ कायदा कोणता - कया
 चे इनसाफा ना दिवस नेमिल्ल नो दिवस नेमिल्ल
 पूर्वी पक्षकाराने साक्षिदिशि दरसाल दिनी ना

हिजे. येविशीं अक्ट नंबर १० सन १८९५ कलम २

१ ज्या पक्षकारांची साक्ष घेण्याची अर्हता त्याजला त्याजविशीं नकारार जाहीर करण्याची मंडीस दिव्याबांचून एकदम त्याजला समान साक्ष देण्याचे हर होण्याचे करण्यास कोडनास आधार आहे किंवा कसे व तेविशीं कायदा कोणता.

२ दरखास्ताबाबत आपले मुखत्यारीने कोणा मनुष्याची साक्ष घेण्यास कोर्ट मुखत्यार आहे किंवा कसे व त्याविशीं कायदा कोणता. — दरखास्ती बांचून आपले मुखत्यारीने महजबाचे बाबतीत साक्ष घेण्यास कोर्ट मुखत्यार आहे

४ कोणते मनुष्य साक्ष देण्यास लायक नाही व तेविशीं कायदा कोणता—

५ बादीने तीस रुपये मुदल व दहा रुपये आज मिळोन ४० रुपयांची कियदि केली त्यांत प्रतिवादी असें खरे करीलकीं, बादीचे तीस रुपयांचे कर्जापोटी २५ रुपये रोख व ५ रुपयांच्या पावल्या मी देत होतो परंतु बादीने घेतल्या नाहीत असें असतां मजबूर विनाकारण कियदि केली आहे त्या कामांत तुम्ही कसा ठराव करणें तेविशींचा कायदा कोणता—

६ एकपक्षकारावर अथवा इतर मनुष्यावर दुसरे पक्षकारांनीं कांही दस्तऐवज हजर करण्याची दरखास्त दिली असोन तोदस्तऐवज त्याणीं समान पावले असतां हजर न केल्या तर त्याविशीं कोणती नजबीज करण्यास कोडनास अकत्यार आहे व तेविशींचा कायदा कोणता—

७ अमचे असुक नावचे शेत आह्यास त्याच पक्षास प्रतिवादी हरकत करितो यास्तव प्रतिवादीची हरकत दूर करावी असा दावा केल्यास तेविशीं कसा ठराव करणें.

लिहून दिव्य आहे त्या रोखावरून आज तुम्हां कडे १५० घेण्याची कियदि बादीने केली तर त्या कामांत किती साक्ष देण्याचा ठराव केल्या पाहिजे व तेविशींचा कायदा कोणता.

उत्तमपरिणाम— कलबे रहिमतपूर नाबु के कोरे गाव इलाखा सातारा येथें गांवां बाहेरची विठ्ठलाची देवालय आहे तेथें बडत दिवस श्री मत्सरम हंस राधाकृष्ण स्वामी हणोन राहन असत त्यांची स्थिती फार उतन असोन त्यांणीं किलेकले क सन्मार्गास लाविले. त्यांभा भजनाचा संप्रदाय असोन ते प्रसादिक असत. या मुळे त्याजला मुखु ज्ञान वगैरे होतें. पाहा कीं, या स्वामींनीं अशीं न वय ११ पूर्वी कांहीं दिवस मर्दाने असें सांगितले कीं, एकादशी रोजीं आह्मी वैकुंठवासी होणार यास्तव दोन तीन रोज भजनाचा व गीता सह स्नानां वगैरेचा तडाका चालूं द्या. स्वामी जाणार हें वर्तमान ज्यास समजलें तो कांही दर्शनास आल्या बांचून राहिल्या नाही. स्वामींनीं समाधी वगैरेची सर्व व्यवस्था पूर्वीच करून ठेविली होती. वय एकादशी रोजीं स्वामी समाधिल झाले. तेवेळेस तुमारे ४००० चाहणार यांना जमली होती. अशा स्थितीच्या पुढपावे ध्यान करण्यास मूर्तिअसावी. हणून पांच २५ सत्याये खर्च करून रा-रा गणपत राव फडणीस यांणीं चितान्या करून तसवीर काढविली आहे. असें ऐकतो. श.क.

नामदार गवरनर जनरल साहेब बाहादूर यांणीं मेहरबात होऊन बंगालचे नबाब निजाम यांची स्वारी सरकारचे छावणीवरून गेली. भगद आली असतां यातुळे त्यांचे सन्मानार्थ १९ तोफांची तट

मा विला आहे व दुसरा डकूम-असा लोक आहे की त्यांचे दिवाण सयपुढेचो नारायण बाहादूर यास नाजीम राजा बाहादूर अशी नवीन पदवी मेहेर बाने होऊने त्याणी बंडाचे कारकीर्ती सरकारची नोकरी खूप चातीची बेजाविली लागत दिती आहे असे समजते.

हे लिप्याफावरून समजते की, देवगडच्या गळांत बंडातील मुख्य आणि हाताखालील बंडाचे असे होते. ते बुटवला कडेस निघोन गेले वतच डांगपाची जवळही बंडवाले होते तेही नेथून निघोन गेले परंतु यांच्या जाण्यात आभय इतकं ब पाटने की, त्यांच्यातील पुढारी अद्यापि देवगडासच आहेत.

बांधाहन राणीची ९७ ची पळटणी फत्तेपुरास जात असता त्या बरोबर गाडीवाल्या पैकी दोन जणांस त्या लोकांनी ठार मारिले. त्याबद्दल असे हणतात की, त्या गाडीवाले लोकानी त्या पळटणीच्या सरजन वशिपायावर हत्ता केवी त्या गर्दित या गाडीवाल्यास त्याणी बार मारिले. आता हे लोकां बांधाहन ६ कोसांवर गेले. आता या बद्दल कोर्ट मंडळाने या विषयीचा खुलासा होईल. असे दे लिप्याफावरून समजते.

नीळगिरी येथील लोकाने आता एका बाजू आहे की कोणी मनुष्य मेले हणजे त्याचे उत्तर कार्यचे वेळेस काही रेडे बळी घेत ही चिह्नाद गेरे आहे. असे वाटल्यावरून येथील माजिस्त्राने बळी देणारापासून काही रंड घेतली ती त्याणी दिली. आणि पुढे सरकारस सदरहू रंडपरत देण्याविषयी अपील

केले त्याविषयी मद्रास सरकारने असा डकूम फना विला की सदरहू रंड परत यावा त्याप्रमाणे त्यास रंड परत मिळावा आणि पुनः मनुष्य मेल्यास जनावरे हणजे रेडे बळी देणार नाही. अशी कबुलायत केली. परंतु त्याणी अपला हेका सोडिला नाही कारण तारीख १६ सप्तंबर सन १८५७ री दोन मनुष्ये मेळी त्याज बद्दल चारा रेडे बळी दिले तेहा सदरहू माजिस्त्राने सरकारस कळविले त्यावरून सरकारने बळी देणास असा डकूम फना विला आहे की, जर तुमच्यास बळी दिहेत पाहिलेत असे असल्यास दोन मनुष्ये मेळी त्यास चारा रेडे बळी दिलेत कदाचित अवश्य रेड्याचा बळी मनुष्य मेल्यावर दिताच पाहिजे असे असल्यास एकच रेडा तरी देतजा.

लखनूर येथून तारीख २३ अगस्टेवरचे इव आले त्यावरून समजते की, नामदार लार्डच्या निंग साहेब बाहादूर आणि त्याची मडन लेडी क्यानिंग व नामदार कम्यांडर इन् चीफ साहेब यांच्या परस्परांच्या भेटी लखनौस झाल्या. त्या समयी सरकारी फौज ७००० सात हजार होती.

मुंबईहून गेले सोमवारी ग्याजेस नावाची आग बोट मुंबईहून जिनेस रवाना झाली. तिजवर माळ्या कडील अफच्या पेद्या ६०५ होला.

मद्रास खात्यांत स्यापटन लीनष्टर याचा खूनजा हाता साचा रोध लागण्या करिता काही गुप्तपोलीसचे अगुदर प्रेजन्ट मद्रासच्या पोलीसकमीशनर साहेब हे विजगापटणास गेले असे समजते.

ज्ञानप्रकाश

वर्ष ११

राहर पुणे

पुणे - सोमवार ता. ७ नवंबर सन् १८५९ ई.

पत्राची किंमत:

१॥ आगाऊ दिल्यास १० दर सांख्ये रूपये.

ज्ञानप्रकाश ता. ७ न.

पुणे - या आठवड्यांत धान्याचा भाव मागील प्रमाणेच आहे, परंतु वैरिणीचा भाव शेत करी, व मजुरदार लोक काढणीस त्यागल्यामुळे माल येत नसल्यामुळे चढला आहे, मल्ल बागहून व्यापार मंडळीत पत्रे आली, या वस्तू कळते की, मिठास भाव गेल्या आठवड्यांत चढला आहे हल्ली एके रुपयांस ५॥ पायली मिळत आहे.

मेहेरबान कलेकटर साहेब यांची कचेरी उदईक खंड्याळ्यास होणार आहे. व मावळ तालुक्यांत सुमारे २० दिवस साहेब राहणार आहेत, सुप्रीम टेडेंट पोलिस साहेब हे कांही पोलिसचे स्वार पेऊन काल ताबड तोब भाग्यजी नाई क इकडेस आल्याची वार्ता आल्या वस्तू गेले आहेत असें ऐकतो - जोणजे पेठ्यांत एक कुणवी ता. १२ अगटोबर रोजी वास्वामें मेला, म्हणून कळण्यांत आले होते, परंतु त्यास जहर दिले सबब मेला, अशी तो हो मत एका और तेवर आहे. असें ऐकतो.

एथील व्यापारी लोकांनी सरकारांस अर्ज आमच्या जोपड्या आम्हांक्या पोलिसचे शिपाई वरोबर असून जडज्याचे हुकुमा वरून बेरा वर नेले, या कामांत आमची गैरदूर मत झाली, त्याचा जबाब ता. २२ अगटोबरचे तारखेचा ए-

का व्यापार्यांस मिळाला आहे की, सरदर बद्दल मेहेरबान जडज्या साहेब यांस लिहून गेले आहे असा अर्ज केला आहे, म्हणून एका व्यापार्याने आम्हांस कळविले, परंतु त्याणे सरदारचा जाब मिळाल्या बद्दलची ही आम्हांस कळविण्याची मेहेरबानी करावी.

नेमणुका

कराचीच्या कलेकटराचा दस रदार राव बाहदूर सरदारानमणेचा हातार यांस पुण्याचे कलेकटरीचा दभरदारने मिले आहेत - अजम अच्युतजगंभाय यांस कोकण जिल्ह्यांत मुनसिफ नेगीले आहेत - धारबाड जिल्ह्यांत राणीबिंदूर एथील मामलेदार बापूरा म बक्षयास बेळगांव जिल्ह्यांत अधणीस नेमून आघनी एथील अजम नारायण राव हुतुमेंत यांस राणी बेददूर एथे मामलेदारने मिले आहेत - मि. डब्युजे टरकांड यांस भडोच एथे कलेकटर व माजिस्ट्रेटने मिले आहेत - मि. एल् एच बिटकर यांस रत्नांगिरीचे कलेकटरने मिले आहेत - बेळगावचा कलेकटर नाशा असिस्टंट यांस २० महिन्यांची रजामिळाली आहे - इन्विरारिटि टस्को परयाणे गेल्या अगटोबरच्या २४ व्या तारखेपासून सर फ्रियर याज पासून सिंध मधील कमिशनरच्या कामाचा चार्ज घेतला - मि. डब्यु हाथवे यांस राणे एथील चेंभाखर्चाच्याचा सुप्रीम टेडेंटचा असिस्टंटने मिले आहे.

या पुणे शहरात अमली पदार्थांचे उत्पन्न सरकारास अधिकाधिक साल दरसाल होत चालले आहे. हल्ली फक्त पुणे शहरातील लोक कलाळाचे दुकानां जाऊन दाद पिण्याची परवानगी सरकारांतून मिळावी याकरिता मक्याला अगर गुनेवाला दर महा सरकारांत व १००० एक हजार रुपये भरतो आहे. शिवाय लष्करातील मद्यपि लोकांचा गुत्ता आहे. हा गुत्ता उच्चोत्तर वृद्धि पावत आहे. ह्या वस्तू न मद्यप्यांची संख्या या शहरांत वृद्धिंगत होत आहे असे अनुमान सहज होतें. थोड्या म्हाश्यांनी या शहरांत मद्यप्यांची च हल्ली होऊन उपनयनादि संस्कार न केला असता चालिल. आणि जर करितां शहरांत दाद राजरोप आणून घरी पिण्याची मनाई काढून टाकिली, तर मद्याच्या विक्री इतक्या संपादन होईल की मद्याचा एकेक गुनेवाला मोग पनाद्वय होईल. व नगर बोदजी लष्कराचे इष्टेद चाले घन नील. येथे नारळी शिवाय शिंदी यांच्या बागा आहेत, त्यांची ताडी काढून विकण्याचा मक्का पेशवारा १७०० रुपये दर महा सरकारांत भरित आहे. ताडी हे ही मद्याचेच भावडे आहे.

अफीणीची पूर्वी इजाऱ्याची काही दुकाने त्या शहरांत होती त्या दुकानांचे उत्पन्न सरकारास सरासरी दर महा २० रुपये येत असत. आलीकडे मक्का सरकारांत देण्याचा ठराव केल्या वरून, हल्ली दोन तीन सालांत तो मक्का वाढत साल मजकुरी दर महा ७५० रुपयांवर आला आहे. अफीण सरकारात शिवाय विकत घेऊन ये असा कायदा आहे. हल्ली सरकार अफीण २३ रुपये बोर प्रमाणे मक्याच्यास विकते. आणि त्यांनी सधाईने विकली. असा ठराव आहे.

हे, तेहा त्या लोकांस दर शरीं ६३ पावणे सां हा रुपये उत्पन्न जास्ती होतात. त्या उत्पन्नानु दर महा ७५० रुपये सरकारास द्यावयाचे ते ह्यां फक्त सरकारासच पैसा भरण्या पुणे उत्पन्न काढण्याचे तर १३० बोर अथवा सवा तीन मण अफू दर महा विकती पाहिजे. खेरीज ता मालकांचे पोटा व शिवाय खर्च व नफा, ह्या करितां विकरा साला पाहिजे. यावरून पाहतां अफीणीचा अमळ ही या लोकांत वाढतो आहे. असे वाढने पण या आपल्या देशांत लहान मुलांनी रात्री चरोरे राडून आईयांच्या गुलाबी सोपा विषडू नयेत यासाठी त्यांस थोड थोडी वाटनी अफू देण्याची चाल आहे. ही चाल वाईट आहे. आणि अंध परंपरेने ती चाल यण्यास मूर्ख आया, आणि दुर्लक्षी चाप खुपी आहेत. ती मुलांची संख्या मनांत आणि ली आणि त्यांची अफू पजन केली तर सुमारे २५ सावा हिस्सा बजा केला तरी बस आहे. ने ह्यां अफीण चाले ही या शहरांत पुष्कळ आहेत, असे समजले पाहिजे.

गोंजा ही एक शिव प्रिय वल्ली आहे. असे गोंजे कम लक्षणतात. गोंजा या शहरांत बराच पाजत चालला आहे. याचा मक्का पूर्वी सरकारास दर महा सरासरी १५ रुपये उत्पन्न होत असत. पण आलीकडे त्याचा गुत्ता दिल्याने सरकारास फिकायत होत चालली आहे. आणि उत्तरोत्तर अधिक फिकायत सरकारास होत जाईल. असे लोकांचे अज्ञान व त्यांमुळे दुर्व्यसनावर परम भक्ति त्वांत सरकारचे, पैसा उत्पन्न करण्यावर परकाटेचे डोळे त्यांवरून अनुमान होतें या सालांत दर महा १७५ रुपयांवर नुकतासा मक्का आला आहे.

सदरील अफीणीचे मत्ते केवळ शहराचे समजावे. लष्कर वगैरे खेरीजच आहे. यावरील ३ अमली जिनसांचे सरकारामंदर महा सरासरी कांही वर्षापूर्वी २०० दोनशें रुपये अजमासें उत्पन्न होते. ते आतां दर माहा सुमारे ४००० चार हजार रुपयांपर्यंत येऊन पोचले आहे. जो वर इश्वराची अक्ल आहे, आणि राज्यकर्ता याची पूर्ण कृपा आहे. नोंवर या अमली जिनसाचा प्रसार होत जाईल असें लटकें पाहिजे. हें पुण्यश्राम दुर्व्यसनांही वेष्टित होत आहे. दूरव्यार प्रवृत्ति आहेच नटवे/टवळे कवळे पीतां बर धारी पोपट नट आदि करून सणविणारे साधू व तसेच छान छोक हरदासपु राणीक व्यासाची पदवीस आलेले असेदे व भोळे व अज्ञानी जन तसेच विनयारसीव स्वेछाचारी चांजकडून सणविणारे येथेच स्वी करून किंवा फेर फटका करून आहेत तों पर्यंत हें शहर दुराचार संपन्न व दुर्व्यसन परिपूर्ण राहिल्याचे आश्चर्य नाही. ज्या लोकांस अशी कांहीं शक्ति आहे कीं त्यांणी एवविचारे कांहीं कांहीं निर्बंध करावे. ते त्यांणी जनानी मार्गाचे परिधान केले आहेत तस्मात् या सदरील लिहिलेल्या आमच्या विना कायम राहतील इतकेच नाही तर त्या विस्ताराप्रत पावतील अशी उमेद त्यांच्याग ई दिसते. हें पुणे शहर ४० वर्षापूर्वी किलेक वर्षे त्याही हिंदुस्थानांत आपला एक मोठा अमल गाजवीत होते व तो जाऊन आतां दोन जबर अमलदाराखाली आतां विचारे वागत आहेत तस्मात् ते जेरीस येऊन सर्व प्रकारे पंगू होईल असें वाटते.

माजी गवर्नर जनरल साहेब चांणी एक चांदीचा हौदा सुमारे २५००० रुपये किंमतीचा तयार केला होता. (तो वित्तवर्धीत पडला होता.) त्याची एका व्यापाऱ्यानें दुस्ती करून विकल केली. त्यास १५०० रुपये मजुरी पडली असें सणतात मुंबईतील स्टीमना विंगेशन कंपनीनें कांहीं दिवसा मागे २ गळवताचा लीलाय केला ती गळवते खान महंमद हाबीब भाई खान या नावच्या एका गृहस्थाने विकत घेतली त्यापैकी एकाची किंमत १२६००० व दुसऱ्याची १०९००० याप्रमाणे रुपयां या अकार आला. शा०दव.

बडोदे. — उरवा भंडळांत धारसावेद येथें चांवे लोकांनी दंगा केल्यावरून तो मोडून राकण्यावरितां गा इकवाड सरकारची फौज इकडून आणि इंग्रेज सरकारची फौज तिकडून रवाना होईना या उभयपक्षांच्या हस्तां मुळें बंड घाले पळून गेले कीती नाश झाला हे समजले नाही. राजपिंपळें इलाख्यांत नाईकबडे व भिस्त्र लोक जमा झाले आहेत ते नेहेमी एक दोन गांव लुटितात. अशी खबर आल्यावरून खबर इंग्रेज सरकारची एक कंपनी तोफेसह रवाना जाहाली परंतु तितक्या लोकांनी बंदोबस्त होईना सबब गाईकवाड सरकारची फौज रवाना झाली आहे हे लोक गेल्यावर लोकरच बंड मोडतील परंतु बंड घाले झाडी व डोंगरांत आहेत यामुळे हरकत आहे. तारीख १५ अगटोबर रोजी येथें साठमास (हवीचा वेळ) झालातो साहाय्यास रशिदंत वगैरे साहेबलोक व गावांतील लोक गळे होते. येथील शिंपी प्रासुणास शिपे देतात. ते घेतात परंतु त्यांची जात कोण हें समजत नाही सणोन घरीजेवा यास घालण्यानें नाकबूध करून त्याणीं शिपे घेणाराने आंगरवे शिकनयेत सणून कटक केला आहे.

गेल्या जुलैच्या ३० व्या नारखेस इंग्लंडातील सर्व धार्मिक लोकांच्या वतीने तेथील सरदार लोक उपदेशक व दुसरे वजनदार व संभावित गृहस्थ असे सुमारे ७५ लोक जमून नामदार राणी साहेबांचा मुख्य प्रधान लॉर्ड पार्लमन्टन आणि हिंदुस्थानचा राज्यकारभार पाहाणारा प्रधान सर चार्लस बुड यांजकडे गेले होते त्यांचा जाण्याचा हेतु असा होता की, हिंदुस्थानातील सरकारी शाळांत ज्या विद्यार्थ्यांची खुषी असले त्यांमि ख्रिस्ती शास्त्र शिकविण्याची जी मनाई आहे ती दूर करण्याविषयी सरकारास विनंती करावी या गृहस्थांचे सरकाराशी असे मागणे नाही की ज्याची खुषी नसेल त्यास देखील ख्रिस्ती शास्त्र जुलमाने शिकवावे किंवा हिंदुस्थानाच्या लोकांस ख्रिस्ती करण्याचे प्रयत्न सरकाराने करावे असे के त्यानें काही लाभ होणार नाही. हे त्यास पक्के ठाऊक आहे ते स्वदेव मागतात की, कोणाची खुषी असो नसो सरकारी शाळांत ख्रिस्ती शास्त्र बिलकुल शिकवून घे. असा जो प्रतिबंध हाडला आहे तेवढा काढून टाकावा. आणि असे केले असता काही वाईट होणार नाही. लंडेतील सर्व सरकारी शाळांत ख्रिस्ती शास्त्र शिकविताने पण त्यादरून तेथील लोक काही एक बोलतना होत. व सरकार आह्मांस ख्रिस्ती करायला पाहत असे ही त्यास वाटत नाही. हिंदुस्थानातही असे केले असता काही वाईट होणार नाही. व असे करणे हे इंग्लिश सरकाराचे कर्तव्य आहे असे मद्रासेचा मागील गवर्नर लॉर्ड व्हीडन आणि पंजाबाचा गवर्नर सरजान कारेन्स यांचीव आणि कितीएक मुक्त असले दारांचे म्हणणे आहे यावरून हिंदुस्थानातील नेदीव राजास यस स्थान्यासही वाईट वाटणार नाही. त्रावणकोर आणि

महिसूर येथील राजांनी तर आपल्या संस्थानातील ख्रिस्ती शास्त्र चालू केले देखील सर्व जागृतांतील प्रथापेक्षां ख्रिस्ती शास्त्र हे श्रेष्ठ आहे. कारण त्यांत जशी शुद्धनीति आहे तशी दुसरे कोणतेही पुस्तकांत सोपडणार नाही. आणि या शास्त्राच्या योगाने जशी मनुष्याची सुधारणूक होईल तशी दुसरे कशा ने होणार नाही. तर ज्यापेक्षां इंग्लिश सरकाराने अज्ञानी लोकांस ज्ञानी करण्याचे व सुधारण्याचे काम हाती धरले आहे त्यापेक्षा त्याणी आपल्या सर्व दिक्कांच्या प्रजांस इश्वरी शास्त्र शिकवावे हे त्यांचे कर्तव्य आहे. आणि जर ते हिंदुस्थानातील लोकांस हे शास्त्र शिकवीत नाहीत तर ते मोठे अनहित करितात. यावरून हिंदुस्थानातील लोकांस असे वाटने की, आपल्या रयतेस ख्रिस्ती धर्माचे ज्ञान कावे अशी इंग्रज सरकारची इच्छा नाही हाही सरकारी शाळांत जेविषय शिकवितात. तेणेकरून विद्यार्थ्यांचा विश्वास आपल्या वडिलोपार्जित धर्मावरून अगदी उडून जातो. हिंदुमुसलमान वगैरेच्या शास्त्रांमध्ये ज्या गोष्टी कराव्यास सांगितल्या आहेत त्याकरणी हा धर्म अगदी आहे. असे इंग्रज सरकारच्या कायद्यांत स्पष्ट ठरविले आहे. पूर्वी त्यांचा न्याय त्यांच्या ज्या अधिकाऱ्यांक हुतात असे ते आता सरकारच्या दिशाणी व फौजदारी कोड्याशी बांधीत वाडिले आहे. यावरून जडून लोकांस असे वाटत की, सरकार आह्मांस काही तरी कावाकरून ख्रिस्तीकरणयस पाहत ते त्यांचा हा संशय निराधार आहे आणि असे कुराणा जवरीने धर्म बायबास सांगितले आहे. तसे ख्रिस्ती शास्त्राने सांगितले नाही. हे त्यांस दाखविण्याचा एकच उपाय आहे की, त्यांमि ख्रिस्ती शास्त्राची माहिती करून घ्यावी. अशी बडू कारणे दाखविली.

हे एकून सर्व गृहस्थांस फार सेतोव वाटला आणि यांनी प्रधानमजदूर यांचे फार आभार मानिले.

ज्ञानप्रकाश

विलायत सरकारच्या कर्जा बाबुद थोडक्याच दि
 वसांबर पार्लिमेंटमधे पुढे प्रगट झालेल्या हिशोबात
 रून उघडकीस आलेल्या कांहीं गोष्टी गेल्या बु
 धवारच्या टेलिग्राफाचे पत्रामध्ये लिहिल्या आ
 हेत त्याजवरून असे समजण्यांत येत आहे
 की, विलायतचा दुसरा चार्ल्स राजा मरण पा
 वला. त्यावेळेस १ ह्यणजे ख्रिस्ती शकाच्या
 सालांत फक्त ६६४२६३० रुपये कर्ज होते ते पा
 वणे दोनशे वर्षे वाढतां वाढतां आता प्रस्तुत
 काळी ८०५००००००० आठ अब्ज पांच कोटी
 इतके रुपये आहे. ही इतकी कर्जाची राहिए
 मुखुर्खा सरकारां बरोबरच्या लढायां मुळेच जा
 हांलेली आहे. १६८५ सालांत कर्जाची संख्या
 जी ६६४२६३० रुपये होती पुढे लवकरच फ्रा
 न्स बरोबर लढाई झाल्यामुळे वाढून १६९७ सा
 लांत १४०००००००० चषदा कोटी इतकी झाली.
 ती तीन वर्षे पर्यंत तशीच होती ती इतक्यांत स्पे
 न देशाच्या संबंधाने एक लढाई उपस्थित जाहली.
 तीत ती ज्यास्ती वाढूनच बचीस कोटी इतकी जा
 हाली. त्यानंतर पुनः स्पेन देशांत दुसरी एक ल
 ढाई झाली. त्या वेळेस हे कर्ज आणखी वाढूनचो
 पन्न कोटी रुपये झाले. या काळा नंतर सुमारे आ
 ठ वर्षे पर्यंत कोठे कांहीं तंटा बरेडेडा नसल्यामुळे
 ते कमी होऊन शेचालीस कोटीवर आले तो इत
 क्यांत विलायत सरकाराने प्रशिया व फ्रान्स यांज
 मधील नंट्या मध्ये प्रशिया सरकारचा प्रक्षुब्धी
 कारून लढाई चालविली. ही लढाई सातवर्षे पर्य
 त चालली होती. त्या काळांत कर्ज पुष्कळ वाढून
 एक अब्ज तीस कोट रुपये इतके जाहाले. ते जा
 रती वाढतां वाढतां १७०४ सालांत दोन अब्ज चा
 लीस कोटी इतके झाले. या सुमारास फ्रांस देशा
 मधील प्रख्यात पनड्या मद्यानरु बंड होऊन निघी

लीपन येनापार्ट यांस त्या देशांतील मुख्य स
 ना प्राप्त झाली. त्याजबरोबर इंग्लंड सरकाराने
 कलागी आरंभिली. या मिठ्या कलागीच्या वेळे
 स कर्ज फारच वाढत चालले. आणि शेवटासुजा
 ईती कर्जाचा आकडा आठ अब्ज सोब कोटी इ
 तका जाहाला. या नंतर चालीस वर्षे पर्यंत कोठे
 कांहीं लढाया झाल्या नाहीत. त्या वेळेस या क
 र्जापेची सुमारे एक अब्ज रुपये कमी झाले.
 परंतु त्या नंतर मंगराशिया सरकाराबरोबर ल
 ढाई झाली. त्या वेळेस ते पुनः वाढले. ते हा
 ढी आठ अब्ज पांच कोटी इतके आहे. धू०के०

सरबर्दी क्रयेंत साहेब सिंदचे कर्जा कमीपनर
 हे आपले मंडसे सुझ हद्दी सुंबईत आपले इष्ट
 मित्रांत भेटण्यास आले आहेत. मिस्तर रनविर
 रिटी साहेब यांनी सिंदेस जाऊन आपल्या कर्मी
 पनरच्या कोणाच्या चार्ज घेतला चालीपमाणे १३
 तोकांची शरवती झाली.

सरकारी ग्यासिठावरून समजते की, वेहरवा
 नडल्यु.जे. दरकांड साहेब यांस भडोच येथे क
 ले कटर आणि माजिस्वट नेमिले. आणि मिस्तर
 रनकर साहेब यांस रत्नागिरीस कलेकटर ने
 मिले.

डाकडर गोपसू साहेब अरण्यारक्षक हे वि
 लायतेहन परत येऊन त्यांनी आपले कामाचा
 चार्ज तारीख ३१ अगठोबर रोजी घेतला आहे.

कराची येथे वडतकी घेतलेले सोजीर १२५०
 आहेत त्यापैकी १८७/लोकांनी पुनः ५० रुपये व
 ढीस घेऊन नौकरीवर जाण्याचे कवूळ केले

आहे असे समजते.

रेलवे कंपनीचा खंडाळ्यांती न्दरस्ता तया र करण्याकरिता विलायतेहून एक मिस्तर सालमन वेडवेल इंजनीयर आपल्या बरोबर कांही इंजनीयर घेऊन आला आहे.

अकल कोटकर भोंसले यांचे वकील रा. नारायणराव आवजी जोशी उर्फ नानाजोशी व शिवगांवकर रा. रा. बापूराव देशपांडे आदिकरून सात जणांनी इनाम कमीशनर कचेरींत खोटे दाखले दिले, अशी तोहमत इनामकमीषनरानीं आणिली होती, त्या मोकदम्याची हा वसाहेब बापूरावजी गांडे सब अशिष्टण इनाम कमीषनर आपल्या दुयानें फिर्यादी असून सदर ह्खटला मेहरबान गानसाहेब अशिष्टण जड्या कडेस दोन दिवस चौकशी होऊन अगोदर नानाजोशी बाकीचे गागून या प्रमाणें सात जणावर ७ सात खटले होणे, ते सातही, अगदीर हा होऊन कैदी मुक्त झाले.

पुणे पोलिसांत एक नवीन भरतीचा शिपाई होता तो गेगावर असता एक पारवाचा घोड्याचा धक्का जिनगराचे मुलास लागून तो रत्यावर पडला या कारणानें त्या पारवानें मुलाचे बापास देण्याकरिता १ रुपया सररहू पोलीसच्या शिपायाजवळ मुलाचे वसाहतमक्ष दिली, तेव्हां तेथें एक गणु गोंडी होता त्याणें कृशियायानें तो पैसा त्या मुलास नदेतां आपण वा दूत खाछा पुढें पोलिसा कडेस मुलाचे बापास देणे फिर्याद केली त्या चौकशीत सररहू पोलीसच्या शिपाई व गवडी यांचे त्याचा नाचार्ज

शाहीन झाल्यामुळे दर एकास सात दिवस कैद ठिपुटी माजिस्त्रेट पुणे घाणी दिली.

पेट वेताळ शहर पुणे येथील रत्यावर एका वाण्यानें भंगारी पितळेचे पन्थानी आरती आपले दुकाना जवळ ठेविलीं होती, त्यांतून एक आंखें रात्रो रात्रो वाण्यानें फोडून गामण पत्रे नेले. तो गुन्हा कैदी बसु काळी व त्याचा भाऊ याजवर शाहीद झाल्यावरून वचूस १ वर्षस क्त मजुरी व त्याच्या भाकट्या भावास थोडकी शिक्षा ३ महिने सररहू मजुरीची शिक्षा मिळाली.

मृत्यु. — गेल्या शुक्रवारी श्री. राव साहेब खासगी घाले हे पुण्यांतिल तुरुंगान प्रा. काळी आठवाजतां मृत्यु पावले. नंतर सुमारे ११ वाजतां त्यांचें प्रेत त्यांच्या घराच्या मनुष्यानीं मेण्यांत घालून आणिले पुढें उत्तरकर्मान्वये त्यांस ओंकारेश्वरी नैर्दन दहन झालें मयत रावसाहेब खासगीघाले त्यांसफौजदारी खटल्यांत आपण सामील होऊन झालेले कुत्रिम उघाडीस आले आहे त्यापेक्षां आपलं कुरमत राहाणे दुरापास्त आहे असे त्यांच्या ल्हव्यांत पकें विंबून गेले होते तेव्हां पासून त्याणीं धास्ती घेतली होती तिच्या योगेंकरून शरीर उचरोनर क्षीणत्व प्राप्त झालें तें इनकें कीं, त्यांस सेवान कोर्तत शिक्षा झाल्याचे दिवशीं त्यांस चार मनुष्ये उचलून देवावयास लागली होती. हा पुरुषवयानें मध्यमावस्थेंत असून गोरु गोमटा सदृढ मय व देखणा असे आसी स्वभावानें बाह्याकारे तर नांगला असेपण तुरुंगानगेळ त्यादिवशीं त्या पुरुषाचे अस्तीवचर्मगात्राहिलीं होती. तुरुंगान नर अधिकच क्षीणलेय. नममपंथास लागल्याचीचिन्हें दिवूं लागलीं हें डाकट रावे पाहून त्याच्याघरचे कुटुंबवर्गें रे आतास भेटण्या

ची मोकळीक असली अशा : अभिप्रायावरून येथील मेहेरबान जडज्य साहेबांनी मोकळीक दिली. त्यावरून त्यांच्या कुटुंबाची माणसें भेदावयाम जात होती. त्यांची अव्यावस्था होती, तेव्हां त्यांच्या घरचीं माणसें ही ठेविलीं होती. व कुटुंबास पाहिजे तेव्हां जाण्याची परवानगी ठेविली होती. हाफेंसला मेहेरबान असिष्टट जडज्य साहेबांनी केला होता. सत्रेचे त्यावर आपिल मेहेरबान मेदान जडज्य साहेबांकडे होऊन गेल्या बुपचारी चौकशी चालली होती. त्या चौकशीवरून त्यांकांस आशा होती की, राव साहेब हे अंतकाळ समयी मेहेरबानीच्या नजरेने सुटले तर सुटतील, परंतु गेल्या गुरुवारी सायंकाळीं वरले ही शिक्षा कायम झाली. असें कळलें. या राव साहेबास पुत्र संतान नाही. कुटुंब आहे, व एक औरत कन्या आहे. त्यांणी आपले विभागीयांचा एक कनिष्ठ चिरंजीव दत्त घ्यावा, व आपल्या उत्पन्नाचे सर्वांस विभाग कसकसे द्यावे, याविशीं बेंतुरुंगांत गृह्युपत्र केलें आहे, असें ऐकतो. हे राव साहेब राव सगीवाले मागे एकवेळां बंडाचे किनुरांत आहेत अशा आरोपानें प्रतिबंधांत कोणी दिवस होते, परंतु तो अपराध त्यांकडे नाही. असे दोषमुक्त झाले होते. ह्या सुमारे २४ दिवस तुरुंगांत होते. ही स्थिती बऱ्या अखेर परिणाम दाजी साहेब राखे यांचे अनुपंगत्वे फल होय, असें सर्वलोक क्षणतात. या कामांत पाहणां सर्व पक्षच दुर्जनाचा पडला तेव्हां त्यांत सामिल भल्या मनुष्यानें झाल्यापासून असाच वाईट परिणाम द्यावयाचा तो झाल्याप्रदल खेद करून उपयोग नाही. दाजी साहेब राखे सामान्य आजारी आहेत असें क्षणतात. परंतु खचीत चानमी नाही.

पुणे कले जांतील माद्री खुलेदान नामक परीक्षा घेण्याकरितां कमेटी नेमिली. तीत पुढाकाले जांतील विद्यार्थी ३० होते, अंत रात असा भी पसंद वरले. त्यांची नावे

- १ बाबागोखले.....१ येथेंचन आबाजी.....
- १ बाबाजीलक्ष्मण.....१ पांडुरंग बाकाजी.....
- १ भिकाजीरामचंद्र.....१ व्यंकटराव रामचंद्र.....
- १ विष्णू बाळकृष्ण.....

येणे प्रमाणें मानजण पसंद वरले. याच मानाने कुंढरीतील विद्यार्थी पंधरा उतरले, असें ऐकतो. यापरीक्षेविषयी बंधेग्याझिट फनावरून एक दोनपत्रें प्रसिद्ध झाली आहेत. त्यांत असें आहे की, यापरीक्षेन पारशी विद्यार्थी एक ही पसंद जाला नाही. यावरून विद्याखात्यावरील डेरेकटर्स यांची पारशी यांच्या सुळाविषयी अप्रीति आहे. असें त्यापत्रांतील हांडील आहे. आस्पास वादी. या कामांत डेरेकटर्स साहेब हे एक कमीटीदार असतील, तेव्हां याकमीटी वरलमे हेरबान हार्वर्ड साहेब यांस काय रूपून दोष लायावा.

फौजा बाहेरून जाणख २१ साचीचे पत्र आलें. त्यावरून समजनें की, जेजालबिंग यास लखनो जवळ फाशी दिने. त्याची मालमत्ता विकण्याविशीं सरकारचा इच्छम झाला आहे. मुलाचा नाश अशा प्रकारे झाल्यानें ऐकिल्यावरून त्याचे आईने व त्याचे मुलीनें धाष घेऊन प्राण दिले.

इकडेस जमखिंडीकर, कुंढवाडकर, निरजकर वगैरे पटवर्धन जाहागीरदारांच्या खांच्या लोकरच येणार आहे व, येथून त्या नेरुनामदार गवरनर साहेब बाहादूर यांच्या पोठी करिता जाणार आहेत, असें ऐकतो.

दाईरयीच्या म्हणून ता० २२ अगठों बरचे पत्र आले आहे, त्यावरून दिसून येत आहे की, राणा बेणी माधव शिंग यांचे छावणीतून शिवाई सरकारचे छावणीत शरणोगत होण्याकरितां आले, त्यास माफी केली, त्यांचे सांगण्यावरून असे समजून येते की, मसुरवान याजबळ बेणी माधव शिंग हा तुळशीपुरापासून १३ कोसो बरसुमारें ६०० लोकांनिशी आहे, मसुरवान याजबळ ७००० हजार लोक आहेत, त्यांचा भाऊ हैदरखान यांचे त्या मसुरवाना करीब रानी टपडेना सबब तो गौरखपूरच्या कमिशनराकडे उभारणीच्या जाहिरनाम्या बद्दल मी सर्व माफी मिळण्याकरितां शरण येण्यास निघाला आहे, बेगमेजबळ आतां लोक अगदीं कमी आहेत, केवळ १०० अगठ १२० असवित असे त्या शरणोगत आले त्या शिपायांनी सरकारचे अंमलदारा यांनी तिकडील हकीगत निवेदन केली आहे, सदरील शिपायांनी बेगमेजबळ लोक आहेत, त्या संख्येचे वर्णन आकड्या वरील म्हुये गाळून केले असावे, अगठ त्यांस बेगमेचे वर्तमान अशुत या दोहोतून एक गोष्ट खरी असावी, असे सहज अनुमान होते.

या बंडा प्रकरणी दर आठवड्यास वर्तमान येतात, त्या सर्वांवरून असे दिसते की, बंडास आज सुमारे अडीच वर्षे झाली, त्यात आलीकडे तर जंगबाहदूर हा सरकारचा दोस्त असे म्हणण्यापेक्षा भास्त असे म्हणून त्यास चालेले, त्यांचे राज्यांत बंडेवाले सुमारे वर्ष भर आहेत, आणि तो सरकारसि नांना प्रकारचे झाले देतो, ते पाहिले तूक आहेत त्यावर लोक जंग करण्याकरितां रवाना केले आहेत, त्यांस अनाची सामोग्री आम्ही न देण्या विषयी हुकुम केला आहे.

हे, या सदरील मजकूरान्त किती बजनदारीचा खरोपणा आहे, हे सर्वजण तात; ते त्या सरकारचे बरोबर यागोरीस तो लुब हे विलेच आसावे.

इंदुराहन ज्ञान प्रकाश — ता० ३१ आगठों बर: एथील पाठशाळेची, रंमजीची, व पारवी ह्या शाळांची परिक्षा माहाराज साहेब याणीं राव रामचंद्राव, व मि० एडवर्ड मि० लुई शास्त्री, मोलवी जकाती कडील, बगणपतराव सिताराम बकीर, या सर्वांस मंत्रे ने मून परिक्षांचे व विली; या शाळांचे मुख्यागुरू पंडित ज्ञान कितन आहेत, हे विद्वान असून गुणी आहेत, यांचा श्रमाने मुलांनीं विद्याभ्यास बराच केला आहे, तो आपणास कळविला आहे.

माळवे प्रांतातून अगदीं आलीकडील मितीचे पत्र आम्हांस आले आहे, त्यावरून समजते की, तिकडेस चोरटे लोक दरवडे चालतात, म्हणून माळव्यातील बहुतेक वाटा पडल्या आहेत, ता ३० इसवी रोजी मंदसूर मार्गे निघून मुहस जाण्याकरितां कोही लोक एत होते, त्यांस पाडेवाले (दरवडे) खोरांनीं गाढले, आणि ते लोक फार असल्या मुकें दिवसा लुवले गेले. दररोज निदान चारपांच तरी लोक घायाळ होतात, वाचोरांनीं जरखमी केले म्हणून आरोव्या मारीत रुभ्याकडे येऊन बगेरे मजकूर आहेत, तो साद्यंत पुढे लिहू.

रुचना — जाके १७८२ रोजी मसं वत्सले या सालची पंचांगे तजारा झाली आहेत ती हशील आम्ही देऊन परगोंबचे पोषास रूप येथे कड्याप्रमाणे त्यांस पावती होतील परंतु आमच्या विभागे २५ हून कमी मार्गून येत.

ज्ञानप्रकाश

पुणे—गुरुवारता १० नवंबर १९०६

ज्ञानप्रकाश

एथील खोवणीतून कांही लोक व कांहीं पोलिसा कडील लोक मेहेरबाना सुप्रीन टें उंठ पोलिस साहेब खान साहेब फौजदारा सुधारवाना या भांगीजी नाईकानें पुणें जि ल्या कडे आपले तोंड फिरवल्याची बातमी आल्या वरून एथून सदरील लोकांचा कुच शाला आहे. या भांगीजीने आज सुमारे ४ वर्ष रयते सत्रास दिल्या मुळे सरकारास त्यास जिवंत पकडण्या विषयीं इलाज करणे जरूर पडलें आहे.

एथील नोकरांच्यातील मेसूबा बंगलेशी स दिवसास पांच वाजतां आग लागून सुमारे दहा हजार रुपयाचे किंमतीचा नाश झाला, ही आग कशी लागली ये विषयीं चौकशी चालू आहे. शहरात तर म्युनिसीपल कमिटी असून रयत पेंसाही सरकारचे अकूटा प्रमाणें देत आहे, असे असून कदाचित आग वगैरे लाग त्यास एथें बंब मुळीच या कमिटीने घेतले ना हीत, असें आम्हास माहित आहे, यांस या कमिटीतील मेंबरापैकी एखाद्यास तरी या विषयीं मनात येऊन त्याणें पुढें सरून सदर ह बदल तजवीज करावी कारण या मेंबरानी रयतचे काम करण्याचे शिवावर घेतले आहे, आतां हे कमिटीद्वाराजरी नाटपेट आहेत, तरी त्याणीं आपला कामे पोष्ट पेडाहून ही जास्त

मेहेनती मेव काळजीने कराये, म्हणजे तें म्युनिसीपल कमिटीतील मेंबर आहेत, ते विशेष शोभा देतील नाहीं तर जसे १०००० लोकांचे दतीने एखादा मुकृत्यार असतो त्या घेंजर आपले मनांत आणले की सवून काम केल्यानच काय विशेष आहे कारण आपण मुकृत्यारच आहो तर ते म्हणजे त्या राजेश्रीस शोभत असे लतर नकळे. आतां या मेंबरांचे हद्द नजीजी कामे व्हावयाची यांस चालविलां घेत नसतील तर एकदंग सोडून देणें हे असून न करण्यापे ह्यां वाईट आहे असे कोणी समजे लकाय?

सांगलीकर नाटककार याणीं गेल्या ज्ञानमरी बसला हेतुण नाटक कंदररीतीने रोहीरस करून दारविले, ते पाहण्यास लोकांचा जमा व बराच शाला होता त्यावेळी वरचेवर त्या नाटकमात्राचे लोक भाषणा बरोबर वाहवा करीत होते आतां हे नाटकदार एथें चार अगर पांच नाटक करून पुढें स बालगोपाल सुधा जाणार आहेत असे समजले आहे परंतु या सांगलीकर नाटककारांनीं वेणी संहार नाटक तयार केले आहे असे ऐकतो जर तयार असल्यास या नाटककारांनीं या पुष्पग्रामातील लोकांस वेणी संहार नाटक हसवून नंतर एथील लोकांचा निरोप घ्यावा.

माजी खेडचे मामलेदार राव साहेब विनायक बामन साठें हे हल्ली नर्मदा नदीतीरी मरण पावले.

थेट इंडियन पेनिनसुला रेलवे. जाहिरात.

गेले अक्टोबर महिन्याची तारीख २४ रोजी दिक्साळपासून बारसी रस्त्यापर्यंत आगगाडी चालू झाली आहे, ती मुंबईहून चारवी रस्त्यापर्यंत. २२७११ मील चालू आहे. व सोलापुरा पासून सुमार ५० मैलांवर आहे. चारवी रस्त्या पासून चारवी गाव सुमार १० मैलां आहे.

सर्व दाणा व सर्व जातीचे बी व फासू संचान घालून गासड्यानदाबलेल्या त्या जिन्नसाचे भाव चारसी रस्त्यापासून थेट मुंबई पर्यंत आणण्याचे खाळां लिहिल्या प्रमाणे कमी केले आहेत.

दाणा सर्व जातीचे बी - - - - - दर प्रमाणे ११-०९
दाहा आणि एक पै प्र०
फासू संचान गासड्यानदाबलेल्या दर प्रमाणे ०-८
एक रुपया प्रमाणे.

मुका मुंबई-ता०१ } सर्व डब्ल्यू कुपर.
नोवेंबरसन १०५९ } ट्राफीक म्यानेजर.

आत्मा कित्या एक सर्वमानावरून असे कळून आले आहे की, नगर मुंबईची एकंदर १९ हौद आहेत. त्यांनील तीन हौद मेहेरबान माजि खेड् माहेव याणी बाटे लोकांचे अजिबेर मेहर नजर करून याणी भरण्याची उकूम दिता तो नामदार कोसळाने मान्य केला असे समजते. आतां नगर येथील ज्या हौदावर माजि हिंदु आणि हाही खिस्ती बनलेले जातींनील चायका पाणी भरताना यामुळे त्या हौदांनील पाणी वाहून जात आहे त्यावर पाणी भरणारे हजारांत एक जण याप्रमाणे कोणी हिंदू खेरी ज नरीत असतो. त्या हौदांनील पाणी व्यर्थ जात आहे याविषयी काही नरी नेथील रयतेची सरकारने समजून करून एकपक्षाकडे सरकारने लक्ष घावे हे बरोबर नाही. कारण कायदा

संबंधी हिताकरिता आहे. तेदां त्या नगरचासी लोकां पैकीं, फार तर काय पण हिंदु खेरी ज बोदारी वगैरे लोकांसही विचारिल्यास ते साफ सांगतील कीं, असे करणे सरकारस योग्य नाही. याजवरून खिस्तीयन जाहलेले नेटव या विषयी थेट अफ इंडिया पत्रांत एक इनसाफ लिहिला आहे. तो असा कीं, दोन हिंदू वधु असतां त्या पैकीं एक जण खिस्ती झाला त्याने वंशावरून त्या हिंदूने कांही स्थावर माला संबंधी कि याद केली त्या फिर्यादीचा अखेर निकाल फलकत्यांनील सदर कोर्टीत असा झाला कीं, जरी त्या नरीचा दीचा बाप वाटलेल्याचा ही मूर्ती आहे तरी तीही दून आहे असे समजले पाहिजे. तेदां त्या वाटलेल्या पासून फिर्यादीस वाटणी मिळावी हा इनसाफ फारच असंतुसकारिक विस्मय करण्यासारखा सदरेने केमल केला झणून फ्रेड अफ इंडिया पत्रकत्यांनी त्यावर दोष दिले आहेत. त्यांनील हांशील कीं जर हिंदुपणा कोणत्याही जातींनील धर्म घेतल्याने जात नाही तर मुसलमान खिस्ती झाला तर तो मुसलमानच समजला पाहिजे असे होईल. परंतु हा इराव मुळीच गैर झाला आहे. कारण, परधर्मात गेल्यावर भागील धर्मचि व जातीचा साचा संबंध तुटला पाहिजे असे नसाव्यास हे कोळ्याने सुनाचा शेवट समजणे दुराचल आहे. आतां आत्मा व वाटने सरकारने कोणी ही मनुष्य आपला धर्म त्याज्य करून दुसऱ्यांत घुसिले तर त्याने मंगारक स्थावर माल यावर हक्क त्यांना आहे असे अकथन ठराव केला आहे. तो ठराव लक्ष्मणकाराने हाता आहे. कारण हा अक्ट वाटोळा गोळ्या प्रमाणे आहे. याविषयी पुष्कळ उदाहरणे या सदरील ठरावा विरुद्ध आपल्या पुढे आहेत ती एखादे समयी लिहूं.

पर्जन्यकाळाची सुरवात झाली म्हणजे त्याच रोबर एकाजानीचे लहान किडे दृष्टि गोबर होत असतात. ते केव्हां केव्हां उडुताना पाहावे पुष्कळच असतात. आणि एक दोन दिवसांची लीला होऊन ते अदृश्य होतात. असेच आलीकडे गेल्या दोन तीन साक्षात्पसून पर्जन्य काळ अखेर झाली की, या अपल्या देवांतचो रटाव्यांना उपद्रव सुरू होतो. गाहा हिंकडे गुज राधेंत वाघरे, भिल्ल, कोळी, यांचे पुंडावे सुरू झाले आहे. द्वारका बेट अद्यापि युद्ध संग्रामाचे स्थानच झालेले आहे. हा बंडाच्या योगाने द्वारकानाथजीचे उठावणी व पदभ्रष्टता झाली. लोकांस व देवांस लुटले गेले, इकडे शिवनेर ताळुक्याचे जंगलांतले भिल्लांस चव आल्याची चिन्हे दिसू लागली. आहेत. पण त्यांकरिता येथून ताबडतोब पोलीस रवाना झाले आहे. तिकडे हिंदुस्थानांत मंदूसराचे आस पास ही अशाच भ्याड व उपद्रवी लोकांचा त्रास चालू झालेला आहे. आमचे गदार यंत्रांतून भट्टी गप्पा उठताहेत की, जोत पूर, जयपूर, यांच्याबाजूस ही असाच भिकार बखेडा चालला आहे. यावद्दन आणखी हे हिंदुस्थानचे वीर समुदाय भिकार जागजागी वळवळ फरायास लागले असें दिसते. पण ही वळवळ दोन दिवसांची व दुरदुर आहे असें आह्मी समजतो. आणि यतही या गोष्टीपासून कांहीं भय पावत नाही, पण हे भिकार थोड्या रयतेस व सरकारास द्या जा देते. याचे बरी क चाईट वाटते. हे भिल्ल, कोळी, रामोशी, मांग, तसेच रोहिले, मकाणी व विलायती चंगेरे जंगली लोक देवांस उपद्रव देणारे होत. ह्या लोकांचे आंगी कोणत्याही प्रकारचे महत्त्व नसून ते सर्व गोष्टीपेक्षा वीरविषयाने

महान् पूर्ण आहेत असें समजतात. पण आह्मी या लोकांस जंगलचे वाघ किंवा आखळ नसणां बुभुक्षित कुत्री समजतो. अतो कुत्र्यांचाही उपद्रव कंटाळ वाणाच आहे. तर तोही बंद केलाच पाहिजे. आणि तो सरकार करण्याविशीं झटतच आहे. परंतु हा एक जगली माणसांचा उपद्रव देण्याचा हंगाम नूर्ण झाला आहे हे लोकांस समजाविले आहे.

लखनौ — तारीख २५ अगठो बर — लखनौ येथे हिंदुस्थानचे कमांडर चीफ साहेब आणि गवरनर जनरल साहेब यांच्या स्वांग्या येणार म्हणून मोगल दरबार होण्याकरिता तयारी केली होती. दरबारी तंबू म्हणजे उभारिला होता. तो सुमारे अर्धा एकर भस्म सुशोभित होता. त्या दरबारांत राजाचा भाऊ चंगेरे नेटीब सरदार होते व सयानी मान देऊन उभयतः सुंदर सुख्यचित्रे धरले. त्या समयांत तोफगाऱ्यांतून सवामाऱ्यांत तोफा सुटल्या. सुंदर कोमळ स्वराने बाजे वाजत होते. त्या दरबारांत अयोध्येच्या राजवंशातील एक लहान मूळ आणिला होता. तो म्हणजे सुंदर होता यासुळे लार्ड साहेब यांचे ध्यान त्या जकडे विशेष होते. व त्या समयां सर होप ग्रॅंट साहेबही होते. त्या समयां आयुध्येचे कमीशनर हजर होते. त्या दरबारांत नेटीब राजे म्हणजे तालुकदार आले होते त्यांची नावे.

- | | |
|-------------------------|--------------------|
| १ राजामानसिंग. | २ राजा मुसल. |
| ३ महाराजा राजेंद्रसिंग. | ४ राजा हरदेवसिंग. |
| ५ राजा रसलसिंग. | ६ बाहू आजी हासिंग. |
- या प्रमाणे सरदार होणे बहाई क्यासिंग साहेब यांचे कडून ज्या सरदाराने इंग्लिश सरकाराबरोबर इमानी

पणा कायम ठेऊन सरकारस वेळेवर मदतही केली. पोषाक व जवाहीर मिळून त्या तालुकदारस किनाब आणि जवाहीर पोषाका सुद्धा असे सरकारने नजरपणे दिले. त्याची संख्या २८ असून अगदीं कनिष्ठ ५०० हून १५००० पंधरा हजार पर्यंत बक्षिसें होती. त्यासमयी नवर नरजनरल यांस या लोकांनी मोहरांचा नजरपणा केला, त्या मोहरा १८२ सुमारे ७३३१२ रुपयांचा होता. व किती एकाम जहागिरी ५००० पंधरा हजार पासून कमी. तालुकदारांस जमिनी या सनस दिल्या. या प्रमाणे दरबार जाहंगिरी न्यावेळीं गवरनर जनरल साहेब बाहादूरशाणी त्या दरबारांत भाषण केले, या प्रमाणेच कांहीं जा न्यावून रोशनार्दी लाई साहेब साडी लेडी हो नी या प्रमाणे हे मोठे दरबार लखनुरास झाले.

क उठला आहे. परंतु इतके बरे आहे कीं. त्या जवळ सुमारे १४ लोक मात्र त्यानेच नातलग आहेत, त्याचे दुसऱ्यावर तीन साहेब लोक त्याचे मागेच फिरतात. ते पाटीवरून असल्या मुळे ते बडतफळून पकडले जातात. असें आहे. बाकीची सर्व प्रकारे बहाडप्रांतांत स्वस्थता आहे. तेथील दरोगा याची मेहनत वडुगारी विशेष असल्यामुळे सर्व बंदोबस्त शासक आहे. बारशी दकळी थिथील दरोग्यांस सुमारे ६० लोक भिंगारी धरिले आहेत, ते आपण होऊ नच. असें कबूळ करिताना कीं, आझी आजवर ६ दरबडे घातले आहेत. आतां ज्या तालुक्यांत रस्ते सुरक्षित नसून प्राणही जात होते तेथे इतका बंदोबस्त तेथील दरोग्याने ठेविला ही सामान्य गोष्ट नहे. अचाट कृत्य त्या दरोग्याने केले. या मुळे सुद्रुषशांन आहे. आतां हिं गोळी जवळ लुटाखर होते. त्यावर एखाद्या वाकबगार साहेब जीनेच पायदळ आणि २०० सार त्याचे ऊकमगीत देऊन रवाना केला. तर अधिक बंदोबस्त होईल!!

मलिकाना आजमा विकटोरीया राणी साहेबांचा वडील मुलगा ज्यास बेलस राजपुत्र असें नामाभिधान आहे. त्यास अठरा वर्षे लागेल या उस्ताहार्थ एथील छावणीतून मुसलीमी नोफाची सरवती शाली आतां हजरपुत्र आपल्या हिंदुस्थानात हि राजान मोझे शनरी आहे. असें समजले पाहिजे. हा राणीचा वडील मुलगा असून आता शीला प्रमाणे हे राजपुत्र उमरांस आले आहेत. तेथे हिंदुस्थानातील प्रजेने त्यास मलिकाना आजमा राणी साहेबांचा मुलगा प्रान्त आलबर्टी जे रहे असें आर्नदकारक्यास्य वदवे.

दरबार घेथाल निजामचे मुलखाविषयी मद्रास स्पेडेटरपत्रांत बराड येथून बातमी प्रसिद्ध झाली आहे कीं हि गोळीस सारिले १. मिनहस ३२ नी पळटण येऊन दाखविले झाली. आज साडी येथून स्वार पायदळ व तोषा रोहिले यांनी दंगा केला. त्यावर गेहा आहेत. जान न्याचे दक्षणे कडे स रोहिले ५५ आणि आरबा ४० या लोकांनी तेथील खेडी पाडी लुटली आणि लाबड तोब ते चोरटे लोक पंगी नदीच्या जवळ जंगलांत पळून गेले. तिकडील दुसरे वर्तमान आहे. त्यावरून असें समजते कीं, त्या लोकांनी सरकारचा पैसा उमर खेड येथील लुटून घेतला. तेथील कैदी खुळे करून राकिले, या प्रमाणे या लोकांनी उपद्रव दिला आहे. औरंगाबादच्या प्रभुमेस एक विख्यात खजाजी नाई

ज्ञान प्रकाश

वर्ष ११

शहर पुणे

पुणे—सोमवार ता० १४ नवंबर सन १९३०

पत्राची किंमत

१॥ आगाऊ दिल्यास १० दर साकर रुपये

जाहिरात

कळविणो की, गोविंद जगन्नाथ गोखले
 आम्हाकडे कृष्णराव नीळकंठ व भिवनाराव ना
 रायण भजमहार, पेठ कसंबे यांचे इमले गा
 हाण आहेत, पैकीं, कृष्णराव तुम्हास कळवि-
 नो जिवन्त राव नारायण यांचा पुणो बाणेंतील हि
 स्सा आम्हाकडे ग्राहाण आहे हे तुम्हांस माहित
 असून जागेचा पैसा सन १२६७ पासून सन १२६९
 तीन सालाचा तुम्ही घेऊन, आम्हांस दिला नाही
 तर ही नोटीस पोचल्या वर दोन दिवसांत पै-
 सा आम्हास देऊन पावती घ्यावी न घेऊन त्यास
 आम्ही तुम्हांवर क्रिया करूं त्याचा खर्च व रेन-
 रुपये व व्याज दरमाहा दोन रुपये शेकडा क्रमाणें
 तुम्हांस सर्व घाबे लागेल

ता० १४ नवंबर सन १९३० श्री गोविंद जगन्नाथ
 गोखले वकील सरखुद

ज्ञान प्रकाश

पुणे—एथील पैसापु खात्याकडील सर्व लो
 क फिरावयास आजरोजी उत्तर कोकणांत उत
 रून गेल्या. मेहेरबान कलेकटर व त्यांचे सर्व
 असिस्टंट साहेब यांच्या खात्या आप आपल्या
 ताळुक्यांत सालाबाद फिरावयास गेल्या. आज
 रोजीं कलेकटर साहेब यांची कचेरी खंडाचे

मुंबई मी. आ. हे व फेल्ट असिस्टंट साहेब यांची क
 चेरी तळेगांव मुक्कामी आहे, दक्षण भागाचे दि दि
 न्य कमिशनर साहेब यांची खात्री दखन मुंबई
 शहराची फिरावयास निघावी आहे. आज
 सवेरी आहुटीस आहोत. नगरचे तडजुद नदरे
 बजा हरिसन साहेब यांची खात्री विलायत
 सार्वरूप एथे घेऊन दाखल झाली आहे. आज
 रोजीं दखन नगरास जाणकर आहोत. एथी का
 रोदारीचे जाग्यावर तिथे धनरदार रावबाहेर
 व सरदारास कृपेश दातार हे सावरतून घेऊ
 न कलेकटर साहेबांचे खात्री करवून घ्यावे.

पारबाउ जि ल्यांतील नवकले मुंबई
 रफतेने सरकारास आमच्या शहरांत शहर
 दुरुस्तीचा आकृति सन १९५० चा २६ वा लागू वना
 वा मूणून अर्ज केल्यावरून सरकाराने तशी
 सामलेदार वगैरे सभ्य गृहस्थांस कमिटीदारने
 नून ता० ११ जानेवारी सन १९६० र्हा पासून आक
 आसलेंत आपणया विषयी हुकूम केला आहे.

रायें त्रववार पेठेंत रा० रा० दादागोबे पिरी
 आस श्रीमाना पैकीं सभ्य गृहस्थांस सगे त्या श
 नवारीं सभ्यरात्री स एकाचकीं श्वास होऊन दे
 व आतां झाली हे त्या भागेंतें भले असून आच
 रणानें निर्मळ होते. सांजे मरण्याने घरीं च्याचे
 लोकांस विशेष दुःख झालें आहे. यांस कुटुंब व
 मुळगा उमरीतें इवर्षाचा आहे. यांचें बंधू रावसा
 हेब हे एकच असून यांचे बंधुत्व अनुवर्षिक होते.

पंजाबचे लेफ्टनेंट गवर्नर साहेब यां
णीं तारीख ११ अक्टोबर संन मजकूर रो
जीं असा जाहीरनामा प्रसिद्ध केला आहे
कीं, बंगाल खात्याचे वायव्य प्रांतां तून तोरा
जाऊं देण्याची मनाई केली आहे, असें सर्वां
स कळविलें आहे.

आह्मी ऐकितों कीं, ऐथील नवीन ने
मणूक झालेले, राव बाहादूर सखाराम ग
णेश हातार यांणीं पुणे कले कटरेचे दार
दारीचे कामाचा चार्ज तारीख ८ मिनहूस
पेतला. हे गृहस्थ काहीं वर्षांमिगें येथें
शिरस्ते दारीच्या कामावर होते, तेव्हां त्यांस
पुणे जिल्ह्याची पहिवाट कशी काय आहे,
ही विशेष समजून घेण्यास नको.

गे त्या गुरू शारच्या बंबे ग्याझीट पत्रांत
शाळा खात्या विषयींचा मजकूर प्रसिद्ध क
रण्यास दिला आहे, त्यावरून समजतें कीं,
सरकारचे मनांत गांवोगांवीं व्यवहारीक उ
पयोगाचें ज्ञान व्हाव्याहणून नवीन शाळास्था
पन व्हावें असें आहे. त्यांत कोणत्या त्याही ध
र्म संबंधीं मुलांस विद्याभ्यास स्कूल मास्तर या
नें करित जाऊं नये. येविषयीं प्रतिबंध असावा.
या शाळेचा स्वर्ग बाहेरच्या बाहेरच भागाचा,
हणून त्या गांवातील जे संभावित लोकां पैकीं
या शाळेचा स्वर्ग व व्यवस्था राहावी, हणोन
इनस्पेक्टर वगैरे लोकांनीं कमीठी नेमावी, आ
णीं त्यांणीं त्या गांवांत सदरहू स्वर्गविद्वत् पै
सा कसा उत्पन्न करवा, या बाबद आपले अ
भिप्राय द्यावे, व अशा प्रकारें शाळा व्हाव्या,
आणि कमीठीचे मनांत ज्यावरची घेण्या

चा उराव होईल, तो पैसा यथूल होण्यास नाजि
लेटनें झटवें, याविषयीं त्यास कायदा संन
१९२९ चा २ लागू करवा, हा सरकारचा वि
चार आहे. तो सरकारनें प्रसिद्ध करण्यास दि
ला आहे. तो आह्मीं कळविता आहे.

आनां यांत इतकेच विशेष आहे कीं, ले
कांस व्यवहार पुरतेंच ज्या गांवच्या लोकां
च्या मुलांस अमुक माहीत असावे, असें त्या
गांवकरी लोकांस पाटन असेल, तसेंच वि
द्याखाळांतील कामगांणीं करवें. कोणताही धर्म
संबंधी धडा देऊं नये. कारण हे त्या मुलांचे मुखला
रीची गोष्ट आहे. व सरकार अमुक धर्म शिकवतें अ
सें कोणीही समजून नये. तिसरें असें कीं, गांवचे
शाळेचा स्वर्ग गावांतच उत्पन्न व्हावा, आणि स
रकार ऊकूम करून नमुनें पाठवील, त्याप्रमाणें
हिशेव वंशतून एकदां सरकारकडेस पाठवीत
जावा, असें घडून आल्यास निमशाईच्या शाळा
आहेत, हणजे अर्धा स्वर्ग सरकार व अर्धा स्वर्ग
रयत देऊन शाळा चालवीत आहे, त्यांस निम
शाईच्या शाळा असें नाव पडलें आहे. तें दूर हो
ऊन गांवशाई शाळा हणजे अगंर परभारचा स्व
र्ग परभारें भागणाऱ्या शाळा असें नाव पडेल.
हिंदुस्थानांत बंड झालें त्याचा दक्षणेंत काहीं सं
बंधा नाहीं तत्रापि गुंदस्तांच्या हिशेबावरून सम
जतें कीं, सुमारे ५००० मुलें त्याचे मागील वर्षी
पेशां कमी झालीं आहेत, याविषयीं मेहेरबाब वि
द्याखात्याचे डैरेक्टर्स आपले रपोटांत लिहितात
कीं, हि संख्या कमी होण्याचें कारण मुलांचे आई
बाप हिंदुस्थानांतील बंड झाल्यामुळे उदासीन झ
ले असावे. परंतु एक समजलें पाहिजे कीं, बंडाचे
कारणानें शाळा कोठीलही बंद झाली नाहीं.

आनां सदरील शाळेविषयीं मजकूर लिहिला आ

ज्ञान प्रकाशकर्तेयास— विनंती विशेष बहुत करून सर्व हिंदु स्तानभरमा उदार वृत्ती श सरकारानें शाळा स्थापन करून न त्याजवर मास्तर, डिजिटर, इन्स्पेक्टर, डिरेक्टर, असे होतु हे शार, मिस्तर इ डिटर त्या शाळा चांगल्या रीतीने चालाव्या म्हणून लक्षावधी रुपये खर्च करून, हे अधिकारी सरकारानें नेमले आहेत, त्या प्रमाणें मापुणें शहरांत कांही इंग्रजी, व मराठी, शाळा स्थापन केले आहेत त्या प्रमाणें नार्मल क्लास (नियमा प्रमाणें चालणा रावर्ग) आहे, त्यांत मुलांचा पोरास देऊन सरकार त्यांस विद्याशिकवितें, व तेच विद्यार्थी तयार झाल्यावर गावोगांवच्या शाळावर पंतोजी पाठवितात या प्रमाणें क्रम चालला असतां, मध्यंतरी असाहुकूम झाला कीं, सदरहु विद्यार्थी पासून १०० रुपयाचा करारी रोखा व दोन जामीन जात मुंचलव्या व हल घेण्याचा ठराव केला म्हणून सदरहु बार्गीची परिक्षा होतें समर्थी कोणी मुले जमेनात याकरितां ता० १२ जुलईस मेहेरबान आर्नेल साहेब पुणें काळेजाचे प्रिन्सिपाल चाणीं सर्व शाळांनी हय जाहिरनामा पाठविला कीं, सरकारास पाहिजे त्याखास उपयोगी पडण्याजोगे हुशार विद्यार्थी मिळावे म्हणून खत व जामीन घेण्याचा ठराव केला होता, तो आतां रद्द केला आहे त्यावरून पन्नासपन्नास कोसावरचे विद्यार्थी आपले पीवमीठ खात दिवस रात्र करीत भरपावसाच्यांत आपल्या आई बापास सोडून माजी परिक्षेस गेये आले. त्यांतील किती इकांची देव बशांत परीक्षा उत्तरेन ते वर्गीत लागले परंतु प्रिन्सिपाल साहेबांनीं म्हणजे ज्यानीं

खत व जामीन घेण्याचा ठराव रद्द केल्या व हल जाहिरनामा पाठविला त्यांचा असाहुकूम आला कीं, जो विद्यार्थी खत लिहून देईल त्यांसच त्या महिन्याचा पगार मिळून ते पुणें वेचले जातील, व असें ऐकलें आहे कीं, जावी खत देण्याची खुशी नसेल त्यांस घेतलेले दोन महिन्याचे रुपये परत दिल्या शिवाय सरटि फिकिट मिळणार नाही, व असेंही ऐकलें आहे कीं, एक दोन मुलांनीं त्या प्रमाणें रुपये परत दिले. यावरून मिस्तर इ डिटर माहाराज आपण, व आपले वाचणारे लोक या गोष्टींत विश्वास घालू शाळा किंवा नाही याचा उल्लेख करतील. यावरून आपणच पाहावरे इकाया कारकुनास लांबून कोलाऊन आपून त्याचे अक्षरही चव घात मान्य असलां त्यास डाव्या हातानें किहितायेत नाही, दो प्रलावणे यासारखे आहेत हे कीं नाहीतें.

५ क विद्यार्थी.

पुण्याहून अंतर पुरास साळाबाद प्रमाणें कारतीकीची यात्रा गेली होती, त्यांत किती एक लोक आग गाडीं दून गेले होते, ते परत आले. त्यांचे सांगण्यांत यात्रा यथास्थित पणें झाली सरकारांतून मामलेदार व गैरे असून व दो बस्तचे विल्या मुळे चोन्या फारशा झाल्या नाही, माहामारीची स्वारी तेथेंन आल्या मुळे सर्व यात्रेकरू लोकांनीं बाई साहेब आपण पुणें आला नाही, येणें कडून आम्हीं बायका मुले ले करे घेऊन आलो, ते सर्व नीट परत जात आहे, म्हणून प्रार्थित होते. म्हणून पंटरपु रास जाण्यास इकं दर १५ तास लागतात त्या साहातासांत के मेजबान स्थेशनांत उत्तरेन ११ कोस पंटरपूर राहते.

जमखिंडी — श्री मंत आप्पा साहेब यांची स्वारी जमखिंडी इत. चार कोसांवर बनहरी स सरकारी कामा करितां गेली आहे. — मेहेरबा न लाकीट साहेब यांची स्वारी नेथे एण्णर अशी बोलवा आंहे.

आम्हांस रथील उका गृहस्थाने कळविल्या वरून समजते की, हिंदुस्थानचे राजे साहेब लार्ड क्यानिंग यांची स्वारी ग्वाल्हेरचे आली आ बाह दूर शिंदे माहारज्यांस मोदण्या करितां ग्वाल्हेरीस जाणार आहे. — तेथें मंत्री कामा जमाराणी सरकारा कडून शिंदे सरकारांनीं इयज सरकारास साक्षातिगस्तां पावून हिंदुस्थानांत बंड झालें तेथें आरीसतः त्यांची बंडवा ल्यां वीं नुकसानी करून ग्वाल्हेरीस शिराळरो टीच्या राज्या प्रमाणें केर धर धरून अमल के ला आणि सर्वस्व नेले, अशी एक म्हण आंहे की, गरिबांची मरून ये बायको आणि श्रीमंताचे जकून ये म्हणा अगर लुटले जाऊन ये पर त्या प्रमाणें या शिंदे सरकारांचे झाले तारी त्या णीं आपल्या पिटीजाद दोस्तां बरोबर दिवाणा चे प्रोक्तासल्याने वाळून दोस्ती काय मते विली या मुळे त्यांस सणी सरकारां वन शिंवास की न्वावलितां आला आहे असें स प्रकृतें

अहमदनगर रथील दोदां वर अमुक न सांतीने आणी भरावे अशी बही केली जाणार ना ही म्हणून माजि खेदाने हुकूम केला तेथें कांही लोकांनी मुबई आणि कलकत्ता सरकारास हे कळविल्या करितां तारा अंश्रा तज बातामी लिहून न दिलीनी त्या का स गारांनी ज्या विषयी गिला त्यासच ती कळविली हा विश्वास पात केल्या

मुळे त्यांचे वरिष्ठाने त्यांस कामावरून अमा ततकीले त्या सरकाराने त्यांवर अपराधा ची शाबिदी नही असा ठराव केला आतां यांत लोकांवा सरकारावर भरवसा कसारा हील त्या वदल कांही दे लि मं फंकर्त्याने टी का के ली आणि त्या ह्ये त्यांस रूच विले आहे की, त्याणीं त्यांवर नुकसानीची फिर्दाद करावी असा आप ला अंभि प्रायः हा व विला आहे. त्यावर अबस रवर कर्त्याने सरकारांचे कोठें हें बरोबर आहे असें आपले अंतु मोदन दिले आहे. आम्हांस स दरी ल मज कूद वाचतां असें दिसते की हें काम अक्या विक्र प असें झालें आहे कीं जर त्या काम गारांनी होऊन माजि खेदास कळविलें किं वा माजि खेदाने सरकारी हुद्याने त्यांस पाण्या बदल कोणी काय तारा मं श्रां वून लिहून पाठवील तर आम्हांस कळविले पाहिजे म्हणून हुकूम के ला होता यातील प्रकार कळला नाही

मेहेरबा न जिघनजी रस्तु मजी असि स न कविशानरानक दुर्गे यांची स्वारी आपले इ ड मित्रांस मोदण्या करितां गये आली आहे ती परत आपले कामावर लंब करव जाणा र आहे असें समजते

इथे कसे व्यांत राका सोनाराने एका और तेने समारे ६०० रुम साचे दांगिने बाजारात विकरी करितां म्हणून नेऊन नाकचूळ झाला म्हणून तिणें सरकारांत फिर्दाद केल्या वरून सदरहू सोनाराने एक वर्षाची शिक्षा होऊन व त्याची मालमत्ता विकून सदरहू दांगिन्या वदल त्या और तेस ६०० रुपये द्यावे असा ठ राव केला आहे हे डोकून लोक अधिकांयाची व

हे याप्रमाणे सरकारचा विचार आहे. तो सरकारने व प्रसिद्ध करण्यास दिला आहे. चयाप्रमाणे कोणतेही गांवचे रहिमात्र शाळा स्थापन करण्याबद्दल सरकारस अर्ज करतील तेव्हा या विषयी सरकारंतून योग्य नजवीज होईल.

बागल कोट राहरामध्ये कोणी एक लहान साव्यापारी रहात होता. त्याचा प्रतिकूल काळ झाल्यामुळे सर्व व्यापाराची तुकसानी होऊन कुटुंबाची सर्व धारा वाटा फांकली. त्यांतून भागीरथी नामे त्या व्यापाऱ्याची एक बटीक जिला अन्न मिळेना ती फिरत फिरत संस्थान भोपाळ येथे येऊन एका लोकराचा धंदा करणार व्यापाऱ्याकडे राहिली. व काही दिवस पर्यंत ती तसाच काळ कमीत असता ती छूप सुरत ज्ञान व विद्वान् अशी त्याच व्यापाऱ्याच्या मनांत उरून त्याणें तिची विवाह केला. पुढें देववशात तिचा पती मृत्यु पावला व तिच्या हातीं सर्व द्रव्य संकथ आल्यामुळे कारखाना मात्र जिनें चालविला. इतक्यांत वंही दिवसांनी विश्रामपूर नामें राहणवून कोणी एक सरदार ना रायणशिंग नामें भोपाळ येथे आला होता त्याची व तिची एक एक टुपी भेट होऊन व तिजविषयी लोकांनी फारच अत्याग्रहाच्या शिफारशी नंतर त्याणें तिच्या अनुमत्तानें त्या भागीरथीचा ईशान् विवाह केला व बद्धत काळपर्यंत आपले दिवस सुखांत कमीत असता देव वशात त्यासरदारस मोठा किताब मिळून तो त्या राजानें पुत्रा सारखा मानला व आपली कन्याही त्यास दिली. याही कत्यास कांहीं वर्षे झालीं नाहीं त तो या भागीरथीस एक "रणजोर" शिंग नामें पुत्र झाला आणि राजाचा मृत्यु मागे हान

सरदार स्वराज्याधीन झाला. परंतु अल्पकाळ च राज्य कळत परत्र साधन केल्यामुळे भागीरथीचा पुत्र रणजोरशिंग हा त्या राज्याचा अधिपति झाला. व सांप्रत विश्रामपूर राजधानीचे नांव सा राज्य भोगीत आहे.

ही गोष्ट लिहिण्याचे कारण इतकेच की. कोणत्या प्राण्याचे देव कोणत्या वेळीं कसे उदयास किंवा पिलयास जाते हें कळावे. पहा वरें भागीरथी जी थकथित बटीक जिला पोढाला मिळेना तिनें शीतोष्णादिपीडा मात्र दिवसरात्र सहन करून लांकर पिंजण्याची चाकरी धरिली परंतु सांप्रत तिचा व वंश "विश्रामपूरचा" राज्याचा अधिकारी झाला व सांप्रत तिचाच वंश मोठ्या मुखान्त आहे.

जा० व०

मद्रास इलाख्यातील लक्ष्मी ग्वाल्यांतला फक्त तान लेसेस्टर विजागावट्ट्याचा पेमास्तर यांचा खून झालेला होता. त्या खुनी मनुष्यांचा पत्ता लागला आहे. सुव्यापासून तेथील सुसलमान शिपायांवर वहीम धरिला होता त्यावरच एक स्वामी व एक जोगू नाईक यांच्या साक्षी निशीखून करण्याचा पुरावा लागू होतो आहे तेव्हा इतरांफा अंती त्या मनुष्यास नशिबद होईल

२८ गुदरुत्याअयोध्या ग्याझिट पत्रावरून कळते की, अयोध्येच्या हद्दीवरील खबर फारशी कळत नाही. तथापि नाना साहेब कैलासवासी झाले. जलाला प्रसाद ज्यास लाट साहेब म्हणतात त्याणें बडवास्यांच्या फौजेची अधिपत्यपे ननें आहे. सदरहू बंडवाले पाहाडांतील ठाणें सोडून बुतवालाकडे पूर्वेच्या बाजूस चाल करून जाणार आहेत. असें म्हणतात. तो पाहाड सोडण्याचे कारण की कांहीं पोलीसचे लोकानीं शी

कपतान हिउ याणें त्याच मार्गानें चालू वरून आरुनलशापावें तो गेला आहे. हाणजे मुंबजी राज्य व नेपाळ वें राज्य यांच्या हद्दीपर्यंत गोर ख पूर परगण्याचे ईशान्य बाजूसी जाऊन शे तला आहे. असा तो वखत पडेल मसा व तेल. जंग बाहादूर १५ माहे गुदल रोळी नेरा ईचे मैदानांतला बखडा साफ करून टाकण्या करितां फौज रवाना करून देणार होता.

पुणे म. व्यापार वगैरे चालणें न. सरकारच्या परवानगीने चालवें. व त्याबद्दल करही घा ता; ह्मणून हिंदुस्थानचे कायदे वगणार मंडळी ने एक अक्ताचा मसुदा तयार केला आहे. त्या अक्ताचे विरुद्ध ह्मणजे तो अस्त सरकार नें अमलांत आणूनवे; या करितां कलकत्ता मुंबई आदिकरून मोठ मोठ्या व्यापाऱ्यांच्या वि छाईनीच्या जागीं शेट, सावकार, महाजन आ दिकरून लोकांनीं एकत्र होऊन विचार केले, आणि अर्ज विनायनेच्या पाले मेट तनेस री ना केले, आपले विचार पडिन पुणं शहरही ह्याविशीं विचार करित आहे. हे शहरही लव करच अर्ज रवाना करणार आहे, असें ह्मण तान. असो. या प्रसंगी आपल्या मुंबापुरी नें विलक्षण च क्रम धरिला आहे. असें दि मतें. आह्मांस देववशांत धूमकेतू वर्तमान दीपिका, वृत्तविनोद, वगैरे पत्रांच्या या मुंबापुरीत या अक्ता विरुद्ध होऊन अर्ज बनले, असें क रून आले. आणि दोन अर्ज वी त्यांतिल मत लक्ष हेही माहाण्यांत आले. एक अर्ज पुर्वा विनायेस रवाना झाला, त्यावर मुंबईचे शेट सा वकार वगैरेच्या ५००० सहा झाल्या आहेत. दुसरा अर्ज तयार झाला त्यावर जेम्नेम ५०० सहा

झाल्या आहेत. पहिल्या अर्जाचे प्रमुखत्व रा. रा. डाऊ नर भाऊदाजी यांचे व दुसरे अर्जाचे प्रमुखत्व श्री. रा. जगन्नाथ शंकर शेटजी आदिकरून शंभर शेट साहेबांचे आहे. असें समजण्यांत येतें. आतां दोन्ही अर्जांनील कलमें पाहतां बडनेकपर स्पृश्री मिळतान. परं तु कां हीं कलमांत फेर फार दिसतात ते पाहतां त्या च्या त्यांच्या बेभवा प्रमाणेच आहेत. श्रीमान लोकां सगरी बलोकांची स्थिती स्पष्टरीतीनें समजून येणें फार अवघड आहे परंतु गरीबांस गरीबाची व श्री तानाची स्थिती कळून येण्यास अवघड नाही. डाऊ नर भाऊदाजी यांच्या फळीचा अर्ज श्रीमंत रा. रा. जगन्नाथ शंकर शेट यांचे कळीचे अर्जापेक्षा मुनासव पुकळांस दिसेल. यांना संवाय नाही. कारण की, त्या अर्जांत ज्या कांही सूचना आहेत त्या रयत लोकां सा अधिक बन्नाच्या आहेत नागें येथे एक दोहर एकाकवीनें श्रीमान व गरीब लोकांची स्थिती पा हून कोणे एकाकारणावरून रचिळा होना तो "सोरु प्रयेसेदस गये सु फुच नहि कि की रण" पण पांरमेंसें अदाई गये तो होना चहि ये फकीर — या प्रमाणेंच करवसवितानीना गरीबांची स्थिती ला अर्जा संकल पस्था प्राप्त होत असते. मुंबईत या अशा प्रसंगी दोन प क्ष झाल्याचे आह्मांस वाईट वाटते. कारण कीं मुंबईचा हर श्रीमतीत अग्रेसर वी पारत अग्रेसर विद्येंत अग्रेस र आणि एजकीय कामात प्रोफेसर अशा गोष्टीनीं या हिंदुस्थानचे दक्षिण भागी प्रमुखत्व पावले आहे त्याठिका णी दुफळी येणें शाहाण्याच्या दृष्ट्या नापसंद होय आण रवी एक वृत्तविनोदाचे पुण्याणी वरून एक गोष्ट वाईट नमज ने की, मुंबईचा दुसरा अर्ज तयार झाला त्यावर महाश्री हारका नाथजी अर्ज आहे असें शेटे सांरून नद्या कांही घेऊन आसा गोगवा आहे हे कल श्रीमान लोकांनी करविले असे लमें वा दन नाही अशी लबाडी कोणी हलक्यांनी करून मसा घेत त्या असल्या सरीट लोकांसाबंदे वस्त करतील अशी उमेद आहे.

इराणच्या राजाने आपल्या कोजेची स्थिती सुधारण्या करितां फ्रान्स देशा मधून चांगले हुशार लफरी आफिसर इराणा मध्ये बोलाऊन नेऊन त्यांचे कडून आपल्या लफरी लोकांस कवार्डित शिकवण्यास कांही महिन्यावर आरंभ केला ही गोष्ट आम्हां आमच्या मागील एका अंकावर लिहिलीच आहे. आतां गेल्या सोमवारीच्या देखिमाफ पत्रावरून असे समजण्यांत येत आहे की, त्या देशाच्या बादशाहाने विया कला कोशाल्ये ही चालू करून त्याच्या योगाने आपल्या लोकांची स्थिती सुधारण्या करितां आपल्या बडे लोकांच्या मूलां नून ५६ असामी युरोपा मधील कला, कोशल्य, हा शिकण्या करितां फ्रान्सचे दरबारातील आपला वकील हसन अली खान याजबरोबर फ्रान्स देशाच्या पादिस नामक राजधानी मध्ये पाठवून दिले आहेत व त्याणे या पुढे प्रतिवर्षी आपल्या लोकांपैकीं कांहीं असामी अभ्यास करण्या करितां युरोपा मध्ये पाठवून देण्या विषयीं निश्चय केला आहे. या देश सुधारणेच्या कामांत फेरूक खान याना बान्ना एक इराणी मानकरी हा पुढारी आहे. कांहीं काळ पर्यंत इराण सरकारच्या दरबारांमध्ये फेरूक हा वकील होता; तो फ्रान्स देशांमध्ये असतां आपल्या देशाची सुधारणा होण्यास युरोपां मधील विया कोशाल्ये हीं प्रवृत्ते असण्याची अवश्यकता पूर्णपणे याचे मनामध्ये बिंबून गेली होती, त्यानंतर त्या राजाने त्याजला आपल्या मुख्य दिवाणीचे कामावर नेमला, तेव्हां त्याणे आपले यजमानास देशसुधारणे बाबत आपले विचारास अमुकूल करून घेऊन अल्पविया प्रसिद्धी करण्याचे काम चालू आहे.

हिंदुस्थानातील कोजेची पुनः बांधणीची योजना अद्यत्वा करवी, या बाबत चौकशी करून रिपोर्ट करण्या करितां विलायत सरकारने जे कमिशनर नेमले आहेत, त्यांनीं केलेल्या रपेटांतील सारांश देखिमाफा मध्ये लिहिलेला आहे, त्यावरून असे समजण्यांत येत आहे की, बंगाल इलाक्या मध्ये ५००००, मद्रास इलाक्या मध्ये १००००, मुंबई इलाक्या मध्ये १२०००, मिल्बन रक हार ८०००० हजार युरोपियन लफरी लोक या उपर या देशांमध्ये कांईम ठेवावे व नेटिव लफरी लोक ठेवावयाचे ते बंगाल इलाक्यांत युरोपियन लफरी फौजेच्या टुप्पट (महणजे एकलक्ष) मद्रास आणि मुंबई या इलाक्यांमध्ये युरोपियन लफरी फौजेच्या तिप्पट (महणजे मद्रास इलाक्यांत ५१ हजार व मुंबई इलाक्यांत ३९०००) या प्रमाणे ठेवावे. असा या कमिशनर ही विलायत सरकारास रपोट केला आहे.

तारायंत्राचारवाल्या मधील लोकांही हिंदुस्थानांतील बंडाच्या प्रसंगी इंग्लेज सरकारची फार चांगली चाकरी बजावली, म्हणून त्याजला कांही बक्षीस देण्या विषयीं बेट केला आहे, असे बंगाल्या आधारावरून समजण्यांत येत आहे.

अयोध्येचा माजी राजाने अयोध्येच्या मुलखाबरील आपला सर्व वारसा सोडून त्याजबदल इंग्लेज सरकारा पासून सालिना १२००००० रुपये पेनशन घेण्याचे कबूल केले. हे पेनशन त्याणे घेण्याचे कबूल केले त्या तारखे पासून भाद्रपुढे मिळेल त्याच्या पूर्वीच्या कोणत्या तारखे पासून मिळणार नाही, असे बंगाल हरकारू पत्रावरून -

पुरवणी-

सभजण्यांत येत आहे. या राजाने हिंदुस्थानच्या गवर्नर इन्कीसलच्या मुद्रा मंत्र्यासंगण्या वरून कलकत्या मध्ये "ग्यार्डनरिच" या नावाची एकजागा या उप्यर आपले राहण्याचे ठिकाण करण्या विषयी ब्रेत केला आहे. असें याच वर्तमान पत्रावरून सभजण्यांत येत आहे.

इस इंडिया कंपनीने या देशांत आपल्या चाकरीस देविलेच्या युरोपियन लफरी लोकांचे को, ज्या लोकांनी गेल्या जून महिन्याच्या २० व्या तारखेस गवर्नर जनरलच्या जाहिरनाम्यांत दिलेल्या परमाणगी प्रमाणें आपल्या चाकरीचा राजीनामा दिलेला नाही त्याजला त्यांच्या चांगल्या वर्तणुकी बाबत बसिसी दाखल केल्या चाकरीच्या वर्षी मध्ये दोन वर्षे जास्ती मोडित जावी; असा आतां गवर्नर जनरल साहेबांनीं एक जाहिरनामा लावला आहे. या जाहिरनाम्यांत त्यांनीं जूनच्या २० व्या तारखेच्या जाहिरनाम्या बरहुकूम जा लोकांनी चाकरी सोडविली आहे, त्याजला त्यांची खुषी असल्यास या देशाकडून चिनेकडे सरवाना झालेल्या किंवा सरवाना होण्याच्या बद्दशाही पायदळ किंवा तोलवान्याच्या पळवणीत दादावर्षीच्या कराराचे चाकरीस देवण्या विषयी सरकारचा ब्रेत बरला आहे. या नवीन जाहिरनाम्या बरहुकूम जे युरोपियन लोकां दादावर्षीच्या कराराने चाकरीस राहतील, त्याजला चाकरीस राहावे व्हावे "बोटिसनी" दाखल दरमाणीसी पत्रांमू रूपये मिळतील.

५०के०

रत्नागिरी— नाण्यादून सेवानजडज साहेबांची स्वारी पहिले तारखेस यांबयाचा म्हणून जाहिरनामे लागून खटल्यातील साक्षी वगैरे ही हजर ठेविले होते, परंतु सोळावे तारखेपर्यंत आसाहेबांचे येथे येणे होत नाही असें लिहून आल्या वरून त्या मुदतीवर खटल्यातील साक्षी सरजादिली— अदालतीकडील हेड रेडर ए० ए० रघुमाथ गणेश खारकर हे तीन महिन्यांचे रजेवर गेले होते, ते परत आले— राजा रामचंद्र सदाशिव फौजदार हे परवांचे दिवशीं एथे येऊन आपले कामावर रुजू झाले— कोन्धीहून आठवे तारखेस आगबोट निघणार ती मुंबईस जाण्या करितां १३ वे किंवा १४ वे तारखेस एथे येणार व सोळावे तारखेस रात्री आठ वाजतां मुंबईहून दुसरी कडे येण्या करितां निघणार आहे— रा० बाळभास्कर, अदालतीकडील डेप्युटी हेड क्लर्क यांस काल रोजी पुत्र झाला, हे ऐकून त्यांचे मित्र मंडळीस संतोष होईल— गेल्या आठवट्या पासून एथे मिठाचा दर फार चढला आहे, मागे जेव्हां दर मणास बारा आणे कर होता, तेव्हां तीन किंवा चार पैशांनी पायली मीठ मिळत होते, पुढे दर मणास १ रुपया कर बसल्यावर त्या मानाने दराची सुमार सबाई व्हावी, ती न होत एकदम दुपटी झाली तरी ती बद्दल लोकांनी फारसा गबगबा केला नाही, परंतु हल्ली १ पायलीस ११ किंवा १२ पैसे पडतात, याचे वास्तविक कारण तो व्यापार करणाऱ्यांच्या लबाडी शिवाय दुसरे कांही नाही, साधारण पाहिले असतां अवर्षण किंवा अन्यरोग यां पासून मिठास विलकूल धोका नाही, ते निवळ समुद्राचा पा

विद्यारवते— दक्षणेच्या पेशवांनी मुंबई मुनिवर्सिटीच्या फेलोस पंगार घावे म्हणून मेहेरबाग हाबाई साहेब उरेकर यांनी सरकारास रिपोर्ट केला तो बंहाल होऊन सुमारे सात लाख १८०००० रुपयांचा खर्च मुनिवर्सिटी कडेस दिल्या आहे या फेलोपैकी, १०० रुपये दरमा हाचे ५ आणि ५० रुपये दरमा हाचे ५ आणि शिक्षण पुणे व मुंबई विद्यालयातील शिक्षकांच्यास १२ लाखां ही पंगार घ्यावयाचे, परंतु त्या फेलोनीं अविवाहित राहावे किंवा कसे हे अद्यापि समजले नाही. मेहेरबाग हाबाई साहेबांनी मुंबई इलाख्यातील मफुझिल निमशाई शाळा बरोबर चालत नाहीत या बिशी चा रिपोर्ट सरकारास केला त्यावर सरकाराने अशी सल्ला दिली आहे की, त्या निमशाई शाळा काढून घेत, तर त्या तशाच कायम ठेवून निम पंगार रयत लोकां कडून घ्यावयाचा यास्तव त्या रयते पैकी, चांगले सभावित लोक यांस पंच नेमून त्यांस सदर शाळेबद्दल निमखर्च उत्पन्न होई अशासाठी तुमच्या विचाराने तुम्हांस पसंत दिसेल त्यावर कर त्या पुर्ता बसवावा. आतां तो सरकारचे आमलदार बसले करतील आम्हास वाटते की, सरकाराने ही तोंड बरी काढली आहे. या मुक्तीने लोकांस विद्याची ही नरी येईल असे दिसते. आज पावेतो साहेब लोकांस मोठ मोठ्या पंगारांच्या जाशाळा रवास्यातून घ्याव्या हे वेड माजले होते. परंतु १००, १५०, किंवा २०० रुपयांच्या जागे माफक इयज शिक्षक मिळत नाहीत. असा एक यद्द आली कडे विद्या रवास्याच्या अधिकाऱ्यांचा झाला. हल्ली इथील विद्यालयातील ८० रुपयांचे जागे वर गोरो शिक्षक होता. ती जागा

काळे मनुष्यास घ्यावी असा ठराव झाल्याच रूग्ण इथील शिक्षक व विद्यार्थी यांची परिक्षां कोक साहेबांचे मार्फत होऊन रा. परगाराम विष्णु योगी यांस दिली व ५० रुपयांची जागा व्यंकटराव यांस दिली. मुनिवर्सिटीची माहिती लक्षण परीक्षा झाली तीत परगाराम विष्णु ना पसंत झाले. व्यंकटराव पसार झाले व दुसरे ही शिक्षक व विद्यार्थी पसार झाले. त्या ८० व ५० च्या जाग्यांना ना पसंत झाले या वरून परीक्षा घेण्यांत काय गमात आहे ती पाहा! इथील संस्कृत पाठशाळा वर जर्मन देशातून स्प्रिंटेड याच याचे होते ते आले आहेत त्यांस दरमा हा १५० रु आहे आतां या सख्यांस संस्कृताने परिखा किती आहे हे लवकरच कळून येईल.

ताराचे व हफिसातील दोघा नवकरांनी ज्यास घ्यावयाची बातमी त्यास न देतां दुसऱ्यास दिली सबब त्यांस का मा वरून बाजुतर्फे करून सरकारी कोणत्याही रवास्यातून करीस ठेवून ये म्हणून हुकूम केला आहे.

मुंबई सरकारी ग्याजिदांत वेंचू कोट लाडीच्या निंग साहेब गवरतर जनरल यांची सारी लखतुरांस जाऊन तेथील राज्याचे घराणातील बडेलोकांची भेटी घेतली ना. सदारता हे व यांस दर एक जागी सलामीच्या तोफा होऊन मोठे दरबार झाले तेथे सेनाधिपती साहेब वाहदूर यांची स्वारी पूर्वीच लाई साहेब यांस सामोरे जाऊन मोठ्या मरातबा ने स्वारी आणली व गैरे मजदूर आहे.

पुरवणी.

इ ग्लंडा हून घेव हिंदुस्थान पावें तो नर रायच न मार होणार होते, ते हल्लीं नयार होऊन हिंदुस्था नांतून, पाहिजे त्या ठिकाणांतून इंग्लंडास चाली सरुपये भरले, असतां वीसशब्द जाऊन उतर येण्यास खर्च आकारतो. असा बराच झाला आहे.

द्वारके हून अगदीं आली कडील बातमी या महिन्याच्या पहिले तारखेची आली आहे, ती बरून समजतें कीं, सरकारी तोफखाना सुमारे ६ दिवस सुस्त होता, त्याचे आदले दिवशीं रात्री ११ वाज्याचे सुमारास तेथील बाघरी लोक राणीची गोरी पायदळ पळवण होती, त्यांतून किती एक त्या बाघरी लोकांनीं शौर्यानें मार्ग काढीत गेले, तेव्हां त्या पराक्रमांत सुमारे ६ सात मनुष्ये त्या बाघरी लोकांनीं पडलीं. द्वारकेस सरकारी ३००० हजार लक्षरी लोकांचा वेढा त्या बाघरी लोकां भोंती पडला होता, त्यापैकी, सुमारे १५०० शें गोरे लोक असून त्यांच्यानें बाघरी लोकांस जाण्याची मनाई करवली नव्हती, असे म्हणतात. कीं, बाघरी लोक सुमारे बाघरी लोकां सुमारां दोन हजार असून त्यांनीं आपला शक नना नऊन शिवाय एक तोफही घेऊन अगोप्य बाघरी लोकांनीं केला, हे पाहून त्यांचे धोव्य स्तुती केल्या बानून राहवत नाही, द्वारकेचा नाश होऊन मातीचे दोंग पडले आहेत, जेव्हा सडकारचा तोफखाना सुस्त झाला, तेव्हा बाघरी लोकांच्यानें तें घेईम धरवेना, असें स्पंदरुड पत्रांत लिहिलें आहे. बाघरी लोकांनीं द्वारकेच्या आज्ञास उपादन होऊं नये म्हणोन त्यांनीं रोख पांच लक्ष रम्यांची भरती केली. आणि शिवाय त्यांनीं निघून जाण्यास साहाय केलें. तेथील मुखदेवारुपें सरकारच्या तोफखान्यांनीं पडलीं गेलीं.

एवढी सरकारी गोरी व काळी फौज उभी अस-

तां या जंगली आणि कबायतीच्या नावाने शक्य असले भिकारी तिरकमचे बाले लोक अशांतून ही निघून गेले, ही मोठीच आश्चर्याची गोष्ट आहे. आतां कदाचित् लष्करी लोकांची त्यांस बंदी करण्यास तय्यार लागली नसेल, इतकेंच कारण दिसतें, नाहींतर आमच्या विजई सरकारच्या तीन हजार लोकां पुढे बायका व मुलें सुधां दोन हजार नव्यानें बाघरी परंतु कबायती लष्करा पुढे मेंढरी यांनीं निघून जायें हे ऐकण्यास देखील कान घेत नाहींत. यावरून या सदरील घातकीत काय असेलतें असे.

मध्य हिंदुस्थानांत लढाया होण्या विषयीं अजून पर्यंत ही वर्तमानें येताहेत, हिवाळ्यांतील स्वच्छ हवेची दिवस सुस्त होताच फिरोज शाह व दुसरे बंड बाले, यांच्या दोघ्या जंगलांत वडोंगरांत छपून राहिलेल्या आहेत त्या करितां बुंदे लखंडांतून लढाया चालू होणार आहेत. निमच्या एथून टाईम्स कर्लीस पुढे असे वर्तमान समजले आहे कीं, चंबळानदीच्या कांठी एका चिखली गढीच्या किन्यांत सुमारे पांच हजार बंडखोर लोक आहेत, असे म्हणतात, त्यावर लढाईस जाण्यास निमचचे फौजेस इकूम मिळाला आहे. त्या फौजेच्या बराबर चार तोफा जाणार आहेत.

सागर घांतातून एका मोफ्यूझी लाईटच्या बातमीद्वारानें असे लिहिले आहे कीं, बंड बाले वारंवार आमच्या दृष्टीस पडतात परंतु एक कोसाहून आलीकडे ते कधीं येत नाहींत, तेणें कळून तेजबचे लोकांस लुटून मयपस्त करितात, त्यांस दख्खोळा अन्न व कपडे त्या जिनसाचा जेथून पुरावा होतो तेथे लुटुन आहे.

पंजाबचे लेफ्टनेंट गवर्नराने एक साहो डूक
म फरमाविला आहे कीं, दंगाल इलाख्याचे वा
यव्य प्रांती गंधक बाहेर जाऊं नये अशी ताकीद
सरकारने फिरविली आहे. याकरितां पंजाबचे स
र्व अमलदारांस ताकीद देण्यांत येते जे गंधक पं
जाबांतून सदरील वायव्य प्रांती विलकुल जाऊं
देऊं नये.

दक्षिण कोंकणांत दापुलीपामून व गोवण्या
पर्यंत डाकेनी वाणी खेड व राजापूर हीं दोन दर
म्यान केलीं आहेत.

रेलवे हणजे आग गाडीचारस्ता एकंदर १००
पेरा मुंबईपामून तहद चारची पर्यंत चालू झाली
आहे त्या रत्यावरचे उत्पन्न रेलवे कंपनीस त्याना
नाने वाटू ही लागले आहे. गेल्या अक्टोबर महि
न्याच्या ९ व्यापरसून १६ वेताखेपर्यंतचे त्या रेलवे
कंपनीस ७५ कोस रत्यावरचे उत्पन्न काढले आहे
ते त्या गाडीतून येणारे जाणारे उतार करू २७१११
झाले. त्यांपामून ११४५५ ६२ ६२ रुपये उत्पन्न
झाले. साल आला, गेला, त्याचे ठपये १६१६५६१०६
उत्पन्न झाले; या दोहोंची येरीज घेतां एकंदर रुपये
३५६५० ६१२ ६११ आकार झाला. याप्रमाणे गेल्या
वर्षाच्या ह्याच आठवड्यांतले उत्पन्नांची एकंदरी ग्राहा
तां ९१५२ ६१२ ६२ रुपये झालेली आहे. त्याच्यापा
रावहून पाहनां या हिंदुस्थानांत कोणत्या व्यापा
र्याने व्यापार असा उत्पन्नाचा चालविना होना किंवा
चालवीन आहे? हे काम इंग्रेजी व्यापारा खेरीज
कोणी चालविण्यास समर्थ व साहाय्ये अद्यापि याद
शांत कोणी नाही. हा असा अहोरात्र व अक्रोधिक
ट चालविण्यास इत्य मर पाहिजे व पण त्या सर्वांवे
शां एकी व अकूल हिची आवश्यकता अधिक आहे;

असें असें दिसते.

पुणे अक्षरघराचे कर्त्यास अशी खबर लागली आ
हे कीं, हिंगोळी येथील लडाऊ फौज पुनरपि हिंगोळीपा
सून २६ कोशांवर जिदूर गांव आहे त्याच्या नजीक येदि
त्यावर चाल करण्या साठी गेली आहे. हिंगोळीस ब्रह्म
देशाकडून मद्राशी ३२ सार्वी काळी पयद पलटण सु
न सा-पल राती आहे.

नेमणूका.

जे. हरनळ केरीपालनपुरचा पोलिटिवाल सुपरिन्
टेंडेंट यास एक महिन्याची रजा मिळाली आहे.
नामदार गवरनर, इन् फोन्तलाने विस्तर जर वाईस
यांणी खंडाळ्यास स्टेशन करून राण्याचे अशिष्टन
माजिस्त्रेट असून पुण्यास ही अशिष्टन माजिस्त्रेट नेम
ले आहेत.

मिस्तर सी. एम्. हारीस अहंमदनगरचे जडज्य
आणि सेवान जडज्य यांस ताणी सरकारने आपल्या का
मावर जाण्याचा डूकूम दिल्याप्रमाणे ते येऊन राखण
झाले.

सन १८३५ अक्ट १४ प्रमाणे ले. स्टाने स्काट. खान
देशाचे मेकंड, भिलपलटणीवरील मेकंड कमानडेंट यां
स खानदेश जिल्ह्यांत अशिष्टन माजिस्त्रेटचा अधिकार
रदिला आहे.

मि. ज्ञानसन स्मालकाज कोर्टाचा दुसरा जडज्य यास
तारीख १० जानेवारीपर्यंत रजा मिळाली आहे.

मि. मंडळीथ मुरतेचे अशिष्टन जडज्य यांस विलायते
स जाण्याचे रजेदिवशीं डाकतरने सर्टिफिकेट मिळण्या
करितां रजामिळाली आहे.

क्यावटन पार सातारचा अशिष्टन कलेक्टर यास १
दिवसां रजा मिळाली.

मिस्तर र. क्लॉड यांस भयोचचे सबकलेक्टर यास १
जिल्ह्याची नेमणूक रद केली.

विमलेश्वरी, एषु इलीस यांस भगवतः कठोर
केमिले. परंतु त्याणी सरकारी रेविज्यु समितीचे का
म बालवावे.

भाभलेश्वर येथें सीनियर अधिष्ठाता सौ. व. क. फ. द.
ण थोस तेथें व. अधिष्ठाता कले कठोर आणि माजिस्ट्रेट
नेमिले.

व्यापटन उनस्टार विनी करानी एथील आगटिंग
कले कठोर थाणी कामाचा चर्ज तारीख २० नोवेंबर
रोजी घेतला.

मिस्तर विठ्ठल सदाशिव भिडे मालवणतें, मुमले
दार यांस कुलाव्यांस सब कलेकठोरत डिपुटि कलेक
ठोर आणि माजिस्ट्रेट नेमिले.

विलायत सरकारने मुंबई खात्यांनील दिवाणी
साहेब लोकानी आपल्या कामावर रुजू होण्याविषयी
जाण्याचा ऊकूम झाला त्यांनी नावें मी फीलीक्स—
मी जार्ज स्काट सी. लाइचीक आणि मी. फार फ्लि
लंड—

गेल्या शनवारच्या बंबेच्या सिटपत्रांत आले की,
हान राबल ली जेट साहेब यांची स्वारी हाली रजोर आ
हे त्यांणी सदर अदालतीच्या जडज्यास असें गालण्या
त कळविलें की, सदर अदालत आणि सुप्रीम कोर्ट ए
कत्र सामील केरावी याबद्दल एके कायद्याचा मसुदा
तयार होऊन लवकरच कलकत्ता सरकारा पुढें जाणार
आहे.

बक्षीस.— हिंदुस्थानांतील बंगा मोठण्याक
रितां जे शिपाई गुंतले होते. त्यांस बक्षीस देण्यास
बांद कारण्याची गुजबीज चालली आहे. हा बांद किती
आने बांदा एवढा असून याबाबत सा बाजूस मी महा
राजांचा चेहरा काढून दिक्कोरी आरिहीना नाव

लिहिते आहे. याचा मागल्या आंगावर प्रीतानी आचा
सरक आकृती नजीक एक दैदीप्यमान विलायती हत्ती
काटला आहे. राणी महाराजांनी आपली चोहो कडे
रोखलेली अंजा कृती हाळ जाव्या हत्ती धरून उजव्या
हानीं पुष्पहार धारिले आहेत. तेहार जगू नसे काय
नी शूर परंतु डोळ्यास न दिसणत्या यो ध्यास देत आहे
असें दर्शविलें आहे. नीचे दोक्यावर हिंदुस्थान असें लि
हिते आहे. हें जांद बांगल्या रुप्याने असून अजमासें
१०००००० काटणार आहेत.

झोशी.— गेल्या महिन्याच्या ४थ्या नारखेच्या दि
ली ग्याझीट पत्रायकून कळून येतें की, थोडके दिवसां
वर "दनिया" येथील राज्याच्या फौजेनें ५०० बंडवा
त्यांच्या दोळीच लढाई करून पराजय केला. या दोळींत
अग्रगण्य बरजोरशिंग आणि दोलतशिंग असे होते. ता
रीख २२ अक्टोबर रोजींची बातमी येऊन पोचली की,
सिंद नदीच्या किनाऱ्यावरील जंगलामध्ये कांहीं बंड
वाले येऊन उतरले आहेत. यावरून यांचे पारिपत्य
करण्याकरितां नाबडतोब फौज रवाना झाली. या फौजे
चा मुख्य सरदार शोरपर शिंग होला. हें सैन्य बंडवांच्या
च्या छावणी संविध जाऊन पोचलें नाहीं. तीं बंडवांच्या
नीं हल्ला सुरू केला. तीं या सैन्यानें ही व्यांवर वषविके
ला. याप्रमाणें उभयतांची साहा तास पर्यंत एक सारखी
लढाई होऊन सरल्या शेवटीं शत्रू पळून गेले. या हल्ला
मध्ये दनीयांच्या फौजेनें मोठी बाहादुरी करून शत्रू
चा पराभव केला. आणि त्यास हाकून लाविलें. या प्रसं
गीं दोलतशिंग याचा भाऊ असे मारले गेले यालदा
ईत बंडवाल्यांचे पुढळ लोक मेले व जखमी झाले.

व. दी. का.

शूरश्व कृतविद्यश्वरूपधत्यश्व योषितः ॥ यत्र
यत्र गमिष्यति तत्र तत्र कृतादराः ॥

ज्ञानप्रकाशचा एकस्त्रा.

ता०१४ नोवें० सन १८५९ सोमवार ४वाजतां.

ता०११ मिनहू रोजी मिठा सागर एथून खान देशचे सप्रिंटे-
उंट पोलीस मेहेरबान सोटर साहेब याणीं मेहेरबान वेंडिंगटन
साहेब पोलीस कमिशनर यांस आशी. बातमी पावविली आहेकी,
भागोजी नाईक व त्याचे हताखालील बंडवाळे यांस ता०११ मिनहू
स भर होनग्रहरी पकडले या दरवड खोरा बरोबर भिल्ल व आरब
मिळून ५१ लोक होते, याणीं आमच्या बरोबर गोळानोळी केली, यात
त्याणीं आपला रूप पराक्रम दाखविला, यांत आमचा नाश झाला
हीं असेनाहि, कारण कांहीं लोक व घोडे पायाळ झाले, आणि एक ज-
मादार, होन शिपाई व एक पोलीसचा स्वार, असे लोक ठार मारले
गेले, व माझा बसावयाच्या घोड्यास तीन गोळ्या लागल्या आहेत.

आतां आम्हीं क्याघटन हेनरी साहेबच्या ठिकाणीं मारले गेले,
त्याच ठिकाणीं या भागोजी नायकास, फाशी देण्या करितां चालविली
आहे. त्यां जाग्यास नांदूसि असे म्हणतात. या प्रमाणें खुषीची
खबर पुना अवझर वरच्या एकस्त्रातून आम्हीं आपले गवणा-
च्या करितां उतरून घेतली आहे.

विलायतची जांक ना०१६ अगटोबरची एथें ता०१३ मिनहूस
१६स दिवसात येऊन आरवले झाली, ती तील बातम्या.

मिस्तर उलिसन साहेब कलत्यास घेण्या करितां तेथून ता०२०
मिनहूस निघणार होते—रूसच्या बादशाहाने आपल्या निरनिरा
व्या ठिकाणातील वकिलास कांहीं विचारून सल्ला घेण्या करितां त्या-
णीं वारसा या ठिकाणीं हजर होण्याविशीं हुकूम फरमाविला आहे,
फ्रेंच सरकारानें आपले मोठे सैन्य रोमन राजधानीचे हद्दीवर जम
विण्याची तयारी चालविली आहे—आस्त्रियाचा बादशाहा फराशी
साने बादशाहास भेटण्या करितां जाणार आहे.

पुणें ज्ञानप्रकाश छा० छापिला.

ज्ञानप्रकाश

पुणे—गुरुवारना ०१७ नोवेंबरसन १९५९

ज्ञानप्रकाश.

नामदार लिजिट साहेबांची स्वारी पुनः मुंबईहून पुणे गेल्या सोमवारी आली आहे. शहरांतील त्यांचे दोस्त नवियुक्त वे अराम असल्या कारणाने समाचारासाठी जाण आहेत.

नामदार लार्ड इल्फिस्तन साहेबां याणी सरबार्टल फ्रेजर साहेब यां राव लेडी फ्रेजर यांस माथे रावलेल्या सोमवारी मेजवानी केली पुढील साहेब लोक मुंबईचे आणि पुण्याचे त्या मेजवानीत बोलाविले होते, नंतर दुसरे दिवशी आ साहेबांची स्वारी कलकत्त्याचे सुप्रीम कोर्टातील मेजर आ का मा चा चार्ज घेण्याकरितां रवाना झाली.

आम्हांस हल्ली असें समजलें आहे की, बेरांतील बापरी लोकांनी सरकारचे सुमारे २५ लोकांच्याकडे असें आधारावरून समजतें, बेरांतील द्वारकेच्या मंदिराचा नाशाला ते घें पुनः श्री द्वारकानाथजीचे मंदिर बांधवे म्हणून कच्चवगैरे ठिकाणांतून कोही लोकांनी पट्टी करून सुमारे २५००० हजार रुपये जमा केले आहेत. त्या बेरांतील लोकांचा व देवाचा स्वभिना लुटला गेला, त्यापैकी सरकारच्या हत्ती लागला तो सदर देवस्थानच्या मालकांस परत देण्याचा हुकूम केला आहे, परंतु ते घें लूटझाली तो मालक घेऊन कोणी देईल त्यां-

स पकडावे म्हणून लोकांनी अर्ज केलेल्या वरून सरकारने अशी तजवीज केली आहे की, कोणीही द्वारकेहून मुंबईकडे येऊ नये असा घेऊन त्याचाच माल आहे अशी नोकरी करीत जाई म्हणून जकाती वरील कमिशनर साहेब यांस हुकूम केला आहे.

आपण या देशाचे प्राचीन राहणारे स्वरे, आपण या देशातील इंग्लिश सरकारची रयत स्वरी, आपल्यास राजाचे आज्ञेंत पराकाष्ठेचे वागावे असा अभ्यास खरा, इतक्या गोष्टीची अनुकूलता आहे स्वरी, पुण आपलें या देशांत वागणें कसबिणीच्या माफक झाले आहे, आपण इंग्लिश सरकारास किंवा त्यांच्या अमलीत कोणत्याही वाईट कांहीं बर्तन केले तरी आपण आपल्याचा उघडपणावरतां कामास नये. कोणीही नोकर असो त्याच्या मनो धारणेवर ही वेदून आपण वागले पाहिजे. नाहीं तर आपलें त्याचे वैमनस्य पडून हातीं आपली बाब याची स्वरी आपली देवण कसबिणी सारखी पडली ही आपणाला उपाय जेव्हां येऊन होतील ते व्हांच आपल्याच्या त्या सरकारा यासून वास्तवीक करव होण्याची अपेक्षा आहे. आपण त्या देवांत राख प्रकरणी कामकाजाने प्राहतां व येऊ तो त्यावरून आपली खातरीच झाली आहे की, आपण या राज्यांत खुशामत, प्रभिकेपणा व साफरवासाची न्ही गोष्टीचाच अनुभव व अभ्यास प्रहण करित आहां, अर्जां जो घेणे तो आपली स्थिती आहे ती पावेतो नीति व आचार यांचे हे भव आपल्या गोष्टीगहील.

नेक नामदार गवरनर जनरल साहेब बाहादूर यांनी सांगी कलकत्त्याहून लखनौस गेली आहे. तेथे त्याने क नामदार साहेबानी अयोध्या प्रांतातील रजवाडे सा लुकदार यांचे दरवार २४ अकोवरास भरविले. त्या दरबारांत एकंदर १०७ रजवाडे होते. शिवाय सरकारांनी इमानी लोक २१४ होते. त्या रजवाड्यांस खिलत लाट साहेबानी दिले. आणि त्या इमानी लोकांस पूर्वी च इनामें त्यांच्या माफक दिलीच होती, पण इमानी पणाचे पुतळे लाट साहेबांच्या नजरे खालून जावे या साठी कम्यांडर इन्चीफ साहेबानी हजर केले होते. हा दरबारासाठी मोठमोठे डेरे लाविले होते, व लखनौतील सर्व अफीसरही हाजर होते. दरचार सुमारे ५ तास हो ते त्या प्रसंगी नेक नामदार गवरनर जनरल साहेब बाहा दूर यांनी भाषण त्या रजवाड्यांकरतां केले, त्यांतील मुख्य हाशील येणें प्रमाणें.

“अयोध्या प्रांतीचे तालुकदार हो! — तुमच्या सुल ग्वांत व तुह्यांमध्ये मी असून तुमचे राणी सरकारांच्या ना चानें मी बोलणार त्या योगें मला फार संतोष झाला आ हे. हा प्रांत रणभूमी आणि बखेडा यांचे स्थान हारिण गेले होते. त्याला अजून एक वर्ष झाले नाही. त्या प्रांतीच्या रयतेची चाल अशी झाली होती की त्याचा लीच्या मुळे सरकाराला सत्कारणें होत घालणें भाग झालें. परंतु आतां या अयोध्या प्रांतांत, चहूकडे वान ता आणि व्यवस्था झाली आहे. आतां मी तुंहासी ग न गोष्टी बोलण्या करितां आलो नाही. तर भावी गो ष्टी बोलण्या करितां आलो आहे.

तुही येथे से हजर आहां त्या तुह्यांसयसि का लरीजी सरकाराने तुमच्या तुह्यांस स्थावर मिल्कती परत याया संपून इकूम आले आहेत.

त्या दफ्त्यांचे ठराव तुही पाहिले असतील की मुनी तालुकदारची बहिवाद आहे, त्या प्रमाणे च निरंतर कायम ठेविली आहे. हे खचित समजावें

कीं, जों पर्यंत तुंहांतूनजेकोणी निमख हजल व इ मानी रयतेला यस्त राहातील. आणि आपापसा तालु क्यार यथान्याय फोपणा तालुबितील. तो पर्यंत त्यांचा वारसा व तालुकदारपती सुद्धी ही मजकूर नवतुंमच्या राणी सरकाराकडून जे कोणी अमलदा र घतील त्या प्रत्येकाकडून तालुकी जातील. व त्या जपासून कोणताही विघाड होणार नाही. तुहीं हां देणग्यांतील वराना प्रमाणें हेही कलम पाहिले अ सेल कीं, तुह्यांस जे हक्क दिले आहेत, त्याच प्रमाणें पुढें तुमच्या वंशास परतरेने असेच हक्क चालवि तील. असा ठराव केला आहे.

या करितां तुही आपले तालुके आणि द्रव्य तुमच्या तालुक्यांतील सुधारणा करण्याकडे सत्ता वून तुही आपली अधिक मजबुदी करून घ्यावी. ज्यापेक्षा सरकार तुह्यांवर अशा प्रकारें उदार शालें आहे त्यापेक्षा तुही त्याप्रमाणेंच तुमच्या अमेंताखालेच्यावर नांगरहास्यापर्यंत उदार बुद्धिने वतवें. त्या गरीब प्रांतीचे लोकांस तुही तगाईने द्रव्य द्यावें. व त्यांस दुसऱ्या सहाय्याच्या तजविजी योजाव्या. अशाकी, तेणे करून जमीनीचे उत्पन्न वाढवितील आ णि तुमचे सरकाराचा आज्ञा व इकूम मानितील अ शा कित्याने चालतील. तुमची मुळे पुढें अयोध्या प्रां तांतील रजवाड्यांचे उद्याकर वदन अशी वीक्षा त्या स तुही लावून त्यांचे योग्य पदमाही करावें.

सरकार तुमच्या वित्ताप्रमाणें होय, अशी समज तुमची व त्याची असावी. तालुकदार हो ! तुह्यापैकी कोणासही असा विपरीत प्रह नसेल कीं हे सरकार तु मच्या धर्माचावेढे काही तज्ञा मसलती करीत बसत नाही असें मला सचीतपणें वाटने. जर कदाचित असें कांहीं असेल तर त्याविशीं मी खाची करण्याच्या कित्या स लागत नाही हे काळ मानानें कळून घेईल. किंवा अनुभवानें, अथवा तुमच्या अकलेनेच समजून घेईल.

आणि त्या गोष्टीचा वहीम दूर होऊन जाईल. परंतु तुमच्या हितास्तव मी तुहास सांगतो की, कित्येक दुष्ट लोक स्वोद्वेग बाहाणे करून तुमचे दील विघड विण्यास इलाज करतात. तर त्याज वरून तुम्ही सर काराची वे भरवसा करू नये. किंवा सरकाराची विरुद्ध होऊन दंगा माजवू नये.

आतां तालुकदाराने मी तुहास अखेरीचे सांगणे सांगतो की, केव्हा ही तुहास कांही चावरीत अंदेशा येईल किंवा तुहास कांही समजावे अशी इच्छा होईल तेव्हा तुम्ही स्वतः अयोध्येच्या कमी वानर साहेबास विचारवे. ते तुहास सर्वाबादी न तथ्य सांगतील. ते सरकारच्या तर्फे मोठे आणि विश्वासुक इंदेदार आहेत. आणि ते तुमचे उत्तम हितोप देष्टे आणि वास्तवीक मित्र आहेत. असा भरवसा धरा.

माझी अशी इच्छा आहे की, तुमच्या भावेत मी बोलावे वा करितां जे कांही मी बोललों असेत त्याचा नर्तुमा करून बोलून दाखविनील, आतां तुम्ही मी आपल्या स्मरणान पडे ठेवावे.

२७ वे तारखेचे सरकारी न्यायसिंघान भूमध्य सुद्ध व हिंदुस्थान या मधील तारायचावरील कंपनीचे जाहिरान दिलेली लोकांचे उपयोगा करिता प्रसिद्ध केली आहेत. वरून समजने की, आलेक सांड्रिया व एडन यांचे दर न्यान ताराय यंत्रातून वातम्या पोचविण्याचे काम या महिन्याचे पहिले तारखेस सुरू झाले होते. त्याचे दर जाच व पत्ता सुद्धा यांत मी २० शब्दाहून जाजती नसेल तर अलेक सांड्रिया यंत्रातून सुपस पर्यंत २ रुपये. कोसेर पर्यंत ५६८ साफीन पर्यंत १०६६ व एडन पर्यंत २०८ रुपये आहेत. या कंपनीचे जाचरे कडानी आलेक सांड्रिया येथून वातम्या पाठविण्याकरितां व एडन येथे पाठविण्याकरितां विक्रीतील इलेक ट्रिड आलेक इंटर नेशनल कंपनी

ची विक्री काम चालू केले आहे. व हिंदुस्थान सरकार व पेनिन सुलर आणि औरिय इलेक मन्वा विगेशान कं पनी यांचा हिंदुस्थान व एडन येथील वातम्याचे संबंधा करितां ठराव केले आहेत. इंग्लंड देश व आलेक सांड्रिया यंत्रातील वातम्या पोचविण्याचे मार्ग तूर्त मारसेलस व ट्रिड एवढेच उपयोगांत आहेत. परंतु वेडिनेरे नियम एक स्टेशन कंपनी माल्याक वील तारल व करव उपयोगांत आणणार आहे. ती तार शाली झणजे थोड्याच आठवड्यांत कानसही तो पत्ता वरून थेट आलेक सांड्रिया येथे वातम्या पोचविण्यास सरळ व सुलभ मार्ग होईल व हा छीं विक्रीतील कंपनी भूमध्य सुद्ध हिंदुस्थानांत आलेकिया. अथवा चीन कडील वातम्या येऊन त्या इंटर नेशनल टेलीग्राफ कंपनीच्या मदतीने पाठविण्यास तयार आहे त्यांचे दर - वात मी वस साध्याहून ज्याजती नसेल तर खाली दिलेले प्रमाणे आहेत.

इंग्लंडाहून सुपस पर्यंत	८६८
११ कोसेर	१२
११ साफीन	१७
११ एडन	२०८८
११ हिंदुस्थानातील को	२०६८

गतेही तारायंत्र अफिसांत

या जाहिराती वरून समजने की, विलायतेह व तीन हजार कोस दूर इकडे आलेल्या साहेब लोकांस आपले घरची खबर व घर मंडीस त्यांची खबर जी पाठवण महिन्याने कळत नसे नी आतां कारच थोड्या वेळांत कळत जाईल. विलायतेहून हिंदुस्थानचे वातमीचे दर २० शब्दास २०६०, नी ग सादास ४२६८ व ४० शब्दास ५७ असे ठरले आहेत.

विनायकच्या होमन्युप्रनावरून करून ही वि
कडून हिंदुस्थानांत काही बायका व मुले इकडे
स येण्या करितां रवाना झाली आहेत. त्यांस ज
क मार्गानि औषध पाणी देण्या करितां त्यांस डॉक
नर ही नेमिल्या आहे, या बायका आणि मुली व
मुलगे विनायकहून इकडेस येत आहेत. त्यां
पयीं कारण सदरहूपांत असें लिहिलें आहे
कीं, त्यांनील कितीएक बायका लग्न झालेल्या
आहेत, आणि त्यांचे नवरे हिंदुस्थानांत नोकरीवर
आहेत त्या पलटणीचीं नावे. २७, ४६, ६४,
७०, ८१, ८७, ९१, ९८, या पलटणींत त्यांचे
नवरे आहेत. त्यांच्या मांडी पडून फार दिवस झाले.
या करितां सरकारनें हिंदुस्थानांतून त्यांणी व
त्यांच्या कुटुंबांनीं रहावे. या करितां यांची रवान
गी केन्ही असावी असें एक धोरण दिसतें. असा
सोदा खबला तीन मुकडीनें इकडेस रत आ
हे. त्याचा नवनील.

पहिल्या रवानगींत येत आहेत त्यांचा तालिका

- १५१ लाल झालेल्या स्त्रिया.
- ७ विन लग्न झालेल्या कुवारणी.
- ११ कुमार.
- १०४ मुलगे एक वर्षापासून लो. ११ वर्षांचे
- उंचरी पर्यंत.
- ९३ मुली सदरहू प्रमाणे.
- २ वयोव अगळे मुलगे.

३८२

दुसरी रवानगींत

- ४० वयचे २० १५१ मुले.
- २७८ लग्न झालेल्या स्त्रिया १२२ मुली.
- ७० लहान मुली १२ मुलगे.
- १० लहान मुलगे ४ मुली.

दिसवार रवानगींत.

- २०९ लग्न झालेल्या बायका ९४ मुली वारावंपरिआंत
- २ अविवाहित पुरुष ७ मुले व मुली
- १ बायका.

४४५

याच्या बंदोबस्ता करितां त्यांनील सेंसेजिसकान
सेवक मार्गाने नेमिलें आहे. या एकंदरीची चेरीज
१४१० विनायकचे प्राणी. हिंदुस्थानांत येत आहेत,
आतां हिंदुस्थानांतून राहण्याचा फदांचि विचार
असेल तर त्यांत निकडील हरा पाणी हे त्यांस ल
हानणीच सुटून एकदम थंड हवेतून उष्ण हवेत येणे हे
बारीराम सुरकारक सादयाचे नाही. चशिवाय दु
सरा मोटा हा आहे कीं, त्यास निकडील प्रमाणेच
वेथे विद्याभ्यास होण्यास नीदरीं साधनें नाहीत.
यामुळे हीं मुले उमरींत आल्यास त्यांस विकडून आने
त्यांची विद्वत्ता पाहून आझी निकडेस असतो तर
आह्यामही मालाभ झाला असता. असें वाटेल परं
तु यांत यकून करून बायकाच आहेत. त्या सेंसेजिसका
नेहां त्यांत इकडील प्रमाणेच त्यांचा ही प्रकार असेल.

मुंबई स्वात्यांनील दिवाणी साहेब लोक विनायकचेस
एजेवर आहेत. त्यांस परत हिंदुस्थानांत येण्याविषयीं
परमानवी विळात्री त्यांची नावे-

- १ मिला रोफर्ड
- १ लेफ्टनेट इल्पीनस्त
- १ क्यामपटन व्याटी
- १० राना पलटणी चरीज.
- १ लेफ्टनेट मोरीन
- १ डीचेक्टर वल दरनर
- इजनीयर.

डिवा येथील ३३ मोरे पापदक पलटणीचे मंत आ
या कागून जकून नारा लाग. परंतु इश्वर कपनें मनु
या दगावले नाही

ज्ञानप्रकाश

वर्ष ११

शहर पुणे.

पुणे - सोमवार ता. ११ नोवेंबर सन १९५९ इ.

पत्राची किंमत.

१) आगाऊ दिल्यास १०० दर आकारलये.

जाहिरान.

नोटीस पुणे म्युनिसिपाल कमिटीचे पंचाकडून तमाम लोकांस कळवया करितां लिहिण्यांत येते की, प्रसिद्धीच्या पुस्तकासून रांमोशाचे गेवा पर्यंत व दरम्यान भंबानी प्रेठेंतील अडतें आर्डीत नवीन सडक होणार आहे. त्याज बद्दल तेंडें ता. २५ माहे नवंबर सन १९५९ इ. सवी रोज शुक्रवार १२ वाजतां मोहोर बंद घेतले जातील.

सदरह सडक नवीन करी के व्हां किती मुदतींत पाहिजे वगैरे माहिती घेवरास्याची येथें शहर सुधारणुकी पंचाचे कचेरीत ता. १९ नवेंबर पासून मिळेल ता. १५ माहे नवंबर सन १९५९ इ.

(सिटी) कमिशनर हो स पुणे घील म्युनिसिपाल कमिटीचे वरम्यन

जाहिरान.

पुणे - म्युनिसिपाल कमिटीनर पंचाकडून तमाम लोकांस कळवया करितां लिहिलें जातें जे पुणे शहर घील गाड्या व घोडी वगैरे घे

वीड जातील त्या कलुशीला मत्स्या बद्दल लिखा व सन १९६० इ. स. स. ला साहे दि. १२ नोवेंबर सन १९५९ इ. सवी रोज सोमवार १२ वाजतां मेवरास्याची पुणे म्युनिसिपाल कमिटीनर कचेरींत होणार आहे.

ता. ७ इ. स. स. ला इस्तुरी चामत्ता वारमाही रूपये २००२५ झाले असून हल्ली सोळा महिने म्हणजे ता. ०१ माहे जानेवारी सन १९६० पासून तो माहे ५

प्रिल सन १९५९ इ. अखेर मत्ता होणार व त्याज मध्ये गाडी वगैरेस रो नवें लाहून अधीक वेळ असल्यास जास्ती कर घेण्याचा बराच शकलें का आहे.

सदरह बद्दल कोणास माहिती कळून घेणे असल्यास लिखाव होणार तारखेचे पूर्वी म्युनिसिपाल कमिटीचे कचेरीत आदिसार खेरीज कळून आले असतां मिळेल तारीख माहे नोवेंबर सन १९५९ इ. सवी.

(सिटी) कमिशनर हो स पुणे घील म्युनिसिपाल कमिटीचे वरम्यन

ज्ञानप्रकाश.

नामदार मेहेरबान लिखिले साहेब यांची स्वामी मेहेरबान बापूसाहेब विंचूर कर या सह वर्तमान शहरची स्थिती पाहण्यास गेल्या शुक्रवारी आली होती आसाहेब महाराज यांची स्वामी परत कलकत्यास आपले कामावर जाण्या करितां काळ मुंबईहून रवाना झालीं जसे समजतें

सागोजी नाईक मित्र यांस मेहेरबान सोदर साहेब कप्रीन देउरे सोबीस याणी मिठा सागर र येता. ११ मित्र स पकण्याचे नेवीं त्या साज बर गोळी लाहली त्या वये वर ५० लोकरीने सरकारचे काही लोक पायाळ झाले व योडेसे झारले गेले त्याज वळ हत्यारे जवाहीर सोने आणि कापड ससें मिळाले त्याचा आकार समजला नाही यानें आपले व्यव मर्द पणांत कमीपणा केसा नाहीं असें समजतें या विषयीं सविस्तर पुढें लिहूं.

विल्लापनमकरास अर्ज रबावा साळाने.

नामदार गैड इनावाळ विरन दशात तासनेदसभेकडें
एवंक नमदग पाले मंड मनेने कामना हातें विरनतास.

खाळी सद्या करणार मुंबईचे बाहेर व वेदनीचेर
नट्टेरीय सावकार वगैरे लोकांचा अर्ज उभाजे.

परम कृपाळू महाराणीनें जेव्हां हिंदुस्थानचा कामना
र खुद्द आपले हातात घेतला, तेव्हां हिंदुस्थानातील इ
न्दिशांचे अंमला खालची राणी महाराजांची सर्व प्रकार
ची रयत या सर्व मुक्तखाचा उदय काळ आला, अशी उमे
द वेळून फार आनंद झाली होती, आणि त्या प्रस
णाची विर काळ आठवण राह्यी, म्हणून मुंबईचे री
मध्ये एक सर्व पदस्थालिये स्थापने अना विचार
उरवून, त्या छत्याकीचा जी मुंबईचे टोम हे लान
सना भरत होती, तीं ७०००० हजार रुपये भरले.

वरील गोष्ट जरी केवळ शुद्धक आणि तथा
पि राणी महाराजांचा अंमल झाला; त्याविषयी लो
कांची आर्तता, आणि राणी महाराजां विषयी जी
लोकांची भक्ति व राजप्रीति हो करी मने पुढे सर
आहेत हे यावरून व दिसून येईल.

मांमत एक वर्षे पावेतो या देवांनील राणी म
हाराजांचे प्रधान नेक नामदार इंडियाने गवर्नर
नरळ माहेव हे पैसे उत्पन्न करण्याच्या वायदीमध्ये
म्हणून नवीन नवीन कर वाढवून वगैरे रीतीने जमाव
दा वाढविण्याच्या कामामध्ये वेदोवस्त जे जे लोकांचा
कले आहेत, तेणेकरून आही अर्जेदार लोक सर्व काळ
असम्य नत्रे व दिल्लीरीने काटीत आहे. तरात हा
ही नामदार कायदे करणार कोसला संमोर एका अक
दाचा मनुदा दुसऱ्याने वाचण्यात आला आहे, तो ज
र पमार होऊन अमलात येईल तर सर्व देवांम
ध्ये ईतकी नाखुशी उत्पन्न होईल की, जी आजका
ये दे करणाऱ्या देवांनी मनी ही नसेल.

मदह मसूद्याचा उद्देश असा आहे की, खदे

शांतीस सर्व प्रकारचे कामची लोक यांचे उत्पन्नपर वही
बसवावी; आणि स्थावर मिळकतीचे धनी व नसेचे दुस
रे लोक यांपासून काहीच घेऊ नये.

हाही ज्यारीने हासुर उत्पन्न करण्याचे सरकारनें योजि
ले आहे, तसे पूर्वी कधी झाले नसून त्यांपासून रयते
वरफार गुळम होईल. तथापि सरकारस सर्वांची फा
र अडवण आहे, हे पुरेपणी समजोन मांमत असें स
रकारावर पेशावे संकट पडले, अमनां आसा अर्जेदार
भक्ती पुरस्कार नेहेरवानाफेडे हा अर्ज तादर करीत
आहे.

सा हा राणीचे शांत, व न्यया राज्या मध्ये जी मुवे
अनुभवास येतात, त्यांविषयी अर्जेदार हे समजू
न आहेत आणि त्या मुळे हिंदुस्थानाचे सरकार ह
हीच्या पैक्याच्या अडवणी नून कोर फडण्याविषयी
जे प्रयत्न करित आहेत, त्यांस उगाच आडयेण्या
चा आमंशा अगदी हेतु नाही.

मांगील दोन वर्षे निरंतर हिंदुस्थानातील वं
ड वगैरे ज्या ज्या गोष्टी घडून आल्या, तेणेकरून
या देवाच्या घदनीस व व्यापारास धाडा हिमना
ला; आणि मांमते ही वायव्ये फडील प्रांता मधील वं
ड केल्या परगण्याने अंमल वसविण्या करितां पुढे
छ युरापियन लष्कर या देवांतून वयाचे कले. हे
ही आही वागल्या रीतीने समजतां.

तथापि सदरील (मिडवाले वगैरे) लोकांचा
देवातील सर्व प्रकारचे कामची लोकांचे अनिशय नु
कमान झाले आहे. म्हणून जमावदा वाढविण्याम
ध्ये व नवे कामी करण्यामध्ये चारफाईची नजर
दाखली पाहिजे. आणि या लोकांविषयी सरकार
ने वागले प्रकाराने मनान आणिले पाहिजे.

असा गवगवा झाला आहे की, नेक नामदार
इंडियाने गवर्नर जनरल इन कोन्सल यांनी
पैसे उत्पन्न होण्या करितां जे जे ठराव केले, ते ते

चांगला विचार करून करावयाचे नसे कळे नाहीत. आणि त्यांची योजना ही विचार करून केली नाही.

चालते सालाचे उत्पन्न खर्चपेक्षा वेगळी कोट कमी आहे. असा अजमास काही महिन्यांचे पूर्वीच अर्जदार यास समजला होता. आणि हा तोटा पुरा मागण्या करिता यादेशांत काढून घणजे सरकारी नेटी विकून उत्पन्न रूपये काढून बडवेंक एकमजमकीची, असा नामदार गवरनर जनरल साहेबांना हेतु होता. असें समजले होते. परंतु जीरीति हा पैसा काढण्याविषयीची योजिली, ती द्रव्यवान लोकांस नापसंद येऊन तो वेत सिद्धीस गेला नाही. आणि त्यापासून सर्व लोकांमध्ये ज्याज्या लोकांजवळ पूर्वीच्या सरकारच्या नेटी होत्या, त्यांचा अतिशय तोटा साला. हें आणखी विशेष अनहित झालें.

या प्रकोन लोन वाढवून पैसा वसूल करण्याचें सरकारानें लोकांस कळविल्यावर एकदम व्यापारावरील जकात, पूर्वपेक्षा दुप्पट व फेठें तिषट ही वाढविली. त्याविषयीं पूर्वी एक दिवसांची ही व्यापारी लोकांस खबर दिली नाही.

दुसरें त्याच वेळीं मुंबई इलाख्यांत अफीमीचे दरपेटीस शंभर रूपये जकात वाढविली, परंतु असें प्रभार अफीमीचे देणे वाढविलें, हें योग्य आहे. व त्यास अर्जदार यांची काही हरकत नाही.

दुसरें मुंबई व मद्रास या दोन ही इलाख्यांत मिठावरील हांशील दरमणी ४ अग्न्याप्रमाणें लेंडविलें आहे.

तसेंच हाल्ली नामदार कायदे करणारे

कोन्सलासपोर नवीन छापी करदाचे बाबतींत कायदा घाटत आहे तो, कायद्यासंबंधे लोकांचे व्यवहारांत फारच माड येईल अशा व्यास पुकळ हरकती आहेत.

“सांप्रत” व्यापार, व धंदे चालविण्याकरितां परवानगी घेण्याचा कायदा” याना यानें नवीन कायद्याचा मसूदा सदरील कोन्सलामध्ये दोन वेळां वाचला गेला आहे. परंतु हा कायदा अगदीं अयोग्य व अतिशय सक्त सबब हाल्लीं अर्जदार लोक हे दाद मागण्याकरितां फिर्याद करित आहेत.

वरील सर्व कर वसूल केलें असतां खाली लिहिल्या प्रमाणें सरकार पेदास्त होईल. नवीन जकात १२०००००० रूपये.
 नवीन अफीमीवरील हांशील ४०००००० रूपये.
 मिठावरील हांशील वाढविल्यापासून उत्पन्न २३००००० रूपये.
 नवीन छापीचे कायद्यापासून उत्पन्न ५००००० रूपये.
 एकंदर २३२००००० रूपये.

आतां सदरील तोटा वर लिहिलेल्या कराच्या उत्पन्नांत पुग होत नाही, यामुळे दुसरे कर बसविण्याची सरकारास आवश्यकता आहे, हें आलीं अर्जदार कबूल करितों.

राणीनें नेहरबान विलमन साहेब यांस इंडियाचे कोन्सलाचे महसुली सभासद नेमिलें; हें ऐकून अर्जदार लोक फार खुष झालों आहेत; आणि सरकाराजवळ असा अर्ज करितों कीं, आतां या देशांतील महसुलाची चांगली नपातणी होई तो पावेतो, सरकारानें आपला खर्च कमी करावा; आणि हाल्लींचा धंदे करण्यास परवानगी घेण्याचा अकर काढून द्यावा, तसेंच जकाती

सारखे कर पांवी अद्यापि सीमा साधी आहे. असें नाही हे ही आधी सरकारस नमूनेनें सुचवितो. परंतु ती ही साधी अनेक असें सरकारस बाटिल तर पुढील बंदी भक्त अथवा या प्रमाणेंच दुसरा काही केला असता सदरील परवानगीच्या कायद्याहून कार कायदा होईल.

आतां या परवानगीच्या कायद्यापासून दोन वर्षांत साहा कोट उत्पन्न होईल. अशा ह्यणजे वर्षास तीन कोट रुपयांचे उत्पन्नाचा अजमास करावा आणि हाकर कले कटर लोकांच्या मारफत वसूल करून जें सरकार लोकांमध्ये पाकडे होईल आणि विना कारण वसूल करण्यामध्ये अतिशय खर्चा खाणी येईल असें नकारिता प्राचीन सरकाराच्या पहिल्या ही प्रमाणें जर हे देणें सरकार लोकांकडून वसूल करून निजोरीत भरणा करतील तर कार चांगले होईल. (पुढे चालू)

धृ० तु०

आम्बिका देवांत सोन्याच्या खाणी आहेत. सोनाने मोठ मोठ्या कारखानेदार खाणी खणून सोनोला रजनीत मानी गाळून सोने सोपून काढतात. ती धातू विलायनेमरवाना साधी निचा तयरील. ता.स १७ नोवेंबरच्या धंदे ग्याझीटांत कोणत्या बंदीतून किती निहल त्याचा आकार लिहिले आहे. त्यावरून पाहतां १,००,००० इतक्या किंमतीचे सोने सदरहू बेतांत उत्पन्न होत आहे. सोन्याचा भाव प्रति वर्षी आहे असाच आहे किंवा काहीसा ज्यास ही सरसरी काढली तर बंदीच आहे.

श्रीमंत पुकोजीराव साहाराज होळकर यांची राजधानी इंदूर स्थाने आधीकडे सकारच्या लफराची सुमारे ५ कोसावर सुहवी छावणी आहे तेथील क्षेत्राका का

हीं स्वार वपायदळ ताबडतोब उज्जनीच्या आमकास घडवाले येऊन ठेले अशी बातमी येऊन पोहचतां व सरकारचे अंमलदार चळकुरवाना जाहाले आहे असें समजते. असास या बंडाच्या मानमीवरून दिमनें फी, आतां त्यांणी एकीकडे स हूल दाखवून दुसरीकडे स कोटे तरी जाण्याचा बेत असावा.

कानपुरास नोवेंबर २ नोवेंबर रोजी गवर्नर जनरल साहेबांकरिता दरबार जाहाके त्यावेळेस प्रथम मिर्तार्थाने होळ साहेब कमीषनर यांणी लार्ड साहेबास प्रथम दिवाणी साहेबलोक दाखवून नंतर लोकसाना वल्कर दाखविले. रेव्याचा राजा फावरीचा राजा विकारीचाराजा असे ८० पासून १० राजे लोक लार्ड साहेबाच्या उजवे कडेस वसले नंतर लार्ड साहेब यांणी स्वहस्ताने रेव्याच्या राजास पोपाख पेहरविला. त्या दरबारांत हिंदुस्थानचे सेनाधिपती साहेबाची ही स्वारी होती. इंग्लिशस्थान.

दिल्ली ग्याझीटपत्रांत असें आहे कीं, बुंदेलखंडांत बंडवाले गेल्यावरून त्यावर मुकुंदसिंग याणें माणिकपुराजवळ हल्ला केला यांत बंडवाल्यांची आणि त्या मुकुंदसिंगाच्या लोकांचा गोळा गोळीचा प्रसंग होऊन बंडवाल्यांचे काही लोक त्याजागी पडले. आणि तेनेही प्रमाणें तेथून पळून निघून गेले. त्यागदीस सात जण सरकारस बंडया ल्याकडील कैदीमिळाले. आतां बंडाचा शेवट झाला असें दिसते. कारण प्रांतातील लोक बंडापरत व लागले आहेत.

सोलापूरकर मित्राकडील पत्र पावले परंतु जाग्याचे संकोच्या सुळें राहिले तें पुढें प्रसिद्ध करूं

रत्नागिरी. — विनायक देव राहाणार मोजे भूम तालुके विजय दुर्ग हा घरेच दिवस प्रवाशी होता. तिकडे विद्या संपादन करून घरी आला तो बापाने स्वस्त्रीचा त्याग करून घरांत एक वेद्या वाळगळी होती त्या विषयी पितापुत्रांची वडूत वेळां बोलणी होऊन पित्यानें वेद्येंस घालवून देऊन स्वस्त्रीस आपून घरांत ठेविले पुढें सुमारे दोन तीन दिवशी फक्तनेसाय्याचे वस्त्र व अंगवस्त्र एवढ्यांनिशी विनायक देव अकस्मात रात्री नाहीसा झाला. व त्याच सुमारास नी वेद्या पुनः घरांत राहाय्यास आली, तेव्हां केवळ दोन पोत्रा शिवाय बाकी सर्वसामान्य आहे आणि वेद्याही पूर्ववत् प्रमाणे घरांत येऊन एहिली या वगैरे कारणावरून विनायक देवास बापानें मारिलें किंवा मारविलें अशी गांथांत गुणगुण उठली. तेव्हां पोलिस कारभाऱ्यानें वरील अधिकाऱ्यास विनायक देव अकस्मात नाहीसा झाल्याविषयी रिपोर्ट केला; त्यावरून फौजदार आणि पोलीस अंमलदार यांणी गांवी जाउन चौकशी केली. त्या चौकशींत दोषांस ही खून झाल्याचा सुद्दा कांही मिळाला नाही. नंतर त्याच खुनाच्या चौकशीस पोलीस सुपरिन्टेंडेण्ट साहेबानी बेंगुरत्याचे फौजदार यास नेमिले त्याणी फार मेहनत घेईन मोठ्या तजविजीनें देवाचे घर जवळील राहाणाच्या एका फुळवाड्यास अमुक मनुष्यानी विनायक देवास मारून त्याचा मुर्दा त्याच्या अंगणांत ठेविला होता. त्या मारण्याचे वेळीं जरा गलबा झाला. त्यावरून भीत्या ठिकाणी गेलों होतो नंतर तो मुर्दा तेथून दुसरे ठिकाणी नेऊन पुरला व तेथे घाण येऊ लागली. लपून निसरे कडे नेला. वगैरे मजकूर लिहून देण्यास कबूल करविले. व त्या प्रमाणे त्याणे

कबूल करून लिहून ही दिले. व अजमासावरून फौजदार याणी हाडे डोहांतून काढून आणून रत्नागिरीस पाठविली. त्याची परीक्षा करून ती बक्याची आहेत. असें डाकतर साहेबांनी सांगितले. इतक्या संधीस राजापूर येथल्या फौजदार यांस विनायक देव जीवंत अमत्वाची खबर कळल्यावरून त्याणी आदले परिषदा हेबास जाहीर रिपोर्ट करून आपण एकदन निघून जाऊन देशांत पांच चार ठिकाणी फिरून शोध लावून भिलवडी जवळ ओढुंबरस्थानी त्यास गांठिले आणि त्या मधत ननुष्यास जीवंत धरून राजापूर येथें जो खुनी खटला चालला होता. त्यांत आपून हजीर केले. हा सदर खटला कूर पाहातां खून झाला नसून बेंगुरत्याचे पोलिसानें खून झाला असें लोकांकडून कबूल करविले. आणि राजापूरच्या पोलिसास हा अन्याय होता असें वाडल्यावरून ज्याचा खून झाला तो नर जीवंत आहे. हे समजण्या बरोबर त्याणे सदरहू खुनाची चौकशी चालवी असतां त्यास मूर्तिमंत आपून चौकशीच्या जाणी हजीर केले आता या काळांत बेंगुरत्याचे फौजदार याणी खून बळेंन कबूल करविला तेव्हा मोठे वक्षीस घेण्यास पात्र कोणते फौजदार हे आमने वाचणारांनी याविषयी कयास करनील.

ज. ब.

पुण्याचे छावणीतील स्वारां पैकीं व नोकरीच्यातील नोकरीस ना लायक असे एकंदर २७९ छोटे कमीटीने काढिले त्याचे मोदी खान्यांत ली लाव झाले त्याचा आकार ३०३५ आकार साळा असे एकतो. येथे विचरे सुमारे ८०० सरकारचे नोकरीस आहेत त्यातील एकही बाक कमीटीने गैर उपयोगांत काढले नाही. कारण

त्यांतील कितीएक खेच राणी किंमत १००० ची आहे. व ती इतकी मजबुत असून काम करितात. की त्यांस डंकतरची देवा दारूचे कारण क्वचित् लागते. सरकारचा विचार आणखी गाड्या रवानगी करितां नों करीस ठेवण्याचा आहे असें एक तों. व असें केल्यास येथील रयतेच्या गाड्या सरकार त्यांच्या इच्छे खेरीज कामगिरी करितां जबरिनें धरितें तो नास कमी होईल.

आह्वास असें आश्चर्य वाटतें कीं, दिवाणी साहेब लोकांचे कचेरींतील सामान जाण्याकरितां गाड्या जबरिनें धरल्या हें वाजवी नाहीं. कायद्यांतील अर्थ इतकाच आहे कीं माजिस्ट्रेट गाड्या धरण्यास डकूम करतील तर मात्र पकडल्या जाव्यात व ह्यावरून सिद्ध होतें कीं माजिस्ट्रेट साहेब याणीं डकूम करणें तों फार जरूरीचें काम. लश्करी रवानगीचे वगैरेच्या वेळेस आहे. प्रांतांत फिरावयास जाण्याकरितां गाड्या जबरिनें धरल्या जातात हें गैर वाजवी आहे. असें आस्ती सरकारस सुचवीत आहे, आतां सरकार गाडीसाल्यास पैसा कमी देतें असें नाहीं. परंतु त्यांचे बेता बेताचे मुकाम होतात. यामुळे झणण अगर् गाड्यावर सामान ज्यास्त घालितात यामुळे हें कळत नाहीं. परंतु हें रकें आहे कीं, गाडीवाले गाडी धरल्या बरोबर काकळुतीनें शिपायास झणतात कीं, बाबा आमची गाडी धरूनको. असे शब्द बोलतात तेव्हां जर त्यास या कामांत नफा असला तर ते गाडीवाले होऊन सरकारस हजर होऊन कामगारी आली कीं नाहीं झणजे. जस उमेदवार नोकरीच्या अर्ज्या देतात याप्रमाणें ते गाडीवाले कां करीत नाहींत. यावरून स्पष्ट होतें कीं त्या

स सरकारांत गाडी देण्यांत कांहीं तरी मोठीच गैर सोय असावी या विषयी सरकारने एक गाडी खाना करून कामगारास गाडी लागल्यास तेथून गाड्या नेववीत जाव्या अशी तजवीज केल्यास सरकार जबरिनें गाड्या धरतें तें दूर होईल.

अयोध्येच्या ग्यासेटपत्रावरून कळतें कीं, लखनौ येथील मार्टिनिअर विद्यालयाचा मुख्यगुरु मिलिंग साहेब लखनौस बंड होऊन वेढा पडला होता. त्या वेळीं सरकारच्या फारकामी पडला. सबब त्याला सालिना १०००० दहा हजार रुपयांची जाहागीर अयोध्या प्रांती कळून दिली आहे. ह्या देणगीवरून त्यानें ६०० रुपये दरमाहाची जागा त्याणें सोडिली. याप्रमाणेंच ओर साहेब ही अरसे साहेब व कपतान बनवरी यांस जाहागिरी गेल्या बंडांत कामगिरया चांगल्या बजाविल्यामुळे त्या प्रांती दिल्या आहेत. आतां या अयोध्या प्रांतांत गोरें लोक इनामदार व जाहागीरदार झाल्यामुळे सर्व हिंदु स्थानाहून अधिक होतील.

बंडांतर हिंदु स्थानांतील मोडल्या दाखल झालें आहे. नानासाहेब पेशवे बंडाचे मुगुटमणी यांच्या नावाचा मात्र कांहीं गवगवा आहे असें एक तों राव साहेब व बाळा साहेब यांच्या नावाचाही मूस माग कोठे ऐकण्यांत येत नाहीं. असो कोवें असोत विचारे पण पैकी नाना नाभा साहेबाविशींच दंत अशी त्या प्रांती उदली आहे कीं नाभा साहेब हे स्वर्गस्थ झाले परंतु ही वार्ता खरी आहे अशी कोणाची खतरी होत नाहीं. कित्येक असे सांगतात कीं नाना साहेब हालीं जातीने बंडाच्या कोजेचे

अधिवस करीत नाहीत. खावून ते अडव्य झाले आहेव. अशी एक लोकांनी कल्पना होते. किंवा तसेच ते झाले असोत ही कल्पना होते. आतां मेळ्याची कल्पना तस्य वाढत नाही. कारण अशा गण्या पुष्कळ वेळें मागे उडल्या होत्या, आणि त्या प्रमाणे अद्यत्तित्त ही गण्य उडली आहे. आतां किल्लेकांचे असे अनुमान आहे की, ताना साहेबांनी वेष पाळटून परमुळीची कोठे गेले. असावेत. असो. सत्यकाय असेल ते कोणाच्याने सांगवत नाही. नोवाडचा जंगबादुराची फौज उतरल्या बाजूने य इंग्रजांची फौज दक्षिण बाजूने. वेपाळच्या पाहाडांतल्या बंडवाल्यांच्या फौजेवर हाही हल्ला सुरु करण्याचा घाट त्याउला असें वादनें अशी स्थिती घडून येईल. तर बंडवाल्यांवर चांगलीच बेतली असें समजावे. पण. असे ही लक्षांत येण्यासारखें आहे. ही एक चांगली अवेरीची उदाई होईल.

नेमणूका. — मिस्तर साडउडथ अशिष्टण जडज्य सुरतेचे यांस विलायतेस जाण्या करितां १५ महिन्याची रजा मिळाली.

मिस्तर. ए. एल् स्पेन्स सुपरसुमरी थर्ड अशिष्टण कलेक्टर धारवाडचे यांस संन १८५८च्या ११व्या अकराप्रमाणे शरीर दंड करण्याचा अधिकार दिला आहे.

नामदार गवरनर इन्कौन्सलानें मेहरबान होऊन खाली लिहिलेल्या नेमणुका केल्या आहेत.

मि. एम. ए. क्राफस यांस धारवाडास जडज्य आणि मेशान जडज्य नेमिले.

मि. हेनरी सुटन यांस सदर दिवाणी आणि स

दर फौजदारी अदाखतीचे रजिष्टर नेमिले. मिस्तर आर व्हेंट यांस सुरतेस अगस्टिंग अशिष्टण जडज्य नेमिले.

मुळखीखातें. — मिस्तर. जे. हंटर मोलापूरचे अशिष्टण कलेक्टर यांस चार आउदड्याची रजा तारीख १ मिनहूपासून मिळाली आहे.

गरीबांची नरून येबायको आणि श्रीमंतांचे जळून येघर.

पुणे येथील कैलासवासी श्रीमंत आबा साहेब टमटेरे यांचा सुधवारांनील वाडा प्रसिद्ध यास येत्या १० राच्या तारखेस रात्री दोन वाजतां त्यांचे पडविनी उघडने यांचे दुकानास आग लागून ती इतकी वादनगेली की, त्यांच्या वाड्यापैकी पागा आणि मुतभाका खेरीज सर्व इमारत जळून फल झाली. त्या आगीच्या संबंधानें उतरे कडील कोप्याची तीन घरे अगदी जळाली. इश्वर रूपेणें वल्लंकांच्या मदतीमुळे हा सुधवाराचा वाडा बेशर्ष बचावला गेला. या वेळेस सापरमै नरवे लोक आग कमीकरण्याची हत्यारे घेऊन आल्यामुळे, व आगविशविण्याचे कामांत ते निपुण असल्यामुळे त्यांणी युक्तिनें जवळील इमारती निरळ्या केल्या. पोलिस कमीशनर जडज्य व म्युनिसिपल कमिटीचे नेरम्यान व इनाम कमीशनर खात्यांनील लोकांनी जातनिव्वत मेहनत केली. इश्वर रूपेणें त्यावेळीं कारा नरुतल्लकार बचाव झाला. म्युनिसिपल कमिटीनें जाखी आगलावण्याची सुधारणुकेची यंत्रे आप्त अथिक आगपेठविली नाहीं हे एक कमीतीचे याप्रसंगीं फार उपकार मानिले पाहिजेत. फौजदार माहेव अभेंच नारायण कमीटीचे उपकारबद्दल आह्मी पुढील श्री लिहूं.

मि. हेनरी सुटन यांस सदर दिवाणी आणि स

जाहिरात

न्यायदर्पण — या फौजदारी सर्व विषय संग्रहाचे बुकचे जाणवण्याचे कामतमपुरे झाले. आतां ही बुके आज पासून १५ रा दिवसांत बांधून तजारा होतील. सदर हू बुकांत कोण कोणते विषय आहेत, त्या विशीं पूर्वी वर्तमान पत्रद्वारे व शिनाथ निरनिराळ्या जाहिराती पाठवून लोकांस कळविलेच आहे. बुके घेणारे लोक ज्यांनी जाहिरातीवर सह्या केल्या असतील त्यांस पुत्र पाठविणारी यांस आम्हां कडून आणवणी कळविण्यात येतात ती कळमे.

पुणे शहर खेरीज करून आवां तर ठिकाणी ज्या लोकांनी ज्याचे ज्याचे मार्फतीचे जाहिरातीवर सह्या केल्या असतील त्याजकडे दर एक युका सरूपये प्रमाणे किंमती वापरणाजिनकी बुके घेतली असतील तिनक्या बदल करवावयाचे म्हणजे त्यांचे मार्फतीने त्यांच्या लोकांस जाहिरातीत पत्ता लिहिला असेल त्या ठिकाणी बुके पावती होतील ज्या लोकांनी खुद्द काशिनाथ रामचंद्र आगाशे याजकडे किंवा ज्ञानप्रकाशकर्ते याजकडे बुके घेण्या विशीं पत्रे पाठविली असतील त्यांनी त्या इंसमाकडे किंमती वापरणाकरावा म्हणजे त्याजला ही पत्रांत लिहिलेले पत्तावर बुके पावती होतील व शहर मजकुरी ज्याची त्याजकडे बुके पाठवून किंमत वसूल करण्यात येईल.

बुके घेणारानीं किंमती न हूल टिकिते पाठविण्यास दर रूपयास अर्धी आणवणी काया प्रमाणे पाठविली पाहिजेत सांगत आहे एक बुकां बहूल रूपये आमत्रे किंवा आमचे मजदारे घेताती आले पाहिजेत.

कोणत्याही ठिकाणी कोणासही रोखपैसे घेतल्या वाचून बुके दिली जाणार नाहीत व सह्या कर

पार लोकांनी किंमत भरण्याची मुदत डिजंबर सन १८५९ पावेतो, येविली आहे, असें तमज्याचे जाहिरातीवर सह्या केलीं तेथे बुके पाठविण्याचा जो पत्ता लिहिलेला असेल तो व पत्र पाठविणारांनी पत्र पाठविले तेव्हां लिहिला असेल तो हल्ली बदलेला असेल तर ज्याचे मार्फतीचे जाहिरातीवर सह्या केलीं त्यांस बंधन पाठविणारांनी आम्हांस बुकाती किंमत पाठविते हे की पुनः एकवार स्पष्ट अक्षराने पत्ता लिहून कळवावा व अडनावं ठिकाण व राबरा न लिहिल्या मुळे बुक परत आल्यास टपालचे हद्दील बुके घेणाराचे अंगावर पडेल.

सदर हू मुदतींत बुके घेणारानीं (सह्यां करगारे किंवा पत्र पाठविणारे यांनीं) बुके मागविण्याची तजवीज न केल्यास त्याजला या वर्तमान पत्रांहील जो विशींनी खबर समजली नाही असे समजले जाऊन सदी किंवा पत्रांत जाणे जो पत्ता लिहिला असेल त्या ठिकाणी मार पेडु पत्र पाठवून एक दोन वेळा कळविण्यात येईल.

ज्या लोकांस हल्ली बुके पाहिजे असतील त्यांनी नाव अडनावं ठिकाण स्पष्ट लिहून सवा दोन रुपये भरले असता मिळतील.

ज्या लोकांस या बाबतींत पुत्रे पाठविणे असतील त्यांनी पुणे शरीर अहवाल तीत काशिनाथ रामचंद्र आगाशे रजिष्टर कारकून यांस अशिल नज्जुज्य कोर्टीत संगम बेरावर पाठवावी.

(सहा) काशिनाथ रामचंद्र आगाशे पुणे कर

ज्ञानप्रकाश

पुणे—गुरुवार ता० २४ नवंबर सन १८५९ इ.स.वी.

जाहिरात.

पुणे म्युनिसिपल कमिटीचे पंचाकडून तमा-
म लोकांस कळावया करितां लिहिण्यात ये-
ते की, पसिटीच्या पुला पासून रामोशाचे गेटा
पर्यंत व दरम्यान भवानी मठे तील अडने आ-
ळीत नवीन सडक होणार आहे, त्याज बंदल
तेडेर ता० २५ माहे नवंबर सन १८५९ इ.स.वी.रो-
ज शुकवार १२ वाजतां मोहोर बंद घेंल ले जातील.

सदर सडक नवीन कडी के व्हां किती मुद्र-
तींत पाहिजे वगैरे माहिती पेट रास्याची येथें
शहर सुधारणुकी पंचाचे कचेरींत ता० १९ न-
वंबर पासून मिळेल.

ता० १५ माहे नवंबर (सही) कपतान कोस पुणे ए-
सन १८५९ इ.स.वी. } थील म्युनिसिपल कमिटीचे नेरय

जाहिरात.

पुणे म्युनिसिपाल कमिशनर पंचाकडून
तमाम लोकांस कळावया करितां लिहिलें जा-
ने जें, पुणे शहर एथील गाड्या, व घोडी, वगैरे
एतील, जातील, त्या दस्तुरीच्या मत्त्या बंदल
लिलाव सन १८६०। ६१ सालाचा माहे दिशंबर
सन १८५९ इ.स.वी.रोज सोमवार १२ वाजतां पेट-
रास्याची एथें म्युनिसिपाल कमिशनर क-
चेरींत होणार आहे.

साल शुद्धस्ता दस्तुरीचा मुक्ता वार माही
रुपये २००२५ साले असून हल्ली सोळा महिने
मूणजे ता० १ माहे जानेवारी सन १८६० पासून
नो माहे एप्रिल सन १८५९ इ.स.वी. अखेर म-

का होणार, व त्याज मध्ये गाडी वगैरेस हो न वे-
लाडून अर्धाक बेंक असल्यास जास्ती कर घेण्या
चा ठराव झालेला आहे.

सदर बंदल कोणास माहिती कळून घेणे
असल्यास लिळाव होणार तारखेचे पूर्वी म्युन-
सीपाल कमिटीचे कचेरींत आदितवा रवेरीज
करून आले असता मिळेल

ता० माहे नवंबर (सही) कपतान कोस पुणे एथी-
सन १८५९ इ.स.वी. } म्युनिसिपाल कमिटीचे चेरम्यन.

ज्ञानप्रकाश.

टेलिग्राफ आधारे समजते की, भरत पुर
चे माहाराज पटीयालच्या राजकन्ये वरोवर
विवाह करण्या करितां माहाराजांची स्वारी भ-
रत पुराडून निघून पटीयाल एथें ता० ९ डिसें-
बर न्यासमारास दारवल व्हावी असावेत झाला
आहे.

हिंदुस्थानात अद्याप पर्यंत खून वगैरे हो-
ण्याचे कमी झाले नाहीत असे खालील मजकुरा
वरून समजून येते कारण कोहान या ठिकाणा
जवळ ब्यापदण मेकहामू तोफबाब्या बरील
साहेब हे उोळी लून जात असतां त्यावर कांहीं
दुष्ट लोकांनीं हल्ला करून त्यास दारकेले व त्या
पैकी त्वार आसामी पकडले आहेत, असे
समजते.

सोलापूर जिल्ह्यातील तालुके माहे येथून एका गृहस्थाने पाठविलेला मजकूर " मधे सरकारी मराठी शाळे वरील वावजी कृष्ण स्कूल मास्तर हे या कामावर सुमारे १७ वर्षे येथेच आहेत. यामुळे त्यांचे जवळ विद्याभ्यास करून मुले तयार झालेली मोठ मोठ्या पदव्यावर कामे करीत आहेत. व हाडी ही शाळेतील मुले विद्याभ्यास करीत आहेत. यांची शिकविण्याची तैली मुलांचे मनांत ठसून देण्याची उच्छष्ट आहे. गेल्या वर्षी क परीक्षेत अजय नीळकंठराव महादेव अगादिंग दिवुडी इन्स्पेक्टर जिल्हा नगर, व सोलापूरचे वनगरेचे आले होते. त्यांनी फार मुलांची परीक्षा घेऊन या तूर मास्तरा विषयी परिष्ठा कडे स यांचे ऊशारी विषयी रिपोर्ट करून सणोन त्यांस सांगितले. या स्कूल मास्तराची हस्तक्रिया चांगली असे उकडेस वडतेक समजत असून परगांवचे लोकही या शाळेत आपली मुले शिकव्यास ठेवितान. ता गीख १२ नोवेंबर सन नजकुरी मामलेदार आणि मुनसफ व शाळेवरील पंच येऊन त्यांनी मुलांच्या विद्याभ्यासाविषयी परीक्षा घेऊन त्यांनी ही सदरील पणणे मुले ऊदार पद्धत असे सांगितले हे स्कूल मास्तर नाचिक पथील राहाणारे असून अडना व कानड आहे. या इस्कूल मास्तरच्या हाताखालील मुलांस ते विद्या शिकवून मुलांनी दांडगे व चालू कणूकांत त्यास शिक्षा देतात. यामुळे या स्कूल मास्तराची नीतिमान आणि नम्र होतात यामुळे या शाळेत कीर्ति आहे. ही शाळा मोठ्या रस्त्यावर असून पंतोजीस १५ रुये पगार आहे हे पुणे येथील सरकारी मराठी शाळा नंबर १ कुशाबा नाना लिमये यांचे शाळेत काम यांनी चालविले ज्याचे केंस इव डेल साहेब सुप्रीन टेन डेंट होते त्यावेळेस त्यांनी कुशाबा नाना लिमये त्यांचे हाताखा

खाली विद्याभ्यास केलेला आहे"

मातारा जिल्ह्यातील तालुके वाळवे येथून ता गीख ९ नोवेंबर - " श्रीमंत रघुनाथ राव जं यरत मंत्री इसलाम पुकर- राहाणारे पंठ इसला मपूर तालुके वाळवेयाने घरास ता गीख ८ मिन हूस मध्यरात्रीस एका एकी पडद्यास दिव्यामुळे आ ग कागून पुढील चौकाने वरील चौ सोपीचे दु मजल्या पेकी, तीन तीन मजले जळाले सुमा रें १०,००० साहा हजार रुपयांचे नुकसान जाहाले. परंतु जगदीशभाया कंपनी जीवांचा नाश झाल्या नाही कायद पत्र सर्व जळाले. हे मोठे नुकसान जाले. न शारनिले यांचे आणि गावचे लोकांचा धरपणा नम ले कारणाने या संकटकसमयी ही लोक फारसे आ ले नाहीत. परंतु दैव योगे या तालुक्याने पोलिस इन्स्पेक्टर रा. कृपाराम शंकर हे या समधी नेथे हो ते त्यांनी परकाटेची मेहनत करून त्यांचे घरातील अजबाव नशा आगीन बाहेर काढून नरकारना यंदा वस्त ठेवून आगशिकविण्याची नजरीज केली. या घरा जवळ तळे आहे येणे करून पाण्याचा पुरावा वक्त शीर झाला परंतु वंन नसल्यामुळे दुसरे मजल्याव रडून यांनी जाण्याचा ना इत्याज होऊन नुकसान झाले. असो परंतु पोलिस इन्स्पेक्टर यांनी परका टेची मेहनत केली हे त्यांचे ऊशारीस ऊघास का र लुत्य आहे व मंत्री मजकूर हे श्रीमान् आहेत. सा राश अशी एक सण आहे की, थोरावे जयून ये घर आणि गरीबांचा मऊतये वेल. शाळचे ता लुक्यांत कांही गांवी मोजणी मुरू होऊन काम सपाट्याने चालले आहे. निवानक्षनाचा पाऊस पडल्यामुळे जोरीचे धान्यातील डुकरी ही एक धान्याची जाति आहे त्यापिकास होका घसला आहे.

पुणे. — श्री. रा. रा. पांडुरंग रामचंद्र दन
देरे यांचे वाड्यास गेल्या शुक्रवारी आग लागून
नाश झाल्या त्यांना नुकसानी झाल्याची याद दि
ली आहे. निचा तपशील..... रुपये.

आरसे हांड्या आणि तसवि रामिओन. १५०००

वाड्याची नुकसानी ६५०००

नांचे पितळ २०००

चांदीची भांडी ३०००

शाळ जोड्या पितंबर शेळे पागेटी १५०००

यंगेरे कापड १००००

जवाहीर ३५०००

सो न्याचे दागिने १००००

फयस खान्याचे सामान राडूटी ७०००

कनाथा सतरंजा यंगेरे १००००

लोकडी सामान ८०००

पुस्तके यंगेरे कागद ३०००

घोड्याचे सरंजाम ४०००

कैली आणि वजनी जिंमस २०००

पदरच्या मंडळीचे सामान १००००

एकंदर १५००००

या शिवाय देवापांडे यांचे पदर आणि माल यांची
नुकसानी १२००० यांची साली नशीब रावजी
शास्त्री यांचे कापडाचे दुकान होतें त्यांतील मा
ल सुमारे ८०० रुपयांचा असतान खरे यांचे दुका
नांतील पु चाकीच्या किरकोळ दुकानांतील माल
मिळून ९०० रुपयांचा येणें प्रमाणें सदरील आग
लागल्या मुळे १५२९०० रुपयांची नुकसानी झाली.
अशा यादी सरकारांत दिल्यावरून सम
जव आहे.

कोणी लिहून पाठविलेला मजकूर — “ मा
न जणानी इनाम कमेटीचे खोटे दाखले दिले ह

पून काहीं दिवसांवर ज्ञानप्रकाशन प्रसिद्ध झाले
त्यास सातजणानीच दाखले दिले असें नाही. उ
ठजाजी पवार यांजला अवल इंग्रेजी पासून दा
खले मिळत आल असोच इनाम कमीशनर सा
हेब याणी जे लोक हाहीं खटलांत सामील के
ले हे गैर माहीत गार मागील बहिवादी प्रमाणें
काम करणारे याणी चालले बहिवादी प्रमाणें का
म केलें सबब यांजकडे कांहीच दोष नाही
व या लोकां प्रमाणें साहेब लोक ही लुठजा
जी असे लिहित आले आहेत. मूळ लबा
डी करणारे लोक जीवत नसून विना कारण
ह्या विचारे गरीब लोकांवर इनाम कमीशनर
साहेब याणी तोहमत आणि हाती परंतु मेह
रवान गान साहेब बाहादूर अशिष्ट न जडव्य
याणी अवलपासून खटला पूर्णपणें तपासून पा
हून त्यांतील वाजबी नर्म पाहून हाडिरावल्यात
सामील केले लोकांकडे कांहीं नाही अशी खात्री
झाल्यावरून खटले सोडले या वेळस त्या साह
बांनी निःपक्षपातानें याजबी इनामफ वेला वाज
बिदल आभार मानिले पाहिजेत. या तोहमतींत
चांगले चालीचे अबुदुलर लेक होतें लक्षण सवि
ण्यांतील लोकांची अंतःकरणे त्याचे निकालाकडे
लागलीं होती. अकलकोटकर राजे यांचे वकीलना
रायण आझाजी जोशी उर्फ नाना जोशी याणी एका
मुखत्यारपत्रावर सही करून दिली. सपून त्यास
बलाविलें होतें परंतु चौकशी पाहाता वकील या
प्रमाणें सरकारचे अमलदार सणजे मामलेदार को
जदार याणीही मुकत्यारपत्रें दिडी असोच वकिलानें
दिले मुखत्यारपत्र सरकार रिवाजाविरुद्ध नव्हतें हें
थोर चांगला बलाविलें हें विनाकारण तसदी जाणी
व पूर्वीच कागदाचा तपास झाला असता नर व
अवयवे कारण नव्हतें असे इनाम करणारे अधिका

री मेहेरबाब गानसाहेब चांचे दिव्यंत जर्ज इफीक
न चौकशीनें आल्यावरून पकीलचाणी इतर अंम
लदागममाणें मही केली सधव यांजकडे कांहीं गु
न्हा नाहीं असा फैमल करून त्याजला अगोदर राजदि
नी बखटला चालतेसमयीं त्यांजला त्यांचे दरज्या
प्रमाणें खुस्वी वगैरे देवून साहेब बाहादूर यांणी
योग्य भूषण राखले येणेकरून आह्वास संतोष वा
टतो. असेच आणखी याचप्रमाणे दुसरेही सुटले
सुटले. त्यान लोकांत प्रसिद्ध होण्याकरितां यामज
कुयस जागा द्यावी."

(कोणी लिहून पाठविलेला मजकूर)

महंत ज्योतिषशास्त्राप्रमाणें सूर्य चंद्र करि
तात त्यांत अंतर असल्यानें पंचांगांत फेर आ
हे वगैरे मजकूर पूर्वज्ञानप्रकाशपत्रांत कोणी
छापविला त्याजवरून या गोष्टीचा विचार करावा
झणून पुण्यामध्ये ज्योतिषी मंडळीच शास्त्रीयांच्या
सभा होऊन त्यांत वेध करवा असें ठरवून जोगसा
ने घरीं वेदशास्त्रसपन्न राजेश्री शंकर जोशी च्य
वहारे व रामचंद्र जोशी संगमेश्वरकर प्रभृति यांज
कडून यज्ञत वेध केले. त्यांत सूर्य चंद्र व कितीए
क नक्षत्रें यांचा वेध करून पाहतां त्यांत कांहीं
अंतर पडलें असें दिसलें नाहीं. गणितोक्त फाळीं
बरोबर सूर्य चंद्र वगैरे मिळाले, याजवरून पाहा
तां पेशजीं जें छापिलें होतें तें खोटें आणि आपलें
जें पंचांगाचे गणित चाललें आहे, हें खरें आहे ही
आनंदाची गोष्ट सर्वास समजण्यासाठीं छापून प्र
सिद्ध करावी हणजे सर्वास कळण्यांत येईल. ११

आह्वास एका गृहस्थाने खासगीपत्रांतली
बातमी पाठविली त्यावरून फळतें कीं, प्रपरासं
गमापासून थोड्या अंतरावर नेवरी हणून एक
गांव आहे, तेथील जंगलांत भिल्ल सुमारे ४००

जमले आहेत. अशी बातमी सरकारास कळल्यावरून
न औरंगाबादच्या छावणीतील दोन तोफा आणि
कांहीं लोक त्यास नाबट तोब रवाना झाले आहेत,
आह्वास असें आश्चर्य चाटतें कीं, भागोजी ना
ईक हा भिल्लांचा मुख्य नाईक झटल्यास रोभेल.
यासतर नगरचे सुभ्रीनूटेनूडेंड पोलिसच्या लोका
नीं जो अमुक जाण्यांत आहे, अशी एका + +
बातमी देण्या बरोबर त्यावर चाल करून
जाऊन पोलिसच्या लोकांनीं नारीख ११ मिन्ह
स त्यास व त्याचे सोबत्यावर बंदुकीचे गोळीबा
र घेवून भडिमार केला, त्यांत ने सर्व लोक मारले गे
ले नंतर बाडिकाणी जाऊन त्या भागोजीचे प्रेत
जेथें कपतान हेनरी साहेब मारले गेले होते, त्याजा
गी त्यास फाशी दिला. असें जाळें असून प्रपरा
संगमाजवळ पुनः भिल्ल लोक जनत्याची बातमी
आली आहे. या लडाईत पोलिसचे कांहीं लोक
मारले गेले. व कांहीं जखमी झाले आहेत. त्यां
त्याजवळील माल सोने, रुपें, आणि कापड, वस
व प्रकारचीं हत्यारे, असें एकंदर ओझें दोन गाड्या
भर मिळालें असें समजतें.

काशी क्षेत्रांत नाना साहेब पं. साजी शंभरीया राणीचे
पाडे आहेत. त्यांचा लीलाव फसवा असा विचार होता.
पण खरेदी करणारेच कोणी मिळनांत स्वब धरती
वगैरे कराव्या असा सरकाराने ठराव केला आहे अ
सें अबसरवर आधारें समजतें.

कांही काशीस प्रसोडे कमी आहेत कीं काय?
बरे कदाचित् बिलकुल नसल्यास श्रीमान् लोक
गडण्या करितां घेणारे नसतील कीं काय? असें असू
न सदरहू इमारतीच्या बघकी घेणार यावरून त्याख
रेदी करण्यास कोणी धजत नाहीत अशी कल्पना होती.

ज्ञानप्रकाश

वर्ष ११

शहर पुणे

पुणे—सोमवार ता. २८ नोवंबर सन १८५९ ई.

पत्राची किंमत.

१॥ आगाऊ दिल्यास. १० दर साल रूपये

जाहिरात.

म्युनिसीपाल कमिशनर पंचाकडून तमा-
म लोकांस कळवया करितां लिहिले जातेजे,
पुणे शहर एधील गाड्या, बघोडी, बगैरे येतील,
जातील, त्या दस्तुरीच्या मत्तया बद्दल लिलाव
सन १८६१ सालच्या माहे डिसेंबर सन १८५९
इसवी रोज सोमवार १२ वाजतां पेढ रास्त्याची
एथें म्युनिसीपाल कमिशनर कचेरींत होणार
आहे.

सालगुदस्ता दस्तुरीचा मत्ता बार माही रूप-
ये २८७ २५ साले असून हल्ली सोळा महिने म्ह-
णजे ता. ०१ माहे जानेवारी सन १८६० पासून तो
माहे एप्रिल सन १८६१ इसवी अखेर मत्ता हो-
णार, व त्याजमध्ये गाडी बगैरेस दोन बैलाह
नअधिक बेल असल्यास जास्तीकर घेण्याचा
ठराव झालेला आहे.

सदरह बद्दल कोणास माहिती करून घे-
णे असल्यास लिलाव होणार तारखेचे पूर्वी
म्युनिसीपाल कमिटीचे कचेरींत आदितवार
खेरीज करून आले असतां मिळेल.

ता. ० माहे नवंबर (सही) कपतान क्लोस पुणे एथी
सन १८५९ इसवी) ल म्युनिसीपाल कमिटीचे चेरम्न

ज्ञानप्रकाश.

पुणे अदालत-रा.रा. विभास खंडेराय रास्ते
ऊर्म, राजीरा हेब रास्ते हे हल्ली शिक्षामिशनर प्रतिय
त आहेत त्यास सरकारांतून दरमाशारा पणे
प्रमाणे पेनशिन मिळत आहे ते त्यांच्या शिक्षा
कारणांमुळे चालून ये म्हणून इनाम कमिशनर
चा अभिप्राय बरवून सरकारांत काम चालू होणे
च प्रकटीत मेहेरवान ब्यारलन लाफनन साहेब
जज ब एजंट याणीं आदला अभिप्राय सरका
रास. असाहिलाकी, ज्या कारणा बरवून रास्ते पास
शिक्षा झाली ते कारण पेनशिन बंद करण्यास योग्य
नाही असे आमचे मत आहे अशा प्रकारचा दिल
बरवून सरकाराने मेहेरवानी करून थजंट साहेब
यांचा अभिप्राय मान्य केला आणि सरकारात नवे
शिन पुढे चालेल अशा विषयीं आसा हेब रास्ते
रास्ते यांचे घरीं जाऊन त्यांचे कुटुंबास व मुलास
मजून सांगितले, येणे करून बहुतांस अनंद झ
ला आहे आम्हीं असें ऐकतो कीं, राजी साहेब रास्ते
यांचे पत्न्यात हे पेनशिन चालण्या विषयींचा अ
भिप्राय सरकाराने इनाम कमिशनर यांस वि
चारिला आहे. राजी साहेब यांची गैरशिस्त व्यव-
स्थे मुळे त्यांचा एकुलता एक मुलगा याचे अन्न बरु
ची मोठी ददात ते प्रतिबंधात नसते वेळेस च येऊ
न पडली होती परंतु मेहेरवान लाफनन साहेब यांचे
मेहेर मजूर करून रास्ते यांचे पेनशिनीं दून मुलाचे
व साचे कुटुंबाचे गुजा त्यास दरमाहा २०० रूपये पर
सारे भिळण्याचा सरकारांतून ठराव करून देव वि
ला होता तोच हल्ली हेकायम करवून सदरहू ५०० पेन
शिन रास्ते यांचे बायकोची पावती घेऊन मिळावे अ-
शा तजवीज असाहिलानी केल्याचे ऐकतो.

बाहेरून पत्र आलेले- ज्ञान प्रकाश... विवेकी विशेष... वार्त खासगी कामाकरिता खानदेशात पुढे सुद्धा मी राहात असतां आनंद कारक रजात माहिती तो आपणास लिहून कळवितो, खास कृपा करून आपलें पत्रांत जागा द्यावी.

गव बाहेरून महार सरवाराम राठारदार हे सध्य गृहस्तानी ७ वर्षे पर्यंत जिल्हा खासदेशा येथें गृहून उद्योग रीतीनें सरकारी कामां करून सधे लोकांचे मनोमय लोहास आपले सद्गुणमय लोकांचुं बळानें आकर्षण केले, परंतु येथील लोकांचे दुर्दैवा मुळे या संभावित गृहस्ताची बंदी मार कारानें रत्नांगिरी सुकृष्णी केसी, अशा योग्य मनुष्याचा समागम पुनः होणे नव्हे म्हणून कृतज्ञ पुराणें त्याच्या संतोपार्थ येथील संभावित लोक मोठ्या समारंभानें मेजवानी व गायनादि आनंदोद्देश्यादि उद्याहा पंधरा दिवस पर्यंत करीत असतां लोक मनोरंजनास आपण कुक्षारा प्रमाणें आचरण न करावें असा जरी दसदार याचा निश्चय होता, तरि एथून रत्नांगिरी सजलदीनें जाण्या विषयी ना सरकारी हुकुमानें या भिडस्थ ही गृहस्ता कडून उर्वरीत लोक कृतसत्कारानें निषेध करविला, मिनी कार्तिका वद्य ३ रविवार ता० १३ नवेंबर सन १९०५ इस्वी रोजी या राजतो गमनें मुहूर्तीस योग्य वर्तविली विक्रमठिकाणी पानसुतारी घेतांचे तो य बपान बाहेरून नवरोजी बेयरा मजी साहेब डेप्युटी कलेक्टर वंभाचे धरी गायन समारंभ पाहतां सजल व सधे काळ झाला, पोहोचविण्या करितां गावातील सर्व संभावित व सावकार वगैरे वप्रिनिपाल सहर अमीन, डेप्युटी कलेक्टर, व मामलेदार, आदि कस्तूनें आहाने मोठे सर्वकामगार लोक आले

होते, ते सर्व लोकांमध्यें लागले कीं, हे संभावित गृहस्थ या जिःस्थान आल्या तागाईत कोणा वीही नुकसामन करितां इतमरीतीनें सरकारी काम बराबर करून सर्वोचा संतोष देवला. हा मेःव्याचा असाधारण गूण आहे, याच्या जाण्या पश्चात् खानदेशांत दाहानांचे कुदिल प्रकृतीसच मात्र सोडून लहान थोर सर्व लोक कडी झाले. असो मेहेरबाग, राखण, साहेब हे कलेक्टरचे कामावर महिजा अखेरीस येथें प्रारंभ अशी बातमी आहे.

ता० १९ नवेंबर सन १९०५ इस्वी क पान तास्य.

करवीर - विशाळ गडकर आणि बावडेकर पंत यांच्या स्वाभ्या एथें आले आहेत, त्यांस पोलिटिकाल सुप्रीन्टेण्डंट अडज्य साहेब यांची स्वारी मेटावयास गेली होती, एथें घोड्याच्या शर्याती होऊन शेरवीं माणसांच्या ही सोजीर वगैरे त्यांच्या शर्याती होऊन उरमां मारणे वगैरे कसरती झाल्या, हाय मज्जार साहाय्यास श्री मंत साहा राज कुत्रपती साहेब यांची स्वारी व साहेब लोक जमले होते, विशाळ गडकर पंत प्रतिनिधी यांची स्वारी एथील इंग्रजी शाळा आणि वर्तमान संग्रह लापरखाना पाहण्यास आली होती.

सातारा - मंगळवार पेठेत भाऊ दिक्षीत यांचे घराचे पिछाडीस रात्री ८ वाजतां आग लागली, परंतु ती विद्विग्णाचे सामान असल्यामुळे विसरली.

आम्हीं ऐकतो कीं, पुना कालेजा येथी एक भाग नामल लुकांतील आहे, तेथें विद्यार्थ्यांची परीक्षा घेण्याचे समयी मे हेरबाग आर्नोल्ड साहेब

यांणी जाहिर नामा प्रसिध्द केला की, पूर्वी नार्म
 ल कुलापे कीं मुलांनीं शाळा सोडून त्यास त्याणें
 असुक करुष्ये घावे म्हणून रोखा लिहून घेत अ-
 सत; आणि त्यांचे मजबुदीस जामीन ही घेण्या
 वी चाल होती; ती रद्द करून मुलांनीं पाहिजे त्या
 खात्यांत नवकरी करितां जातां यावे, म्हणून जामी-
 न आणि रोखा घेण्याचा रद्द केला आहे, त्यावरून
 कांहीं गावांमून मुलें येऊन त्यांणीं परीक्षा दिलि
 हलीं त्यांस तेच प्रिन्सिपाल आणि ज्यांस लेखी
 वरून प्रसिध्द केले कीं, रोखानको तेच आतां रो-
 खा घावा, नाहींतर शाळा सोडावी; त्या प्रिन्सिपाल
 चे हुकुमा वरून सुमारे १५ मुलांनीं शाळा सोडून
 घरी बसले आहेत, या मुलांचा यांणीं विश्वासघा-
 त केला म्हणावे, अगर मुलांस हे आपल्या प्रमा-
 णें उदाहरण पुढें त्यांणीं करण्यास शिकवाया
 स धडा घालून दिला; हें कोण जाणें या बदल पार
 काराकडे स हे प्रकण जाईल ते ह्यां या मुलांनीं रा-
 द्द कदांचित लागली तर लागेल.

मुकते रताली देशांत जे तुंबळ युध्द झाले
 त्याजवरून येणें प्रमाणें मुकसानी झाली, - फ्रांस
 व सार्दिन्याच्या संयुक्त सैन्यापैकीं मेले व जखमी
 झाले यांची संख्या... २४,३५०
 आल्प्रियाच्या सैन्यातील मेले व जखमी एकंदर
 संयुक्त सैन्यापैकीं शत्रूंच्या कैदेत गेले ते... ५५०
 आल्प्रियाचे कैदी केले गेले ते... १६,०००
 फ्रेंचांनीं तोफा माराविल्या त्या आल्प्रियानें गमा-
 विल्या त्या... ४१
 आल्प्रिया सरकारानें आपल्या फौजेचा हि-
 शेब घापिला आहे, त्यांत लिहिलें आहे कीं, आल्प्रि-
 यान फौजेतील १,१६४ सरदार आणि ४०,५०० शिपा-
 ई मेले, व जखमी झाले, व कैदी केले.

हत्यां - अजोध्या प्रोतांत गेल्या जून महि-
 न्याच्या १६ व्या तारखे पासून २५ व्या तारखे पर्यंत
 त ८ तोफा, १४०३ अग्न्यस्त्रें, ३१७२ तरतळबारी,
 ३४३ भाले, आणि १५४४ किरकोळ हत्यारे सार-
 का रीत आणी, यांनी बेरीज ६,५७० आणि त्यांच्या
 ही पूर्वी पासून हत्यारें घेतलीं तीं एकंदर ६४९,
 तोफा, १,७०१, १४ अग्न्यस्त्रें, ५,२९७९३ तलवारी,
 ४७,९३० भाले आणि ६,२४७७३ किरकोळ हत्या-
 रें एकंदर बेरीज १३,७२,५५९ : ज्ञानोदर.

लोकांचे धंदे व रोजगार यांजवर कर बस-
 विण्या बाबती जो एक कारणाचा मसदा हलीं
 लेजिसलेटिव कौंसिला पुढें प्रविष्ट झाला आहे;
 त्याजला हरकत करून एक जुलमी व अतिश-
 मभास दाखव कर पासून सर्व हिंदुस्तानचा
 बचाव करण्या करितां उांकतर भाऊदाजी यां
 हीं जे याल बालविले आहेत, त्यांचे आभारी हो-
 ला त्या एथील किल्लेक वर्तमान पत्र कर्त्या हीं उ-
 दर ह्या उांकतर यांजला आपल्या हातून होईल
 तितकें गालिघदान करण्याचा सपाटा चालवि-
 ला आहे; असें आमच्या पाहण्यांत येत आहे.
 या पत्र कर्त्यांनीं तेजस्वी एडिटोरिलें वाचून पाहा-
 तां, सदर ह्या उांकतर यांणीं त्या पत्र कर्त्यांच्या आ-
 ई बापांचेच प्रत्यक्ष रवून केले असावे, किंवा
 त्यांस शिघ्र अशा त्यांच्या यत्ना यावत मोलवान
 वस्तूचे यांज पासून हरण केले असावे असें
 कोणास वाटेल, मगार निले उांकतर यांजला
 शिवाये पो हे बजार या पत्र कर्त्यांस व त्यांच्या वा-
 चणारांस पसंद पडत असले तर त्यांच्या संतो-
 षा करितां आम्हीं त्यांजला असें कळवितो हों,
 सदर ह्या उांकतर यांणीं गेल्या मंगळबारी कांहीं
 नाहीं तरी एका शेकाड्या पेसां जास्ती रवून केले.

असतील, सर्व इच्छे वॉ त्यांच्या शिककंतीवर
 इरोडा घालून तिचे हरण केले असले, सत्यमा
 षणे केले हीं हे अगदी असंख्य खोला शपथने
 अपराध केले असतील, व या सर्वां पेशां अधि-
 क चीट घेण्याजोगतां व क्षमान करण्याजोका
 असा हा एक त्याणीं मोठा अपराध केला की, या
 हापुंतील बडे लोक जे कांहीं बोलतील किंवा क
 रतील त्यास हाजी हाजी न करितां त्या हीं मा प्र-
 तिष्ठित व सभ्य गृहस्था पेकी, किले कां स कांहीं
 मोठाल्या हितावह अशा सत्य गोष्टी बोलून दाख
 विण्याची धिट्टाई केली.

आमचे भाऊ बंद जामी जमशी द व स मा-
 चार दर्पण पत्रांचे कर्ते याजला आमचे सांग
 घे आहे कीं, या का लोकांनीं आरिस्टेडिस, याज
 ला देशगार केला त्या प्रमाणे त्यां हीं आतां मशार
 निले डांकतर याजला त्यांच्यावर सांगितलेल्या
 अपराधा बद्दल काळे पाण्याची शिक्षा मिळे अ-
 र्हे करण्यास त्याणीं कांहीं वेळ गमाऊन येव त्यां
 ची खुशी असली तर डांकतर मज कर याजला
 खुरुसावर चढवून तर मारण्यास किंवा जिवंत
 जावून टांकण्यास त्याजला पातीदार होत असे
 पुकळ लोक शोधून काढण्यास ही त्याजला कां-
 हीं अडचण पडणार नाही.

या प्रमाणे डांकतर यांचा नाश केल्यावर म-
 ग त्यां हीं त्यांचे नाब ही पाठी मागे निघून क राहू
 देऊनचे त्याणीं त्यांच्या पाठी मागे त्यांची पुकरव
 वर लिहून तीं तोंगी पणा व गैरे मूर्ति मंड अह
 रिमानांच्या अंगी असणारे सर्व दुर्युषांनी तो
 मरलेला होता असे लिहावे व इतक्या सर्व गोष्टी
 करून ही या पत्र केली स व त्यांच्या मित्रांचे समा
 धान न होई तर मग त्याणीं जाऊन या हापुंतील
 मोठ्या गवराचे जल समाधे घ्यावी अशी आ

मची त्यांस शिफारस आहे.

आम्हांस गेल्या सरकारी ग्यजिदांत नामा
 दार गवरावर इन्कीं सलाने श्रीमंत अण्णासा
 हेव विंचूरकर यांचे बंधू श्रीमंत माधवराव
 विठ्ठल विंचूरकर यांनी आपल्या मुलखांत
 दिवाणी व फौजदारीचे काम राणी सरकार-
 च्या राज्यातील का नून प्रमाणे चालविले आहे.
 असे आम्हांस वरचे वर तिकडून पत्र व्यवहा
 रावरून समजत होते, ते आम्हीं आपले वाच
 णारास ही कळविले आहेच असे सरकारने
 ही मेहेरबानीची नजर योग्य गृहस्थावर कळ-
 ना मांजिल्ले टांचा अधिकार दिला व हे त्या का
 मास झटून काम करून रयतेचे दुःख जाण-
 णारे आहेत अशी सरकारची ही रवानगी झाली
 हे पाहून आम्हांस विरोध संतोष झाला आहे
 नेवीव जाहागीर दार लोकांत सरकारनें डिपु
 टी माजिल्ले टांचा अधिकार दिल्याचे हे प्रथ
 मच मेहेरबानीचे उदाहरण आपण सम
 जले पाहिजे

आतां याजहीगीर दारास ह नवीन सर-
 कारनें हुद्दा दिल्यामुळे श्रीमंत अण्णासा हेव
 आणि श्रीमंत बापूसा हेव विंचूरकर या उ
 भयातां बंधूस सरकारनें योग्य मेहेरबानी
 केली येणे करून त्यास भूषण होय.

इथील रेलवे वरील स्टेडान मास्तर याणे
 तिसऱ्या प्रतीत ५० साहून अधिक उताळ लो
 क घेतले या बद्दल त्याची पोलिसाने चौकशी
 चालविले आहे. त्यांत स्टेडान मास्तर याणीं
 जबाब दिली की, या बद्दल मला हुकूम ६०
 घेण्याचा आहे त्या प्रमाणे मी केले आहे व या
 बद्दल कोठे कायदा ही नाही.

मागील विषय पुढे चालू.

अशा रीतीची हिंदुस्तानातील लोकांस माहिती ही आहे असे करण्यास एकाएत द्वितीय मोठे मोठे गृहस्थांची मुख्य कमिटी ठरवून त्याणीं प्रत्येक शहरांतील लोकांनी अमुक अमुक घावे असा त्यांच्या शहराचा मगदूर पाहून वाढणी करावी आणि प्रत्येक शहरामध्ये तेथील मोठे वजनदार लोकांची एकसबा कमिटी करून त्यांनीं प्रत्येक मनुष्यांनी काय काय घावे हे ठरवावे, असे केले असता वास्तवीक उद्योगाप्रमाणे कांहीं कर बसवितां येईल तसा सरकारचे हातून बसला जाणार नाही. आतां ही वाढणी करण्याची सरकारानें एक हद्द लावून ठेवावी अशी कीं त्या पलीकडे कोणावर देणे बसून ये. आणि कोणावर गेर बाजवी सक्ती झाली असतां त्या कमिटीच्या ठरावावर सरकाराकडे अपील करण्याचा रस्ता असावा.

आपल्या लोकांच्या पंचाईतीचे मारफत अशा रीतीनें वाढणी करून जो उद्योगावर कर बसवावा या शिवाय दुसरे रीतीनें कर बसविला असतां पुष्कळ लबाडी बोलणे, तस्कबाजी, व अन्यायाचे केंबळ पीकच माजेल आणि त्याचा शेवट सर्व लोकांमध्ये नाखुशी बघिले गिरी हीं देशभर प्रसृत होतील ही अर्जदारांच्या खातरी आहे.

आपार दंडे करण्या करितां पडवानगी घेण्याचे कायद्यामध्ये वास्तवीक महसुलाची तलें तीं सर्व इकीकडे ठेविली आहेत. आणि सर्व कसबी, म्हणजे धंदा करणारे लोकांवर उपाडा जुद्धा होत आहेत आणि त्यांचे सर्व घरांतील म्हणजे खासगी व्यापार यांची आतां प्रथमतः सरकार वासदायक चौकशी करणार अशी भीती पड-

ली आहे ती गोष्टी मोठ्यां नमतेने प्रेरित उत्सुकतेने आम्हीं सरकारास जाहिर करितों.

राज्यां माहाराजांच्या नावावर सर्व लोकांची आशा जोडून राहिली आहे, त्या नावाचा महिमा, जण हल्लीचा हा कायदा ज्याणीं काढिला आहे त्यांच्या हेतू प्रमाणे सरूकेला तर नाशाप्रत पावेल.

सांप्रतची नामदार कामदे करणारी मंडळी ही आपले काम कायद्यास मुळीच पुरी पडण्याजोगी नाही असें आम्हीं सरकारास कळविलो या मंडळीमध्ये सरकारचे चाकर नव्हत आणि स्वातंत्र असे सभासद नेहून ते सर्व लोकांच्या हिताकडे लक्ष देतील असें झाले पाहिजे आणि दर एक इलाक्यामध्ये तेथील गोष्टीं विषयीं ठराव करण्यास स्वतंत्र अधिकार देऊन निराळी कौन्सिली नेमिली पाहिजेत.

या सर्व हिंदुस्तान देशांतील लोकांची नाखुशीची जी फार दिवस चालत आलेली कारणें त्यांचा तपास करून ती मिटविण्या करितां आणि ज्या उपायांनीं त्या देशाचे कल्याण वृद्धिंगत होईल अशांची योजना करण्या करितां सर्व देशांमध्ये फिरून चौकशी करण्याचे कामांत एक बा- दशाही कमिशन (म्हणजे कमिटी अथवा मंडळी) नेमिली जाईल अशी अर्जदारांची फार दिवस उमेद आहे.

त्यांमध्ये चौकशी करण्याच्या मुख्य गोष्टीं खाली लिहिलेल्या आहेत त्या जाहिर करितों.

- १. सरकारचा खर्च कमी करून, जो खर्च करावयाचा त्याच्याही रीती सुधारणे.
- २. एतद्विषयी संस्थानी लोकांच्या पुढें गाथा चालविण्याच्या बाबतींत (म्हणजे राजका विषयीं वगैरे गोष्टींत) बाह्यशाही सरकाराची संबंध

कसा आहे त्याचा वराव.

१. विनदस्ती जमिनीचे बाबतींत व हाकाचे वराव.
४. रस्ते व कालवे बांधणी व नसाचे प्रश्न. क्वक् डिपार्टमेंट (म्हणजे लोकोपयोगी इंधन कारणां रेखातें) याचा बोधोबस्त.
५. सर्व प्रतीच्या लोकांत विद्येचा प्रसारा करणे.
६. न्याय खात्याचा बंधोबस्त.

आणखी सरकारास विनय पूर्वक अर्ज आ हे कीं, वर लिहिलेल्या कमिशन मध्ये नामांकित आणि निष्पक्ष असे राज्य कारभारी परामारे, इंग्लिश तून पाठवाने आणि त्यां लोकां हिंदुस्ताना विषयीं या देशांत येऊन माहित गार झाले लोकां अनुभवीक असे ही लोक असावे.

आतां शेवटीं असा अर्ज आहे कीं, खाली लिहिलेल्या कच नाकडे सरकारानें आपले लक्ष वळवावे, कारण यांचा हिंदुस्तानांतील महसूलाशी अति निकट संबंध आहे.

१. इंग्लिश कान सीसर (म्हणजे विलंयते मध्ये इंग्लिश सरकारानें जें लोकां कडून कर्ज घेतलें आहे त्या बद्दलच्या जोडि) यांचा जसा व्याजाचा हलका दर आहे त्या प्रमाणे हिंदुस्तानांतील सांप्रतच्या कर्जास (म्हणजे बंगाल लोन म्हणतात त्या लोन) बादशाही शाहा राणी हेऊन (त्या बद्दल विलायतेस कमी दरानें घेऊं वेळां येका काटून इकडील कर्ज फेडून) व्याजाचे ओझे कमी करणे याचा विचार केला पाहिजे.

२. तसेच जे कर्ज हिंदुस्तानांचे हितां करितां झाले नाही, परंतु बादशाही हितां करितां झाले असे अगदी जाहिर आहे, त्यांचे ओझे या देशावरून नकादण्याची आवश्यकता आहे, (म्हणजे काबूल, बंदराणचे लढायांचा खर्च सुमारे ४०,००,०००,०० इंग्लिश लोकांवर घालावा).

३. जेथें साबकार लोकां पासून अर्ज घेतल्या शिवाय स्वतःचेपैशानें सरकारचा महसूलचा हक्क लोक (सुमारे २० सालीं अथवा वराव होईल तसा एक दम दस्त भरून) विकत घेऊं सकतीक, तेथें त्यांस घेऊं घावा.

४. कापूस, लोकर, आंबडी, बगैरे तीं, आणि तसेच दुसरे या देशांतून बाहेर जातात ते व्यापाराचे जिन्नस यां वण्णोडीशी निर्गति जकात ठेवण्याचा विचार झाला तर योग्य आहे.

५. अफिमि वरील महसूल जितका वाढवेल तितका वाढवावा.

६. तंबाकू वर पुढीं या सर्व गोष्टीं विषयीं एक सारिरथा खातर्ज मेनें अर्ज दारांचानें शिफारस करवत नाही. तथापि सरकारावर जो सांप्रत प्रसंग पडला आहे, यांतून पारपडण्याचे उपायजे अर्ज दारांस फार योग्य दिसले ते राणी माहाराजांचे निषावत प्रजेचा धर्म प्रमाणें परम नम्र तेथें सादर केले आहेत.

हाजराबल मेहेरबाजी लिजिठ साहेब यांची स्वारी मुंबईहून आगल्या कामावर करुक त्यास ते २५ मिनहूस मुंबईहून रवाना झाली आहे. असाहेबांचे मर्तांत पुनः मुंबईस पुढीक वर्षाचे एप्रेल महिन्यांत यावयाचें आहे असे समजते.

नेक नामदार लार्ड क्यानिंग साहेब गवरनर जनरल यांची स्वारी तारीख ५ मिनहूस तेजीं कानपुरास दरवार करून, फतेगडास जाण्या करितां रवाना झाली.

नेमणुका

मि० सी० राम० हारी सना अहमद नगर
 अदालतीचे जज्य व सेवानजज्य याणीं
 तेथील कामाचा चार्ज ता० १२ मि न ह स घेतला
 मामदार गवरन रुद्रन कीसलानें मे हेर
 जान होऊन (श्रीमंतराव बाळूदूर) माधव-
 राव विठ्ठल विचूरकर सांस अहमद नगर
 जिह्मपान डिपुटी माजिस्त्रेटचा अधिकार
 सन १८५१ च आक्ट ४ कुरकु कूम हिला
 मि० टी० रीड यांस मुंबईस कारो नर ता० १४
 मि न ह पासून नेमिले आहे
 लेफनेंट हारपर रलांगिरीचे सुप्रीम दे
 उंट पोलीस यांस फरगुती कासा करितां ता २०
 दिवसांची रजा मिळाली आहे

मि० आरथर थाणी रलांगिरीस फस्ट असि
 स्ट्रट कलेकटराचे कान चालवावे

मि० डी फर्डि सांस खान देवान से कंड अ-
 सिस्टन कलेकटर नेमिले

मि० कासालन यांस अहमदनगरास
 से कंड असिस्टन कलेकटर नेमिले

मि० कारफी ल्हा याणी सिविल आजी दरच्या
 कामाचा चार्ज ता० १५ मि न ह स घेतला

मि० पि० कोलसत सांस आरवाडांस से कंड अ-
 सिस्टन कलेकटर नेमिले परंतु साणीसुजा
 राथच्या पैमा पखाच्यात दुसरा हुकूम होई तो
 पर्यंत राहावे

मि० हांगर रलांगिरीचे थर्ड असिस्टन कले
 कटर यांस ३ महिन्यांची रजा सुटी ल स हि न्या
 चे १५ वे तारखे पासून मिळाली आहे

मि० स्काटर रलांगिरीचे फस्ट असिस्टन
 कलेकटर आहे ६ महिन्याचे सजेवर गेले होते ते
 परत आले, परंतु ते कामावर रुजू होण्याकरी

त्यास १५ दिवसी रजा मिळाली आहे

मि० थोड्या ताण्या ने असिस्टन सुप्रीम
 कलेकटर यांस सासलानरी लहो ता० १२ मि न ह स
 आपल्या कामावर रुजू झाले

मि० वि० यांणीसुजा राथी यांचे नो करी
 क्षारिती

मि० का फर्डि रलांगिरीचे से कंड असिस्टन
 कलेकटर यांणी कलेकटर रलांगिरी मि० वर कांड
 सासलान ता० १५ मि न ह स चार्ज घेतला

राव बाहदूर जयरास गोपाळ वेड्याचे डि-
 पुटी कलेकटर व माजिस्त्रेट यांस ३ महिन्या
 ची रजा मिळाली आहे

राव साहेब माहोदे व जोशिमंद शास्त्री वि-
 यारवाच्या वरील विझी वर दे प्रतापून गेल्या
 बुधवारी रथे येऊन सरकारच्या वरावा प्र
 माणे दक्षणेचे ब्राह्मण रुजू होण्यास आरंभ केला

पुणे

एथे रात्री अफें येतात, या मुळे हवंत
 फेर पडला आहे, जरी मरीच्या वारच्याने तीन
 पासून ६ मृत्यु होतात - अलकावतीची यात्रा
 रुखरूप पुणे झाली यात्रेत लाहान साहान चो
 या झाल्या, परंतु त्यांतील काही जाईत पोलीस
 या हुतारी मुळे पकडल्या गेल्या आहे त

उथील सुळानदीस दिसित यांचे तटाजव
 क व त्याचे व नजीक गंगराचे याणी नदीत
 जाते, येथेथीं न्युनसी पल कमिशनर यांज
 कडून तजवीज अडविहीत आहे, ते पाणी कंड
 करण्यास त्या नासक्या पाण्यावर माती कोटि
 सात म्हणजे ते लोकांच्या दृष्टीस पडणार ना
 ही, परंतु ही तजवीज गैर शिक्ष आहे, कारण
 नदीच्या पाण्यात एथील चाभे रडे पाणी न्यार
 पांन जागी जाऊन मिळते आणि तेच पाणी
 लोकांनी तात या मुळे आजार मदींतील असे

कोणी समजणार नाही- अशा अर्थाने म्यु-
 नसी पालकमिती तजनीज... सरें याच
 कमीतीस आम्हीं असें सूचविले आहे. नासा
 फडणीस यांचे प्रसिद्ध हवदान... जाण्या
 येण्याचे मार्गवर दो बाळ नाजूक... तेणे क
 रून नुकताच एकजण पाया... पडला
 त्यास फारच लागल्या मुळे तो म... लाया-
 प्रमाणें पंचनामा झालेला पो... कडेस आहे.
 तर या विषयी चार कुणबी मज... त्या वून ते दो-
 बाळ लवकर काढून आणवो-... तिगरी सूच
 ना, या कमीतीनें अजून तरी जा... होकर येतेच्या
 पेशा पैकीच आग विझवण्याची इत्यारे व निहा
 न तरी चार बंध आणवावे या विषयी आम्हीं
 ता० १० मिनहूनच्या पत्रांत घाडज्जन भर मेंबरा
 सा सूचना केली होती. परंतु त्या कडे त्यांचे लक्ष्य
 पोहचलें नाही असेंच आतां आपण साफ स-
 मजलें पाहिजे. ठमढेरे यांचे घरास आग लाग्य
 ली तेव्हां मेहेरबान नानामोरोजी उद्युती माजि
 स्त्रेट र्जार्ज सदर स्टेशन याणीं उावणींत जा
 ऊन लष्करचे बंध मोठ्या जलदीने आणिले; परंतु
 त्यावरील अंमलदार देण्यास कुकुर करीज हो
 ते त्यांस नीट समजाऊं ते आणण्याची जलदी
 केल्या मुळे आस पासचीं घरे यां भयंकर आगी
 पासून बचावली नाही तर कदाचि न ही आग
 या कमीतीचे मेंबरांचे घरापर्यंत पोहचली
 गेली असती या आगीच्या समयी जा... फीज
 दार याणीं रूपा महिनत केली हे मेहेरबान ज
 उज्य साहेब याणीं स्वतः पाहिले व आह या बेबी
 रावसाहेब मोरोर पुनाथ ठमढेरे यांस हे सम
 जण्या बरोबर त्या जागी येऊन लष्कार वा-
 उयाचे आदयावर पाणी पोचविले. त माण
 सें पाठविली त्या प्रसंगी बहुतेक... ली-

कांनीं आंग महिनत केली. हे आम्हीं स्वतः पा
 हिले आहे फार कामे जेव्हां ती आंग फारच झाली
 तेव्हां बुधवारचा वाजत्या आगी पासून जवळ
 होता आणि त्या आगीत कोणी जाण्यासही पुढें
 सरत नसे तेव्हां हवेची मामलेदार याणीं बुध-
 वारचे हवदाना नळ सोडून पाणी ला जागी
 आणिले तेव्हां संपात पाणी भरून बुधवार
 च्या वाड्यावर फेकीत असत या कामांत लेंद्र
 रीचा कुशाब शिपाई याणे रूपाच जलदी के-
 ली. इकडेस इनाम कमिशनारी पैकी मिस्तर
 दांडेसाहेब आणि मिस्तर बापू रावजी मांडे
 याणीं देशपांडे यांचे घरावर पाणी पोहन वि-
 ष्याची मेहेनत केली. आम्हीं स्वतःचे मत ये वि
 षयी पुढें देऊं.

एवढें गेल्या शुक्रवारी लष्करी लोक पाहाटे सक
 वायती करितां गावांत येऊन त्याणीं कुंभारवेडी
 च्या पुला जवळ व पर्वतीचे डोंगरावर व मैदाना
 त बंदुकीचे अवसां केले या लोकां पैकीं निंमे निंमे
 शत्रू असे होऊन परस्परांत जशी शत्रू बरोबर
 लढाई करवी असे अवसान त्याणीं करून दख
 विले सावरून किती एक अजाणी लोकांस अ-
 साभास उत्पन्न झाला कीं, खरोखरीच पुण्यतील
 पलटणीं मध्ये काहीं शत्रू भाव उत्पन्न झाल्यावरून
 मशहाराचे नजीक असादंगा झाला आहेवीं,
 काय असो तसे काहीं एक नाही हे आम्हीं सर्वा
 सा सांगतो, परंतु अशा प्रकारच्या कवायतीने मि
 लेल्या जागेतच झाल्याने रयतेच्या दिलात वा
 हीं दहशत उत्पन्न होणार नाहीं.

हे पुणे ज्ञान... कुण्या जीव करानडे याणीं छापिले.

ज्ञानप्रकाश

गुरुवारतारीख ३ दिजेबर सन् १८५९ ईसवी.

ज्ञानप्रकाश.

आम्ही हे कर्तो की, वृत्ति हशास्त्री साहे हे रा० आपला हेतु स्वातंत्र्यवाले. खेले प्रती पुराण सांगव शकतात, आणि त्यांनी रावसाहेब वामणी शाले मरण पावले त्यांनी उत्तरकर्तृ केले, आणि रावसाहेब हे खाऊने ग्रामपदापे की होते त्यांनी हे गैर केले सबब त्यांसा मायश्रिस देऊन शकू केले, आणि हे सदरील शास्त्री त्यांसां सां आपले यंत्रण माला माये, जसे खाऊने ग्रामपदापे की एकावे सांगितल्यावरून त्यांसा हेऊन आपल्या वरील पैस जाण्याकरितां तसे केले, तेसा वृत्तिहशास्त्री यांनी आपल्या बर हा विना कारण होय आणि लास बब याची एधील ग्रामस्थांनी चौकशी करवी म्हणून तो ब्राह्मण उपोषण करित बसला आहे. त्यास येविषयी एकेनामिशीने यांनी चौकशी सत्कर करावी, जसे आम्ही त्यांस सूचवीत आहो. आतां कदाचित् हे ग्रामण्य माजी श्रीमंत बाबासाहेब आंग्रे यांचे दिवाण यांचे घरचे ब्राह्मण होते त्यांची कांहीं एकाउच रांग मायश्रिसास गेले होते. त्यावरून त्याजवर जसा मुंबई मुकामी अपवाद वेऊन सत्तावगैरे झाल्या, सोबती त्यांसा सांगी येवे आली, ते सां त्यांचे पुरी कीर्तन झाले. त्यांत मृदंग बाजविण्यास पुरव होता, त्यास पुरवांनी हे ज्ञान यांत जाण्याचे मना केले, अशी त्या ग्रामण्याची हवा जिकडे जिकडे गेली तिकडे तिकडे तिकडे प्रायः भिन्नच प्रायः भिन्न होऊन गेले, या प्रमाणे हे असेल तर त्यांची मर्यादा जाण बाब नखणी यांतील राहाणारे कोक प्रांतां व जे त्या मार्गा-

ने जाणाना गायन वगैरे रेकत न त्यांणी ही रूपासं- सर्गिक दोषांत हल प्रा यशिस घेजले पाहजे.

गेल्या आकरोवर महिन्यांसा, २२ पै तारखेपर्यंत त्या सांगील एका आठवड्यांत अयोध्येमधील मूला कांमरांही २ तोफा, १६२ बालकरी, ४२ बंदुका पिल्ले, ७ साले, ७० दुसऱ्या सर्व प्रकारचीं अशी एकंदर हत्यारे लोकांज वळू न गोळा केरी,

आहिरात.

पुणे म्यूनिसिपाल कमिशन व सांज करून तमास लोकांस कल्याच सा करितां लिहिले जाते जे पुणे शहर एधील गुड्याच घोडी वगैरे एतील जातील त्या इक्करीला मत्स्या बहल लिला व सन् १८५९ ११३० लशी माहे दिजेबर सन् १८५९ रसवी सोमवार १२ कजनां पैस रात्यांची एधे म्यूनिसिपाल कमिशन रकवेरीत होणार आहे.

साल गुरुला इक्करीना मक्का बारमाही रुपये २०५३५ साले असून हली सोबा नहिने म्हणजे ताज जातेवरी सन् १८५९ पासून एप्रिल सन् १८५९ रसवी अवेर मक्का होणार, व त्याज मधीगाडी वगैरे स रोन वीलाइन अधिक बेल असल्यास जा स्ती कर पेण्या सा वराव झाले का आहे.

सदर हुबदल कोणास माहिती करून घेणे असल्यास लिलाव होणार तारखेचे पूर्वी म्यूनिसिपाल कमिटीचे कचेरीत आदिनवार खेरीज करून आले असतां मिळे ल

(सही) कपतान क्रीस पुणे एधील म्यूनिसिपाल कमिटीचे वीरमन.

चीन सरकारची आणि इंग्लंड सरकारच्या उभयपक्षां-
 कांतील नीतिबद्ध समुदाय लढाया झाली, त्यांत फरा-
 शीम लष्कराची जुळवणी अगदी योद्धा होऊन इंग्लंड स-
 रकारची विशेष झाली. तेव्हां लढायाचे काम अपूर्ण
 राहिले. ते करून होणार आहे. कारण सरहोम श्यार
 साहेब यांची लढाया करून घेत्यांत जाऊन सरहोम झाली
 आहे बहुतेक करून त्यासंबंधी या नवीन नीतिचे लढाया-
 च्या माहीत आभिपत्य सरकार देणार आहे. त्याज
 बरोबर १००० पाच हजार मोरे आणि २०० काने लोकां
 येथी शिल लोकां असे देऊन त्यांस शरू गोळा वगैरे
 सामान लागेल ते ताबडतोब देण्याविषयी इकूम शा-
 ल्याचे समजते.

मली कामा आजमा राणी सरकारचा सर्व माफी-
 शाज होर मा मा अ धापी ही लार्ड क्यानी गस्ता हे व व हा-
 दूर गवर नर जनरल याणी अमलांत ठेविला आहे, अ-
 संदिमत आहे. कारण बिहार मंत्रान बंड बाल्यांक डी-
 लक्ष्मणारे ५० लोकां सरकारस धारण आले, नसेव
 यांणी येथे ठिकाणी बंडाकडिल लोकां थोडे थोडे म-
 रफारांस आपल्या कर्माची माफी मिळण्याकरितां आ-
 पण होऊन धारण येतच आहेत.

नानासाहेबां श्रीजारी असून मरण पावल्याची
 बातमी लोकां इतक्या आश्चर्य आला ती लागत होता,
 रति मरकारचा बातमी दार होवा. व त्यावर विश्वा-
 स उभयपक्षास दुसरा आधार त्याणे बंड बाल्यांकडून
 नानासाहेबांनी शान धर्म केल्यापैकी कोही त्याणे मोहो-
 रा शरुत्रिल्या बळक संभव होना, सरवु हाही ती बात-
 मी खोशी बरली आहे.

लूखनी मणक्या बायकाचे पुस्तक पेशाबा माल
 खरेदी केला. त्या बळक तिणे जे माल वेगवेगळीं

केला, असा मत्वतरा बळक संशय आल्या बळक व
 तिणे एकाने दुकाणी खरेदी करावा असा तीस इकू-
 म होता. सबब त्या खरेदी करणारणीस व विकणा-
 रास लखनी एके केद केरून ठेविले आहेत, असें
 समजते.

बिलायतची डाक — पेनिनसुलर आणि ओ-
 रिएण्टल कंपनीची "नेमिसिस" आग बोटें गेल्या आ-
 ली बर महिन्याच्या १० वे तार खेस यूननी बिलायत-
 ची डाक आपणाविषय बर घेऊन निघाली ती याम-
 हिनीच्या १० वे तार खेस गेल्यामुळे काही घेऊन पोच-
 ला. या आग बोटें लून आलेले बिलायतचे वर्तमान
 तारखेचे द्वारे एथे घेऊन पोचले. त्याज बळक असे रा-
 मंजण्यांत येत आहे की, चीन देशाकडिल जा रीवरी
 बानमी इंग्लंडांमध्ये जाऊन पोचली आहे, तिज बळक
 असे रि सते, इंग्लंड मधील लोकांची ही चीव बरोबर
 लढाया चालविण्याविषयीच्या कोनीत पुकळ मति कु-
 लता आहे. फक्त सरकाराची जी शानाकडे फीज धार-
 विण्याची सचारी चालली होती ती त्या सरकाराने म-
 स्तत वेद ठेविली आहे. स्वयं सरकाराने मोरोही सर-
 कारा बरोबर लढाया करण्याविषयीची आपली ध्य-
 य मकट केला आहे. अस्थि या व फोनी याज मधील म
 हाविर झरीज मुकागी सत्यां साच्या त्या तहामध्ये र-
 राती मधील उयूक भूगजे माउलिक संस्थाना थोजला
 त्याची संस्थाने परत मिळावी असे एक फलम आहे.
 रोम एथील सोप हा आपल्या राजधानीमध्ये परत जा-
 ला आहे. स्वयंच्या संयोगी भूमीच्या ठिकाणी एक खरे-
 करवणून जा हाज येण्याजोगती शरुकरण्याकरितां
 उभी शालेल्या कंपनीच्या उरुकराची फोनीचा बार्
 गहा लुईस नेपोलियन याणे नेद घेऊन त्या छत्ती-
 स आपली मरत देण्याचे वचन दिले आहे. अमरि-
 कन लोकांनी सर लुआन ह बर आपल्या हसगत करून

उत्पन्नादिपद्यां वेत केला आहे, असे म्हणतात. विला-
यतन्वी पार्लमेंट सभा दिसेंबरच्या १५वे आरक्षित
बंदराली आहे. लुईसने पोलिसन घ्राणे बोलोला एथी-
ल प्रकिलाती मेर घेण्याने कां कबूल केले. रशिया, आ-
स्तिया आणि पुशिया एथील राजाशी ल वकरन एकदा
परस्पररांडी मेर हा प्रमाणी आहे, असे म्हणतात.

दिल्लीस ता०१६माहेमे सन् १८९७ साली, जेव्हां रं-
गा ह्याला होता, त्या वेळी नवीनच हा ख्रीस्ती ५२गर
मारण्याने कांमांत होता तो हल्ली सरकारचे हाती आ-
सा आहे.

आम्हांस बरे ग्याजिर आ घारे समजले की, ग मेल
एक योग्य ग्या वळ्याणे रान डोह केव्या वरून त्या सम-
रकारने प्रतिबंधांत वेविला होना, परंतु त्याणे कांहीं स-
रकारने रमान राशीने काम केले त्याचा सरकाय स का-
यदा, ह्याल्या वरून त्यास बंधान मुक्त केले.

एथील मोधीरकाच्यांत हर बुधवाशी कमारे ९० घो-
ड्यांचा लिखाव होण्याचा वराव झाला आहे.

ही पर्ग्याहन तारीख १९ नो. - नसे सरकारने
हिताकडे कामगार लोकांने स्वाधीन प्रमाणे लक्ष्य अ-
सणे जोषा तसेच रयने कडे ही लक्ष्य लावण्यास स-
रकमी करीत नाहीत. - पाहा, रला का रलताता पू-
र एथील बहतील हा र राय सरापा ताव सा हे व या-
धी जमीनीने त्यांनीने कामान रकडे येदशी व्यव-
स्था न वरी म्हणून अथेच येवणी करून दर पसविले
येणे करून रपतेस हाती सुधी सांली आहे. पुनी प्र-
माणे दर वसवला असता नर दुपशीने मायबर जा-
ने, तसे न करून सरकारचा ही तोयान होवा नका के-
ला आहे. त्यास पुण्या पुण्या कडील जमीनीच्या वसुली

अन्वये म्हणजे या मालेदारास १७९ रुपये पग-
र असावा, परंतु कांय सदरील आंक्या मागील एक ग-
कमी करून पगार मिळतो. त्यांस निदान तीन अंकांचा
पगार असावा असें त्याने हुशारीवरून मला दिसते.

हि पर्ग्या एथे एक मारुतीचे पुसतन देऊन आहे
ते मोडकळीस आले होते, परंतु एथील पुनमफ वा-
मनराज व मामलेदार कनेरीतील कारकून व माम-
लेदार बापूस राशिव वगैरे मंडळीनी रानपुसत कां-
हीं मेल जमवून जिर्णोध्दार केला आहे. यासे अनांत
या देव्या पुढे सभामंडप ही असावा, अशी यामला मं-
डळीस विनंती आहे, ती आपले पत्रदारे कळवली
आहे.

लंडनचा हरची बातमी ता रा प्रकाशून लखनौस
ता १९मीन ह्या आल्यावरून समजने की, दिवाणी
नवकुसुंबे पगार वरेच मो ग्या पगाराचे कमी होणा-
र आहेत. या बदल आम्हांस असे समजले आहे की,
तीन वर्षांमागे दिवाणी कांमगारांचे पगार कमी कराने
व ते कोणाचे किती प्रमाणाने करावे, ही चौकशी क-
रण्यास मेहेरबाज रिके रसा हे व यास कमिशनर स-
रकारांनून नेमिले होते, त्याणी विलायत सरकारास
एक या बदल कमी करण्याचा नकाशा रून शिफार
स केला होती, त्या प्रमाणे मुंब्या रक्षाच असे आहे की,
मुंबई मद्रास आणि कलकत्ता या जिन्ही रवा त्या वरील
कोसलातील दर एक कोसल राशीच्या जागा कमी क-
रून फक्त गवरनर आणि दर एक रवा त्याचे सऊन-
री असले म्हणजे काम चालण्यास हरकत नाही,
कारण सकुगर हे त्या रवा त्या मकरणी कामानी मा-
हिती गवरनरास सांगण्यास ने जवाबदार आहेत
आणि असें साल्याने कामास पार दिवसन लागतां
कांभे ल व कर होऊन सरकारचा सालिना पांच अग-
र सात लक्ष रुपयाचा नफा आहे. आता या प्रमाणे-
च शाल्यास सरकार यांज कडे स येते जवाब राशीने

काय विजय राहिल, परंतु हे मुकरर हाणारे असे ज-
शापी मानण्यास आम्हांक कल्या खराज आ. धार ना
ही; परंतु घडण्यासारखी गोष्ट दिसत आहे. असे
आले म्हणजे कोसल हा शब्द एकीकडे स वेविला
पाहिजे.

आलेखने सिद्ध महाराज यांची स्वारी लबाडीमा
सह आग्रास ना. १९ नावंबर रोजी जाऊन राखलां
झाली, असे समजत.

आम्हांक वाटते की, हे महाराज स्वतः साईक्या
ने, मला हब गवर नरज नरल यांस आम्हांक राजधानी
त नप्या करिता न मंत्रण करण्यास गेले असावेत.

हवा- एथील हवा फार बिघडून गेली आ
हे. कळो कळो असे येऊन तळखी जाणऊ लागते. के
ही कळो प्रातःकाळी थंडीची झुडकू लागते मध्याह्नी
उन्हाची झळही मारते. अशी स्थिती हवेत झाल्यामुळे
प्राणिमात्राचे स्थितीत फार फार झाला आहे. गेल्या पंध
रेंवड्यांत महामारीची स्वारी गाजू लागली आहे. ह्या
बाईला एथे आणण्यासाठी सामोरे पंढरपुरी व अलका
वती यात्रे करूनी जाऊन माव्या सन्मानानी आणून या
तले आहे. ह्या आडाणी लोकांच्या सभायांस व त्यांच्या
अवि वार पूर्वक घणेर उया शितीस ही महामारी फार रूप
आहे. ती त्यांच्यावर सत्ता फार करिते. असे गेल्या पंधर
वड्यांत एकंदर मनुष्ये या बाईच्या प्रसादाने सुमारे ६०
यमसदना प्रत रवाना केली आहेत. व अजून गिना रवाना
कण्याचा इगदा आहे. असे दिसून येते. व आपले हे अ
कतर साहेब ही असेव सांगतातकी, अद्यापि वयासा
हेबाची सत्ता जारी दिसते. परंतु ह्या हेच सहाय्य जा
या जागी वेळेस जाऊन पावते तेथे तिचा अमळ जख
मी एखादा होतो पण प्राणास मुक्त नाही. अशा वेता
ने मनुष्याची स्थिति आहे.

आ ह्यास एक आश्रय कारक साईटे वाटण्या सारखे
आ ह्या उठे. असे वर्तमान आले आहे की, पुण्यांनी
ले प्रख्यात दयाराम आळाराम घोट साबकार यांचे
मुनीम बांजवर विभाम पात केव्या बरळ फिफदि पो
लिता कडेस वरिष्ठा कडून आली आहे त्यातील मज
कुरेही आसी शोध करितो समजला. परंतु याविषयी
सुविस्तर उठे लिहू.

पुण्याचे बेशाळसी पेकी वेद- रा- रा- पोडशाळी
डेगवे कर हे भी- बायजा चाई साहेब याणी त्यांच्या
छेरीम मोरी जागा देण्या करितो येथून नेळे होते ते उ
जानी जेवळ भागांत महामारीच्या आजाराचे मरण
पावले. यांस येथे सरकारी शाळेवरील व्याकरणाची मु
र्य गुळची जागा दरमहा ६० रुपयांची होती.

राव बाहादूर के रो पंत नांवा जोग याणी दक्षणेच्या
आखणान गेल्या सोमवारी २०. रुपये वार्षिक धर्मदिया
प्रमाणे धर्म केल्या.

आम्ही असे एकतो नवीन स्माल काजचा आ
वट करू होणार आहे तो हल्ली उडपून तयार होत
आहे त्याची पाने जसजे शी तयार होत जातील
त्याची समजुत लोकांस लाव कर हावी म्हणून
एथील जडजानी मुनस फास असे कळविले
आहे की, आम्ही तीकल मे मु मच्या कडेस पाठ
वीत जाऊ ती वाचून पाहून शंका आल्यास
आम्हांकडेस आपण विचारावे म्हणजे त्याचा
अर्थ कळवून देऊ या आख्याचा तर्जु मा मे शर
क्यांटी सा हे ब याणी के ला आहे व तो आक
म्हळला म्हणजे एक यथा इत का आहे.

पुणे ज्ञानप्र. हा कण्यानी स्वंबक रातडे याणी छापिले.

ज्ञानप्रकाश

पुणे सोमवार तारीख ५ महिजे वरस १८५९ ईसवी.

पुण्याची किंमत रूपये.

- १०१॥ अण्णाडिल्यास १० रुपयाळ
- वसूल
- श्रीपंत पांडुरंग उदास प्रसादलेदार मानलेदार सुळगा १०
- गोविंदना रायण महालक्ष्मी पेसा पावगळ १०
- पांडुरंग गोपाळ हेड कारकून तालुके चंद्रवड १०
- गोविंद बल्लाळ स्कूल मास्तर सुबे सावित्र १६८
- सरदाराम राजी स्कूल मास्तर संजळे शर १०
- अज्जम भनजी भाई कात्रिजी सामलेदार नासीळ ४६८
- खान बहादूर बरजोजी भिकाजी भिस्तिपान सरदर १६८
- अमीन नगर १०
- मोरो विश्वनाथ निमकर ५१
- राधोगणेश साठे मुकाम लखर १०
- अज्जम विश्वनाथ भगवंत कामेलेदार वारामनी १०
- अज्जम हरीपंत मोनण मुनसफ कोर्दे मालेगांव १६८
- श्रीकृष्णास्त्री द्विवड पुणे १०
- रावसाहेब नारो भिकाजी सरदर अमीन संडळे शर १०
- राजीरंमनाथ महेश्वर कर १०
- रामचंद्र लक्ष्मण कारकून नि. सीतले देरामुख १०
- गोविंद बापूजी बकील नि. अंतसचीर १६१३
- विठ्ठल बाबाजी ब. काशिनाथ आपाजी बकील कोर्दे १०
- माटे १०
- गणपतराव विन्ध्यबंकराव देशमुख संगमनेर १६८
- अज्जम भास्कर नारायण शिंदे स्नेहाव नि. पोली १६१३
- स. सुनी देड गणें १०
- रुचंग वरुणा दापटता संवदनी १६८
- रामचंद्र भास्कर गोरवले पेदा संगोले १६८

माधवराव रुणा मुनसफ कोर्दे कोडी १६६० वरस १६८
 आनंदराव शिवाजी हेड कारकून नि. इंजिनायत पेसा १६८

सूचना.

सन् १८५९ साल पुणे होत आले त्यास जाणवडे ज्ञानप्रकाश
 हा पत्राव हलवणेरे बाकी येगे असेल ती त्यांची मनेरक
 नीकरून पाठवावी.

ज्ञानप्रकाश.

अहिल कोट कर महाराज यांची स्वारी जे सुभरा बंधा
 पदीम येऊन होत दिवस सुकाम बळक परत मेली स्वा
 दि पुण्यासारख्या शहराचे व सुंबईचे ही नजीक येऊन
 इकडे आली नाही. याने सर्वांत नवल वाटते. अहिल
 कोट संस्थान याने उत्तम सोडे आणि सरदारी राड
 रॉन्ड रवर्न फार नायतो. महाराज अल्प वधी परत वा
 मंडळी सामान्यच या बगेरे कारणांनी त्या राज्याने
 खेळवले नसेकसे वाटते; पण एकदा महाराज किंवा
 आपल्या कांही एखाद्या बार्गार मंडळीतह येऊन जा
 ते तरी काही हरकत नववी.

ता १९ गुदस्तने पत्र आमचा भिन्न ग्यालेर गल्या
 कान फारवा कडूत उशिरा आले, सबब त्याचा समावेश
 आजच्या पची करवत नाहीं पुढील पची येऊं, त्यांची
 त एक कळस की, कळक त्यापे लाहमाहेब यांचे मुला
 कती कांति जयपूरवा राजा, ग्यालेरचे महाराज, कपो
 ली. मरमूर, गोक, अजकार बगेरे दिवाणचे राजे र
 जबादे प्रवनावा सुद्धा आप्यास जमा झाले आहेत. अ
 से आहे.

आम्हांस वर्तमान से प्रहा वरुले श्री. रा. रा. माध-
वराव बाबा साहेब पदवर्धन सरदार हे केलास बासी
झाले. त्यांचे चिरंजीवांचे समाचारास श्री. रा. रा. रघु-
नाथराव दादा साहेब, कुसुंदबाउ कर यांची स्वारी गेली.
परंतु कुसुंदबाउास आल्यावर पंचगंगा नदीतीळशि-
कार एका कसरीची केली.

ता.१७ नोवेंबर रोजी लखनौ एथे पदच्युत नवा-
ब यांची एक बेगम आज दोन वर्षे बेमार होती, ती म-
रण पावली. तिचे नांव नवाब कुलतान महाल होजे.

फुले— दखणेत शिपायांचे बंडा ऐबजीं शिबू, को-
ळी, रोहिले, आरब, व बाघेवगैरे उचल्यांनींचे केबरा
बांधल्या आहेत. आणि उगीच या दक्षिणेस बहुपणा
आणला आहे. या आपल्या सत्याद्रीच्या जंगलांतील
दुबळी तरस भागूजीनाईक याची शिकार करताना
सौर यणे अहमदनगरच्या पोलिसाचे लोकांनिशीं
घरली, तेन्हां त्याची शाबास आहे. आणि त्यांस नग-
रचे एबाम देवीउ कुमेदान व सभेदार राजेरान
आणि पोलिसाचे फार कून बळ बंतराव यांणीं सद्दो-
ल साहेबांस सहास्य केले. या सांगीं त्यांची ही मोठी शाबा-
सकी आचारमानण्याजोगी आहे. अस्त आम बादिच
पुणे अब झरवर वांला त्या असा मींस मोठ्या म्हुंल्या
ब बंधापरंपरेच्या देणग्या सरकारांनीं द्याव्या अशी
मोठी शिकारस करितो ती आम्हांस मात्त आहे. कारण
अशा शिकारीस रिक्त हस्ते जाऊ देणे हे सरकारांस उ-
चिन नाही. नगरचे पोलिसापैकी जे पोलीस या बा-
हादारीवर गेले असेल त्या विच्याच्यांस तोंडाकडे पा-
हा बयांस लावू देवू नये. हे ही सरकारांस नीत नाही
हे ही आम्ही सूचवितो आं, त्या जंगलांतील बंडवाल्यांची
बगैरे पोंचविण्याइ कोणी गरीब लाउपेचाल साहा-
स्य झाले असता त्यासही विसरू नये.

म्यूनसिपल खाते.

गेल्या बुधवारी आपल्या पाहाराच्या नामदार
आणि मुत्सदी म्यूनसिपाल कमिशनरांची समा भर-
ती होती. त्या नामदार व शाहाण्या पंचांनीं पाहारां
न बंब करावे, असो विचार केला; परंतु या कामाला
आपली जनरल म्युणजे जगज्याब नामदार कधि-
शनर साहेबांची समा भरती अगर तिचा कुत्सिस्के-
प कागद व नांवडी फीत यांस खर्ची घालून व एक
दोन शिपायांस बहिना दोन महिने या नामदार सा-
हेबांच्या घरां व्हेपा घालावयाची नोकरी सांगून अ-
भिप्राय घेतले पाहिजेत. असा गराब सात्याचें क्य-
ते. आपल्या पाहारांत केलास बासी श्री. आबासाहे-
बदमंदेरे यांच्या घराचा फुडशा होऊन १२ दिवस
गुजरले. त्याच र तेंपकीर आबांमल्या कूंगां व कर शि-
क्षित यांच्या घरास अग्नी लागून १२ दिवस गुरक-
न गेले. सदरील रघुदेरे यांच्या घरास आग लाग-
ली त्या वेळीं शिबाय आसपासचीं तीन घरे ज-
ळासीं, आणि त्याच रात्री पाहारांत आणखी दोन शि-
काणी आग लागली होऊ. असो असा अग्नीचा प्र-
त्यय झाला तेन्हां आमच्या या नामदार बहुशार सु-
नसिपाल कमिशनर साहेबांस बंब या शहरांत कपा-
वे असें भासू लागले. त्यापैसां त्या मासण्यावरून
आपल्या पाहारेचे लोकांनीं मोठा आनंद घालून त्या आ-
पल्या अग्रिम नामदार साहेबांची बाहावा केली पा-
हिजे. आतां त्या आपल्या जनरल म्यूनसिपाल क-
मीशनर बंब आणावे असा कस र. देव बसपद रि-
लाच तर आपण केवळ या बड्या साहेबांची बडी
मेहेरबानीच समजावी, इतकेंच करणे नीत नाही, तर
र इनाम वगैरे देणग्या ब्राह्मविष्यास जनराणे पेण्या
ची सुनी चाल घ्यावी व बावी, असा आपल्या सरका-
रचा ठराव होत आहे. त्या प्रसंगे कंदां दुधीचा विवा-
रचा आपण पुण्यातील रघुनेने केला अजय पद.

आहे. कारण आपला या शहरांत वास होऊन आपल्या स्थावरजंगम भिन्नकमीची स्वरूपता करण्याची आपल्यास अधिक आवश्यकता आहे.

ही सदरील रुझाराची विना घडून आल्यावर वंचाची खरेदी होऊन या शहरांत ते येऊन राखल झाले, अशी आपली खात्री झाल्यावर आपण त्या आपल्या नामराशी या शहरातील अग्नीचे हननार्थ वंचाचे आणि ही मोगी कर्तव्यगारी गुरुव गारीपासून निपजली. या स्वतः त्यांचा मोग सन्मान करून त्यांच्या नावाचा उद्धार होई अशी काही तोड काढली पाहिजे. असो आपणास त्या युक्त्याप तोडी शोधून काढण्यास आता पाहून समाकूचपां- टर भरविण्याचे प्रयोजन दिसत नाही. आपल्या या निजतां निजतांना ही विचार केला तरी अवकाश आहे. आणि निदान आपले गसरवाले विचार आपल्यास हेतूतच त्यांचांतच शाक वंशाक पाहिलें तरी चालेल.

दक्षिण भागचे रिविन्यू कमिशनर साहेब यांची चांगी आज बेरी पुणेजिल्ह्यांतच फिरत होनी. आतां चांगी नगर जिल्ह्या कडे गेल्याची खबर आहे. इ- तेण भागचे रिविन्यू कमिशनर मेहेरबाब फासंदसा हेब यांची स्वारी विलायतेस जाकरीच्या राजीनामा हे- ऊन लवकरच जाणार अशी बोलवा एथें उबलेली आहे. आतां त्या बोलण्यांत शेकडा किती खरेपणा आहे. हें काढण्यास एक दोन प्रत्यवरें पहातां तीन चतुर्थांश खरेपणा म्हणण्यास आधार होतो.

सोलापूर एथून—ता०२० नोवें.— श्रीमंत अकल कोदकर राजे साहेब यांची स्वारी नेजुरीस याचेस जाण्याकरितां लवजम्यानची अकल कोदाहून निघून ता०१५ नवंबर रोजी सायंकाळीं सोलापूर येथें येऊन गांधाचे बाहेर अशालतीचे मागे मुकामास राहिली. दु-

सरे दिवशीं मेहेरबाब जडज साहेब यांची व त्यांची मुलाकत होऊन परस्परां आदर सत्कार योग्यरीतीनें झाला व जडज साहेब यांहीं गजे साहेबांनीं आपले हत्तीचे अंजारीत वसपून त्यांचे वंगल्यांत पोचते के- लें. दुसरे दिवशीं राजे साहेब जडज साहेबांचे वंग- ल्यांत जाऊन अशालतीकडील वगैरे लोकांच्या भेटी झाल्या त्यावेळेस अशालतीचे नासररा. रामराव- जी यांहीं चांगली व्यवस्था केवली होती. ता०१७ रोजीं राजे साहेब यांची स्वारी सोलापूरचे लायब्ररींत गेली होती तेथे ही लायब्ररीचे निरणीस बलायब्र- रीयन यांहीं चांगली वेत ठेविला होता, परंतु राजे साहेब यांजकडून लायब्ररीस कांहीं बक्षीस भिन्न- लें किंवा नाहीं हें समजले नाही. त्याच प्रमाणें गजे साहेब यांचे वृत्तन झालेले दिवाण निंतोपंत आया यांहीं आपले पति राजे साहेब यांजला मेजबागीस बोलाविलें होतें, परंतु जेवणांत काय पररर्थ होत हेंही समजले नाही.

२. सोलापूर एथील कलेकरचे हेडरेंदर २० रोजी जागरवालीं झाल्या बद्दल मागचे पत्र लिहिलें आ- हे, त्यावर्गावर्गीत एक ४०६ पयांची आगा मीनार- मनारायण कोतवाल सातारें एथील जुडिशियल असिस्टंट यांजबळ १० रुपयांचे रेंदर होते त्यांस भिन्नाली. व मशासनिले हे ता०२१ रोजीं सातान्या हून येऊन आपले जाग्यावर राखल झाले.

३. रेलवे चारस्त्या मोहोला पर्यंत चालू झाला आ- हे. मोहोला पासून सोलापूर नऊ कोस राहते. मे- हेरबाब क्यामरण साहेब एथील कायम जडज हे पुढील महिन्याचे ४।५ तारखेस एथें येतील.

लखनौच्या मणवाची एकराणी आज दोन वर्षें ल- खनौ एथें अजारी होनीची मरण पावली वित्री जाहागीर निरानीच माजीन बाबाने तोडून दिली होती.

प्रेतदर्शन — ज्ञान आपण फिरंगी अ
 में लणतो. त्या लोकांचा मूळ देश युरोप
 खंडांत आहे. त्यांचे नांव पोर्तुगाल त्या देशावर
 न त्या देशाचे कागदाम विरापण युक्ताने आप-
 ल्या देशातील लोक पूर्वेकाली कागद असे ल-
 णत असतात. हे फिरंगी सन १५०० पासून
 या देशांत येऊ लागले. यणी येथे येऊन का-
 ही मुत्सुख बळकाविले परंतु त्यांचे सामर्थ्य
 कमी झाले या कारणाने त्यांचे बर्षे स्व या दे-
 शान व युरोप खंडांत कमी झाले. या कारणाने
 ते त्यांचा गिरकाय या आपल्या देशाभरून
 होणा फक्त गोमांतक अथवा गांवे बंदना
 न बंदर या ठिकाणी मात्र ते व त्यांचे राज्य
 लणून राहिले आहे. अयापि गोमांतकाचे
 राज्य त्या फिरंगी लोकांच्या ताबेते आहे. हे
 फिरंगी लोक रोमन कथा थोलिक लणून जो
 ख्रिस्तीधर्मातील एक प्राचीन पंथ आहे त्यांत
 ले आहेत. त्या पंथांत वने, उपायणे करणे मू-
 र्तिला भजणे साधू पुरुष मानून त्यांच्या ही भ-
 जनीं लागणे वगैरे प्रकार जसे हिंदू यज्ञी यांत
 चालत आहेत. तसेच चालत आहेत. हाही सा-
 गण्यास कारण की, मार्गे सन १६०० मध्ये कोणी
 एक पाद्री पोर्तुगाल देशाहून तेथच्या राजा-
 ची आज्ञा घेऊन गोव्यास धर्मप्रदीप आला.
 तो थोड्या वर्षांनी इकडे मरण पावला तेव्हा
 त्यास 'रिवास्त धर्म' ख्रिस्ती साधू पुरतात त्याप्रमाणे
 जे त्यास गोव्यास इकडे पुढे सुमार साभर व
 षांनी त्या पाद्रीचे प्रेत उकरून काढिले तेव्हा
 त्याचे शरीराने अवयव काही छिन्न विछिन्न
 झाले होते. व त्या पैकी त्याच्या पायांचा आंग
 य 'एक' ख्रिस्ती धर्मने चालून नेला होता याचे
 कारण की, त्या साधू पुरुषांचा अवयव आपल्या

त पुजावयास आता. हाही त्याच पुरुषांचे प्रेत
 पुनः उकरून काढिले आहे. आणि त्याचा प्रेत
 वर कबर बांधण्याचा वेत केला आहे, न प्रेत
 अयापि काही अवयवांनी बांधीत आहे. हे
 पाहण्या करिता रोमन कथा थोलिक पंथातु यांची
 यात्र करू पुष्कळ त्या मीनी जातात. ते ते त्या प्र-
 ते पाहण्यात काय उल्हास आहे. तो नकळ पण
 भाविक सुद्धे पाहण्यात अज्ञानत्वाच्या द्वारे का-
 ही आनंद होत असेल असे मानणे प्राप्त आहे.
 असा. शाहीण ख्रिस्ती ह्याच्यात जे जे बडे चार
 आहेत, ते मूख आणि धर्म भोळे हिंदू व यज्ञी
 शाहीन ही आढळतात.

नामदार गवरनर इकोसलाने गुजरायतालकि-
 त्यांचे पल्लवी वरील नेराव अमल दाराम पगारदे-
 प्याचे मंजूर केले त्याचा नपशील.

नाकांची संख्या.	हद्द.	महिना.
१	कम्याडेर	६००
१	सकड	६००
१	आडजूदर	६००
१०	कामेदार. फस्टेक्यास. सेक.	३००
	डक्यास	
१०	जमादार. फस्टेक्यास. सेकड.	१६०
२०	हयानदार.	६००
२०	नारिक	३००
१	बगलमेसर	१०६०
१०	बगलरस	६३६०
७००	शिपायी	२०००

६१४
 याशिवाय तब्बला खर्च ६०३१४ मूकूण ७३१०६
 दरमहा देण्याविषयी उराव केला आहे.
 म. ग्या.

ज्ञानप्रकाशकर्ते महाराज.

पुनः विचार्य महाराज, प्रश्न करणारास ता हिजे ल त्वारीतीने प्रश्न करण्यास अधिकार आहे तसे समाधान करणारास भडतच रीतीने उत्तर देण्यास अधिकार नाही. यास प्रमाण कोणी ए कांने प्रश्न केला की, प्राणिमानास आधार कोणा चा आता हे विचारणे विहित असता समाधान क रणाराने उत्तर दिले की, सर्वांस आधार पृथ्वीचा आहे. तर अज्ञानास हे सांगितलेले रुबेल तरतु हे समाधान नव्हे. कारण जर प्राणी भेला तर त्या ला झगजे त्या राहिलेल्या पेटाला. पृथ्वी कां उभे करित नाही. असो याविषयी पुष्कळच याद असून जो वेदात शास्त्र सिद्धीना प्रमाणे पूर्ण ज्ञानी असेल. तोच या प्रश्नावर समाधान करील. सणू न प्रश्न करणारास हर एक प्रकरणी चांका घेऊन सुप्त जनांस विचारण्यास अधिकार आहे. याच्या याने मी जो खाली प्रश्न केला आहे. त्यातील म र्म लक्षांत आणून त्याने समाधानी उत्तर. आपले पत्र द्वारे माझे भेटीस यावे ही इच्छा आहे. करितां हे पत्र छापून प्रसिद्ध होण्याची आशा बाळगून मा र्ग प्रतीक्षा करित बसलों आहे. आता खाली लिहि ले प्रश्नातील उतानार्थावरून मनास वाटतील त चा कल्पना काढून ज्याजला प्रश्न केला आहे त्याचा त्याणी मनोदय समजून समाधान युक्त उ त्तर देतील तर हा त्याचा अन्याय होय. व प्रश्नात कोही प्रोटी नसून पोरकट वगैरे तहेचा वाटले तरी प्रश्न करणारास अधिकाराविषयी संदरी लिहिलेच आहे.

प्रश्न.

हिंदुशास्त्रातील पदार्थ विज्ञान सणून मुबईत म. १८५७ इ. मदीं सालात अमेरिकन मिशन छापरवा न्यांन एक बूक छापून प्रसिद्ध झाले आहे. ते माझे बा हाण्यांत आल्यामुळे हिंदुशास्त्र संपूर्ण चुकानी मर

विले आहे. सणून संदरह बुकात मनास येईल न मे पांडित्य लिहून आणते आंगी सणजे आपल्या शरीराच्या आजू बाजू म व भंगाल व सूर्य गोलक इ त्यादि सर्व गोळाच्या आजू बाजूला जी जाणा रिका नी पाकळी पसरली आहे त्या पाकळीचे मोत मरले ले अच बल ज्ञानवान वस्त्रप्रकाशज एक परब्रह्म तत्व आहे की ज्याचे परमाणू होत ब. नाहीत व परमाणूच्या योगाने जे भेदले जात नाहीत व ज्या च्या शालित्वात परमाणूचे अस्तित्त्व एकामिकी दोन अस्तित्त्व राहात नाहीत. या न्यायाने वि श्वा होत असे जे सत्य निराकार एक तत्व स र्वत्र भरडे आहे तेच परमेश्वर स्वप्न आहे. असा जो प्रमाणे त्या भगवंताच्या ज्ञानपेशांही त्या चुकाने शाहाणपणाचा होत आला आहे. अ से त्या बुक करणारास वाटले असेल. अस्तु त्या जला हेच विचारणे आहे की, बुक्यानीं भरलेले हिंदुशास्त्र याच्या शोधकत्वात लिहिणाऱ्यांचे लि हिणे सत्य किंवा मिथ्या हे पाहावे सणून पुष्कळ प्रयत्न केला परंतु हिंदुशास्त्र या नामाभिधानेक रून प्रथ कोठे मिळत नाहीत फक्त वेद प्रसिद्ध अ शी शास्त्रे सुमारी ६ आहेत तीं एका विद्वानाने मना दाखविली त्याचा तपशील.

- १ ज्योतिःशास्त्र. २ धर्मशास्त्र.
 - ३ पूर्वमिमांसा सणजेकर्म. ४ न्यायशास्त्रस विचारकर
 - ५ योगशास्त्रशांतिसाधन. न्यायें मार्गदर्शन.
 - ६ उत्तरमिमांसा सणजे वेदानशास्त्र.
- अशी साहाशास्त्र असून दुसरी उपशास्त्रे वडत आहेत परंतु हे सातवे हिंदुशास्त्र न्याया कोठे मिळाले याच प्र श्नाचे आगने पत्र बाळणारा करितां जबा ज्याणी तें बु ककले असेल त्याजकडून मियां ला पाहिजे सण जे त्या बुकात लिहिले दुष्कर्मांचे खंडन करण्यास वस्तु द तयार आहेत.

आनां या हे नास्तिकाने मन रचण करणा-
 विशीं पत्र द्वारे आपुन प्रसिद्ध करणा वरुल आख्या
 नास आन्ही आरंभ केला आहे. त्या प्रमाणे अनु-
 क्रमें करून ज्ञानप्रकाशकर्ते महाराज आपण आ-
 पले अमौल्य पत्र द्वारे अज्ञान जनावर प्रकाशपा-
 उण्या करितां अवतारच धारण केला आहे. कमा-
 वे.

ता.०१८ नवंबर १९०९
 मु. इ. इ. आपला पुरातन सेवक.

नेमणुका — लेफ्टनेंट पी. एन्. लिजिद यांणी
 गुजराय इरेग्यूलर स्वारां वरील आउजुई रत्ने का-
 माचा चार्ज ता.०८ मीनहूस परत घेतला. कावे-
 वाड एथील देवी कादणारे सरजनची असिस्ट
 सरजन नाथ याणे ता.०१३ मीनहूस कापा वरुल
 झाला. — नामदार सर जोसेफ. आरनाल्ड तैर
 सप्राम कोउताचे घुनी जउज यांणी हेनरी ग्या
 व इस्कोयर यांस सप्राम कोउताचा क्लर्क नेमिला
 आहे. — मि. हेनरी न्यूटन यांणी सदर दिवाणी व
 सदर फौजदारी अदालतीचे रजिस्टराचा चार्ज ता.
 मीनहूस घेतला. — मि. मेल वील कोकणाचा अक-
 री गजउज यांस ३ महिन्यांची रजा मिळाली आहे.
 मि. डेली आणि क्वापरन उनस्टर वीला यांणी शि-
 वरपूर एथील जुडीशियल डिप्युटीच्या कामाचा चार्ज
 घेतला. — मि. लाईड सरतेचे अकरी ग सी-
 नोचर अ. जउज यांस भडोल तुकडी वर नेमिले.
 मि. वी. सी. लाफनन पुण्याचे जउज यांस १० दिव-
 सांची रजा मिळाली आहे. — मि. स्टाट कुलाबाचे
 सब कलेक्टर आणि ज्यार्व साजिस्टर यांणी ता.
 १२ नोवेंबर रोजी कामाचा चार्ज घेतला.

गुजराय एथील असिस्ट कमीडेण्ड मि. रे
 व बेकर हे रजेवर गेल्यामुळे मि. पारकीनस
 सपर न्यूवरी असिस्ट व मि. डी. सोजा सब अ-

सिस्ट यांस पहिल्या गृहस्थाने असिस्ट व दुसऱ्या-
 ने सब असिस्ट पेमाप रवात्या वरील कामे घाल-
 वावीं म्हणून नेमणुकी झाल्या.

आम्हास लिहिण्यास संतोष झाला आहे की, रा-
 व बहादूर विठ्ठलराव सदाशीव माजी मालवणचे
 मामलेदार यांस सरकारने मेहेरबागी करून
 सब तुकडी कुलाबा एथे डिप्युटी कलेक्टर व मा-
 जिस्टरची जागा दिल्याप्रमाणे त्याणी आपले कामा
 चा चार्ज घेतला.

सुवर्दील नागदेवीच्या धर्मार्थ दवाखान्यांत
 मेमान २४ वर्षांचे उमरीचा याने शरीरांतून मूत्र
 खडा समारो ८ ॥ तोबे वजनाचा डाक्टर भाऊराजी
 यांणी डाक्टर नारायणराजी यांचे मदतीने बद्का-
 चे आउया एवढा कादिला. असे बवे त्याजिरा वरु-
 न कळते

सुवर्दी मेषर साहेब हे सुवर्दीन कलक
 त्यास ता.०१ मीनहूस रवाना झाले त्यास १५ तोफांणी
 सलामी दिली.

उत्पना वर कर नु येण्याविषयीचा अर्ज नगर-
 च्या रयतेने रणी सरकारास नोव्या नम्र पणाने र-
 त्ताना केला त्याची प्रत आम्हांस नगर एथील गृहस्थां
 नीं पाठविली आहे. ती आम्ही सर्व वाचली व त्यां-
 तील कारणे ही सुक्तीची सदरहू अर्जांत दाखविलीं
 आहेत. त्यांतील मजकूर आजच्या पत्रांत घेण्या-
 स जागा नाही.

पुण्यातील न्यून सी पाल कमेटीचे प्रीसीडेण्ट
 मेहेरबाग क्रीडा साहेब यांणी पुणे शहर एथील

गाड्या चोडी बगैरे वर रस्त्यांचे मत्स्यानां, लिखाच सालमजकूरी १२ माहीचे ३००२५ रुपयास पुस्तोत्तम रुपनाय हांचे चाणी घेतला त्याच्यापुढाचेर बस सोल अनेर पुरे होणार आहेत आणि पुढे सन् १८९० पासून १८९१ च्या अग्रेल महिन्यापर्यंत एकंदर १६ महिन्यांचे आज रास्त्यांचे घेवेंतले हा हरकत धारणुकीचे कचेरीत लिखाच व्हाव याचे आहे हे आम्ही चाची उरें चाणी या पत्रांत जाहिरात देऊन कळविले आहे. व आम्ही ही लिखाचाचा दिवस आज्ञाच आहे सवत्र प्रसिद्ध केले आहे.

घायव प्रांतांतून व कर्णाची येथून आलेल्या व नसांना वरून समजवें कीं, तारीख २५ नोवेंबरचे सिंद कासीद वर्तमानपत्राधारे कळवें की बाघरीले कानी पुढे वर मान केलेल्याची वतनी आली आहे. कारण तेथे सरकारने लष्कर होते, त्या पैकीं पहिल्याने रवाना जायले ते तेथे राहून बाकीचे सर्व परत आले. या मुळे त्यांस मुबद्द सांपडली असे अनुमान होते. त्यावर हाची प्रहिली मेने डीपर जेरी व पापदळ पलटणीचे लोक दारुगोच्या नवी रवाना जायले आहेत. त्यांतील जे मोरुवीच्या उपयोगी नाहीं ते छणजे आजारी, बायका, मुले, कर्णाचि व ठेविण्याचा डकूम झाला आहे. याशिवाय दुसरेही लष्कर त्या बाघरी लोकां वर गेले आहे. बाघरीले कानी रवाना गांव, बुद्धने जंगल गेले आहेत. व वरून दिसवें कीं बाघरी लोक यांस वेद आणि वार के जवळील सरकारने लष्कराने त्यांस हाकून दिल्या वर मागे आल्यामुळे ते धीट झाले असवेत. दुसरी बातमी ता. २९ नोवेंबरची राजकोट येथून अशी आली आहे कीं, मकरणी, वेल्ग्रीस व दुसरे जानीचे असे हे बाघरी लोकांस मिळाल्यामुळे ते लोक हा

आहेत. त्यांत बंगाली शिपाई ही बंडवाल्या पैकीं २५० आहेत त्यांत विशेष इतकेंच कीं, त्याजवळ उद्युक्त दोन तोफां २ चौड गोळ्यांच्या आहेत. फक्तनी हून आगबोट आंभी. ती वरून कळवें कीं, सदील येने डीपर पलटणीचे लोक पोरी वदगस जाण्या करिता रवाना झाले आहेत.

बंडप्रकरण- उत्तर हिंदुस्थानांतील दंग्याची जींच्या खबरा घरेघरे कळ्या अशी लोकांस इच्छा होत असेल. आतां त्या खबरा दोन्ही प्रकारांतून कोणत्या म्हाण्या कोणास इष्ट असतील याचे वाल विकपणे सांगणे अशक्य आहे. आणि त्या भाग्यीं पडण्याची कोणा भजास इच्छा ही होणार नाही. वास्तवीक राजमान्य ज्या कांहीं खबरा त्या कळविणें हे रास्त आहे. आणि त्यावरून ज्याची जशी अकल धां वेल त्यानें तसें अनुमान करावे. परंतु मत्स्यमिथ्या हाण्याचें तें कोणी ही वापल्या अनुमानावर दादर्य देऊं नये. उत्तर हिंदुस्थानांतील बंडवाले चाणी आपली नेपाळचे पाहाडांनीं जागा सोडली असे दिसतें ही जागा सोडण्याचें कारण नेपाळचा जंगलवाहादू रयाणे १६०० फौजेची स्वारी उत्तरेकडून करविली आहे. असें ह्मणवात. चदक्षिण बाजूनें बंडवाल्यांचे उतरणें होईल किंवा होतें त्यांत अडथळ करवा आ. सारीं, पखबना, आनरी, आपैला, रिल्यु, आणि मिरेन्वाकांवांनीं हदवार इंग्रेज सरकारच्या फौजा सज्ज आहेत. एक खबर अशी आहे कीं, बंडवाल्यांनीं एक मोठी रोखी बुळरी पुण मुजिक येथे दाखल झाली. व दुसरी एक गोरख पुराकडेने बंडवाल्यांनीं उतरून ये या करितां त्या प्रांताचे हरीपर येथे इंग्रेजांनीं फौज ठेविली आहे. त्या फौजेवर बंडवाल्यांनीं एक हत्ये केल्याची याजार बातमी आहे. नेपाळांत या अर्थाचे बंडवाल्यांचे वास्तव्य साज्यास सुमारे २ वर्षे झालीं.

असावी. इतक्या दीर्घ काळांत १९०९ मंडपाले
 लोकांस अन्व भाणि वस्त्रयांचा पुरवठा साकार पा-
 हिजे. त्या पांचून त्यांचे पांचवे त्या थंड ठिकाणी हो-
 णेच नाही. कावळून अनुमान होतें की, नेपाळचे का-
 कोळडून ही अन्ववस्त्रादि सामग्रीची पूर्णता थंड वा-
 त्यांम साठी असावी. थंडवाल्यांबाबत सारी नेपाळ-
 चे फौजेनें केडी असें म्हणतात. हे जरी खरी असले,
 तरी ही फौज थंडवाल्यांच्या सहाय्याच आणवी तलवा-
 र गाजवितील. किंवा थंडवाल्यांची साथ करतील या-
 विशीं त्या जांतीच्या अयोध्ये पांतांच्या सरहद्दी बरीत
 लोकांस नर फार संशय आहे. त्या नेपाळच्या फौजे-
 नें थंडवाल्यां बरोबर एक लडावी मारली. अशी ए-
 क वदता येऊन पोचली आहे, परंतु तीतले मध्य अ-
 योध्य महस्तर झाले नाही. थंडवाल्यांची फौज जी रं-
 ज सरकारच्या सरहद्दी पर सरली आहे, त्या फौजेचे
 आधिपत्य खान व हादूर खान यांजकडे दिलेले आहे.
 असें म्हणतात. अयोध्येच्या बेगमेची मधुरान यांज-
 वर रघुपामर्जी होऊन त्याच्या ऐवजी फराझाबादेच्या
 एका थोर गृहस्थावर झाली आहे, असें म्हणतात. त्या
 रुपंतल्या गृहस्थाचे नांव अद्यापी उचेंड झाले नाही.
 ही बेगम थंडवांतील एक अग्रसर आहे. ते व्हांतिला वी स-
 शाख पुरव्यपुरव्य थंडवाल्यांनो पकडणे हे हे प्रयत्न कर-
 णास अवश्यच आहे. यावरून किंवा काही वास्त-
 वीक आधारवरून बेगमेला व पुरव्य थंडवांच्यास-
 कोणी धरून दिले असता सरकार २० लक्षांनी या-
 च्या थेल्या त्याजपुढे इनामां शरवत आतील, आणि
 हे काम जंग बहादुराने पत्कारिले आहे, असे अयो-
 ध्यांतील वडे साहेबोळतात.

पुणे — महामारीचा आजार कमी होत चालला
 आहे. — धान्याचा भाव एक पावसाची जरूर होती
 तो नपडल्या सुबेका हीसा चढला आहे. — वजनी

ततमांजे पावसापासून भांडव्याजपासून आहत, र-
 लोच्या, बांधणीतली सुभारं ५०० नुष्यां स रज्या वि-
 नून बंधहरा ही जाऊ लागला आहेत. — साक वज-
 कुरी जोसा त्यांचे रक्षण करून आम्ही जाणे निहिते हो-
 ने त्या प्रमाणे सरकार या स खरेच गोसायी कण्याक
 प्रले रिसते. — मेहेर खान कले करमाहे व या-
 ची खात्री मावळ जालुण्याची जमाबंदी माभने राग-
 नी केलेली व पाखून परत इंडापुरास आणार हान
 — मेहेर खान साफजना साहेब जंज रजे वर गले
 आहेत, न मेहेर खान गान साहेब अभिषेक जराज
 यांची खात्री कोरते पाहून तूर्त परत आली आहे —
 बारा मती कोरयचे शिरस्तेदार रा. सरवागम कोड
 देव सहस्र पुष्पे याणी खांच घेतला अशी मोहमन उ-
 पस्थित झाली आहे, असें ऐकतो. — सन १९०९
 चा आस्ता हा सुबई रज्यांत आज पामून २५ वि-
 वसांनी स्वरू होणारा आहे, परंतु मराठी तरनुना अ-
 द्यापी सरकारां नून आला नाही.

श्रीमंत नात्या साहेब सांगलीकर यांचा यिवाह
 सांगली मुहामी मार्ग हीपे सुबे शानवारी सा नाअ-
 से पत्नी वरून कळले आहे.

अयोध्येच्या परभूत नबाबास साजीना १२००००
 बागलस रूप येविन शानदेण्याचा ठराव झालेला हो-
 ता, तरी त्याला भागवरी मोकलस रूप ये अथीक
 पन शान साजीना वादवाचे, असा विसायेने हन कर-
 कारचा हुकूम झाला आहे. असे फिनिस्न वचती विनि
 कलकना फिनिस्स पना वरून कळते की बुंदन ख-
 डांतील सर्व गरी फौज काडून नाचून तेथे त्यां वजी क
 जी फौज ये आत आनी ठरवी, असा सरकारचा ठराव
 झाला आहे.

हे पत्र पुणे तार. २५ कल्याणी नवकानडे पाणी क. व. कने.

ज्ञानप्रकाश

पुणे - गुरुवार ता. १८ मार्च दिने वर मन्वा १९५९ इ.स. वी.

जाहिरात

संगमावर एक सुंदर बंगला त्याचे खाती व विदे जमीन असून यात बाग बगीच्या आमरा किंवा वि कावयाता आहे.

बंगला मुम्बानदीच्या काठावर आहे. त्या दिवशी नवशाल वार माहिती ज्ञानप्रकाशाचे हाक काढू शकिले.

ज्ञानप्रकाश

पुणे संशानकोर - ता. १८ मार्च इ.स. किर्यादी विष्णु विम्बनया रागार वकील याचे घरी नोरी करपयाकरिता मागील घराती भिंत फोडून नोरीचा यल केदी नरो- चिंतामण कारले कर व लक्ष्मण विन् मनोहर सोना व बापू विन् परशराम चव्हाण हे करीत होते, असे पो- लीसच्या साक्षीवरून शाबीद झाल्यामुळे दर एक के- दीस दोन दोन वर्षे सक्त मजूरीची शिक्षा मिळून शि- वाय केदी कारले व सोनार यांस दर एकास २५ फरसे मारण्याचा ठराव झाला. केदी बापू हा घायाने वृद्ध अ- सल्यामुळे त्यास फटक्याची शिक्षा असिस्टंट मैजान- जडजांनी वरविली नसेल असे आम्हांस दिसते. कार- ण केदी बापू याणें तुरुंगात फार काळ घालविला अ- हे, हा केदीचा यल साध्य झाला असता, परंतु पुणे- पोलिसानें या कामांत दुसारी ठेवल्यामुळे केदी प- कडले गेले.

पुणे माजिस्ट्रेट - एका इराजेच्या घाट्याने घाडे खरेदी करण्या करिता एका पोतां उीत १० रुप- ये आणि कांही नसे घालून ती पोतांठी आंगरच्याने

विशांगी घातकेली गती. ती मुंबईच्या एफ्या दु. मन् मान गाभल्याने विशा फा डून रुप ये नेले, परंतु शि- राशी जीव असाव्या मुळे केदी पकडला जाऊन त्या- जवळ तडके आणि तुरी नांगडल्याची शाबिदी द्या- ल्यामुळे त्यास महाराज विष्णुरी माजिस्ट्रेट यांणी- खास महीत्याने शिस्ता उरवून शिबाय किर्यादीचे- तुरुसादी वहाल याती जिनगी विकून घायो असा- ठराव केला, हे व डून व डुतांस संतोष झाला.

बाबू महसूबन पन याणें आपल्या विद्येच्या व- याने विदनापूर येथें गाडी सारखें एक वाहन त- यार केले आहे. ते त्याणें एक दिवशी चालवून रा- खविजे, रस्ता वाडत जायत ३२ मनुष्ये वसली अ- सून एके मनुष्याचे जोरातें तें तारास २५ ला ममाणें- चालसं. यानवीन युक्ती करितां त्यास महत्त फिला- ली.

हिंदुस्थानातील उरकर आफू मालिक इत्यक- शान यांच्या शिको रतीवरून या देशाचरितां विलाप- त सरकारचा संकतारी याणें सब असिस्टंट सरजन- यांजलां ही इतर वे सन ही अंमल हारां प्रमाणें पेन- शानें मिळत जावी, असा ठराव केला आहे. वया- सरकारच्या करारास इतर वे सन ही कांन हारां प्रमा- णेच हफ असण्यास कांहीं हरकत दिसत नाही. असे लिहिले आहे.

पुण्याचे कलेक्टर साहेबांची खाती अयापी मान- व्यातून रुप येऊन ही पुतात जाणार म्हणून आम्हां मा- ने एकिले होते, त्याप्रमाणें मली नाही, परंतु लपकारन जाणार.

चीन— त्या देशाची खबर माहातां आद्यांची चीन व इंग्रज यांचे वस्तुन वसलेले दिसत नाही. चीन देशाचे खबर फराशील व इंग्रज हे एकत्र होऊन लढत होते, परंतु आतां फराशील इंग्रजांस कुमक करण्याला इतका धरित नाहीत, असें ही दिसते. इंग्रजांचे खबर सध्या व्हाता, असें चीनचे वादनाहाचे मनांतून होत, परंतु चिनी लोकांची युद्धसंग्रामाची नयारी करण्याच्या खबरपटीत आहेत. असो त्यांच्या नयारीपासून इंग्रजांच्या मतलबांत काही कमनाई पडते असें वाटत नाही. चीन देशाशी आतां लढाई करावी किंवा कसे याविषयी विलायतेन राज्य कारभार्यांत मतभेद आहेत. तरी चीनेस काही इंजिनीयर लोक व दुसरी फौज व थोडा मोफरवाना वगैरे मिळायो द्यावेत अशी सामोरी यांची सिद्धता होऊन कांहींची रवानगी विनायतेहून झाल्याची खबर आतां आहे. आतां पुनरपी कांहीं युद्धसंग्राम होण्याची नतसहा किंवा सल्ला बनून येतो हे वाहाणें आहे.

आम्हास महाराजांस अभिष्ट चिंतणास या सहीचे पत्र आले आहे. त्यांत त्याणें एकत्रपणाने त्या देशाची खबर लिहिली आहे की, ता० १२ नोवेंबर ऊर्फ कार्तिक वद्य २ रोजी श्रीमन्महाराज तुकोजी होळकर यांस पुत्र लाभ झाला. त्याची पत्निका ही त्यांणी त्यांतच लिहिली आहे की, सादरहमितीस प्रातःकालचे १ घटिका दिवसास रोहिणी नक्षत्राचे द्वितीय चरणावर अमृतसिद्धियोग असतां हे पुत्ररत्न नसवले आहे. आतां सयोग किंवा कुयोग पाहाणे तो पिटीजान किंवा मर्जातल्या जोशांचे मोद आहे। आमचा विषय नव्हे. असो या हाककरी गादीला पुढील बारासा सांगणारा बारास झाला आहे. त्यापेक्षां परमेश्वर त्याला दीर्घायुत्र ज्ञानसंपन्न आणि बलाढ्य व नीतिसंमत्त करवून

सर्वांचा जिवलग प्यारा करणें हेच आमचे खरें मागणें आहे. आमच्या त्या पत्र पाहणारे मिधास आपल्या अन्न हात्याची चरा वडीं कुकून फारच हर्षसागरांत निमग्न झालां असें दिसून आले आहे. तस्तु असाच विचार हाणेंच लहरीतं सदादित फीडा करून आपल्या कुब्रिष्ट आयुष्याचे दिवस मुरवाने घालवो.

पार— एथून आम्हांस पत्र आले, त्यांत लिहिले आहे की त्या स्थानचे सेनापतीचा बंद खुलासा होणार अशी खबर आहे. या अर्या गवारी आग्या महिन्यातून शिनीन बळा उडतात, पण कला देवा कांहीच घेऊन दिसत नाही. त्या सेनापतीची मुक्तता नाही अशी आशा करणारे पुष्कळ पदभिक्करी आहेत असे दिसते. त्या सेनापतीकडे पत्रा अन्वय असेल असे वास्तुत नाही. या पुरुषाला एथे कैलास बासी पारचे महाराज यादी स्वारी या मुकामी आली होती, तेव्हा पुष्कळानी पारिले असावे. इंग्रज लोकांचे स्वाहय व कला कोवळ्या पाहण्याची व जाणण्याची त्याला फार इच्छा घेता असे, व तो इंग्रज लोकांच्या गुणांचे वर्णन करणारा व वाहावा करणारा दिसत होता. या वस्तुन तर वाटते की, तो इंग्रज लोकांच्या इच्छातला असावे.

जावणी मह ता० १७ नो० — एथे शर्यतीच्या बाजूचे गजुत कापण्याकरितां १५ बंदिवान वेड्यां सध्या जावणी जवळ काम करित होते त्याजवर ३ पोलीसचे शिपायी हात, त्यांचे त्या केरी लोकांनी हल्ला करून त्या शिपायांस त्यांणी विज्यांनी मारमारुत पडून गेले त्यांचे मागेमागे सोजीर व काळे शिपायी गेले, परंतु ते अद्यापि मिचाले नाहीत, एथील किती एक उरावपील त्वाट युद्धाचे जागी रवाना केले आहेत. हुसारे एक प-

मंडलेश्वर या किल्या वर या चौकी वर जो शिपायी -
 ह्याचा वर होता, आणि तेथील लोक कोकचे होऊन निघ-
 ले गेले. त्या शिपायांची चौकी कोठे मांडलांत होणा-
 र आहे. — ता०१२ नोवेंबर रोजी ३ व्या गोऱ्या पल्लणी-
 च्या लैनास आग लागून नारा झाला. — १७ वी बलमका
 ली स्तोरांची पल्लण आणि पायदंड टोपी पेकी काही
 भाग येथे येण्याची बात पाहान आहे.

अवसर

सरकारी छापखाना — सुबईस सरकाराचे का-
 मास उद्योगी पडण्या करिता एक छापखाना घालून त्या
 जवळ ३ पेजण होईल असेर जुळणारे वेविले आहेत.
 आणि त्या कामांचा स्क्रिप्टि किंग रेविन्यू स्तोऱ्या वरील
 यामने वेविले आहे.

सरकारची मुख्य राजधानी प्रयाग येथे होऊन त्याचे
 हातां खाली आंध्रप्रदेश फरनेट गवरेतर असावा, अ-
 सा वेंत आहे त्याविषयी वरचे वर बातम्या एकमेका
 न्याविरुद्ध येतात. त्याविषयी पुनः असे वर्तमान म-
 फ्त होत पत्र कर्त्याच्या समजण्यात आली आहे. सर-
 रील वर्तमानात अद्यापी कमीपणा आला नाही, असे
 त्या पत्रकर्त्याचे समजण्यात आले आहे. आता जर मु-
 ख्य राजधानी प्रयाग होईल, तर आपल्या सुबईनी रा-
 जधानी पुणे होईल हे म्हणण्यास काहीही अधिक
 मजबुती येईल.

छोरीलदायी — सरकारचे थोडेसे लोक न्या-
 पटन रीती याचे हातारगाली होणे, त्याचा तपशील -
 रीक लोकांच्या ३ व्या पायदंड पल्लणी पेकी व जारा-
 ने त्सार असे सहकारी कडील असून बड्याल्या
 च्या रोनी बरोबर युद्ध बाणगंगे जवळील जंगला-
 त पुष्कळ तासपर्यंत होऊन सररोवरी सरकारचे लो-
 कांनी त्यांचा पराजय केला. नंतर त्यांचे दिवशी सर-

कारचे लोकांनी गयासींग बंड बाल्याची तीराई जंगला-
 ने शोधलास होनी त्याजवर हत्ता करून त्यास पिरवून ला-
 वून पुष्कळ मजूरदार लोकांची कत्तल केली. — कितीए-
 क नेदी व सरदार आपण होऊन सरकारास शरण आ-
 ले. आणि हे रवे आहे की, आम्ही त्याचे अपराध मा-
 फ करण्यास तयार आहो. कारण व, सर्व जगास वं-
 डाचे कारणाने मृत्यूची शिक्षा ठरविजे हा राजवादा-
 यास शरपणा आहे. जेव्हा थोडेसे अपराधी शरण
 आल्यावर बाकीचे मोठे अपराधाचे उरतील, त्या-
 म्हात रुमा रडीलकरावी, व माफी करावी हे राजनीतीस
 बरे आहे. आम्ही एकता की, ना झी मखान आली रवा-
 न हा गाईकोडी एथे बेगमचा घग्वा कारभारी हाता
 तो सरकारास शरण आला. तो थोडे दिवसांवर मला.
 त्याणे पुत्रास असा बुद्धिवाद कला की, मुन्ना व रंयत्र
 सरकाराकडेसे विरुती करून शरण जा. त्यास आगा
 संकरातून दूर हाण्याची संधी आली आहे. त्याणे गोर
 कपूरच्या जवळील काही माहिन्या मागे गांव लुटून
 लोकांचे शरीरांस यातना करून द्रव्य गेले होते, आ-
 तां हा शरण आला की भीतीच्या संकरातून पार पडे-
 ल. — कलेकत्या कडील कांगरा वरून कडने की
 ब्रिगेडीयर हालडिच हा आपल्या लोकांकडून राम
 पुरास जाऊन दारबल झाला आहे. सर्व बड्यालंगो-
 रकपूर आणि अयोध्येच्या हरी वर पश्चमे कडेस ये-
 ऊन वेपले आहेत. गुररवे लोकांचे सैन्य बुदबलच्या
 जंगलात पूर्वेकडे येऊन पडले आहे, असे वर्तमा-
 न आहे यावरून बंड बाल्यास उत्तरेकडेस जातो या-
 वयाचे नाही. आता गुररवे बंड बाल्यावर हत्ता करू-
 न त्याचा पराभव करून राकतील तरी त्यास पूर्वेक-
 डे आणि उत्तरेकडेस जाऊ देणार नाहीत इनकेही
 त्याणी केले तरी बस्त आहे.

विलायत — एथून अके १० नोवेंबर पर्यंतची येऊन

दहा लक्षांनी तीं नील द्वाशांही वर्तमानें.
 फराशिसाच्या बादशाहाने इटली देशांनी
 ल मांड छिन्न राज्यांची अवस्था कशा प्रकारे
 ठेवली, या विद्वांची कल्प बंदी करून सा-
 र्णिच्याचे राजा पुढे देविली आहे. विनाय
 नेच्या सभों वारच्या समुद्र किनाऱ्यावर मो-
 रें तुळान होऊन जाहाजोंचा फार सख्या होऊ
 होऊन गेला आहे. एक तिरकठी जाहाज बु-
 डालें, त्यांत ४५० माणसे बुडून मरण पावली.
 व त्या वरील क्षमारे ५००००० लक्ष रुपयांचा
 नाश झाला. विलायतच्या राणी सरकाराने
 मिजाम सरकारा वरील हेदरा बाहेचा रसि
 दंद करनल कथवट देविडसन यांस नोट
 ची पदवी दिली आहे. आतां पासून त्यांच्या
 नावाच्या मार्गे सर हा किना व जोडला पा हि-
 जे. मोरोक्को एथील लोकांनी फराशिसांची ल
 दई होऊन फराशिसांस जय मिळाला आहे.
 आस्त्रियनचे बादशाहांस आणि हंगरी
 चे संस्थानिकांस कोही तेंदे पणा आला आहे.
 आमेरिकेंतील स्वतंत्र संस्थानांत सिधी लोकां
 चें वंड उटलें आहे. मोरोक्को एथील फराशिसां
 चें फौजेत पदकीचा उसद्व बसून झाला आहे.
 आल जियर्स याच्या फराशिसांनी फडशा हा
 उला. आल जियर्स, व मोरोक्को एथे जे सर
 काराने आपली फौजे रवाना केली आहे. फरा
 शिसांचे लोकांस मिश्रदेशाचे बादशाहाने
 जाहिर केले आहे. फराशिस सरकार हिंदु-
 लान, व चीन यांज वरी वर जळ मार्गीची
 रहदारी ठेवावी, या साठी सु एझ एथील सं-
 योर्ही धर्मी व न रंदक खणावयाचा विचार
 र चालला आहे. त्या बाबत पुर्त विचार करु-
 न करणें ठे करावें. युशिया देशांत फौज वा

द विण्याचें काम चालू विलें आहे. रशि-
 याचे बादशाहाची व युशियाचे बादशाहा
 ची घुलाकत झाली, त्या वरून कोहीं तरी
 गूढ आहे, असे तर्क चालले आहेत. फरा
 शिस सरकार ६००० फौज चिनीकडे चाल-
 त्या महिन्याच्या १५ तीच्या क्षमाराकडे रवा
 ना करील असे म्हणतात. युशियाचा
 राजा व राणी ही विलायतनेस गेली आहेत.
 इटली देशांचे स्वतंत्रे श्रीसर्ग्यारि बोल्डे
 नामे सरदार नेपल्सचे राजा पाशी वंही म-
 दत मागत आहे. तसेच पोपानें मुलुखां
 तील स्विस लोकांच्या भरलेल्या फौजेस आ-
 पल्या झेंड्याला नेऊन मिळावयासाठी तज
 वीज करीत आहे. इटली देशाच्या बंदोब-
 स्ता साठी फराशिस, आस्त्रिया, रशिया युशि-
 या आणि विलायत याच राजांचे वकील ए-
 कत्र चालू महिन्यांत बुसेल्स एथे जमून वि-
 चार करणार आहेत.

नानासाहेब पेशवे यांच्या मरणाच्या मा-
 गिल कड्या प्रमाणेच मेलेली अखेरची कं-
 डी आहे असे आतां लाहोर क्रानिकल पत्रा
 वरून कळून येते. सापनाच्या एका बातमी
 दारानें लिहिलें आहे की, नानासाहेब अर्जा
 री आहेत, आणि ते एका पाहण्यांत प्रस्तुत
 राहिले आहेत, अशीच दुसरी खबर अयो-
 ध्या प्रांतांतील गोंड्याचा वंडखोर राजा देवी
 बलसिंग मरण पावल्याची बहुत दिवस
 होती ती अगदी खोटी आहे.

ज्ञानप्रकाश

वर्ष ११

शहर पुणे

पुणे — सोमवार ता १२ दिजेंबर १८५९ इ०

पत्राची किंमत

१० आना दिल्लीस

१० दर साल रुपय

जाहिरात

बादी — कलेक्टर साहेब वाडूर जिल्हा

पुणे.

प्रतिवादी — महार राव गीजी मापे केशव
देवुरणी कर वस्ति पुणे ऊर्फ आपा साहेब मा-
णकेश्वर मयत

डुकूमनामा बजावण्यासाठी मोजे अकरा
ही शानेदुवराची तर्फे चाकण यागांवी गोसा
ळ पुरींत भाणकेश्वर याणी वाडू मंडळीला आ-
हे व शिवाय जमीन व अंभ्याची वगैरे झडे
या प्रमाणे माल डुजूरचे नाझर यांचे मार्फत
जप्ती झाली आहे त्या वाड्याचा वजमिनीचा
वगैरे लिखाच नारी ख २३१२४ माहे दिजेंबर
सन १८५९ रोजी कलेक्टर साहेबा बदल व
एशवंतराव महादेव परळी कर याज बदल
होणार आहे ती मिळकत चांगली आणि
मोठी आहे ज्याजला पाहिजे त्याणीं जाऊन
आगाड पाहावी व लिखाच समयीं कोणाची
मर्जी असेल त्याणे घेण्यासाठी हजार असावे.
ता १० दिजेंबर १८५९ इ.स.वी) धन सरकारी वकील
पत्राची उत्तरे — सोलापूर — सादे — गणें व मा-
ळवे प्रांतातील ही पावली.

ज्ञानप्रकाश

दिल्लीचा पदसुद्धा व दशाहाचा मुलगा मि-
राज दशाहा बाल वीहदा नावच्या एका जंगलाचा
होई लोकांमिशी होता तो आजंगलांचे बाहेर
निघून आला अशी ख्याती होती आहे. वेलि.

मन्त्री बदला उबली आहे की, अयोध्येचा
नबाब यांस सरकार १२००० रुपये महिना.
येवजिन देते त्या पैशांत खर्च भागत नाही सब
ब १२००० रीजलस महिना करून घ्यावा म्हणून
सुद्धा वगैरे अर्ज करणार आहे.

रंग्लिश म्योनचे समजण्यात आले आहे
की गवरनर जनरल यांस वेणीमाधव शिं-
गाते असे पत्र पाठविले की, जर मी शरण आ-
लोतर माझा बंदोबस्ता करितां सरकार काम
ने मसूक करून देईल त्याचे उत्तर सरकारा
ने याजाहिर नाम्याची सुद्धा पुरी झाली आता
पाहिजे असेलतर या.

कलकत्ता सरकारानें दिल्ली पासून तो
लाहोर पर्यंत आगगाडी चारस्ता तयार कर-
ण्या बाबदचे सांकेशन दिले आहे. कारण
आगला लुदी याना, जलंदर, आणि अन्न
तसर यावरून आगगाडी चालू असतां
त्या पासास नफा होईल व सहजत लघु रजाण्या
घेण्यास म्हात्वावह होईल.

नेमणुका.

मिस्तर रासामसेक असिस्टण पो लि टि
काल रसिदंट एड न्येधील हे ता० ९ नोवेबर रो
जी ता० २३ सपटं बरासर जादिल्या अन्वयेरजे
वर गेले आहेत-सन १८५१ चा आक्ट ४ प्रमाणे
मि० मेळवील धारवाड एथील आय आ सो मा-
जि गेट यास त पासणी खेरीज माजिस्त्रिटच्या
कामाचा पूर्ण अकत्यार दिला आहे.

मि० राबर्टसन खानदेशचे कलेकटर वा
माजिस्त्रेट याणी कामाचा चार्ज ता० २५ नोवे
बर रोजी घेतला.

मि० बकर याणी ता० १ मि नरु स भजो वच्या
कलेकटरीच्या कामाचा चार्ज मि० जे मोरी या-
दी सेकंड असिस्टण कलेकटर यांसदिला.

क्यापटण हेगा ५ व्या काळ पायदळ पलट
णी वरील यांस कराराची स सेटल मेंट अफि
सर ने मिले.

हेदरा बाद अमानती मुलखा वरील क्या
पटण लामबर्ट याचे कामावर मि० मेकजातल
र यांस सेटल मेंट अफिसर ने मिले आहे.

क्यापटण जे मुस करी १५ वे पलटणी वरील
यांस शिकार पुरास फस्ट क्लास डिपुटी कलेक
टर ने मिले.

मि० डेव्ही यांस शिकार पुरास सेकंड क्लास
डिपुटी कलेकटर ने मिले.

खानदेश जिल्ह्याचा राबर्ट वर कनर-
च्या बाजूला सुमारे दीड हजार एंगेखोर मिस्रा
ची एक टोकी जमा झालेली आहे, तिचे शासन
करण्या करितां औरंगा आदेहन काही फौजर
वाना झालेले आहे, असे कालच्या टेलिग्राफ
पत्रा बस्तन समजण्यांत येत आहे. या बंडखोर

मिस्त्रावर नगर जिल्ह्यांत पानागांव एथील
राहणारा व भागोजी शिंदे काचाच सोबती अ-
सा शाहाजी नारिक यांनाचा एक भिल्लमुख
सरदार आहे. त्यास निजामाच्या मुलुखांतील
ही पुष्कळ भिल्ल शोक मिळत चालले आहेत.
याच प्रमाणे निजामाच्या मुलखांत हेदरा बा-
दे पासून तो नागपुरा पर्यंत ही जागोजाग र-
गेखोर चोरट्या रोहिल्या लोकांच्या टोक्या उ-
ठल्या आहेत. या लोकांवर गोंड जातीचा कोणी
एक मनुष्य मुख्य सरदार आहे, असे म्हणता
त. या बंडखोरांनी निजामाच्या मुलुखांतील
कांहीं गांवां लुटले परंतु इंग्रजांस तोडून दिले-
ल्या मुलुखांमध्ये अजून त्याणीं कांहीं लुटकर
आरंभिलेही नाहीं.

अजमीरच्या उत्तरेस कांहीं कोशांवर कि-
सनगड प्रांतांत जेथील राजा बल्याच्याच पद
रचा एक गकूर याज मध्ये कांहीं तंटा होऊत
हे गकूर आरंभ झाला आहे असे समजण्यांत
येत आहे. हा वंगा मोडू हाक प्या करितां किसन
गडच्या राजाने जो दयुरच्या राजा जबळ कुम-
क मागितल्या बरून जो दपुराहून कांहीं घोडे
स्वार फौज तिकडेस गेली आहे. हा बंडखोर ग-
कूर किसनगडा पासून थोडक्याच अंतरावर
एका मुजबूद पाहाडी किल्याचा आश्रय धरून
न राहिला आहे, व त्याणे अखेर पर्यंत लढाई
घडण्याचा निश्चय केला आहे, असे म्हणता
त. हा बंडखोर गकूर बल्याचा राजा यांज मधी
ल तंटा कांहीं लढाई न होतां मोडून टाकावा
म्हणून जो दपुरचा पोलिटिकल एजेंट कपता
न निक्सन हा त्याची समजूत पाडण्या करितां
गेल्या आहे.

कालच्या सरकारी ग्याझेट पत्रांत नेटिव

नगर एथील शेतसावकार व गृहस्थ लोकांनी सरकारास अर्ज पाठविला आहे त्याची नव्वल.

हजरत नवाब सुस्तताबोला आलकाब अशरफूल आराराफ च्यारलस ज्यान वेकोट क्यानीग साहेब बहादूर बेसपप व गवरनर जनरल फर्माय फर्माय दारा कूल अमो रे इडिया दर इजलास कोसिल कूलकता साहेबाचे विजमतीस.

अर्जी बेशमी मुंबई प्रेसीडेन्सीतील शहर अहमदनगर जिल्हा मजकूर एथील रयत कल्याणेच्छ रवालीस त्या करणारे यात कडून परमून भवेने ऐसाजे.

मुंबई गवरमेंट ग्याजिरात ता०१५ मपट्टुअनर १८५९ रसबीरोजी कनकत्यातील नेजास देवी व कनेदीन इवक मृत्यास म्हणजे उत्पन्नावर जकात घेण्याचा आक्ट होण्याविशी मसूदा भसिद्व होऊन त्याजविशीं असे लिहिले आहे की पुढील माहित्याने शेतारखेस इडियाचे गवरनर जनरल कोसलात पसार होण्यास्तव रपोट जाणार आहे हे तुमच्या गरीब अर्जदारांनी कून त्याजविशी आपली राजबी विनंती लिहित आहेत. त्याचर खावदांनी गरीब परवर्षीच्या इरादने द्या ह्या पांक्वली पाहिजे, प अशी नभनेने नेक नजर खावदांस माफसाणु आमची चर्चना आहे.

सदरह नवीन कर बसणार तो भारी अगूण लोकांस बहत नवीच्या अउचणी उत्पन्न करणारा आहे, परंतु असे म्हणण्यास तुमचे गरीब अर्जदार फार संकोच्यात आहेत, कारण जर सरकार अधिकाऱ्यांचे इराद्यास दूषण आणावे तर हा आमचा प्रजाधर्म नाही, तथापी परम संकराब भास आला जाणून अशी विनंती करितो की, किनिमित्त हा आक्ट होणार हे कारण पुढेपणीं समजले नाही, परंतु ज्या आम्हां लोकांच्या व्यवसायांत साध्यास देऊन आयास आणणाऱ्या प्रयासांच्या गोष्टी ज्यां इयज नेर कारोस जाहीर करण्यांत त्यांच्या अवश्याविचार होईल जाणून माफी मागावी हा प्रजेचा विहित धर्म वास्तव विनंती करितो.

याहिंदु स्थानांत नामांकित बंदरे वा मोठ मोठली शहरे असून, तेथे विलाय, फेंच, चीन व आरब त्यान, कोची, मलबार बंगैरे जितकी प्रेरडी स्थाने आहेत त्याचर पूर्वीच्या व नवीन नावा प्रचारे फेरफार होऊन जकाती बसल्या व आम्हांकडे फारी जिनसावर दुपद किवा आडीचपदे जरी महसूल घेण्याचा उराव झाला तरी तो लोकांस चारी चारून माफी बंगैरे विशी आम्हां अर्ज केला नाही, परंतु दुसरे लिहिले करा विशीं मा प्रन माफ मागून प्रार्थना करावी अशी जी त्यापासून परमोत्कंग उत्पन्न झाली ती सर्व विचार शाली कोसलास निबदन करणे फार आम्हांस अवश्य आहे.

ज्यांस हेनशे रुपयांवर पगार आमल त्याजपासून राहा रुपये दो कडा कमी करण्याचा उराव होणार आहे म्हणून हेकतो तेव्हा यावरून बंगच रवर्न कमी होऊन नफा होईल, तसें नवीन महसूल बडुने फाजिननांवर बसले आहेत. मिठावर सरकारांनी दुग्डी करविली ती किती चारी असून आरू व हिंदुस्थानातील कच्ची पिण्याची दारू यांजवर पूर्वीपेक्षा अधिक कर घेविले आहेत, तेव्हा पासून पु फळपेसा सरकारास उत्पन्न होत असेल असे असतां आणखी उन्नरोत्तर बोज्या आम्हां लोकांवर सरकार जर उबील तर नो फता तुमचे गरीब अर्जदारां चाने उरावला जाईल हे दशाकू सरकारांनी त्याचर वर्षीच्या नात्याने अवश्य मनांत भाणिले पाहिजे. पुढील मजकूर १० व्या पृष्ठावर आहे.

लफरी लोकां बाबूद या खाती लिहिले त्या जनरल आरउसे प्रगट झाल्या आहेत.

मुंबई खात्याच्या २-्या लेट पोस्टे स्वार पल रणीचा बुनि यादसिंग या सपेन शिन झाल्या मुळे गेल्या अगष्ट महिन्याच्या ५-्या तारखेपासून सुभेदार रायसिंग हा सुभेदार मेजर झाला आहे बहबळदार मेजर शेख मीट हा जमेदार झाला आहे.

धम.

उत्तर हिंदुस्तान आदि करून प्रांतांत बुंड उल्लन्न झाल्या मुळे ज्या लोकांची नुकसानी झाली असेल त्यांची चौकशी करण्यास सरकारी कारांनी हुशार कमिशनर ने मिले आहेत त्या बाबतची ल.

करून ल बारो यांची सर्व अयोध्या प्रांतांत लोकांची चौकशी करण्यास कमिशनर ने मिले.

उत्तर स्माल यांस राजपुताना एथे नेमले मेझर मेक फारसन यांस ग्वाल्हेर, झाबो, निरगाव, व सिप्री इथील कमिशनर ने मिले आहेत.

मेझर आशानर यास मद्र, भुपाव, महितपूर, अगर, सिहोरी, आणि इंदूर, या सदरील कमिशनराने आप आपले प्रांतांतील दग्या मुळे लोकांचे नुकसान काय झाले याची चौकशी करून सरकारास रिपोर्ट करायला हुकूम झाला आहे.

किरकोळ — ता०१५ नोवेंबर रोजी नामदार गणेश्वर जनरल यांनी फत्तेगड एथे दरबार करून त्यांत गमपुरचा नबाब, रोहील खंड, मिरत, आणि अघा प्रांतांतील या सर्व

नेदीब सरदारानी भेट घेतली, आणि रामपुरच्या नबाबाने माजी बंडाच्या समई निनीता ल एथे गोरे लोकांच्या बनाव केला म्हणून त्यांस २०००० बीस हजार रुपयाचा मुळख काशीपुरी आणि सुरादाबाद अमानती मुलखाचा बंडा पुरं परेने चालेल म्हणून वराव करून शिवाय या रामपुरच्या राज्यास सलामीच्या ११ तोफा मारीत असत, त्या पुढे त्यांस बसांचे गारी बरील प्राप्त सलामी १३ तोफांची देण्याचा वराव केला. लखनौहूर लड प्रभावरून कळते की, विनेने राज्यातील खोने सुमारी पाहतां सन १८४९ स साली ४१३४५७३११ मनुष्यांची संख्या होती.

४१४६८६९९४ इली असावी असे सुदरील मानावरून अनुमान होतें—ज्या वेदांत कांहीं अपराधी काळे पाण्यावर रवाना करितांत त्यातील आड नस हे एक वेद आहे, ते येजंगत्कार माजले होते त्यातील हजार दक्ष तोडून वाकिले त्यांत एका दक्षा विप्रयीं फ्रेंड आफ इंडिया वरून कळते की, एक दक्ष तेलकट लकडां जाजाती ना आहे त्याचा घेर ११७ फुटीचा, त्याची अगरी, लहान फांदीचा घेर ९ फुटीचा आहे केवदा हा दिही ग्याजिटा वरून कळते की, ब्रम्हवर्तास शिवाची सालाबाद प्रमाणे यात्रा होत होती परंतु आज दोन वर्षे तिकडे स दंगा झाल्या मुळे ती बंदच पडली होती, ती साल मजकुरी कांहीं शी सरू झाली आहे कारण चरकारीचा राजा, रेवाचा राजा, यांनी साल मजकुरी ब्रम्हवर्ताचे यात्रेत जाऊन पुकळ पैसा खर्च केला

यात्रा— करतें स गेल्या मागील शनवारी पारवाचे महत्यास आगला नून सुमारे १०० हून अधिक घरेजवा त्यांत किती एक जिवाचाना शकाला आहे ते अद्यापी कळले नाही.

इने कंटेक्सवर लिहिलेला वाचदा उरविणा त्यातील मुख्य तात्पर्य भिन रूपचें शंका कर व्यापारावर वसवाश असें असून तो पैसा सर्व व्यरसायी वगैरेचा जमाखर्च पाहून सरकार घेणार हें ऐकून आम्हीं व इतर जिल्ह्यांचे लोक परम अनंदात संकटा पुर्ण होत आले कारण उद्दिष्ट करणारे यां जाजर जमाखर्चीनी परीसूदता होईल तर त्या लोकांची अन्न जाण्याचें कारण आहे अशा अडचणी उत्पन्न होऊन कोणते व्यापाऱ्यांचें किती भांडवल, काय देणे कोणाचें हें लागलीच उघाडीस येऊं सकेल, व केवळ इतकेच नाही सर्वत्रांची मयापुंजी देखील किती आहे याची तुळना सहजी वाचून होऊं सकेल. ते हां या योगानें अतिशय मुक्तिची काढण्यास लागतील.

वा दक्षण व उत्तर हिंदुस्थानांत अनेक जातीचे अनेक प्रकारें थोडे धंदे करणार फार आहेत, त्यांचे सर्व भेद आम्हीं खुलासे नार यापिरी शानांत त्याहावे तर फार अर्जांत मतलब वाढेल परंतु सर्व स्जजाण सरकार एकंदर वाकबूगार आहे, त्या किरकोळ उद्दम्याचे घरीं यथासांग जमाखर्च लिहिणे आहे, असें नसून कोणांही प्रती रितीं किती मिळविलें किंवा नुकसानी केेली हें सहजा सहजी लोक ताच्यानें तोंडातोंडी पाहून शोधे. त्यांजलां जमाखर्च सरकार मागूं लागेल तर ते हां पुढें गरीब अनाथ लोक कोवून हजार फसूं सकतील, अशी कारअज्ञाकरचतनी सक झाली, ती सरकारची सशक्त अहा कर्त्री अमलांत आणिल, अशा किती एक नडी आहेत.

कांहीं जणां तर लोकांचे पैशावर उदीम करून गुजारा करितात, कांहीं स्वर्ताचा थोडा व कांहीं लोकांचा पैसा वापरून व्यनसाय चालवीत आहेत, त्यांत ही हल्लीं युक्त विचार फार करून सर्वांत ठेऊन बाहेर धोरपणा दाखवावा आणि आपला गुजारा करीत असावा, तो त्यांस सदरना नवीन कर घेण्यासुद्धे जमाखर्च सरकारास दाखविणे पडेल, तर त्यांत गरिबाचा भला किंवा बुरा आचाराचे उघाडीस येऊं सकेणार आहे, या योगे त्यांजला जिवाजुग अडचणी उत्पन्न होतील वा व्यावाहं धा ध सेख असें दिसत आहे.

व्यवसाई लोकांस सर्व धंद्यांत एकसारखा लाभ होत असतो असें नाहीं जो धंदा आरंभिला त्यांत त्यामाझुमची हर एक प्रकारे घेतल्या पाहून निर्गती होई पर्यंत छूट, वळद, वजीर्णता, येऊन तसनास होत असती, तसेच सावकारी व्याज वटा वगैरे गुमास्ते, वाकर, किरायाखर्च लागत असून अशा सहस्रावधी अडचणीनें तो मालजरी करीत झाला तत्राज्यांजला कांहीं करारानें वेगळे विकला गेला तर त्यांत बुड, तूट, होती कारण इबडची रयत वडुत करून नामदार आहे. ते हां आपले पदरी किती पैसा पडेल हा विशेषे कडून इकडे यजुवाहा अकार नुकसानी नाव आहे कांहीं लोकांस फायदा होत आहेत तर नुकसान्माही घेणारे वरेच व्यापारी लोक आहेत, जर येक सारखा धंदा होता तर हिंदुस्थानचे व्यापारी पूर्वीं पैसां दरिद्री कां इतके सारे असतो सारां पसदर नडी जरी फार दाखविल्या तरी त्या सर्वगोष्टी साईरीतीनें अर्जदारां थोडे त्यांत वेवल्या जाताने, असे पडत नाही, कारण फार तद्देच्या फार अडचणी अनेक व्यवस्थेनें आहेत परंतु तासर्व उद्दम्याचा सर्व अनुमानजर नवीन कर घेण्यांत होऊं सकेल, तर अतिशय मुक्तिची तुम न्यासाची अर्जदारांस काटा म्हा लागतील, यांत विलकुल संशय नाही.

श्रीमंत कौलासबाजी आबासाहेब टमटरे यांचे घरास आग लागली त्या वेळी बुधवारचे वाड्याचा बचाव कोणी कसकसा केला व आग विझवण्याचे कामांत कोणी कसकशी मेहेनत केली. त्या विधी साद्यंत कोणीच लिहिले नाही. बाहरचे नायब ब. ब. मोंजदार, हवेलीचे यामळेदार, डुजूर दिपुवी नाना मोरोजी, व मोलिसुचा मेजर सभेदार, सब असिस्टंट वापरावजी, या मुख्य मुख्य नमुष्यांनी केली ही गोष्ट खरी आहे व त्यांची तारीफ करणे हे ही खरे आहे. तसेच लफनन साहेब जडज्य, बेटिंगटन साहेब पोलिस कमिशनर, कपतान उड साहेब इनाम कमिशनर, कपतान कौश साहेब इनाम कमिशनर, वाडुरंग बाळकृष्ण ओवरसीयर, यांची ही तारीफ करणे योग्यच आहे. अशीच तारीफ मोंगेर पुनाथ टमटरे यांची ही करणे बरोबर आहे. कारण प्रथमारंभी त्यांनी बुधवारच्या वाड्यावर लोकांवेगळे चटवून पाण्याचा बचाव चालविला होता, परंतु या सर्वांपेक्षा ही जेवख हिण होऊन अंगमेहेनतीने पाणी वाहाणे व आग विझवण्या करितां व ती न वाट देण्या करितां जे खरोखर झटत होते, व आंसू हजारे लोकांनी कष्ट करतांना पाहून वाहवाकेलेली अशा पैकी, एकाची ही तारीफ या मोठमोठ्या बड्या नावाच्या कामगारांनीं थडथडीत उड्याभरी पाहिले असून एक ही विचारा त्यांना वाचाकोणीच कारकाटीत नाही. हे शहरातील लोकांस नवल वाटण्या सारिखे आहे. आम्ही त्या आग विझवण्याचे कामांत जातीनें पाडसपणे झटत होतो त्या पैकीं, कित्येक आमचे ओळखीचे होते त्यांची जावेतर आम्हास नमूद करणे रास्त आहे. लेंवरीचे पट्टेबाळे कुशाबाव माहाडू या

उभयतीची बुधवारचे वाड्यास आग न लागव या करितां पाणी टाकण्याची सक्त महेनत झाली होती. इनाम कमिटीतील हेडरेंटर आत्माराम पाटकर, पुणे सरकारी मराठी शाळा नंबर २१चे स्कूल मास्तर केशव शिवराम मवाळकर, वनेथील असिस्टंट मास्तर रामचंद्र महादेव आडिवरेकर, चाखेरीज विद्यार्थी व पुणे विद्यालयांतील प्रोफेसर केरोल स्कमण, व कृष्णशास्त्री आणि दुसरे विद्यार्थी मंडळ जाचीं नावे आम्हास वाचकी नाहीत पण ओळखीचे आहेत. शिवाय इनाम कमिटी कडील कांही कारकून व शिपायीं मुलीच्या शाळाकडील कांही शिपायीं व दुसरे गावांतील कित्येक संस्थान व दमाळू गृहस्थ हे जातीने पाणी वाहून व दुसऱ्या आग विझवण्याच्या नजविजी होतील ते बड्या मनापासून कुचराई न करितां करीत होते आणि हे सर्व तमास गीर लोकांनी पाहिले आहे. ह्या सर्व या सत्रास सरकाराचा जरी अभार मिळाला नाही तरी आम्ही आत्मादरे आभार मानतो.

पुणे विद्यालयाचे इंग्रजी विद्याचे मुख्य गुरू प्रोफेसर डेपूर साहेब यांची स्वारी विलायतेहून बुडता दिवशी येऊन आपले कामावर रुजू झाली. या कामावर प्रोफेसर गीन साहेब होते त्यास ती जागा सोडणे अर्थात् प्राप्त झाले आहे.

विलायतच्या सक्रदार याणीं मुंबईस कित्या बांधण्या करितां वीस लक्ष रुपये मंजूर करून ताबडतोब काम चालवावे म्हणून डुकूम केला आहे हे काम पुरे होण्यास कमारे ७ वर्षे लागतील. वंवेग्या

ज्ञानप्रकाश

पुणे—गुरुवार ता. १५ दिज्कार १९३०

ज्ञानप्रकाश.

गृहपुणे—सरकाराकून सालाबाद प्रमाणे दसणेच्या त्राम्हाणास मेन शिन मिळाले.

एथील गृहपुणे सभार पुकीच्या देखुरीचा मत्ता ५१०० रुपायांस चंदला आहे परंतु आपापि लिलाव पुकार झाले नाही. आधी काही आदेवज्या मार्गे एथील हवदाच्या वस्तु शोबाळ जमल्या सुळे लावले एक जणाचा पाय घतरून तो मरण पावल्या बद्दल लिहिले होते त्या बिष्टी सरकाराकून ते शोबाळ काढून वाफण्याने काच कोष्टाने याज बद्दल मोडिले ट आहे बंधोफशा कारित आहेत असे समजले आहे. मेहेरबान लाफनन साहेब जडपुत्र यांची स्वारी रजेवरून परत येऊन आपल्या कामावर शरवस झाली.

मेहेरबान गान साहेब अस्तिष्टम जडपुत्र आणि एजंड यांज पुढे श्रीमंत रा. रा. नारायणराव बलाळ नात याणी श्री. तारा गणेश राव बलाळ नात यांज वर फिर्दा सुमारे ५००० रुपायांशी केवी. त्या मोकट्या करिता राव साहेब पुढे दायर जाऊन शिस्त दारा पाशी बसले. तेथे जादीचे पळीत शताय यांनी नेहुर मतीचे शब्द मोठ्याने देऊन हा गोंगाद मेहेरबान एजंड साहेब हे जबळच्याच कोठडीत होते याणी हे कून जामबरे मटले असेल असा आपण तर्क केला तर इतकेच असेल की, बडे कं कं

नीं बडे असेच बोलून कामाडोळा होला असेल याप्रमाणे सांगितले आहे. शोबाळ मेहेरबान गान साहेब हे कचेरीत आल्यावर शिस्त दारांनी आ साहेबास कळविल्यावर त्याणी दसणेपास कुरित असे कसून आले की, रा. बिष्टुपंत दानार अदालत तील बकील यांस पा राव साहेबांनी आपल्या दिस्ती घ्यावे म्हणजे ती काच शिस्ती घ्यावे मोड्याने ओळखून इतकेच नाही काही काही दिव्या ही त्यास व त्यांचे सोबतीने शिस्त दारास देऊन मोठा धिंगाणा केला असे समजून आल्यावरून आ साहेब याणी मेहेरबान राव साहेब यांस जबाब धोताऊन अशी समजूत दिली की, आपण मार्गे ही असेच दोन वेळा कोर्टीत जहाल गेला तेव्हा आज मेहेरबान गान साहेब यांनी केव्यांत येतेजे आपण या कुरीत अत पर बोलाविल्या खेरीज साफ येत जाऊन मे ही ताकीद ऐकिल्या नंतर हावडा होई त्या कचेरीतून शर्मने जाते झाले. या मजकुराची आम्हां कडेस तीनपत्रे एका मागून एक एके दिवसात आली, त्यांनी सविस्तर मजकूर एकाच मजकुराचा रावरा यांनी ल गोश्वारा आम्ही आपले याच पत्रां करितां येतला आहे.

कवीबाले भाटयेच गुजरात आदि मंडळीचे मुंबईतील मुख्य भवनजी महाएज यांची स्वारी १२ मिनिहस एथे आली आहे.

॥ अहंमदनगर एधील रयतेचा अर्ज पुढेचालू ॥

अरण्यातील धन वृक्ष त्यावर देखील इष्ट इष्टिया कंपनी सरकार काने सरवेदर आफ फी रीष्ट म्हणून अरण्य रक्षक साहेब नेमिले ते रयतेस इकुमा बिगर एक झाड तोडू देऊ सकत नाहीत.

सदरह फायदे सरकारांत आले, व याई न ही योग्य फायदा सरकारचा झाला, तर त्याचा आम्हांस फार संतोष आहे कारण असे न्याया विधी चार दर्या व लोक कल्याणेंचे घेणे योजना नेहमी फायदाच होत असावा, अशी आमची इच्छा आहे. आजवर मार्गे किती एक राज्य कर्में झाले, परंतु खांबे व साखि रयते परवर्ष करणारे मालक कधी निर्माण झाले नसतील पाहावरे चोरटे, हरामखोर वगैरे दुष्ट लोकांच्या केवटा भंदोबस्त लोक किती गोष्ट फार करून घेतात त्याही कसे न समजतील असे क प्रकारची संकटे बुद्धी बलाने दूर करून जी परम दुर्घट ते सगळे मार्ग खरीत नाण्याचे काढले आहेत असे चमत्कारी केले च बा करण्या माफक केलें सहसावधी आहेत. ते कोठवर आम्ही वर्णन करावे असे हीन दर्याकू सरकार आमचे गरीब व्यापारी लोकांस सकट उत्सन्न सहसा होऊं देणार नाहीत तेही नवीन कर का बसवितील त्याचा संभव देखील एक एकी होत नाही परंतु जेव्हां गर्व मेढ ग्याजी व्हारें वर्तमान समजले तेव्हां आम्ही हाद अर्जाचे द्वारे लावावी, सबब विनंत करित ही दिले आहे.

जो फायदा होणार त्याचे मसौद्यांत आणखी एक प्रकार असा दर्ता विला आहे की, पाच

हजारा पासून बोवट दोन रूपये पर्यंत सतरा क्लास ठरविले आहेत, तीही अनुक्रम आम्हांस भारी बोजा होण्या सारखाच आहे. आम्हांस मोठी आशा व भरपूर उमेद आमच्या सर्व मान्य हीन दर्याकू दर्या व परम नामाकित उदार सरकार मलिकामा आझमा शम्सि स्थान याचे सररसीक पाम प्रेम भरीत सर्वे द्वियांस शांती कारक जे मुख्य मुनोगत आणि प्रतिज्ञा बाक्या सारखे अमोत्य शास्त्र गेले मालके १ नवंबर न्या जाहिर नाम्यांत प्रगट झाले आहेत, त्याजरून आम्हांस सदरह कर बसविण्याचा धोका बाळगला पाहिजे असे कारण देखील नाही. सदरह जाहिर नाम्याचे शोबरी मुख्य आमचे सरकार आज्ञापीतात की ईश्वर कृपेने जेव्हां हिंदुस्तानांत स्वस्थता होईल, तेव्हां त्या देशांत व्यापार पंचास उत्तेजन घावे, व लोकोपयोगी, आणि लोक कल्याणाच्या कल्याची वृद्धी करतावी व त्या देशांत वाढणाऱ्या आमच्या रयतेचे हित होईल. अशारीतीने राज्यकारभार चालवावा, अशी आमची मनापासून इच्छा आहे. आमच्या रयतेची अबादाची तेंच आमचे सामर्थ्याने चा संतोष तीच आमच्या राज्याची मजबुती वृत्तिची कृतज्ञता तेंच आम्हांस उत्तम फळ असे समजतो रयतेच्या कल्याणा विषयी आमच्या राज्या इच्छा आहेत त्या सिद्धीस नेणार सर्वे शक्तिमान परमेश्वर ने आम्हांस व आमच्या अधिकाऱ्यांसही सामर्थ्य देवो. आमची प्रार्थना आहे. तेव्हां या अलभ्य लाभची आम्ही मोठे निकडनेने आत्रा ठेऊन आहोत आणि सदरह नवीन कर बसविल्याचे निष्पन्न झाले तर मग हिंदुस्तानातील व्यापारी लोकांस पंचास उत्तेजन घावे व लोक कल्याणाच्या कल्याची

दृष्टी करावी, या आसेस अडचणी येऊन जि
 सदरहू अपुर्व वाक्ये हे आमचे अनुभवासे
 अणणार लार्ड साहेब हे शक्तिमान् आहेत.
 साराप सदरहू मजबुदाधारे आम्हास कोण
 ता संकटायु भोव न दिसावा व हे दिलांत आ
 णणार आमचे लार्डस विन कोसल हे पराम
 विचार समुद्र आहेत, तेकां विशेष लिहिणे क
 को. आजवर सरकारानी काही प्रकारचे महसु
 ल माफ केले कींवा नवीन करा वसविले तेकां
 आम्हा लोकांस संकटाविरे भावाची सूचनां अ
 शी वाटली नव्हती. परंतु हल्लीं प्रयत्न करीत
 कमटेक्स या कारांचे बाबरीं दिहिल्या येत आ
 हे तर ती गरीब लोकांवर न देवितां खाळीं कि
 हिलेडी सबुद निवेळतसु मुभचे अर्जदार फा
 रदुवा देतील.

जर सरकारांस काही अवश्यकतेनें विशेष
 पडसून दावेच असे वाटण्याचे कारण असे
 लवकर आम्हांजरी नव्हती विल प्रकारचे फासद
 रिद्रा वस्थेत निर्याहा करून स्वल्प व्यवसायांत
 अल्प प्राप्ती करून गुजारा करितो. तत्राप आ
 म्हांवर संकट न पडता ज्या कैसी जिनसा किं
 वा ज्या अशात हेच्या आणखी निजा असतील
 कीं ज्या योगें दुर्भसन दृष्टी होती, त्यावर कर व
 सबून ओपला हेव सिधीस नेजातर आजवि
 शीं कोणीही फार लोक आडचणी दाखविणार
 नाहींत. कारण दुर्भसन देणारे पक्षर्यजर कर
 वसविल्या मुळे माहाग मिळतील, तर हरकत
 नाहीं त्यां पासून लोक कुत्राल सोडून सचाल
 धरतील व या योगें रयते ही अबाद राहाल अ
 शादीर्घ विचाराच्या सर्व मान्य संसमर्पक क
 ल्यना करणार आमचे लार्ड साहेब यांजला
 सर्व शक्तिमान् परमेश्वर याणीं ओठे सदृष्ट

विचार सर्वोच्छेद्य योजले आम्हांस करून
 देविले आहेत. ते अवश्य त्याचा मार्ग काटती
 ल कारण त्याणीं मोठा मोठालीं भयंकर बंदे
 हिंदु स्तीनांत मिदवून मुळरवाची अरामी केली.
 सदरहू बाबें ज परम नामांकित परहीत
 पक्षपातीं मुंबई जासीसी इशान सभेनें ही
 नामदार कोसला पुढें पिटीवान द्वारा प्रार्थ
 ना केला असावी.

सदरी लिहित्वा प्रार्थनेचा योग्य विचार
 आमची नामदार कोसलांनी करून तुमचे
 गरीब अर्जदारांस सतर्ष देणार कुकूम इना
 येत केला पाहिजे ही गरिबिनी प्रार्थना आहे.
 खिजे मळीत रोपण होय.

ता० १९ नवंबर १८५७ मलाबे कसी कोका
 सन १८५७ इ सवी क्रमां १५० असतील.

माटे एथून ज्ञान प्रकाशास ता० ११ सोला
 पुर जिल्ह्याचे कलेक्टर मेहेरबान गोळफि
 च साहेब बाहदूरसमानी बदली झाल्याची ख
 वर समजल्या वरून मला बद्दतर सर्व जि
 ल्यांनी लोकांस बाईट वाटते कारण की,
 हिंदु स्तीनांत गुजबद्द होऊन गेली त्या समयीं
 सोला पुर जिल्हा खेरीज करूनची सर्व
 जिल्ह्यांतील हत्यारे ज्यास नाव मात्र हत्यार
 परंतु उपयोग म्हाला म्हणजे जाची चिर
 प्याची विडीच्या खेरीज उपयोगी नाहींत.
 अशी रुध हत्यारे सरकाराने रयते पासून
 घेतली व जे लोक त्या गडबडी विषयीं
 नोजाने बोलतील सोसा ही शिक्षा मिळाल्या
 परंतु या सोला पुर जिल्ह्याचे मेहेरबान कुले
 कट्टर साहेब याणीं गरीब रयतेची हत्यारे
 म्हणजे इकडील सर्व बात नदारत गेरे थोर थोर

लोक याजपार्षद हेरवील हत्यारे नाहीत कोणा पात्रीं असलीं चोर तिचे कोयते ही आवयाचे नाहीत असलीं हत्यारे मेहेरवान कलेकटर साहेब याणीं घेतलीं नाहीत व या गरीब रया तेने हिंदु स्तानांत झालेला प्रकार बोलले असतां उंच घेतला नाही तेणे करून या शिक्ष्या वील मर्बव स्वस्थता आहून कलेकटर साहेब यांचा वदाबस्त उत्तम म्हणून लोक वाहला करितात कारण असल्या कारणारे लोकांचे व नाम उगीच न दडवत पातली आणि सरकारी काम स्वतः नाम गागचे बोलण्यावर भरवसान वेविले स्वतः अकलेने कामकेले या मुबं रयतेस कार खूब होत होते हे आपणास माहितच असेल या गिह्यांत जुळई महिन्यांत उमेदवार लोकांची परिक्षा झाली त्या वेळीं आसाहेब याणीं परीक्षेच्या कामांत बत्रिला लागतो असे वर्तमान पत्रांतून व वर्तमान वृत्तगिह्ये येविले होते, अजब व नजबीज केनी कीं, परीक्षा साहेब महसुफ याणीं स्वतः घेतली तेणे करून उमेदवार लोकांची तकार अगदी झाली नाही साहेब आतां बदली होऊन जाणु हे देऊन त्यांनीं दुशारी इतरांस कळविले व माझा मावसा आहे तो आपण आपले पुढीं जागा हे ऊन पुणे करावा.

हिंदु स्तानांत बड झाले त्या वेळीं बडया स्त्रींनीं खिती लोक किती केरी करून प्रतिबंधात वेविले आहेत या विषयीं अद्यापि खुलासा झालाच नाही इही एक वर्तमान असें आले आहे कीं, मे पाळ आरुबाशांत इयज सरकारा करून रासिद आहे साणे सरकारा

से असें सिद्ध न पाठविले आहे कीं, नानासाहेब यांचे उबणीं तून रुदिमा सिंग याणे जाऊन १२ खिती सोडवून आणिले, म्हणून त्यांस १०००, हजार रूपये इनास दिले, परंतु हे केरी कोगत्या जायीं होते, आणि कधीं सोडविले, व तो सोडविण्यास त्यांस यत्न कसा करावा लागला, व आणखी किती केरी बडवाल्यां या उबणींत आहेत या विषयीं खुलाशाचे वर्तमान अद्यापि याबचे आहे.

आसासे असें समजले आहे कीं, भागोजी मारुफ याचे कामांत नगरचा पोलिस कम्यानेट मिस्तर आब्राहामडे विड ३ या मलकणी जा मारा यांस मेहेरवान देऊर साहेब गाजि स्त्रेद यांचे शिफारसी बरून आरुदर आफ्र मेरीट सरची पदावी देण्या विषयीं मुंबई सरकाराने कलकत्ता सरकारास लिहिले आहे या प्रधीत अब्रहाम डेविट यांस एक तृतीयांश पगारा पेंकीं, जान तालक बलीस मिळत जाईल व रुभे सरजे खान यांस ३५ रूपये पेनशिन देण्याचे कळविले व कपतरा व सुपीन देउडे पोलिसचे शिस्तेदार यांस मामलत पूर्वीं नगरचे कलेकटर साहेब देशार होते परंतु त्या कामास कोणी दुशार न मिळाल्या मुळे तसें करणे आजवर राहिले त्यांस मेहेरवान कलेकटर साहेब याणीं योग्य वाटेल तशी नजबीज करावी, म्हणून नामदार कोसलाने हुकूम केला आहे बाकीच्या पोलिसा करितां पांच हजार रूपये देण्या विषयीं सांगताना केले.

ज्ञानप्रकाश

वर्ष ११

राहरपुणे.

पुणे - सोमवार ता. १९ दिज. सन १९५९ इ.

पत्रातिक्रिमंत.

१॥ अन्वयदित्यास

१० दरसाल रूपये.

जातिरखवर.

(इंग्लिश इतिहाससार)

विलायतेंत एका मंडळीने सन १८५० सालीं समरी आफ इंग्लिश हिस्टरी च्या इतिहास केंद्र पुस्तक रचिले आहे. त्यांत रशियाची लढाई समाप्त होऊन नवशाळा इतके वृत्त आहे, त्या पुस्तकाचे मी भाषांतर करून त्यास इराणची लढाई वा हिंदुस्तानचे बंड हीं प्रकरणे जोडून याच इतिहासावर आर्या, श्लोक, साक्या, कथा व बंधवगैरे कवनाचे प्रकार टाचून जोडली आहेत. आंग्र्या यांच्यात इतिहासाची अद्विती थोडक्यांत संदर्भ लिहून कलाकौशल्ये, विद्या व शास्त्रे यांचे शोधकाची कोणाकडून कसे लागले, या विषयीं दर एक राजाचे कारकीर्दी व श्रेष्ठी लिहिले आहे, याचा उपयोग सर्वोच्च विशेष करून शाब्दिक वाक्यांत मराठी शिक्क व मुलेंत सेंच रसिक जन यांस फार चाखा असल्यांत हेतु आहे. म्हणून याची पत्रे अष्टपत्रीं साचनी २० पर्यंत होत असता ही किंमत २६ सहा आणेंच रेविली आहे. या बाबद कोणास लिहावयाचे असेल त्यांनीं मळारला गिरीस लिहावे.

बुद्धिमें इंग्लिश हिस्टरीचे

सुरी कवने कळवी अशीचें ॥

रचने भाषांतर कायका मी,

ध्यायां समस्तानि नवी अग्रामी ॥

(सुरीखंडेराव बाबाजी फडकेज
गन्निबाचेसव इतिदुदया
नेजर.)

ज्ञानप्रकाश.

नाथदामिनी हे कोज शरी मकरणी सर्व विषयें संयोजनें एक कामचें आपल्यान्यात वाचून न्या-रहालें आहे. ते हल्लीं सर्वत्राहीं वाचून पाहिले, त्या कोणवे उकार रचले आहेत त्या विषयीं पूर्वीं जाहिराती रितीनें लक्षांत घेऊन लिहिले आहेत असेल आतां या पुस्तकांत एका अंकापैकी थोडा मजदूर आमचे वाचणारां साठीं एथें उदात्त घेतला आहे.

१८ चोरी नांवाला आहे असें

समजून किंवा समजण्या

सुखकारणें असून वि

कत घेतला विद्याळगला.

मुद्दे चोरीसही होती केंडीजक पिळलेला माल चोरीस गेला त्यापैकी आहे. व तो चोरीचा आहे. असें समजण्यास उपयुक्त कारणे असतां त्याणें आपले पाणी देवनागरी अंमल दारांस खबर दिली नाही.

निराकरण - मूळ चोरी झाली होती कीं नाही? ती कोणाची एथें? ज्याचे एथें झाली होती, त्याणें तें वेळेस सरकारास जाहिर केलें होतें कीं, नाही? केलें नसेल तर कारण काय? एकंदर माल किती किंमतीचा काय काय चोरीस गेला होता? हल्लीं सांपडलेला माल चोरीस गेलेला असून तोच किंवा त्यापैकीच आहे कीं नाही? सांपडलेले मालाची किंमत काय? तो बाळगणारा जवळ कोणा करून आला? देवणारा हल्ली कोण आहे? बाळगणारानें समजून किंवा न समजून किंवा पाणी पडल्या करून विकत घेतला किंवा गाहाण देविला? किंवा बाळगला?

गावण हे जणाराची किंवा विकणाराची किंमती पर्यंत लायकी आहे किंवा नाही? इतक्यात नचे-प्यास उपड/कारण (म्हणजे मोठे किमतीचा भा-असदीं हळके किमतीस वनालायक वनुष्पां पास नचेपें) असे प्रकार वें होतो हीं नाहीं. जेव्हा चोरी चा माल मागाव पास सरकारचे शिजार्हे गेले तेव्हा माल देवणारा एकदास कष्टून साळा-वि-धा ना कडून जेव्हा त्या माल कसें होतो वस्तां त् त् ल ला होना-साडा वगैरे चौकशीत कोणा चे कडज्यात सांपडला? चोरीचा माल आमुक विकणी आहे, असा जाहिर करणास कुसा स-गा वा लागला शुव जेथे माल मिळाला ही जागा दुसरा कोणी माल अणून ठाकू सकेल अशी आहेकी, नाही? (न ओ बखण्या सारिले व एक प्रतीचे जिन्नस नाणे व लापील बुके लापील किंवा येनांतील बरेंच यांचे चौकशीत प्रत्यक्ष पु सवा असला पाहिजे). चोरीचा माल समजून नेविल्या नाहीं, अशी शाबिरी शास्यस्य जगाचा माल चोरीस गेला. त्यास तो देवू व केरी मुक्त करावा. माल काळगणा राजें देवणारा वर मर्जी असल्या स नुकसानीची फिर्याद करावी शिक्षा-रुज, पांच वर्षे कैद फुडके.

या प्रमाणे फिरार, खोटा कागद आणि द-गावाजी वगैरे बहुतेक गुन्ह्या विषयी वर्णन असें केले आहे की, गुन्हें म्हणजे कोपना आणि पुढाकसा काढावा, तो कसा शाबीद साळासाहि जे वगैरे सदरहू संघकार याणे चौकशीचे प्र-कार दाखविले आहेत वाचून पाहता अशा फो-जदारी मसुदाचे पुस्तक इमजीत ही अद्यापि कोणी केले नाही असे किती एक या कामांतील वाकवगार यांचे म्हणजे आहे. याच यथांत स-रक्यदरे वगैरे प्रभारचे सांगाची स्वाने वारी

व मत्कारीक प्रभोनरांचा संघदे आहे. हे पुस्तक उपयोगा विषयी जे या कामांतील वाकवगार आणि मर्मज्ञ जे मेहेरवान केवाक साहेब पुणे जिल्ह्याचे फर्स्ट असिस्तान माजिस्त्रेट राव बाह दूर ना ना मोरोजी डिपुटी माजिस्त्रेट आणि मे-हेरवान हावर्ड साहेब शाळा खाल्यांतील डिरे कटर्स वगैरे गृहस्थांनी हा ग्रंथ सर्वांस उपयो गी आहे. अशी मान्य दिलेली प्रतिक्ष शाही आ-हे. या वेळूनच या बुकाचा उपयोग किती आ-हे. होआही आमले वाचणारांस कळविला आहे.

नाटक — सांगलीकर नाटक गेल्या शन-वारी सिता स्वयंबर आणि पारिजातक झा-ळें तो समारंभ पाहण्यास लोकाचा घाट इत-का जमला की किती एकास जागान मिळाल्या मुळे परत जावे लागले. नाटककार आ-पुर्वी एक नाटक केल्यास यून रवाना हो-णार आहेत. एवें शाबीद सांगी नाटक केलेतें प्रेसिधीस लवकरच येणार आहे.

वार्डस एक भिडे या नांवाचा गृहस्थानें रवया चौपकोस व्यापाराच्या मिसानें फसविले. आणि त्या कामास बाप अनुकूल झाला व त्या बाईचा पैसा दिवाणी वून ऊकूमनामा झाला असा हीं नाहरीता दाखला सुप्रीम कोर्टात प्रेषाचे खटपटीत लागला आहे या बाबदरे पत्र पुढले पत्री प्रसिद्ध करूं.

नेल्या गृहस्थत वारच्या वेळि माफपत्रांत न्या-लिकट एथील असे वर्तमान लिहिले आहे कीं, सांप्रत साठिकाणी माहा मारीचा उपद्रव मोठ्यास पाट्या-ने चालला आहे.

माळवे प्रांतीनीं इतं मानचें हाशील लष्करांतून
 मार्गशीर्ष शुद्ध अष्टमीस दिनकर राव साहेब दिवा
 ण्यांची स्वारी माळवे प्रांतीनील पटेबंदी करण्या
 करितां निघान धड सत्यमीस सा
 जा पुरास येणार होती. आता दिवाण साहेब पटे
 बंदी विषयी गरीब लोकांच्या अडचणी कडे लक्ष
 विशेष देतील अशी मी आत्रा यांच्याकडे
 शिंदे सरकार यांची स्वारी जाण्यास खाट साहेब
 बाहदूर यांनी स्वालिना पाठविल्या वस्तु मुलाकटि
 करितां दिवाण, वसरदार मंडळी, अंभे, फाळके, जा
 धव, घोरपडे, जिनसी वळे वगैरे सरदार लोकांनिशीं
 गेली होती; तेथे चाही प्रमाणे भेटी होऊन खाट
 साहेब यांनी श्रीमंत ज्याजी राव माहाराज शिंदे
 भ्रष्टिज्या बाहदूर यांचा मुखस्य केटीन जेटीत घेत
 ला, त्यांत तीन लक्ष रुपये दरसाल कमी आकार ये
 न होना, तो ज्यास्त दिला. दिवाण साहेब यांस पा
 च हजार रुपयांची जाहागीर कोशीकडेस दिली.
 व सरदार लोकांस हत्ती, घोडा, वस्त्र या प्रमाणे
 ज्यांगीखाट साहेबा कडून बक्षिसांची देणगी झा
 ली. खाट साहेब यांनी भाषण केले त्यांनील हा
 शील की घाडे गिराशी बदमास लोकांच्या बंदी
 वस्तु माहाराजा कडून आजवर चोगला झाला,
 व पुढे ही माहाराजांनी ठेवावा; हा उपदेश मा
 हाराजांस खाट साहेबांनी केला. हे ठिकच आहे,
 व आता बंदी वस्तुच आहे. कारण माळवे प्रांतांत आ
 रव बुंदेले आणि स्वार यांस नवकरी वरून घातवि
 ले आहेत. आतां पळटणीचें लोक आहेत त्यांचे
 क मुठीच बंदुकी नाहीत. मग दारू गोळ्याची वेर
 वानीच नको. माहाराजांनी पाहिजेतो आपल्यागा
 दी करितां दनक घेण्यास सरकारांतून परवानगी
 आहे असें बोलून दाखविले. या प्रांतीनील शि
 पाई होवे ते घरी बसले; आणि हुकमा प्रमाणे

वेली, तांबळी, पंजाल हे लोक शिपाय गिरीवर
 राहिले आहेत.

आमच्या बान्नी दाराकडून एथील असिष्ट
 पण जंडज्य आणि यजंट केटीन नातू प्रकणी
 दिवाणीत मोकदमा चालला आहे त्यांत मधा
 ने श्रीमंत राव साहेब नातू यांनी रा. विष्णू पंत द्वा
 तार आणि सरकारी वकील रा. रामचंद्र घांड
 देव पटवर्धन या पैकीं पहिल्यास गेल्या सोम
 वारी बे जाब बोलल्या वरून आसाहेब यांनी आ
 मच्या कक्षीत हुकमा खेरीज येऊनये म्हणून
 समक्ष ताकीर दिली; नंतर गेल्या गुरुवारी लो
 च मोकदमा चालला असतां त्यांनी आपल्या
 मागिल बाहेरची प्रमाणे अस्ताहेबांचें समोर अ
 से भाषण केले की, यादी श्रीमंत नाना साहेब ना
 तू यांचे वतीनें रामभाऊ साहेबांस समजा वि
 नात; आणि अस्ताहेब कबूल करितात वगैरे म
 जकर बोलणे झाल्यावर साहेब यांनी राव साहे
 ब यांस असा हुकूम केला की, एक वार आम्ही आ
 पणा पासून कोर्टाची बे आदबी केल्या बदल्या
 दंड घ्यावयाचा परंतु क्षमा केली आहे. आ हाहा!

शहर पुणे येथील पुढील सोळा माहोचा इत्तराचा
 मक्ता रा. पुरुषोत्तम रघुनाथ दाते यांनीं सुमारे --
 ४२०९ रुपयांस युकर गेल्या वानवारी घेत
 ला. सन १८५९ सालचा मक्ता २८७२५ रुपयांस दाते
 यांनीं घेतला होता. त्यांचे कारकीर्त तंटे सर
 कारांत फारसे झाले नाहीत. आणि त्यांनीं हा
 पुढील मक्ता घेतला हे ऐकून आम्हांस फारच
 संतोष होत आहे.

सातारा - ये पंचवर्षी जिन साही माहाद्या
ईकार साही आहे तां दुकतर नवे पिकले असं
नाटक नाहीं. पहाडी, हे तांदुळांच्या हंगामावरि
इस यांत पावसाच्या प्रमाणे ८१९ गोळांची धार
ण साही आहे ते सून नवे झाले साचा हंगाम अ
सें कसे वाटेल बरे? तांदुळांचे पोह अती रास
पुढाकें म्हणजे तर तसें हो नाही. कोसिचन या
ई कामार पिकाचें सुकसान असून येथील भु-
सारी उदमी लोकांच्या, लिखावा प्रमाणे बोल
ण्याचें विजईत लोक विनवले जास्त या सु
कें इतकी महंगाता जाली असावी असें वाटतें.
उदमी लोकांस घरले कामाले येण्याची ताकी
दअसता तगरीव पाहिला म्हणजे, त्याज-
लातर सोईवार विलकूल पडूं देताहीत
अस समजतें. येविशींचा बंदो बल्ल सर
कारां वून जाहाल्याह्ने विषायतां सुकसा-
नन होतों रयतेस विरोष करव होईल.

— तहरम जडुपी पेट माजी ये मे तासी प्र
रोजां ८ वाजतां रात्रो दिशित यांचे परास आग
लागली होतीती, लवकर तजवीन होऊन गां
त झाली.

नेमणुका - मेखर आरमार सुप्रीचे डेंड,
पोलीस आणि खानदेशा भिलकोचे कण्यापीप
यांस पालन पूरये ये. पो लि टि क्यल सुप्रीचे डे
टनेमिले. क्यापटन स्नेडर, सावत, वाडीचे-
पोलि डिस्पाल सुप्रीचे डेंड. याशी आपल्याका
माचा परंत-यार्ज ता. १५ मिनहूस घेतला.

लेफटनेट हार्पेर रत्नागिरीचे सुप्रीचे डें
ट पोलीस यास एक महिन्याची राजा मिया-
ली आहे - मिस्तर आरस्किन कोरुणचे जड-
ज हेरत्नागिरी हून सर्किटचे कामाव हून परत

आपल्या सदा स्तंभानाम ता. ७ मिनहूस येऊ.
नशा स्पल न झाले - नेक नाम दा रुसर बापने
मेहेर बानी कउन मे सरवाठेस वजोच्यानेर-
मि. ज. यांस गाम कबाड माहाग जांचे राखां
तील आगमादी वरील खाल्या पैकीं अपयभा
ची चौकशी करण्यास माजिस्ट्रेट चा अपि
कार दिला आहे - अजम महमद हुसेनुदीन
वलद हुसेन साहेब यांस अबदाबाद अदालतीतील
मोह दिस ओफिसर नेमिले. - मि. जगजिन दा
स खुशल रास यांनी अमदाबाद येथील हुजूर डे
पुटी कलेक्टर आणि माजिस्ट्रेट च्या कामाचा नारी
स १ मिनहूस चार्ज घेतला. - मि. पेलस सब अ-
सिस्टंट इनाम कमीशनर, दक्षिण भाग तुकडी पैकीं
यांस मुईस आणि एथे येण्या करितां डीन महि-
न्याची राजामिबली आहे. - मि. ओगलबी धारवा
डचे कलेक्टर यांस आजारी पणाचे दाखल्यावस्त
एक महिन्याचीर जा तारीख पाच मिनहूस मिब्र
ली आणि त्यांचे कामावर सासापूरचे मिस्तर गी-
ल्ट फिच कलेक्टर यांनी दुसरा हुकूम होईपर्यंत
जावे. - मि. रावर्टसन यांस दुसरा हुकूम होईवों
पर्यंत मडीचचे फस्ट अशिष्टण नेमिले आहेव. -
मिस्तर टकर यांनी तारीख नऊ मिनहूस रत्नागि
रीचे कलेक्टरचे कामाचा चार्ज घेतला. - मि. आ-
रथर रत्नागिरी कलेक्टरचे आक्टींग फस्ट अशि-
स्टण यांनी तारीख नऊ मिनहूस कामाचा चार्ज घे
तला.

खानदेशाचे कलेक्टर यांनी आपले प्रांतांत तारीख
आठ मिनहूस नासून फिरावयास जाण्याची सरकारनें
प्रवानगी दिली आहे.
देयतीस यारख सादे वाक्यचा पडरा झाला. परंतु मुर्ती अ
ईमराहिन्या आहेव. परेक वयांय म्यास आंत होणार आहे.

करवीर. बरखेपेन शिवाय व नमरा व वरन
 छदेन गहाडुर बन्धी स्वपी मगल हन गेल्यानुभव
 पीपेपरजयेऊन सखयेषी मरुधुपसगेकी-ऊ
 नेरीन्ना मंडरीने वनगापी कुडडेके- मेहेरमान अ
 सिस्ट-ट वे विदिश्याउ सादेव दे संवांत क्रियप
 पास गेले त्यांचा स्वारी नामुद्रा म-रुंही गडार
 असल्याने समजित- मे- ले करेनें ट वेळ सादेव-
 बारा दूर हे आपल्या कनेरी सहगेल्या वनगापी व
 छावर गेले नारदिवसांनीं येण्यानें ऐकतेने गेल्या
 वनगापीं येथील छावणीं मध्ये मोदी सान्यां
 एकाचपरास आगळी मळी- परंतु आवशीची-
 वेळ असून पाणीही नव्हित असल्यामुळे आ
 गळवकर एव विजाळी व निजपा मून लुडसानदी
 फार झाले व हीं असे म्हणतात- यो आरवड्या
 मध्ये ए थोळ महाल स्थीने दर्शनास पराचया
 वा आली होती- त्यांन विचोडी तील स्थाने मा
 मते दार व वेळ गात्र- ए जंटीक डील निटपी
 स आले होते- श्रीमन्ना हा राजछत्रप ती सादे
 व यांची स्वारी साला बाद प्रमाणे तारी व नव्या
 करितां गेल्या गुवागिनि- पुन- पुन- म- रोरी वा
 मेंव करून गेल्या रविगारी परत ताह रात आ
 ली- कैलास वाशी संभूउत्र पती यांचा चर्कि
 क उ-साहास मळ पाऊनें सुरुवात झाली- हा
 सप्पारंभ तीम दिवस होईल-

सरकारनें दरयेक सा त्यांतीळ कामगारां-
 नीं आपले काम हुकुमा म माणे करावे असा वि-
 पयीं कायदे केले आहेत- व शिवाय कामगारानें
 आपल्या कामाची व दिवाट करीनाळ वाची-
 याप्रमाणे हा कांही नियम बर दिलेले आहेत,
 म्हणजे पोस्ट अफिसाने सुरग्याने व दिवाय प्र
 र्णनी नियम बरचून कामगारां कडे स पाठवि

अरेक इचके ही असून डांकेने कामगार व
 रडीके सा हून काम करतील तर एकाचनें अ-
 रध के ल्या पुके दुसऱ्यास त्यांणीं ए हवे लगे
 तो हे सर्व कबूल करतील असो- फत्ते म ड चा-
 पोस्ट मारतार याणे दुसऱ्याने उ खोटे प्यास
 पाव माने प्यास न देतां आ-ण जोडून खोती
 ल मत लव पाहिला हा केवडा अपराध के-
 पदा अपराध के ल्यानी कावितो ज हा ल्या पुके
 त्यास सद्य मदि न्याची सक्त म-पूरीची शिक्षा
 ठरून त्या शिवाय सा इ इजार तपये दंडा-
 नी शिक्षा ज हा ली- आतां केवीनेक लोकांचे
 लखोटे पोह चाचया करितां टिकिटे अगर
 विनटिकियने रवाना झाले अनकं मात कात के-
 चत नाहीत असा किले कं-व मिला आहे; परंतु
 या काशिटे वर पत्ता असा असू वा की, तां व आड
 नाव कोणत्या जी ल्यांत वगिरे पत्ता स्पष्ट अक्षरांनी लि-
 हिला असतां लखोटे पावतात- नखें तर टपाल चाशि-
 पाई हा पत्ता सतजला नाही म्हणून लखोटे परत
 आणून अर्ली सतन टाकितो- मा मुकें लखोटे पावाव
 याचे त्यांस सांवर नाहीत याजकरितां लखोठ्यां वरी
 ल पुने समजण्या समिचे लिहीत जावे-

करवीर- श्रीमंत बोवडे कर पंत आमाल्य यांची-
 स्वारी श्री भरता वाचे वाडीस जाण्या करितां तारीखट
 मिनहेस एधून चालती झाली- एथे ही गेल्या मुक शरी
 राचीस इमारत कारस्वान्याचे इमलास आग लागून इ-
 मारत जळाली- इतर कथारणुकी कडून व व आपण्या-
 ची नजवीज अद्यापी झाली नाही- ही आग विस्फवि-
 प्यास साहसा जांचे आणि कोत वाप्राचे लोकांनी मदद
 केडी म्हणून इत क्वा वर क गेले- पो लि टिकाळ कमी
 न टेंडे-नी स्वारी मल स पु रा हून एथे येऊन राखल
 झाली.

विलायतची डांक.— मुंबईस वारीस १९
 मिन हस दारवळ झाली. ती तील वर्तमाने चिने कडेपा
 ठ विण्या विषयी फ्रेंच सरकारची मोठी तयारी चालली
 आहे; स्वयं येथील संघीची भूमिचे ठिकाणी रवंदक
 खणून जहाजे येण्या लागता मार्ग करण्याबाबदे
 ह ही जो वेत चालतो आहे. त्या जला तुर्कस्थानचा
 कलतान आपला हकार देत नाही आणि आतां जी
 बातमी उठली होती, ती सगळी नाही असें आतां स
 रकारी वर्तमान बाहेर पडले आहे. हा रास्क कर
 ण्याचा वेत सिध्दता येण्या विषयी फ्रेंच सरकारने
 मोठा आग्रह धरला आहे. फ्रेंच व इंग्लंड सरकार
 यांज मध्ये मोठे युद्ध होण्याचे भय पडले आहे.
 हा युद्ध प्रसंग चालू झाला असतां आपल्या देशा
 चें संरक्षण करण्या करितां इंग्लंड मध्ये पुष्कळ लोक
 आपले खुशीनें लष्करेंत चाकरीस रहात आहेत.
 तसेंच इंग्लंड सरकारनें आपल्या आरमारा करूं
 वाचीस ह जाऊ लोकां चाकरीस ठेवण्याची निश्चय के
 ला आहे; आणि त्या प्रमाणें तांबड लोच लोक भ
 रण्यास सरवान झाली आहे. सैन्य सरकारनें मो
 राके वर जी फोज रवाना केली आहे, ती नोवेंबर म
 हिच्याच्या आरंभीच त्या देशाच्या आठ लांघीक म
 हा सागराच्या बाजू कडील किनाऱ्या वर जाऊन दा
 खल व्हावी असें होतें. मूरलस्करानें सारा शहरा
 वर हला करण्यास आरंभ केला आहे. इटली देश
 च्या राजकारभाराची व्यवस्था करण्या करितां युर
 रोपा मधील मुख्य मुख्य सरकारांच्या वकिलांची
 एक सभा भरावयाची आहे, त्यांत आपले वरपेचे व
 कील गेव विण्या निषयी इंग्लंड सरकारास अ
 जून बोला दिलें नाही. मशियाच्या राजाची शरीर
 प्रकृती आतां कांहीशी बरी होत चालली आहे.
 इटली देशांत रोम येथील संस्थानी पोप (रोमन
 क्यथोलीक मतचा अध्यक्ष) यानें आपल्या संस्था

नच्या राजकारभाराच्या रीति मध्ये आपःसारपते
 चे इच्छे प्रमाणे फेरफार करण्याचें कबूल फलें आहे.
 अमेरिकेतील युनिटेड स्टेट्स संस्थाना मध्ये काफ़ी लो
 कांचें बंड उतन्न झालें होतें, त्या बंडांतील मुख्य सर
 दाराची तपोस होऊन, त्यास मरणाची शिक्षा ठरली.
 मेक्सिको देशा मधील इंग्लंड सरकारचा वकील मि.
 आर्ट्यान्स त्या देशांतून परत इंग्लंडास येण्यावि
 षयी हुकूम झाला आहे. जनरल गारी चालडी यानें
 इटलीच्या मध्य भागांतील संस्थानचे फौजेन जन
 रलोचा हुद्दा सोडून देऊन सार्डिनियाच्या फौजेन ले
 व्टेनेट जनरलचा हुद्दा पतकारिला आहे. इटली
 च्या मध्य भागांतील मोडलीक संस्थांनां ही फिन्सफ
 रिगनान याजला आपला कारभारी नेमला होना.
 परंतु त्या राजपुत्रानें तो हुद्दा न पतकारित्या मुळें
 त्यांही आतां मान शिषरवान कावागनी यास नेम
 ला आहे.

धु.

या आठवत्यांत हिंदुस्थानांतील शोष बंडा विषयी
 ची बातम्यां अशी चाली आहेत, कीं सरकारच्या सर
 हदावरी लष्करी आणि पोलीसच्या लोकांनीं
 बंडावरून मिळविली आहे; कारण वेणी माधवे
 मसुखान यास पकडून त्याचा खजिना हस्तगत
 केला त्यांत दोन हत्ती आणि कांहीं द्रव्याच्या पैस्या
 मिळाल्या आहेत. — दारकें कडील बाघरी लोका
 पासून तेथील रयत आबाद ठेविण्यास सरकारास
 अघाणि निदान ५ महिन्या पावेतो लष्कर त्या जागां
 सामान सध्या ठेविलें पाहिजे, अमें स्थानदर्प पत्राव
 लून समजतें.

श्री. बाबडेकर पंतजनालय याची स्वारी नरसोबा
 ये वाडीस जाण्या करितां ता.०८ रोजीं एथून गेली
 ६. स.

ला होता ते खदलें शोधून काढिले असें दिसते. आणि त्या सावकारास कोणाकडून अशी ही श्रमणा झाली की, नू गाहाणावर पैका दिल्याचे कबूल न होना कर्ज येणे आहे आहे असें वद परंतु त्या सावकारानें अशा खोदया मसलनीस साफ नकाराचें उच्चर दिलें. जदनंतर त्या सावकाराचे मुनीम, वकार कून नगरास ओहिन. त्या स राव बाहादूर वामन राव मि निपाळ सदर अमीन यांस गहाणावर रुपये दिले किंवा कसे आ बाव दीन पुस्तन त्यांच्या जवान्या घ्याव्या म्हणून नगरचे माजिस्त्रट साहेब यांस लिहून दिलें आहे. आणखी पुण्यातील पुष्कळ सावकारास ह्या सदर अमिनाच्या देण्याचेण्याच्या बाव दीन सवालच पुरते झालेनाहीं, तर कित्येकांच्या वहा जसकरून तार काईनें तपासत्या संस्थां आहेत, असा पु कास आहे. पुण्यामध्ये शिरसि दाराचीं कृत्यें व त्यांचे वाईद का टण्याविशीं लफनन साहेब वर वजन या विज्ञा जा दादा राझाल आहे, त्याचें सा अंत कथानक मातब सणें कंटाळ बाणें आहे. याकरितां इत केंच म्हणणें बस आहे की, या मिन्सी पाल सदर अमिना विशीं जो पाठ लाग चालला आहे, त्याचा गंत्र गवां दाखला आहे, तो वास्तवीक ग्राफा मांतपडले त्या मनुष्याच्या परिणा मांत्रव पोचला पाहिजे. सरकारच्या उोक्यापुटे वड घडीत असामूर्ख पणानें जुळूम होतो ही प्रोगी दुःखाची गोष्ट आहे. परंतु आ म्हांस अशि आशा आहे की, या प्रकणाची शी फुशी होऊन अंन्याईले खाचे बाव तींता टमका पोचेल.

मेहेरवान गोष्ट किंच साहेब सोलापुरचे कजे कटर आणि माजिस्त्रट पांस मेहेरवान आगवी साहेब आजारीपणे आरजेपरमेत्या सुते घारवागस क. गुमा. नेमले आहे.

मुंबई सरकारने राजकीय खात्याचे सहाय्य यणी सरकारने हुकुमनि असें जाहीर केले आहे, की, नाराबा हे जवळ नगर पार कर येथे क खेडा जाहाला होता, त्यांत अकरा जण सुख्यु ने गार आहेत त्यातील कित्येकांनीं सरकारचा जापदार खाना खुद्दने द्रव्य नेले. वगेरे प्रकारचे सरकारस अपद्रव दिले, त्यापैकी कांही लोकांस जाहागिरी आणि कित्याचे कांस पेन्शन ही मिळत होते. असें असतां त्याणीं राज हो वगेरे भारी अपराध केले आहेत. सबब त्यांची क्षमा केली जाणार ना हीं सबब त्या विषयीं असा हुकूम फरना विला आहे की, त्यांची मार मन्चा जस केली आहे, ती त्यांचे वंश जाकडेस परत दिली जाणार ना हीं. त्या विषयीं गेल्या सरकारी ग्यासिटांत त्याची चेहेरे पटी उमर आणि अपराधाचे प्रदत्ता प्रमाणें, त्यास जोकीणी घेऊन देईल त्यास बक्षिस देण्याचे प्रसिद्ध केले आहेत. हे अकरा जण बंड्याच्या जाती सोदा, गळडू, विरन, आणि चारन अशा आहेत.

शारवाड आणि पुणे याचे दरम्यान जांके वर बाकाजी घांड देव फुडके आणि आत्मा राम भिकाजी हे सरका रानीं नोकर होते याणीं कांहीं लोकांचे कागद पत्र आणि जिनसा याची दगा बाजी केल्या मुळे त्यास बर्त फकतून पुढें सरकारचे नोकरेस लाबक नाहींत असा हुकूम केला आहे.

विशयान सरकारला हुकूम मुंबईस वीसक धरुपये तर्ब वहा फिला बांधणाने दरम आलां वेविशीं सामे विहिते आहे म्हणून गणपाना तुंरुनून ४०० केरी अगगासीं तुंसुंरुं स नेने आहेत.

कंठी वारले हिंदू यांचे गुरू माहाराज जिवन जी यांची स्वारी एथे तारीख बारा मिनहम दाखवून झाली आहे. स्वारी कना फडनीरा यांचे बगेन उतरली आहे. संगनी पेके पर भांथे ही कांही जाले आहेत असे म्हणतात. गेल्या बुधवारी सायंकाळी माहाराज यांची स्वारी मोठ्या थायने बुधवारांनून गाडीत बसून गेली. बरोबर कोकी वारले शिष्य शारदा गाडीत बसलेली व कांही घोड्यावर बसलेली चालली होती. एथील कंठी वारले गुंजर लोक, शेट लोक दर्जनास विसे किंवा कडुम्यागोन दर्जनास जातान. त्या माहाराजांची स्वारी पंढरपुरास जाणार आहे, व वाटेवरचे भाटे मंडळी पर पाडयार भांडे असे म्हणतात. मुंबईत जेवढे माहाराज मंडळ आहे, तेवढ्यांत यांचे प्रमुखत्व आहे असे म्हणतात. हे माहाराज मोठे दौलतदार आहेत असे म्हणतात. व यांची प्राप्ती मुंबईचे नवरनरा हून ही अधिक आहे यांत आश्चर्य नाही. दसका लकडी और एक का बाजा ॥ त्यामानाने ह जारां शिष्य वर्ग यांचे साहाय ते हां गवरनर जनरला तेशां सुनी अधिक होईलच. हे माहाराज दोन्हीस चांगले आहेत असे म्हणतात. व संस्कृताचे ही शोकी आहेत असे म्हणतात. त्यावरून एथील शास्त्री मंडळ, व भिक्षुक मंडळ यांस अकरावा गुरुच आला असे समजवे. हे माहाराज अलंकारां मंडीत आनीं गहिते, व देखणे ही रूध करणे आहेत. त्यांस गंतु वा यांचे गम फार चांगले आहे, अशी कित्येकांनी तारीफ केली आहे. हे सनार वाज विण्यात मोठे कुशल आहेत असे म्हणतात. त्या माहाराजांस त्यांचे सांगतयी लोक कृष्णाचे अवतारी असे म्हणतात. त्यांच्या स्त्रियांस मराठ माया बहु तच असता, व असें सांगतात की, माहाराजांचे शिष्य वर्गातील पुरुष मंडळीस देखील त्यांच्या स्त्रियांचे दर्शन होत नाही;

अशी व्यक्त मोहापांग आहे; तयाचा माहागजांच्या कडे इतके विशेष आहे पर, शिष्य वर्गाच्या शिष्यांस माहाराजांच्या दर्जनाचा प्रनिबंध नाही. यामाहाराज लोकांमध्ये गोकुल चार्गी सारखा विरक्तपणा दाखविण्याचे कारण नसून विलासादि प्रकार करण्यास कांही हरकत नाही असे दिसते.

पुण्याचे मिनसिपाल सरर अमीन यांनी अंमल दाराची चौकशी मेदेर वन लफनन साहेब पुण्याचे जडज्य यांज पदा चालली त्या बाब, शिव त्यांनी जे कांही लेख लिहिले आहेत त्यांतले पुण्याचे दिशीं एडके न भि मुंबईचे टेलिग्राफ आणि फुरिअर पत्रांचे कर्त्यास गेली आहेत. त्यावरून त्या कर्त्यांच्या द्रिष्टीत ती रा आहेत आहे की, लफनन साहेबांची कृपा पात्रांतले लायक आहेत त्यांजवर वाटविण्याची मर्जी आहे. सरकारी नात्यानि ज्यांच्याशी संबंध होते अशा लोकांचीं मने पुण्याचे जडज्य त्यांचे गादीवर आल्या पासून संधारण पत्रे च दुखावली गेली, या विषयींचे दुख वाटते. या पुणे अदालतीने जडज्याचे जाग्यावर आसाहेबांची कायम नेमणूक साख्या पर ठाण्यास एक नंतरयणे भिडे म्हणून मुनसफ झाले साहोबा त्यास त्यांनी आपला शिरस्ते दार नेमिला. या लफनन साहेबांचे कन्याणाचा डोळा पुण्याचे मिनसिपाल सरर अमीन यांचे जाग्यावर आहे आणि त्या साठी त्याजवर लोकांचा त्वटला उठला होता, असे दिसते. सर्व अकल खर्ची पडली, तरी मिनसिपाल सरर अमीन यांस जपदेवता अनुकूलच राहिली नत्रापी सर्व धेव त्यांची दुःख दिव इतानी पणा सरकारी कामांत नाही अशा विषयीं नज विजी करण्याचा थडा झाला, ते हां या सरर अमीननीं एका नेधीय साहुकारा पासून कांही वर्षां पूर्वी कारण परतें गाहाणावर नेसा घेत-

ज्ञानप्रकाश

पुणे - गुठगार ना०२२ दिजं.सन् १९९६

जाहिरात

जाहीर करितो की मेहरावियार एथे काशी भार-
 धी मयत याचा मुद्द असोन तो काशी भारतीयाचा
 नाद रघुनाथ भारती गुरुदया भारती गंगासावी घाने
 गाहाण ठेवून शके १७६५ साला पासून आमचे काय
 न वहिवाट दिली, या गाहाणावर आज पर्यंत मुद्द
 छे व लागवड मिळून ४७००६६ सतेचाकीसशें रूप-
 ये साहा आणे निघत असोन शिवाय व्याज ही ये-
 ने आहे; आणि गाहाण ठेवणार याचा वारस वी-
 णी असल्याचें समजत नाही. यास्तव सर्वांस का-
 ण्या करितां ही जाहिरात प्रगट केली आहे, नरीजा
 हिरातीचे सातवे पासून आठ दिवसांचे आंत वा-
 णी वारस असल्यास त्याने आमचे रेकजाचा उ-
 लगडा करून आपला गाहाण माल सोडवून घ्यावा
 सदरीं लिहिलेले मुदतींत कोणी वारस हजर न होव-
 न पैसा बेगन गाहाणमाल न सोडवील तर तो म-
 ल आम्ही दुसरे काणास खरेदी देऊन आम्ही
 आपले पैसाच्या उलगडा करून घेणार सबब
 सदरहू मुदती पुढें कोणी माणूस अगर वारस न-
 कार फावयास उभा राहील अगर नुकसा नीमा
 गेह नर आम्हा कडे त्याची जबाब दारी गाहाणा-
 र नाही. याकाळ तारीख २५ दिजंबर सन १९९६

(सही) अंताजी गोविंद मयत याचे वारस पुत-
 णे सदाशिव परशुराम घारपुरे वकील. दखु

यानीं रथील गाई, वैदीक, आग्निशास्त्री यां-
 नी संभोधना करिष्ट दोन वर्षां पासून तो द-
 म दावें रूपयांमिळव दरयेकाची केली. यांवर
 कंगूर ३० रूपये खर्च झाला. यांत सातगजा-
 नी उणे गिरी आनि केलेकी दिदगात्र संवत् १७६५
 मन्व रसिभी रघुनाथ शास्त्री याका पर्वते दासती
 न वर्षां नागें हसत निशीण बाई यथा दिधीत
 यांचा लबादी खर्चा झाला; नेहा या अशा शा-
 स्त्रीबावांस करी विपत्त भोगावी लागली; त्या वि-
 आम्ही भसिं लिहिलें होतें कीं, त्या शास्त्री बावां-
 ची योग्यता हावांत कनक भूषणें घाला यचाची-
 असतों यांस त्या वेळीं कर्म शतिकुळना आल्या
 मुळें लगी दशा हाली होती. परंतु हल्लीं त्यांस
 भोरकर पंत सचीव जानीं सालिना साहाशें
 रूपयाचे बेगन सालिना देऊन आपले संनिध-
 टे दिले आहे. त्या शास्त्रीबावांस हल्लीं जिवनजीत
 माहाराज यानीं भेटण्यास्तव आपून त्यानीं
 अखरित मत भेदस्थापन केल्याचे शास्त्री बा-
 वानीं रचलेले पुस्तक पाहून त्यांचा भरें समेतें
 सन्मान करून सिंह मुरवी सोन्याचीं कडीं त्यां-
 चे हातांत घातली. हे ऐकून आम्हास फार सं-
 तोष झाला आहे.

ये वील नातू मकरणी मजकूर आम्यास लिहिण्या-
 स तयार झाला आहे.

मेहरवान कल कटर ताहे व यांची स्वारी चाफणास
 आहे ती पुढें प्रवळास जाणार आहे.

ज्ञानप्रकाश

गुजराती लोकांचे गुरु जिवनजी माहाराज

सरवनी एथें गवरनर जनरल साहेबांचें दरबार. गेल्या अकोबरच्या बाबिसव्या तारखेस खरबे एथें गवरनर जनरल साहेबांची स्वारी शहरांतून मोठ्या समारंभांनें गेली. गाजी नवाबच्या राज पाईया पुढें त्या प्रांतातील जुने मुसल मान सरदार जमून बसले होते, त्यांनी गवरनर जनरलची स्वारी बघांच उभे राहून मुजरा केले. २४ व्या तारखेस त्या प्रांतांतले सार्वभौम लोकानें पंचारण करून मोठें दरबार केले. त्यांच्या भेटी वंतल्यानंतर साहेब मजहूर यांच्या मार्गेंतून वरवीं वंडाच्या वेळीं ज्या भेटीचे लोकानी इंग्लंड सरकारास मदत केई होती, व संकटानें पडलेल्या साहेब लोकांस व मुईमास आश्रय देऊन वाचविलें, अशा समारंभेंत इमानी लोकांस भेटाळीं इनामें व जाहागिरी दिल्या. नंतर नमशर साहेबांनीं हें पुढील भाषण केलें.

“तुमच्या देशांत येऊन मला तुमची स्वामिनी मलिकागा आजमा यांच्या नांवि तुम्हांशीं भाषण करण्याचा प्रसंग मिळाला म्हणून मला फार आनंद वाटतो. एका वर्षा मागे एथें खटाई पंधाम धूम झाळी, त्या वेळीं एथील लिखक लोकांनीं अशिर्वातपण केली की, सरकारास त्यांविं पारिपत्य करणे भाग पडेलें. परंतु आतां वेह वडे स्वस्थता झाली आणि मी आतां मार्गील गोष्टीं विषयीं नाहीं प्रण पुढील गोष्टीं विषयीं बोलायास आलों आहे. जे तुम्हीं बसलां, आहां त्या तुम्हांस सरकारांविं तुमच्या जमीनीं परत केल्या आहेत. तुम्हांस सरकारांनें जीं वक्षीस पत्रें दिलीं आहेत त्यांवरून तुम्हांस दिसून येईल की, तुम्हांकडे या जाहागिरी वंशपरंपरा चालतील. तुम्हांतील प्रत्येक जण जोपर्यंत सरकारी इमांनें राहिल व आपल्या हाका रयाळच्या लोकांशीं योग्य रितीनें चालेल तें सर्वत्र त्यांचे तालुक दारीचे हक्क व योग्यता यांचें रक्षण

मागे तुमच्या वारस दारांचें ही संरक्षण होईल अशी तुमची स्वामिनी असूं द्या. तर यापरंतु तुम्हांस आपल्या जाहागिरीच्या स्वरूपे मुकी, सांगीं आपलें लक्ष व द्रव्य वैधण्याचें उच्चें जेन रावे. सरकार तुम्हांशीं उदार पणें वर्तवेल, तसें तुम्ही ही आपल्या जमीनींवर राबणांयांशीं उदार पणें वागणां जा. जमीनींचें उज्वळ वाढणें म्हणून त्यांस तगाई देऊन व दुसऱ्या प्रकारें वेहोरानी करून सांगितलें जा, आणि आपल्या वरी मुकीनें त्यांस व्यवस्थित पणें राहाण्याचा व इमज्ज करणारेचे कायदे मानण्याचा क्रिंता दाखवणाऱ्या देशा मध्यें तुमच्या मुलांस ज्या योग्यतेस वाटायाचें आहे, तिच्या लायक तें होतील अशी संशिक्षा त्यांस द्या. आणि इंग्लंड सरकार तुमच्यां मायबाप आहे असें समजा. आणि तुमच्या मुलांस ही शिक्षा. सरकार तुमचा धर्म बुडवायास पाहतें अशी गैर समज धरणारे कोणी नसतील असें मला वाटतें, आणि जरी कोणी असले तरी त्यांची जी स्वतःरी करून मागे सांगितलें, तें पुन्हा सांगण्याच्या भरास पडणार नाही. पुढें तुम्हांस सरकारच्या वर्तणुकीवरून दिसून येईल की, असा सरकारचा इरासा नाही परंतु मी त्यांच्या वचसाठीं सांगती की, कुभांडी लोकांच्या बोलण्यावर विश्वास ठेवून त्यांनीं निमक हराम होऊन सरकाराशीं विरोध करूं नये. तुमच्या मनांत यांही संशय आला किंवा कोही इच्छा सरकारच्या कानावर घालणें असलें, तर तुम्ही चीफ कमीशनर साहेबांसकड जा. तो तुम्हांस सर्व बाबतींत खरा मजहूर सांगत जाईल. तो एक भांडील मुख्य सरकारी अमलदार आहे, आणि तो तुम्हांस हर वेळ नेटवेंत उभम प्रकारें सला देत जाईल. आणि तुमच्या

येतें तर बरें होवें. परंतु आतां माझ्या बोलण्याचा अर्थ तुम्हास समजावून सांगितला जाईल, आणि तुम्ही त्याची चांगली आठवण घरावी, असें तांझें सांगणें आहे.

ज्ञानोदय.

ग्यालेरी हून ज्ञानप्रकाशास कानपुरास लाट साहेबांचें दरबार झालें त्या विषयीं कधी हुकीकत. — कानपुरास रोहीलखंड, मिरट व आगा या सभ्यांतीस लहान मोठे नेदीव सरदार व सभ्य गृहस्थ असे फट साहेबांचे मुलाकतीस आले हीने. दरबार चाली प्रमाणें झालें; दर एक राजाचे माना प्रमाणें तोफांची सलामी झाली. त्या दरभाशेंत हिंदुस्थानचे मुख्य सेनाधी पति यांची ही त्वारी होती, त्या दरबारांत लाट साहेब यांनीं सरदार लोक आणि मुत्सदी लोकांच्या मुलाकती घेतल्या; नंतर बक्षिमें दिलीं नी.

रामपुरचे नबाब यांस वीस हजार रुपये किमतीचा खिलान मुरादा बाद माहालांतील काशी पूर यानाचचा परगणा पुस्त दरपुस्त इनाम मिळाला; त्या शिवाय नबाब यांस अकरा तोफांची सरबनि हीने असे, ती तेरा तोफा होण्याचा ठराव करून त्यांचा कांहीं अलकाफ ही वाढविला. सदर ह्मक्षीस नबाब यांस देते वेळीं गवरनर जनरल साहेब हे नबाबास म्हणाले कीं, अहो रामपुरचे नबाब तुम्ही राणी सरकारास जी वर्णन होण्यासारखी नोकरी बजाविली आहे, त्या जबदल तुमचे आभार मानण्यास संधी आली, हें पाहून मला मोठा आनंद होतो.

तुम्ही बंडाचे समयी स्वना आपला इमानीपणा राखिला इवकेंच म्हणून पुरेंकर घन नाहीं. तुम्ही त्याहून ही बहुत केले, व आपले दौलतीची व संस्थानाची परवान ठेवितां राणी सरकारचे नरदार यांस हर एक प्रयत्नानें मदत केली, न-

याची देखील परवान वाळगतां आपले इलाक्याचे आजू बाजूस स्वस्थता राखिली, परंतु इतक्यावर ही प्रसंग समरीं महिकामा आजमा राणी साहेबाचे क्रिस्तीयन रयतेचे झंडाचे झंडीस-खाण्या पिण्याचा व त्यांचे प्राण संरक्षणाचा बंदोबस्त राखिला होना.

अशी चाकरी तुम्ही बजावली, ती हिंदुस्थानचे मुख्य सेनाधी पति वसेच राणी सरकारचे विख्यात सरदार आणि तुमचे संस्थानचे आसमंत भागचे मुख्य निजामगार यांचे समस्त वर्णन करण्यास मला मोठी खुशी वाटते.

मला पूर्ण भरवसा आहे कीं, यांतील कोणास ही तुम्ही केलेले नोकरीचें विस्मरण होणार नाहीं. व आम्ही पूर्ण भरवसा वाळगतां कीं, तुम्ही रेंव खवा पंगाचा मासला जो तुमचे इतर देशांभु पुढें ठेविला आहे, त्याचा किता ते घेतीलच.

नबाबाच्या जांवई अली असगर खान याम पांच हजार रुपये किमतीचा खिलान मिळाला. काशीपुरचा राजा शिवराज शिंग यास ४००० रुपये किमतीचा खिलान मिळून जप्त गाव गना पैकीं २००० रुपये उत्पन्नाचा हक्क वंश परंपरा मिळाला आहे.

हकिमसा अदत अली यास २००० रुपये किमतीचा खिलान मिळून जप्त गाव गना पैकीं दर साल ४००० उत्पन्नाचा हक्क इनाम मिळाला.

मौलवी बाजी हलझामानी यास २००० रुपये किमतीचा खिलान मिळाला.

अखिलख खान यास २००० रुपये किमतीचा खिलान आणि जप्त गाव गनानी हाय ३००० रुपये उत्पन्नाचा वारसा वंश परंपरा मिळाला.

या शिवाय दुसऱ्या लहान लहान देणग्या यो

ज्या वेळी पोबेन चा राजा खिलान वेण्याक-
रितां खड साहेब यांज पुढें उभारहिला, त्यावेळीं
साई गाहेष म्हणाले. पोबेन-च्या राजास सांगावें
कीं, तुम्ही राणी सरकार-ची फक्त अखेरीचे वेळीं
चोगडी नोकरी बजाविली; तेव्हा तुम्हास याद-
र द्यावें येण्याची परमानगी मिळाली. यांज तुम्ही
चंगळें स्मरण ठेवावें. तुमच्या वागणुकी विधी
गेत्या दोन वर्षींचे अवधीन बहुत गिऱे झाले
असावे. वे नी स्मरणान आशीत नाही. माझी अ-
शी ह-क आहे कीं, तुम्ही या उतर इमज सरकार-
राशी कृतेमाने त आज्ञाभाग करून मागीर गो-
ष्टींचे स्मरण आम्हास न होईल अशीरीतीने वर्त-
न कराव. या प्रमाणें दरबारांत संभाषण होऊन
दरबार बसविले झाले.

अक्षर सन १८९२ च अखेर तारिखेस
हिंदुस्थानीतील राणी सरकारचे राज्यपाल
ख जिन्धान १२२२७१२२० इतके रुपये शि-
क होणे.

मुकाम अकबरा बाद ऊर्फ आग्रा एवढे ला-
डे गवरनर जनरल साहेब यांची स्वारी तरी ख
सधीस नवंबर दो जीं मानःकाली येऊन दाखल
झाली.

ग्याहेर एथे थंडी बहुत पडू लाग. यमुळ
थंडी शमनार्थ बंडी करण्याचे प्रयोग चालले
आहेत. व एथील पाठ शाखेन कर्नल सोमस-
पीयर साहेब साहदूर यांची स्वारी परिक्षेस
गेली होती; त्यावेळीं मुलांस खाऊ करितां म्ह-
णून २० रुपये बक्षीस दिले. आणि त्यांची ध-
वस्था मिठाई, पानरूपारी वगैरे आणून कर-
ण्या करितां मुख्य गुरु पांडेबा दादा दिवेकर
यांस अकखर दिला होता. त्याप्रमाणें त्यांनीं
६०० पांच द्वाशशेर मिठाई आणून वाटण्याचा
सपाटा आठ दिवसां पासून चालविला आहे.

एकेक मुलास निदान नाही तरी दोनतीन तो-
ळे मिठाई येतीच. आपला मित्र कानपारं.

इंडियन फील्ड नामें वर्तमान पत्रांन हिंदा यतेची
एक खबर वदने वरून लिहिली आहेकीं, हिंदुस्थान-
चे राज्यात नेदीव लोकांस भरवशाच्या, व जोखमी
च्या सरकारी नोकरीतून उच्चोतर दूर कगवें, अशी
विलायत सरकारांतून हिंदुस्थान सरकारास नाईद
आली आहे. आतां ही बातमी सत्य किंवा मिथ्या
याचा खुलासे वारं वार्थ लागणें मोठें मुष्किली
चें काम होय. परंतु इमज आणि हिंदू यांच्यास-
व सेवकभाव संमंथ आहे; त्यावरून सदरी क वद-
ना स्वरी होण्याचा संभव दिवतो. अशी काग गा-
रांची योजना झाल्याने कांहीं काळ लोक नोक-
रीतून दूर होतील हे खरें, पण ग्यांसा अशी न-
स दीची, एव अराम सोडून या देशांत कामें का-
ळया नोकरां प्रमाणें निघतील हे या देशांतील
लोक पके पष्ठी समजतात. इमज सरकारा-
स या गोष्टीचा अनुभव पाहाययाचा असेल
तर करून पाहावा. हा ठराव जारी झाला अ-
सतां हिंदू कामगांसा बहगत पडण्याचे कांहीं
कारण नाही; परिणामी हीतच आहे. पण सर-
काराच्या विषयी पुरी खाशे होईल.

क्रिस्तियन लोकांची आपसतून मारामारी-
तारीख १९ मिनहरो जी रेलचे खात्यातील दोन साहेब
एकाचेंनांय मि. मारटन व दुसरा आडम. यां पैकीं आ-
डम यानें मारटन यास खूप मारिलें व त्याच्या डोळ्याचें
रगत निघालें. त्यागुहेगांस क. फोलीस यांनीं सम-
जण्या बरोबर नेथे जाऊन आडम यास पकडून नेह-
रवान नाना मोरो जी डेपुटी माजिस्ट्रेट यांज कडे द-
जर केले. त्यांनीं आडम यास १०० रुपये दंड तीनद-
ईलतर साहाय्यिने बिन मजूरी केरीची शिक्षा दिलीच
चांगत्यावर्तणुकीचा १००० रुपयांचा जात मुचलका घेतला

ज्ञानप्रकाश

वर्ष ११

शहर ११

पुणे—सोमवार ता. २६ दिज. सात १९५९ इ.

पत्राची किंमत.

१ आगाऊ दिल्यास

१० दर साल रुपये

एथील संगमावर किल्ला बांधणार म्हणून फक्त वेतवात मात्र झाले पुरंतु लाविपभीं अथापि निश्चय नाही असें दिसते कारण नवीन वीस लक्ष रुपयाचे विलायत सरकारने सांकश न केले मुंबई राष्ट्र किल्ला बांधण्याचे आहेत त्यास प्रमाण वाण्याहून ४०० केरी काम करण्यास नेले आहेत ही तयारी फरासि साचा हला झाल्यास त्याचा बचाव करण्या करिता हा नवीन किल्ला मुंबई सारख्या मजबूद ठिकाणी दुसरा करणार आहेत परंतु पुण्या सारख्या मोठ्या शहराचा वाढवणे ही नाही आणि किल्ला बांधणार म्हणून वेत होत होता तोही माजी पडलासा दिसतो.

लोकांचा गैर समज व अधिकारी लोकांचा लोभ यांचे साम्य झाल्याने विलक्षण प्रकार घडून येतो. एथील म्युनिसिपाल कमिशनराने येथे सालाच्या हस्तुरीचा मन्ना १६ महिन्यांचा प्रसिध्द छिलाव करून म्युनिसिपाल कमिशनरानी ४१९०० रुपये पर्यंत तीन रूपा केले. मंतर कोणी एका पारवाने सहर हलेलाव आणखी वाढविण्याचे बाबदीत कलेक्टर साहेब जनराल कमिटीचे मुख्य पंच यांस केल्या बदन त्या जीं लेलाव आणखी नालबावे असाडुकूम केला. नंतर लेलाव ६३१०५ रुपये पर्यंत चढले.

परंतु म्युनिसिपाल कमिशनराने लेलावाचे तीन रूपा केले ते वाढविण्याचे कलेक्टर यांचा म्युनिसिपालचे जनराल कमिटीचे सरच बरोबर नाही. आन्यून काळते की, सहर कमिटी निष्पत्त पाती असेल आणि अति अलोभ जनरालकी कडे घेवून विचार करीतर वाढलेचे रुपये मकेटानचे मकेटारालत करती अशी आमची आज्ञा आहे.

आजचे सोमवारचे ज्ञानप्रकाश पत्र सात १९५९ चे अखेरीचे आहे त्या ज्ञानप्रकाशाचा जन्म सन १९१९ मध्ये झाला. त्याचे वाढवणे शाली इतके दिवस आमचे एवढे शीत व परदेशी प्रीयभित्तजन चाणीपत्राचे या प्रकारे ते अलायत आहे आम्ही त्याचा भारी होऊन जगांभय त्या बाशी लोकांचे सबदी समाण कर अशी मनोभावे प्रार्थना करितो आता हा ज्ञानप्रकाश उत्तरोत्तर चौदड्यां रुन लोकां आपली योग्यता वाढवावी. अ आमची आज्ञा आहे. आणि या ज्ञानप्रकाशा सर्वोनी साभाव करावा लालन पालन करे अशी आमची विनय पूर्वक विनंती आहे.

इराणेच्या अबाल वृक्षांस ज्याचे ज्ञानाहित तो नासदार अलक्षित न साहेब सायतेत मरण पावल्याची खबर आली फिरोजशाहा—दिल्लीचे राजाचा मुलगा जो यसापूर्वी बालबिहत जंगलामध्ये रोगीत शत्रुशासक होतो, तो तेथून निघून गेला. असातमी आहे.

हवळीचे वानमी दारा कडून नारीख १६ डिसेंबर - हाही खुदाबेन नवाब साहेब बाहादूर सनकडून - नलिकामा आजम विक्रमि आ राणी यांचे राजकारभार स्वता चालविण्याच्यामाग्याच्या बदल पर्जन तयार करून मेहेरान धारवाड निस्थ्याचे कलेक्टर साहेब बाहादूर यांचे विद्यमाने नामदार गवरनर साहेब बाहादूर यांस पसंत होऊन निकडून विक्रमन राणी सरका-राम रगाना शास्त्रावरून राणी साहेब बाहादा यांनी पाहून परम आनंद होऊन आमचे यजमान नवान साहेब यांचे नावे फार पीया पूर्वकारा-नारीखे जाहे की, तुम्ही पाठविले नें पत्र व वीरि-पतिवन परम आनंद झाला. हि स्थानत बंडउ-कड झाले त्यावेळी आपण फार दोस्ती राखवि-ली म्हणून वगेरे मजकुर लिहिला आहे. वगवेर-नर सरकारचे हुकमावरून कलेक्टर साहेब यांनी लिहिले आहे की, आमचे खाचंदास राज्यान तलक अउतर पैटा कसबे नरगळ एथे बागनाम चालन-होता, तो बाहादात झाला होता तो बाब साहेब हे इंग्रज सरकारा बरोबर पिश्यासू पणाने व अशूनने राहिल्या बदल सदर हू बाग त्यांस इनाम दिला आहे. कजावे.

बरीली एधील बंडखोर सरदार वान बाहादूर वान हाही नेपाळच्या लोकांच्या त्यागीन झाला. बंडखोरां पैकीं नाकी राहिलेले मुख्य मुख्य सभे-त आपल्या होता सौलील लोकांस जिवदान दे-त्याचे इंग्रज सरकाराने अश्यासन दिले असतां आपली हत्यारे हपाडी करून सरकांस शरणवे-प्यास करील आहे. असे बोलणे लापण्या करितो. जंग बाहादूर यां पावणीत गेले होते त्यांजलाजंग बाहादूर यां आपल्या छावणीत रुबकरचे एक ई-नज आफिसर यावयाचा आहे तो आल्यावर आ-

पण पुन्हा विषयी त्या जयक पध्यस्थी करूं. असे उचो मिळात्या पुके बंडवाले आतां खेरी गड-च्या जंगला मध्ये जाऊन आपल्या तर्फेनें जंगवा-हादूर यांच्या मध्यस्थीचा परिणास काय होतो या-ची वाट पाहत आहेत अशी बातमी गेल्या आ-ठवड्यांत नेपाळांतून येऊन पोचली आहे.

बंगाल स्वात्यांत देवपेथील साहाय्य जयम-काश सिंग या नावाच्या एकाने दिवनें सरकारची फार चांगली चाकरी पचाविली म्हणून त्याजवर सरकारनें एका बंडखोराची जप्त केलेली जाहागीर बक्षीस केली होती, परंतु पुढें मग त्या जाहागिरीच्या पूर्वीच्या बंडखोर मालकास त्यानें कलेला गुन्हा मा-फ करून त्याची जाहागीर त्यास परत मिळावी अ-सा हुकूम केल्यावरून साहाय्य जय मकाश सिंग यांने आपणास एकदां बक्षीस मिळालेली जाहा-गीर सरकारनें आपणा पासून परत काढून घेतली असतां आपली लोकांत फार अप्रतिष्ठा होईल, याकरितां सरकारनें ती आपणा जवळून परत काढून न घेतां तिज बदल तिच्या पूर्वीच्या मालका-स दुसरा बदल काढीतरी भरून घावा. असा अ-र्ज केल्या होता, परंतु तो सरकारनें करून केलानाहीं असे त्यांगच्या आधारा वरून समजते.

शीक लोकांचे जे सरदार इंग्रज सरकाराने इतके दिवस कैद करून ठेवले होते त्यांस आतां सरकारनें त्यांच्या निर्वी हार्थ जाहागिरी देऊन पं-जाबात जाण्याची शिकवणी केली. याशीक सर-दारां पैकीं एकजण शेर विंगजी मागे काही नहि-च्या मार्गे मरण पावला त्याचे कर्ज ही इंग्रज सर-काराने फेडण्या विषयी ठराव केला आहे.

मन्दास स्वात्यांतून दोन युरोपीदन पलटणी, वीक स्वा-त्याची एक ब्याटरी, आणि कडगाच्या दोन कंपनी चिनेकडे जाण्याचा हुकूम झाला.

नेमणुका. - लेफ्टिनेंट एच. आर. पारकर यास मुंबईस पुढील वर्षाचा शेरीफ नेमिला. - मि. टी. ए. कामटण सोलापुरचे जडज यांनी तारीख १२ मिनहूस आपले कामाचा चार्ज परत घेतला. - मि. खान बाहादूर माणीकजी पिस्तमजी कानेचे मिनसिपाल सदर अमीन यांस यामहिन्याच्या १६व्या तारखे पासून अठरावीस तारखे पर्यंत आजारी पणा मुळे रजा मिळाली. - मि. डब्ल्यु फ्रेयर सदर दिवाणी अदालतीचे फ्युनीजडज यांस या वर्षाच्या शेवटल्या दिवसा पासून तीन महिन्यांची रजामिळाली. - मि. रेमर ह्यूज डेवुटी कलेक्टर सोलापूर यांस तीन महिन्यांची रजा बेतनदी नवकसंच्या कानु प्रमाणे एथे यण्यास व मुंबईस जाण्या करितां मिळाली. - मि. गार्डन धारवाडचे फस्ट असिष्टण कलेक्टर यांस तूर्त तेथील कलेक्टराच्या कामाचा चार्ज तारीख १९ मिनहूस घेतला. - मि. गोल्डफिच सोलापुरचे कलेक्टर यांनी आपले कामाचा चार्ज तेथील फस्ट असिष्टण मि. आर्मे स्ट्रिंग यांस तारीख १९ मिनहूस दिला. - मि. जे. ई. ऑलीफंट भडोचचे भाकटीण कलेक्टर यांनी आपले कामाचा चार्ज तारीख १७ मिनहूस घेतला. - मि. जे. डलफिनस्तन यांनी हिंदगबाद जिल्ह्यातील हालाप्रांताचे कामाचा चार्ज कपतान कोपर यास गेल्यामहिन्याच्या २४वे तारखेस दिला. - नामदार गवरनर इन कोन्सल यांनी मेहेरबान होऊन मि. मयाराम संभुनाथ विद्याखात्यांतील डेपुटी इनस्पेक्टर खानदेश सवनुकडी यास राव साहेबाचा अलका फ्र दिला. - लेफ्टिनेंट मेग आक्रींग एक्झी क्युटी व इंजनियर प्रांत पुणे यास खान देशांत क्यापटनडं कन मेल्या मुळे त्याच्या जाग्यावर आक्रींग नेमिले. - कपतान हेनकाक इंजनियर यास पुणे प्रांतातील आक्रींग एक्झी क्युटीचे इंजनियरनेमिले.

मेहेरबान फ्रेयर साहेब सदर अल तींतील जडज हे तीन महिन्याच्या रजेवर जाण्या करितां त्यांनीं रजा घेतली आहे. आतां त्या जाग्यावर कोणी नेमणूक होणार या विषयीं अद्यापीं मुक्तरर बातमी आली नाही; परंतु मेहेरबान लाफान साहेब यांची नेमणूक होऊन एथे मेहेरबान व्यामरण होतील असा लोक तर्क करितात.

आजचे रामजण्यांत आले आहे कीं, सन अठरावें एथे साठ्या आक्ट याची सगळी कळून घेण्यास अजम गोपिनाथजी मुनसफरतीं अर्ज केल्या वरून मेहेरबान लाफान साहेब जडज यांनी बाहेर गावचे सर्व मुनसफास असे हुकूम पाठविले आहेत कीं, नातालच्या सुटीत सर्वानीं तेऊन राव बाहादूर वामन राव जगंनाथ मिनसिपाल सदर अमीन यांचे कोर्टांत येऊन विचार करून अर्थाची समजूत करवून घ्यावी.

आम्हां ऐकवों कीं, नामदार मेहेरबान रिवस साहेब मुंबईचे कोन्सलांतील मेबर यांची स्वारी पुढील वर्षाच्या एप्रील महिन्यांत विलायतेस जाणार आहे; आतां सदरील प्रमाणे झाल्यास मेहेरबान फ्रेयर साहेब मांवी कोन्सलदार विलायत सरकारांत नेमले आहेत ते त्या कोन्सलच्या आसनाखूड होतील.

पुला काळे जास १९ व इंग्लीश कुलास आठ दिवसांची नाताळाचे कारणाने सुटी मिळाली आहे.

हिंदुस्थानांतून विलायतेस ११ पलटणी परत जाणार म्हणोन वर्तमान आले आहे, परंतु त्या पलटणीचे नंबर अद्यापीं समजले नाहीत.

सोलापूरचे वातावरण दाराकडून तारीख १६

डिसेंबर - मेहेरबाब काळंगण साहेब एथील उज्ज्वल तारखे १६ मिनिहून सोलापूर एथे सरबल होऊन मेहेरबाब नगरीत साहेब हे दुसरे दिवशी आपले निमणुकीचे जागेवर जाण्यास आले. त्यांनी जेणे करून त्यांच्या विहित कामगारांचे उच्च लायरीचे व हुशारीचे ही लायकी रजिष्टर बुकांत लिहून ठेविले आहे. न असे समजने त्याचा तपशील अजम अंकट व रजिस्ट्री मुनसफ कोर्ट वारशी, अजम विनायकराव आपजी खारकर मुनसफ कोर्ट साडे अजम दामत नगर साहेब मुनसफ कोर्ट सोलापूर एथे शिवाय हुशार वीर जांभे साहून लोकांची शिफारस लिहून ठेविली आहे. परंतु त्यांची नवे समजली नाहीत. मेहेरबाब नगरीत साहेब यांनी एथे जिल्हात उच्चम रीतीने काम केले. अदालतीत प्रसिध्दी जे जेवढे व कामगारांच्या अदावती आहेत त्या साहेब साहा यांचे कारकीर्दीत अगरी नाहीत आता जिल्हात त्यांनी सर्वोस सारखे वागविले म्हणून सर्वोस तारीफ करित आहे. मेहेरबाब नगरीत फौज साहेब फलेकर यांनी आपले सर्व साहित्य विहून धारवाडच्या मार्ग प्रसिध्दीत बसले आहेत. परंतु त्यांचा हुकूम अजून आला नाही. कुठे गाडी पासून मोहोळा पर्यंत आष गाडीचा रस्ता तयार झाला आहे. त्यावरील मुख्य अधिकारी विपिन साहेब हे हाताने लोहून नेण्याचे गाडीत बसून जात असता गाडीतून खाली पडून एक पांशाची पोटीवरून प्राक गेले. त्यामुळे हाडीचा चुरावा होऊन गंभ्र प्राणावस्था झाली होती. हाडी याजला घरे होण्या करिता पुण्यास नेले आहे. देवनाभाम रिकून कामगार व मजूर दारलोक पगार न मिळाया मुळे तडफडत आहेत. व तो आमचा तडफडत याग नडला असे म्हणतात. कळावे.

माळव्याहून तारीख १६ - एथेचे माहाराज

यांची स्वारी आम्हाहून परत ग्यालीस येणार पाउसाहा करिता गावातून रोड नाई वरस्त इरुशी चालली आहे. माहाराज साहेब यांस काट साहे। यांनी आपल्या राज्या विरयीची आमची दरवळगिा विड कूल नाही असे सांगितल्यावरून सर्वोस खुशी झाली आहे. आतां फिलिक लोक असे म्हणतात की, माहाराज येणार म्हणून आनंद करावा अशी नाकी द झाली. फसे ही अतो आपला राजा येणार ही खुशी प्रजेस आहेच आहे. माहाराज साहेब आतां केडास वारशी माहादजी बाबा प्रसायां कान पाहाती लअसे म्हणतात. श्री. रा. रा. बाबा साहेब आपटे यांची आणि मेहेरबाब एजेद साहेब पाहादूर यांची भेट गोपाळ मुकामी झाली. श्री. दिनकर राव दिवाण साहेब यांची स्वारी तारीख १४ मिनिहून पर्यंत निघाली. तारीख १६ मिनिहून गोरे व काळे पायदळ व स्वर मिळोन हजार येऊन दाखल झाले. उजनी इलाख्यातील मेजे दाखल हागाव त्रोरटे लोकांनी लुटला. या प्रमाणेतर माळव्यात बंदोबस्त आहे असावधी या माळव्याचा सुरक्षित प्रमाणे बंदोबस्त होईल तो होणे.

नामदार गवरनर जनरल साहेब यांचे स्वारी बंदोबस्त देसर मिरत एथे आत असता आग लागून जकाले. असे वर्तमान नारा म गांरून आले आहे. आतां मिरत ही जागा इनरां पेक्षा कलहाची आणि नाशाची विशेष आहे. असे समजले पाहिजे. पूर्वी कोरव पांडवी सारख्या लुटारांच्या त्यांचे वर्णन करया साह्या मंथात आहे. आलिकडे हिंदुस्थानच्या बंडास आरंभ नेयुनच झाला. त्याचा इतिहास हे बंड जिकडील विकडे मिथारण झाले म्हणजे भारया सारखामंथ होईल कारण या सरकारचे शि पाया पालन जनरला पर्यंत सर पुरुष गेले, त्यामुळे सरकारास स्वयं झाला. त्याविषयी जे बसवाया अशी वाटावाटी चालली आहे. सारांश / नेहा त्या पासून नफा करता होईत.

पलटणीच्या रयानग्या-— माले गावात ति नवी बाडी पायदळ पलटण आहे तीस चिने वार सुधा करिता जाण्याचा हुकूम झाला. एथील साहाय्या काळ्या पायदळ पलटणीच्या बायका आणि मुलें हीं माले गावास जाण्या करितां एपून तारीख २० मिनहूस निघून गेलीं— अहंमद नगरास ६ची लेंट व्यादरी, म्हणजे तोफ खाना आहे, त्यांनी बडोद्यांतील बाडू शाही तोफखान्याचे लोक जाणार आहेत, त्यांचे जागी जाण्याचा हुकूम मिळाला आहे. चिनेच्या मोहिमी वर मद्रास-सात्याच्या गोऱ्या पलटणी आणि तोफ खाना आणि सापर्स आणि मैनर्स लोक रपाना होण्याचे तयारी विषयी त्यांस ही हुकूम झाला आहे.

माळव्यांत असिष्टण कारंटर मास्तर क्यापटण शेवले यांस नेमून त्यांनी तोबड तोब मेशर-जनरल सरमिचील-चाहेड कार्टर्स यांस जाऊन मिळण्याचा हुकूम मिळाला.

नाश-— विलायते हून मुंबईस येण्या करितां तारीख ३१ अक्टोबर रोजीं ड्यक वेळी गटण नावाचें जाहाज हाकारिलें त्याचा नाश झाला. जसें वाईट वर्तमान तारा यंत्रांतून आलें आहे त्याविषयीं सविस्तर मजकूर अद्यापी आला नाही.

जुझ्याच्या उत्सव-— नगरचे नेदीव कमांडंट, व पोलीसचे लोक भागुजीस व त्याच्या बंडांतील सर्व लोकांस मारून परत आले; तेव्हां नगरात माजिस्ट्रेट साहेब, प्रिगेडियर व पोलिस कप्तान हेर हेरच्या काळ्या पायदळ पलटणी चाबें जा घेऊन सातीरे जाऊन त्यांस मोठ्या समारंभात गाजव घेऊन आले. बंड धार्यांचीं मिळाली तिच्या लिखाव केला, त्याचे

कमारे २००० रुपये आले. तारीख ६ दिसेंबर रोजीं सर्व पोलिसाच्या लोकांस जेवण दिलें आणि संध्या काळीं पुष्कळ सहिब लोकांस मेजवानी करून दासकाम उडविलें. यातमारंभात कमारे २००० रुपये त्यांच्या झाला असे एकनां पोलिसाच्या लोकांस २००० रुपये इनाम द्यावे, आणि कारंटर साहेबांस 'विजोरिआक्रॉस' द्यावे, आणि माजिस्ट्रेट साहेबांनीं तयार मजिस्ट्रेटस वेळी आहे. ज्ञानोदय-

वाइरन-— तारीख ६ दिसेंबर- माहाराज 'लोभाति पापानि', अशी म्हण आहे, ती खोटी करणिली ईल, पहा येथे विष्णु सदाशिव मिडें यानें मर्दान आणले की, वकं-२ वक्षमी भिळवावी, म्हणून राधा सिंदी इच्या घरी जाण्याचा पाठ घेऊन तीस मोठा संकसूद पण दास्यून ति-भारवसा आरला वर पूर्ण पणं करून घेऊन तिचा बहुतेक पैसा उपटला, आणि शेवटी तीस असें उत्तर दिलें की, दुझे काय मी लागव आहे. अशी लोभावर नदर देऊन विश्वास पणपार पाणी अतिलें, नंतर सर्वोस माहीत आहे; परंतु व्यापरा करितां म्हणून राजरोस दोन अडीच हजार रुपये घेतले तेही पण देण्या विषयी उतरें अशीच देऊं लागला. 'दस देऊं दस दिलेऊं, दसका मुजा-र्याक्या, या प्रमाणें झाल्यावर त्या ओर तेनें वाई कोर्टीत २४०० रुपयांनी फिर्चाद लाविली. तेव्हां त्यांनीं आणि त्याचे पित्यानें असा मनसोबा केला की, दस्तोरे वज साक्षि भिशी आहे, तिहां हा हुकूम तांमा ही ईल मग अपणास हें स्वाहाकार केलेलें, द्रव्य परंत घाबें जोगेळ/ तिहां हा तीं आलेले द्रव्य आमच्या कुत्यान अजंवर कोणी बेदयात परत केले आहे? त्यावर तोड अ-

शी काढील कीं, ही क्रियादि विष्णुवर आहे तेन्हां विष्णु
 नेच मुंबईस जाऊन स्टापट करून मिळेल तर नादारी-
 चा दाखला माहाया म्हणजे काम झालें. म्हणून तो ए-
 मून गप घूप निघोन गेला आहे, तो कांही दिवस पु-
 ण्यास राहून तेथे त्याचा + + आहे त्याची सज्जान-
 सलत घेऊन मुंबईस जाऊन नादारीचा दाखला
 दा मिळाला म्हणजे बस आहे, मग कोणी कां
 क्रियादि करीना. परंतु त्याचे बागी मार्ग एधून दो-
 नजण सरर हू भिडे कोणी कडेस जातो. आणि ना-
 दारीचा दाखला मिळवयास सरकारची खात्री क-
 री करतो तें पुढेंच आहे. परंतु दिवाणीस सावका-
 रांस कसकसे दगे कळण्याचा जागा आहेत हें आ-
 पणास कळविण्या वरितीं आणि वरून घ्यास फस
 विण्याचा मानभावी मणा परंतु आंखून घ्याचा घात
 करण्याचा इलाज कोठवरचा आहे हें कळविण्या
 स आपणाकडे लिहून पाठविलें आहे. ते निम्नो-
 पाहणार.

सातार जि. त्यानेल वीर बनये साधु कैलासवा-
 शी नारायण बाबा विप्रगुदस्त सालीं आदिथान पा-
 वले, त्यांच्या स्मरणार्थ तंनिष्ठ शिष्य संघ पायी पथी-
 लवाणी लोक. पुणतिथीचा समारंभ घेण्यासुर्वा-
 थें व उस्ताहनें अजरीजीं करीत आहेत. ही त्यांची
 गुरु भक्ति पाहून आम्हास आनंद वाटतो. जगन्नि-

आम्हास लिहिल्यास संतोष झाला आहे कीं,
 श्रीमंत बाळा साहेब मिरज कर यांनीं मेहेरबानपी-
 लिटिकल एजंट साहेब यास दनक घेण्याच्या परवान-
 गी विषयीं याद फार दिवसांवर दिली होती त्या
 विषयीं सरकारांत हें प्रकरण फार दिवस चालू हो-
 तें त्याचा निकाल एजंट मार्फत श्रीमंत बाळा सा-
 हेब मिरज कर यांस जाव मिळाला कीं आपण दन-
 क घ्यावा. हा हुकूम मिळाल्याच्या संतोषा बदल-
 त्या त्यांनीं उलोसाहा प्रमाणे आपल्या नटावरून

तो फांकी सरवती केली. त्याविषयीं वर्तमान संवत्ता
 वरून इतकें विशेष कळतें कीं, त्या नोकरांचे आवा-
 ज कर विरासत एकू आले.

सोलापुराहून तारीख १६ डिसेंबर. - माहाराज
 आपल्या ज्ञान प्रकाशाचे चाव उपदेशीक, दुष्ट, पुष्ट व
 न्याय भद्र झालेले पोलीस यांच्या डोव्यांवर होत आहे.
 ते चार वार पाहण्यांत येऊन आपण त्या राक्षसी पोली-
 साचें शासन कर्ण्यास केवळ नरसिंहा प्रमाणें अवतार-
 च धारण केला आहे, असें समजून एका खेडे याचा-
 न पोलीसाचा नाप कसा चालला आहे तो आपल्यां-
 स कळवितो.

चालते महिन्याचे १४वे व पधरावे तारिखेस माहे-
 मामले दार कचेरींत माझे एका मित्राबरोबर मी सोला-
 पुराहून कांही कामा करतां गेलों होतों; तेन्ना एक आ-
 श्रम्य कारक खटला तेथील पोलीस अंमल दाराकडे
 चाललेला पाहिला. लिंगाईत वाणी लोकांच्या बायला
 गावांत उघडरस्यावर दिवसास झाड्यास बसलेल्या
 पोलीसाचे शिपाई यांनी धरून हजर केल्या होत्या.
 त्या पैकीं एक बायको अवरूद्ध मनुष्याची होती. ति-
 ला प्रथम बलात्कारानें कचेरींत आणावी म्हणून एक
 पोलीसचा शिपायी यानें पोलीस अमल दारास स-
 चविण्यावर त्याच प्रमाणे हुकूम केला. नंतर कांही-
 सा विचार करून पुनः म्हणाले, ती नच येईल तर ति-
 चे चरांनील कोणी पुरुषास आणावें. पुढें ती नये ती
 तिचे बदल तिचा दार कचेरींत आला. त्यानें आप-
 ले भावजईस कचेरींत येण्याचें पई नये म्हणून आ-
 णानिचे गुत्याचा अंगिकार स्वता केला. वपे-
 स अंमलदार यांनी तिचे बदल त्यास चार आ-
 दंड केला. एकाचे अपराधा बदल दुसऱ्यास के-
 ला, हें कसें जाले तें असे, मला कांही र-
 न नाही. दुसरी एक बायको पोलीसचे शिपायी
 नीं हजीर केली, ती विच्या

मारा परतु पाठस शपाई ही अमूक ठिकाणी झाड्या-
स वरती होती व दुसरे किलेक हलकट शब्द वेशरम
त्यां जाणवार जेतव असना त्या मुकेंतिला इतकी ल-
ज्या व दुसरे झाले होते की, तिचा वेहा अगदी दुख-
जे कया सारखा झाला होता, ती काही बोलली ना-
थीच. तिची क पुत्रायत पोलीस अंमल दारानी मम-
न निला ही चार आणे दंडकेला गोमाजिचा अपराध
आणि सिमाजीस शिक्षा करावी हे गैर आहे सवबअ-
से नकरण्याच्या बुद्धीने आपणाकडे स लिहून पाठ-
विले आहे.

दगाबाजीचा खटला.— एभील रायस
अथ सदर अमीन यांनी एका खटला आपल्या पुढील
असा पकडलाकी, एका परदेशाचा वकील काशीना-
थ बाबाजी राजवाडकर याने एका परदेशावर तेरा
हजेचे तीन आणे याची फिर्याद रोख्यावरून लाव-
ली. त्या किांमते प्रतिवादीस मुळीच कांही मा-
नीत नसतां जेठमारवाडी यात्रे त्या प्रतिवादीस बु-
जविण्या करितां एक जणास असे सांगितले की,
एका गरिबाचा खटला बुडव आहे त्यास नूं जर आ-
वले नांव अमूक सांगून कोर्टांत कबूल जाव दे-
वांन तर त्याचा हुकूम नामा ही ईल त्यावरून
त्या जेठा याने त्या इसमास छाप कागद पूर्वीचे प्रति-
वादीचे नांव सांगून घेववून त्यास कोर्टांत नेले.
आणि चालि प्रमाणें कबूल जाव स्टाप कागदा-
वर तयार करून वर साक्षी व लिहिणाराची द-
स्तूर लावून असा कबूल जाव रावसाहेब यांज पु-
ढिला त्यांनी तो वाचून पाहून त्यास बुझे नांव
देण्यास कबूल आहेसना? असें विचारून त्याने
कोर्टाची चालि देण्यास कबूल आहे असें तीं डा-
वले आणि चालि आणिले आणिले आणिले आणिले
देवी बनला होता, ती त्याचे ओळखीची
तो अच्यंदाकरून दुसऱ्या पाठी वी

ठिकाणी, अहो यावे नांव हे आहे. ते हां ही गोष्ट
रावसाहेब यांचे काणावर जातांचे त्यांनी रूप.
जळदी करून ती मनुष्य जोटीचे वाहेर गेला
होता त्यास पकडून आपण विचारितां प्रथम
जाव दिला, ती मी नसें हासें बोलला परतु जव-
क लोक होते त्यांनीं हास नीट उपदेशून सांगि-
तल्यावरून त्यानें आराध केल्या; असा कबूल
झाला. त्याच्या जबाब्या व ती मोकदमा हल्ली मे-
हेर वान डेपुटी माजिस्ट्रेट यांजकडे करु आहे.
आतां या काणास जाव विलंब लागला असना तर
त्या विचाऱ्या विचा प्रतिवादीस अशील करण्यास
ही जागा नव्हती.

मुंबई राज्याच्या १६ व्या काळ्या पायदळ पलट-
णीचा बाळाजी इस्मायल यास पेशान झाल्यामुळे
गेल्या नवे वरच्या ८ व्या तारिखे पासून सभेदार शेख
जिवन हा जेठार झाला आहे; जमेशार इस्मायल
जी लिंगवन हा सभेदार झाला आहे; नसेंच सा-
इना यास यास पेशान झाल्या मुळे त्याच तारिखे
पासून जमेशार दुर्गाते बारी हास सभेदार झाला आ-
हे; सकलर हवलदार वुंशी दिसेकृत हाजमेदार
झाला आहे; आणि दुर्गासिंग यास पेशान झाल्या
मुळे हवलदार काजमीर हाजमेदार झाला
आहे. दुसऱ्या विलुच पलटणीचा बाहादा खा-
न हामरण पासल्या मुळे कलर हवलदार बचराज
पांडे हा गेल्या अक्टोबर महिन्याच्या १४ व्या तारि-
खे पासून जमेशाराच्या पदवीस चढला आहे.
सदरह जनरल आरडस कोलच्या सरकारी ग्या
इस्टपत्रांत नेवी व लंकरा लीला बाबत पकट झाल्या
आहेन.

दिल्ली शहर मध्ये फारजाचीन व डकुंठ करा-
गिरीचा अशा जुना मशीद, दिवाजी खास, वगैरे

आहे व त्यांचा विध्वंस न होऊ देतां यांगव्याप्ति-
तीन राहाव्या असा पंजाब-ची सरकारचा हुकूम आहे-

एथील कलेक्टर व धिनील सव्याराम कारीना-
यवेध १९ रुपयांचा कायदना १३ मिन्हत नाहिस झाला

परतीचा अभिलाष

आम्ही असें ऐकतो की, नगर जिऱ्यांत एकाडेप
परवीच्या अधिकायनें एका नव्याची बायको परगा
कीं माहेरी असता तीसजले तिच्या नगरपालेच बोला-
वणे पाठविलें आहे, नाप्रमाणें वाहाणा करून घोंडें
मापूस पाठवून गोलाखून तिस आऱ्या कडेस आण
विली. पुढें कांहीं दिवसांनी तिच्या नव्यानें मनांत
आणलेकीं, आपली बायको माहेरी आहे तीस आणा-
वी, म्हणून सास या कडेस घोंडें मापूस पाठविलें.
तो सासऱ्याचा परत जबाब आलाकीं, वाहातो जामात
मुम्ही आपली बायको नेली असून ही थडा करिता कीं-
काय? तेऱ्या त्यास समजलेकीं, कीणी तरी दुष्टां मा-
झी अती. सुंदर आणि नरुण स्त्री बोलून नेली, ते-
ऱ्या त्यानें सरकारांत अर्ज केला, त्यासून जिऱ्या जि-
ऱ्यातील सर्व गावीं याज झुल जाहिर नामे गेले, त्या-
वरून बराच बोभाड झाला. तेऱ्याचा अभिलाष क
रणारे म्हटल्यानें नाइलज झाला हे जाणून नाब
तोबतीस पंढर पुरास पाठविलें. अर्जेच नाही. ती-
ज कडून एक अर्ज सरकारांत असा कविला कीं,
मी पळून गेलें नाही माझानवता मला नीट वागवान
नोंहीं, सबबमी एथें आले आहे. त्यावरून चौ-
कशी नगरचे माजिलेड साहेब यांनीं दुसरे काम-
गारा कडून करविली. त्यांत आपला कामगार
मोठ्या पदवीचा हाडुवारी आहे, असें समजले. पर-
तुऱ्याय रास्त झाला पाहिजे सबब चौकशी होऊन
शेवटी त्यास वऱ्याचे मिलाफी घांत व मोठ्या कामगा

रीस अशा दर एकास सत्ता पाहिलाचा रवा. तामि-
वाली. आणि हल्ली नैरपत्य तर रीतेंच नुसतें मे-
गनाहेन- या मोठ्या कामगाराची बायको वकतवी
हो रडत असेल. कारण नव्याची तर वे आऱ्या
शा-ची मोतादी ही तर झालीच झाली- इनफे ती-
सून ही सबत झाली ही आतां कशी दूर राईत
माझापति मला कसा पाच होईल तो होय-
माये ती विचारी शोक करीत असेल! व ज्या-
यकोची ही शूट झाली, तो ही फिती हुस्वांत पडल
असेल. अशा, हासदरील मजदूर आमच्या कडे
येऊन पोहोंयला आहे; आम्हास वाटनें कीं, ही ह-
दिकत प्रायः रामचंद्र गोपाळ मामले दार यांनीं अ-
सावी. असो, यामनुष्यानें आपल्या भकलेची कमा-
ल केली. त्या पासून मुदलांत बडवफी, व्या जांन
वेप आपि इनफे ही करून बेशर्मचे दुवान आंभी
उचडून हा हलकट उदीम चालविला. ही मीती ना
जु विची गोष्ट केली.

नेल्या ज्ञानवारी सांगलीकरा साब कामगार
याणीं शेवटचा खेळ मळादि चारुण- हार
रासही वेलेती ती सरस झाली या नाटकास म
डकी फारच जमली होती पुष्कळ मंडळी उ
गारिका मी नसल्या सुबे निराश होऊन ज-
परात्री परत गेली वा वरून असे वाटतेकीं,
सुंदर हखेळ पुष्कळास प्रिय आहे या करतो
गशी एक खेळ करून हाखबितील असें व

येत्या सोमवारा पासून सन १८९९ अठ-
शें एकूण साठ या आठवा दिवाणीचा कारणा
हि दुस्या न्यांतील इमजी अमलांत जा
पार आहे.

ज्ञानप्रकाश

पुणे - गुरुवार ता. २९ दि. सन १९१६

ज्ञानप्रकाश.

करते स नुक्तीच आगलागून नाश झाला. त्यातील लोकांस कोही मदत करावी म्हणून कावस जीजी हांगर जि. पार्षि धोणी हजार रुपये नक्कीस दिले आहेत.

पुण्यातील बुधवार पेठेत आगलागून गरीब विच्यारे दुकान दारापेकी, कोही काची फारच दशा झाली आहे. ही मनांत आणून कोणी पुढें सरून कोही मदत करतील तर केवढे त्यास विपत्तीतून काढल्या प्रमाणें होईल.

आम्ही जेव्हा सोमवारच्या पक्षांत लिहिल्या प्रमाणें एथील राव बाहदूर प्रिन्सि पाल सहर जमीन कोर्टीत पुणे जिल्ह्याचे सर्व मुनसफ एकत्र होऊन या नवीन दिवाणी महा आदल्यातील कलमाची एक वाक्यता करित आहेत.

आम्ही एकतोर्की, पुढील फेब्रुवारी महिन्याच्या तिसऱ्या तारखेस मेहेरबान फासेट साहेब रेविन्सु कमिशनर हे स्व देशास जाऊन त्याच्या आज्ञावर मिस्तर खूनर साहेब यांची नेमणूक होऊन त्याचे कामावर मिस्तर हेबर्ट साहेब नेमणार. अशी बातमी बंबेच्या जीव्या समजण्याव आली आहे.

वीन आदक सरु होणार यांत भानगरी आर आदक या मुली या रुग्ि व साह साहकारनी आपल्या दुखवरा रुमारे किर्कीरी लावण्याची धूम उडउन दिली आहे. कारण त्यान आदक उपात १९०० किर्कीरी लागल्या आहेत. असे आमजले आहे.

आम्ही मागील पत्रांत एथील कलेक्टर अफि तांतील बळवंत राव कारकून हा गाहिसा याच्या असे लिहिदे आहे. त्याची व दुसऱ्या जबाब्या मेहेरबान रेपुटी माजिले व जकडेस झाल्या त्यान एका वाउदे कराचे संभावाचे कागद नाहिसा झाला. या कामा बदल एथील नायब यांस अमानत करून त्या कामावरचा चार्ज टंक साळे धोणीं घेण्या विषयी मेहेरबान कलेक्टर साहेब यांणी कुकूम पाठविल्या प्रमाणें काल रोमी झाले.

नामदार गवरनर जनरल यांची स्वारी असाहून मिरत एथें जात असतां आगलागून नाश झाला. तिची चौकशी करितां ही आग लोकी क्यानिंग (सादसाहेबांची मदत) यांचे न रत-आयसी व्यक्त लेडी क्यानिंग हे पुकळ पोपाक जळाले आणि असे ही बाटले होते कीं, जबाहीर जळाले असेल परंतु अंगदया मात्र जळाल्या.

फराशिसान्या जाहाजा या सलामी विषयी चूक झाली होती त्या विषयी पुढें लिहू.

ग्रेट ब्रिटन वं हॉलंड ह्या इंग्रजांच्या मुलखां
 सा सामान्यत्वे आपण विलायत असे म्हणतो.
 ह्या विलायतेच्या वसाति संनिध फरासिस
 अथवा फ्रेंच यांचा सुख आहे. हल्ली फरासिस
 जाच्या बादशाहा लुई नेपोलिन आहे. वती फरा
 सिसांना महाराज व स्थानी व अप्रतिम शूर
 र नेपोलियन बोनापार्ट बादशा होऊन गेला,
 त्याचा पुतण्या होय. ह्या हल्लीच्या लुई नेपो-
 लियन बादशाहास सन् १८५० इसवीमध्ये
 फरासिसांचे राज्याची गादी त्या देशाचे सर्व
 प्रजांचे अत्याभिमानाने प्राप्त झाली आहे. तो
 आपल्या मुलख्या प्रमाणेंच शूर, उद्योगी व
 राज्यकार्ये पुरेपर आहे. त्याची राज्य चालवि-
 ष्याची पध्दत अशी आहे कीं, युरोप खंडा ती-
 ल सर्वराज्ये त्याच्या हुतीवरून दहशत बाळ
 गतात फौजेचे कार्यांत त्याणें कांहीं एक गुरू
 केले नसतां, स्वतःच तो महाशूर व फ-
 री कामांत आहे. राज्य कारभार करण्या कडे
 गादीवर बसण्याची पूर्वी त्याने कधीं एकपळ
 देखील घालविले नसतां त्या कामांत निष्णा
 त म्हणविण्यासारखा आहे. सारांश अल्प
 वयी लुईनेपोलियन बादशाहा अस्ततां राज्य-
 पद धारकाचे आंगीजे अवश्यक गूण पाहि-
 जेत ते त्याच्या अंगी जात्या आहेत अशी सर्व
 आंची खातरी झाली आहे हा बादशाहा जा दे-
 शाची आहे त्या देशाची प्रजाही तशीच उम-
 दी आहे. त्रोर्या विशी जशी ती प्रजा बाणीदार
 आहे. तशीच विषा आणि विलास यांची व-
 हुत शोकी आहे. आलिकडे लुई नेपोलियन
 गादीवर झाल्या पासून त्या देशाचे वर्चस्व सा
 दुनियेंत त्या सर्व राष्ट्रंवर झाले आहे असें म्ह-
 णण्यास कांहीं हरकत नाही. या पृथ्वीतील को-
 णाहीं राज्यामध्ये कलह उगवत असता तो मि-

टवण्याचे घर काय ती फरासिसांची गादी झा
 ली आहे. कोणी राजे जर न्यबस्था सांगतो अ-
 शी ऐकत नाही, तर त्यावर फौज पाठवून
 मुंगा जिरवण्यास आज कडून कांहीं कमता
 ई नाही. जातीच्या जोसला खालच्या प्रदेशां-
 त बंदोबस्त व व्यवस्था आठोकाट ठेविली आ
 हे. देशांत हल्ली फक्त लडाऊं फौज चार ल-
 क्ष तयार करून ठेविली आहे. इतकी फौज
 वाटविण्याचे कारण काय? या विशीचा अं-
 देशावर राव गवा सर्व सुचोप खंडांतील रा-
 ष्ट्रांनून झाली आहे. फ्रान्स अथवा फरासिसां-
 चा मुलुख याचा अकार पाहतां आपल्या
 हिंदुस्तानाच्या अकारापेक्षां सुमारे सातप-
 टीने लाहान आहे व त्याच मानाने खाने
 सुमारीही आहे. असे असून एवढी फौजेची
 तयारी आहे. त्यापेक्षां कांहीं तरी अनर्था पा-
 वाने अमुमानाने कांते मनात सहज उत्प-
 न्न होण्या सारखें आहे. या फ्रान्साचे लगत-
 च विलायत त्याच्याच जोडीचा आहे. तेसां
 अर्थोत्तच परस्परांना परस्पराशी सामना
 रावता पाहिजे. बहुत्व काल फ्रान्स आणि वि-
 लायत यांचे परस्परांशीं तेंटे वाके आहे. प-
 रंतु नेपोलियन बोनापार्ट याणें १८१५ इस-
 वीत विलायत वर स्वारी केली तींत बोनापा-
 र्ट इंग्रजांच्या हातीं सोपवून त्यांणी त्याच्या रु-
 काळां ब वेगेंत कैद करून ठेविले. तो दंत
 फरासिसांचा इंग्रजावर आहे. असे सना-
 तींत येते विलायत व फ्रान्स या दोही राज्या
 मध्ये अदावतीचा प्रकार अंतरंगरीतीने
 आहे. असें सर्व समजणारा त्यापेक्षां दोही
 देशांस स्वचकून राहवें लागते.
 विलायतस या फरासिसांच्या फौजेची
 भरती बसवून तयारी पाठवून विलायतेचा

ही बंदोबस्त करणें अवश्य झाले आहे. विलायतेस १००००००० एकलक्ष फौजे लढाऊ तयार आहे. हाही आपखी नवीन भरती एकलक्ष झाली आहे. परंतु चारलक्ष फौजेस चारलक्ष फौजेचा निदान मोकळला उतरला पाहिजे. याजकरतां विलायत सरकारानें गृहस्थां मदतीची नावे फौजेच्या पठारांत घालण्याची सरवात केली आहे. या गृहस्था लोकांनीं आपली नावे भरली आहेत. त्यांची संख्या एकलक्ष पावेतो झाली आहे. आपखी एकलक्ष भरती झाली पाहिजे. ती होईल. विलायतेस सर्व बंदोबस्त व युद्ध सामग्रीची निश्चिन्ता चालली आहे. या सर्व आठोकाट बंदोबस्ती चालल्या वरून असे अनुमान करतात कीं, फरादिस आणि इंग्रज यांचा तरवासीचा सामना होईल. असो युद्धवार्ता शुद्ध व प्रमाण तसा प्रसंग कोणत्या ही देशां सन येईल तितकें चांगलें आहे.

एथील पुणे विद्यालयाचे प्रिन्सिपाल म्हणजे आदिगुरू यांनीं एका गवताच्या पासून गवत विकत घेतले. त्यानें कांहीं दिवसांनीं आपल्या गवताचा पैसा मागितला. त्या पासून परिणाम असा झाला कीं, त्याला अखेरचे इनाम त्या गुरू महाराजांनीं ताडण्याचे दिले. त्या वरून त्या विन्यायाने किर्याद शिरले माफक दावेलीचे मामले दारवाज कडे केली. नंतर हा गेरे मनुष्यावरचा खटला पडला. यास्तव फस्ट असिस्टंट माजिस्ट्रेट यांजकडे हो. खटला मामले दारवाजकडे गेला तेथें चौकशी झाल्या त्या आर्नोल्ड साहेबांस ३ रुपये दंडाची सज मिळाली. हे दंड आम्हांस फार थोडें वाटते. कारण

कीं, विद्यागुरू म्हणजे पाणारे यांच्या आंगां सहा नशील तेथें राहिले असले असावे. ते या ठिकाणीं बिलकुल गिरेप्यात आले नाही. आपखी जाणे आपल्यात देणें आहे त्याचे देणे मिळू नये. ऊन व कावे असे आपणा पाणी नसल्यास त्यास विनवून आपल्या अडचणीं सांठून त्यास सरकारानें बाबा जा असे सांगणें इ. एक निश्चिन्ता नली विन्यारांतली व ध्यावत वेचण्या सारखी कोणी आहे. तिचा अनादर वाजवी पेक्षा फार आसा हे वाकडून झालाही मोठी दुःखाची गोष्ट आहे.

साहेबनातु

श्रीमंत लोकांच्या अकडेची धांव पाहून परीक्षा करणें हे एक हितावह नाहीं तरी आपल्यास त्या पासून किंचित मोज घ्यावे खरी. श्रीमंत कैलास बाबांनीं आपली पंचरात्र नाचणें विन्या विरंजणें कीं, ज्येष्ठ महाराज यांची बंधुचीति जगजाहिरच आहे. ज्येष्ठ चिरंजीव गणपतराव व लालू ऊर्फ साहेबनातु याणीं आपल्या +++ यां भरांत श्रीमंत रा. रा. विश्वासराव ऊर्फ दाजी साहेबनातु याजवर मेहरवान हुजुर दिपुटी माजिस्ट्रेट साहेब याजकडे गेल्या आठवड्यात यादगुदरा विलीकीं आमचे खासगी मराठा प्रमाणें ५ वर्षे आमचे इनाम गावची बगैरे व हिवाट दाजी साहेबाकडे होती त्यावेळीं आमचे नांवचे व वडिलांचे नावचे कागद होते ते कागद आमहांकडे ३ वर्षे व हिवाट आली असून सरदार कान्हा आम्हांस दंत नाहीत. व मेहेरवान एजेय साहेब यांजकडे या गावचीचा अर्ज केल्या वरून आसाहेबानीं त्यांस विन्यारितां आम्हांपाशीं कागद नाहीत. मजिस्ट्रेट

बहिना. परंतु सहरहू कागद राजी साहेबां कडेस आहेत असें आम्हांस समजते व आम्हीं सांगतो ते घें जसी वरून सहरहू कागद आम्हांस देवावे. यावर दिपुवी भाजिस्नेट यांणीं जाबदिया की, तुमच्या लिहिण्या वरून सदरहू कागद तुमच्या एकट्याचे नाहीत. तसदरहू कागद वरुणें पर्यंत राजी साहेबांचे बहिना टीस आहेत. गहातंटा तुमच्या भाऊ गंदकीचा (अतिप्रेमाचा) आहे. वतीन वरुणें तुमच्या ताब्यांत बहियाट आली असून तुम्हीं कागदाचे बाबरीत कांहीं एक तजवीज केली नाही. असें दिसते, याबगैरे कारण वरुणें जसी करवत नाहीच राजी साहेबांनीं एजेटाकडे कागद जाबळनाहींत असा जाब दिल्यावर राजी साहेबां सारख्या भले मनुष्याकडे जसी करून झाडाचेणें वाजवी दिसत नाही यास्तव आपल्या अर्ज व जिल्लस नामंजर समजला पाहिजे हा शोबट्या सारांश आमचा आहे. आम्हांस वाटते की, सब साहेब नापूनी कागद कारखेकाटून घेण्याविशींची ही शकल मोठ्या शमाची व निरर्थक केली ह्यापेक्षां सुलताना मलिका माजमा विकवोरिया यांचे खिजमतीस एक सपाट्याचा वजातीच्या अकलेंचा अर्ज असा फेकायाचा होताकी, आम्हीं या पुणें शहरांतील श्रीमंत असून आम्हीं लिख पुराणाचे महात्म्य फार ओळखतो व त्यावर आमची कृतज्ञता ही आहे असे आम्हीं विख्यात आहो त्यापेक्षां आम्हीं पाहिजेतसे वागावे असें बाहादरीचे सदिक्किट मिळाले पाहिजे ही गोष्ट एकदा साध्य झाली म्हणजे सगळी कार्येच झाली.

आमचे श्रवणांत असे आले आहेकी, धारवाड जिल्ह्यातील कले कटर याच्या बवाबाहदूर सेबराव अय्याजी हत्तर दार हे काहीं महिने पुण्यासही आणें दारदार होतो ते कामाच्या उपयोगी नाहीत असे धारवाडचे कले कटर साहेबांचा अभिप्राय होत त्याबाबत कागद पत्राचा व्यवहार सरकाराबरोबर होऊन शोबट असा ठरला होताकी, त्याची परीक्षा दक्षण भागचे रेविन्सु कमिशनरानी च्याबी त्या वरून राब बाहदूर हजर होऊन यादत्तर दारा सारख्या उमेदवारांची परीक्षा झाली त्यां बदल रिविन्सु कमिशनर यांणीं आपला असा अभिप्राय दिला आहेकी, हे दत्तर दारीचे कामास ना लायक आहेत सबब त्यास नगर जिल्ह्यांत मामले दारीची जागा पहिल्या प्रतीची वर नेमणूक करून त्या जिल्ह्यातील गोपाळराव कृष्ण मामलेदार यांस धारवाडास दत्तर दारीच्या जाग्यावर नेमणूक व्हावी असे मत सरकारास रेविन्सु साहेब यांणी दिले असे म्हणतात असो जेव्हां हे दत्तर दारीच्या कामास म्हणजे वरून काम करण्याच्या उपयोगी नाहीत तेव्हां मामले दारीचे काम म्हटले म्हणजे वरून करण्यापेक्षां फिरते आहे. ते त्यावर नेमणूक झाली म्हणजे एकतर त्यास लाजिरवाणी गोष्ट दुसरी अशीकी, त्यास काम तेही चालविता येत नाही असे मात्र होईल आता हे राज्यकीय ग्राहाण पूर्णचा विचार असला तर नी कच आहे.

हेपत्रपुणें ज्ञान वाडा कण्याजी व्यवहरा...

ज्ञानप्रकाश.

वर्ष १४ पत्र ४८

शहरपुणे

पुणे-सोमवारतारीख ८ माहे दिजंबर सन १८६२

पत्राची किंमत.

११८४ आगाऊटपालकध्यां. १२८४ मागाहूनटपालकध्यां.

सूचना - आम्ही आमचे वर्गणीदारांस सूचवीत आहों की, सन १८६२ चें साल पुरें होत आलें तर ज्ञानप्रकाशाचा परवान्यांतील बुकाबदल, पत्राबदल, या सालाबदल व मागील सालाबदल ज्या कोणाकडे वाकी राहिली असेल त्यांनीं मेहरबानी करून पाठवून घावी.

सदरील पैसा पाठवितांना पुढील सालचे टपालाचे हाशिलाबदल ३६४ चार आणे आगाऊट पाठविण्याची मेहरबानी करावी. कांकीं सरकार हुकूमान्वये सर्व वर्तमानपत्रे पोस्टपेड पाठविणें जरूर आहे. टपालाचें हांशीलबदल पैसा आसराज पुढे पत्र रवाना होण्यास फार जेडवून पाठवें.

ज्या लोकांस हुंडी वगैरे पाठविण्याची सोय नसेल त्यांनीं एक आण्याचे दराच्या तिकिटावत विब्याकड्यां पाठवाव्या. ज्ञानप्रकाशाचे मालक.

पुणें म्युनिसिपालम्येने जिं गकमिटीचे- चेयरम्यान यांजकडून.

जाहिरात - तमाम लोकांस कळण्याकरतां लिहिली जाते जे पुणें शहरांत आर्डनरीफेरी खडी व खडी पसरून रोलर फिरविणें वगैरे कामाबदल सन १८६३ १६४ सालचा मक्का देणें आहे सयबत्याचीं टेंडरें तारीख १२ माहे दिजंबर सन इमवीयेज शुक्रवार दिवसा सकाळचे दहा वाजल्यापासून ते बारापर दोन वाजे तो पर्यंत पेठ रास्त्याचीं येथें शहर-सुधारणुकीचे पंचाचे कचेरींत मोहर चंद येतलीं जातील. सदरुंची माहिती आदितवार खेरीज करून मिळेल. कोणाचें टेंडर नाकबूल केल्यास त्याचें कारण सांगितलें जाणार नाही तारीख २५ माहे नवंबर सन १८६२ इसवी.

पटनजीपस्तनजी. म्युनिसिपालचेयरम्यान

नोटीस - लक्ष्मण विनळ्यापा बोराठे वगैरे लोकांस व याकरतां देण्यांत येते जे लक्ष्मणापा बोराठे हे लक्ष्मणाचे वयाची वयाची असून हल्लीं मनु व वापू व अणू व शुभू व अमद व सुसन भालदार व आशाबाई कोंम कोंडिबा जमोदार या हुकूमनामा कभारें एक हजार रुपयांचा आमचे उभयत नांवचा होऊन त्याचें घर पेठ कसबा येथील जल्पकेलें. त्या लिलावां देते समयां ज्यान महमद झारे करी याच्या लिलावाचा हक्क ठविल्यावरून हक्का कड्यां लिलाव घेतलें घर तुमचे नांवें लिलावांत घेतलें त्याजवरून हक्काची दस्तऐवजचे नांवें चालून झारे करी याचा हक्क स्वोटा ठरून कवण्यांत घेण्याचा निवाहा झाला आहे तर परतु म्ही भारें एकटे विकणार असें तमजल्लवळून नोटीसी तुम्हास व सर्वास कळवितों कीं, आमचे अनुमताशिवाय लक्ष्मण याज पासून कोणी घर घेईल तर त्याज पासून घेतलें घर लुकसान केल्यां भरून घेतलें जाईल. तारीख ५ माहे दिजंबर सन १८६२ इसवी.

(सही) रामचंद्र विनळ्यापा बोराठे दस्तुरखुद.

ज्ञानप्रकाश.

आम्हास एका मित्रानें असें कळविलें आहे कीं, हल्लीं जुन्नर सुकामीं श्रावक जातीचे वाणी श्री पारसनाथाचें देवलय बांधीत आहेत. या देवालयाचा पाया स्थापित असतां जमीनींत एक इमारत सांपडली. त्या इमारतींत पारसनाथा जीच्या मूर्ति दोन उजन सांपडल्या. त्या पैकीं एक संगमबरी दगडाची असून मोठी आहे. त्या मूर्तिच्या सिंहासनावर शक आहे. त्यावरून सदरुं इमारत ४०० वर्षांच्या पूर्वीची आहे असें दिसतें.

आम्हास "सत्यवादी" या सहीचे एक पत्र धुके येथून आ-
 आहे. त्यांतील मजकूर की, अंमळनेर येथील मामलेदार
 रा. यशवंतराव महादेव भोसेकर मोठे परोपकारी, धर्म-
 गुरू व गरीबांचा समाचार घेणारे असल्यामुळे त्यांचा १७५
 वर्षे पगार त्यांस नपुरून हजारों रुपये कर्ज झाले. त्यावरून
 त्या जिल्ह्याच्या कलेक्टर साहेबांनी त्यांस सक्त हुकूम लि-
 हितो की तुम्हीं कर्ज लवकर फेडावे. त्यावेळेस एक सावका-
 पडे होऊन सदरू मामलेदार यांचे कर्ज फेडण्यासच होई-
 तरि सोई सोईने ते बसूल करून घेण्यास तो कबूल हो-
 ळा. परंतु तो मनुष्य खानदेशांतील राहणारा असल्यामुळे
 कलेक्टर साहेबांनी ती गोष्ट कबूल केली नाही. तेव्हां मा-
 मलेदार यांस ती तजवीज करण्याकरितां स्वदेशीं जावे लाग-
 ले. तेव्हा ते कडे ही तजवीज नझाल्यामुळे त्यांनी चाकरीचा रा-
 शिनागा दिला.

सत्यवादी असे लिहितो की, मशार निल्हे मामलेदार
 चारन उदार आहेत. त्या सारखा धार्मिक मनुष्य सहा सात
 लिहें सत्यवादी फिरला आहे त्यांत त्याचे पाहण्यांत आला
 नाही. तसें सत्यवादी असे लिहितो की, या गृहस्थांची कीर्ति
 करून शेंकडों कोशां वरील लाब लाबचे भिक्षक वगैरे लोक
 यांचे भेटीस येतात. हे गृहस्थ घराहून कचेरीस जावयास
 निघाले म्हणजे घाटेनें मोहकावर माशां प्रमाणे त्यां भोंवतीं
 याच कांची दाटी असते. त्यांनी आपणा करितां घेतलेले धो-
 र जोडे वगैरे भिक्षकांची इच्छा त्यावर गेली पाहून त्यांस हि-
 त आहेत. इत्यादि प्रकारें सत्यवादीनें त्या गृहस्थांच्या औदार्याचे
 वर्णन केले आहे.

सत्यवादीचे पत्र फार मोठे असल्यामुळे तें समग्र अक्षर
 आम्ही छापलें नाही; तथापि त्यांतील मुख्य सारांश आम्ही
 पत्र दखल केला आहे. तर सत्यवादीची निराशा होणार नाही
 असें आम्ही इच्छितो. असो.

सत्यवादीचे पत्र वाचल्या पासून आमच्या मनांत जे एक
 दोष विचार आले आहेत, ते आमच्या कृपे व विचारी वाचणा-
 रांस सादर केल्या वाचून आम्हास राहवत नाही. उदारपणा,
 परोपकार बुद्धि, गरीबांची दया इत्यादि गुण मनुष्यास भूष-
 ण प्रद होत. त्या गुणांनीं जसा त्यास थोरपणा येतो व जितका
 तो सन्मानास व कीर्तीस पात्र होतो; तसा दुसऱ्या गोष्टींनीं हो-
 त नाही हे सर्व कबूल करतील. या गोष्टी विषयीं मतभेद विचारी

मनुष्यांत कदापि पडणें नाही. तथापि उपकार करण्याची योग्य
 ता कोणत्या कारणांनीं आली आहे व आपल्या उपकार कृत्या-
 पासून दुसऱ्या कोणाचा तोटा आहे कीं काय? व ज्यांवर आप-
 ण उपकार करतो त्यावर कोणते कोणते परिणाम होतात इ-
 त्यादि अनेक गोष्टींचा विचार उपकार कर्त्यास केला पाहिजे,
 असें आम्हास वाटते. त्या वरच्या विचारांकडे लक्ष न देतां के-
 ल्या उपकार कृत्यां पासून एकंदरीत पाहतां लोकांच्या कल्य-
 णां पक्षां अकल्याण होण्याचा संभव फार आहे. पहा. सर-
 कारी अधिकारावर जे लोक असतात, त्यांस दया येऊन त्या-
 नीं अधिकार बळानें एकाचा अपराध्यास शिक्षेंतून सुक्त
 केले, किंवा आपल्या हातीं ज्याचें काम आहे, त्यावर भीड
 घालून त्या कडून एकाचा गरिबास धर्म करविला, तर या
 कृत्यांत परोपकार झाला असें बहुतांस वाटते व अशीं
 कृत्ये करणाऱ्यांस परोपकारी असा किताब ही पुष्कळ अवि-
 चारी लोकां कडून मिळतो; परंतु आम्हास वाटते कीं, वास्त-
 विक पाहतां ही कृत्ये सुतिप्रदन वृत्त. अपराध्यास सुक्त करण्या-
 चा किंवा धर्म करण्याविषयीं अधिकार बळानें भीड घाल-
 ण्याचा प्रकार न्यायविपरीत आहे. व या कृत्या पासून दुस-
 र्याचा तोटा आहे, हे सहज कृपेच्या ध्यानांत येईल.

याच प्रमाणे कर्ज काढून धर्म करणें हे ही आम्हास परो-
 पकार वाटत नाही. कर्ज काढलेला पैसा वास्तविक पाहतां दुस-
 र्याचा आहे, यास्तव कर्ज काढून केलेला धर्म, त्या कर्जाची फे-
 ड होईतो पर्यंत दुसऱ्याचा आहे असें वास्तविक पणें पाहतां
 कबूल केले पाहिजे. जी गोष्ट केल्या वाचून उपाय नाही किं-
 वा ज्या गोष्टी करण्याचा प्रसंग वारंवार येण्यासारखा नाही व
 जी गोष्ट करण्यास आपणा पाशीं पैसानाहीं तसली गोष्ट कर-
 ण्यासाठीं पैसा कर्ज काढल्यास तें करणें ताडवा अप्रशस्त ना-
 ही; परंतु याचकास धर्म करणें तशांतलें आहे असें कोणा-
 च्यानें म्हणवणार नाही. व कर्ज काढून धर्म करावा असें को-
 णत्याही शास्त्रांत लिहिलें नाही व परोपकार करण्याचा व या-
 चकांस देण्याचा प्रसंग दाता असल्यास सर्वकाळ आहे, ते-
 व्हां त्या गोष्टी करतां कर्ज काढणें आम्हास योग्य दिसत ना-
 ही. तसेंच मोठी मिळकत असून तीही ज्याच्या उदार स्वभावामु-
 ळें पुरवठ्यास येत नाही त्या पुरुषास कर्ज फेडण्यास सोयतरी
 कधीं येणार? देणारा मात्र पाहिजे. मग त्याची कुवेरा एवढी दौल-
 त असली तरी आमच्या देशांतील याचक ती नाही.

प्रभिकारी करतील; मग इतरांची कया काय आहे? तेव्हां रपणानें झालेलें कर्ज फेडा व याचा भारी म्हणजे एकच दिसतो कीं, उदारपण कमी केलें पाहिजे. आणि असें आहे तर पहिल्यानेंच आपल्या सामर्थ्याप्रमाणें धर्मकरणां बरे नव्हे काय?

बरील लेखावरून उदारपणें गरिबांची अडचण दूरकरणें हा गुण आम्ही कमी मोजतो असें कोणी क्षण भरही मनांत आणून ये. दुसऱ्याचे दुःख पाहून कळवळणें व तें दूरकरण्याविषयीं आपल्या अंगास चढा लावून घेणें हीं कृत्ये अत्यंत सज्जन जे असतात त्यांचीच होत यांत संशय नाही; तथापि इतर मनोवृत्तीं प्रमाणें उदारत्व व दया यामनोवृत्ति ही योग्यायोग्य विचाराच्या आख्यांत असल्या पाहिजेत. व त्यात शा असल्या तरच त्या पासून निश्चये कल्याण होतें आणि त्यां वर विचाराचा आका नसला तर त्यां पासून पुष्कळ तोटे होण्याचा संभव आहे. असें आम्हास वाटते.

आतां कोणी असें म्हणेल कीं, दुसऱ्याचे कर्ज काढून किती एक गैर कामांत तो पैसा खर्च करतात, त्यां पैसां धर्मकरण्यांत व गरीबांच्या उपयोगी पडण्यांत तो खर्च करणें चांगलें नव्हे काय? तसें जर आहे तर धर्मकरणां व गैरे चांगल्या कृत्यां करितां कर्ज काढण्यावर लुमचा इतका रोख का? तर त्या वर आमचे इतके उत्तर आहे कीं, चाईट कामा करतां कर्ज काढणारे व चांगल्या कृत्या करितां कर्ज करणारे यां मध्ये पहिल्या प्रतीच्या लोकांपेक्षां दुसऱ्या प्रतीच्या लोकांस बोध होण्याचा संभव अधिक असल्यामुळे त्यांस आमच्या समजुतीनें जी बरी गोष्ट दिसती ती सांगणें आम्हास विशेष उपयोगाचें वाटते. कारण पहिल्या प्रतीचे लोक जें कर्ज करतात, तें स्वार्थबुद्धीच्या किंवा दुष्टवासनांच्या स्वाधीन होऊन करतात; दुसऱ्या प्रतीच्या लोकांची गोष्ट तशी नाही. त्यांच्या हातून जी चूक होते ती केवळ गैर समजुतीनें होते. यास्तव समजूत पडून ते मार्गावर येण्याचा संभव विशेष असतो. तसेंच त्या पुरुषांत सद्वासना असतात व या वासनांस विचाराचा उजेड नसल्यामुळे त्या आड वाटेनें जात असतात; परंतु तो उजेड त्यांस मिळाला म्हणजे त्या योग्य मार्गास प्रवृत्त होऊन अनेक प्रकारें लोकांस कल्याण प्रद होतात.

सुद्धें नेक नामदार गवरनर जनरल यांच्या कायदे मंडळींतील एक सभासदाची जागा रिफामी झाली आहे. वर कोण नेमाचा या विषयीं वर्तमानपत्रांत बराच विचार लला आहे. कलकत्यास हिंदु पेन्सियट नामें एक इंग्रजी च नेटिव लोक काढीत असतात, त्याचा विद्वान् कर्ता आपला अभिप्राय सूचवितो कीं, त्या जागेवर चावण कोचें राजास नेमावें. हाराजा पदवीनें थोर असून संस्कृत रे विद्यांचा चाहणारा आहे.

बंगाल हरकारू पत्रावरून असें समजतें कीं, राजस्थानील उलवार संस्थानच्या राजानें लांकेशरचे फंडांत रुपये भरले. या औदार्याच्या उत्कृष्ट कृत्याच्या संबंधानें रकारू पत्राचा कर्ता असें लिहितो कीं, "नेटिव लोकांच्या उदार व दयाळु कृत्यानें इंग्लंडचे लोक व आदेशांतील लोकांच्या मध्ये जितका स्नेहभाव वाढेल तितका दुसऱ्या घटनें पाठणें कठीण आहे." हे आमच्या बंधूचें म्हणणें म्हास खरें वाटते. आपली जो कळकळ धरतो त्याची पणास ही कळकळ येते, हा मनुष्य स्वभावच आहे.

अमेरिकेंतील उत्तर संस्थानच्या सरकारानें एकंदर हुकूम केला आहे कीं, सरकारी लडाऊ गळ बत्ती बरील पायांस सरकारांतून दाखविण्यास देण्याची चाल आहे. येथून पुढें अगदीं बंद करावी व औषधाखेरीज कोणाए दाख देऊं नये, असें एका पिलायतेच्या वर्तमानपत्रावरून कळते. या प्रमाणें दाखबाज देशांतील सरकारें दुष्ट व घातव्यसन मोडून टाकण्याविषयीं यत्न करीत असतां आपल्या दयाळु व मजेची कळवळ बाळगणारे इंग्रज सरकार तें सनविशेष फैलावण्यासारखी कृति करतें हें नवल नव्हे.

सुनागडच्या संस्थानांत इतके दिवस फारच अव्यवहार बंडाळी व जुलूम चालला होता आणि तेणें कसून रयते धूळ धाण होत होती; परंतु आलीकडे तेथील नबाबास गले कारभारी मिळाल्यावरून त्या संस्थानची चांगली धारणा होत चालली आहे हें ऐकून आम्हास संतोष वाटतो.

मदचा ठाकूर वारन्याचा मजकूर मार्गे लिहिला हो-
रा सजाचा सुलगा गेल्या महिन्याच्या १८ व्या तारखेस
पल्या पूर्वज्जांच्या गादीवर बसला. हा सुलगा करेख अ-
न होत करू दिसत आहे. हा अद्यापि यथांत आला नाही.
समारंभास पोलिटिकल एजंट साहेबांनी किती एक मोठ
वे हुद्देदार साहेब लोक बोलाविले होते. तसेच काठेवाडां-
ल गजे रजवाडे यांजकडील वकील ही त्या समारंभास ही-
राजपुत्रास मोठा उत्तम पोशाख घातला होता. व नवीन
तास चाली प्रमाणें मानकऱ्यांनी वगैरे नजराणे केल्यावर
बेरी बर स्वास्त झाली

टै- इं.

आम्हास डेकन हेरल्ड पत्रावरून समजतें की, स्वामद-
चा घाट फोडण्या चे कामाकरितां सातारचे इंजिनियर यांनी
चाळीमशे मजूर मिळवून ते काम करू केले आहे. यावरून
सदह काम सुटीस फेब्रुआरींत तमाम पुरें होऊन गाड्या
प्याची करुवात होईल असें अनुमान होतें.

सदर पत्रावरून आणखी असें समजतें की, दिल्लीचा
च्युत राजा महंमद बहादूरशा हा मरण पावला. त्याचे व-
२० वर्षांचे होते अशी बातमी रांगुन येथून आली आहे.

चायच्य प्रांतांतील पाली आणि राजपुताना येथें चायपीं
विशय पाऊस पडला. त्या विषयीं तेथील वृध्द वृध्द लोक
ने म्हणतात की, अशी वृष्टि गेल्या चाळीस वर्षांत झाली
हती. हल्लीं त्या प्रांतांत हीं व तापानी सांत पराकाष्टेची उठ-
कारलोक अजारी पडले आहेत.

कलकत्यांत कित्येक हपीसांत हातांनी जें काम लिहित
मत तें छापून काढण्याची वहिवाट चालू केल्यामुळे किती
कारकून काम नाहीसें होऊन घरीं बसले. या कारकूनानीं
१ वर्षे किंवा त्यापेक्षा अधिक वर्षे सरकारी चाकरी केली हो-
परंतु हल्लींच्या चाली प्रमाणें त्यांस पेनशनें करून देलां ये-
त. कारण हल्लींच्या चालू पेनशन रूली प्रमाणें पेनशनें घेणा-
सरकारी चाकरी करण्याची ताकत राहिली नाही अशा
गिचे डाकराचे सर्टिफिकेट लागते. हीं सर्टिफिकेटें त्या

निंग साहेब यांनीं त्यांस सर्टिफिकेटां वाचून पेनशनें का-
देऊन त्या गोष्टी बंदल विलायत सरकारास लिहिलें. त्या
न विलायत सरकारां वून सर चार्लस बुड साहेब यांचे म्ह-
चा हुकूम आला. त्यांत विलायत सरकारांनें कलकत्ता
कारचे करणें मान्य करून पेनशानाच्या बाबदींत एकंदर
सा नियम ठरविल्या कीं, अन्कविनेंटेड (गैरसनदी) सरकारी
नौकरांची नौकरी सतत वीस किंवा अधिक वर्षे झाली अस-
त्यास व सरकारी हपीस किंवा रवातें बंद झाल्यामुळे त्या नौकरा
ची नौकरी गेल्यास त्यास डाक्टरच्या सर्टिफिकेटाची जरूर
न धरतां पेनशन घावें. (सरकारी ग्याजिटता २१ नवंबर).

हल्लींच्या रिडकशनच्या काळांत बरील नियम फार उपयो-
गाचा झाला असें समजलें पाहिजे.

स्मालकाज कोर्टांनें तोडलेले खटले आपल्या सुशीनें किं-
वा पक्षकारांनें अर्ज केल्यावरून मागून आणवून त्याची पुनः
नौकरी करण्याचा अखत्यार हें कोर्टांतील चीफ (मुख्य) जड-
ज्यास द्यावा, या विषयीं कायदा करण्याचा विचार कलकत्ता इला-
ख्यांत होत आहे. या कायद्यानें स्मालकाज कोर्टांच्या फेसल्या
वर हें कोर्टांस केवळ अपील करण्याचाच अखत्यार पक्षकारांस
मिळेल असें नाही, तथापि स्मालकाज कोर्टांत प्रसंग वशांत
झालेला अन्याय सुधारण्याची आज्ञा धरण्याचा एक मार्ग
झाला. असें हिंदु पेनियट पत्रावरून कळते.

आम्हास वाटतें की अशा प्रकारचा कायदा याजिल्यांत
ही व्हावा कारण तादृश वाकब नाहीत असे अल्पवयी पुरो-
पियन जडज्य स्मालकाज कोर्टांचे जडज्य असतां अन्याय हो-
ण्याचा संभव फार आहे व तो दूर होण्यास वर सांगितलेला मा-
र्ग बराच आहे. आतां हें कोर्टांतील जडज्य साहेब मात्र नकं-
राळणारे, मेहनती व गरिबांची कीव वाळणारे असले पा-
हिजेत.

विलायतेत आपसाचा दुष्काळ पडून वस्त्रें तयार करण्या
च्या कारखान्यांतील हजारों मनुष्ये उपाशी मरत आहेत व
त्यांस मदत करण्या करतां विलायतेस व या देशांत जागोजा-
ग वर्गण्या चालल्या आहेत, हें सर्बसि निदिनच आहे; परंतु
किती एक इंग्रजी पत्रांवरून असें समजतें की विलायतेचे वस्त्रे
करण्याच्या कारखान्यांचे मालक ते पराकाष्टेने

श्रीमंत रा. दाजी साहेब फिने यांजला ता. २५ बाराबर पक
बाजतां पुन झाळा. तेवेवेस धर्मसाय उत्तम मतीचा होऊन वं
दुकीनकदाविणीचे धार झाळे. वसुदेही आज नारके पाखून पुनो
साहाय हलचे सुमारे भांत नाचरंग आदिक रूतगौ घी होण्यास आ
रंभ झाला आहे. त्यांकरायर येथील लोकांचे साहाय्य करतां कि
ये साहेब यांनी ५०० रुपये आपले बकिलाचे हस्तें रजंट साहेब
यांजकडे पाठविले. हे दराबाद येथील मोतीलाल शिबलाल
नामें जो सावकार भोव्हे दिवसां पूर्वी मरण पावला व ज्यानें पं
मार्ग ५०००० रुपये स्वर्णकरण्याचा हुकूम दिला होता त्याप्रमा
णें येथील दुकानांत आज पावेतो ८ हजार रुपये स्वर्ण झाल्य
असून ज्ञातीचें भोजन होणार यांत ही १५ हजार रुपये स्वर्ण होणार
असें ऐकतो. धान्याची समृद्धि असून स्वस्तता ई होत बालली आहे.
उचलेवगैरे तस्कर विद्येंत निपूण असणारे लोकांचा उल्फर्ण झाल्या असून

दुयवानादी लोकांचा त्याचे वासानें कखाचा आकर्षण होण्याचा संभव
नोटीस- विनायक विंबक मध्ये गृहणार शहर पुणें पेठवेता
७ पाम बावजी अडसूळ व लिंदाजी लोटे कुलारी यांजकडून दे
यांत येते कीं, प्राणशंकर, उम्याशंकर हरेश्वर भाई यांची वा
ग मौजे पर्वती येथें आहे तिबास तुमचे वडील विंबक महा
रकार जे बहिवा विस होती त्या बागे पैकीं कुलझाडांचे त

मानियावगैरे हरजिनसी कुलें ज्या ठिकाणी होती वितु
दा ज. ही जमिनी कदां प्रत्येने फेऊन तुमचे तीर्थरूप बांस
करारनामा स्थापकगदावर राके १७७५ सालीं पंधरावर्षांचे वे
लीनें लिहून दिला त्याप्रमाणें बहिवाट करीत असतां तुमचे व
तुमचे तीर्थरूप यांचे मनांत कपट भाव उत्पन्न होऊन प्राणशं
कर उम्याशंकर यांस अजीतुदवावा आणि त्यांची बाग स्वार्ड
वजागी. या हेतूनें कपटबुद्धीनें राहीकोम भाऊ हे लकड ले
पारीण झजला मिला फास घेऊन जुने शिलकी स्वंपकागदा
वर वनातून त्या स्वतावरून फिरीद करवून हुकूमनामा कप
यचा तिबा करवून त्या हुकूमनाम्यावरून कपटानें तुमचे ती
र्थरूप व तुम्ही बाग तिचे ताब्यांत व तिचे नांवावर चटवण करून
नंतर लागलीच तुम्ही तिजपासून स्वरेदी करून आपले नांवा

करून आपले नांवावर चटवून घेतली. परंतु त्या स्वरेदी स्व
ताचा कगद फेसळ होण्याचे पूर्वीच स्वरेदी घेऊन ठेविला
होता असें तुमचें कपट असून तुम्ही आपले नांवे चटवि
ली तेव्हां आम्हापाशी तुम्हीनीन करारनामा मागू लाग

लां त्यावेवेस आम्ही आपल्यास जबाब दिला कीं,
पूर्वी राहीस बाग गाहाण दिली होती तर त्या करारना
त तो मजकूर आला असता परंतु हे खन बहुकूमना
कपटाचा आहे याज करता आम्ही नीन करारना
लिहून देत नाही. जो आमचा पूर्वीचा करारनामा आं
प्रमाणें आम्ही बहिवाट करून प्रकापुराकरून देऊं म्हणू
जबाब दिला असून तुम्ही कुलझाडांत वेल नाकून माझे
मल्याचे लुकसान करूं त्याजपहिल तुमचे तीर्थरूपावर अ
सनकसानी बटल फिरीद दरसाल रुपये आमचे फाय
चे २०० दोनशें प्रमाणें जो आकार होईल वित्तम्याची
दें सालें पुरीं होत तो पर्यंत फिरीद करीत जाऊं असें ३
न तुम्ही महादूबोराठे यांचा कांहीं संबंध आमचे माम
त नसतां तुम्ही त्याजकडून आम्हावर कपटानें फिरीद
विली त्यास आमचा मामला ज्याप्रमाणें तयार होता
प्रमाणें आमचा आमचे स्वाधीन करवून पुढील करारना
प्रमाणें बहिवाट घालवाची नाही तर तुम्हास नुकसान
ल दरसाल रुपये २०० प्रमाणें फिरीद करूं. या नोटी
चा जबाब आठ दिवसांद राही. नाही तर पुढें फिरीद
ज्याची तजवीज करूं. या नोटीस ५ दिजंबर सन १८६२ इत

निशाणी बाबाजी अडसूळ यांचे दत्तबा
निशाणी लिंदाजी लोटे यांचे हातचे सुरवे

नोटीस- राजमान्यराज श्री लष्णाजी विंबकराने
मकाजला पलाच्यांचे मालक यांस रघुनाथ सरवारा म
याजकडून लिहिण्यात येते कीं सालीं लिहिलेल्या नोटीस
पाकळून ताचीस ८ दिजंबर सन १८६२ इतकीचे सोमवार
चांत जापण्यांत घाल्या. वीतपशील

१ राजमान्यराज श्री शिवाजी नरसिंगराव उर्फ बाबा
यास रघुनाथ सरवारा उर्फ बाबाजी मालसे मौजे गा
जुदरुस तर्फे निमणखर परगणें साकसें वालुके बाजी
तुकडी कुलवा जिल्हा ठाणें दागांव तुम्हास हनाम आहे
गांवी सरकारांतून आम्हास बक्त नेमणूक रुपये १०० श
इनाम आहे ती आम्ही आपले संबंधीं राजमान्यराज
धनगवणेशपेंडसे वस्तीपेठ शनवार पाम समरोसे
मेंटच्या शर्तीप्रमाणें स्वरेदी करून भाद्रपद शुद्ध ० राके
मिनीचे स्वरेदी स्वग करून दिले आहे त्यास राके १७८२
अवली पासून साल दरसाल नदई शंभर रुपये पेंडसे

तजावे. सदहू इनामावरील आम्ही आपला दरोबस्त हक्क
डसे यांस खरेदी दिला आहे तर सदहू ऐवज त्यास निरंत
देण्याविषयी कांहीं एक हरकत घेऊं नये.

तालुके मोरुदम मौजे गागादे खुदरुख तर्फे चिमणख-
परगणे साकसें तालुके माणीकगड इलाखाकुलाबा जिल्हा
णे यास रघुनाथ सखाराम उर्फ बाबाजी मालसे मौजे मज-
री सरकारांतून आम्हास नक्तनेमणूक रुपये १०० शंभर इ-
म आहे ती आम्ही आपले स्वसंतोषे राजश्री माधवराव ग-
पेंडसे वस्ती पेठशानवार यांस समरीसेटल मेंटच्या शा-
मि खरेदी देऊन भाद्रपद शुद्ध २ शके १७८४ मितेचें खरेदी
न करून दिलें आहे त्यास शके १७८४ मृग अवली पासून
साल दरसाल सदहू शंभर रुपये देत जाणें सदहू इनामावरील
आपला हक्क दरोबस्त खरेदी दिला आहे तर सदहू ऐवज पें-
डसे यांस निरंतर देण्यास कांहीं एक हरकत घेऊं नये.

श्रीमंत राजश्री गणपतराव व विश्वासराव नारायणराव
नातू वस्ती पेठशानवार यांस रघुनाथ सखाराम उर्फ
बाबाजी मालसे मौजे विंभळगांव तर्फे वाकरूळ परगणे साक-
तालुके माणीकगड तुकडी कुलाबा जिल्हा ठाणे हागांव आ-
गास इनाम आहे त्या गांवीं आम्हास नक्तनेमणूक रुपये
तीस इनाम सरकारांतून चालत आहे त्यास मिते भाद्र
पद ७ शके १७८४ रोजीं आम्ही राजश्री माधवराव गणे-
पेंडसे वस्ती पेठशानवार यांस पासून रुपये ७१५ सातशें-
व्यागाव घेऊन मौजे बोलवडे व सदहू रुपये ४० चाळीस-
हाण लावून देऊन गाहाण खत करून दिलें आहे तर सद-
४० चाळीस रुपये शके १७८४ चे मृग अवली पासून साल
साल पेंडसे याजकडे रुपा करून देत जावें.

सौभाग्यवती लक्ष्मी उर्फ रुष्णा माळसी वस्ती पेठशान-
वार येसर यांचे वाड्यांत याजला रघुनाथ सखाराम उर्फ बाबा
मालसे भतार यांजकडून

- १ तुम्ही तारीख ४ दिजंबर सन १८६२ चे ज्ञानप्रकाशां
त तारीख १ मिनहूनी नोटीस राजमान्य राजश्री माध-
वराव गणेश पेंडसे यांस दिली आहे.
- २ तुम्ही आमचे भतार याज पासून स्यावर मिळकत
विकत घेतली त्यास भतार यास सदहू मिळकत
खरेदी देण्याचें कारण नहूतें व त्याजला शास्त्र व-
क्रयद्वारावरून सुर्वीच अधिकार नाही. अशा पासून

मिळकत खरेदी घ्याल किंवा घेतली तिजवर मा-
झाहक आहे सबब तुम्हाकडे चालणार नाही व
दियाणी मार्फत तुमचे रुपये दिल्याचा चून पर-
त घेऊं म्हणूा वगैरे

- ३ ऐशी यास भतार विद्यमान असतां अपुच स्त्रियां
स नवऱ्याचे अनुमोदना शिवाय शास्त्र व कायद्या-
प्रमाणें मिळकतीवर सत्ता करण्यास बिलकूल अ-
धिकार नसून तुम्ही आमच्या परभारे पेंडसे यांस
नोटीस दिली सबब तिचा जबाब देणें आम्हास प्रा-
त्य झालें.
- ४ समरीसेटल मेंटच्या ड्राफ्ट आक्याप्रमाणें व सदर-
अदालतीचा निवाडानंबर ३०२५ तारीख १६ जून स-
न १८५५ इसवीच्या आधारावरून शास्त्राप्रमा-
णें मला पूर्ण अधिकार आहे. फक्त तुमचा अधिका-
र अन्नवस्त्रापुरती आहे त्या विशींची तजवीज आ-
गाड आम्ही करून पेंडसे यांस दस्व ऐवज दिले
आहेत.
- ५ आम्ही सुचवान नाही व यापुढें कोणते ही प्रकारें पुन-
वान होण्याचा संभव ही नाही कारण की, असे
ण्यास व करण्यास भताराचे आज्ञेची अप-
आहे वे तुम्हास आमचें अनुमोदन हीन
जून अन्नवस्त्राची सोय आहे व आमचे पश्चात्क-
रून ठेवली आहे त्यावर स्वरूप असावें तो खुद
तुमचे गुजान्याचा अंश तुमचे जिवमान पावेतो के
णास गाहाण अगर दुमाला केळानाहीं.
- ६ कोणी आपल्या मिळकतीची गाहाण अगर विकरी
निष्कारण करतो असें नाही तें कारण दस्त ऐवज व
त्या वरोवरचे कागदांत वगैरे उपड केले आहे किंवा
नाहीं तचाप ती सुफत्यारी आमची आहे अथावि
ही जो आम्ही विकरीचे ऐवजाचा व्यय केला त्याचा
वेवारा त्यांतच आहे सबब भतार यास असें करण्य
चें कारण नहूतें म्हणून लिहिण्याचा जबाब याडून
येथें विशेष देणें जरूर नाही
- ७ दियाणी मार्फत तुमचे रुपये दिल्या शिवाय मिळक-
त परत घेऊं म्हणून मजकूर त्यास शास्त्र व रिवाजा
प्रमाणें पाहिलें असतां नवऱ्याचा सव्याज भाग
काराकडे ल्यारोवरीज मिळकत सोडून घेण्यास स्त्रीस

पेवतनाहीं विसावकाराचा सव्याजो सादित्यारेपरोज असें कर
प्याचा आमचा हेतू सुधींच नव्हा व पुढे ही नाहीं हा
विचार आतां एकी कडे ठेविला कारण कीं स्त्रीस स्व
तंत्रता सुधींच नाहीं यसदहू मिळकतीची मालकी
आम्हीपेंडसे यांस दिली आहे तेव्हां ज्या मिळकती
वर आमचें स्वत्व राहिलें नाहीं त्यावर तुमचें स्व
त्व चालणार नाहीं व तुम्ही कधींही तुमचे अनव
स्थाची नेमणूक करून ठेवली आहे. या व्यक्तिरिक्त
स्वत्व करून ये अशी आमची तुम्हास आज्ञा आहे.
जे पेंडसे यांस दस्तऐवज करून दिले आहेत त्यांत
आमचें वय वरेंच झालें व शरीर ही व्यंगोग मृत्युले
काची वस्ती स्त्रीची अनुकूलता यामकारें देहाचा भंर
यसा क्षणभंगूर समजून उमजून आम्ही आपले अ
कलहु शरीरें स्वसंतोषानें पूर्णविचारपुःसर व
हव करून व्यवस्था लिहून ठेवली आहे व त्या
शिवाय यानोटीशीचे द्वारे मसिद्द केळी आहेत व तु
म्हाला आमचे पश्चात पुत्रपेण्यास आमचें अनुमो
दान नाहीं हें समजून जी अनवस्थाची सोप आहे
व आमचे मार्गे करून ठेवली आहे ते घेऊन स्वस्थ
असावे.

९ जे दस्तऐवज आम्ही केले आहेत व यानोटीस द्वारे
नेम मसिद्द केले आहेत हें सबी प्रकारें पाळण करणें तु
म्हास अवश्य आहे.

सदहू नोटीस ज्यांच्या त्यांस पावत्या कराव्या ता० ६ दि
जंबर सन १८६२.

(सही) रघुनाथसत्कारामर्डकबाबाजीमावसे
दस्तूरसुद.

नोटीस - राजश्री नैनसूरव अनंद राम हुकानपेठ रवि
वार शहरपुणे - तुम्हास खाली सही करणार कळवितो की,
आमचा हिशेब संवत १९१४ चे साल पासून आकारणें राहि
ले त्यास तुम्हास हिशेब करण्याविशीं रोज ताकाद करतो प
रंतु तुम्ही हिशेब करीत नाहीं. याज करतां तुम्हास कळवि
ण्यांत येतें कीं ही नोटीस पांचल्यानंतर दोन दिवसांचे आंत
आमचा हिशेब करून बाकी जें निघेल तें करून देणें अ-

सें नकेल्यास तुम्हावर आमचे हिशेबा प्रमाणे जे घेणे नि
घेल त्याची फिर्याद करणेंत येईल आणि त्याचा खर्च व जोडी
शीचा खर्च जो होईल तो तुम्हा पासून घेण्यां येईल. ता० ७
दिजंबर १८६२ (सही) रामोदरदासबापूभाई.

सातारा - आलीकडे पंधरा दिवसांपासून पश्चिमेक
डील डोंगरातून रात्री एक बाघ, बाघीण व तिचीं दोन पोरां
अशीं चार हिंस्र जनावरें सहल करतां करतां इ हराच पुरो
वस्त फौजदाराकडून कसारहांतो, पोलिसचे लोक कितें कर
आहेत याची स्वतः घेऊन चौकशी राखीत असतां. पु
मुळें सगळें शहर अगदीं हालून गेलें आहे. अशा
साखारीनें मनुष्यांचे रक्ताचा स्वाद घेतलानाहीं तथा
वासरे मंदरे व शोळ्या यांची बरीच चटणी उडविची. पालि
साशिपायी जोड्या जोड्यांनीं रात्री (शेंडूत) घालीत असतात.
त्यांचीं तीं पोरां केव्हां केव्हां थडा मस्करी करतात
व धुडकावले कीं पळून जातात. अशा वेळीं आपल्या घाब
काचें कीतुक पाहण्यास मातुशी फार करून पाठीवर प
सती हें त्याशिपायाचें नशीबच समजलें पाहिजे. नाहीं
तर त्यांचे हाण आहेत. + + पाटण तालुक्यांतील हेडवा
क, बाजे गाव, व बोपटवाडी यातीन गांवांत मिळून बाघाने
सुमारें २५१३० मनुष्ये इ हलोकाच्या कांवातून सोडविळीं
असें तिकडील बातमीवरून समजतें असें सांगतात कीं
हा बाघ सुमारें ४० मनुष्यास उचलण्यास भारी जाईल. + +
साषाघानें एका बाईची मान धरून तो तिला फाडून व
कणार इतक्यांत एका कुणव्यानें पाहिलें आणि मोठे वा अ
वेशानें तो हातांत बडगा घेऊन गेला आणि बाघास
पाठीवर टोळे मारले तेणें करून तो कोंकाकत व रापूट अ
पटिन जगलांत निघून गेला. या प्रसंगीं त्याजबळ एक
दें हत्यार असतेंतर त्यापासून कितो उपयोग झाला अ
अस्तु. सरकार याचा कांहीं विचार करील अशी आज्ञा
हे.

नोटीस - रुष्णाराव शिवराव नगरकर राहणा
कसबे कानूर परगणें चारनेर जिल्हा अहमदनगर यांस
गणेश रुष्णजोशीनादि घडेकर हल्लीं बस्ती पुणे कळवितो व
आमचे सुलते बळवंतराव धोंडदेव जोशी हे कसबे मजकूर

तुमचे घरीं मयत झालें. त्यास सुमारें पांच वर्षे झालीं त्यांची
 जिनगी बखगद पत्र दस्ताऐवजी मळपा बद्दल कर्ध्यां तुम्हा
 फाशीं आहे. येविशीं तुमचे तुलत बंधु रामचंद्ररायनगरक
 रयांनीं आम्हास पत्र ग्वाल्हेरीस व आम्ही पुण्यास आल्या
 बर पाठविल्यावरून आम्ही तुम्हाकडे येऊन मयताची जि
 नगी बगैरे लिहिल्या प्रमाणें मागितली असतां तुम्ही देत
 नाहीं मयत ही नोटीस तुम्हास दिली आहे तर मयता
 ची जिनगी बगैरे दस्ताऐवजी कागद पत्र व उत्पन्न कर्ध्यां
 आमचे आम्हास आज पारून एक महिन्याचे आंत देऊन
 आम्ही घ्यावी नाही तर आम्ही फिर्याद करूं त्याचा खर्च या
 नोटीशी कर्ध्यां तुम्हावर पडेल. तारीख ७ दिजंबर सन १८६२
 सही) गणेश रुष्ण जोशी ह. सु.

येथे आक्टिंग कलेक्टर मेहरबान घेसाहेब यांची
 तारीख १० दिजंबर १८६२ फिरावयास गेली.

ही पु. ता. म. छा. छा. म. फेली.

वत्यांस्त्यां मजुरांकडून आजपर्यंत बहुत फायदा झाला असून ते मालक त्या मजुरांच्या निर्वाहाचे जशी मदत करावी तशी करीत नाहीत फारच कुचरपणा करतात.

सिंध, इंदूर व नेमाड हे प्रांत आंत घेऊन सुंबई इत्याख्या- चें गेल्या आक्टोबर महिन्यांत प्राप्तीच्या कराबद्दल व छापील कागदा बद्दल सरकारांस जें उत्पन्न झालें तें तारीख २७ नवें १८६६ एम्प्लॉयीच्या विजांत छापिलें आहे तें येणें प्रमाणें.	
प्राप्तीच्या कराबद्दल.	१७८ ५५०
पैकी परत दिलें.	७०८
तें वजा जातां बाकी निवळ उत्पन्न.	१७७ ८४२
छापील कागदा बद्दल.	२४ ४९७ ४
परत केलेले.	२४ ६८
बाकी निवळ उत्पन्न.	२४२ ५०६

वरच्या रकमांवरून प्राप्तीच्या करापेक्षां छापील कागदां
चें उत्पन्न सरकारास विशेष आहे. तसेंच छापील कागदांचा
कर प्राप्तीच्या करापेक्षां लोकांस त्रासदायक होऊ कमी आहे.
तसेंच प्राप्तीचा कर उकळण्या पेक्षां छापील कागदाचा कर
उकळण्यास खर्चही कमी असावा, असें आम्हास वाटते. या
प्रमाणें सदहून दोन कर ताडून पाहतां प्राप्तीच्या करापेक्षां छा-
पील कागदाच्या करांत गुण अधिक आहेत हे स्पष्ट आहे.
तथापि छापील कागदाच्या करांत एक मोठा दोष आहे, प्राप्ती-
च्या करांत तो दोष नाही. तो हा की, छापील कागदाच्या कराचें ओ-
झे गरजू व गरीब लोकांवर जितकें पडतें तितकें श्रीमान् लोकां-
वर पडत नाही. कर्ज रोख्यांस वगैरे कागद लागतात, त्यांचा ख-
र्च प्रायः रिणकोच्या डोक्यावर येतो. तसेंच या करानें ज्या पारा-
रास कांहीं अडचण होते. हे दोष प्राप्तीच्या करांत नाहीत. तो
कर सर्वोपरि त्यांच्या त्यांच्या प्राप्तीच्या मानानें वसत असल्या
मुळे सामर्थ्याच्या प्रमाणानें सरकारी ओझे सर्वसत्तारखे पड-
ते. सर्वलोक सामाजिक जर असतील तर प्राप्तीच्या करासार-
खा रास्त कर दुसरा कोणता नाही, परंतु सर्वलोक सारखे प्रा-
माणिक नसल्यामुळे या कराना वास्तविक गुण नाहीसा हो-
ऊन तो अनेक प्रकारें प्रजेस पीडा होण्यास कारण होतो, या-
स्तव एकंदरीच्या विचारानें पाहतां चतुर व दूरदृष्टी लोक हा
कर परंत करीत नाहीत व ती त्यांची समजूत स्वरी आहे अ-
सें आमच्या अल्पसंख्येची आम्हास ही वाटते.

पंढरपुराहून "ज्ञानप्रकाशास" येथें अद्यापि मर-
उपद्रव करूं आहे. धान्याची स्वस्ताई होत चालली आ-
उत्तम प्रकारची असून धारणही त्यामानानें जास्ती हें त आह.
इकडे अद्यापि थंडी पडावी तशी पडत नाही. अन्न भरत
असतें. मिथराजाचे मनांत अद्यापि दृष्टि करावी अ- अस-
त्याचें दिसतें.

या क्षेत्रांत एका बाईनें संपूर्ण दिवस झालेले, त्या-
च दिव्यावर तें मूल पाहींत घालून गवारांत टाकून
जिवंत असतां पोलिसचे लोकांस सांपडले. त्याचार-
णी पोटचें पाडले याबद्दल झाला; परंतु दिव्याचा त्या नाही
ब्राह्मणजातीच्या एकाद्या विधवेनें तें कल्प केले असावे असा
आदेश आहे, परंतु रीतिप्रमाणें धरण्यास अद्यापि पुरावासी
पडला नाही. फौजदार साहेब मेहनत घेऊन बारकाईनें शोध
पुष्कळ करीत आहेत.

या तालुक्यांत नवीन सडक करविराकडे जाणेची मार्गी
स १५००० रु. व पुण्यास फलटणा कडून मार्ग जातो त्यास ८००
हजार रुपयांचें येणें प्रमाणें पंढरपूरचे हद्दीचे गांवा पर्यंत स-
डक तयार होण्या बद्दल सांगसन येऊन कामें सुरू हो गार आ-
हेत. करवीर मार्गाच्या सडकेचें काम मेहरबान बाले
हेब आसिस्टंट पोलिस यांजकडे सांगितलें असा
सुरू करण्यास त्यांची स्वारी आज रोजीं येथें येऊन व
ली आहे.

पंढरपूरच्या पश्चिमेस पदमावती देवी आहे. तेंथें पूर्वी श्री
मंत पवार साहेब धारकर यांनीं मोठा तलाव बांधला असून पा-
णी अपुरें राहतें सबब तो तलाव नीट करण्यास १०००० रु.
राचें सांगसन आलें. पैकीं सरकारांतून २००० व ८००० रु.
नि. सि. पाल कमेटी पैकीं, यामाणें हें काम करण्याविशीं हुकु-
म आला आहे. आतां तलावाचें काम करण्यापासून तेथें पाणी
लागणें हे दुर्लभच दिसतें; परंतु सरकारचे मनात हें काम
करण्याबद्दल आलें आहे, तो मान स्वर्गव्यक्त होणार असा
दिसतें. यास्तव माटासूर पाणी होण्यास आले. केंद्रा-
हीं याची पूर्वीच जर चौकशी होईल, तर दुसरें तरी काम या
पैशांतून चांगलें होईल. यास्तव ही गोष्ट मेहरबान कलेकड
र साहेब व हादूर सातारा यांचे कानावर जाऊन बरोबरी
होईल असें वाटते.

दिवाणीकामदारांच्यानेमणुका.

(स. ग्याझीट ता. ४ दिसेंबर १८६२)

पोलिटिकलरवाते - कप्तान जी. एफ. हेबर्ड यांणी गु-
जराथ भीड कोरच्या आड न्युटेंटचे कामाचा चार्ज लेफ्टनेंट
डब्ल्यु. पीलाटची यांस गेल्या महिन्याचे १३वे तारखेस दिहा.
कप्तान एल. सी. वारटर बडोद्याचे रसिडेंट यांस गेल्या महि-
न्याचे २२वे तारखेस दिलेल्या रजेपैकी राहिलेली रजा रद्द केली.

ज्युडिशियलरवाते - मिस्टर जे. एल. जानसन मुंबईचे
स्मालकाज कोर्टाचे दुय्यमजज्य यांस आजारीपणाचे दारव-
ल्यावरून त्यासालचे नवंबर महिन्याचे २०वे तारखेपासून
विलासनापाकरता एक वर्षाची रजा दिली होती ती त्या-
च कारणावरून पुढे आणखी सहा महिन्यांची वाढविली आ-
हे. मि. एफ. एच. सौटर अहमदनगरचे पोलिसकंपरिनेट
हेट यांस वेसनदी नौकराच्या रुकीप्रमाणे २ महिन्यांची रजा मि-
ळाली. - गोपालराव हरिदेशमुख यांस करतेचे मिन्सीपाल
सदरअमीन नेमिले, परंतु त्यांणी अमदावादचे असिस्टंट जज-
च्याचें काम अक्विंगचालवायें. रावसाहेब भाऊमैराब अमदावा-
दचे सदरअमीन यांस करतेचे अ. मिन्सीपाल सदरअमीन-
नेमिले. - असिस्टंट सरजन. जे. एम. हिस्लाप यांस कारोनर-
चे सरजन नेमिले. च. त्यांणी कोर्टीजेल आणि होस आफ कर-
वाशनचें काम आपल्या ताब्यांत घ्यायें.

रेविन्युरवाते - मि. जार्ज स्काट यांणी मिस्टर शार्वेल पा-
रून मुंबईचे कलेक्टरचे, त्यांप, आणि स्टेशनरी कंपरिनेटेंट
चे कामाचा चार्ज तारीख २९ नवंबर रोजी घेतला. च. सदर ता-
रखेस मामी वरीलकराचे स्पेशिअल कमिशनरचे प्रेसिडेंट आ-
णि तबरील कलेक्टरचे कामाचा चार्ज घेतला. मि. जे. जी
यू. यांस सिदेतील असिस्टंट कमिशनर नेमिले. मि. विष्णू
शाराम यांस अहमदनगरजिल्ह्यांत डिस्ट्रक्ट डिप्युटी क-
लेक्टर आणि माजिस्ट्रेट नेमिले. मिस्टर विनायक दिवाकर
गोवा सरतेश डिप्युटी कलेक्टर आणि दुसऱ्या मंडीचे सबा-
रील माजिस्ट्रेट नेमिले. मिस्टर भास्कर दामोदर यांस ठा-
भाचे इन्चूर डिप्युटी कलेक्टर आणि माजिस्ट्रेट नेमिले. पर-
ंतु त्यांणी आपलें हल्लीचें काम अक्विंगचालवायें.

फिन्यान्सअलरवाते - खाली लिहिल्याप्रमाणे राणी
सरकारचे मुख्यसकदारयांचे पत्रक नंबर ७२ सन १८६२ ता.
आ. प्रेवरचे खाली लिहिल्याप्रमाणे व्यवस्था करण्याविषयी आ-

लेतें:

सनदी व वेसनदी लें क्रास आपल्या कामावर रुजू होण्याची पर-
वानगी मिळालीते.

सनदी.

मि. डब्ल्यु. एच. सालमन.

॥ सि. एम. हरीसन.

॥ जे. म्याक फरलन.

वेसनदी.

मिस्टर जे. जानसन.

सनदी व वेसनदी लोकरास रबावाढविली आहेते.

सनदी.

मि. जे. डब्ल्यु. सबर्टसन.

॥ टी. सी. लफनन } सहा महिने.

॥ इ. पी. डोन चार महिने

वेसनदी.

मिस्टर. जे. फोर्ड सहा महिने.

या पुणे शहरांत विश्रामबागेच्या वाड्यांत (सरकारी इंग्रजी
शाळेंत) पंधरा दिवसांनी एकवेळ सभा भरत असते. या सभेचे इं-
ग्रजी नांव यंग् मेन्स आसोसियेशन (तरुणलोकांची सभा) असें
आहे. या सभेंत इंग्रजी भाषेत किंवा मराठी भाषेत लिहिलेले नि-
बंध वाचतात, पणिबंधांतील विषयांवर कधी कधी संभाषणें ही
होतात. ही सभा भरावयास लागून सभारें तीन चार महिने झाले.
या सभे विषयी मागेच लिहायें सरें, परंतु इतके दिवस तसें
न करण्याचें कारण हेंच की, अशीं कृत्यें सहज उत्पन्न होतात
खरी, परंतु तीं फार दिवस ठिकत नाहीत. उभारणारांस प्रारं-
भांजी होस असते, ती लवकरच नाहीशी होते आणि तीं कृ-
त्यें थोड्याच दिवसांत लयास जातात. म्हणून कांहीं दिवस
ती स्थीर राहिल्याचानून खरोखरी त्यांच्यांत जीव आहे असें
मानण्यास शक्य वाटते. असो, ही सभा उत्पन्न झाल्या पासून
सभारें सात आठ वेळां जमली होती व तीं त व्याख्यानें ही
चव्याच उपयुक्त विषयांवर वाचलीं गेलीं. याचकून ही सभा
बरीच टिकेल अशी आम्हास आशा वाटते, तथापि या सभे
चा उल्लेख इच्छिणारांस एक दोन गोष्टी सूचविल्याचानून
आम्हास राहवत नाही. ही सभा मूळारंभी रा. रा. विष्णुपर-
शरामानडे व रा. रा. नावांगोसले यांनी विशेष करून मेहन-
त करून उभी केली व ही नांगली चालण्याविषयी ते फार

झटत. आतां इतर गृहस्थ या कामास झटत नवतें असें आमचे म्हणणें नाहीं, तथापि इतर सांगितलेले गृहस्थ या कामांत पुढारी असून त्याची विशेष कळकळ बाळगणारे होते, असें आम्हास वाटतें. असो, थोड्या दिवसांपूर्वी बाबा गोखले यांस नागपुरांतांत मोठी चाकरी लागल्यामुळे ते ति-कडे निघून गेले. व विष्णुपंत रानडे यांस सरकारानें नगरजि-ल्ल्यांत डिस्ट्रिक्ट डेप्युटी नेमिल्याचें गेल्या सरकारी म्याजिटा वरून कळतें तेव्हां तेही आतां लवकरच जातील तेव्हां आतां राहिलेल्या सभेच्या मित्रांस ती चालविण्याविषयी वृत्ति चाउत्कर्ष करण्याविषयी विशेष मेहनत केली पाहिजे. तसें व आजपर्यंत ज्या सभा झाल्या त्या पाहतां असें दिसून आले कीं, सभेत उभे राहून बोलणाऱ्यांची संख्या कमी दिसते. प्रा-यः सभेस दोनशें लोक असतात. व कधीं या पेक्षां ही अधि-क असतील; परंतु बोलणारे इतके थोडे कां बरे? सभेत जे गृ-हस्थ आमच्या दृष्टीस पडतात, त्यांत कित्येक चांगले विद्वा-न व हुशार लोक असतात. तेव्हां उघड करण्यासारख्या क-ल्याना त्यांच्या मनांत नसल्यामुळे किंवा त्या स्पष्टपणें व्यक्त करण्याजोगें वक्तृत्व नसल्यामुळे ते बोलत नाहींत अशी क्ष-णभरही शंका घेतली येत नाहीं. तसें यासभेत बोलून काय उप-योग आहे अशा तुडुडुस बुद्धीनें ते बोलत नाहींत असे ही म-नतां येत नाहीं. कारण तशी त्यांची समजूत असती तर ते सभेसच कदाचित् न येते. असो, आम्हाला असा तर्क वाट-तो कीं, केवळ अनभ्यासाच्या योगानें उत्पन्न होणारे जें एका प्रकारचें भयज्यासदृश जीत नवसनेस म्हणतात, तेंच त्यांच्या मीनाचें मुख्य कारण असावें. या प्रकारचा भाषण प्रतिबंधक गुण मोठ मोठ्या विद्वानांतही असतो. व लो जाण्यास निश्चि-त मार्ग म्हटला म्हणजे अभ्यास हाच होय. आमचे मित्र मना-चाहिण्या करून एकवेळ बोलूं लागले म्हणजे त्यांसच पुढे त्यांच्या आतांच्या भयाना अचंबा वाटू लागेल. कोणीही चांगला वक्ता जो होतो, तो एकाएकी होत नाहीं, होत होत होतो हें आ-मच्या विद्वान मित्रांस आम्ही कळवावें असें नाहीं. त्यांनीं न्या-गोष्टीं जथांतून पुकळ वांचल्या असतील. तर आम्हास वाट-तें कीं, या विषयावर आम्हास विशेष लिहिण्याची गरज नाहीं. आमचा अभिप्राय समजून आमचे मित्र, येगमेन्स आसाति पेशानचे सभासद वर सांगितलेली त्यांच्या सभेंतील न्यूनता दूर करतील अशी आमची आशा आहे.

आणखी एक गोष्ट लिहित्या वांचून आमच्यानें चांगली वचनांची ज-ची नोंदीस पुरी करवत नाहीं. इतर ठिकाणच्या अशा-च्या हकीगती वाचतांना असें आढळते कीं, त्यां सभांस वक्तृत्व-र किती एक सरकारी अधिकारी जाऊन त्या सभांस उत्तेजन देतात त्यापुण्याच्या सभेस आलेले विद्यार्थ्यांतल्या खेरीज अ-धिकारी आम्ही कधींच पाहिले नाहींत. पारतर कायद्यागां चांतील सरकारी मराठी शाळांचे शिक्षक सध्यां या सभेस क-धीं आमच्या दृष्टीस आले नाहींत. तर ही मोठी आश्चर्याचा-च दुःखाची गोष्ट आहे. ही सभा केवळ विश्रामबागच्या विद्य-लयांतील लोकांचीच आहे असें नाहीं. तर गांवांती सर्व-मंजस व विचारी मनुष्यांच्या हिताची आहे असें. वून-र्व देशाभिमानी वक्तृत्व नेदीव गृहस्थांनीं स्वसा-कार-तीस उत्तेजन द्यावें हा त्यांचा धर्म आहे, असें आ-सा-रें

पेस्तनजी सोराबजीयांचा धर्मार्थदवा वना

(नवंबर महिन्या चारिपोट)

या दवाखान्यांत एकंदर ५३४ आजारी लोकां या महिन्या-त नवीन आले. व मागील महिन्याचे अखेरीस २३० शिलक-होते. त्यावरून एकंदर बेरीज ७६४ झाली. त्यांपैकी ४४६५ झाले. ८१ गैर हजर झाले. व बाकी २३७ अद्यापि औषधें घे-त आहेत.

रोगी दररोज येत होते त्यांची सरासरी हजिरी १०४-२३ मागे होती. हवेची अतिउष्णता ७७ अंश होती. वातिचें उ-तिलहानमान ७४ अंश होतें. व मध्यप्रमाण ७५ चें होतें.

खातीं लिहित्या प्रमाणे रोगांची सरासरी होती.

ताप, १३-७; फुफुसांचा आजार २२-३; आंतदयाचे व-काश्याचे व कोठ्याचे रोग ७-३; मस्तकाचे रोग २-५; ज-मरी ७; आणि बाकी सर्व किरकोळ रोग ५७-१.

या महिन्याचे अखेरीस शहरामध्ये जरी मरीचा रोग-वराच जारी होता. तो शहरांत अळंदीचे यात्रे पासून आ-ला.

वाळकृष्णचिंतनी.

खा. पे. सो. यां. ध. २. स. स. स. स.

मिस्तर टेंपल साहेब नागपूरचे मुख्य कर्मिस्तानर पांची स्व-रीं हल्ली सागरसुद्धायां आहे. २. ६.

अहमदनगर- इं थील इंग्लिश शाळेतील मास्तर ग. के. नक्षमणछत्रे यांची पुणे येथे नर्मल क्लास सपरिंटेंडंट येथे वरने मणूक झाली ते ११२ दिवशीं तिकडे जातील. यांच्या नार्ड उदईक सभा होणार आहे. या विषयीं सविस्तर मजकूर पुढील अंकांत लिहूं. केरोपंता सारखे मास्तर येथून जाणार म्हटले म्हणजे विद्यार्थ्यांचें कमन शिव समजलें पाहिजे. यांचे जाग्यावर कोण येणार तें खास समजलें नाहीं. परंतु बहुधा नारायण बल्लाळ लिमये येतील असें अनुमान आहे. — डेकन हेराल्ड मध्ये केरुल क्षमण यांस इन्स्पक्टरची जागा मिळणार असें लिहिलें आहे तो मजकूर खोटा आहे तरी त्याखालीं यानें या गृहस्थाविषयीं आपला अभिप्राय दिला आहे. तो अगदीं रास्त आहे. हेराल्ड म्हणतो की, मि० केरुल क्षमण हे यासुंबई इलाख्यांत पहिल्या प्रतीचे गणिती व ज्योतिषी आहेत. व ते फार मले मनुष्य आहेत याकरतां त्यांचे गुणाची योग्यता त्यांचे वरिष्ठांचे दिलांत आली (आली नव्हे, येवी) हे ऐकण्यास आम्ही फार खुषी आहो — ४ महिन्या मागे येथील अदालतींत रिडन झाले होते. व हल्लीं पुनः पालटून कांहीं दिवस पूर्ववत स्थिती वरण्याची तजवीज झाली आहे. पुतबे.

टो. धाड- कांहीं दिवसांवर कराची कडे मनस्वी टोळांची धाड आली. ती दाट असून ढगा प्रमाणें दिसली व अंधार पडल्यासारखें झालें. या जीवंत ढगाची रुंदी सुमारे तीन कोस होती. असें म्हणतात. या टोळांनीं तेथच्या व गुजराथेंत अमदाबाद वगैरे ठिकाणच्या शेतांचीं फार नासाडी केली. ते आले तेव्हां शरीर वगैरे जीव भक्षक पक्ष्यांनीं त्यांवर ताब देऊन पथेच्छ फळ केले. ही धाड समुद्राकडे गेली म्हणतात. त्यांतून कांहीं कले सुकले टोळ सुंबईस आलेले कोणी पाहिले असें ऐकतों. आरवस्थानाकडे मनस्वी टोळ आहेत. व त्यांच्या धाडी अगदीं कधीं कधीं शेतांवर वगैरे पडून फार नुकसान करतात. असे हे जीव असून विध्वंस करणारे आहे. शा. द.

कापूस- गेल्या वर्षीं लिबर पूल येथे कापसाचा जो दर होता त्याहून यंदा तिप्पट जास्त झाला आहे. यासाठीं च येथील पुष्कळ लोकांस बहुत नफा झाला. व या देशांत जि कुडे तिकडे आपसाची लागवड करण्याचा विचार चालला आहे. इंदुसा.

या मंस्यांनांत कापूस लावावा असा होळकर सरकारचा मान

स आहे. शा. द.

उदेंपूर- मेहरबान मेजर इंडनसाहेब पोलिटिकल एजंट यांजकडे येथील अधिकार झाले दिवसां पासून यांनीं येथील फामा काजाचा फारच चांगला बंदोबस्त ठेविला. राजमान्य रा० लक्ष्मणराव विंतामण यांजला सर्ब राज्यांतील सुरव्य विटणीशीचा अधिकार देऊन यांचे अनुमता शिवाय कोणतेंही काम करीत जाऊ नये असा दिवाण आदिकन्त सर्बत्र लोकांस दुष्कृत दिला. बहुत कन्तन थोडे दिवसांत यांजकडे येथील सुरव्य दिवाणाचा अधिकार होईल असें दिसतें. फामा काजाचा चांगला बंदोबस्त राहावा या हेतूनें विटणीस साहेब जागजागी हून विद्वान् मनुष्ये आणवून पोलिटिकल एजंट साहेबांचे परवानगीनें अधिकार वर नेमिता हेत. बहुधा अशी तजवीज राहिली तर थोडेच दिवसांत येथील राज्यान्ना फारच चांगला बंदोबस्त होऊन जाईल.

सोलुबऱ्यांचे राज्यावर इंग्रज सरकाराकडून कांहीं फौज जाऊन मयत झालेल्या राजांचे पुतण्यास गादी देण्या करितां व राजाचे कुटुंबाचे जो दत्तक केला आहे त्याजला गादीवरून दूर करण्या करितां यजंट राजपुताना हे तजवीज करीत होते परंतु या तजवीजींत निरर्थक ईंगा होईल व तूर्त या कामांत सरकारास दखल देण्याची तादरा अगत्यता दिसत नाहीं. असें ठरल्यावरून फौज पाठविण्याचा वेत राहित झाला. ३. व.

व्वाल्लेर- श्रीमंत महाराजाधिराज महाराजे साहेबजयाजी राव शिंदे आदिजाबुद्दादूर यांची स्वारी येथें आहे. साल मजकुरी या सर्ब प्रांतांत पर्जन्य चांगला झाला या योगानें विकें वगैरे फार चांगलीं आलीं आहेत. व धान्यही पुष्कळ स्वस्तें आहे. मेजर किदिंग साहेब पोलिटिकल एजंट यांची स्वारी आठचार दिवसांत येथून इंदुराकडे रवाना होऊन मठेवाडाकडे येथील पोलिटिकल एजंटचा अधिकार घेण्यास जाणार. येथील सन्मापर मेजर होचेमसन साहेब यांची नेमणूक झाली आतांस रासरी आठचार दिवसांत तेही येथें येणार म्हणून ऐकतों. ३. व.

इंदूर- श्रीमहाराजाधिराज तुकोजीराव होळकर साहेब बरा द्यांची स्वारी महेस्वर परगण्यांत फिराव यास निघाली आहे. ३. व.

हे पत्र पुणे येथें ज्ञानप्रकाश छा० कणाजी अंबकर या. छ. प्र. केले.

ज्ञानप्रकाश

वर्ष १४ पत्र ४९

शहरदुर्ग

पुणेसोमवारतारीख १५ माहे दिजंबरसन १८६२ इ.

पत्राचा किंमत.

आगाऊ देणारांस टपालचे हाशिला सुध्दां ११८४
 मागाहून देणारांस टपालचे हाशिलां सुध्दां ११३८४

नोटिशीचे उराव.

- ८ ओळींचे आंत असल्यास आकार १
 - ८ ओळींहून जास्त असल्यास दर ओळीस ६२
- (तीच पुनः छापविल्यास अर्धी किंमत पडेल)

सूचना.

आम्ही आमचे वर्गणीदारांस कळवीत आहोकीं, सन १८६२ चें साल पुर्णें होत आलें तर ज्ञानप्रकाश छापण्याच्यातील बुकाबद्दल व वर्तमान पत्राबद्दल या साला बद्दल व मागील सालां बद्दल ज्यां कोणा कडे बाकी राहिली असेल त्यांनीं मेहरबानी करून पाठवून द्यावी.

सदरील पैसा पाठवितांना पुढील सालच्या टपालाच्या हाशिला बद्दल ३८४ आगाऊ पाठविण्याची मेहरबानी करावी. कारण सरकार हुकुमा अन्वये सर्व वर्तमानपत्रें पोस्ट पेड पाठविणें जरूर आहे. टपालचे हाशिला बद्दल पैसा आल्या खेरीज पुढें पत्र रवाना होण्यास फार अडचण पडेल.

ज्यां लोकांस हुंडी वगैरे पाठविण्याची सोय नसेल त्यांनीं एक आप्याचे दराच्या तिकिटा वतविक्या सुध्दां पाठवाव्या.

ज्ञानप्रकाश छा.चे मालक

नोटीस- श्रीमंते राजश्री गणपतराव व विश्वासराव व नारायणराव बळाळ नातु वस्ती पेटशानघार यांस सौभाग्यवती लक्ष्मी बाई उर्फ कृष्णाबाई मालशी भोज पिंपळगांव तर्फे बाक-रुळ हा गांव आपणा इनाम आहे. त्या गांवीं आमचे सासरे यांचे नांवें नेमणूक रुपये ४० इनाम सरकारांतून मिळाली ती हल्ली आमचे भतार राजश्री रघुनाथ सरदार सत्त ऊर्फ बाबाजी सरदार

राम मालशे यांनीं विकरी सारखे शतींचे दस्तावेज कोणास दिल्या कारणानें सदर ह्मी इनामाचा पैसा लुकोणी मागेल तर देऊं नये कारण अशा दस्तावेजा वगैरे नाहीं तुम्ही पैसा दिला असतां माझी जबाबदारी तुम्हा वर राहिल.

रा.रा. शिवाजी नरसिंगराव उर्फ बाबा भावे यां माध्यवती लक्ष्मी बाई उर्फ कृष्णाबाई मालशी भोजे तर्फे दुरुक तर्फे विमण खळ हा गांव तुम्हास इनाम आहे. ती सरकारांतून आमचे सासरे यांस नेमणूक रुपये ४० मिळाली ती हल्ली आमचे भतार राजश्री रघुनाथ सरदार सत्त ऊर्फ बाबाजी सरदार राम मालशे यांनीं केलेले दस्तावेजां वगैरे जबाब सदर ह्मी इनामाचा पैसा लुकोणी मागेल तर देऊं नये कारण त्या विकरी सत्त वगैरे नाहीं अज्ञानानें नाहीं. तुम्ही सदर पैसा दुसऱ्या कोणास दिला असतां माझी जबाबदारी तुम्हा वर राहिल. याद्वारे कोकत इ. पासून तुम्हास माहीत आहे. ती सर्व नरकात तुम्ही कळवावी.

राजश्री नाथराव बाबाजी जोशी वस्ती पेठ, जलशेणें शेती वगैरे मोजे बोलवडे यांस सौभाग्यवती लक्ष्मी बाई उर्फ कृष्णाबाई मालशी आमचे सासरे यांचे नांवें नेमणूक हा गांव सरकारांतून इनाम मिळाला आहे. आमचे भतार राजश्री रघुनाथ सरदार सत्त ऊर्फ बाबाजी सरदार राम मालशे यांनीं कोणास विकरीचे शतींचा दस्त ऐकज न दिल्या वरून कोणी सदर ह्मी इनामाचा ऐवज लुकोणी मागेल तर देऊं नये. या कामास मी राजी नाहीं. तुम्ही ऐवज दिला असतां माझी जबाबदारी तुम्हा वर राहिल तारीख १४ दिजंबरसन् १८६२ (निशाणी) वांगडी लक्ष्मी बाई उर्फ कृष्णाबाई इनाम

ज्ञानप्रकाश.

ज्ञानप्रकाशकर्ते यास - महाराज, आपणास जी थोड्या दिवसांपूर्वी एक पत्र पाठविलें. व त्या पत्रांत इंदुप्रकाश यानें अमेरिकेची बातमी लिहितांना ज्या मोठ्या चुका केल्या होत्या, त्या दाखविल्या होत्या. तें पत्र आपण ह्या फक्ताने गेल्या दिवसाच्या १० वे तारखेस छापलें, त्या बदल मी आपले आमारे मानितो असो.

माझ्या न्या पत्राविषयी इंदुप्रकाशकर्त्याने एडिटरच्या नात्याने काहीच लिहिलें नाहीं; परंतु त्याच्या कैद्याच्यानी पाठविलेली माझ्या पत्राविषयी दोन पत्रे इंदुप्रकाशांत छापली आहेत, एक दिजेबरच्या १८ तारखेच्या अंकांत व दुसरे त्याच महिन्याचे ८ वे तारखेच्या अंकांत. हीं दोनही पत्रे मी लक्षपूर्वक वाचून पाहिलीं. त्या पैकीं पहिलें पत्र लिहिणारा "वर्तमानपत्राचा मित्र" याचा कोटिक्रम करण्याचा मार्ग पाहून मला तर मोठा अचंबा वाटतो. त्यानें मी इंदुप्रकाशाच्या चुका केल्या आहेत, त्या विषयीं अक्षररूपांत लिहितां ज्ञानप्रकाश पत्रावर हल्ला करून त्यांतल्या चुका काढल्या आहेत. परंतु त्या वर्तमानपत्राच्या मित्रास मी असें विचारतो कीं, ज्ञानप्रकाशांत चुका असल्या म्हणजे इंदुप्रकाशांत चुका असल्या तर ज्ञानप्रकाशांत असल्यास वाटत काय? ज्ञानप्रकाशांत चुका असतो आणि इंदुप्रकाशांत मात्र चुका असतात असें माझे म्हणणें असतें तर कदाचित "व.प.मित्र" याच्या कोटिक्रमांत कांहीं जीव असता. परंतु तशा प्रकारचे माझे लिहिणें चुकीच नव्हतें. असो. खरोखरी पुसाल तर महाराज, माझ्या मनांत अशी शंका येते कीं, "व.प.मित्र" हा इंदुप्रकाशाच्या एडिटरांपैकींच कोणी असावा, अशी त्याच्या पत्राच्या रोखावरून मला शंका येते. व माझे पत्र ही ज्ञानप्रकाशकर्ते महाराज, तुम्हीच लिहिलें असें त्या पत्रालिहिणारांस वाटलें असावें असें मला भासतें. कारण असें कल्पित्या वाचून त्या पत्रांत लिहिलेल्या कोटिक्रमाची बरोबर उपपत्ति होत नाही. असो तें कसेंही असलें तरी त्याचा विचार करण्याची मला तादृश गरज नाही.

परंतु महाराज, आपल्या पत्रांतली दोष काढण्यास मी ज्या अर्थी कारण झालों आहे, त्या अर्थी झाल्यास त्यावर उत्तर देणें माझा धर्म आहे. असें समजून त्या विषयीं विचार करतो. "वर्तमानपत्राचा मित्र" याने दिजेबरचे १७ वे तारखेच्या ज्ञानप्रकाशांत गवरनर जनरल साहेब यांचे कायदे करणारे पंडीचे सभे बदल जो मजकूर चुकून पडला.

तुका काढल्या आहेत, परंतु त्या चुका आपणच २० वे तारखेच्या ज्ञानप्रकाशांत दुकस्त केल्या आहेत. यास्तव दिजेबरच्या १८ व्या तारखेच्या पत्रांत त्या छापण्यांत "व.प.मित्राचा" आवडता इंदुप्रकाशातरी किती रास्त आहे याचा विचार करून वाचणारांनी करावा. "व.प.मित्र" यानें काढलेली दुसरी चुक ही कीं, नवंबरच्या १० वे तारखेच्या ज्ञानप्रकाशांत पुण्यांतली सुनसफ नगर जिल्ह्यांत नेणार या बदलच्या मजकुरांत "एक" असा शब्द अधिक पडला आहे. वर्तमानपत्राच्या मित्रानें ही त्रुची फार मोठी काढली! वाहवा! अधिक उणा शब्द किंवा अक्षर पडण्याची चुकी ज्यांत नाही अशीं घाईनें तयार होणारीं वर्तमानपत्रे पण फार जपून छापलेलीं पुस्तके रूपांत सांपडणे कठीण हें आपल्या विद्वान् वाचकांस विहितच असेल. तसेंच इंदुप्रकाशांत काढलेल्या गैर समजुतीच्या चुका व नजर चुकीनें अधिक उणा शब्द पडल्याच्या चुका यांनी बरोबरी वर्तमानपत्राच्या मित्राशिवाय दुसऱ्या कोणाही निष्पक्षपाती व विचारी पुरुषास आहे असें वाटेल असें मला वाटत नाही.

"वर्तमानपत्राचा मित्र" याने ज्ञानप्रकाशास असें एक नांव ठेवलें आहे कीं, त्यानें शिंदे सरकारच्या मयोजना विषयीं जो मजकूर लिहिला आहे तो बरोबर नाही. कारण या मजकुरा बदल वृत्तप्रकाशकर्त्यानें संशय घेतला आहे. परंतु त्या कामांत वृत्तप्रकाश खरा व ज्ञानप्रकाश खोटा असा निर्णय करण्या सारखें कांहींच बळकट प्रमाण त्यानें दाखविलें नाही. यास्तव हें त्याचे म्हणणें केवळ आग्रहाचें आहे. तसेंच शिंदे सरकारानें चारलक्षरुपये ब्राह्मण मोजनास खर्चिले हा सर्व योग्य झाला कीं नाही या विषयीं ज्ञानप्रकाशकर्त्यानें आपल्या नांवासमरूप कांहीं लिहावयाचें होते तें लिहिलें नाही असाही एक वर्तमानपत्राचा मित्र आपणास टपका देतो परंतु आमहण मोजन करणें कमी आणि इंदुप्रकाशाच्या मता प्रमाणें चाकूच्या करणें म्हणजे विशेष असें म्हटलें म्हणजेच मनुष्य मोठा ज्ञाता झाला असें मला वाटत नाही. शिवाय त्या विषयावर आपलें मूत ज्ञानप्रकाशकर्ती अज्ञान देणार नाही असें तरी वर्तमानपत्राच्या मित्रास कशावरून कळलें? ती गोष्ट लिहिण्याचें ज्ञानप्रकाशकर्ते महाराज आपण वचन दिलेंच आहे. व ते वचन पुरे करण्याचा वेळ अद्यापि निघून गेला असें ही नाही.

“वर्तमानपत्राचा निब” असे लिहितो की “दोषमाधूला-
गल्यास पुष्कळ सापडतील परंतु तशी माझी इच्छा नाही” परं-
तु वरजे त्यानें शुद्ध कवचोक्त किंवा दुरुस्त केल्या चुका काढ-
ल्या आहेत त्यावरून त्याचें बोलण्यांत वळतीत किती मेळता-
हे भावाकडून वाचपारांनीं विचार करावा.

वर्तमानपत्र आणखी असें लिहितो की, “वर्तमानपत्र चाळ-
विण्याचें काम फार कठीण आहे. नदर चुकाने वगैरे पुष्कळ चुका
होतात” परंतु इंदुप्रकाशांत पत्र लिहिणारा गृहस्थ वर्तमानप-
त्राचा जसा निब आहे तसा सत्याचमो निब असेल तर त्यानें सां-
गावें कीं, इंदुप्रकाशांतील मी काढलेल्या चुका नजर चुकीच्या
आहेत किंवा गैरसमजुतीच्या आहेत व त्या?

वर्तमानपत्र असें म्हणतो की, “कोणता मजकूर कोणता सम-
जून लिहिला हे बहुधां सर्व वाचपारांस समजतच असतें”
वाहवा! साधारणमराठीपत्रे वाचणारे आमचे लोक इतके हुशार व ब-
हुश्रुत झाले आहेत हे वर्तमानपत्राच्या निबान्यांतों दून ऐकून मला-
फारच आनंद झाला पण वर्तमानपत्रांतलीं कोणता मजकूर गैरसम-
जुतीनें लिहिला व कोणता समजुतीनें लिहिला याची निकड करण्या-
चें ज्ञान सर्वासजर आहे तर सर्वांत वर्तमानपत्रकर्तेच समजुतीनें कमा-
असा अर्थ गर्भवित्तो. कारण त्याच्या वाचपारांसारखे जर त्यांस
वरसांगितलेली निवड करण्याचें ज्ञान असेल तर त्यांच्या हातून गै-
रसमजुतीच्या चुकांचे होणार नाहीत परंतु त्या चुका कधी कधी होता-
त हे खचित आहे ते व्हांमी वर लिहिलेले अनुमान अगदीं विनचूक
आहे वाहवा!

ज्ञानप्रकाशकर्ते महाराज बरे झाले एक गोष्ट लिहिण्या-
ची राहिली होती ती आठवली. वर्तमानपत्राच्या निबानें असें
लिहिलें आहे कीं, इंदुप्रकाशकर्त्यांस “विलायतेच्या बातमीचा
अर्थ कळत नाही” तो खोटे लिहितो असें सामान्यरूपानें मी-
आपल्या मागील पत्रांत म्हटलें आहे. परंतु ही त्याची गैरसम-
जुत आहे. मीतसें सामान्यरूपानें म्हटलें नाही. मी ज्या वि-
शेषात मीच्या मजकुरांत चुका काढल्या आहेत ती बत्तल्ल्या-
स (इंदुप्रकाशास) समजली नाही व तो विशेष मजकूर खो-
ट आहे असें मी लिहिलें आहे.

वर्तमानपत्र याचें माझ्या शब्दाचें अनुकरण करून
आपल्या पत्राच्या विशेषास असें लिहिलें आहे कीं “मी (वर्तमान-
पत्र याचें) काढलेल्या चुका बद्दल ज्ञानप्रकाशकर्ते महाराज आपण
उपकार मानतात किंवा कसें तें पाहूं ज्ञानप्रकाशक महाराज आपण

खऱ्याचुकीच्या काटणाराचें उपकार नानाक व मानितात ही
रंतु वर्तमानपत्राचे उपकार मानण्याची आपणास मर्यादा
आपण मानले ही नाहीत. कारण त्यानें काढलेल्या चुका
एक मात्र खरी चुका आहे व ती त्याचें प्रामाण्य होण्या
आपली आपण दुरुस्त केली आहे. व इतर चुका फक्त
प्रयोजक आहेत.

आतां ता० १० च्या इंदुप्रकाशांत माझ्या पत्रा-
जें “यवनज्ञातीपैकी वर्तमानपत्र वाचणारा” यासही
ले आहे त्याबद्दल दोन ओबी लिहून पुरें करतो. ते पत्र
तीन वेळां वाचलें. त्यांत उत्तर देण्या जोगा अंदा ता
नाहीं. त्या पत्र लिहिणारास दक्षिण अमेरिका व सु-
ची दक्षिण संस्थानें घांत तफाबत कळत नाहीसें
ला यास बंडाची उपमा लागत नाही” वगैरे त्यानें लि-
ला शब्दांचा अर्थच मला समजत नाही. तसेच मागी-
पत्रांत इंदुप्रकाशांतील चुका काढून अमेरिकेतील
माझ्या बुद्धीनें जो मी लिहिला तो मजकूर व बुद्धी
काशांतला मजकूर या दोनीचा भावार्थ “यवनज्ञा-
पत्राचा” याचें नवें एकच आहे. प्रदे इतकाच
मजकूर संविस्तर आहे आणि दुसरा संक्षिप्त आहे.
ल करतो कीं, असल्या मनुष्यापार्शी वादविवाद
माझी शक्ति नाही. हा शाहणा यवन म्हणतो त्या
सतें तर इंदुप्रकाशकार माझ्या पत्रावर उत्तर देण्यास
करता काय?

यवन गृहस्थ मजवर उद्धतपणाचा आरोप करतो
प्रकाशाच्या कर्त्यास असुकं गौष्ट कळली नाही असें म्ह-
कांहीं अमर्यादा किंवा उद्धतपणा झाला असें मला वा-
हीं व इंदुप्रकाशकर्त्यांचीं सुधां स्वतः अशी समजूत
असें मला वाटतें. या काळांत व्यास वाल्मिकीच्या सुखा-
च्या वाटेनें चुका काढण्यास लोक चुकत नाहीत. मग
तर कथा काय? इतकेंच कीं, हलक्या शब्दाची मा-
ना करून ये. व माझ्या मागील पत्रांत हलका शब्द
सें मला वाटत नाही. यवन लोकांत अदवीची कल्पना
पूर्वच आहे व त्याप्रमाणें माझे लिहिणें कदाचित या
सचे अदवीचें वाटलें असेल असें दिसतें. असो आपण
त्याची क्षमा असावी. हे विनंती. ता० ११ दिवा

आपण निब वाच

नेमणुका.

परवाते—उत्तर कानडागातीतील लोकोपयोगी खात्यांतील कामान कर यांस त्याच प्रांतांत सर्वाडिनेट फर्स्ट आसिस्टंट मॅनेजर नेमिले. — मिस्तर वारधांगटन रत्नागिरीचे फर्स्ट आसिस्टंट मॅनेजर यांस मॅनेजरनेटचे कामाचा पूर्ण अखत्यार दिला. काम सयद हसन अली मेदिनी कराचीचे सुनसफ यांस तेथी मालकाज कोर्टाचे सैकंड जज्ज नेमिले. —

न्युरवाते— ले. एम. ग्रॉट यांस ठाणे आणि रत्नागिरी जिल्हातील पेंसायष खात्याचे सफ परिंटेंडेंट नेमिले. — मिस्तर एन. ए. डब्ल्यु. ग्रॉनी कान्सार वेटर आफ फारेस्टचे कामाचा आणि वी. वि. कल गार्डनवरील सफ परिंटेंडेंटच्या कामाचा परंत चार्ज वारीस ४ मिनहू रोजी घेतला. — मिस्तर जे आरथराय यांस तीन मिनहू रोजी तारीख १२ मे सन १८६१ पासून दिली होती त्या पैसाची गारंटी रजा त्यांचेच अजबिस्तून रद्द केली आहे.

उदरेखाते— लेफ्टनंट जी बान्स पास गेल्या मार्च महिन्याचे तारीख ३० पासून रेल्वेचे खात्या वरील कान्सलदिंग इंजिनिअर नेमिले.

भरतपूरचे राजाने लांके शायर फंडात ४००० रुपये भरले असे हजर कारा पत्रावरून कळते

त्यांच फंडाची जमा मुंबईस आजपर्यंत तीन लक्षाच बदाहजार पंचास रुपये झाली. नवीन जे आंकडे लोकांनी भरले त्यांत गोकुळदा पतेज पाळ यांनी ६००० दिले व महाराणे शंभूसींग व मेवाडचे दुसरे कांहीं जहागिरदार यांनी तीन हजार दिले.

तसेच बांदेग्याजिटपत्रांत काठेवाडच्या किती एक सरदारांनी भरलेले आंकडे छापले आहेत, त्यांतील मुख्य मुख्य निवेद्ये-
निप्रमाणे—

जुनागड येथील नवाब साहेब	४०००
बापू मिया व त्यांचे पिरजीब मिळून	५०००
कडेनगर येथील जाधव साहेब	५०००
भागनगरचे गकूर	२०००

आमच्या देशांतील थोर लोकांचीं हीं उदार कृत्ये लिहिण्याची पथीं आम्हास फारसंतोष वाटतो. आमच्या लोकांत धर्मवासनांच्या दया याची कमताई आहे असें नाही, हे गुण त्यांच्या पेशां अथि दुसऱ्या कोणत्याही सुखवातले लोकांत सांपडणें अशक्य आहे परंतु हे गुण स्वतः कांहींसें अंधळे आहेत. यांस तारत

क तरच त्यांतील जनममकारचे लाभ होतात.

विषयनेहून हिंदुस्थानांत येण्यास बंद करून ठेविले जाण्यास इंपज सावकारांभ मात्र आगबोटी असत. इत्तीं थोड्या दिवसां पूर्वी फ्रेंच लोकांनी त्या कामाकरतां एक मंडळी काढून त्या मंडळीचीं गलबतें तें काम करूं लागलीं आहेत. या कंपनीच्या गलबतांवर उतारू लोकांची बरदास्त पबंदी बरदाही रांगला असतो व नोराचा दरही कमी आहम्हूपून ऐकतो विलायने सजाण्यास जितक्या जितक्या तो ईव रुग मपणा हीं अधिक होतील तितकें वितकें या देशाचें कल्याणच आहे असें समजलें पाहिजे

अलीकडे किती एक दिवस निजामचे हेदराबादे रसिस्टंटची जागा रिक्ामी होती, ती वर किती एकांचे डोळे होते, परंतु दोन तीन दिवसां पूर्वी टैम्स आफ इंडियाचा पत्राच्या कर्त्यास तारायंत्रानें बातमी आली ती वरून कळतें की, त्या जागेवर मेहरवान मूल साहेब यांची नेमणूक झाली. हे साहेब थोड्या दिवसां पूर्वी लखनौस आक्टिंग चीफ कमिशनर होते.

मुंबईचा कोर्ट पाडून टाकण्याविषयी सरकारांतून वसाव झाल्या बद्दल थोड्या दिवसां पूर्वी लिहिलें होतें. इत्तीं तापाडण्याचें काम एक कमिटी नेमून तिजकडे सरकारानें सोंपवून दिल्याचें कळतें. आतां हे काम लवकरच करूं होईल.

सकटतारीच्या हपिसांतील महत्वाचे कांहीं सरकारी कागद नाहींसे झाल्यावरून पोलिटिकल खात्यांतील दोन नेटी वरेंटर व त्याच खात्यांतील एक असिस्टंट असे तीन महत्त्व सस्पिंड झाले आहेत. वरील गोष्टीचा शोध करण्याकरतां तीन अधिकारी यांची कमिटी सरकारानें नेमली. त्या कमिटीच्या चौकशीत काय निष्पन्न झालें तें अद्यापि कळत नाही. इ. व्या.

नामदार सरबार्टल फेयर साहेब गबरनर यांची स्वारी तारीख १० मिनहू बुधवार रोजी मुंबईस जाऊन दाखल झाली. चाली प्रमाणे सलामीच्या १७ तोफा फुटल्या.

जाफर अलीखान महादूर सरनेचे नवाब यांची स्वारी मुंबईस आली आहे.

आम्हास लिहिण्यास संतोष वाटतो कीं चिन्नेन जीएस
इसच होते कीं मिळोनानामक वनस्पति आपल्या देशांत वृद्धि
उद्गोननाल्ला आहे. ते स्वपत्रावरून कळते कीं या वनस्पतीची रो
प कलकत्ता, राजर्जिलींग आणि नीलगिरि पर्वत या ठिकाणी ला
वली आहेत. सिंगापूरचे वांगडचलोक ही रोपे कोणत्या रीतीने ला
वतात ते पाहण्याकरता वनीतेथून आपण्याकरता कोही दि
व्यां पूर्वी कलकत्ताहून डाक्टर जेडसेन साहेब रोपे गोळा होत
यांनी ही रोपे वर सांगितलेले ठिकाणी लावली. हिवासापुनारी
ता होण्यास चिन्नेनाचा किती उपयोग पडतो हे सर्वास माहित आ
हेच, तेव्हां असला पदार्थ जेणे करून कलकत्तातून मिळेल तीतज
रीज होऊ लागल्यास सर्व लोकांस आनंद झाल्याचाचूना राहणारना
ही. हे औषध फार महाग यामुळे ते गरीब गुरिवास मिळत नाही.
याकरता त्यांच्या रेवजी उपयोगी पडणारा असा दुसरा प्रकारास्त
पदार्थ सांपडेल तर बहुतेकांचे कल्याण होईल. सुचई मध्ये इ
यजी येथे शाळेचे स्थापन झाल्यास इतकी वर्षे झाडी असून तेथे
वयार झालेल्या आमच्यानेटिव डाक्टरांनी अशाच अशा प्रकार
चे पदार्थ सांपडून काढण्याचा प्रयत्न केल्याचे काठे एकले नाही.
याचे आम्हास फार वाईट वाटते.

अयोध्यामातांत कोणी एक कप्तान व पोस्टमास्तर यांस
एके ठिकाणी सुफळ द्रव्य सांपडले. त्यास जें सुफळ जवाही
र सांपडले त्यामध्ये दिल्लीचे बादशाहा चार लखचित सुगू
ट होता. या सुगुटाला जे हिरे व मोठा के वंगरे आहेत तीं लाखां
रुपये किंमतीची आहेत असें एकतो. या एकंदर ठेव्याची
किंमत तीन लाख आहे असें बोलतात. हे सांपडलेले द्रव्य
वर सांगितलेले घटस्थासकां मिळणार हें समजत नाही. ने
टिवीसके सांपडते तर त्यास व सरकारने पंचू दिले नसत अ
से आम्हास वाटते.

जमखिंडीकर व सुधोळकर यांच्या संस्थानांतल्या शा
बांचा असिस्टंट पोलिटिकल एजंट यांनी सरकारास रिपोट
केला यावर गवर्नर साहेबांचा अभिप्राय टाईम्स पत्रांत छाप
ला आहे त्याचारांवा येणेप्रमाणे " ह्यदक्षिण महाराष्ट्र
देशातील असिस्टंट पोलिटिकल एजंट साहेबांचा रिपोट पाहू
न गवर्नर साहेबांस संतोष वाटतो. सुधोळकर संस्थानीनय
न झाल्यामुळे त्यांस आतां सुति वनिदाही दोन्ही सारखांच

आहेत परंतु जमखिंडीकर आपल्या तांब्यांनीही नोकरांक
न्यायवाचेचा बुद्धीने त्यांच्या पिघावृद्धीसाठीं सुफळ द्रव्य
पाहून सरकार फार खूप झाले असे एजंटानें त्यास कळवा
गवर्नर साहेबांची अशी खणी आत्रे कीं जमखिंडीकर जे प्र
प्रकारास्त व झडून प्रयत्न करित आहेत त्यांत काही कमी कर
णार नाहीत व त्यांच्या प्रमाणे लोकांचे कल्याण करण्याचे त्या
सामर्थ्य आहे असे इतर संस्थांनी लोकांही चढाओढीने अ
संयोगांमास झटू लागतील. त्यांस आपल्या उंच पदवीने
उच्चरीतीने उपयोग करण्यास बराणी सरकारची न
अदोपास हाच उत्तम मार्ग आहे. हल्लीं कांही दिवसपुन
आकल्या संस्थानचा कारभार सरकारचे हातीं आला आता
तरी पोलिटिकल एजंटच्या ताब्यांत ते संस्थान आहे ते पु
तवे पूर्वी संस्थानी यांची प्रोपकाराची कामे यडू देणार
हीत अशी गवर्नर साहेबांस पकीरवातरी आहे."

यामागे गवर्नर साहेब स्वतः उद्देश करतात हे सा
न आम्हास फार संतोष वाटतो. वर्तमान पत्रकर्त्यांनी कल
णाच्या गोष्टी किती ही सांगितल्या तरी संस्थानी लोकांचे ती
कडे लक्ष पोचणार हीं ना...
कल्यांनी वरचे वर त्यांचे कान उघडावे हे उचित होय. आजप
रीत जे गवर्नर झाले त्यांनी यामागे आपले अभिप्राय वेळ
चे वेळेस दर्शविले असते तर लोकांचे किती बरे हित झाले अ
सते ? असे आतां इतः परतरी सर्व ठिकाणचे अधिकाऱ्यांनी
नामदार फियर साहेबांचा किता उचलावा म्हणजे कांही कांही
ठिकाणी प्रभात्या अमयोजक कामाला बरेच रूपये खर्च होत.
त त्याचा चांगला प्रय होऊन लोकांचे हित होत जाईल.

आगगाडीचे स्टेशनावर बंदोबस्त राखण्या करता हल्ली
सरकारी पोलिसांचे शिपायी असतात. परंतु या पुढे रेल्वे
कंपनी आपले स्वतःचे पोलिस बाळगणार. असे करण्याचे कार
ण असे सांगतात की, किती एक स्टेशनारून व विशेषेक
रून घाटांत कंपनीचे तांब्यांतील लोकांच्या मालाच्या पो
वदुसऱ्या प्रकारे तसेत पाहते तसेच हल्लीचे पोलिस सरका
चे असल्यामुळे त्यांतील लोकांनी आपल्या कामाविषयां
वंगरे केडी असता त्यास शिक्षा करण्याची किंवा पाक
काढण्याची शक्ती रेल्वे कंपनीस नाही. यामुळे हल्ली पोलि
सकडून व्हावा तसा बंदोबस्त होत नाही.

महादेरीहून ज्ञानप्रकाशास — विनंती विशेष. मी हा मज-
दर आपल्यास खुत करितों यास आपल्या पत्रांत आश्रय देऊन
सुन करतील नजकूर फार म्हणून अनमान न व्हावा.

चातुर्मास्य महाराज साहेब सोमबासी ११ व मद्रोपास ३१ अ-
प्रीत्येक दंपत्ये व ५० गोमदानें देत असत. त्यांत ५० रुपय
मद्रोपास व २०० रुपये दंपत्यास. त्यांत कवाशिनीस नय, डों-
व्यातीस सौन्याचे नम व जेडडी व पितांबर व चोळी; व ब्रम्हणा-
स गोपापर, धोत्रजोडा, झेलापागोटे, दोन पुतळ्या, दोन मेहरा
पुतळी पाणी पिण्याची येणें प्रमाणें देत असत. रागदा-
व्याती व गैरे काम बापूसाहेब सासगीवाले यांजकडे होते.
पुनः मद्रोपास तयार करण्याचे कामांत आपली सासगी ठेवा
मी मद्रोपास कशावरून आले म्हणाल तर गरीब ब्राम्हणास
मजदारी मिळाला म्हणजे त्याने बाजारांत विकावा त्याचे दीड
पेसये यावे. त्यांत मोठी मिळकत मिळून नथेंत रात्रो मोती
गोली या वाईट वटीक हिन्यांची किंवा तोरमळीची हे कळत
असात हा त्यांचे बरेच बनून आले होते असो महाराज सा-
सगीवालांचे कोणी कडून ही ब्राम्हणाचे घरांत गेले त्यांचा तर

मद्रोपास परायण गोविंद बाबा यांस सरकारांनी अत्युदरें
पत्रांत नातेंडराव गोपाकराचे म्हणून दोन कारकून घडवि-
ले. त्यांनी कार्यास जाऊन बाबास बोलावणें केले. तेहां मी क्षे-
त्रसन्नाम घेतला आहे त्यांत मातुशीची प्रकृति मिळली आ-
हे तेव्हां मी झें येणें कसें होतें म्हणून बाबांनी सांगिले. तेव्हां
सरकारांनी विनंती केली की, आपण जर घालत तर आम्ही ल-
कर अवलोकन करूं. ना ही तर दोन अक्षरे नागें लावून आ-
लीही न्यास धारण करूं. असा बहुत प्रकारें अपह पाहून बा-
बांनी मान डोळवून बरे आहे येतो बाबा म्हणून कबूल
करून स्वारी येथे आली. कांता कनक या हो होता त्याग होणें
ही मेरुच आहे आणि येथे ही मेरुचा अशाच तेव्हां त्याचे
उत्सव करून करावें असा विचार करून सांगला या येथे आले.
त्याच बाबा साहेब यांचा पाग कपूतील मद्रोपास बाडपास मोरजा
होण्या कामेंत महाराज साहेब यांनी जबाब देविले. उरें मंडप व
दोस्त्यास होते. बाबांनी कीर्तने सरकारांना मान सहा केला.
आणि सरकारांनी बाबांनी मद्रोपासच्या धाटणीचा
गोपी पाहून महाराज साहेब यांनी दोन हुजत्यांनी सुले चांग-
ले अजानाची अशी पाहून मद्रोपास शिकण्यास पाठविली ती पुष्क-

क शिकली आहेत. परंतु तोरस कोठून येईल ती येवो. तरां पदे
व मोपाक्यांची बुकें ही पुष्कळ छापली आहेत. कजा कार्तिकी
पौणिमा झाली म्हणजे जाण्याचे ठरले तेव्हां एरुदोन कीर्तने-
चा समारंभ चांगला स्थावर लोकीक व्हावा या हेतूने आपटे
यांचे बागेंत मंडप लाकडी तयार करविला. त्याला अलब्रता
दोन हजार रुपये लागले असतील. उतास वेळ व बूट व गैरे
चा फारच मत्कार केला होता. इंड्या झाडे दिवाल गिन्या व गैरे
यांची रोशवाई फार चांगली केली होती. सरकारांत गंगासागर
म्हणून एक गंगेची मूर्ति आहे ती बसवून हजारों रुपयांचें ज-
वाहीर घालून त्यापुढें कीर्तन झालें. भीष्म प्रतिज्ञाख्यान अप-
लें होते. कीर्तनाचे पूर्वी महाराज साहेब यांनी हरि मक्तिपरा-
यण यांची गद्य अर्घ्य पूर्वक पूजा करून पोच्या, व कव्या मोती
पांचेच्या, शालजोडी, रुमाल जरीकाठी व साधे मलमलीचे,
इंड्या शीत निवारणाच्या पांचसांत व धोतर जोडा तंदेरी, गी-
तोवर, व २५००० रुपये नगदी येणें प्रमाणें दिले. पूजा केली
तेव्हां दक्षिणादण प्राप्त तेथे सरकारचे उपाध्ये यांनी आपले
कौशल्य केलें तें बाबांच्या लक्ष्यांत राहिले नाही. कार-
ण मेरु पाहिल्या नंतर मग दुसरें काय व्हावाचें दंपत्य पूजन
केलेच नाही तेव्हां मद्रोपास दानें होत असत त्या प्रमाणेंच
दिले असे ऐकतो. कथेची विदागी म्हणावी तर पूजाच गैरे
कीर्तनांतर विरहित असावी तें नाही. बाबांनी मंत्रोपदेशाचा
असा कांहीं झपाटा लाविला होताकी, दरबाज्यावर पुरुषांसरी
ग नाही. नंतर महाराज साहेबांनी आपटे यांस सांगून बंदी ही
करविला की कोणी हुकुमाशिवाय आंत येऊन ये. परंतु बाबांचे
अंतःकरण अति कोमल तेव्हां म्हणत की, बाबा साहेब, दर्श-
नास गरीब येतात थोड्या करितों माझा वाईटपणा करा करता
दाखविता हे तर वरून, परंतु अंतयमि रोजगार बुडतो. तेव्हां
बाबा साहेब म्हणाले. बाबा साहेब, सरकार मना करतात तेव्हां
आपण तरी या दर्शन देण्याच्या पंचाईतींत करास पडता. न-
तर बहुत अपह पाहून सरकार स्वारी येण्याच्या पूर्वी सर्व चांस
दर्शने करून बाहेर लायित असत. आपटे आठ प्रहर बाबा
जवळ सरकारांतून होते. एक गादिप्र भर गोविंद साक्षा व होनी.
बाबास मिळकत अजमासे ५०००० पन्नास हजार रुपयांची
झाली असावी. सर्व सरकारांनी शालजोडी व नगदी दिलेच. बा-
बांनी बहुतेक शालजोड्या लफरांतील सरकारचे आश्रित
शास्त्री येंदिन उपाध्ये ज्यांस शालजोड्या व कडो मिळाल्यास

लौकिकार्थे दिल्या असे म्हणणे मास आले. कारण काशिस्थ ब्रा-
 म्हण येथे पुष्कळ आले आहेत. आणि विद्वान् ज्यांचे वंशंत शा-
 ल जोडी हें नांव रुद्धां माहीन नाही त्यांस जर दिल्या असत्या तर
 नाकपर्यंत (सर्गापर्यंत) लौकिक ज्ञान असता. हें असें झालें
 वृत्तास भोजन पालणें. असो, बाबांचा स्वभाव बहुत भिडस्त. मं-
 उपाचे वगैरे कामांत जानीने महाराज साहेबांनीं मेहनत करून
 चार दिवसांत मंडप तयार करविला. महाराज साहेब जर हे
 न करत तर सटवा मल्हारी यांचे हातून बारा महिन्यांत ज्ञान
 लें नसतें. कारण रेषा उपटली तो बेचाळीस बेचाळीस पिढ्यां
 त सर्वां रुद्धां ज्यांस जें आलें नाही तें प्राप्त झालें तें पेंकस्त
 ऐष आराम मिळाला त्यांत थंडीचे दिवस (चौरसाहेबांची)
 सारी आतां उडली असेल, आतां स्नान वगैरे करतील तेव्हां भे-
 ट होईल. अशांच्या हातून होणें म्हणूनच दादाफिरादी विष-
 यां शिंदेशाईचा लौकिक पूर्वी पासून आहेच. त्यांत दोन दा-
 दा एक ठिकाणीं झाले आहेत. जेष्ठ दादा तर वृद्धच. दुसरे
 दादा मिजारी म्हणूनच पांच सात कर्त्यां झाल्या, तथापि
 घोराबा मिटत नाही. मिलदरी हपीसर बहुत क्लियायत कर-
 रणारे वगैरे तारीफ; परंतु जमीन मोजण्याचे एक उदाहरण
 स० कठीण फक्त माधवराव खोत यांजवर रूपात्यायो-
 गें हपीसरी दिली असावी.

महाराज साहेबांनीं दंपत्यांचें सुक्तद्वार केले हें आजपर्यंत
 खेणीही केले नाही व पुढे होणार नाही व एक दिवशीं लक्ष भोजन
 हे ही अघटीतच केले. आबाल वृद्धांच्या सुखी आवाहा काय
 महाराज साहेबांनीं लौकिक केला. एक एका घरीं चार चार दं-
 पत्यांची दक्षणा गेली. दोन हजार दंपत्ये प्रथम झालीं. झाशी,
 जालवण, काशी, चित्रकोट, उज्जैन वगैरे कडून कार्तिक शुद्ध
 मेस चातुर्मास्य समाप्ती ते दिवशीं दंपत्यांचें सुक्तद्वार होईल
 त्या आशेनें शेंकडों लोक बायबासुले व बाळंतिणी बाराबारा
 दिवसांच्या व गुरोदरी अशीं घेऊन आले आणि येथेंतर शुक-
 सच झालें, तेव्हां लोक आलेले फसले व त्यांजला मोठा फस्तावा
 झाला की, अर्धाच परमेश्वरानें आम्हां लोकांकडे पाठ केली त्यां-
 त आम्हां लोकांचे कर्जवास करून आलों तो येथे सर्व होऊन
 गेले, तेव्हां काय करावें म्हणून सला हा विचारण्यास बाबासा
 ह्य अपटे यांजकडे सर्व बायका सुले रुद्धां ब्राम्हण कपूतील
 बागेत ल. त्याणीं सांगितले कीं तुम्ही काळजी करूनका. मास-
 रकाराच विनती करीन. त्याजवरून आप ड याणीं आपले

करावराव म्हणून कारकुन आहेत त्याजवरून नांविनी तील
 न आला, कोठें राहतां, किराचित आलां किंवा कसें आलां हे स-
 र्व लिहून घेतले, तो चारशें ब्राम्हणांची नांविनी झाली ती
 सरकारास दाखवून विनती केली की, हे ब्राम्हण बहुतेक खराब
 झाले. लांबून लांबून आले आहेत. दंपत्याचे आशेनें कर्ज व
 रून आले आहेत. यांस मिळवें, त्याजवरून सरकारांनीं सा-
 गितले कीं ठीक आहे. उद्या तर्पणांस बोलवा. त्याजवरून
 यांस सरदिकिती नंबरवारीची देऊन दुसरे दिवशीं सर्व ब्राम्ह-
 णांस दाखविले. प्रमाणें वाटली हें अयकार नांगले घेतले असामा-
 णांस आनंद झाला की, त्यांच्या दृष्टी गहिना सा झाला तो
 सुक्तद्वारें सरकारांत चार झालीं. एक एक रुपय, दहा
 णांबुंदीचे लाडू येणें प्रमाणें झालीं. परंतु मिठाची गाठ मना-
 नाही. एवढें सरकारांत चांदीची भाडी जरी गहटली तरी
 जारणांची आहेत. परंतु कानदारांचे हुशारी सुळे करणारी
 डयाशिवाय कोठे धातूचें भाडेंच राहिलें नाही. आणि अन्नाचा तो
 नाश झाला तो पराकष्टेचा असें सर्व म्हणतात. प्रतिष्ठे तज्ञां
 चे ब्राम्हण भोजन परोघर बोलवणीं जाऊन आले. त्यांजला तर
 सरे महर पर्यंत दरवाज्याजवळ उभें राहून थांबे लागले. आणि
 पति सर्व भरले ते दिवशीं कुचांतील खयनाक तसाच राहिल्या असें
 ही म्हणतात. या प्रमाणें व्यवस्था जातीनें यजमान म्हणानें तर
 या गोष्टीस असे दस आहेत की, नारीफ करतां घेत नाही. परंतु
 ब्राम्हणांचे काम ब्राम्हणांनींच केले पाहिजे. खास्तव कारकुन लो-
 कांवर भरवसा वेविला म्हणून असें झालें.

सरकारांत गरीब, दुबळे, अंधळे, पांगळे, वृद्ध वगैरे नितके-
 कंगाल होते तितक्यांस पांच रुपये, चार रुपये, दोन रुपये कांय
 व एक बुंदीचालाडू वजन ६६१ चा येणें प्रमाणें सर्वशांस दिले. प-
 च हजार भिकारी झाले. लाडू बुंदीचे म्हणायस मात्र परंतु
 त कळीकेंक तपश्चर्येनें दृष्टीस पडत होती. याचें कारण
 पासाहेब आंगरे सेना सरबास खेळ यांजकडे अवरा करून
 न्याचें काम आहे. त्याणीं भिचकजी डेंगळे यांज प्रमाणें केले. ते-
 व्हां इजाब्याचें काम नांगले कदास होणार. लाडूचा ठेस
 होता तो पेंसनाचा किंवा शुळ पापडीचे हे समजत नव्हत.
 महाराज माहव प्रयागास मकरा करतो जाणार तथे हें दहा
 पांच लक्ष रुपये धर्म करणार असे आहे. धर्मावतात प्रमाणें
 आहे. ही विनती.

आपली राणी साहेबांनी आ तसेट धर्मसोदूनर मनका
 वरुण वरुण पतकरली. व हल्लीच्या राज्य व्यवस्थेप्रमाणे कथा-
 लिंक धर्माच्या राजास किराराणीस इंग्लंडचे गादीवर बसण्या
 या अधिकार नसल्या सुके त्यांनी ती गादी सोडली अशी बातमी
 कोणी कायलिक लोकांनी उदपली आहे परंतु कांहीं यात विकपण
 आहे असे रिसत नाही.

तसे व नानासाहेब पेशवा हा थोड्या दिवसांपूर्वी सुबईस
 जात येऊन गेला असें एका गुजराथी पत्रावरून कळते असे
 माहितीतून लिहिले आहे परंतु ही गण्य अगदी खोटी अमयो
 लि. असावी असें वाटते. नानासाहेब अद्यापि जिवंत अ-
 से असें जाह्यास वाटत नाही. जिवंत असला तरी त्याचे
 पत्रे पाहून त्यांनी लया अगदी संभव नाही.

दुपतानसिंकेवर साहेब हे निजा महेंदराबादेतून जाल
 त्यास जाण असतांना त्यांची व दोन आरबांची बोलावेली हो-
 इ. जराबाची कपतान साहेबाचे पोदांत घास्न खुपलें नू-
 थो थोड्या दिवसांपूर्वी लिहिले होते त्याविषयी ट्रेस जावू
 इंग्लंडचा पा. मो. पार असे लिहिती कां, सदर आरबांनी क
 पतान गाहेबांस मगळरीचे भाषण केल्याबद्दल जोतंटा झाला
 असा नाही तर त्यासुळखातील चालीप्रमाणे आरपलोक हत्या-
 रब होतें प्रकृतान साहेबांनी सगळी हत्यारे आमचे स्थापी-
 न करावू लागून सांगितले पत्रे साहेब स्वतः जपरीने ती हत्यारे-
 या भासून घेऊ लागले. व यापेठेस एका आरबाने रज्जीर-
 पसून साहेबांचे पोदांत भोंसकली. त्या आरबाच्या आंगांत
 ही साहेबांनी सगिन खुपसली व तो लपकरच मरण पावला. दु-
 रच्या आग्याने निघुटपणे हत्यारे दिली. तो हल्ली हेदाबादे-
 त केडेवेत आहे चौकरी अती काय काय होतें तें पाहें.

लखनूरचा इंग्लिश सरकारने पदच्युत केलेला नबाब वा
 जेहा अली शाह या पाश्ची त्याचे राज्य खालसा होण्या पूर्वी कि
 इंग्लिश सरकारच्या नोटी होत्या त्यात कांहीं नबाबचे नांव
 नसल्या व कांहीं त्याच्या नातलागाच्या नांवाच्या होत्या. पुढे
 गिजे गवर्नर जनरल लार्ड डालहौसी यांनी त्याचा कडे वरु
 दि. कडे व लखनूरचे राज्य सनेच्या बळाने लखनौचे राज्य तोड
 टाकले. व त्यातील नबाबास पेशवान देण्याचा ठराव केला. न-
 लवकरच हिंदुस्थानांत मोठे बांड होऊन त्या गवर्नर ज-

नरलच्या व दुसऱ्या किती एक मोठ्या अधिकाऱ्यांच्या
 अन्यायकृत्याचे फळ सरकारास बलक्षावधी रयतेस भोगा-
 ये लागेल. त्या दंग्यांत लखनौच्या माजी नबाबाच्या नोटी पै-
 कां सुमारें चौसलशाच्या मोटा नाहींच्या क्षाल्या. अलीक
 डे विलायत सरकारांतून त्या गोष्टीबाबद असें लिहून आले
 आहे कां, सदर नबाब याच्या खासगी दौलतीस सरकाराने
 अगदी तोडीस काढून घे, त्यावरून हिंदुस्थान सरकारांनी-
 त्या गेलल्या नोटीच्या दुप्पिकेद काप्पा त्यांच्या त्यांच्या माल
 कांस देण्यास अकीट जनरल यांस हुकूम केला आहे. असें
 ट्रेस पत्रावरून कळते.

“चौराच्या हातूची लंगोटी” द्राम्ही प्रमाणे लखनौ-
 च्या माजी नबाबाने इंग्लिश सरकारचा हा एक मोठा उपकार
 च मानला पाहिजे.

नागपुरास एक नवीन इंग्रजी वर्तमानपत्र नियणार
 आहे असें सुवाळी पत्रावरून समजते.

पुतप्रकाश पत्रावरून असें समजते कीं, या शहरां-
 चल्या सोमवार पेठेतील कांहीं तरुण विद्यार्थी लोक एक सं-
 दार व मोठे वर्तमानपत्र काढणार आहेत व त्या कामाबद्दल
 त्यांनी सगिणीचे पैसा उभा करून घेस येणारे आणले. आम-
 चाकनिष्ठबंधु पुतप्रकाशकार यास भावी अर्भकाचे उत्पत्ती
 ची वास्तमी ऐकून फारसुतोष झाला आहे. आमच्या बंधुची
 ही उदारवृत्ती आम्ही खरोखरी फारच हातो

बाहेरून आलेली पत्रे जीं आम्ही आपोतां तांतील सर्व मजकूर व
 सुक्तिमयुक्ति व लिहिण्याची पध्दती आम्हास सर्वकाल मान्य अ-
 सते असे कोणी समजून घे. आतां वरसांगितले गोष्टींत ज्या वि-
 षयां विशेष लिहिण्याची जरूर दिसते त्याविषयां आम्ही आप-
 ला अभिप्राय कधी कधी लिहितो परंतु तसा अभिप्राय केदां
 केदां लिहिला असतो यावरून ज्या विषयां आम्ही कांहीं
 लिहिले नाहीत अम्हास कळू झाले, असे अनुमान करणे ख-
 रे नाही व या अर्थाची सूचना मागे आम्ही पुष्कळ वेळां केली
 असून ती खोटीस मजत किती एक पात्रणांचे मजान अद्यापि
 आहे असे आमचे मनांत आल्यावरून आणखी एक वेळ सूचना के-
 ली आहे तर त्या गोष्टीकडे आमचे मिन लक्ष ठेवतील अशी आशा आहे.

या तारीख ६ मेच्या पत्रावरून त्या शहरांत तापाचा वाखा घ्याने चालला आहे. तो ज्वर वी, एका दिवसांत तो मनुष्यास पोहोचवितो.

LOCAL.

ग्यांतील वर्तमानें.

काटलेल्या हंट साहेबांच्या सा-
मिशिपल आसायनी ग्यांवरुन सा-
नः हायकोर्टांत अपील केले
बाब विकत पीडा.

याच्या पंधरावे तारखेपामून
गीत क्रिमिनल सेशन सुरू

लेसपैकी पष्कळ लोक लां-
यांत सांपडले आहेत.

वे मामलेदार अज्जम राजाराम
मयत झाले, तेव्हां त्यांची जागा
तिजवर येथील सासवडचे मा-
जम वामनरावहारा कीर्तने यांस
ताग्यावर भिमथडीचे अज्जम के-
गुते यांस नेमून त्यांच्या जा-
गरपंत वैशांपायन अंबरे का-
त्यांस नेमावे म्हणून मेहेरबान
पुण्याचे कलेक्टर याणी दक्षग
डु कभिशानर यास शिफारस

EWS LETTERS.

रेतून आलेली पत्रे.

तारीख १३ मे सन १८६५.

यां यांस-

दिवसादिवस उन्हाळा

अंमळ बसवीत चालला

शन प्रहरीं पारा १००

उपरांत धार वाजण्याचे

नशांवर चढतो. गावांत

तडाका चालला आहे.

यांनी रेंदळ झाले आहे.

आह. ठिकठिकाणच्या मंडपांचीं कामे पुरा
होत आली आहेत, गावांत मोठमोठाले का-
मदार लोक सरकारास गडगनेर करित आ-
हेत. श्रीमंत दाजीसाहेब किचे व गोवेंदराव
बाबासाहेब बुळे ह्या उभयतांशिनाय बा-
कीच्या कामदार मंडळी जवळून महाराजा-
नीं लपतवेच्ये "उळिगे" जीं करावयाचीं
त्या प्रत्येकांविडल उक्ता पैसा घेण्याचे ठरवि-
ले आहे. व समय साजरा करण्यासाठीं का-
पडचोपड, हागदागिने, वगैरे जे लागेल ते
सरकारांतून घेऊ जावे. म्हणजे अज्ञाने या
महागाईच्या दिवसांत लोकांचे अहित न-
होतां सरकारांत शिकक असलेले कापड
उपयोगात देईल. व आणखी कापड जम-
णार नाहीं, आणि खजीन्यात पैशाचीही वृ-

सरकारचीं मुले वांचत नव्हती म्हणून
लहानपणापासून उभयतां चिरंजीव एका
नागर ब्राह्मणाच्या ओटीत घातले होते. या-
जमुळे पहिलापासून कांहीं एक उभयतां
मुलांचे बायकिक सोडोळे झाले नव्हते. पण
थोडक्या तिसांमार्गे पुनः मुले परत आ-
पले सांडीवर पुण्याचा महाराजांनी शिष्टा-
चार केला. व मागील बाळंत विद्याप्राप्तून
राहिले ती सर्व उळिगांची लोकांजवळून उ-
गवगी करण्याचा झपाटा चालविला आहे.
सरदार लोकांजवळून बाळंतविद्यावरुन
१०० शें रूपये घेतले. श्रीमंत दाजीसाहेब
किच्यानीं मात्र मोठ्या खर्चाने उक्ता पैसा
नदेतां बाळंतविडा केला. त्याचा कच्चा हाल
लिहून आतां उगाच आपले अमोलिक प-
त्राचा भाग अटवात नाहीं. द्याचप्रमाणे
श्रीमंत गडगनेरही मोठ्याच थाटाने एक
दान दिवसांत करणार आहेत. ह्या लभस-
मारंभार्पित्ये सुमारें ऐंशी हजार रूपये ख-
र्च करण्याचा त्याणी संकल्प सोडला आहे.
व आवांतर कामगारही आपआपल्या साध-
थार्प्रमाणे ममारंभ करणार. ह्यांत मजला
एक मात्र आश्चर्य वाटले. ते कोणते म्हणाल तर
ज्या लोकांनी गडगनेर केले त्या दिवशीं राज-
त्रियाकरिता रस्त्यावरून किनबायाच्या पाय-

ज्ञान

पुणे - गुरुवार

ADVERTISEMENTS.

जाहिराती.

नोटेस - रुष्णाजी सिद्धेश्वर दीक्षित ठेठ शनवार यांस इनामी वगैरे उत्पन्न मनी आमचे नांवावर मुळीच येत नाही कांहीं येते सोने तुमचे पासून नेले नाही. समकारांचे देण्याकरितां कर्ज काढले ते वगैरे तुम्हापाशी देत हे तो त्याचा हिशेब तुमचे पासून आम्हास घेजे सबब सावकाराचे कर्ज वारयाबदल वगैरे आलीकडील हिशेब ओतुरकर यांचे दुकानां पैशांसुद्धां ठेविला आता अम्हाकडे मंडव नाही.

गीच दिली. याप्रमाणे निपाद कराल तरी सर्व खर्च तुम्हावर पडेल. ता० १७ मे सन १८६५

[सही] वाळदीक्षित मनोहर द० पु०

जाहिरात.

सर्व लोकांत जाहिर करणित येते की, बांध्याचे उपद्रवावर नवीन राजना करून बांगणे औषध शोधून काढले आहे. ज्यास बांध्याचा उपद्रव होईल भगो संमहाम उपायाकरिता पाहिजे अन्ल ता त्याने करारात सदरबाजारांत हिरना हे ता याचे दुकानां जाऊन घ्यावे. ओपणात दरही पाच शोडा ठेविला आहे. ता० १७ मे सन १८६५ इ.वी.

हिरनाहिराप्या.

सवालावेवाले

नोटेस - लक्ष्मणविनायक फडके वस्ती पेंठ रविवार यांस रामप्रसाद लालचंद यांजकडून नोटेस देण्यांत येते की, आपण ता० ८ मेची नोटेस आम्हास दिली. त्याचा जबाब आपण जे वेळेस हुंडीबदल ऐवजाचा पुरा भरणा कराल त्यावेळेस हुंडी लिहिण्याप्रमाणे आपल्यास ऐवज मिळण्यास हेर त आमचेकडून नाही व जो धनी मुंबईत आहे त्यावर यत्नां शोध लागला नाही.

न लोकांचे दुःख दूर झाले असा आश्वासन द्या हतभाग्य भिक्वी निमित्ताल आंक सुरु होऊन कर्ज दूर होईल, या गोष्टीक लागून राहिले होते, तो इमदिने झाले) मेहेरबान गार्ड दूर ठाण्याचे कलेक्टर यांही सिपाक आक सुरु करून कामे स्थापित केली आहे कमेट्रीस चार वेळे घेऊन एक ज्यास

त्यापकी आता पयाळ

ग्योदप होईल असे वाटत होते.

नाही. पैसा मात्र पुष्कळ बावी

ल करीत आहेत आणि स्वच्छ

शुणाळ तर मोठ्याशा भोवक्या

शुद्ध्यावांचून माझ्याने राहवत

कमेटीदारांची संख्या वर सा

त्याचपैकी एकाने जरी मनावर

स्वच्छता राहण्याचा संभव आ

जाल्या गळ्यांत घांट बांधावी

नावर घेतो कोण. असो. का

जारातून सहज मोठ्या रस्त्या

घिघाली तो कचऱ्याच्या रा

रग्रीस पडा हात्या व मोर्त्याने

रस्त्यावर वाहातच आहे व ता

तोड धुतान ते पाणी रस्त्यावर

झा मीच आहे व भिच्योची

असून त्यां वा ओरड लोकांचे

कोक खोकतच आहेत व (

प्रकारचे मलेने मच्छ) च्या गा

रस्त्याने जातात, तेजेकरून

होतच आहे, असे हजाल

पडले, परंतु तिकडे लक्ष्य दे

वर गडेन ते नदरेज मपला

जीवही पडले आहेत. ग.वांगील
गदी ओगळ झाले आहेत. राहिले
लोक घरातील कचरा राजमार्गावर
पात. ह्यामुळे ठिकठिकाणी वाटे-
मळक्या केराचे पुजेचे पुजे दृष्टीस
आहे. महाराज सरकारचीही स्वारी
आहे. व प्रस्तुत ते चिरंजिवाचे
गर्भ होऊन राहिले आहेत. तेव्हा
च कामदार लोक सरकारी कामाची
किती बाळगीत असतील हे दिस-
ताहे. असा शहरातील व राजरी-
साधारण हवाल आहे.

प्रसिद्ध भोधाजीबाबा यांची
श्रीध्या दिवसांमार्गे लष्करांतून देणे
होती. यांजदरीवर भजनी मंडळी
१०१० पावेतो होती. हे येथील
राखान्यांत उतरले होते. एके
दिवस नारा घडिका राजीचे सुमारस
साहेबांची स्वारी उभयतां पुत्रांतह
दर्शनास गेली होती. मुलांस
श्रीध्या व्हावे एतदर्थ बाबांचे चरणवर
घातले आणि कल्याणप्रद बाबांचा
विद घेतला जपरांत, एके दिवस
गोपाळमंदिरात सायंकाळचे वेळीं म-
हाराजांचे भजन कराविले. थोड्या
दिवसांनी सरकार स्वारी भजनास आ-
ली. बाबांजवळ "तुकाराम व नामदेव"
अभंगाचा मोठा भरणा आहे. अभंग
यांचा हे अर्थ श्रोत्यांस सांगत अस-
ल्यां अभंगाचे आधाराने हे ब्राह्मणां-
पारच निर्भेच्छना करित असतात. मात्र
तंत असे आहे की, अशा ह्या
कर्मविरून कांहीं दिवसांमार्गे ना-
वे ब्राह्मणांनी ह्यांस तेथे श्रेणमारही
होता. अशोः सरकारांनी ह्यांस शाल-
वगैरे पोषाक देऊन बाबांची विदागी
हल्ली सरकार वाड्यांत उभयतां रा-
चे तपांची घणाघोर तयारी चालली

घड्या घेतल्या होत्या. त्याजवरून मानकणो
वगैरे बायांचे झाने गेले. तेव्हा भोषांचे
पायांनीच त्या असोडिक प्रायघड्यांचा उप-
भोग घेतला. व त्यांचे पायातून तो
सोहळा भोषांचे अंगांत घुंला व त्यांच
अंगांतून मेण्याचे लांकडात शिरून तो
आनीक बायांचे चरणांत प्रविष्ट झाला!
स! कय तरी श्रीमान लोकांची हीस ही!
द्रव्याच, देवालय योग्य उपभोग घेण्याची
शक्ति यात न रागी हे नवल नवे काय!
हे इंदुरचे कामदार लोक सर्व संस्थानापेक्षां
सुधारणुनीचे कामांत आमचे शहर पुढे आहे
अतां बाणा वळगिताव ते हेच काय! तर
मग ह्याची स्तुत करणे भागच आहे!

प्रसिद्ध खुनी "छोझा" ह्या मनुष्यास
कैदेत ठेविले आहे. थोड्या दिवसांपूर्वी ये-
थील रशिशर्टी याज या पाचारण केले हो-
ते व तेथे तो गेला होता. साहेबांसमक्ष याने
आपग केलेली रुये कबूल केली. व दर-
बारांतील कामदारांचे पुस्तपान्याने आज
पर्यंत मात्र श्राव छपत गेले. असाही स-
र्व वाक्या त्यां सांगितला. त्याजवरून हल्लीं
महाराज सरकारच्या खटल्याची चौकशी
कधी कधी करीत असतात. परंतु लगे हो-
ईत तोपर्यंत या खटल्याची परिपूर्णता करूं
नये, असे त्यांचे मत आहे. कारण मंगल-
कार्यांत कैदीस कांशी देणे अपशकुन आहे
सबब ते ह्याची मुदाम दिली. चौकशी
करीत आहेत. खुनी मनुष्याचे कांहीं जिन-
गीचे तें गंज झाले. तेव्हा महाराज सरका-
रचे व त्या बंधूनी अस्य किंमतीत त्यांतीं
एक इंगी विकत घेतली. व ह्याचप्रमाणे
अडमि कने कामदार लोकांनी त्यांतील
माल-तल्याची वदंता आहे. पुढे काय हो-
ते ते पहावे.

आपला मित्र एक "य"

हे पत्र पूर्णें येथे "ज्ञानप्रकाश" छापखान्यांत
कृष्णाजी त्रिंबक यांनी छापून प्रसिद्ध केले.

म्हणून तुम्ही लाहल, ता घन वयच हजर आहे. पूर्वी आपणास ठिकाण उतरून दिला होता व आपण व्याजाविषयी लिहिले ते आपणाकडून व्याज देण्याकरिता आम्ही रकम घेतली नाही आणि व्याज मिळणार नाही व ऐवजाचा भरणा करून द्यावा म्हणून पूर्वीच सांगितले होते. भरणा बकशीर नकेल्याबद्दल आमची जी नुकसान झाली ती व नोटिशीचा खर्च आपणास आलाहिदा द्यावा लागेल. ता० १६ माहे मे १८६५.

(सही) रामप्रसाद लालचंद.

नोटिस— गुंडाप्पा बिन अप्पाजी दानवे पेंठ कसबा शहर पुणे यांस सही करणार यांजकडून तुम्ही आमचे दुकान एक खणाचे पेंठ बुधवार कापड आळीत आहे ते तुम्हास भाड्याने दिले आहे, परंतु आतां तुम्हास त्या दुकानांत ठेवणे नाही, यास्तव सुमारे दोन महिने जागा रिकामी करून द्यावी, असे सांगत असतां दिली नाहीत, सबब नोटिशीने कळवित आहे की, सदरची जागा एक खण दुकान आहे ते नोटिस पावले तारखेपासून दोन रोजांत रिकाम करून द्यावे, तसे न केल्यास दररोज भाडे आठ आणे दरमहा द्यावे लागेल. कळवें ता० १६ माहे मे १८६५ २०.

(सही) यमुना अराधण पेंठ शुक्रार दस्तुर विष्णु पांडुरंग दाते.

CORRESPONDENCE.

पत्रव्यवहार.

निवडी—ता० १० मे १८६५.

रा० रा० ज्ञानप्रकाशकर्ते यांस.—

विनंती विशेष. खाली लिहिलेल्या चार ओळीस येते अंकांत जागा मिळेल अशी आशा आहे.

ठाणे जिल्ह्यांतील प्रसिद्ध गांव ठाणे व पनवेल, वसई, कलयाण वगैरे भाड्या पाहण्यांत आहेत, त्या ठिकाणी म्युनिसिपाल आक्त होऊन तेथील सधारणा चांगल्या प्रकारे होऊ-

जानीचे आहेत. काही मात्र त्या त्याजला घरांतून बाहेर पडण्यास कारणा येत नाही, त्यामुळे सदर त्यांस कळण्याचा संभव नाही. रस्त्यावरील केर झाडण्यास म्युनिसिपल भगी सत्ताळचे प्रहर दिवस झाडण्याचे योगाने लोकांचे अंगां गुलाब उडवितात. त्याजला सकाळी नाही, असे विचारले तर झणत आहे मच्छी बाजार गहाटेस परवानगी झाली आहे, त्याप्रमाणे झाडून मग मोठे रस्त्यास घेतो, झणतात. नाः कापही तरी हा बंध तीही तरी राच्छता. मच्छीबाजार झाडला म्हणजे सर्व रस्ते स्वच्छ असो— आतां त्या म्युनिसिपालीत अशी विनंती आहे की, ज्या कामात कांपासून पैसा घ्यावा त्या कामात तजवीज न ठेवणे ही गोष्ट मोठी गरज आहे व लोकांचा पैसा घेत स्वच्छता ठेवून लोकांचा पैसा दुःख नवाट देणे. आपले काम असे यमचून. नवाट देणे नि.यशः पाहटेस रस्त्यावरील केर रस्त्यावरील खडे न टाकी वी गेरे मोन्याचे पाणी रस्त्यावर घेणे बोंबिल्याच्या गाड्या तर लहान रस्ते देणे याची चांगल्या प्रकारे तजवीज म्हणजे रस्त्यावर पाणी सिंपण्यास मेघराजाकडे चार महिन्यांचे पत्र आहे. ते कामही तारीख ५ जून १८६५ रोजी सुरु होईल असे वाटते.

या निवडी गांवास लहानशी सून येथे कष्टमची चौकीही नजीक बंदर असून गलबतावर विणे व उतरणे हे त्याच ठिकाणी



ज्ञानप्रकाश.

प्रतिन्यायप्रवृत्तस्य तिर्थचोपि सहाय्यताः

अपथानं गच्छत सोदरोपि विमुचति.

अनर्थं राघवं.

न्यायै वागेत्यात होती पशुपक्षिही सहाकारी;
जातां अपयै सौंडी बंधुही त्रासुनी मनी भारी.

गुरुवार ता० १८ मे १८६५.

शिलापती गण.

स धारणत पाहिले असतां आमच्या ने-
टिव लोकांपेक्षा इंग्रज लोकां विशेष समज
दार दिसतात. ज्या ज्या आपल्या समजु-
ती त्या त्या ख्या व नाकीच्या सर्व खोट्या
असे धरून ते चालत नात. जसे आप-
ले मत अहे ससे दुसऱ्यांचेही असतच पा-
हिजे, नसेल तर तो मूर्ख, वाट अशी घमां-
डी ते फारशी बाळगित नात. आपणा-
स एक अमुक मत धरण्यास जना अधि-
कार आहे नम तुमच्यासही आहे हे ते
जाणतात. एकंदरीत पाहतां आपल्या म-
ताभिमान जर कोणाचे भिन्न असले तर ते-
ते त्याचा उपमर्द करित नाहीत.

पण ही गोष्ट साधारणपणाने मात्र खरी
आहे म्हटले पाहिजे. कारण विशेष
स्यली ह्या इंग्रज लोकांवा मताभिमान शि-
खरास जाऊन पेंहोचतो, समया नेटिवाहून
ही ते आपला श्रेष्ठपणा प्रगट करतात. ह्या-
ची अनेक उदाहरणे देतां येतील. धर्मा-
च्या कामांत तर ते शुद्ध बेकाम होऊन जा-
तात. पाद्रीदादा वगैरे भटास असे वाटते
की, ख्रिस्ती धर्मासारखा धर्म नाही. त्या-
स जो अनुसरणार नाही त्यास मुक्ती नाही.

डली असती? आणि असे असून हाळकर
सरकारा.

गानी निमुटपणे गण
उठविली हा नांवाचा प्रकार नव्हे काय?

आतां ही गानी उत्पन्न केली असे
आमच्याने म्हणवत ही, परंतु शोध न

करतां, खरे खोटे नपानां, हाळकर सारख्या
विषयी अशी खबर छापून प्रसिद्ध करणे

ह्यांत कमी दोष आहे असे नाही. हा अ-
पराध लहान नव्हे, साधारण मनुष्याच्याही

खाजगी वर्तणुकीविषयी वर्तमान पत्रांत लि-
ण्याचा कोणास अधिकार नाही. व खोटे

लिहिणे तर न्यायासही विरुद्ध आहे. अ-
से असतां अगदी बेकिरपणे असली बा-

तमी प्रसिद्ध झाली ही मोठी दुःखाची गोष्ट
अहे. आशास वाटते की, असे पुनः न

होऊ देण्याचा तजवीज ठेविली असतां फार
बरे पडेल; कारण अशांने एकादे वेळेस ला-

यवेच्या भोवट्याचा धरमधक्का बसेल ह्यां-
त संशय नाही.

असा, " नावडतीचे मीठ आळणी "

ह्या म्हणांच्या खरेपणाचे हे एक उदाहरण
समजले पाहिजे.

EPITOME OF NEWS.

वर्तमानसार.

टाइम्स आफ इंडियाच्या कलकत्त्याच्या
वातमीदाराच्या तारीख ६ मेच्या पत्रावरून
कळते की, तेथे व्यापार मंदा चालला आहे.
सर्व कंपन्या वगैरे आपले गाबो गुंडाळताहेत.

मुंबईमध्ये पोलिसचे शिपायी लांच
घेतात अशी अनेक उदाहरणे दृष्टीस पड-
ल्यावरून मि० एडिंग्टन ह्यांनी यांस पक-
डण्याकरिता काहीं गुप्त लोक ठेविले
आहेत. टा० इ०.

अहमदाबादेहून आमच्या समजण्यां

व.हत असती. कोणत्या परवा दान दिवस
 प्रातःकाळी आकाश अभावी अच्छादित असे
 काल प्रातःकाळी थोडीशी वृष्टी झाली.
 धारणे वा पाय दिवसे दिवस मागेच आहे.
 गहू रुपयास ८॥ घेर मिळतात. हे
 ऐन हंगामाचे दिवस अमून धारण पाहिजे
 तर महागाईची. मागील रविवारी सरकार
 वाड्यांत घर गडगनेराचे समारंभ झाला
 मंगळवारी उपादेबुवांचे घरी झाला. बुध-
 वारी बांडे साहेब व गुस्वारी श्रीमंत बुळ
 साहेब यांचे घरी गडगनेर झाला. राजे
 लोकांस सरदार लोकांचे येथील गडगनेर
 तेव्हां तो किती घाटमाटने व्हावयाचा हे
 अनुमान सहज आहे.

शुक्रवारी सरकार स्वरी बाणगास गेली
 होती. दोन दिवस मुक्काम होऊन काल
 प्रातःकाळी शहरात आली. शुक्रवारी सर्व
 शहरचे लोक महाभारीचे सन्मानार्थ वनभो-
 जनाकरिता शहराबाहेर गेले होते.

म्हालेरचे पाठशाळेतील मराठी शाळेचे
 मुख्य रा. रा. पांडेरा तात्या विकर हे
 सदर पाठशाळेकरिता यंत्र व पुस्तके अ-
 णण्याकरिता दक्षिणेत गेले होते. ते ति-
 कडून परत येऊन आलीस गेले.

जोधपुरचे महाराज कलकत्यास गेले
 होते, तेथे त्याणीं गवरनर ज. ल. साहेबां-
 ची भेट घेतली व त्याणींही त्यांचे येथे ये-
 ऊन भेट घेतली. महाराजांचा कलकत्यास
 जाण्याचा हेतु असा होना की, राजपुताना
 एजन्सीच्या उलटापालटीमध्ये आपले आं-
 ग आहे असा जो सरकारास वहीम आला
 आहे तो घालवावा. त्याप्रमाणे महाराजांचा म-
 नोदय सिद्धीस गेला.

भुवानदुभारकडील लढाईचा शेवट झाला.
 अशी बातमी आहे की, भुवानी लोक आतां
 लढण्यास खुषी नाहीत. फक्त तंगसुपेले.

लागला नाही.

धर्म—येथील प्रख्यात पार्श्व व्यापारी
 होरमजी पेखनजी वाटलीवाला ह्याच्या
 मरण्याच्या तिसरे दिवशी धर्म करण्यांत
 आला तो येणप्रमाणे. या गृहस्थाची तीन
 घरे येथील शेतोळीत आहेत. ती पार्श्व
 भंडळीच्या स्वाधीन करण्यांत आली. ती
 अशा कारणास्तव की, काही भोजन समा-
 रंभ किंवा कोणार्थे लघ्न कार्ये वगैरे करणे
 झाल्यास या इमारतीत करीत जावे. व
 ही घरे दुरस्त करण्यास्तव न्याय प्रकारचा
 आणतो काही खर्च करण्यास्तव १९
 सहस्र रुपयांची रक्कम निगळीच मयत
 शेटजीनी काढून देली आहे.

येथील रस्त्य तूटनेटिव लोकांची भेट
 उघडी तोंडे ठेवून शरणाग भूमिकडे नेत
 असतात. ती प. न साहेब लोकांच्या मद-
 मांत विशेषतः व कित्येक साहेब लोकांस
 फार भय वाटते. त्यावरून या गोष्टीचा
 बंदोबस्त करण्यास्तव येथील म्युन्सिपाल
 कमिटीने येथील पोलीस कमिशनर साहे-
 बांस निवेदन केले. परंतु ह्या गोष्टीस त्या
 साहेबांचा हल्ला चालत नाही. असे
 झणतात.

गेल्या आठवड्यांत या पुर्वी टापूंत सर्व
 जातीची एकंदर १९१ मनुष्ये मरण पावलीं
 पैकीं तापाने ६४०, उपद्रवाने १९७, नाकी
 शर रोगाने. हल्ली ह्या कारणां उष्ण झाली
 आहे. दिवसास अथ येत प्रसवे व तापा-
 चा सपाटा चालला आहे.

वर्तमानपत्रावरून व खाजगी पत्रावरून
 कळते की, ह्या सर्वां हिंदुस्थानांत बहुतेक
 ठिकाणीं जरीमरीचा उपद्रव चालला आहे.

टारम्स आफ् इंडियाच्या दिव्हीच्या वा-

महाकाव्य

ख २८ मे सन १८६५ इ०.

पुणे
मु-
दु.ग
ल-
चार
बडा-
म्यनि-
मदनी
मंशा
के या
मि
वि
वि
ना
दि,
सरी
मा-
म-
बा
पास
शरी
गंगा
गवर
गण
गवर
वि-
या
थन
जा
वि
मे-
प्या

व भिवडी गांवाला व्यापारी लोक बहुधा पुलाकडे म्हणजे नेवे चाळीत राहता असून त्यांच्या माल त्यांच्या बखारी चगेर बंदरावर आहेत त्यामुळे नेहमी बंदरावर जाण्याचे काम पण. परंतु बंदराचे जाण्याचे रस्तावर थाराने जे मासली बाजार आहेत आणि ते रुडू जाण्यास मालास इतका त्रास होत आहे त्यामुळे त्यांच्या या गांवास सर्व मासली त्यायोगाने एक दोन दिवस चाली समजविले जाईल.

गंगास चांगली मदत होईल असे सर्व लोक म्हणून आहेत.

यास्तव सदर बाजार तो प्रसिद्ध मारकटाचे ठिकाण आहे तेथे नेहमी सांगण्याविषयी मेहेरबाने कलेक्टर साहेब यांची सारी यंत्रे आली होती त्यावेळेस विनंती केली, परंतु साहेबांचा हुकूम झाला की, म्युनिसिपाल आक्त या गांवास लागू झाल्यावर तसे करण्यात येईल. त्याप्रमाणे म्युनिसिपाल आक्त सुद्धा झाल्यास चार महिने झाल्याचे सदरी लिहिले आहे परंतु तो मासलचा बाजार तेथून जाण्याची तजवीज अद्यापत होत नाही. हे कामेठी गार याचे सुद्धा मुद्देतर नसल्या. त्यास कामेठीदार यांस मार्ग अशी विनंती आहे की, सदर कामावर लक्ष देऊन तजवीज लोकर ठेवावी, नाही तर मेहेरबाने कलेक्टर साहेब यांस रुडू ही तजवीज हाईल, अशी आशा आहे.

पत्र विस्तार फार झाला सबब आतां पुरे करितो, मागात आणवी लिहिणे लिहू.

आपला मित्र एक भिवडीकर.

अशा रीतीस असे वाटत असेल तर खुशाल वाटो, आमच्या कडून काही हरकत नाही; परंतु ज्यांस असे वाटत नाही त्यांचा त्यांत काही दोष आहे असे मात्र त्यांनी म्हणू नये. आणि आमचे हे म्हणणे तेही तोडोने कबूल करतील ह्यास सहाय नाही. पण उपयोग काय! हे पात्री विदु धर्मास अजर्भ झणो पण इतकेच कळून ते थांबत नाहीत तर हिंदूंची ते वाईट म्हणतात व त्यांच्या विषयी भलभलत्याच कड्या उठवितात. अशा रीतीस असे वाटत असेल तर भावस बटाच समजला पाहिजे.

ह्यास उदाहरणार्थ लांब जाणे नको. थोडाग दिवसांपूर्वी इंदूरच्या होळकर सरकाराविषयी जी एक पात्री मताच्या वर्तमान पत्रांत प्रसिद्ध झाली होती ती आमच्या वाचकांस आठवतच असेल, व त्यांत तथ्यां किती आहे हेही आमच्या गेल्या सोमवारीच्या अंकांत जे इंदूरचे पत्र छापले आहे त्यावरून त्यांस कळले असेल. शहरांत एक मडस आहे म्हणून ती होळकर सरकारच्या जनानखान्यांतील आहे व शहरांत लमाची तयारी चालली आहे म्हणून हाळकर महाराज आपले स्वतःचे लक्ष्य करणार आहेत, अशी अनुमाने करणे किती अकलेचे व शहाणपणाचे काम बरे! लंडन शहरांत पारशी आहेत म्हणून राणी साहेब पारशी आहेत, लंडन शहरांत फार घाण आहे म्हणून राणी साहेबांच्या वाड्यांतही घाण आहे, लंडन शहरांत चंर आहेत म्हणून मिनस आफ वे ह्या तसेच कांही दुर्व्यसन आहे अशा अनुमाने कळून एकाद्या नेटके तर्क पत्रांत छापली असती तर

आले आहे की, गुजरथेत इंग्रज सरकारावर एक छोटेखानी अपयोजक बंड झाले आहे. असे म्हणतात की, गाइफवाड सरकाराने चौकशी करून ज्या नानास शिधा दिली, त्याच्या पुतण्याने हे उपस्थित केले. बावर लोकांच्या बंडाचा व ह्याचाही कांहीं संबंध आहे असे बोलतात. टा० इ०.

टाइम्स आफ इंडियाच्या इंडिसच्या बातमीदारांचे तारीख २६ एप्रिलचे पत्र छापले आहे. त्यावरून कळते की, तेथे कापसाचा भाव अगदी उतरून गेला आहे. पैसाचा परवठा अगदी कमी पडला आहे, व्यापार बंद झाला आहे, कोणी कोणाचा भरवसा करित नाही, अशी स्थिति होऊन गेली आहे. एकंदर व्यापारास फारच मोठा धक्का बसला आहे. ही स्थिति याच्या मुंबईचीही कठिण झणावयाची.

तारीख ८ मे पर्यंतची विलायतची तार आली आहे, त्यांत धोळीरा कापसाचा भाव ११पेनी लिहिला आहे.

तारीख ३ मेच्या विलायतच्या तारेवरून कळते की, क्वीन्सटाउन म्हणून एक शहर आहे तेथे अमेरिकेतील प्रोसेडेड लिंकन साहेबांचा खून करणारा पकडला गेला.

(पूणचक्रादयानून.)

येज्या दिवसांमार्गे उमरावती येथे भर दोन प्रहरी आगे लागून दोनशे प्रेरे जळाली व सुमारे अडीच लक्ष रुपयांचे नुकसान झाले.

इंदूर—या आठवड्यात हवा फार उष्ण झाली होती. प्रथम दोन तीन दिवसांत पास ११२।११५ पावतो चढला होता, परंतु आलीकडे दोन तीन दिवसांत पुनः १०० पर्यंत उतरला आहे. प्रथमच दोन तीन दिवस मारानेही बराच सपाटा उडविला. आतां सारा दिवस वारा एक सारखा

मात्र कांहीं जीव धरून आहे. व पर्जन्य काळाची वाट पहात आहे, अशी बातमी आहे. परंतु इंग्रज सरकार अपली बहुतेक फौज परत आणणार. त्यावरून आतां तिकडील लढाई पुरी झाली प्रसेच समजले पाहिजे.

वर्तमानदीपिकेनु

मुंबई—इल्ली येथे ज पराकाष्ठेची महर्गता झाली आहे, तर नाण्याचीही तंगी फार झाली आहे. जार जार रसातळास पोहोचलाच आ जार जार शोराच्या किमती भडाभडा गेले. त्या आहेत. सरकारीशा टक्क्यांनी नेटीचा भावही फारच तरला आहे. सोऱ्याचाही दर फार कम झाला आहे.

सारांश नाण्याची भीड चोऱूडून फारच पडली आहे. व ती आगली गेयपर्यंत की, कित्येक बेकीनीं आपापले पिसांनी सराफांस व त्यांचे हाताखालचे लोकांस रजा दिली आहे. तसेच कित्येक ठिकाणी तर इतकी नाण्याची तंगी आहे की, एका दोन बेकीमध्ये हापिसांतील करून लोकांस पगार देण्यापुरताही पैसां नव्हता असे झणतात. व कित्येक बेकी एकमेकांस जोडल्या गेल्या. तर याबद्दल असा एक धरनी उठतो की, मुंबईतील रजका मोठा पैसा गेला तरी कोठे!

पोष्ट-पोष्ट हापिसांतील शिपायांपैकी कित्येकांनीं आलीकडेस एक चमत्कारिक खूळ माजविल्याचे समजते, प्रसे की लोकांस वाटापाम दिनेली व तलावात बुडविले या प्रकारचा गुन्हा इतना मागे पोष्टाचा एक शिपायी सापळा होता. व त्याबद्दल त्यास दंडही शाप होता, असे आझास समजते. इल्ली मार्गे खेपेमागे पुनः येथील धेवी तलावा पोष्टील पत्रांचा बंडल घाडला. त्या बंडला

ती
दा
मि
हा
दा
: १

व
हे
मा

ये
हा